

ACADEMIA DE ȘTIINȚE SOCIALE ȘI POLITICE
A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
SECȚIA DE ISTORIE ȘI ARHEOLOGIE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

COMITETUL DE REDACȚIE

acad. ȘTEFAN PASCU, ȘTEFAN ȘTEFĂNESCU,
membru corespondent al Academiei,
CONSTANTIN CIHODARU, DAMASCHIN MIOC,
IOAN CAPROȘU, AUREL RĂDUȚIU

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

www.dacoromanica.ro

ACADEMIA DE ȘTIINȚE SOCIALE ȘI POLITICE
A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
INSTITUTUL DE ISTORIE „NICOLAE IORGA“

B.ȚARA ROMÂNEASCĂ VOLUMUL VI

(1566—1570)

VOLUM ÎNGRIJIT DE
ȘTEFAN ȘTEFĂNESCU și OLIMPIA DIACONESCU

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
București, 1985

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
R-79717, București, Calea Victoriei 125

www.dacoromanica.ro

P R E F A Ț Ă

Acest volum, al VI-lea al seriei B. Țara Românească, din colecția națională de izvoare DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA, cuprinde documente din anii 1566—1570, adică din ultimii doi ani ai domniei lui Petru cel Tânăr și primii trei ani ai domniei lui Alexandru al II-lea Mircea.

Documentele luminează diferite aspecte însemnate din lumea satelor, schimbări în sistemul proprietății, dani, vânzări, cumpărări, întăriri din partea domniei a unor stăpîniri avute mai înainte de boieri și mănăstiri și pe care aceștia le pierduseră din diferite pricini sau le era contestat dreptul asupra lor, confirmări de către domnie a daniilor făcute de boieri slugilor lor și mănăstirilor. Pentru a se sublinia dreptul de stăpînire asupra unor moșii este invocată vechimea lor ca fiind „încă de la întemeierea Țării Românești”, „de la Negrul voievod” (doc. nr. 128). Printre cauzele care au contribuit la pierderea unor stăpîniri sînt amintite „hiclenia” față de domnie, greutatea dărilor, simțită mai ales în anii de foamete sau de recolte slabe. În termeni de o deosebită expresivitate se fac referiri la abuzurile unor boieri și dregători care se bucurau de încrederea domniei. Mănăstirii Tismana i-au fost cotoprite unele stăpîniri în vremea lui Basarab voievod și a Pîrvuleștilor „pentru că au fost atunci tari și puternici” (doc. nr. 2). Despre un cămăraș se spune că a împresurat moșii „în puterea lui, fără lege și fără judecată” (doc. nr. 104). Instituții vechi, cum este cea a „jurătorilor” și a „înfrățirii” pe moște se mențin, documentele furnizînd informații în legătură cu aplicarea lor (doc. nr. 133, 137, 138, 182, 204, 250). Diferențierile în cadrul obștilor țărănești aservite își găsesc expresia în folosirea pentru prima dată a termenilor de „vecini buni” și „vecini săraci” (doc. nr. 178), vecini care-și păstrează încă dreptul asupra delnișelor și vecini care și-au pierdut acest drept, devenind „vecini săraci”.

Din studiul documentelor se surprind elemente noi în privința situației juridice și a organizării robilor, care în Țara Românească erau țigani (ațigani), ocupația lor, obligațiile la care ei erau impuși, raportul dintre dajdia țiganilor, percepută în bani, și bir.

Dezvoltarea raporturilor marfă-bani a condus la creșterea numărului de tranzacții în bani, menținîndu-se, totodată, în cazul unor vânzări-cumpărări, în lipsă de numerar, pe lîngă plata în bani și plata în vite sau podoabe (doc. nr. 133, 182, 186, 203).

Se înmulțesc știrile privind activitatea negustorilor, mulți dintre aceștia fiind străini, în slujba intereselor Porții otomane. Unele dintre elementele străine se împămîntenesc și ajung prin căsătorii și cumpărări de moșii să joace un rol însemnat în ierarhia socială a țării. Se surprind în această vreme persoane cu nume străine stabilite în țară, un Cuciuc ienicer, ginerele lui Bercea din Săvești (doc. nr. 46), Oxotie, mare agă (doc. nr. 48), Hamza turcul (doc. nr. 106), Mihai grecul din Pitești (doc. nr. 178), Stan spahiul (doc. nr. 191) etc.

În raport cu tranzacțiile marfă-bani sînt importante datele despre circulația monetară, regimul vămilor (doc. nr. 193), răspîndirea unor termeni ca cel de „zălog” (doc. nr. 245), informațiile privind prețurile. Un cal, de pildă, se vindea cu un preț ce varia în perioada dată între 200 și 1 000 aspri, o vacă costa 100 aspri, un sălaș de țigani 3 500 aspri, un tetraevanghel 1 000 aspri, un inel 80 aspri, un calpac (căciulă) 20 aspri, o pereche de cisme 50 aspri etc.

Deosebit interes prezintă mențiunile despre diferite bijuterii date ca zestre și folosite uneori în tranzacții: brățări de aur, ace femeiești cu mărgăritare și cu pietre prețioase, mărgăritar pentru canafuri (ciucuri), aur pentru canafuri, brăie de argint, cămăși de fir etc.

Trecînd în domeniul atît de însemnat al fiscalității, amintim că în documente sînt cuprinse importante informații privind mecanismul de impunere și de percepere, ca și cuantumul birului (doc. nr. 41), principala obligație în bani; este menționat pentru prima dată „birul de curte” și „birul cel mare de curte” (doc. nr. 237).

Despre frămîntările din viața politică fac referire documentele care amintesc de lupte pentru tron, de претендентii la domnie, ca și de numeroasele pribegii de boieri în țări străine în așteptarea unor vremuri mai bune pentru ei, oșîndirile „la furci” sau condamnările la moarte „prin tăiere”.

Nu lipsesc știrile privind raporturile dintre domnie și dregători, înalții dregători, înrudiți cu domnul, „din casa domniei”, păstrînd numele de „vlasteli” sau „vlastelini”. Marele ban continuă să se bucure, ca și pe vremea atotputerniciei politice a Craioveștilor de însemnate privilegii. Dobromir, marele ban din Craiova, emite și el, ca și predecesorii lui Craiovești, hrisoave după modelul celor domnești (doc. nr. 151)

Cercetările de demografie istorică beneficiază de știrile care se referă la calamitățile de ciumă și de foamete, care va fi atins mari proporții în vremea lui Radu Paisie. din moment ce este adesea amintită ca „foametea mare” din vremea lui Radu voievod sau „foametea cea rea”.

Studiile privind moravurile, mentalitatea vremii, onomastica sau toponimia pot căpăta și ele prin parcurgerea documentelor din acest volum elemente de natură să lărgescă cadrul unei mai bune înțelegeri.

Volumul cuprinde un total de 255 documente, avînd 65 de documente (originale slave, copii slave sau traduceri) în plus față de perioada corespunzătoare din volumul III al colecției D.I.R., B.

După forma în care ne-au fost transmise 184 documente sînt originale slave, 50 traduceri, 12 copii slave, 9 sînt date după publicații.

În marea lor majoritate (242), documentele sînt emise din cancelaria domnească, mai sînt 5 zapise, o carte a județului și pîrgarilor, o carte a marelui vornic, 4 cărți ale marelui ban, 2 cărți ale mitropolitului.

Documentele provin de la Arhivele Statului din București (159), Biblioteca Academiei R.S.R. (52), Muzeul de istorie a Municipiului București (11), Muzeul județean Gorj (5), Arhivele Statului din Cluj (4), Arhivele Statului din Craiova (4), Muzeul de istorie al R.S.R. din București (4), Arhivele Statului din Iași (2), Muzeul Olteniei Craiova (1), Arhive din străinătate (Belgrad, Budapesta, Leningrad, Meteore) (4), după publicații (9).

Documentele au fost transcrise și traduse respectîndu-se criteriile publicate în vol. I al seriei B. Fara Românească. S-a folosit, ca și în cazul celorlalte volume publicate ale colecției Documenta Romaniae Historica, tot ce a fost bun cîștigat în munca celor care au realizat vechea colecție Documente privind istoria României, spre care îngrijitorii acestui volum îndreaptă un gînd recunoscător.

Volumul se încheie cu un număr de 20 fotocopii ale unor documente reprezentative pentru scrisul vremii.

PRESCURTĂRI – BIBLIOGRAFIE

- Adam, *Doc. inedite.*
- Adam, Marieta, *Documente inedite din secolele XV–XVIII*, în „Studii și materiale de istorie medie”, VII (1974).
- Andreescu, *Acte arh. străine.*
- Andreescu, Ștefan, *Acte medievale din arhive străine*, în „Revista de istorie”, 34 (1981).
- „Arh. Olt.”
- „Arhivele Olteniei”, XIII (1934).
- Bălan și Cernovodeanu, *Doc. sl. rom.*
- Bălan, C. și Paul Cernovodeanu, *Documente inedite slavo-române din Țara Românească din veacurile al XVI-lea și al XVII-lea*, în „Romanoslavica”, XI (1965).
- Băleanu, *Doc. mold.*
- Băleanu, Al., *Documente și regeste moldo venești*, în „Cercetări istorice”, X–XII (1934–1936).
- Bulat, *Contribuțiuni.*
- Bulat, T. G., *Contribuțiuni documentare la istoria Olteniei. Secolul XVI, XVII și XVIII*, Rimnicul Vilcea, 1925.
- Busuioceanu, *Doc. inedite.*
- Busuioceanu, Andrei, *Două documente inedite din Țara Românească din secolul al XVI-lea*, în „Studii și materiale de istorie medie”, IX (1978).
- Cipariu, *Archivu.*
- Cipariu, T., *Archivu pentru filologia și istoria*, Blaj, 1867.
- Cumpănașu, *Doc. Grădiștea.*
- Cumpănașu, Dumitru, *Documente privind satul Grădiștea din județul Vilcea*, în „Revista arhivelor”, LXIII (1976), vol. XXXVIII, nr. 3.
- DIR, B.
- Documente privind istoria României, B. Țara Românească, veac. XVI*, vol. III, București, 1952.
- DIR, B, XVI/5.
- Documente privind istoria României. B. Țara Românească, veac. XVI*, vol. V, București 1952.
- DRH, B., I, II, V.
- Documenta Romaniae Historica. B. Țara Românească*, București, 1966, 1972 și 1983.
- Filimon, *Doc. muntenești.*
- Filimon, Aurel, *Diferite documente muntenești*, în „Anuarul Institutului de istorie națională”, Cluj, V (1928–1930).
- Florescu, *Mărgineni.*
- Florescu, George D., *Genealogia boierilor din Mărgineni din secolele al XV-lea și al XVI-lea*, în „Buletinul Comisiei istorice a României”, IX (1930) (extras, Vălenii de Munte, 1930).
- Florescu și Pleșa, *Doc. arh. part.*
- Florescu, G. D. și Dan Pleșa, *Materiale din arhive particulare*, în „Studii și materiale de istorie medie”, V (1962).
- Fotino, *Documente.*
- Fotino, George, *Documente slavo-române inedite*, în „Arhivele Olteniei”, II (1923).
- Ghibănescu, *Teodor Codrescu.*
- Ghibănescu, Gh., *Documente*, în „Teodor Codrescu”, I (1915–1916), III (1933–1934), IV (1934–1935) și V (1935–1936).

- 'Grecianu, *Genealogiile*.
- Hasdeu, *Arh. ist.*
- Hasdeu, *Etymologicum*.
- Ionașcu, *Doc. Oltenia*.
- Ionașcu, *Cronologia*.
- Ionescu-Nișcov, *Doc. Sofia*.
- Iorga, *St. și doc.*
- Iorga, *Doc. Ioan Noroce*.
- Mihailovici, *Mărturii românești*.
- Miletică, *Miletică*.
- Mircea, I. R., *Catalogul*.
- Mircea, I. R., *Relations culturelles*.
- Mușețeanu, *Glavacioc*.
- Năsturel, *Radu Șerban și Matei Basarab*.
- Năsturel, *Istoricul Năsturelilor*.
- Nicolaescu, *Doc. sl. rom.*
- Nicolaescu, *Coresi*.
- Nicolaescu, *Vlad Vintilă*.
- Nicolăescu-Plopșor, *Mon. j. Dolj*.
- Nicolescu-Păcureți, *Mon. Păcureți*.
- Nour, *Balaciu*.
- Păcurariu, *Listele*.
- Petroșanu, *Schitul Lipovul*.
- Grecianu, Ștefan Dimitrie, *Genealogiile documentate ale familiilor boierești*, I. II, București, 1913, 1914.
- Hasdeu, B. P., *Arhiva istorică*, în „Columna lui Traian”. I (1870), nr. 6, 7, 12, 15, 17, 18, 19, 20, 25, 27, 40, 48.
- Hasdeu, B. P., *Etymologicum Magnum Romaniae*, IV, București, 1898.
- Ionașcu I., *Documente privitoare la Oltenia și județul Olt*, în „Arhivele Olteniei”. XIV (1935).
- Ionașcu, I., *Cronologia documentelor din Moldova și Țara Românească*, în *Documente privind istoria României*, Introducere, I, București, 1956.
- Ionescu-Nișcov, Traian, *Documente slavo-române în Biblioteca Națională din Sofia*, în „Romanoslavica”, VIII (1963).
- Iorga, N., *Studii și documente*, V, București, 1903.
- Iorga, N., *Documente privitoare la Ioan Noroce și la Velica Noroce, prietena lui Mihai Viteazul*, în „Buletinul Comisiei istorice a României”, X (1931).
- Mihailovici, Paul, *Mărturii românești din Bulgaria și Grecia (1468—1866)*, în „Revista societății istorico-arheologice din Chișinău”. XXIII (1933) (extras, Chișinău, 1933).
- Miletică, L., *Dako rominilea i teahmata slaveanska pismenosti. II. Novi vlaho-bălgarski gramoti ot Brașovi*, în „Sbornik”, Sofia, IX (1893).
- Mircea, Ion Radu, *Catalogul documentelor Țării Românești*, 1369—1600, București, 1946.
- Mircea, Ion Radu, *Relations culturelles rouman-serbes au XVI-e siècle*, în „Revue des études sud-est européennes”, I (1963), nr. 3—4.
- Mușețeanu, Ioan, *Mândstirea Glavacioc*, București, 1933.
- Năsturel, General P. V., *Radul Șerban Basarab și Matei Basarab*, în „Literatură și artă română”. XI (1907).
- Năsturel, General P. V., *Istoricul leagănului Năsturelilor*, în „Revista pentru istorie, arheologie și filologie”. X (1909).
- Nicolaescu, St., *Documente slavo-române cu privire la relațiile Țării Românești și Moldovei cu Ardealul în sec. XV și XVI*, București, 1905.
- Nicolaescu, St., *Diaconul Coresi și familia sa*, în „Revista pentru istorie, arheologie și filologie”, X (1909).
- Nicolaescu, St., *Domnia lui Vlad Vintilă vodă de la Slatina în lumina unor noi documente istorice inedite 1532—1535*, în „Arhivele Olteniei”. XV (1936).
- Nicolăescu-Plopșor, *Monografia județului Dolj*, în „Oltenia”. V (1944), aug. 22.
- Nicolescu-Păcureți, A., *Monografia comunei Păcureți din județul Prahova*, Ploiești, 1912.
- Nour, A. M., *Balaciu și Bălăceni*, în „Revista istorică”, XVIII (1932).
- Păcurariu Mircea, *Listele cronologice ale ierarhilor bisericii ortodoxe române*, în „Biserica ortodoxă română”. XCIII (1975), nr. 3—4.
- Petroșanu, Dragoș P., *Schitul Lipovul din județul Dolj*, în „Revista arhivelor”, III (1939), vol. II, nr. 8.

- Popovici, *Mihai vodă*.
- Răuțescu, *Topoloveni*.
Sacerdoțeanu, *Aref*.
- Soveja și Nișcov, *Acte de cancelarie*.
- „SMIM”.
„Studii”.
- Ștefulescu, *Brătuia*.
- Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*
- Ștefulescu, *Tismana*.
- Șucu, *Doc. medievale*.
- Tocilescu, *Doc. ist. I.*
- Velichi, *Doc. inedite*.
- Venelin.
- Popovici, George, *Mihai vodă și moșnenii din Sularul*, în „Convorbiri literare”, XX (1886—1887).
- Răuțescu, Ioan, *Topoloveni*, București, 1939.
Sacerdoțeanu, A., *Aref — un vechi sat argeșan*, în „Studii și comunicări. Muzeul Pitești”, 2 (1969).
- Soveja, Maria și Tr. Ionescu-Nișcov, *Trei acte de cancelarie domnească inedite din a doua jumătate a sec. al XVI-lea*, în „Revista arhivelor”, XLVIII (1971), vol. XXXIII, nr. 4.
„Studii și materiale de istorie medie”, V (1962).
„Studii”, XX (1967).
- Ștefulescu, Al., *Din istoria Gorjului. Brătuia*, în „Șezătoarea săteanului”, VI (1904), nr. 12.
- Ștefulescu, Al., *Documente slavo-române relative la Gorj. 1406—1665*, Tîrgu-Jiului, 1908.
- Ștefulescu, Al., *Mănăstirea Tismana*, ed. a III-a, București, 1909.
- Șucu, Ion I., *O seamă de documente medievale inedite din Țara Românească (I)*, în „Studii și materiale de istorie medie”, IX (1978).
- Tocilescu, Gr. G., *Documente istorice inedite*, în „Foaia societății Românismul”, I (1870—1871).
- Velichi, C. N., *Nouă documente slave inedite*, în „Studii”, XV (1962).
- Venelin, I., *Vlaho-bolgarškii ili Dako-slavianškii gramotî*, St. Peterburg, 1840.

REZUMATELE DOCUMENTELOR

1. 1566 (7074) *ianuarie* 9. Petru cel Tânăr voievod întărește moșilor satului Milești ocina-
lor din Mileștii de Sus, în urma unei judecăți cu satul Halmăj.
2. 1566 (7074) *ianuarie* 10. *București*. Petru cel Tânăr voievod întărește m-rii Tismana satele
Pocruia. Godinești ș.a., în urma unei judecăți cu m-rea Bistrița.
3. 1566 (7074) *ianuarie* 15. Petru cel Tânăr voievod întărește fiicelor lui Pirvu parte în Săl-
cuța, în urma unei judecăți.
4. 1566 (7074) *ianuarie* 18. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Oprea și Cinda, fiii lui
Țilin, părți în Budișteni și Dobroești, în urma unor judecăți.
5. 1566 (7074) *februarie* 22. *București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Vlad ș.a. parte
în Virleții Vladului, în urma unei judecăți.
6. 1566 (7074) *aprilie* 3. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Neagcmir și Neagoe o funie
în Bonteni, în urma unei judecăți.
7. 1566 (7074) *mai* 1. Petru cel Tânăr voievod întărește mai multora ocină în Păpușariul lui
Zlatco, în urma unei judecăți.
8. 1566 (7074) *mai* 17. Petru cel Tânăr voievod întărește popii Ivan și preotesei lui Stana
partea bunicului său Stănilă din Blagodești.
9. 1566 (7074) *iunie* 27. *București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Oană și Micu logo-
feți parte din ocina Dudeasca.
10. 1566 (7074) *august* 18. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Vlaicu logofăt și fratelui
său Mihnea satele Năpirteni, Berivoești și muntele Piscanul.
11. 1566 (7074) *august* 19. *București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Brateș ș.a. părți
în Liseni, cu vie și livadă.
12. 1566 (7074) *august* 27. Petru cel Tânăr voievod întărește Mitropoliei din Tirgoviște
satul Aninoasa, cu vie și vinărici.
13. 1566 (7074) *august* 29. *București*. Petru cel Tânăr voievod întărește m-rii Seaca-Mușe-
tești părți în Micești, în urma unei judecăți (Cu fotocopie în anexă, pl. I).
14. <1566 *septembrie* 1 — 1567 *august* 31> 7075. *București*. Petru cel Tânăr voievod întărește
lui Dragomir Bicleș parte în Stirmina, lângă Cetățue.
15. 1566 (7075) *septembrie* 7. *București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Ștefan parte
în Bărcănești, pe care doamna Roxanda i-o dăruise la nuntă.
16. 1566 (7075) *octombrie* 21. Petru cel Tânăr voievod întărește popii Ivan partea bunicului
său Stănilă din Blagodești, în urma unei judecăți.
17. 1566 (7075) *noiembrie* 13. *București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Mecșa pos-
telnic și jupaniței sale Stana părți în Bădeni, în urma unei judecăți.
18. 1567 (7075) *ianuarie* 8. *București*. Petru cel Tânăr voievod întărește m-rii Arhanghelul
Mihail vatra mănăstirii.
19. 1567 (7075) *martie* 10. *București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Bira, Stanciu și
Ivan parte în Brătuia, în urma unei judecăți.
20. 1567 (7075) *aprilie* 5. *București*. Petru cel Tânăr voievod întărește m-rii Nucet satul Topo-
loveni, cu vinărici.
21. 1567 (7075) *aprilie* 7. *București*. Petru cel Tânăr voievod întărește, în urma unei judecăți,
nepoților lui Pătru Sterpu m-rea de la Pcdure și lui Stan, vie cu loc la Modruzești.
22. 1567 (7075) *aprilie* 22. *București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Ivan mare logofăt
părți din satul Răzvad, cu vie și vinărici.
23. 1567 (7075) *aprilie* 23. Popa Miinea cumpără părți în Gănești.
24. 1567 (7075) *aprilie* 30. *București*. Petru cel Tânăr voievod întărește mai multora părți în
Cioroiu.
25. 1567 (7075) *mai* 1. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Drăgoiu și fiilor săi părți în Ple-
nița și Piatra.

26. 1567 (7075) *mai 3, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Paraschiva și fiilor săi părți cu vie în Vernești.
27. 1567 (7075) *mai 4, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Stoica și fraților săi loc de casă și ogoare la Băiași, iar Stancăi răzor de vie la Berislăvești.
28. 1567 (7075) *mai 17, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Oprea vătaf și fratelui său Vilcan părți în Cirstienești, Văleni și Botești, cu livezi și rumâni.
29. 1567 (7075) *mai 23, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Bădilă ș.a. parte la Obirșia Trestiatului.
30. 1567 (7075) *mai 25, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește Neacșei și lui Tatu părți în Malu.
31. 1567 (7075) *ianie 4, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește satului Șușani ocina sa, în urma unei judecăți.
32. 1567 (7075) *ianie 17, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește m-rii Tismana parte din Izvarna cu vie, rumâni și țigani, danie a jupaniței Rada.
33. 1567 (7075) *ilie 2, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Coresi logofăt părți în Bărcănești și Vlădulești.
34. 1567 (7075) *⟨ilie⟩ 10, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Vlad și femeii sale Voica părți în Odobeni.
35. 1567 (7075) *ilie 19, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Vlaicu logofăt și jitelniței sale Moma niște țigani (Cu fotocopie în anexă, pl. II).
36. 1567 (7075) *ilie 23, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Ivan mare logofăt sălașe de țigani.
37. 1567 (7075) *august 5, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește popii Radu părți în Cacova, cumpărături și schimburi, precum și o parte de moară.
38. 1567 (7075) *august 14, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Ivan mare logofăt un țigan.
39. *⟨1567⟩ august 25, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Vlad și fraților săi părți în Leutești.
40. *⟨1567⟩ septembrie 16, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Oană părți în Mihăești, Bășinești, Jigoreni și două pogoane de vie.
41. *⟨1567⟩ septembrie 17, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Vlad părți în Albeni și Negoești.
42. 1567 (7076) *septembrie 18, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Ivan grămatic partea bunicii lui său Stănilă din Blagodești, în urma unei judecăți.
43. 1567 (7076) *octombrie 12, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Coresi logofăt parte în Bărcănești.
44. 1567 (7076) *octombrie 22, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește m-rii Tismana sălașe de țigani, fugiți peste munte și readuși de egumen.
45. 1567 (7076) *noiembrie 20, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Radu pitar și Dobruș postelnic părți în Văselați, Gabrov și Găvăneștii de Jos, cu rumâni și țigani.
46. 1567 (7076) *decembrie 1, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Oană și Micu logofeți ș.a. părți în Ionești, în urma unor judecăți.
47. 1567 (7076) *decembrie 5, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Manea, Stanciu și Căzan, fiii lui Manea Vulpariu, parte din Golești, în urma unei judecăți cu niște rumâni.
48. 1567 (7076) *decembrie 10, București*. Petru cel Tânăr voievod dăruiește lui Oxotie mare agă satul Calapor, pentru slujbă credincioasă.
49. 1567 (7076) *decembrie 20, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Dragomir și fraților săi Vlad și Țigan, părți în Hăref.
50. 1568 (7076) *ianuarie 1, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește m-rii Tismana jumătate din satul Năsipul, cotropită de fiii lui Badea pentru o dușegubină (Cu fotocopie în anexă, pl. III).
51. 1568 (7076) *ianuarie 1, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Șuica ș.a. o ocină, în urma unei judecăți cu m-rea Valea.
52. 1568 (7076) *ianuarie 13, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește satului Radovanul ocina sa, deoarece se răscumpăraseră de la Marcea postelnic.
53. 1568 (7076) *ianuarie 23, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Albu parte în Bărcănești, peste care a fost înfrățit de fiii săi vitregi, Tudoran și Radu.
54. 1568 (7076) *ianuarie 25, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Dinga mare postelnic sălașe de țigani, dăruți de Mircea Ciobanul și doamna Chiajna pentru slujbă credincioasă.
55. 1568 (7076) *februarie 15, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește mai multora ocină la Bisca, în urma unei judecăți.
56. 1568 (7076) *martie 16, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Oxotie agă satul Bresnița, în urma unei judecăți (Cu fotocopie în anexă, pl. IV).

57. 1568 (7076) *aprilie, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Vlaicu logofăt parte în Izvorani, cu vinărici.
58. 1568 (7076) *aprilie 3, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Gherghe din Rîmnic parte din Voinigești, în urma unei judecăți cu m-rea Cornet (Cu fotocopie în anexă, pl. V).
59. 1568 (7076) *aprilie 7, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește m-rii Romeri un obroc anual de 1000 de aspri.
60. 1568 (7076) *aprilie 14, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește jupaniței Stanca și fraților săi satul Mihăești, în urma unei judecăți.
61. 1568 (7076) *mai 7*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Lița ș.a. parte din Groșani (Cu fotocopie în anexă, pl. VI).
62. 1568 (7076) *mai 8*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Petru slugă domnească din Sumărinești parte cu vii, vad de moară și locuri de stupine în Mihăilești, precum și un munte.
63. 1568 (7076) *mai 19*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Stan ș.a. părți în Giulești și Prădălicești.
64. 1568 (7076) *mai 20, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Ivan mare logofăt un copil de țigan.
65. 1568 (7076) *mai 20, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Ivan mare logofăt un sălaș de țigani.
66. 1568 (7076) *mai 23, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește m-rii Bistrița biserica de la Crucișoara, de lângă satul Potel.
67. 1568 (7076) *mai 25*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Nicula logofăt și nepotului său Nicula grămatic părți în Racovița și o țigancă (Cu fotocopie în anexă, pl. VII).
68. <1568> *iunie 6, București*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Cîndea și Budea părți în Cernădia Mare și Baia de Fier, cu munții Culmea Bradului și Carul Pîrgarului.
69. 1568 (7076) *iunie 8*. Petru cel Tânăr voievod întărește lui Sibiu ș.a. părți în Pătîrlage, în urma unei judecăți.
70. <1568 după iunie 14 — 1569 octombrie 28>. Alexandru Mircea voievod întărește jupaniței Chera partea lui Stoica Gighiri din Dichisești.
71. <1568 după iunie 14 — 1577 septembrie 28>. Popa Tabac cumpără parte de la Stan Sprinten din Blagodești.
72. <1568 după iunie 14 — 1577 septembrie 28>. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Glavacioc vii în Cernătești.
73. <1568 după iunie 14 — 1577 septembrie 28>. Alexandru Mircea voievod volnicește pe egumenul Evstratie de la m-rea Snagov să ia venitul din stinitul boieresc de pe munții Gîrbova, Floreiu, Rădila ș.a.
74. <1568 după iunie 14 — 1577 septembrie 28>. Alexandru Mircea voievod întărește jupinesei Chera parte în Dichisești, vindută de Stoica Gighiri în pribegie.
75. <1568 după iunie 14 — 1577 septembrie 28>. Alexandru Mircea voievod întărește lui Radu și Ioan părți în Bădeni.
76. <1568 după iunie 14 — 1577 septembrie 28>. Alexandru Mircea voievod întărește lui Radu postelnic, Bratu și Amza moșia Bucoviciorul.
77. <1568 — 1577> *iunie 17*. Alexandru Mircea voievod întărește jupinesei Calea și nepotului ei Danciu postelnic satul Brîncoveni.
78. 1568 (7076) *iunie* 21. Ion Pravilă dă lui Ivașco mare armaș partea sa de moară din Pitești, pentru o datorie.
79. <1568 c. iulie—august — 1576 vara>. Mitropolitul Eftimie dăruiește m-rii Golgota o moară la Tîrgoviște și aspri pentru lucrul viilor, ca să nu se pustiască (Cu fotocopie în anexă, pl. VIII).
80. <1568—1569> *iulie 9*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Miroslav logofăt, Gherghe și Neculcea părți în Izlaz, Cioroi și Momotești, precum și țigani.
81. <1568—1577> *iulie 9*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Vlaicu clucer și jupinesei Chera satul Mogoșești cu mori și vii, precum și țigani.
82. 1568 (7076) *iulie 11, București*. Alexandru Mircea voievod întărește slugii domnești Manea ș.a. parte în Măniaci.
83. <1568 după iulie 11 — 1569 februarie 17>. Alexandru Mircea voievod întărește mai multora ocine pe apa Rîmnicului, la Dăniliești, precum și în Bărăști, Bălțați și Putreda.
84. <1568 după iulie 11 — 1569 octombrie 28>, *București*. Alexandru Mircea voievod întărește jupaniței Chera părți în Țigănești și două țiganci.
85. <1568—1569> *iulie 15*. Dobrcmir mare ban al Craiovei întărește lui Dobrin și fratelui său Mardarie parte în Sorocoveni, în urma unei judecăți.
86. 1568 (7076) *iulie 19, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Mihnea pîrcălab, în urma unei judecăți, părți în Bădeni, peste care fusese înfrățit de fiii lui Pruncea.
87. 1568 (7076) *iulie 24, București*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Glavacioc parte din muntele Prislop.

88. 1568 (7076) *iulie 28*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Vlad Mîndru ș.a. satul Virleți, în urma unei judecăți.
89. 1568 (7076) *iulie 30*. *București*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Bistrița satul Viltureștii de pe Codmeana, care se cheamă Bogdănei.
90. <1568–1574> *august 2*. Alexandru Mircea voievod întărește mitropolitului Eftimie vie și livadă la Aninoasa.
91. 1568 (7076) *august 2*. Alexandru Mircea voievod întărește jupaniței Maria, sora lui Pătrașco voievod, și fiicei sale Dobra toate averile rămase de la bărbatul ei, Balea paharnic.
92. 1568 (7076) *august 2*. *București*. Alexandru Mircea voievod întărește jupinesei Mușa și fiicei sale Neacșa jumătate din satul Valea Lupului, în urma unor judecăți.
93. <1568> *august 7*, *București*. Alexandru Mircea voievod întărește mai multora cumpărători și înfrățiri în Lipia, Gomoești, Bălișoara și Groșani.
94. 1568 (7076) *august 9*. *București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Stanciu părți cu vie în Voinigești.
95. 1568 (7076) *august 11*. *București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Mușat și fiilor celor sale și lui Pascoi și fiicei sale parte în Neagomirești, în urma unor judecăți.
96. 1568 (7076) *august 13*. *București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Albu. Armeancăi și Bobei parte în Căminești, în urma unei judecăți cu sora lor vitregă Raina.
97. 1568 (7076) *august 23*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Pirvu vătaf parte cu vad de moară, pădure și livadă în Stoenesti, în urma unei judecăți.
98. 1568 (7076) *august 25*. *București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Ivașco mare stolnic și lui Albu clucer satul Uriți și parte din balta Bistrețul.
99. 1568 (7077) *septembrie 3*. *București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Stepan și Dumitru logofeți ș.a. satul Alunul, în urma unor judecăți cu Igoii ș.a.
100. <1568> *septembrie 4*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Tismana parte din satul Izvarna cu rumâni, vii și țigani, danie a jupaniței Rada.
101. <1568–1577> *septembrie 5*. Alexandru Mircea voievod volnicește pe Stanciu logofăt din Căzănești să țină partea soacrei sale din Hulubești, cu vie și vad de moară.
102. 1568 (7077) *septembrie 5*, *București*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Tisău averea lăsată de Ivăniș vornic și jupanița Stanca.
103. 1568 (7077) *septembrie 5*. *București*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Tismana vama de la Calafat, stabilind tariful și vama de la bălțile Bistrețul, Balta Albă și Platețul.
104. 1568 (7077) *septembrie 6*. *București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Oancea ș.a. părți în Popeștii de pe Mociorăță, în urma unei judecăți.
105. <1568–1569> *septembrie 7*. Alexandru Mircea voievod întărește Mitropoliei satul Băneștii de la Ruia cu mori.
106. 1568 (7077) *septembrie 8*. Alexandru Mircea voievod întărește Mitropoliei satul Aninoasa, în urma unei judecăți cu Hamza Turcul.
107. <1568–1569> *septembrie 8*, *Tirgoviște*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Pătru vie loc de casă, ogor și trei fâlcii de ocină la munte, în Olteni.
108. 1568 (7077) *septembrie 9*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Bistrița satul Vădastra Mare, în urma unor judecăți cu Dumitru, fiul lui Stoica Picior (Cu fotocopie în anexă, pl. IX).
109. <1568–1582> *septembrie 21*. Județul și 12 pîrgari din orașul Buzău întăresc episcopului Atanasie moara de la vadul Bărăcii, dăruită de Stanciu al lui Tudoran ș.a.
110. 1568 (7077) *septembrie 22*, *București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Codrea logofăt și jupaniței lui Anca părți în Purcăreni și Berceni, cu mori, vie și țigani, în urma unei judecăți.
111. 1568 (7077) *octombrie 1*. *București*. Alexandru Mircea voievod întărește jupanului Bocoțan părți în Tudorești, în urma unor judecăți.
112. 1568 (7077) *octombrie 2*, *București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Vilcu, Vlad și nepotului lor Stoica părți în Ciinești.
113. 1568 (7077) *octombrie 4*. *București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Stepan logofăt părți în Ulița, Bujorani, Drăgoești și Uiești cu care l-au dăruit doamna Despina, doamna Ruxandra și jupanița Samfira pentru slujbă în țări străine.
114. <1568–1573> *octombrie 5*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Govora ocină (la Stoiceni), pentru care s-a judecat cu Drăculeștii.
115. 1568 (7077) *octombrie 9*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Bistrița părți în Mirilița, în urma unei judecăți.
116. 1568 (7077) *octombrie 15*, *București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Neagoe logofăt părți în Brădășani și Manița, în urma unor judecăți.
117. 1568 (7077) *octombrie 17*. *București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Dumitru, Dan și Neagoe parte în Bilogești și loc de vie.
118. <1568–1573> *octombrie 24*. Mitropolitul Eftimie întărește Mănăstirii Sf. Ștefan de la Meeteore dania lui Dragomir mare vornic din Bănești, moaștele Sf. mucenic Hăralambie.

119. 1568 (7077) *octombrie 27*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Felca și fraților săi funii de ocină în Fierești, în urma unor judecăți.
120. 1568 (7077) *octombrie 28*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Radu postelnic și rudelor sale satele Comoșteni, Marmurele, Măceșul și Măceșul Mare, cu bălțile lor.
121. <1568> *noiembrie 26*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Radu și fiilor săi satul Runcul, în urma unei judecăți cu Tudor logofăt și Dragomir vistier.
122. <1568> *decembrie 2*. Alexandru Mircea voievod poruncește lui Vlaicu din Rumciani să cerceteze cu megiașii dacă Neniul și Mușat din Blestematele s-au cnezit în zilele lui Mircea Ciobanul.
123. 1569 (7077) *ianuarie 6, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Badea părți în Bădeni și Leotești, în urma unei judecăți.
124. 1569 (7077) *ianuarie 7, București*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Bistrița jumătate din satul Celeiul cu baltă și gîrlă, în urma unei judecăți cu m-rea Potoc (Cu fotocopie în anexă, pl. X).
125. <1569—1574> *ianuarie 7*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Tismana jumătate din vama de la Vilcan.
126. 1569 (7077) *ianuarie 8*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Argeș balta Saltava cu iezerele.
127. 1569 (7077) *ianuarie 8*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Bistrița satul Gîndeni în urma unei judecăți.
128. 1569 (7077) *ianuarie 8, București*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Tismana satul Elhovița.
129. 1569 (7077) *ianuarie <8>, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Vlaicu clucer satul Cislău, în urma unei judecăți.
130. 1569 (7077) *ianuarie 8*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Vlaicu logofăt părțile unchiului său Vlaicu fost mare logofăt, din Piscani și Racovița, cu mori, vii și țigani, în urma unor judecăți.
131. 1569 (7077) *ianuarie 9, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Vlaicu clucer și surorii sale jupanița Chera satul Țigănești, în urma unei judecăți.
132. <1569—1574> *ianuarie 19*. Dragomir mare vornic volnicește pe Vlaicu paharnic din Cotești să-și ia înapoi tot ce-i luase m-rea Argeș din dreptul lui de vinărici din dealul de la Ștefănești.
133. 1569 (7077) *ianuarie 21, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Vlaicu mare vâtaf parte în Tămășești, cu pădure, vaduri de moară și grădini.
134. 1569 (7077) *ianuarie 29, București*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Valea mai multe sălașe de țigani.
135. <1569> *februarie 14*. Alexandru Mircea voievod volnicește pe Athanasie episcop de Buzău să-și apere braniștea care se numește Crîngul Tîrgului.
136. 1569 (7077) *februarie 17, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Danciu și Oprea postelnicii părți cu rumâni în Găojani, Siliștea și Praajva, în urma unei judecăți.
137. 1569 (7077) *martie 25, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Necula slugă domnească parte în Izvirnea, peste care a fost înfrățit de Badea.
138. 1569 (7077) <după *martie 25 — august 31*>, *București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Mitrea mare comis satul Găvojdibrodul cu bălțile Găvăștița și Cușmița, în urma unei judecăți cu jupanița Samfira.
139. <1569 după *martie 25 — 1574 august 7*>. Alexandru Mircea voievod întărește lui Mitrea mare comis satul Găvojdibrodul cu bălțile Găvăștița și Cușmița, în urma unei judecăți cu m-rea Mislea.
140. 1569 (7077) *martie 29, București*. Alexandru Mircea voievod întărește jupaniței Calea și fiicei sale Maria satul Recica cu bălțile și iezerele, în urma unei judecăți cu Voineagu și Staica.
141. 1569 (7077) *aprilie 11, București*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Tismana satele Tîrgoviștea, Varovnicul, Petrovița ș.a., cu păduri și bălți.
142. 1569 (7077) *aprilie 12*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Cozia satul Orlea, în urma unei judecăți cu megiașii.
143. 1569 (7077) *aprilie 16, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Gligorie partea lui Ion din Hăiești.
144. 1569 (7077) *aprilie, 25 București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Țincul parte în Toxobești.
145. 1569 (7077) *aprilie 25*. Alexandru Mircea voievod întărește jupaniței Vlădaia satele Prundul și Călinetul, în urma unei judecăți (Cu fotocopie în anexă, pl. XI).
146. 1569 (7077) *aprilie 29, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Dămian și Neag parte în Copăceni.
147. 1569 (7077) *mai 31, București*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii de la Cricov satele Cornenii din Coastă și Cornenii de lângă Apă cu vaduri de moară, precum și un sălaș de țigani, danie a boierilor din Mărgineni.

148. 1569 (7077) mai 31, *București*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii de la Cricov parte in Zănoaga cu mori și pădure, precum și un sălaș de țigani, danie a jupaniței Stana din Stăncești.
149. 1569 (7077) iunie 1, *București*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Cricoveni părți în Blagodești.
150. 1569 (7077) iunie 6, *București*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Glavacioc jumătate din satul Cernătești cu podgorie și mori, în urma unei judecăți.
151. 1569 (7077) iunie 13. Dobromir mare ban al Craiovei întărește lui Manea ș.a. satele Mădulari, Rogojina și Iacovul, în urma unei judecăți.
152. 1569 (7077) iunie 14. Alexandru Mircea voievod întărește lui Vlaicu și Manga părți în Bucșa.
153. <1569> iunie 15, *București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Stan Bostan și vărului său Bunea parte în Mărăcinenii Cracei, în urma unei judecăți.
154. 1569 (7077) iunie 23, *București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Drăghici ș.a. părți în Românești, în urma unei judecăți.
155. 1569 (7077) iunie 27, *București*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Ostrov un obroc anual în bulgări de sare, aspri, griu și orz din județul Olt și vin din vinăriciul domnesc de la Rimnic.
156. 1569 (7077) iulie 2. Alexandru Mircea voievod întărește Episcopiei de Buzău un sălaș de țigani, dăruiti de Radu stolnic din Boldești.
157. 1569 (7077) iulie 22, *Stănești*. Dobromir mare ban al Craiovei întărește popii Ioica din Tismana părți în Negoști și Ohăbița.
158. 1569 (7077) august 5. Alexandru Mircea voievod întărește mai multora parte în Turceni, care se cheamă ocina craiovească.
159. <1569> august 7. Alexandru Mircea voievod întărește lui Stanciu ș.a. părți în Mileștii de Sus și de Jos.
160. 1569 (7077) august 17, *București*. Alexandru Mircea voievod întărește Mitropoliei din Tîrgoviște satul Mogoșeștii de pe Dimbovița cu mori și vii, danie a jupînesii Chera din Rumceni.
161. 1569 (7077) august 23, *București*. Alexandru Mircea voievod întărește Catalinei și bărbatului ei Hacica părți în Bujoreni, cu ogoare și vii.
162. 1569 (7078) septembrie 4, *Tîrgoviște*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Tismana părți cu vie în Racoți, dăruite de popa Minea.
163. 1569 (7078) septembrie <11>, *Tîrgoviște*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Glavacioc partea lui Hamza banul din Obis Slav, cu rumâni.
164. <1569> septembrie 12, *Tîrgoviște*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Nucet satul Tomșani cu mori și trei sălașe de țigani, danie a lui Vlaicu comis.
165. 1569 (7078) septembrie 28, *Tîrgoviște*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Pascu și Zbora părți în Pleșcoi și Gugești.
166. 1569 (7078) septembrie 30, *Tîrgoviște*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Stoica, Vișan ș.a. parte în Birca.
167. 1569 octombrie, *București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Dragomir logofăt părți în Balaci, Găgulești și Stoilești.
168. 1569 (7078) octombrie 4. Alexandru Mircea voievod întărește lui Dobromir mare ban al Craiovei parte în Lipov.
169. 1569 (7078) octombrie 16, *București*. Alexandru Mircea voievod întărește mai multora satul Stălnicioara, în urma unor judecăți cu satul Colareți.
170. <1569> octombrie 23, *București*. Alexandru Mircea voievod întărește Episcopiei de Buzău vii în Mocești și Verncști pe care le luase de la Ivan, dîndu-i aspri să-și cumpere alte vii.
171. 1569 (7078) octombrie 28, *București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Danciu și Oprea postelnici părți în Preajva, Bodeni, Siliștea și Găojani, în urma unei judecăți.
172. 1569 (7078) noiembrie 20, *București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Badea piseț parte cu rumâni și vad de moară în Bîrsești, vindută de Stana ca să scoată din robie pe fiul său Dragul.
173. 1569 (7078) decembrie 13, *București*. Alexandru Mircea voievod întărește mai multora cumpărături și înfrățiri în Cochineștii de Sus și de Jos, Curteni, Nănești, Iași, Șerboiani și Moeșești.
174. 1569 (7078) decembrie 17, *București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Mihail ban partea lui Dumitru și a jupaniței Vlădaia din Pietroșani, luată prin schimb pentru parte în Gostavăț (Cu fotocopie în anexă, pl. XII).
175. 1570 (7078) ianuarie 3, *București*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Tismana parte din Cirbești, în urma unei judecăți.
176. <1570> ianuarie 9. Alexandru Mircea voievod judecă pricina dintre m-rea Bistrița și Aldea din Bîrluiu, fostă slugă și rumân al mănăstirii (Cu fotocopie în anexă, pl. XIII).

177. 1570 (7078) *ianuarie 9, București*. Alexandru Mircea voievod întărește mai multora părți în Tudorești.
178. <1570> *ianuarie 12, Alexandru Mircea voievod întărește lui Gherghina logofăt vii în Leurdeni, în urma unei judecăți.*
179. 1570 (7078) *ianuarie 14, Alexandru Mircea voievod întărește lui Băncilă ș.a. părți în Poucești.*
180. 1570 (7078) *ianuarie 16, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Ralea, Boe, Dobromireasa ș.a. părți în Lipov.
181. 1570 (7078) *ianuarie 19, Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Dobrușa satele Crivina, Brăești și Humureni, precum și țigani.*
182. <1570> *ianuarie 19, Alexandru Mircea voievod întărește satului Hareșani ocina sa, în urma unei judecăți cu satul Căpățineni.*
183. 1570 (7078) *ianuarie 22, București*. Alexandru Mircea voievod întărește mai multora părți în Seaca.
184. 1570 (7078) *ianuarie 28, Alexandru Mircea voievod întărește lui Coresi logofăt și fratelui său Drăgan parte cu mori în Miroslăvești, în urma unei judecăți.*
185. 1570 (7078) *ianuarie 30, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Radu parte în Bălțați, iar fiicei sale Stoica, un loc de stupină.
186. 1570 (7078) *februarie 1, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Radu, Oprea și Stan părți în Păușești și Prundeni, în urma unor judecăți.
187. <1570> *februarie 2, Alexandru Mircea voievod întărește lui Vlaicu clucer din Rumceni parte în Cislău.*
188. 1570 (7078) *februarie 14, Hotarele moșiei Săseni.*
189. 1570 (7078) *februarie 15, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Danciu și fraților săi partea lor din Stănești, în urma unei judecăți.
190. <1570–1577> *februarie 23, Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Snagov parte din Spantov, în urma unei judecăți cu Dobromir ban.*
191. 1570 (7078) *martie 15, Stan spahiu ș.a. vind parte în Nucet lui Șerban și Lupu din Tulburea.*
192. <1570> *martie 22, București*. Alexandru Mircea voievod întărește slugilor domnești Oprea și Stanciu părți în Frasinul și Filași, cu rumâni, vii și țigani.
193. <1570> *martie 26, Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Tismana vama de la Vilcan (Cu fotocopie în anexă, pl. XIV).*
194. 1570 (7078) *martie 29, București*. Alexandru Mircea voievod întărește Episcopiei de Buzău un țigan zătar.
195. 1570 (7078) *martie 29, București*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Bistrița parte în Tîrsa, în urma unei judecăți (Cu fotocopie în anexă, pl. XV).
196. 1570 (7078) *aprilie 29, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Cirstian postelnic satul Somești și parte din Șchiopeni, în urma unei judecăți.
197. <1570 (7078) aprilie 29>, București. Alexandru Mircea voievod întărește înfrățirea dintre Maria și bărbatul ei Micu, peste parte în Boteni.
198. 1570 (7078) *mai 1, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Vlaicu clucer ș.a. ocină în Cislău, în lunca Bișcei, în urma unei judecăți cu Poenarii.
199. 1570 (7078) *mai 8, Alexandru Mircea voievod întărește lui Stan vâtaf părți în Curpen și Alixeni.*
200. 1570 (7078) *mai 13, București*. Alexandru Mircea voievod întărește mai multora parte în Gloduri, în urma unei judecăți.
201. <1570> *mai 18, Alexandru Mircea voievod întărește Mitropoliei satul Băncștii de la Ruia cotropit de Radu logofăt (Cu fotocopie în anexă, pl. XVI).*
202. 1570 (7078) *mai 18, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Ivan grămatic partea bunicului său Stănilă din Blagodești, în urma unei judecăți cu nepoții acestuia.
203. 1570 (7078) *mai 19, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Goideanu ș.a. părți în Frăsinetul de Cimp și Sturzești.
204. 1570 (7078) *mai 20, București*. Alexandru Mircea voievod întărește satelor Stăneștii de la Obrejie și Șovircul ocina Gurbanul, în urma unei judecăți.
205. 1570 (7078) *mai 23, București*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Seaca-Mușeștești ocina Prădești, în urma unor judecăți.
206. 1570 (7078) *mai 23, Alexandru Mircea voievod întărește lui Stoican parte în Ciutura, dăruită de Radu logofăt pentru slujbă dreaptă.*
207. 1570 (7078) *iunie 6, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Biră ș.a. părți în Gorbăneasca.
208. 1570 (7078) *iunie 11, București*. Alexandru Mircea voievod întărește Episcopiei de Buzău parte în Albești, dăruită de Albu.

209. 1570 (7078) *ianie 15, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Barbu slugă domnească ș.a. cu cetele lor, satul Bodieștii Mici, în urma unei judecăți.
210. 1570 (7078) *ianie 17, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Coresi logofăt parte în Bărcănești.
211. <1570> *ianie 25*. Alexandru Mircea voievod volnicește pe țișanul Radu globnic, sluga lui Șerban postelnic, să caute trei țișănci ale acestuia (Cu fotocopie în anexă, pl. XVII).
212. 1570 (7078) *ianie 26, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Văsiu cel bătrîn din Tîrgșor parte cu moară în Rogozești, precum și un țișan.
213. 1570 (7078) *ianie 3, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Ivan ogoare și părți cu vie în Vaidei, Curpen și Alexeni, precum și o ocnă de piatră.
214. 1570 (7078) *ianie 5, București*. Alexandru Mircea voievod întărește Areșanilor ocina lor, în urma unei judecăți cu satul Căpățineni.
215. 1570 (7078) *ianie 18, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Cirloman părți în Măxineni și Timboești, unele cumpărate „cînd au fost foamea cea mare”.
216. 1570 (7078) *ianie 19, București*. Alexandru Mircea voievod judecă pricina dintre jupanița Calea și surorile ei, pentru moștenirea rămasă de la tatăl lor, Vladul portar.
217. 1570 (7078) *ianie 22, București*. Alexandru Mircea voievod întărește jupaniței Neacșa părțile fratelui său Stanciu din Sălătruc, Fintinele, Plăcicoi și Pulați, precum și țișani.
218. 1570 (7078) *august 1*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Rusin părți în Sămăileni, precum și țișani.
219. 1570 (7078) *august 12, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Negre portar, jupaniței Caplea și fiului lor, Tatul, satul Rușii lui Chirtop, în urma unei judecăți.
220. 1570 (7078) *august 13*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Argeș parte în Ștefănești, în urma unei judecăți.
221. 1570 (7078) *august 30, Tîrgoviște*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Glavacioc o fîntină în Topoloveni și loc de 12 stînjani în jurul fîntinii.
222. <1570 septembrie 1 – 1571 august 31> 7079. Alexandru Mircea voievod volnicește m-rea Glavacioc să-și apere bălțile și heleșteiele de la Sămărinești, Crîngari și de pe Glavacioc.
223. <1570 septembrie 1 – 1571 august 31> 7079. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Potocu părți în Vlăduța, în urma unei judecăți.
224. 1570 (7079) *septembrie 7, Tîrgoviște*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Vlad slugă domnească și cetei sale, parte în Urlătoi, în urma unei judecăți cu Cîndeștii.
225. <1570> *septembrie 9, Tîrgoviște*. Alexandru Mircea voievod întărește mai multora părți în Turceni.
226. 1570 (7079) *septembrie 10, Tîrgoviște*. Alexandru Mircea voievod întărește Dobrei parte în Godeni.
227. <1570> *septembrie 12*. Dobromir mare ban poruncește lui Pătru ban să întoarcă lui Vlad din Cartiu un hatalm luat pe nedrept.
228. 1570 (7079) *septembrie 12*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Tismana sălașe de țișani.
229. 1570 (7079) *septembrie 17, Tîrgoviște*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Dobrotă și Bađa parte în Cobia.
230. 1570 (7079) *septembrie 19, Tîrgoviște*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Nucet un țișan, în urma unei judecăți.
231. 1570 (7079) *septembrie 20*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Iezărul parte în Poganu.
232. 1570 (7079) <*septembrie 26, Tîrgoviște*>. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Viforăști satele Gurguiști și Vărăști, în urma unei judecăți cu m-rea Dealu.
233. 1570 (7079) *septembrie 27*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Florea postelnic părți în Stejaru, Bănești și Cricov, peste care a fost înfrățit de Malcea.
234. 1570 (7079) *octombrie 8, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Dobromir fost mare ban satul Tămășești, cu vii.
235. <1570 după octombrie 8 – 1574 august 7>. Alexandru Mircea voievod dăruiește m-rii Sfînta Ecaterina de la muntele Sinai un obroc anual de 6 000 de aspri.
236. <1570 după octombrie 8 – 1574 august 7>. Alexandru Mircea voievod întărește lui Oprea fost vătaf muntele Clăbucetul, delnițe și livezi în Văleni.
237. <1570 după octombrie 8 – 1574 august 7>, București. Alexandru Mircea voievod întărește lui Stoica logofăt părți în Vilcele luate de la Albu Popescul și de la Naica, pentru că i-a scos de la bir.
238. <1570 după octombrie 8 – 1571 august 31>, 7079. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Mărgineni satele Cornenii din Coastă și Cornenii de lingă Apă cu vaduri de moară, danie a boierilor din Mărgineni.
239. <1570 după octombrie 8 – 1574 august 7>, București. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Mărgineni satele Cornenii din Coastă și Cornenii din Vale, în urma unor judecăți cu m-rea Cozia.

240. <1570 după octombrie 8 — 1571 august 31>, 7079. Alexandru Mircea voievod întărește, în urma unei judecăți, lui Pătru și Dan, slugi domnești, parte în Bălești, cumpărată la vreme de foamete.
241. <1570 după octombrie 8 — 1571 august 31>, 7079. Alexandru Mircea voievod întărește lui Stepan fost mare clucer satele Perișoru, Cîrna și Cornățelul.
242. <1570—1573> octombrie <după 8>. Alexandru Mircea voievod întărește unei slugi domnești o ocină, pentru slujbă.
243. 1570 (7079) octombrie 23. Alexandru Mircea voievod întărește Mitropoliei din Tîrgoviște satul Luciani (Cu fotocopie în anexă, pl. XVIII).
244. <1570 octombrie — 1571 august> 26, 7079, București. Alexandru Mircea voievod întărește mai multora <ocina Bîsca>, în urma unor judecăți.
245. 1570 (7079) noiembrie 1, București. Alexandru Mircea voievod întărește lui Neagoe, Stoica, Vlad și Stan părți în Berislăvești, în urma unei judecăți.
246. 1570 (7079) noiembrie 1, București. Alexandru Mircea voievod întărește lui Neagoe slugă domnească părți în Bădeni, în urma unor judecăți (Cu fotocopie în anexă, pl. XIX).
247. 1570 (7079) noiembrie 5, București. Alexandru Mircea voievod întărește lui Vlad postelnic, fiul lui Ivașco mare logofăt, satul Românești pe Argeș, pierdut de Țintea armaș pentru viclenie.
248. 1570 (7079) noiembrie 7, București. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Bistrița parte în Vădastra, în urma unei judecăți (Cu fotocopie în anexă, pl. XX).
249. 1570 (7079) noiembrie 10, București. Alexandru Mircea voievod întărește vâstelinilor săi, Ivașco mare logofăt și Albu mare clucer, satul Mărăcineni, în urma unei judecăți cu satul Ciurmești.
250. 1570 (7079) noiembrie 12, București. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Mărgineni jumătate din satul Zănoaga, în urma unor judecăți cu megiașii.
251. 1570 (7079) noiembrie 14, București. Alexandru Mircea voievod întărește lui Cîrstian postelnic satul Băneștii de la Ruia, în urma unor judecăți cu jupanița Stanca din Cornățeni.
252. 1570 (7079) noiembrie 27. Alexandru Mircea voievod întărește jupinesei Calea satul Brîncoveni, cu baltă, în urma unei judecăți.
253. 1570 (7079) decembrie 12, București. Alexandru Mircea voievod întărește încă o dată jupinesei Calea satul Brîncoveni, cu baltă.
254. 1570 (7079) decembrie 14, București. Alexandru Mircea voievod întărește lui Radu și fraților săi parte în Aninoasa, cu rumâni, mori, dîrstă și pădure.
255. <1570> decembrie 16. Alexandru Mircea voievod întărește jupaniței Calea satul Răcluța, în urma unei judecăți.

RÉSUMÉS DES DOCUMENTS

1. 9 janvier 1566 (7074). Le voïévode Pierre le Jeune confirme aux anciens du village de Milești sa terre de Mileștii de Sus, après jugement avec le village de Halmăj.
2. 10 janvier 1566 (7074), Bucarest. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au monastère de Tismana les villages de Tismana, Pocruia, Godinești et autres, après jugement avec le monastère de Bistrița.
3. 15 janvier 1566 (7074). Le voïévode Pierre le Jeune confirme aux filles de Pîrvu une terre à Sălcuța, après jugement.
4. 18 janvier 1566 (7074). Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Oprea et à Cînda, fils de Țilin, des terres à Budișteni et à Dobroești, après jugements.
5. 22 février 1566 (7074), Bucarest. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Vlad et autres une terre à Virleții Vladului, après jugement.
6. 3 avril 1566 (7074). Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Neagomir et à Neagoe une « funie » à Bonteni, après jugement.
7. 1-er mai 1566 (7074). Le voïévode Pierre le Jeune confirme à plusieurs une terre à Păpușariul lui Zlatco, après jugement.
8. 17 mai 1566 (7074). Le voïévode Pierre le Jeune confirme au prêtre Ivan et à son épouse, Stana, la terre de son grand-père Stănilă de Blagodești.
9. 27 juin 1566 (7074), Bucarest. Le voïévode Pierre le Jeune confirme aux logothètes Oană et Micu une part de la terre de Dudeasca.
10. 18 août 1566 (7074). Le voïévode Pierre le Jeune confirme au logothète Vlaicu et à son frère Mihnea, les villages de Năpîrteni, Berivoești et le mont de Piscanul.
11. 19 août 1566 (7074), Bucarest. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Brateș et autres des terres à Liseni, avec vigne et verger.
12. <27 août> 1566 (7074). Le voïévode Pierre le Jeune confirme à la Métropole de Tîrgoviște le village d'Aninoasa, avec vigne et dîme sur le vin.
13. 29 août 1566 (7074), Bucarest. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au monastère de Seaca-Mușetești des terres à Micești, après jugement (Photocopie en annexe, pl. I).
14. <1-er septembre 1566 — 31 août 1567>, 7075, Bucarest. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Dragomir Bicleș une terre à Stîrmina, près de Cetățue.
15. 7 septembre 1566 (7075), Bucarest. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Ștefan une terre à Bărcănești, don de la princesse Roxanda, à l'occasion de sa noce.
16. 21 octobre 1566 (7075). Le voïévode Pierre le Jeune confirme au prêtre Ivan la terre de son grand-père Stănilă de Blagodești, après jugement.
17. 13 novembre 1566 (7075), Bucarest. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au « postelnic » Mecșa et à sa « joupانيتza » Stana des terres à Bădeni, après jugement.
18. 8 janvier 1567 (7075), Bucarest. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au monastère d'Archange Michel le terrain autour du monastère.
19. 10 mars 1567 (7075), Bucarest. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Bira, Stanciu et Ivan une terre à Brătuia, après jugement.
20. 5 avril 1567 (7075), Bucarest. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au monastère de Nucet le village de Topoloveni, avec la dîme sur le vin.
21. 7 avril 1567 (7075), Bucarest. Le voïévode Pierre le Jeune confirme aux neveux de Pătru Sterpu le monastère de Podure, après jugement et à Stan, une vigne avec terrain à Modruzești.
22. 22 avril 1567 (7075), Bucarest. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au grand logothète Ivan des parts du village de Răzvad, avec vigne et dîme sur le vin.
23. 23 avril 1567 (7075). Le prêtre Miinea achète des terres à Gănești.
24. 30 avril 1567 (7075), Bucarest. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à plusieurs des terres à Cioroiu.

25. *1-er mai 1567 (7075)*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Drăgoiu et à ses fils des terres à Plenița et à Piatra.
26. *3 mai 1567 (7075)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Paraschiva et à ses fils des terres avec vigne à Vernești.
27. *4 mai 1567 (7075)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Stoica et à ses frères un emplacement de maison et des champs à Băiași et à Stanca une vigne à Berislăvești.
28. *17 mai 1567 (7075)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à l'intendant Oprea et au frère de celui-ci Vilcan, des terres à Cîrstienști, Văleni et Botești, avec vergers et serfs.
29. *23 mai 1567 (7075)*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Bădilă et autres une terre à Obîrșia Trestiatului.
30. *25 mai 1567 (7075)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Neacșa et à Tatul des terres à Malu.
31. *4 juin 1567 (7075)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au village de Șușani sa terre, après jugement.
32. *17 juin 1567 (7075)*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au monastère de Tismana une terre à Izvarna, avec vigne, serfs et tziganes, don de la « joupانيتza » Rada.
33. *2 juillet 1567 (7075)*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au logothète Coresi des terres à Bărcănești et à Vlădulești.
34. *10 <juillet> 1567 (7075)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Vlad et à son épouse Voica des terres à Odobeni.
35. *19 juillet 1567 (7075)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme des tziganes au logothète Vlaicu et à sa « jitelnitza » Moma (Photocopie en annexe, pl. II).
36. *23 juillet 1567 (7075)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au grand logothète Ivan des familles de tziganes.
37. *5 août 1567 (7075)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au prêtre Radu des terres à Cacova, achats et échanges, ainsi qu'une part de moulin.
38. *14 août 1567 (7075)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme un tzigane au grand logothète Ivan.
39. *25 août <1567>*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Vlad et à ses frères, des terres à Leutești.
40. *16 septembre <1567>*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Oană des terres à Mihăești, Bășinești, Jigoreni et deux arpents de vigne.
41. *17 septembre <1567>*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Vlad des terres à Albeni et à Negoești.
42. *18 septembre 1567 (7076)*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au copiste Ivan la terre de son grand-père Stănilă de Blagodești, après jugement.
43. *12 octobre 1567 (7076)*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au logothète Coresi une terre à Bărcănești.
44. *22 octobre 1567 (7076)*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au monastère de Tismana des familles de tziganes qui s'étaient enfuis par delà la montagne et que l'hégoumène avait renvoyé.
45. *20 novembre 1567 (7076)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au panetier Radu et au « postelnic » Dobruș des terres à Văselași, Gabrov et Găvăneștii de Jos, avec serfs et tziganes.
46. *1-er décembre 1567 (7076)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme aux logothètes Oană et Micu, de même qu'à d'autres des terres à Ionești, après jugements.
47. *5 décembre 1567 (7076)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Manea, Stanciu et Căzan, fils de Manea Vulpariul, des terres à Golești, après jugement avec des serfs.
48. *10 décembre 1567 (7076)*. Le voïévode Pierre le Jeune fait don au grand « aga » Oxotie du village de Calapor, pour l'avoir fidèlement servi.
49. *20 décembre 1567 (7076)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Dragomir et à ses frères, Vlad et Țigan, des terres à Haref.
50. *1-er janvier 1568 (7076)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au monastère de Tismana la moitié du village de Năsipul, sur laquelle avaient empiété les fils de Badea en guise de dédommagement pour une amende pour meurtre (Photocopie en annexe, pl. III).
51. *1-er janvier 1568 (7076)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Șuca et autres une terre, après jugement avec le monastère de Valea.
52. *13 janvier 1568 (7076)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au village de Radovanul sa terre, parce qu'elle avait été rachetée au « postelnic » Marcea.
53. *23 janvier 1568 (7076)*, *Bucarest*. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Albu une terre à Bărcănești, sur laquelle il s'est affréré avec ses beaux-fils, Tudoran et Radu.

54. 25 janvier 1568 (7076), Bucarest. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au grand « postelnic » Dinga des familles de tziganes, don du voïévode Mircea Ciobanul et de la princesse Chiajna, pour les avoir fidèlement servis.
55. 15 février 1568 (7076), Bucarest. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à plusieurs une terre à Bisca, après jugement.
56. 16 mars 1568 (7076), Bucarest. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à l' « aga » Oxotie le village de Bresnița, après jugement (Photocopie en annexe, pl. IV).
57. Avril 1568 (7076), Bucarest. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au logothète Vlaicu une terre à Izvorani avec la dime sur le vin.
58. 3 avril 1568 (7076), Bucarest. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Gheorghe de Rimnic une terre à Voinigești, après jugement avec le monastère de Cornet (Photocopie en annexe, pl. V).
59. 7 avril 1568 (7076), Bucarest. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au monastère de Romeri une somme annuelle de 1000 aspres.
60. 14 avril 1568 (7076), Bucarest. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à la « joupانيتza » Stanca et à ses frères le village de Mihăești, après jugement.
61. 7 mai 1568 (7076). Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Lița et autres une terre à Groșani (Photocopie en annexe, pl. VI).
62. 8 mai 1568 (7076). Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Petru de Sumărinești, homme au service du prince, une terre avec vigne, un emplacement de moulin et des emplacements de ruchers à Mihăilești, ainsi qu'un mont.
63. 19 mai 1568 (7076). Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Stan et autres des terres à Giulești et à Prădălicești.
64. 20 mai 1568 (7076), Bucarest. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au grand logothète Ivan un enfant de tzigane.
65. 20 mai 1568 (7076), Bucarest. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au grand logothète Ivan une famille de tziganes.
66. 23 mai 1568 (7076), Bucarest. Le voïévode Pierre le Jeune confirme au monastère de Bistrița l'église de Crucioara près du village de Potel.
67. 25 mai 1568 (7076). Le voïévode Pierre le Jeune confirme au logothète Nicula et à son neveu, le scribe Nicula, des terres à Racovița et une tzigane (Photocopie en annexe, pl. VII).
68. 6 juin (1568), Bucarest. Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Cindea et à Budea des terres à Cernădia Mare et à Baia de Fier, avec les monts Culmea Bradului et Carul Firgarului.
69. 8 juin 1568 (7076). Le voïévode Pierre le Jeune confirme à Sibiu et autres des terres à Pătirlage, après jugement.
70. (Après le 14 juin 1568 — 28 octobre 1569). Le voïévode Alexandre Mircea confirme à la « joupانيتza » Chera la terre de Stoica Gighiri de Dichisești.
71. (Après le 14 juin 1568 — 28 septembre 1577). Le prêtre Tabac achète une terre à Stan Sprinten de Blagodești.
72. (Après le 14 juin 1568 — 28 septembre 1577). Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Glavacioc des vignes à Cernătești.
73. (Après le 14 juin 1568 — 28 septembre 1577). Le prince Alexandre Mircea autorise l'hégoumène Evstratie du monastère de Snagov d'encaisser le revenu provenant des bergeries seigneuriales des monts de Girbova, Floreiu, Rădila et autres.
74. (Après le 14 juin 1568 — 28 septembre 1577). Le voïévode Alexandre Mircea confirme à la « joupانيتza » Chera une terre à Dichisești, vendue par Stoica Gighiri se trouvant en exil.
75. (Après le 14 juin 1568 — 28 septembre 1577). Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Radu et à Ioan des terres à Bădeni.
76. (Après le 14 juin 1568 — 28 septembre 1577). Le voïévode Alexandre Mircea confirme au « postelnic » Radu, à Bratul et à Amza, le domaine de Bucoviorul.
77. 17 juin (1568—1577). Le voïévode Alexandre Mircea confirme à la « joupانيتza » Calea et à son neveu, le « postelnic » Danciul, le village de Brincoveni.
78. 21 (juin) 1568 (7076). Ion Pravilă cède au grand prévôt Ivașco sa part de moulin de Pitești, en échange d'une dette.
79. (Environ juillet—août 1568 — été 1576). Le métropolitain Eftimie fait don au monastère de Golgota d'un moulin à Tirgoviște et d'une somme d'argent pour la culture des vignes, pour qu'elle ne tombe pas en ruine (Photocopie en annexe, pl. VIII).
80. 9 juillet (1568—1569). Le voïévode Alexandre Mircea confirme au logothète Miroslav, à Gheorghe et à Neculcea des terres à Izlaz, Cioroi et Momotești, ainsi que des tziganes.
81. 9 juillet (1568—1577). Le voïévode Alexandre Mircea confirme au « clucer » Vlaicu et à la « joupانيتza » Chera le village de Mogoșești avec moulins et vignes, ainsi que des tziganes.

82. 11 juillet 1568 (7076), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Manea et autres, hommes au service du prince, une terre à Măniaci.
83. <Après le 11 juillet 1568 — 17 février 1569>. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à plusieurs des terres sur la vallée du Râmnic, à Dănilleşti, de même qu'à Bărăşti, Bălţaţi et Putreda.
84. <Après le 11 juillet 1568 — 28 octobre 1569>, *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à la «joupanitza» Chera des terres à Țigăneşti, ainsi que deux tziganes.
85. 15 juillet <1568—1569>. Dobromir, grand «ban» de Craiova, confirme à Dobrin et à son frère Mardarie une terre à Sorocoveni, après jugement.
86. 19 juillet 1568 (7076), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au «pircălab» Mihnea, après jugement, des terres à Bădeni, sur lesquelles il s'était affréré avec les fils de Pruncea.
87. 24 juillet 1568 (7076), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Glavacioc une part du mont de Prislop.
88. 28 juillet 1568 (7076). Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Vlad Mindru et autres le village de Virleşti, après jugement.
89. 30 juillet 1568 (7076), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Bistrița le village de Viltureşti sur la Codmeana, dénommé Bogdănei.
90. 2 août <1568—1574>. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au métropolitain Eftimie une vigne et un verger à Aninoasa.
91. 2 août 1568 (7076). Le voïévode Alexandre Mircea confirme à la «joupanitza» Maria, soeur du voïévode Pătraşco et à la fille de celle-ci, Dobra, tous les biens de son feu époux, l'échanson Balea.
92. 2 août 1568 (7076), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à la «joupanitza» Muşa et à sa fille, Neacşa, la moitié du village de Valea Lupului, après jugements.
93. 7 août <1568>, *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à plusieurs des achats et des affrètements à Lipia, Gomoeşti, Bălişoara et Groşani.
94. 9 août 1568 (7076), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Stanciul des terres avec vigne à Voinigeşti.
95. 11 août 1568 (7076), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Muşat et à ses filles, de même qu'à Pascoi et à sa fille, une terre à Neagomireşti, après jugements.
96. 13 août 1568 (7076), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Albul, Armeanca et Boba une terre à Cămineşti, après jugement avec leur demi-soeur, Raina.
97. 23 août 1568 (7076). Le voïévode Alexandre Mircea confirme à l'intendant Pirvu une terre avec emplacement de moulin, forêt et verger à Stoeneşti, après jugement.
98. 25 août 1568 (7076), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au grand «stolnic» Ivaşco et au «clucer» Albu le village de Urişti et une part de l'étang de Bistreţul.
99. 3 septembre 1568 (7076), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme aux logothètes Stepan et Dumitru, de même qu'à d'autres, le village d'Alunul, après jugements avec Igoii et autres.
100. 4 septembre <1568>. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Tismana une part du village d'Izvarna, avec serfs, vignes et tziganes, don de la «joupanitza» Rada.
101. 5 septembre <1568—1577>. Le voïévode Alexandre Mircea autorise le logothète Stanciu de Căzăneşti d'entrer en possession de la part de sa belle-mère de Hulubeşti, avec vigne et emplacement de moulin.
102. 5 septembre 1568 (7076), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Tisău les biens que lui ont légués le «vornic» Ivăniş et la «joupanitza» Stanca.
103. 5 septembre 1568 (7077), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Tismana les droits de douane de Calafat, en établissant le tarif et la dime sur le poisson des étangs de Bistreţul, Balta Albă et Plateţul.
104. 6 septembre 1568 (7077), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Oancea et autres des terres à Popeştii sur la Mociorăţă, après jugement.
105. 7 septembre <1568—1569>. La voïévode Alexandre Mircea confirme à la Métropole le village de Băneştii de Ruia avec les moulins.
106. 8 septembre 1568 (7077). Le voïévode Alexandre Mircea confirme à la Métropole le village d'Aninoasa, après jugement avec Hamza le Turc.
107. 8 septembre <1568—1569>, *Țirgovişte*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Pătru une vigne, un emplacement de maison, un champ et trois «fălci» de terre en zone de montagnes, à Olteni.
108. 9 septembre 1568 (7077). Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Bistrița le village de Vădastra Mare, après jugements avec Dumitru, fils de Stoica Picior (Photocopie en annexe, pl. IX).
109. 21 septembre <1568—1569>. Le maire et les 12 échevins de la ville de Buzău confirment à l'évêque Atanasie le moulin du gué de Bărăci, don de Stanciul du Tudoran et autres

110. 22 septembre 1568 (7077), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au logothète Codrea et à sa « joupانيتza » Anca, des terres à Purcăreni et à Berceni, avec moulins, vigne et tziganes, après jugement.
111. 1-er octobre 1568 (7077), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au « joupان » Bocotan des terres à Tudorești, après jugements.
112. 2 octobre 1568 (7077), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Vilcu, à Vlad et à leur neveu, Stoica, des terres à Ciinești.
113. 4 octobre 1568 (7077), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au logothète Stepan des terres à Ulița, Bujorani, Drăgoești et Uiești, dons des princesses Despina et Ruxandra et de la « joupانيتza » Samfira, pour les avoir fidèlement servies en pays étrangers.
114. 5 octobre (1568—1573). Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Govora une terre (à Stoiceni), pour laquelle il a eu un litige avec les Drăculești.
115. 9 octobre 1568 (7077). Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère Bistrița des terres à Mirilița, après jugement.
116. 15 octobre 1568 (7077), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au logothète Neagoe des terres à Brădășani et à Manița, après jugements.
117. 17 octobre 1568 (7077), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Dumitru, à Dan et à Neagoe une terre à Bilogești, et un emplacement de vigne.
118. 24 octobre (1568—1573). Le métropolitaine Eftimie confirme au Monastère Saint Etienne de Meteore le don du grand « vornic » Dragomir de Bănești, les reliques du Saint Hara-lambie.
119. 27 octobre 1568 (7077). Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Felca et à ses frères des « funii » de terre à Fierești, après jugements.
120. 28 octobre 1568 (7077). Le voïévode Alexandre Mircea confirme au « postelnic » Radu et à ses parents les villages de Comoșteni, Marmurele, Măceșul et Măceșul Mare, avec leurs étangs.
121. 26 novembre (1568). Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Radu et à ses fils le village de Runcul, après jugement avec le logothète Tudor et le trésorier Dragomir.
122. 2 décembre (1568). Le voïévode Alexandre Mircea ordonne à Vlaicu de Runciani de s'appliquer à examiner avec les « megieși » (paysans libres) si Nenciul et Mușat de Blestematele ont accédé au rang de knèzes sous le règne de Mircea Ciobanul.
123. 6 janvier 1569 (7077), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Balea des terres à Bădeni et à Leotești, après jugement.
124. 7 janvier 1569 (7077), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Bistrița la moitié du village de Celeiul avec étang et rivière, après jugement avec le monastère de Potoc (Photocopie en annexe, pl. X).
125. 7 janvier (1569—1574). Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Tismana la moitié des droits de douane de Vilcan.
126. 8 janvier 1569 (7077). Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère d'Argeș l'étang de Saltava avec ses lacs.
127. 8 janvier 1569 (7077). Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Bistrița le village de Gindeni, après jugement.
128. 8 janvier 1569 (7077), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Tismana le village d'Elhovița.
129. (8) janvier 1569 (7077), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au « clucer » Vlaicu le village de Cislău, après jugement.
130. 8 janvier 1569 (7077). Le voïévode Alexandre Mircea confirme au logothète Vlaicu les terres de son oncle, l'ancien grand logothète Vlaicu, de Piscani et de Racovița, avec moulins, vignes et tziganes, après jugements.
131. 9 janvier 1569 (7077), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au « clucer » Vlaicu et à sa soeur, la « joupانيتza » Chera, le village de Țigănești, après jugement.
132. 19 janvier (1569—1574). Le grand « vornic » Dragomir autorise l'échanson Vlaicu de Coțești à récupérer tout ce que lui avait pris le monastère d'Argeș de son droit de dime sur le vin de Ștefănești.
133. 21 janvier 1569 (7077), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au grand intendant Vlaicu une terre à Tămășești, avec bois, emplacements de moulin et jardins.
134. 29 janvier 1569 (7077), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Valea plusieurs familles de tziganes.
135. 14 février (1569). Le voïévode Alexandre Mircea autorise l'évêque de Buzău Athanasie, à défendre son taillis dénommé Crîngul Tîrgului.
136. 17 février 1569 (7077), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme aux « postelnic » Danciu et Oprea des terres avec serfs à Găojani, Siliștea et Preajva, après jugement.

137. 25 mars 1569 (7077), *Bucarest*. Le voïévide Alexandre Mircea confirme à Necula, homme au service du prince, une terre à Izvirnea, sur laquelle il s'est affréré avec Badea.
138. <Après le 25 mars — 31 août> 1569 (7077), *Bucarest*. Le voïévide Alexandre Mircea confirme au grand « comis » Mitrea le village de Găvojdibrodul avec les étangs de Găvăștița et de Cușmița, après jugement avec la « joupanitza » Samfira.
139. <Après le 25 mars 1569 — 7 août 1574>. Le voïévide Alexandre Mircea confirme au grand « comis » Mitrea le village de Găvojdibrodul avec les étangs de Găvăștița et de Cușmița, après jugement avec le monastère de Mislea.
140. 29 mars 1569 (7077), *Bucarest*. Le voïévide Alexandre Mircea confirme à la « joupanitza » Calea et à sa fille Maria, le village de Recica avec des étangs et lacs, après jugement avec Voineagu et Staica.
141. 11 avril 1569 (7077), *Bucarest*. Le voïévide Alexandre Mircea confirme au monastère de Tismana les villages de Tîrgoviște, Varovnicul, Petrovița et autres, avec bois et étangs.
142. 12 avril 1569 (7077). Le voïévide Alexandre Mircea confirme au monastère de Cozia le village d'Orlea, après jugement avec les habitants du village.
143. 16 avril 1569 (7077), *Bucarest*. Le voïévide Alexandre Mircea confirme à Gligorie la terre de Ion de Hăești.
144. 25 avril 1569 (7077), *Bucarest*. Le voïévide Alexandre Mircea confirme à Țincul une terre à Toxobești.
145. 25 avril 1569 (7077). Le voïévide Alexandre Mircea confirme à la « joupanitza » Vlădaia les villages de Prundul et de Călinetul, après jugement (Photocopie en annexe, pl. XI).
146. 29 avril 1569 (7077), *Bucarest*. Le voïévide Alexandre Mircea confirme à Dămian et à Neag une terre à Copăceni.
147. 31 mai 1569 (7077), *Bucarest*. Le voïévide Alexandre Mircea confirme au monastère de Cricov les villages de Cornenii din Coastă et de Cornenii de lângă Apă, avec emplacements de moulin, ainsi qu'une famille de tziganes, don des boyards de Mărgineni.
148. 31 mai 1569 (7077), *Bucarest*. Le voïévide Alexandre Mircea confirme au monastère de Cricov une terre à Zănoaga avec moulins et bois, ainsi qu'une famille de tziganes, don de la « joupanitza » Stana de Stănțești.
149. 1er juin 1569 (7077), *Bucarest*. Le voïévide Alexandre Mircea confirme au monastère de Cricoveni des terres à Blagodești.
150. 6 juin 1569 (7077), *Bucarest*. Le voïévide Alexandre Mircea confirme au monastère de Glavacioc la moitié du village de Cernătești avec vignoble et moulins, après jugement.
151. 13 juin 1569 (7077). Dobromir, grand « ban » de Craiova, confirme à Manea et autres les villages de Mădulari, Rogojina et Iacovul, après jugement.
152. 14 juin 1569 (7077). Le voïévide Alexandre Mircea confirme à Vlaicu et à Manga des terres à Buța.
153. 15 juin <1569>, *Bucarest*. Le voïévide Alexandre Mircea confirme à Stan Bostan et à son cousin, Bunea, une terre à Mărăcinenii Cracei, après jugement.
154. 23 juin 1569 (7077), *Bucarest*. Le voïévide Alexandre Mircea confirme à Drăghici et autres des terres à Românești, après jugement.
155. 27 juin 1569 (7077), *Bucarest*. Le voïévide Alexandre Mircea confirme au monastère d'Ostrov une redevance annuelle en sel, aspres, blé et orge du district d'Olt et une part de la dime sur le vin de Rîmnîc, due au voïévide.
156. 2 juillet 1569 (7077). Le voïévide Alexandre Mircea confirme à l'Evêché de Buzău une famille de tziganes, don du « stolnic » Radu de Boldești.
157. 22 juillet 1569 (7077), *Stănești*. Dobromir, grand « ban » de Craiova, confirme au prêtre Ioica de Tismana des terres à Negoești et Ohăbița.
158. 5 août 1569 (7077). Le voïévide Alexandre Mircea confirme à plusieurs une terre à Turceni, dénommée « ocina craiovească ».
159. 7 août <1569>. Le voïévide Alexandre Mircea confirme à Stanciu et autres des terres à Mileștii de Sus et à Mileștii de Jos.
160. 17 août 1569 (7077), *Bucarest*. Le voïévide Alexandre Mircea confirme à la Métropole de Tîrgoviște le village de Mogoșeștii sur la Dimbovița avec moulins et vignes, don de la « joupanitza » Chera de Rumceni.
161. 23 août 1569 (7077), *Bucarest*. Le voïévide Alexandre Mircea confirme à Catalina et à son époux Hacica des terres à Bujoreni, avec champs et vignes.
162. 4 septembre 1569 (7078), *Tîrgoviște*. Le voïévide Alexandre Mircea confirme au monastère de Tismana des terres avec vigne à Racoți, don du prêtre Mînea.
163. <11> septembre 1569 (7078), *Tîrgoviște*. Le voïévide Alexandre Mircea confirme au monastère de Glavacioc la terre du « ban » Hamza d'Obislav, avec serfs.
164. 12 septembre <1569>, *Tîrgoviște*. Le voïévide Alexandre Mircea confirme au monastère de Nucet le village de Tomșani avec moulins et trois familles de tziganes, don du « comis » Vlaicu.

165. 28 septembre 1569 (7078), *Tîrgoviște*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Pascu et à Zbora des terres à Pleșcoi et à Gugești.
166. 30 septembre 1569 (7078), *Tîrgoviște*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Stoica, Vișan et autres une terre à Birca.
167. Octobre 1569, *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au logothète Dragomir des terres à Balaci, Găgulești et Stoilești.
168. 4 octobre 1569 (7078). Le voïévode Alexandre Mircea confirme au Dobromir, grand « ban » de Craiova, une terre à Lipov.
169. 16 octobre 1569 (7078), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à plusieurs le village de Stălnicioara, après jugements avec le village de Colarești.
170. 23 octobre <1569>, *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à l'Evêché de Buzău des vignes à Mocești et à Vernești prises à Ivan, en lui donnant une somme d'aspres pour en acheter d'autres.
171. 28 octobre 1569 (7078), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme aux Danciu et Oprea « postelnici » des terres à Preajva, Bodeni, Siliștea et Găojani, après jugement.
172. 20 novembre 1569 (7078), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au copiste Badea une terre avec serfs et emplacement de moulin à Birsești, vendue par Stana, pour racheter du servage son fils Dragul.
173. 13 décembre 1569 (7078), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à plusieurs des terres et des affranchissements à Cochineștii de Sus et à Cochineștii de Jos, à Curteni, Nănești, Iași, Șerboiani et Moeșești.
174. 17 décembre 1569 (7078), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au « ban » Mihail la terre de Dumitru et de la « joupانيتza » Vlădaia de Pietroșani, prise par échange pour une terre à Gostavăț (Photocopie en annexe, pl. XII).
175. 3 janvier 1570 (7078), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Tismana une terre à Cirbești, après jugement.
176. 9 janvier <1570>. Le voïévode Alexandre Mircea juge le litige entre le monastère de Bistrița et Aldea de Birluiu, ancien domestique et serf du monastère (Photocopie en annexe, pl. XIII).
177. 9 janvier 1570 (7078), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à plusieurs des terres à Tudorești.
178. 12 janvier <1570>. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au logothète Gherghina des vignes à Leurdeni, après jugement.
179. 14 janvier 1570 (7078). Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Băncilă et autres des terres à Poucești.
180. 16 janvier 1570 (7078), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Ralea, Boe, Dobromireasa et autres, des terres à Lipov.
181. 19 janvier 1570 (7078). Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Dobrușa les villages de Crivina, Brăești et Humureni, ainsi que des tziganes.
182. 19 janvier <1570>. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au village de Hareșani sa terre, après jugement avec le village de Căpățineni.
183. 22 janvier 1570 (7078), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à plusieurs des terres à Seaca.
184. 28 janvier 1570 (7078). Le voïévode Alexandre Mircea confirme au logothète Coresi et à son frère Drăgan une terre avec moulins à Miroslăvești, après jugement.
185. 30 janvier 1570 (7078), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Radu une terre à Bălțați et à sa fille Stoica, un emplacement de rucher.
186. 1-er février 1570 (7078), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Radu, Oprea et Stan des terres à Păușești et à Prundeni, après jugements.
187. 2 février <1570>. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au « clucer » Vlaicu de Rumceni une terre à Cislău.
188. 14 février 1570 (7078). Les limites du domaine de Săseni.
189. 15 février 1570 (7078), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Danciu et à ses frères leur terre de Stănești, après jugement.
190. 23 février <1570–1577>. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Snagov une terre à Spanțov, après jugement avec le « ban » Dobromir.
191. 15 mars 1570 (7078), Le « spahiu » Stan et autres vendent à Șerban et à Lupu de Tulburea une terre à Nucet.
192. 22 mars <1570>, *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Oprea et à Stanciu, hommes de cour, des terres à Frasinul et à Filiași, avec serfs, vignes et tziganes.
193. 26 mars <1570>. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Tismana les droits de douane de Vilcan (Photocopie en annexe, pl. XIV).

194. 29 mars 1570 (7078), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à l'Evêché de Buzău un tzigane.
195. 29 mars 1570 (7078), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Bistrița une terre à Tîrsa, après jugement (Photocopie en annexe, pl. XV).
196. 29 avril 1570 (7078), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au « postelnic » Cîrstian le village de Somești et une terre à Șchiopeni, après jugement.
197. (29 avril 1570 (7078)), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme l'affranchissement entre Maria et son époux Micu, sur une terre à Boteni.
198. 1-er mai 1570 (7078), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au « clucer » Vlaicu et autres une terre à Cislău sise dans la vallée de Bisca, après jugement avec le village de Poeni.
199. 8 mai 1570 (7078). Le voïévode Alexandre Mircea confirme à l'intendant Stan des terres à Curpen et à Alixeni.
200. 13 mai 1575 (7078), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à plusieurs une terre à Gloduri, après jugement.
201. 18 mai (1570). Le voïévode Alexandre Mircea confirme à la Métropole le village de Băneștii de Ruia sur lequel a empiété le logothète Radu (Photocopie en annexe, pl. XVI).
202. 18 mai 1570 (7078), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au scribe Ivan la terre de son grand-père Stănilă de Blagodești, après jugement avec les neveux de celui-ci.
203. 19 mai 1570 (7078), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Goideanu et autres des terres à Frăsinetul de Cîmp et à Sturzești.
204. 20 mai 1570 (7078), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme aux villages de Stănești de Obrejie et Șovîrcul, des terres à Gurbanul, après jugement.
205. 23 mai 1570 (7078), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Seaca-Mușetești la terre de Prădești, après jugements.
206. 23 mai 1570 (7078). Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Stoican une terre à Ciutura, don du logothète Radu, pour l'avoir fidèlement servi.
207. 6 juin 1570 (7078), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Biră et autres des terres à Gorbăneasca.
208. 11 juin 1570 (7078), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à l'Evêché de Buzău une terre à Albești, don d'Albu.
209. 15 juin 1570 (7078), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme, après jugement, le village de Bodieștii Mici à Barbu, homme au service du prince et autres, avec leurs groupes.
210. 17 juin 1570 (7078), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au logothète Coresi une terre à Bărcănești.
211. 25 juin (1570). Le voïévode Alexandre Mircea autorise le tzigane Radu, serviteur du « postelnic » Șerban, de chercher trois tziganes de celui-ci (Photocopie en annexe, pl. XVII).
212. 26 juin 1570 (7078), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Văsiu le vieux de Tîrșor une terre avec moulin à Rogozești, ainsi qu'un tzigane.
213. 3 juillet 1570 (7078), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Ivan des champs et des terres avec vigne à Vaidei, Curpen et Alexeni, ainsi qu'une carrière de pierre.
214. 5 juillet 1570 (7078), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme aux habitants d'Areșani leur terre, après jugement avec le village de Căpățineni.
215. 18 juillet 1570 (7078), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Cîrloman des terres à Măxineni et à Timboești, dont certaines achetées « lors de la grande famine ».
216. 19 juillet 1570 (7078), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea juge le litige entre la « joupanitza » Calea et ses soeurs pour les biens hérités de leur père, le portier Vladul.
217. 22 juillet 1570 (7078), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à la « joupanitza » Neacșa les terres de Sălătruc, Fintinele, Plăcicoi et Pulați, ainsi que des tziganes, possessions de son frère Stanciu.
218. 1-er août 1570 (7078). Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Rusin des terres à Sămăileni, ainsi que des tziganes.
219. 12 août 1570 (7078), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au portier Negre, à la « joupanitza » Caplea et à leur fils Tatul, le village de Rușii de Chirtop, après jugement.
220. 13 août 1570 (7078). Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère d'Argeș une terre à Ștefănești, après jugement.
221. 30 août 1570 (7078), Tîrgoviște. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Glavacioc une fontaine avec une étendue de 12 « stînjeni » à Topoloveni.
222. (1-er septembre 1570 – 31 août 1571), 7079. Le voïévode Alexandre Mircea autorise le monastère de Glavacioc à défendre ses étangs et ses lacs de Sămărinești, Crîngari et de Glavacioc.

223. <1-er septembre 1570 — 31 août 1571>, 7079. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Potocu des terres à Vlăduța, après jugement.
224. 7 septembre 1570 (7079), *Tîrgoviște*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Vlad, homme au service du prince et à ses compagnons, une terre à Urlătoi, après jugement avec les Cîndești.
225. 9 septembre <1570>; *Tîrgoviște*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à plusieurs des terres à Turceni.
226. 10 septembre 1570 (7079), *Tîrgoviște*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Dobra une terre a Godeni.
227. 12 septembre <1570>. Dobromir, grand « ban » ordonne à Pătru « ban » de restituer à Vlad de Cartiu un « hataim » arbitrairement pris.
228. 12 septembre 1570 (7079). Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Tismana des familles de tziganes.
229. 17 septembre 1570 (7079), *Tîrgoviște*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Dobrotă et à Badea une terre à Cobia.
230. 19 septembre 1570 (7079). *Tîrgoviște*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Nucet un tzigane, après jugement.
231. 20 septembre 1570 (7079). Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Iezărul une terre à Poganu.
232. <26 septembre> 1570 (7079) <*Tîrgoviște*>. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Viforăști les villages de Gurguiăți et de Vărăști, après jugement avec le monastère de Dealu.
233. 27 septembre 1570 (7079). Le voïévode Alexandre Mircea confirme au « postelnic » Florea des terres à Stejaru, Bănești et Cricov, sur lesquelles il s'est affréré avec Malcea.
234. 8 octobre 1570 (7079), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à l'ancien « ban » Dobromir, le village de Tămășești avec vignes.
235. <Après le 8 octobre 1570 — 7 août 1574>. Le voïévode Alexandre Mircea fait don d'une somme annuelle de 6 000 aspres au monastère Sainte Catherine du mont Sinai.
236. <Après le 8 octobre 1570 — 7 août 1574>. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à l'ancien intendant Oprea le mont de Clăbucetul, des manses et vergers à Văleni.
237. <Après le 8 octobre 1570 — 7 août 1574>, *Bucărest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au logothète Stoica des terres à Vilcele que lui ont cédé Albu Popescul et Naica, pour les avoir exemptés d'impôt.
238. <Après le 8 octobre 1570 — 31 août 1571>; 7079. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Mărgineni les villages de Cornenii din Coastă et de Cornenii de lângă Apă avec emplacements de moulin, don des boyards de Mărgineni.
239. <Après le 8 octobre 1570 — 7 août 1574>, *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Mărgineni les villages de Cornenii din Coastă et de Cornenii din Vale, après jugements avec le monastère de Cozia.
240. <Après le 8 octobre 1570 — 31 août 1571>, 7079. Le voïévode Alexandre Mircea confirme, après jugement, à Pătru et Dan, hommes au service du prince, une terre à Bălești, achetée au temps de famine.
241. <Après le 8 octobre 1570 — 31 août 1571>, 7079. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à l'ancien grand « clucer » Stepan les villages de Perișoru, Cîrna et Cornățelul.
242. <Après le 8> octobre <1570—1573>. Le voïévode Alexandre Mircea confirme une terre à l'un de ses gens, pour l'avoir servi.
243. 23 octobre 1570 (7079). Le voïévode Alexandre Mircea confirme à la Métropole de Tîrgoviște le village de Luciani (Photocopie en annexe, pl. XVIII).
244. 26 <octobre 1570> — 26 <août 1571>, 7079, *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à plusieurs (la terre de Bisca), après jugements.
245. 1-er novembre 1570 (7079), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Neagoe, Stoica, Vlad et Stan, des terres à Berislăvești, après jugement.
246. 1-er novembre 1570 (7079), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Neagoe, homme au service du prince, des terres à Bădeni, après jugements (Photocopie en annexe, pl. XIX).
247. 5 novembre 1570 (7079), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au « postelnic » Vlad, fils du grand logothète Ivașco, le village de Românești sur l'Argeș, que le prévôt Țîntea avait perdu par trahison.
248. 7 novembre 1570 (7079), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Bistrița une terre à Vădastra, après jugement (Photocopie en annexe, pl. XX).
249. 10 novembre 1570 (7079), *Bucarest*. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à ses « vlastelini », Ivașco, grand logothète et Albu, grand « clucer », le village de Mărăcineni, après jugement avec le village de Ciumești.

- 250 . 12 novembre 1570 (7079), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au monastère de Mărgineni la moitié du village de Zănoaga, après jugement avec les paysans libres.
251. 14 novembre 1570 (7079), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme au « postelnic » Cirstian le village de Băneștii de Ruia, après jugements avec la « joupanitza » Stanca de Cornățeni.
252. 27 novembre 1570 (7079). Le voïévode Alexandre Mircea confirme, après jugement, à la « joupanitza » Calea, le village de Brîncoveni, avec étang.
253. 12 décembre 1570 (7079), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme encore une fois à la « joupanitza » Calea le village de Brîncoveni, avec étang.
254. 14 décembre 1570 (7079), Bucarest. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à Radu et à ses frères une terre à Aninoasa, avec serfs, moulins, moulin à foulon et forêt.
225. 16 décembre <1570>. Le voïévode Alexandre Mircea confirme à la « joupanitza » Calea, après jugement, le village de Răcluța.

† Милостію вожією, Іу Петрѣ воеводѣ да и господинъ вѣсон земли Сггровлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводѣ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми село Милецин и дѣди им, именем Рошкев и Фокшев, іакоже да им ест ниѣномъ учинѣнъ въ Горъ Милецинъ сѣа, със вѣс хотар, понеже им ест стара и права учинѣнъ и дѣдинѣ; и ешеже хотарисана ест бивъ више реченѣ учинѣнъ въ Прѣвѣла банѣла, тере ест посатвѣла Прѣвѣла банѣла хотаре кѣпно със дѣди село Милецинолор, по matka Манковичевъ дорн до Скъмпіе и въ тѣи по маткѣ вѣгоръ дорн до Лакѣла Цамън и въ тѣи дорн до Фѣрка Зѣтарюловъ и вѣрѣшіе и въ тѣи по пискѣла Зѣтарюловъ.

И хотаре да се знаетъ въ къ село Мѣлещи: при лѣнка Милецинолор...¹ Гропа Лѣпѣлор и при Фаца Лѣпѣловъ и въ тѣи дорн до Пѣлѣла Лѣпѣловъ въ згоръ и по Пѣт Копана еше се зоветъ, дорн до Балѣ Теюлѣн и въ тѣи по matka Тезѣлюловъ вѣдолъ дорн до вѣста Дѣлго Балѣ. И хотаре да се знаетъ и въ къ село Дол Милецин, по пѣт Приходичен.

И потомъ, село Милецинъ, инии имаше прѣдѣніе предъ господства ми със село Хѣлмѣжанинъ и със князъ Хѣлмѣжанинолор, със Станъ велики спатар. И тако прѣше село Хѣлмѣжанинъ и князъ им, Станъ вел спатар, како иматъ учинѣнъ дорн до водѣ Хѣлмѣрѣзненъ и нѣст бивъ хотарисана никѣда. И господство ми сѣди нѣхъ всѣмъ, по правдѣ и по законъ, със вѣсн честитими правителѣмъ господства ми. И дадохъ господство ми село Милецинолоръ вѣ болѣри и хотарникъ болѣринѣ господства ми, жѣпанъ Бланкѣла велики армашъ, како да потѣпкаетъ и да сѣгледаетъ и да хотарисаетъ више реченѣ учинѣнѣ, како хѣкетъ нанти инии със ниѣномъ дѣше. И тѣхъ вѣ болѣри кѣпно със више реченѣ болѣринѣ господства ми потѣпкали сѣт и сѣгледали сѣт и хотарисали сѣтъ и истинствовали сѣт и сице сѣт наши със ниѣномъ дѣше како сѣт више реченѣ учинѣнѣ селомъ Милецинолор, по старе хотаре и велѣси. И такожде поставише тѣхъ вѣ болѣри и Бланкѣла вел армашъ хотаре и камени и велѣси покѣде сѣтъ били и старе хотаре. И село Хѣлмѣжанинъ и князъ им, Станъ спатар, да дрѣжетъ до старе хотаре, а презъ старе хотаре метѣхъ да не иматъ. Таже село Хѣлмѣжанинъ и князъ им, Станъ спатар, инии вѣташе въ законъ въ предъ господства ми.

Сега радѣ, дадохъ и господство ми село Милецинолор, іакоже да им ест више реченѣ учинѣнѣ вѣ учинѣнѣ и вѣ хѣаб, нимъ и синовомъ имъ и вѣвѣкомъже и прѣвѣнѣчѣтомъже и не въ когоже непоколѣбѣнѣмо, по вѣрѣнѣмо господства ми.

Сеже вѣбо и вѣдетелѣ поставѣлѣхъ господство ми: жѣпанъ Неделко велики дворникъ и жѣпанъ Иванъ велики логофетъ и Станъ спатаръ и Ине вѣстѣтаръ и Брѣканъ

КОМНС Н Пана столник Н Манѣ пехарник Н жѣпан Гююрма велики постелник. Исправник, Иван велики логофет.

Н аз, ДѢМИТРОС ПРОДАѢ, МѢСЕЦА ГЕНАРИЕ Ѣ ДЪНИ, ТЕКЩИМ ЛѢТ В ЛѢТ 730Д.
† ІУ ПЕТРОС КВЕКВАДА, МИЛОСТІЮ БОЖІА, ГОСПОДНИИ.

† Din mila lui Dumnezeu, <Io Petru>¹ voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Mileștii și moșilor lor, anume Roșca și Focșa, ca să le fie ocina lor din Mileștii de Sus, toată, cu tot hotarul, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină; și încă a fost hotărnicită ocina mai sus zisă de Pîrvul banul, de a pus Pîrvul banul hotare împreună cu moșii satului Mileștilor, pe matca Mancoviței pînă la Scumpia și de aci pe matcă în sus pînă la Lacul Geamăn și de aci pînă la Furca Zlătariului la obîrșie și de aci pe piscul Zlătariului.

Și să se știe hotarele dinspre satul Milești: pe lîngă lunca Mileștilor...¹ Groapa Lupilor și pe lîngă Fața Lupului și de aci pînă <la>¹ Pleașa Lupului din sus pe Drumul care se numește Săpat, pînă în Valea Teiului și de aci pe matca Tezluiului în jos, pînă la gura Văii Lungi. Și să se știe hotarele și dinspre satul Mileștii de Jos, pe drumul Prihodiștei.

Iar după aceea, satul Mileștii, ei au avut pîră înaintea domniei mele cu satul Hălmăjanii și cu cneazul Hălmăjanilor, cu Stan mare spătar. Și așa au pîrît satul Hălmăjanii și cneazul lor, Stan mare spătar, că au ocină pînă în apa Hămărăziei și nu a fost hotărnicită niciodată. Iar domnia mea i-am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am dat domnia mea satului Mileștilor 12 boieri și hotarnic pe boierul domniei mele, jupan Vlaicul mare armaș, ca să calce și să cerceteze și să hotărnicească mai sus-zisele ocine, cum vor găsi ei cu sufletele lor. Și acești 12 boieri împreună cu mai sus-zisul boier al domniei mele au călcat și au cercetat și au hotărnicit <și>¹ au adevărit și așa au găsit cu sufletele lor că ocinele mai sus-zise sînt ale satului Mileștilor, pe vechile hotare și semne. Și de asemenea acești 12 boieri și cu Vlaicul mare armaș au pus hotare și pietre și semne pe unde au fost și vechile hotare. Iar satul Hălmăjanii și cneazul lor, Stan spătar, să țină pînă la vechile hotare, iar peste vechile hotare să nu aibă amestec. Astfel satul Hălmăjanii și cneazul lor, Stan spătar, ei au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea satului Mi<le>¹știlor, ca să le fie mai sus-zisele ocine de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclîntit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic, Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Și eu, Dumitru Prodea <am scris>, luna ianuarie 9 zile, cursul anilor în anul 7074 <1566>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., LXXIV/182. Orig., hîrtie (42 × 30,5), pecete timbrată. Copie slavă și traducere din 1907 la Arh. St. Buc., ms. 1232, f. 101–103.

EDIȚII. Trad. *DJR*, B, 218–219.

¹ Loc rupt.

† Бъ законѣ повѣлѣ Богъ синьмъ Израелевумъ да на вѣсѣко лѣто десетствѣсет и елика аще стезжѣт и сѣвѣдеще апостолы свѣтын и богоносныи штица наше прѣдавше намъ, послѣднимъ чедумъ нхъ, шви молитвое и милостинѣжъ, шгрѣбате се шт вѣсѣхъ заъ.

Сеже и азъ, благовѣрнн и Христшлюбовивн и самодръжавнн, Іу Петръ боевода и господинъ вѣсонъ землѣ Угровалуѣнское, синъ великаго Мирча боевода, поревновахъ вѣспомѣнѣв слово старца нѣкоего рѣкшаго: „Досажденне врѣмѣа прінде и кѣспимъ цѣломъдрнемъ и смѣреннемъ ползѣмъ въ сѣвѣ привести къ врѣмѣа сѣда и въздааніа“. Сеже и азъ, жилае ѿ деснѣжъ штица стати ми и припадажъ къ владнцѣ самомъ Христову, царю <и> Богоу нашемъ и прѣчистѣн его матери, еже ест храмъ свѣтаго Зспеніе еи, нже въ Онсмѣнѣ и даровахъ сѣн вѣсечестнн, благошобразнн <и> прѣпочтеннн, нже на<д> вѣсѣми честн и дароухъ настожн хрисовѣа господства ми свѣтомъ монастырѣ и божественнмъ нншкомъ и штицѣ игъменѣ куръ Іванъ и вѣсѣмъ братіамъ шврѣтажцимъ сѣ въ свѣтое швытели тон, іакоже да нмъ сѣт село Тисмѣна вѣса и сѣ вѣсѣмъ хотаромъ и шт обою стране шт рѣкы Тисмѣнев и Покрѣа сѣ вѣсомъ хотаромъ и Годниѣцинъ сѣ вѣсѣмъ хотаромъ и Сърѣшорнн вѣсн, сѣ вѣс хотар и Сѣхаба вѣсѣ, сѣ вѣсѣмъ хотаромъ, понеже снн више писане села сѣт старе и праве дѣдине свѣтомъ монастырѣ ешеже шт при дннн поконнаго Стараго Мирча боевода и приложнн сѣт и дане ѣ свѣтомъ монастырѣ и покѣпени шт жѣпанъ Бинтилъ логофетъ шт Станчулъ Кортѣфлешъ, за рѣѣ флоринн; и делъ Доброволевъ и делъ Драгомнрѣвъ такогере приложнхъ поконнаго Мирча боевода Стараго, за раді дѣше емъ и родітелев емъ.

Ѹ потомъ, нмаше калѣгерн шт свѣтомъ монастырѣ силост и притесненіе шт Бѣсѣравъ боеводе и шт Прѣвѣлѣцинъ, тере нмъ взеше полъ шт село Тисмѣна сконшмъ силостію, тере ю даде монастыревъ шт Бнстрица. Таже, господство ми гледахъ и сѣднхъ, по правдѣ и по законъ божнн, сѣс вѣсѣми чѣститнми правителемъ господства ми и прочетоу господство ми и кнеги ннемъ господаріе прѣжде господства ми бывше: книга Мирчевъ боевода Стараго и книга Бладу боеводе Стараго и [и] Бинтилъ боеводе и Радѣлъ боеводе Калѣгера и книга поконнаго родітелею господства ми, Мирча боевода. И господство ми велма истинно изнандоу како нѣст нмалъ Бѣсѣравъ боеводе и Прѣвѣлѣцинъ и Бнстрица нн едно мѣтѣхъ и дѣдинѣ, нѣ сѣт ен ѣзмали сѣс своимъ силостію полъ шт Тисмѣна, почто сѣт били тогда іаци и можннци. Таже, господство ми сѣмотрнхъ и дадоу и приложнхъ како сѣт били приложнн и хтеторн Бинтилъ.

Ѹ потомъ, свѣтомъ монастырѣ шт Тисмѣна ешеже нмаше прѣдъ господства ми сѣс калѣгерн шт Бнстрица. И сице преше шни како нмаше полъ шт село Тисмѣна шт дѣдинѣ. Ѹ ѣ темъ, господство ми дадоу калѣгеромъ шт Бнстрица законъ, ѣи волѣри, да заклетъ како нмаше Бнстрица полъ шт село Онсмѣна шт дѣдинѣ. Ѹ шни не възмогоше да заклетъ ннкакоже, нѣ шсташе шт законъ шт прѣдъ господства ми, како не нматъ Бнстрица нн едно мѣтѣхъ.

Сего раді, дадоу господство ми и приложнхъ сію више реченъ село бнти свѣтомъ монастырѣ Тисмѣна, іакоже да мѣ естъ шчннъ и въ шхѣбѣ.

Ешеже заклинаніе поставѣлемъ господство ми, по сѣмрѣтн господства ми, кого избереѣтъ господъ Богъ бнти господинъ Блѣшконъ Землн нли шт срдѣчнаго плода господства ми нли <шт> сѣродннкъ господства ми нли, по грѣсѣхъ нашихъ, шт нно плѣменнмъ, да аще почтетъ и поновнтъ и ѣтверднтъ сію хрисовѣа господство ми, того господъ Богъ да штверднтъ и да га почтетъ и да храннтъ <вѣ> господствѣ его; а ащелн не почтетъ и не поновнтъ и не штверднтъ и посрамнтъ сію хрисовѣа того господъ Богъ да поразнтъ и посрамнтъ <вѣ> господствѣ его и да ѣбѣетъ здъ

съ тѣломъ его а въ всѣхъ вѣщи дѣше его и да иматъ частію съ Юдеимъ и съ трѣклетнѣмъ Ірїа еже възъише на господѣ нашего Ісуса Христа, кръвъ его на нхъ и на чедомъ нхъ и да мѣ естъ съпостатница прѣчистѣ Богоматри на страшнѣмъ и нелицемѣрнимъ сѣдницѣ Христовѣ, еже естъ въ вѣкы, аминъ.

Сеже и свѣдѣтеле поставѣемъ господства ми: жѣпанъ Неделко великн дворникъ и жѣпанъ Іванъ великы логѣфетъ и Ілїю вистїаръ и Станъ Дебелъ спатаръ и Бѣрканъ комисъ и Пана столникъ и Манѣ пѣхарникъ и жѣпанъ Гюрма великн постелиникъ. Исправникъ, Іванъ великн логѣфетъ.

Исписахъ азъ, Галешъ, еже въ малн дѣщи, въ настолинъ градъ Бѣкѣреци, мѣсеца генарїе ѿ дьни, текѣщомъ отъ Іадама в лѣтъ ^х304.

† Іу Петръ съвекѣда, мноастію божію, господинь.

† În lege a poruncit Dumnezeu fiilor lui Israel ca în fiecare an să dea zeciuială din cîte au agonisit și acestea știindu-le apostolii sfinți și părinții noștri, purtători de Dumnezeu ne-au lăsat nouă, cei din urmă copii ai lor, ca unii prin rugăciuni și milostenii, să ne curățim de toate relele.

Iată și eu, binecredinciosul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Mircea voievod, am rîvnit amintindu-mi cuvîntul unui stareț oarecare, care a zis: „Vremea întristării a venit și să cumpărăm cu înțelepciune și smerenie cele de folos spre sine a aduce în vremea judecății și a răsplății“. Iată și eu, dorind să stau deadreapta tatălui meu și căzînd la însuși stăpînul Hristos, împăratul <și> Dumnezeuul nostru și la preacurata lui maică, unde este hramul sfîntei ei Adormiri, care <este> la Tismana și am dăruit acest hrisov de față al domniei mele întru totul cînstit, cu frumoasă față <și> preacinstit, care este deasupra tuturor cînstelor și darurilor, sfîntei mănăstiri și dumnezeieștilor călugări și părintelui egumen chir Ioan și tuturor fraților care se află în acest sfînt lăcaș, ca să le fie satul Tismana tot și cu tot hotarul și pe amîndouă părțile rîului Tismana și Pocruia cu tot hotarul și Godineștii cu tot hotarul și Sîrbșorii toți, cu tot hotarul și Ohaba toată, cu tot hotarul, pentru că aceste sate mai sus-scrise sînt dedine vechi și drepte ale sfîntei mănăstiri încă din zilele răposatului Mircea voievod cel Bătrîn și sînt dăruite și date sfîntei mănăstiri și cumpărate de jupan Vintilă logofăt de la Stanciul Cortofleș, pentru 160 de florini; și partea lui Dobrovoe și partea lui Dragomir de asemenea le-a dăruit răposatul Mircea voievod cel Bătrîn, pentru sufletul lui și al părinților lui.

Iar apoi, călugării din sfînta mănăstire au avut silă și cotropire de la Basarab voievod și de la Pîrvulești, de le-au luat cu sila jumătate din satul Tismana, ca să-l dea mănăstirii de la Bistrița. Astfel, domnia mea am cerțat și am judecat, după dreptate și după legea lui Dumnezeu, cu toți cînștiții dregători ai domniei mele și am citit domnia mea și cărțile altor domni, care au fost înaintea domniei mele: cartea lui Mircea voievod cel Bătrîn și cartea lui Vlad voievod cel Bătrîn și a lui Vintilă voievod și a lui Radul voievod Călugărul și cartea răposatului părinte al domniei mele, Mircea voievod. Și domnia mea am aflat foarte adevărat că nu au avut Basarab voievod și Pîrvuleștii și Bistrița nici un amestec nici dedină, ci au luat cu sila jumătate din Tismana, pentru că au fost atunci tari și puternici. Astfel, domnia mea am socotit și am dat și am dăruit, cum au dăruit și ctitorii <și> Vintilă.

Iar după aceea, sfînta mănăstire de la Tismana încă a mai avut pîră înaintea domniei mele cu călugării de la Bistrița. Și așa au pîrît ei că au avut jumătate din satul Tismana de moștenire. Iar la aceasta, domnia mea am dat lege călugărilor de la Bistrița, 12 boieri, să jure că a avut Bistrița jumă-

tate din satul Tismana de moștenire. Dar ei nu au putut să jure nicicum, ci au rămas de lege dinaintea domniei mele, ca Bistrița să nu aibă nici un amestec.

De aceea, am dat domnia mea și am dăruit acest sat mai sus-zis să fie sfintei mănăstiri Tismana, ca să-i fie ocină și de ohabă.

Încă blestem punem domnia mea, după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau <din> ruda domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l întărească și să-l cinstească și să-l păzească <în> domnia lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări, ci va batjocori acest hrisov, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească și să-l batjocorească <în> domnia lui și să-lucidă aici cu trupul lui și în veacurile viitoare sufletul lui și să aibă parte cu Iuda și cu Arie de trei ori blestemat <și cu cei> care au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos, sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor și să-i fie potrivnică preacurata maică a lui Dumnezeu la înfricoșata judecată și fără fățarnicie a lui Hristos, ceea ce este în veci, amin.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Ianu vistier și Stan cel Gros spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Am scris eu, Galeș, care <sînt> între diecii mici, în cetatea de scaun București, luna ianuarie 10 zile, curgător de la Adam în anul 7074 <1566>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr 749 (Tismana, I/14). Orig., perg. (52 × 39), pecete atirnată, căzută. Cu o traducere din 1844; alte traduceri ibidem, mss. 329, f. 172, 335, f. 23–25 și 711, f. 13–14.

EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*, 151–156; Ștefulescu, Tismana, 252–254. Trad. *DIR*, B, 219–220.

3

1566 (7074) ianuarie 15.

† Мнлоствію вожію, Іу Петрѡ вонвода н господинѣ вѣсоу земле Ѡггрове-владѣнское, синѣ великаго н прѣдобраго Мирчѣв воевода. Дават господство мн сіе повеленіе господства мн дѣщерев Прѣвѣлов, по нме Добра н Мнаница н Кера н Маріа н със ннѣне синови си, елице им Богъ прѣпѣстит, такоже да им ест вчинѣ ѡ Салкѣца, третаго дела н вт полю н вт шѣмѡ н вт вода н вт сѣланщѣ н вт посѣзде, понеже мѡ ест стара н права вчинѣ, дединѡ вт прежде сіе врѣменѡ.

И потом, нмаше дѣщери Прѣвѣлов, нже сѡт вше речени, прѣніе пред господства мн със дѣщери Нѣгоев н със дѣщери Мѡшѡроув н със дѣщем Допанов н със синови си Божиннов, със синови Дінкѣлов н съ синови. . . екѣлов¹ раді сіе вше речено вчинѡ, еже ест вше [вше] писана. И тако прѣше дѣщери Нѣгоев н дѣщери Мѡшѡроув н дѣщери Допанов н синови Божиннов како нмаше н вниѣ вчинѡ кѣпно със дѣщери Прѣвѣлов над сіе вше речено третаго дела. И ѡ тем, господства мн гледаѣ н сѣднѣ, по прав<дѡ> н по закону, със вѣсѣмн честитимн правителіе господства мн. И дадох господства мн дѣщери Прѣвѣлов закон, ѣї волѣри, тере сѡт за<к>леше със тѣмн волѣри пред господства мн како не едно метѣѣ не нмаше дѣщери <Н>ѣ<г>оев н Мѡшѡроув <н Допанов н си>нови Божин<ов>. . . вт дела вт Салкѣца.

5

И послѣ, взеше дѣщерн <Нѣгроев н> Мѣшѣроев н Допанов <н синови Божиннов> закон над закон дѣшним Прѣвѣлов, кѣ болѣри н никако не възмогоше донесши закона пред господства мн, анѣ всташе дѣщерн Нѣгроев н Мѣшѣроев н Допанов н синови Божиннов вт закон вт пред господства мн.

Сего радѣ, дадохъ господства мн дѣщерев Прѣвѣлов, такоже да мн ест вчинѣ въ вѣвѣсѣ, нм н синови нм н вѣвѣкомѣ нм н прѣвѣнѣчетомѣ нм н не вт когоже непотѣкновѣномѣ, порнзмо господства мн.

Сеже сведетелеем поставѣем господства мн: жѣпан Неделко велнкн дворнкн н жѣпан Иван велнкн логвѣт н Стан спатар н Бръкан комнс н Иню встѣтар н Пана столнкн н Манѣ пѣхарнкн н жѣпан Гюврма велнкн постелнкн. Исправнкн, Неделко велнкн дворнкн.

Пнс аз, Стан логвѣт, мѣсеца генарѣ еї дѣни, въ лѣт х30д.

† Іw Петрѣ ввевѣда, мнлостѣа божѣа, господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele fiicelor lui Pîrvul, anume Dobra și Milița și Chera și Maria și cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Sălcuța, a treia parte și din cîmp și din pădure și din apă și din seliște și de pretutindeni, pentru că îi este veche și dreaptă ocină, dedină dinainte de această vreme.

Iar apoi, fiicele lui Pîrvul, care sînt mai sus-zise, au avut pîră înaintea domniei mele cu fiicele lui Neagoe și cu fiicele lui Mușuroiu și cu fiicele lui Dopan și cu fiii lui Bojin, cu fiii lui Diicul și cu fiii lui . . . ecul¹ pentru această mai sus-zisă ocină, care este mai sus-scrisă. Și astfel au pîrit fiicele lui Neagoe și fiicele lui Mușuroiu și fiicele lui Dopan și fiii lui Bojin că au avut și ei ocină împreună cu fiicele lui Pîrvul pe această mai sus-zisă a treia parte. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am dat domnia mea fiicelor lui Pîrvul lege, 12 boieri, de au <jurat cu acei boieri> înaintea domniei mele că n-au avut nici un amestec fiicele lui Neagoe și ale lui Mușuroiu <și ale lui Dopan și fiii> lui Bojin . . . din partea de la Sălcuța.

Iar după aceea, au luat fiicele lui <Neagoe și ale lui> Mușuroiu și ale lui Dopan <și fiii lui Bojin> lege peste legea fiicelor lui Pîrvul, 24 de boieri, dar nu au putut nicicum să-și aducă legea înaintea domniei mele și au rămas de lege dinaintea domniei mele fiicele lui Neagoe și ale lui Mușuroiu și ale lui Dopan și fiii lui Bojin.

De aceea, am dat domnia mea fiicelor lui Pîrvul, ca să le fie ocină de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ianiu vistier și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Stan logofăt, luna ianuarie 15 zile, în anul 7074 <1566>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 750 (Zlătari, XI/1–2). Orig., hîrtie (30 × 21,5), rupt, pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din sec. al XVIII-lea, după care s-au făcut completările.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 220–221.

¹ Pasajul: „се синови Дѣшѣлов . . . ерѣлов“ („cu fiii lui Diicul . . . ecul“) adăugat, de aceeași mină, pe margine.

† Милостію божію, Іу Петръ воевода и «господинъ» въсон земле Ъгро-влахинской. снѣ прѣдобраго и великаго Мирчев воевода. «Дават господство ми сѣ повелѣніе господства ми» слъзем господства ми, синовим Цилин, на име Ѡпрѣ и Кънда и съ нѣх синовн, елнци им Богъ припѣстѣнт, гакоже да им сѣт учинѣ ѣ Бѣдешѣни, нѣхнѣ дел сва, варе елика им се хѣтет избрати, понеже сѣм ест стара и «права учина, дѣдина».

И потом, имаше прѣд господства ми със Добротѣаса. И сѣце прѣше Добротѣаса прѣд господства ми како ест имал учинѣ кѣпно със синовн Цилин, със Кънда и със Ѡпрѣ, шестаго дела. И потом, «господство ми гледах» по правдѣ и дадох господство ми Добротѣсев закон ѣ болѣри, а она не може донести теѣ ѣ болѣри. . . да заклет, нѣ избраше теѣ ѣ болѣри със нѣне дѣше гѣ нѣне током Добротѣсев».

И потом, пакн имаше Ѡпрѣ и Кънда прѣд господства ми със Скрипъц. И сѣце прѣше Скрипъц како имат и ши учинѣ ѣ Бѣдешѣни» със Ѡпрѣ и със Кънда, четвъртаго дела. И ѣ тем, господство ми дадох Скрипъцов закон. . . да заклет како имат учинѣ ѣ Бѣдешѣни четвъртаго дела. И заклели како имат Скрипъцѣ четвъртаго дела шт учинѣ шт Бѣдешѣни.

И потом, Ѡпрѣ и Кънда ѣзе [Ѡпрѣ и Кънда] закон кѣ болѣри да заклет како не имат Скрипъц четвъртаго дела, анѣ избраше им теѣ кѣ болѣри Скрипъцов током ѣ нѣне шт над въс хотар да сѣт Ѡпрев и Къндев цю ест дрѣжал Скрипъц и Драготъ.

И потом, покѣпнѣше Ѡпрѣ и Кънда. . . нѣне шт Цурцое и шт Драгомнр, за ѣ аспри. . .

И пак да ест Ѡпрев и Къндев учинѣ ѣ Бѣдешѣни, дел Илнек и дел Рѣчюк и дел Брадек и дел Иши, понеже га покѣпн Кънда и «Ѡпрѣ», за хѣц аспри тѣрски. И пак да ест Къндек и Ѡпрев учинѣ ѣ Бѣдешѣни дел Раек и дел Бран шт раздѣлення мѣ Бран «н» Стонка със Калин половинѣ, понеже га покѣпн Ѡпрѣ и Кънда и Калин. . . дорн хотарѣл Чернѣтецом и по. . . до Грѣюл Дѣтков и до кѣрмѣ«тѣра». . . мѣлов Стѣнне и до Пискѣл Лѣнгѣ и до Пискѣл Ърѣлов и до хотарѣл лѣ. . . и до Пискѣл Глодѣлов и до Пискѣл. . . и до Пискѣл. . . , понеже ест Къндек стара и права учина.

И пак да ест Ѡпрев и Къндек учинѣ ѣ Доброещн. . . даде половинѣ. . . даде прѣд господства ми. . . Ѡпрѣ над неговѣ дел прѣд господство ми.

И потом, имаше Ѡпрѣ и Кънда прѣд господства ми. . . ѣ Доброещн. И господство ми дадох Дѣтков закон, ѣ болѣри, да заклет како не имат половинѣ, анѣ им«ат» . . . теѣ ѣ болѣри. . . кѣ болѣри и заклели Кънда и Ѡпрѣ със кѣ болѣри како имат ѣ Доброещн учинѣ половинѣ. . . даде и Кънда и . . . шни им простише ѣ краке и едни кон за радѣ тан учинѣ. . .

Того радѣ и господство ми дадох. . . сѣт сѣм више именитим, синовом и вишком и прѣвнѣчетом им въ вѣки и ни шт коже «непоколѣбимо, по реч господства ми».

«Сеже и сведетелѣе поставиѣх господство ми: жѣпан Неделко» велики дворник и жѣпан Иван велики лѣгѣфет и жѣпан Иню вел вѣстѣар и Пана столник и Манѣ пѣхарник и Бѣркан «комис». . . и Гюврма велики постелнич.

<И аз, БѢЛКША УТ> ПОГОНЕЦИ, стар, еже написах . . . мѣсеца генаріе нѣ днь, въ днь свѣтаго Ѳоданше, архіепіскѣпа Ілєѡандрискаго и Кирила, ут Іадама текѡцим летум до селѣ, въ лѣт хЗОД.

† Іу Петрс кверѡда, милосіа божіа, господннь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și <domn> a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Mircea voievod. <Dă domnia mea această poruncă a domniei mele> slugilor domniei mele, fiilor lui Țilin, anume Oprea și Cînda și cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Budeșteni partea lor toată, oricît li se va alege, pentru că <le-a fost veche și> dreaptă ocină, dedină.

Și după aceea, au avut pîră înaintea domniei mele cu Dobroteasa. Și așa pîra Dobroteasa înaintea domniei mele că a avut ocină împreună cu fiii lui Țilin, cu Cînda și cu Oprea, a șasea parte. Și apoi, <domnia mea am cercetat> după dreptate și am dat domnia mea Dobrotesei lege, 12 boieri, iar ea nu a putut să aducă pe acei 12 boieri... să jure, ci au ales acei 12 boieri cu sufletele lor Dobrot<esei> numai 13 ogoare.

Și apoi, iar au avut Oprea și Cînda pîră înaintea domniei mele cu Scripăț. Și așa pîra Scripăț că are și el ocină în Budeșt<eni>, a parta parte, cu Oprea și cu Cînda. Și la aceasta domnia mea am dat lege lui Scripăț... să jure că a avut ocină în Budeșteni a patra parte. Și au jurat că are Scripăț a patra parte din ocina din Budeșteni.

Iar după aceea, Oprea și Cînda au luat lege 24 de boieri să jure că nu are Scripăț a patra parte, ci acei 24 de boieri au ales lui Scripăț numai 8 ogoare de peste tot hotarul, <iar> lui Oprea și lui Cînda să le fie ce au ținut Scripăț și Dragotă.

Și după aceea, au cumpărat <Oprea și Cînda>... ogoare de la Giurgioae și de la Dragomir, pentru 500 aspri...

Și iar să-i fie lui Oprea și lui Cînda ocină în Budeșteni, partea lui Ilie și partea lui Răciu și partea lui Brad și partea lui Ion, pentru că le-au cumpărat Cînda și <Oprea>, pentru 3 900 aspri turcești. Și iar să-i fie lui Cînda și lui Oprea ocină în Budeșteni partea lui Rae și partea lui Bran din împărțirea între Bran <și> Stoica cu Călin, jumătate, pentru că au cumpărat-o Oprea și Cînda și Călin... hotarul Cernăteștilor și ... pînă la Gruiful lui Detco și pînă la Curmă<tura>... mului lui Stănie și pînă la Piscul Lung și pînă la Piscul Ursului și pînă la hotarul... și pînă la Piscul Glodului și pînă la Piscul... și pînă la Piscul ... pentru că îi este lui Cînda veche și dreaptă ocină.

Și iar să-i fie lui Oprea și lui Cînda ocină în Dobroești... a dat jumătate ... a dat înaintea domniei mele... pe Oprea peste partea lui înaintea domniei mele.

Și după aceea, au avut Oprea și Cînda pîră înaintea domniei mele... în Dobroești. Iar domnia mea am dat lui Detco lege, 12 boieri, să jure că n-au avut jumătate, ci au avut... acei 12 boieri... 24 de boieri și au jurat Cînda și Oprea cu 24 de boieri că au în Dobroești ocină jumătate... a dat și Cînda și... ei le-au iertat 9 vaci și un cal pentru această ocină...

De aceea și domnia mea am dat... să fie acestor mai sus-numiți, fiilor și nepoților și strănepoților lor în veci și de nimeni <neclintit, după spusa domniei mele>.

<Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco> mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și jupan Ianu mare vistier și Pană stolnic și Manea paharnic și Bărcan <comis>... și Ghiorma mare postelnic.

<Și eu, Vilcul> cel bătrîn <din> Pogonești, care am scris... luna ianuarie 18 zile, în ziua sfântului Athanasie, arhiepiscopul Alexandriei și a lui Chiril, de la Adam cursul anilor pînă acum, în anul 7074 <1566>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 751 (Cotroceni, LIX/3). Orig., perg. (31 × 47,5), rupt și șters, pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1906.
EDIȚII. Trad. DIR, B, 221–223.

5

1566 (7074) februarie 22, București.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătru voievod și domn a toată Țara Românească, feciorul marelui și preabunului Mircii voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele Vladului și frăține-său Borcii și soru-sii Neagăi și Vladului cu frații lui și lui Dragomir cu frate-său Vulpe și Ducăi cu frate-său Dragotă și Braia și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor moșie la Virleții Vladului, a lui parte de moșie toată, din apa Ialomiții pînă în Drumul Horjei, cu toate hotarăle. Însă Vladul și Borcea și Neaga, ei să ție jumătate dintru acea moșie, iar Vladul cu frații lui și Dragomir cu frate-său Vulpe și Duca cu frații lui, Dragotă și Braia, ei să ție ceailaltă jumătate dintru acea moșie, pentru că iaste a lor bătrînă și dreaptă moșie de baștină.

Iar după aceea, au avut pîră înaintea domniei mele cu Draghia și cu Șărb și cu Coia și cu Radul. Și așa pîra Draghia și Șărb și Coia și Radul cum că au moșie la Virleți dintru acea moșie împreună cu Vladul și cu frații lui și cu cetașii lor, de sînt frați pre acea moșie ce s-au zis mai sus din Virleți. Iar domnia mea am căutat și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții boiarii domniei mele și am dat domnia mea lui Șărb și Draghie și Coii și Radului lege, 12 boiari, iar ei nicicum n-au putut să ia lege, ei au rămas de lege dinnaintea domniei mele.

Pentru aceia, am dat și domnia mea Vladului și frăține-său Borcii și soru-sii Neagăi și Vladului cu frații lui și lui Dragomir cu frate-său Vulpe și Ducăi cu frații lui Dragotă și Braia, ca să le fie moșie ohabnică, lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimenea să nu să clătească după zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Nedelco vel dvornic i jupan Ivan vel logofăt i Iane vistier i Stan spatari i Bărcan comis i Pană stolnic i Manea paharnic i jupan Ghiorma vel postelnic. Ispravnic, Nedelco vel dvornic.

Și am scris eu, Patriarh logofătul, în orașul Bucureștii, în luna februarie 22 dni, leat 7074 <1566>.

Acest izvod s-au tălmăcit pre limba românească de pre cartea cea sîrbească asemenea, la Școala domnească cea slovenească la Sfeti Gheorghie cel Vechiu.

† Floru ierei dascăl slovenesc izpisah.

După „Studii“, XX (1967), p. 309–310.

† Мнлостію вожію, Іу Петръ воевода н господннѣ > въ<со>н з<емле> Угровлахїнское, синѣ великаго Мн<р>ча в<воевода>. Дават господств<о> мн сіе повелѣніе господства мн > Нѣгомнров със синови си, еанци <имъ Богъ> да<ст>, шкоже да мѣ ест шчинѣ ѣ Бонтѣн<и> шт една ѣ>жа половннѣ, а дрѣгѣ половннѣ <да> ю дрѣжит Нѣгое, понеже мѣ ест стара н права шчинѣ н дѣдїнѣ.

И потом, Нѣгомнр шн нма пренїе предъ господства мн със Нѣгое. И тако ест сѣпрел Н<ѣ>гое по Нѣгомнр како не нмает шн шчинѣ със неѣ половннѣ, анѣ нмат ѣ-таго дел. И господство <мн>, ѣ тем гледах н сѣднх, по правдѣ н по законѣ н със въсемн чѣстїтнмн правнтелїе господства мн. И дадохъ господство мн законъ Нѣгоев, вї болѣри да заклет како не нмат Нѣгомнр половннѣ > със неѣ над сїю шчинѣ, анѣ нмат ѣ-таго дел. И ѣ тем, Нѣгое ннкакоже не може се прифатнт шт законъ шт предъ господства мн, анѣ шта шт законъ шт предъ господства мн.

тем радї, дадохъ н господство мн Нѣгомнров, шкоже да дрѣжитъ със Нѣгое ѣ двѣ н шт нккоже да мѣ ест непоколебнмо, по реч <господства мн>.

<Сеже н сведетелїе> поставлѣемъ господства мн : жѣпан Неделко <велики дворникъ> н жѣпан Иванъ велики логофетъ н Іїню внстїаръ н Станъ <Девелъ> патаръ н Бърканъ колмсъ н Панаъ столникъ н Манѣ пѣхарникъ н жѣпанъ Гюрманъ велъ постелникъ. Исправникъ, Неделко велики дворникъ.

И азъ, Пѣтръ, что ю испснхъ, мѣсеца апрїлїе ѣ дннн, въ лѣтѣ ^х30д.

† Іу Петръ воевода, мнлостїа вожїю, господннѣ.

<† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn> a toată țara <Ungrovlahiei, fiul marelui> Mircea voievod. Dă domnia <mea această poruncă a domniei mele> lui Neagomir cu fiii lui, cїți <їi va da Dumnezeu>, ca să-i fie ocină în Bonteni, jumătate <dintr-o>funie, iar cealaltă jumătate <сă> o țină Neagoe, pentru că їi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, Neagomir a avut pїră înaintea domniei mele cu Neagoe. Și așa a pїrїт N<eagoe> pe Neagomir că nu are el ocină cu dїnsul pe jumătate, ci are a 3-a parte. Iar întru aceasta, domnia <mea> am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege și cu toți cinstїїi dregători ai domniei mele. Și am dat domnia mea lui Neagoe lege, 12 boieri, să jure că Neagomir nu are pe jumătate cu dїnsul peste acea ocină, ci are a 3-a parte. Iar la aceasta, Neagoe nїcum nu a putut să se apuce de lege dinaintea domniei mele, ci a rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Neagomir, ca să țină cu Neagoe pe din două și de nimeni să-i fie neclintit, după spusa <domniei mele>.

<Іată și martori> punem domnia mea: jupan Nedelco <mare vornic> și jupan Ivan mare logofăt și Іаниу vistier și Stan <cel Gros> spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorman mare postelnic. Исправникъ, Nedelco mare vornic.

Și eu, Pătru, care am scris-o în luna aprilie 3 zile, în anul 7074 <1566>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 752 (Ep. Rїmnic, XVII/1). Orig., hirtie (22,5 × 21), rupt, pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1915; alte traduceri la Bibl. Acad. CMLXXV/139 și ms. 2530, f. 388.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 223.

Izvod care s-au scos dupre o carte a lui Pe[n]tru voevod, de cînd au fost cursul anilor 7074 <1566>.

† Cu mila lui Dumnezeu, creștin Pe[n]tru voevod și domnă a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircei voevoda. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele acestor oameni, anume Codeșeștii și Vlăduleștii și Sprenteneștii și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie lor ocină în Păpușariul lui Zlatco...¹ pînă în hotarul de sus al Păpușariului, pentru că iaste a lor bătrînă și direaptă ocină de moșie.

Iar dupre acéia, avut-au pîră de față în marele divan denaintea domnii mele cu Mihăilă și cu Roșca și cu Frățilă și cu Netezeștii. Și așa pîrîia Mihăilă și Roșca și Frățilă și Netezeștii, cum au avut și ei ocină moșie în Păpușariul lui Zlatco. Deci, într-acéia, domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lége, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele. Și adevărînd domnia mea cum au fost avut Mihăilă și cu ceata lui și Netezeștii lége, 12 boiari, încă prin zilele răposatului bătrînului părintelui domnii mele, Mircea voevod și n-au putut să jure cu acei 12 boiari nicicum, nici atunce, nici acum, ce au rămas Mihăilă și Roșca și Frățilă și Netezeștii toți de lége și de atunce și de acum denaintea domnii mele. Și încă am procitit domnia mea și am văzut și cartea răposatului bătrînului Vladului voevod de moșie a Codeșeștilor și a Vlăduleștilor și a Sprenteneștilor. Și au fost atunce cursul anilor 6<9>60 și încă și cartea răposatului părintelui domnii mele, Mircea voevod, de rămas de la acei 12 boiari, cum au fost rămas Mihăilă și Roșca și Frățilă și Netezeștii toți de lége.

Drept aceasta, am dat și domnia mea Codeșeștilor și Vlăduleștilor și Sprenteneștilor, ca să le fie lor această ce mai sus zice ocină de moșie ohabnică și feciorilor, nepoților și strenepoților și de cătră nimeni neclătită, preste zisa domnii mele.

Însă și mărturie pus-am domnia mea pre: jupînul Nedelco marele dvornic, Ivan marele logofăt, Stăn spătariul, Manea peharnicul, Iane vistiariul, Pană stolnicul, Bărcan comisul, Gherman postelnicul. Și ispravnic, Ivan marele logofăt.

Și s-au scris în méseța mai 1 dnă.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 753 (Mitrop. Ț. Rom., CCLXXVII/2). Traducere.
EDIȚII. DIR, B, 224.

¹ Loc alb.

† Многостію вожією, Іу ПетрѸ воєвода и господинѸ въсон земле Угров-ладинской, синѸ великаго и прѣдобраго Мирча воєвода. Дават господство мише повелѣніе господства мишопев Иванов и пападїев мѸ, Стана и със синовнм нх, елище им Богъ даст, якоже да им ест шчинѸ Ѹ Благодеши, дел дедѸ им СтѸ-

ннлѣ, вѣса, варе колнко се хтит извратн шт по вѣсом хотаром н шт полю н шт водѣ н шт воденицѣ.

И пак да мѣ ест шчинѣ ѿ Благодеши н попадїев попек Иванов, по нме Стана, все доходкѣ кѣши н марха н скѣлнще, варе что нмал шнѣ, всѣх, шт по вѣсомѣ хотаромѣ, занеже снѣ шчине н дѣднне н марха даде сѣт Иванов шт дедѣ нм, Стѣннлѣ, занеже Стѣннлѣ н жителннца емѣ, Стана н тѣтка¹ нм, шнч не сѣт нмалн снновн шт тело нх, нѣ вѣзѣлн попек Иванов а попадїев емѣ, Стана, ꙗкоже да нм ест вѣ место снновн н вѣзѣлн вѣ кѣшѣ нм Стѣннлѣ <н жителннца мѣ, Стана> н да нмат <дрѣжатн снѣ вѣсе> шчинѣ <н дѣднне н варе цо нмат> Стѣннлѣ, дѣд нм...

...попекѣ Иван н попадїев его, Стана...

...н да бѣдет анаѣема шт тнѣ штцн нже вѣ Ннкѣн нлн шт сѣродннци нх нлн кто дрѣгѣ бѣде, да не нмат трѣбѣ сѣ снѣ шчине, нѣ самѣ поп Иванов да шбладетѣ снѣ дѣл шчинѣ.

Сего радї, дадох н господство мн попек Иванов н попадїев его, Стана, снновомѣ н внѣком н прѣвнѣчетом шчинѣ н дѣдннѣ н шт ннкожеже непоколѣбнмо...

Сеже оубо н сведетелїе поставанѣ господство мн...

† Іw Петрѣ бшвбшда, мнлостїю божїю, господннѣ.

<Pe verso:> Leat 7074 <1566> maiu 17. Hrisovul lui Pătru vovod, sin Mircea vovod, ce-l dă popii lui Ivan și preutesii lui, Stanii, pentru stăpînirea ocinii din Blagodești, partea toată a moșu-său, lui Stănilă. 7074 mai 17.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn'a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Ivan și preotesei lui, Stana și fiilor lor, ciți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Blagodești, partea bunicului lor Stănilă, toată, oricît se va alege de peste tot hotarul și din cîmp și din apă și din moară.

Și iar să-i fie ocină la Blagodești și preotesei popii Ivan, anume Stana, toate veniturile casei și marfa și sculele, orice va fi avut el, tot, de peste tot hotarul, pentru că aceste ocine și dedine și marfa au fost date lui Ivan de bunicul lor, Stănilă, pentru că Stănilă și jitelnița lui, Stana și mătușa¹ lor, ei n-au avut fiii din trupul lor, ci au luat pe popa Ivan și pe preoteasa lui, Stana, ca să le fie în loc de fii și i-au luat în casa lui Stănilă <și a jitelniței lui, Stana> și să <stăpînească toate aceste> ocine <și dedine și orice va avea> bunicul lor, Stănilă. <Iar popa Ivan să-i îngrijească și să-i socotească ca pe niște părinți ai lui. Iar popa Ivan i-a socotit și i-a cinstit și i-a îngrijit precum se cuvine. Și cînd au slăbit la vreme de bătrînețe, chiar și la moarte, i-a îngrijit pe toți, că au murit de ciumă. Astfel i-au slujit și i-au pomenit ca pe părinți.>

<Pentru aceea, ei toți au lăsat cu limbă de moarte și cu scrisoare a lui Stănilă și a jitelniței lui, Stana și a Călinei carte de afurisanie, cine după moartea lor va strica și va călca acea întocmire> să fie afurisit de 318 părinți cei de la Nicheia, sau din rudele lor sau altcineva, cine va fi, să nu aibă treabă cu acele ocine, numai singur popa Ivan să stăpînească acea parte de ocină.

De aceea, am dat și domnia mea popii Ivan și preotesei lui, Stana, fiilor și nepoților și strănepoților ocină și dedină și de nimeni neclintit... Iată, dar și martori am pus domnia mea...
† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 754 (St. Ioan — București, XX/2). Orig. p3rg. (32,5 × 46,5 rupt și șters, pecete timbrată, căzută, Cu o traducere din sec. al XVIII-lea, după care s-au făcut completările.

Data, după nota tergală.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 224—225.

¹ În doc. 16: „тѣста“ („soacră“), iar în doc. 42 și 202: „сѣтѣх“ („noră“).

9

1566 (7074) iunie 27, București.

† Милостію божію, Іу Петръ воєвода и господинъ въсоя земан Ѣггровлахінскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воєвода. Дазат господство мѣ сїе повелѣніе господства мн слѣзем господства мѣ, Ѡана и Микѣла логофети и съ ннх синови, варе елнци нм Богъ припѣстит, такоже да нм ест вчинѣ что се зовет Дѣдѣска, вт дел Банков и Братѣлов и Стонкѣв, третаго дел вт по вѣса вчинѣ и вт водѣ и вт сѣхо и вт полю и вт шѣмѣ и вт посѣде, третаго дел.

И хотаром да се знает: ѣ широтѣ, вт Лакѣла Берчев дорн ѣ валѣ Лѣцев и ѣ длѣготѣ вт matka Квѣннцев дорн ѣ хотарех Копѣчаном, влнз код Лакѣла Братѣлов.

Понеже ю покѣпнше внше речени слѣзех господства мн, Ѡана и Микѣла логофети, вт Банко и вт Братѣла и вт Стонка, за хѣ аспри тѣрски готовн. И продадоше Банко и Братѣла и Стонка тап внше речена вчинѣ за ннхном добром волю вт пред господства мн и съ знаніе вѣсем вкрѣстним мегнншом.

Тем радї, дадох и господство мн Ѡанев и Микѣлов логофети, такоже да нм ест внше речена вчинна вѣ вчинѣ и вѣ вхавѣ, нм и синовом нм и вншком и прѣвншчетом нм и нн вт когождо непоколѣвнмѣ, по вннзмѣ господства мн.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство мн: жѣпан Неделко велики дворник и жѣпан Иван велики логофет и Стан велики спатар и Івнню велики внстнлар и Брѣкан велики комис и Пана велики столник и Манѣ велики пѣхарник и жѣпан Гюврма вел постелник. Исправник, Іван велики логофет.

И аз, Бѣсію, еже ю написах ѣ днвн граду Бѣскѣрѣци, мѣсеца юнїе кѣ днн и текѣшем лѣтвом вт Ідама до селѣ, в лѣт хѣод.

† Іу Петръ вѣвѣвда, милостїа божію, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Oană și Micul logofeți și cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocina care se numește Dudesca, din partea lui Baico și a lui Bratul și a lui Stoica, a treia parte de peste toată ocina și din apă și din uscat și din cîmp și din pădure și de peste tot, a treia parte.

Și hotarul să se știe: în lat, de la Lacul lui Bercea pînă la valea Leței și în lung de la matca Cîlniștei pînă în hotarele Copăcenilor, aproape lîngă Lacul lui Bratul.

Pentru că au cumpărat-o slugile mai sus zise ale domniei mele, Oană și Micul logofeți, de la Baico și de la Bratul și de la Stoica, pentru 2 000 aspri turcești, bani gata. Și au vîndut Baico și Bratul și Stoica această ocină mai sus zisă de bună voia lor dinaintea domniei mele și cu știrea tuturor megiașilor de primprejur.

De aceea, am dat și domnia mea lui Oană și Micul logofeți, ca să le fie ocina mai sus zisă de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori pûnem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan mare spătar și Ianiu mare vistier și Bărcan mare comis și Pană mare stolnic și Manea mare paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Și eu, Văsiu, care am scris-o în minunata cetate București, luna iunie 27 zile și ani curgători de la Adam pînă acum, în anul 7074 <1566>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 755 (Tismana). Orig., hirtie (30 × 21), pecete aplicată. Cu o traducere din 1847; altă traducere ibidem, ms, 129, f. 265.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 225–226.

10

1566 (7074) august 18.

† Милостїю вожією, Іу ПетрѸ воєвода и господинѸ въсон земли Уггров-лахинское, синѸ великаго и прѣдобраго Мирчек воєвода. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми саззем господства ми, БланкѸ логофет и брат его, МихнѸ и съ синовн си, еанци им БогѸ припѸстит, такоже да им ест село НѸпѸртѸнинѸ въси, със въс хотаром, и вт поля и вт шѸмѸ и вт вод и вт посевѸде, по кѸде им сѸт старе хотаре. И пак да им ест вт Бернвоещи третаго дела и вт поля и вт шѸм и вт вод и вт посевѸде, понеже им ест старе и праве учине, дѸднне.

И потом, имаше БланкѸ логофет и брат его, МихнѸ пренїе пред господства ми със ДрѸгѸш вт Бернвоещи и със чет его. И сице прѸше ДрѸгѸш и със чет его како нѸ сѸт бнл притеснѸ БланкѸ логофет старога, СюкѸ БланкѸлов и МихнѸк. И господство ми гледах и сѸднѸ, по правѸ и по закон, със въси честитими правителїем господства ми, и дадох господство ми ДрѸгѸшов и чет его закон, вѸ болѸри, да заклет како нѸ сѸт бнл притеснѸ БланкѸ логофет старога. И ни никакже не възможе заклет, нѸ всташе ДрѸгѸш и чет его вт заком вт пред господства ми.

И пак да мѸ ест БланкѸлов и брат его, МихнѸк един планин, еже се зовет ПисканѸ, понеже га ест покѸпнл вт РадѸл и вт КѸнчнлѸ, за Ѹ аспри ешеже вт при дѸни родїтелю господства ми, поконнаго Мирча воєвода. И пак да мѸ ест БланкѸлов логофет и брат его, МихнѸк дела НѸнчулов, въса, вт планинѸ ПисканѸлов-занеже бнл ест пост<авлен>...¹ негов дела залогѸ нѸкое людіе вт Пискани, на име КрѸстиан и СлѸвнлѸ, за Ѹ аспри. И тех людіе вт Пискани ни сѸт бнл вечнии и саззе БланкѸлов. Таже БланкѸ логофет, ни нѸ сѸт вставнл даже за кѸ годнии радї дела НѸнчулов за планин, како да ест пѸкѸпен.

14

СЕГО РАДІ, ДАДОХ Н ГОСПОДСТВО МІ БІАКЪЛОЗ ЛОГОФЕТ Н БРАТ ЕГО, МІХНЕ, ТАКОЖЕ ДА НМ СЪТ СІЕ ВІШЕ РЕЧЕНЕ СЕЛА Н УЧИНЕ УЧИНЪ Н УХАБЪ, НІМ Н СІНЪКОМ НМ Н ВНОКОМ НМ Н ПРЪВНОЧИТОМ НМ Н НЕ УГ КОРОЖЕ НЕПЪГЪХНЪЗЕНЪ, ПЪДЪВІМЪ ГОСПОДСТВО МН.

СЕЖЕ Н СВЕДЕТЕЛЕ ПОСТАВЛЕХ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН НЕДЕЛКО ВЕЛИКИ ДВОРНІК Н ЖЪПАН ІВАН ВЕЛИКИ ЛОГОФЕТ Н СТАН СПАТАР Н ІНЮ ВІСТІЛА Н БРЪКАН КОМІС Н ПАНА СТОЛНІК Н МАНЕ ПЕХАРІК Н ГЮРМА ВЕЛИКИ ПОСТЕЛНІК. ИСПРАЗІК, ІВАН ВЕЛИКИ ЛОГОФЕТ.

ПИС ОУАНЧА, МЪСЕЦА АВГУСТ НІ ДАНИ, ВЪ ЛЪТЪ ХЪЗДА.

† ІУ ПЕТРЪ КВЕВЪДА, МІЛОСТІЮ БОЖІА, ГОСПОДНЬ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Vlaicul logofăt și fratelui lui, Mihnea și cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie satul Năpîrtenii toți, cu tot hotarul, și din cîmp și din pădure și din apă și de pretutindenii, pe unde le sînt vechile hotare. Și iar să le fie din Berivoești a treia parte și din cîmp și din pădure și din apă și de pretutindenii, pentru că le sînt vechi și drepte ocine, dedine.

Iar apoi, Vlaicul logofăt și cu fratele lui, Mihnea, au avut pîră înaintea domniei mele cu Drăguș din Berivoești și cu ceata lui. Și așa au pîrît Drăguș cu ceata lui că i-a cotropit Vlaicul logofăt cel bătrîn, unchiul lui Vlaicul și al lui Mihnea. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, și am dat domnia mea lui Drăguș și cetei lui lege, 12 boieri, să jure că i-a cotropit Vlaicul logofăt cel bătrîn. Iar ei nicum nu au putut să jure, ci au rămas Drăguș și ceata lui de lege dinaintea domniei mele.

Și iar să-i fie lui Vlaicul și fratelui lui, Mihnea, un munte care se numește Piscanul, pentru că l-au cumpărat de la Radul și de la Căncilă, pentru 200 aspri încă din zilele părintelui domniei mele, răposatul Mircea voievod.

Și iar să-i fie lui Vlaicul logofăt și fratelui lui, Mihnea, partea lui Nenciul, toată, din muntele Piscanului, pentru că a pus <Nenciul>¹ partea lui zălog la niște oameni din Piscani, anume Cîrstian și Slăvilă, pentru 90 aspri. Iar acei oameni din Piscani au fost vecini și slugi ale lui Vlaicul. Deci Vlaicul logofăt, el le-a iertat dajdia pe 20 de ani pentru partea de munte a lui Nenciul, ca să fie cumpărată.

De aceea, am dat și domnia mea lui Vlaicul logofăt și fratelui lui, Mihnea, ca să le fie aceste ocine și sate mai sus zise ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Ianiu vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

A scris Oancea, luna august 18 zile, în anul 7074 <1566>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 756 (Valea, XVI/11). Orig., hîrtie (30,5 × 21,5), pecete aplicată. Cu o traducere de la începutul sec. al XX-lea.

EDIȚII. Trad. *DÎR*, B, 226–227. Facs. *Ibidem*, 493.

¹ Loc rupt.

† Милостію божію, Іу Петръ всевода и господинъ вѣсон земли Хгг-срволахінскен, сѣвъ великаго и прѣдсѣраго Мишчев всевода. Дават господство ми сѣ величїніе господства ми Братішов и сѣс братъ его, Дарча и Стопан сѣс братъ его, Бладе <н>¹ сѣс нїхнїи сїнсен, елице им Богъ припѣстит, іакоже да им ест вчинѣ с Лисѣни дел Бѣдисла<в>² и дел братъ его, Драгомїр, вѣсах, варе елика се хтет извратн негов дел³ с Лисѣни, понеже ю покѣпше сѣе више речени людіе шт Бѣдислав и шт братъ его, Драгомїр, за хгт аспри готовн. Ишелн Братеш и братъ его, Дарча, шн сѣт дали хгхн аспри готовн а Степан шн ест дал сам хг аспри а братъ его, Бладе, шн ест дал сам хн аспри.

И потом, пак покѣпн Радѣл вчинѣ с Лисѣни, дел попек Иванов, вѣсах, варе елика се хтет извратн, за хгхн аспри.

И пак покѣпн Степан вчинѣ с Лисѣни, дел Михѣнлъв, вѣсах, варе елика се хтет извратн, за хгхн аспри готовн.

И пак покѣпн Шонмѣл вчинѣ с Лисѣни, шт дел Братков и шт дел братїа его, полевнн, за вкѣ аспри готовн.

И пак покѣпн Ілїе една ливаде шт ѡста хотаров шт Бѣчачи, за н аспри тѣрски.

И пак покѣпн Шонмѣл една виноград шт Ёнша, жѣна Данов, за гд аспри готовн.

И про<да>² доше сѣе више речени людіе сѣе више речени вчинн за нїхнїм добром волю и сѣс ѡзнанїе вѣсем мегнїашом шт шкрѣстѣс.

Сего радї, дадох и господства ми више именованн людіе сїен више речени вчинн, іакоже да им ест вѣ вчинѣ <н>² вѣ шхавѣс, им и сїнове им и вїнком им и прѣвнѣчетом им и нн шт когоже непоколѣвнмѣс, порнземо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣх господства ми: жѣпан Неделко велики дворник и жѣпан Иван велики логѣфет и Іїне вел внстїар и Стан спатар и Бѣркан кѣмннс и Паана столник и Манѣ пѣхарник и жѣпан Гюрман велики постелник. И неправник, Иван велики логѣфет.

Исписах...¹ рча, еже начертахъ вѣ настолни град Бѣкѣреци, мѣсеца август ѡї днн, шт Ідама текѣциом, вѣ лѣт хгѣд.

† Іу Петръ всевода, милостію божію, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Brateș și cu fratele lui, Darcea și lui Stoian cu fratele lui, Vlad <și>¹ cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Liseni partea lui Vădisla<v>² și partea fratelui lui, Dragomir, toată, oricît se va alege partea³ lor în Liseni, pentru că au cumpărat-o acești oameni mai sus ziși de la Vădislav și de la fratele lui, Dragomir, pentru 3 300 aspri gata. <Și> încă Brateș și fratele lui, Darcea, ei au dat 1 650 aspri gata, iar Stoian el a dat singur 1 000 aspri și fratele lui, Vlad, el a dat singur 650 aspri.

Și apoi, iar a cumpărat Radul ocină în Liseni toată partea popii Ivan, oricît se va alege, pentru 1 650 aspri.

Și iar a cumpărat Stoian ocină în Liseni toată partea lui Mihăilă, oricît se va alege, pentru 1 650 aspri gata.

Și iar a cumpărat Șoimul ocină în Liseni, jumătate din partea lui Bratco și din partea fraților lui, pentru 825 aspri gata.

Și iar a cumpărat Ilie o livadă de la gura hotarului de la Buciaci, pentru 50 aspri turcești.

Și iar a cumpărat Șoimul o vie de la Vișa, femeia lui Dan, pentru 61 aspri gata.

Și au vîndut acești mai sus ziși oameni, aceste mai sus zise ocine de bună-voia lor și cu știrea tuturor megiașilor dimprejur.

De aceea, am dat și domnia mea oamenilor numiți mai sus aceste ocine mai sus zise, ca să le fie de ocină <și>² de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Iane mare vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorman mare postelnic. Și ispravnic, Ivan mare logofăt.

Am scris...¹ rcea, care am însemnat în cetatea de scaun București, luna august 19 zile, de la Adam curgător, în anul 7074 <1566>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 757 (Mitrop. Ț. Rom., CLII/1). Orig., perg. (28,5 × 40), pecete timbrată. Cu o traducere de la mijlocul sec. al XVIII-lea; altă traducere ibidem, ms. 136, f. 175. EDIȚII. Trad. DIR, B, 227–228.

¹ Loc rupt și șters.

² Omis.

³ Cuvînt scris deasupra rîndului.

† Милостію божією, Іу Петръ воевода н господинъ вѣсон земли Шгге рровлахітской, синъ вѣеликѣааго н прѣдобрааго Мнрча воеводѣ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми свѣтѣн н божественѣн Митрополію шт Тръговциш, идеже ест храм прѣсвѣтое н честное ен вѣзнесеніе господа Бога н спаса нашего Іусеса Христа н честнѣншомѣ штцѣ архіемитрополнт кър владіцѣ Данила, іакоже да мѣ ест село на нме Іинноваса, вѣса, н съ вѣсом хотаром н със дѣл със вниаркию, занеже сън село Іинноваса бнш ест за дѣдинѣ свѣтѣн н божественѣн Митрополію н ешеже покѣпен шт поконнаго Басараѣѣ воеводѣ.

Тем радї н господство ми гледал съм, по закон божією н по старе книге със вѣсн честитнми правителіе господства ми н видѣх господство ми н прочетах старе книге ннем господам прѣжде нас бнше. И тако истинствовал съм господство ми како ест бнш село Іинноваса за дѣдинѣ свѣтѣн н божественѣн Митрополію. И ни нктоже нѣст бнш нмад нч едно мѣтехѣ никогдаже.

Сего радї, дадох н господство ми свѣтѣн н божественѣн Митрополію н честнѣншомѣ штцѣ архіемитрополнт кър владіцѣ Данила, іакоже да мѣ ест село Іинноваса вѣ Шкрѣпленіе свѣтомѣ Митрополію а братіам еже живѣшчх вѣ свѣтаа Митрополію вѣ пщѣс н вѣ штраѣѣ, вѣ шчннѣ н шхаѣѣ н н шт когоже непоколѣбнмо, по реч господства ми.

Сеже, збо, н свѣдѣтеліе посѣтазѣем господство ми: жѣпан Нѣгое бнше бѣан н жѣпан Неделко велики дворник н жѣпан Іван велики логѣфет н <Іане велики вистіар н Бръкан комис н Стан спатар н Пана столник н Манѣ пехарник н жѣпан Гурман велики постелник. И исправник, Иван велики логѣфет>.

<И аз, Драгомнр> шт Бѣлач, еже ю мазах вѣ днвнн град <Шгровлахітское] август кѣ дннн], в лѣт хѣод.

† Іу Петръ воевода, милостію божією, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii Mitropolii din Țirgoviște, unde este hramul preasfintei și cinstitei Înălțări a domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos și preacinstitului părinte arhimitropolit chir vlădica Daniil, ca să-i fie satul, anume Aninoasa, tot, și cu tot hotarul și cu dealul cu vinărici, pentru că acest sat Aninoasa a fost de moștenire al sfintei și dumnezeieștii Mitropolii și încă și cumpărat de răposatul Basarab voievod.

De aceea și domnia mea am cercetat, după legea lui Dumnezeu și după cărțile vechi cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea și am citit cărțile vechi ale altor domni, care au fost mai înainte de noi. Și astfel am adevărit domnia mea că satul Aninoasa a fost de moștenire al sfintei și dumnezeieștii Mitropolii. Și altul nimeni nu a avut niciun amestec niciodată.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei și dumnezeieștii Mitropolii și preacinstitului părinte arhimitropolit chir vlădica Daniil, ca să-i fie satul Anino(asa de) întărire sfintei Mitropolii și pentru hrana <și folosința> fraților care trăiesc în sfînta Mitropolie, de ocină și ohabă și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată, dar, și martori pușem <domnia mea: jupan Neagoe fost> ban și jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt <și Iane mare vistier și Bărcan comis și Stan spăt>ar și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorman mare <postelnic. Și ispravnic, Ivan mare logofăt>.

<Și eu, Dragomir> din Bălaci, care am scris-o în minunata cetate... <august 27 zile>, în anul 7074 <1566>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 758 (Mitrop. Ț. Rom., XXXIV/10). Orig., hirtie (41 × 28), rupt, pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1853; altă traducere ibidem, ms. 127, f. 274. Copie slavă ibidem. ms. 706, f. 14, după care s-au făcut completările.
EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 228—229.

13

1566 (7074) august 29, București.

† Многостію бсжїю, Іу Петрѣ всевсда н господнѣ въсое земле Уггровлахїеское, сынъ великаго н прѣкраснаго Мирча коевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтсмѣ монастырѣ глаголемїе въ на Мшшетецин, ѡкоже да мѣ ест ѡчннѣ ѡ Мнчещн дел Даннѣ васа н дел Мнкѣл въса н дел Драготъ въса н дел Параскнѣв въса, занеже мѣ ест старе н прѣве ѡчнне, дѣднне н покѣпене вът Манѣ Пръшанѣ дворннѣл.

И потом, нмад свѣта монастыр еже ест вше пнс <пренїе> със Радѣл вът Мнчещн. Н тако прѣше Радѣл како мѣ ест теѣ делове негов вът дѣдннѣ. И ѡ тем, господство ми глѣдѣхсм н сѣднх със въсемн честнтнмн правнтелїе господство ми н вндѣхом н кннга за дѣдннѣ Радѣла коевода, како ест покѣпнл Манѣ Пръшанѣ вът над теѣ людїе еже ест вше пнсн, ѡкоже да мѣ ест ѡчннѣ н ѡхѣбѣ ѡ свѣта монастыр. И Радѣл ѡн встал вът законъ вът прѣд господства ми.

18

СЕГО РАДІ, ДАДОХ Н ГОСПОДСТВО <М>Н, ІАКОЖЕ ДА МЪ ЕСТ УЧИНЪ, ДѢДЧНЪ
Ъ СВѢТА МОНАСТІР ЕЖЕ ЕСТ ВШЕ ПИС.

СЕЖЕ Н СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАЗАЖЕМ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН НЕДЕЛКО ВЕЛНКИ ДВОРНІК Н ЖЪПАН ІВАН ВЕЛНКИ ЛОГВѢТ Н СТАН СПАТАР Н ІАНЮ ВІСТІАР Н БРЪКАН КОМИС Н ПАНА СТОЛНІК Н МАНѢ ПЕХАРНІК Н ЖЪПАН ГЮРМА ВЕЛНКИ ПОСТЕЛНІК. ІСПРАВНІК, ГЮРМА ВЕЛНКИ ПОСТЕЛНІК.

Н АЗ, НСПИСАХОМ ЦАЛАПИ, ВЪ ГРАД БЪСКЪРЕЩІ, ТЕКЪЩЕ УТ ЯДАМА ДО СЪДА, В ЛѢТ $\times$ 30Д, МѢСЕЦА АВГУСТ КЪ ДНИ.

† ІУ ПЕТРЪ ВОЕВЪДА, МНОСТІЮ БОЖІЮ, ГОСПОДНЬ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preafrumosului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite de la Mușetești, ca să-i fie ocină în Micești partea lui Dan toată și partea lui Micul toată și partea lui Dragotă toată și partea Paraschivei toată, pentru că îi sînt vechi și drepte ocine, dedine și cumpărate de la Manea Pîrșanul vornicul.

Dar apoi, sfînta mănăstire, care este mai sus scrisă, a avut <пîрă> cu Radul din Micești. Și așa a pîrît Radul că aceste părți sînt ale lui de moștenire. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut și cartea de moștenire a lui Radul voievod, că a cumpărat Manea Pîrșanul de la acești oameni care sînt scriși mai sus, ca să fie ocină și ohabă la sfînta mănăstire. Iar Radul a rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să-i fie ocină, dedină sfintei mănăstiri care este mai sus scrisă.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Ianiu vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ghiorma mare postelnic.

Și eu, Țalapi, am scris în cetatea București, curgători de la Adam pînă acum, în anul 7074 <1566>, luna august 29 zile.

† Io Petru voievod, în mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 759 (Seaca-Mușetești, V/1). Orig., hîrtie (31,5 × 21,5), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1847; alte traduceri ibidem, mss, 367, f. 15 și 369, f. 8.
EDIȚII. Trad. DIR, B, 229.

14

<1566 septembrie 1—1567 august 31> 7075, București.

† МНОСТІЮ БОЖІЮ, ІУ ПЕТРЕ ВОЕВОДА ВЪ ВСОН ЗЕМЛЕ УГГРРОВАХІНСКОН, СНИЪ ВЕЛНКАГО Н ПРѢДОБРАГО МЪРЧА ВОЕВОДА. ДАЗАТ ГОСПОДСТВО МН СІЕ ПОВЕЛЕНІЕ ГОСПОДСТВА МН ДРАГОМНЮК БЪКЛЕШЪХ СЪС САНЪЗІ СІ, ЕЛНЦЕМ БОГЪ ПРИПЪСІТІТ, ІАКОЖЕ ДА МЪ ЕСТ УЧИНЪ Ъ СТРЪМЧНА КОД ЧЕТЪЦЪЕ КОД ДЪНАВЪ Н Н ПОЛОВННЪ УТ ПО ВЪСѢМ ХОТАРОМ, УТ ВОДЪ Н УТ ПОЛЮ Н УТ ШЪМ Н УТ СЪХЪ Н УТ ПОСВЪДЕ.

Н ХОТАР ДА СЕ ЗНАЕТ: ПЪТОМ РЪПТЪ УТ ХОТАРЪ ДОЖ ДѢЛЪ БАГОЦКЕК ПЪТЪ Н УТ ТЪІАЖЕ ПЪТЕМ ДО ВАРОМ Н УТ ТЪ ПРЕКЪ НА ВРЕХ ДѢЛОБ Н УТ ТЪІА НА ГРЪЛАНЧЮ, УТ ГРЪЛАНЧЪ ПРЕКЪ НА ДЪНОВ.

ПОНЕЖЕ ПОКЪПІЛ ДРАГОМЧЪ БЪКЛЕШЪХ УТ ДЪМІТІЪС ПОСТЕЛНІК, САНЪ КАЛЪ ГЪРАШОВ Н УТ КРЪЩЪГОР ЯНДОИ Н УТ КРАТНА НМ, ЗА ХЪ АСПІИ ГОГОЪІ СРЕБРИ.

Била та учинѣ Дѣмитровъ ꙗже била дѣднина и права прѣ стара учинѣ; за томъ, Радѹлъ продадоше Дѣмитровѣ постелникъ калѣгѣрашовъ със Радѹлъ братѣа си его за нѣхнѣмъ добромъ волю, със ѡзнанѣе своемъ мегѣашомъ ѡтъ коло место.

Сего радѣ, дадохъ и господство ми Драгомирѣ Бѣклешовѣ сѣе кнѣгъ господства ми, ꙗкоже да мѣ естъ учинѣе више речено [с] въ оуѣвѣа и въ [о] вѣкѣа а потомъ и вишѣкомъ и прѣвѣнѣчетомъ и прочнѣа.

Бѣ градъ Бѣскѣрещѣнъ, ѡтъ ѣдама даже до ннѣтѣ теченѣе лѣтомъ хѣѣе.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petre voievod în toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dragomir Bicleș cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină la Stîrmina lîngă Cetățue, lîngă Dunăre și jumătate de peste tot hotarul, din apă și din cîmp și din pădure și din uscat și de pretutîndeni.

Și hotarul să se știе: pe Drumul Rupt de la hotar pînă în dealul drumului Batoșilor și de acolo pe drum pînă la lac și de acolo drept la vîrfu dealului și de acolo la Gîrlici, de la Gîrlici drept la Dunăre.

Pentru că a cumpărat Dragomir Bicleș de la Dumitru postelnic, fiul călugărașului și de la Crăștugor Andri și de la... ¹, pentru 1 800 ² aspri gata de argint.

A fost această ocină a lui Dumitru căci a fost dedină dreaptă și preaveche ocină; la aceasta, Radul a vîndut lui Dumitru postelnic al călugărașului cu Radul, fratele său, de a lor bună voie, cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului.

De aceea, am dat și domnia mea lui Dragomir Bicleș această carte a domniei mele, ca să-i fie ocina mai sus zisă de ohabă și în veci iar după aceea și nepoșilor și strănepoșilor și celelalte.

În orașul București, de la Adam pînă acum trecerea anilor 7075 <1566—1567>.

Arh. St. Craiova, nr. XCIV/1. Copie slavă cu traducere din 1828; altă traducere la Arh. St. Buc., S.I., nr. 777.

EDIȚII, Trad. DIR, B, 230.

¹ În traducerea de la Arh. St. Buc.: „Crastiania“.

² În traducerea de la Arh. St. Buc.: „1700 i șaižaci“.

† Милостію всѣію, Іѡ Петръ воєвода и господинъ въсен земли ѡггроклахѣскен, синъ великаго и прѣдобраго Мишечъ воєвода. Даватъ господство ми сѣю псвѣтѣнію господства ми Циѣанѣ ꙗкоже да мѣ естъ учинѣе ѡ Бѣркѣнѣщѣнъ, делъ господствѣ Рѣжанѣвъ въсаѣ, вѣре елика се хѣтетъ избрати ѡтъ посвѣдѣі, понеже га естъ помѣслѣа на свѣдѣѣ господствѣ Рѣжанѣа по слѣга ен, Циѣанъ, радѣ слѣжѣѣ что мѣ естъ послѣжилъ, наѣгаче вѣти ен помѣнѣѣ, вѣчнѣѣ въспомнѣніе. И далъ естъ и помѣслѣа за нѣню дѣбѣсамъ волю.

И потомъ, Циѣанъ родилъ естъ дѣтѣнъ съсъ жѣна емѣ, Добра, таже сѣтъ въсенъ мѣсѣнъ ѣмѣнѣнъ и не і м сѣтъ ѡстѣнъ ннѣ едѣ и ѡтѣрокъ ѡтъ ннѣхъ, анѣ си естъ далъ самъ Циѣанъ

вчинѣ ѿ Бѣркънешии женом его¹ Добреѣ, како по смъртѣ емѣ никтоже метеѣ да не иматъ със таю вше речена вчинѣ, тѣчю да вдрѣжитъ и да владаетъ женам его Добреѣ, а вна да мѣ вчинитъ поменѣ и саракѣсте како едн²омѣ добрѣ чловекъ.

ѿ кто хокетъ разоритъ сѣю тѣкмежне по мою смъртѣ, а вн да естъ проклетъ втѣ тнѣ <штцн>² нже сѣтъ въ градъ Никенстемъ.

Сего радѣ, далъ съмъ и господство мнѣ Добреѣ, ꙗкоже¹ да мѣ естъ вчинѣ и въ сѣвѣ, ен и синовомъ ен и вѣскомѣ и прѣвѣчетомѣ и нн втѣ когоже непоколѣбнмо, порнзмѣ господства мнѣ.

Сеже и свидѣтелѣ поставѣлъ емъ господство мнѣ³: жѣпанъ Недѣлко³ велики дворникъ и жѣпанъ Иванъ велики логѣтъ и Станъ спатаръ и Иниу вистѣаръ и Бѣрканъ кѣмнѣ и Пана столникъ и Манѣ пѣхарникъ и жѣпанъ Горманъ велики постелникъ. Исправникъ, Иванъ велики логѣтъ.

Писъ азъ, Станъ логѣтъ, еже написахъ въ столъ градъ Бѣркънешии, мѣсеца септемвриѣ ѿ дннн, въ лѣтѣ хѣѣ.

† Іу Петръ вверѣда, многостю божю, господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ștefan ca să-i fie ocină la Bărcănești, partea doamnei Roxanda toată, oricît se va alege de peste tot, pentru că doamna Roxanda a miluit la nuntă pe sluga ei, Ștefan, pentru slujba pe care i-a slujit-o, mai ales să-i fie ei pomână, veșnică pomenire. Și i-a dat și-l-a miluit de bunăvoia ei.

Iar după aceea, Ștefan a făcut copii cu femeia lui, Dobra, apoi au murit toți copiii și nu le-au rămas nici un copil dintre ei, ci singur Ștefan a dat ocina de la Bărcănești femeii lui¹, Dobra, ca după moartea lui nimeni să nu aibă amestec cu această mai sus-spusă ocină, numai să o țină și să stăpînească femeia lui, Dobra, dar ea să-i facă pomenire și sărăcuste ca unui om bun.

Iar cine va strica această întocmire după moartea mea, iar el să fie blestemat de 318 <părinți>², care sînt în cetatea Nicheia.

De aceea, am dat și domnia mea Dobrei, ca¹ să-i fie ocină și de ohabă, ei și fiilor ei și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem <domnia mea>³: jupan Ned<elco>³ mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Ianiu vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Gorman mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Am scris eu, Stan logofăt, care am scris în cetatea de scaun București, luna septembrie 7 zile, în anul 7075 <1566>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad. XC/2. Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete timbrată, Traducere din 1818 ibidem, MDCLV/9.

¹ Cuvînt scris deasupra rîndului.

² Omis.

³ Loc rupt.

† Милостію божію, Іу Петръ воевода и господинъ вѣсон земли Бѣгровлаѣнскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми попер Иван съ синѡви си, елици емѡ Богъ припсѣтит, ѡкоже да мѡ ест ѡчинѡ ѡ Благодеши дел дѣдам си Стѣннѣвъ, вѣса, вѣре елика се хтет избрати ѡт седалище село и ѡт полю и ѡт водѡ и ѡт водѣинце и ѡт посѣде и дел дѣдам си Стана и теста¹ емѡ Кѣлннѣвъ за комате и за хланне и за сребро и за спенѡѡ, занеже сіе више речени ѡчинѣ и² комати били сѣт старе и праве ѡчинѣ и за дѣдѣне комате Стѣннѣвъ и жителнщек емѡ Станѣв...² Кѣлннѣв. Таже, сини не сѣт нмалн ѡт негоѡ тѣло, нѡ вѣзели сѣт више реченѡ поп, именован Иван, тере га сѣт сложил вѣ ннѣне кѣщи, ѡкоже да нм бѣдет вѣ место сини и далн сѣт емѡ вѣсе ннѣне ѡчинѣ и комате, еже сѣт више писани, вѣре елика се хтет избрати, а ѡн да нѡ хранит и да нѡ почетет и да нѡ сѣгледает вѣ врѣме сѣмрѣтна. И почтал нѡ ест. И ѡмрелн сѣт ѡнн вѣси за чюм, а поп Иван погрѣбал ест нѡ вѣси сѣс негоѡи рѣке и ѡчени ест нм сѡѡжеѡ и помѣнѡ и сѣракѣсте. И ѡста[л]ѣн ест Стѣннѣвъ и Стана и Кѣлннѣ на ннѣнѡ сѣмрѣтъ ѡкоже да бѣде вѣсе ѡчинѡ и комате нм попер Иванов и сам да ех ѡбладѣет, а роднѣци нм, никтоже метеѡ да не нмат сѣс ннѣне комате.

И потом, попа Иван нмат сѣпреніе пред господства ми сѣс анепсен Стѣннѣвъ, на нме Фѣтѡл и Стоѡн и сѣс чет нм и сѣс сестра Кѣлннѣв, на нме Маріѡ, раді више речени ѡчинѣ и комате. И сице преше ѡнн пред господства ми по попа Иван како не мѡ ест дал попер Иванов Стѣннѣвъ и Стана и Кѣлннѣ ннѣне комати и ѡчинѣ, ннѡкоже, ннже га ест сложил ѡ кѣке да нм бѣдет синъ. И ѡ тем, господство ми гледах и сѣднѡ, по правдѡ и по закон, сѣ вѣси чѣстнннми правнтеліе господства ми и дадох господство ми Фѣтѡлов сѣс четом си и Маріѣв закон, вѣ болѣри, да заклет како не ест дал ѡнѡ си Стѣннѣвъ и Стана и Кѣлннѣ <ннѣне ком>³ате попер Иванов ннѡкоже. И ѡнн сице нѡкоже не можаше <закл>³ети, нѡ ѡсташе Фѣтѡл сѣ четом си и Маріѡ ѡт закон ѡт пред господства ми, како веке метеѡ да не нмат сѣс више речени ѡчинѣ и комате никогдажи.

<Сего>³ раді и господство ми дадох попер Иванов, ѡкоже да мѡ ест сіе више речени ѡчинѣ и комате вѣ ѡчинѡ и вѣ ѡхѣбѡ, емѡ и синѡвом емѡ и внѡком и прѣвнѡчетом емѡ и нн ѡт когоже непоколѣвнмо, по реч господства мѡ.

Сеже и сведетеліе поставлех господство ми: жѡпан Неделко велики дворник и жѡпан Иван велики лѡгѡфет и Стан спатар и Бѣрман комис и Пана столник и Манѣ пѣхарник и Гюрма вел постелник. Исправник, Нѣгоѡе внѣ вел бан.

Писах аз, Мирслав, мѣсеца октомвриѣ ѡд дннн, текѡщнм лѣтом ѡт ѡдама
х30ѣ.

† Іу Петръ воевода, милостію божію, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Ivan cu fiii săi, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Blagodești toată partea bunicului său Stănilă, oricît se va alege din vatra satului și din cîmp și din apă și din mori și de pretutindeni și partea bunicei sale Stana și a soacrei¹ sale Călina din averi și din haine și din argint și din <bani de> cheltuală, fiindcă aceste mai sus zise ocine și averi au fost vechi și drepte ocine și averi de moștenire ale lui Stănilă și ale jitelniței lui Stana...² <și ale> Călinei. Astfel, fii din trupul lor nu au avut, ci au luat

de mai sus zisul popă, anume Ivan, de l-au așezat în casa lor, ca să le fie în loc de fiu și i-au dat toate ocinele lor și averile, care sînt mai sus scrise, oricît se va alege, iar el să-i hrănească și să-i cinstească și să-i caute la vremea morții. Și i-a cinstit. Și au murit ei toți de ciură, iar popa Ivan i-a îngropat pe toți cu mîinile lui și le-a făcut slujbă și pomană și sărăcuste. Și au lăsat Stănilă și Stana și Călina la moartea lor ca toate ocinele și averile lor să fie ale popii Ivan și singur să le stăpînească, iar rudele lor, nimeni să nu aibă amestec în averile lor.

Iar după aceea, popa Ivan a avut pîră înaintea domniei mele cu nepoții lui Stănilă, anume Fătul și Stoian și cu ceata lor și cu sora Călinei, anume Maria, pentru ocinele și averile mai sus zise. Și așa au pîrît ei înaintea domniei mele pe popa Ivan că nu i-au dat Stănilă și Stana și Călina, popii Ivan, averile lor și ocinele, nicicum, nici nu l-au așezat în casă, ca să le fie fiu. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Fătul cu ceata lui și Mariei lege, 12 boieri, să jure că unchiul lor Stănilă și Stana și Călina nu i-au dat nicicum popii Ivan averile <lor>³. Iar ei astfel nicidecum nu au putut să jure, ci au rămas Fătul cu ceata lui și Maria de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă niciodată cu ocinele și averile mai sus zise.

De <aceea>³, am dat și domnia mea popii Ivan ca să-i fie ocinele și averile acestea mai sus zise de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Neagoe fost mare ban.

Am scris eu, Miroslav, luna octombrie 21 zile, cursul anilor de la Adam 7075 <1566>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 760 (Sf. Ioan-București, XX/3). Orig., perg. (37,5 × 42), pecete timbrată. Cu o traducere din sec. al XVIII-lea.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 230—231. Facs. *Ibidem*, 494.

¹ În doc. 8: „тѣтка“ („mătușă“), iar în doc. 42 și 202: „снѣх“ („noră“).

² Loc alb.

³ Loc rupt.

† Милостію божією, Іу Петръ воєвода и господинъ въсон земле ѿггрова-хнискон, синъ великаго и прѣдобраго Мирчер воєвода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми болѣринъ господства ми, жѣпан Мекша постелник и жѣпан-ницем емъ, Стана, дѣщеръ Кодадъ дворник, икоже да им сѣт учинъ ѿ Бѣдѣни дел Жагев и Рѣжѣв и Банов и Бѣздѣганов и Гѣндев и Радѣлов въса, варе елика се хѣтет избрати ѿт посѣде, занеже сѣе више речена учинъ ѿна ю сѣт била поклонна и продала ѿт сѣе више речени Кодадъ дворник, еце пси дѣни Радѣла воєводаъ Калъ-гера.

И ПОТОМ НМАЛН СЪТ СЪПРЕНІЕ БОЛЪРНЪСЪ ГОСПОДСТВА МЧ Мекша ПОСТЕЛНИК ПРѢД ГОСПОДСТВА МН СЪС СІМ ВШІЕ РЕЧЕНА ЛЮДІЕ, ЖАГѢ 8 РЪЖА Н БАИ Н БЪЗДАСГАН Н ГЪНДѢ Н РАДУЛ. И ТАКО ПРѢШЕ ШИ КАКО НѢСТ ПОКЛОНІЛИ, НАЖЕ СЪТ ПРОДАЛИ НИХНЕ ШЧИНЕ КОАДЪВ ДВОРНІК, НЪ НХ СЪТ ПРНТЪСНИЛИ ВЪ СИЛОСТ ЕМЪ. И ГОСПОДСТВО МН, 8 ТЕМ, ГЛЕДАХ Н СЪДНХ ПО ПРАЗДЪ Н ПО ЗАКОНЪ, СЪ ВЪСИ ЧЪСТНТНМН ПРАВНТЕЛІЕ ГОСПОДСТВА МН. И ДАДОХ ГОСПОДСТВО МН ЖАГЕВ Н РЪЖЪВ Н БАИОВ Н БЪЗДАСГАНОВ Н ГЪНДЕВ Н РАДУЛОВ ЗАКОН, БІ <БОЛЪРН ДА ЗА>¹КЛАЕТ КАКО НѢСТ ПРОДАЛ НАЖЕ СЪТ ПОКЛОННА НИХНЪСЪ ШЧИНЪСЪ ШТ БЪДѢНН КОАДЪВ ДВОРНІК, НЪ НХ СЪТ ПРНТЪСНИЛИ К<ОАДЪВ ДВ>¹ОРНІК 8 СИЛОСТ ЕМЪ. И ДЪНЪ НХ СЪТ КІАН НА СВѢТН АРХАНГЕЛ МИХАИЛ, <А ШИ>¹Н НИКАКОЖЕ НЕ МОЖАХЪСЪ ДОНЕСИТИ СИ ТЕХ <БІ>¹ БОЛЪРН ПРѢД ГОСПОДСТВА МН НА ДЪНЪ Н НА СОРОК ДА ЗАКЛАЕТ, НЪ ШТАШЕ ШИ <ШТ>¹ ЗАКОН ШТ ПРѢД ГОСПОДСТВА МН.

СЕГО РАДІ, ДАДОХ Н ГОСПОДСТВО МН БОЛЪРНЪСЪ ГОСПОДСТВА МН МЕКШЕВ ПОСТЕЛНИКЪ Н ЖЪПАНИЦЕМ ЕМЪ, СТАНЕВ, ІАКОЖЕ ДА ИМ СЪТ СІЕ ВШІЕ РЕЧЕНА ШЧИНЪСЪ ВЪ ШЧИНЪСЪ Н ВЪ ШХАВЪСЪ, <Н>¹ЧИМ Н СИНОВИМ Н ВИШКОМ Н ПРѢВНЪСЪЧЕТОМ Н НИ ШТ КОГОЖДЕ ПОКОЛЪБИМО, ПОРИЗМО ГОСПОДСТВА МН.

СЕЖЕ Н СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАЗАЛЪХ ГОСПОДСТВО МІ: ЖЪПАН НЕДЕЛКО ВЕЛНИ ДВОРНІК Н ЖЪПАН ІВАН ВЕЛНИ ЛОГОФЕТ Н ІАНЕ ВІСТІАР Н СТАН СПАТАР Н БЪРКАН КОМІС Н ПАНА СТОЛНИК Н МАНѢ ПЕХАРНИК Н ЖЪПАН ГИВРОМА ВЕЛНИ ПОСТЕЛНИК. ИСПРАВНИК, НЕДЕЛКО ВЕЛ ДВОРНІК.

ИСПИСАХ АЗ, СТРОЕ ПОДАД, ВЪ НАСТОЛНІ ГРАД БЪКЪСРЕЩИ, МЪСЕЦА НОЕМВРІЕ ГІ ДЪНИ, ТЕКЪЩИМ ЛѢТОМ ХЪОЕ.

† ІУ ПЕТРОЪ ВЪВЕРВАДА, МІЛОСТІЮ БОЖІЮ, ГОСПОДИНЪ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Mecșa postelnic și jupaniței lui, Stana, fiica lui Coadă vornic, ca să le fie ocină în Bădeni toată partea lui Jaghea și a lui Ruja și a lui Ban și a lui Buzdugan și a lui Gîndea și a lui Radul, oricît se va alege de pretutîndeni, pentru că această mai sus zisă ocină, ea a fost închinată și vîndută de mai sus zișii lui Coadă vornic, încă din zilele lui Radul voievod Călugărul.

Și apoi a avut pîră boierul domniei mele Mecșa postelnic înaintea domniei mele cu acești oameni mai sus ziși, Jaghea și Ruja și Ban și Buzdugan și Gîndea și Radul. Și așa au pîrît ei, că nu au închinat, nici nu au vîndut ocinele lor lui Coadă vornic, ci că le-a cotropit cu sila. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am dat domnia mea lui Jaghea și lui Ruja și lui Ban și lui Buzdugan și lui Gîndea și lui Radul lege, 12 <boieri, ca să>¹ jure că n-au vîndut nici nu au închinat ocina lor de la Bădeni lui Coadă vornic, ci că i-a cotropit <Coadă> vornicul cu sila. Și le-a fost ziua la sfîntul arhangel Mihail, <iar ei>¹ n-au putut în nici un chip să aducă pe acei <12>¹ boieri înaintea domniei mele la zi și la soroc, ca să jure, ci au rămas ei <de>¹ lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele Mecșa postelnic și jupaniței lui, Stana, ca să le fie ocina mai sus zisă de ocină și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni clintit, după porunca domniei mele.

Iată și mărtori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Iane vistier și Stan spătar și Bărcan comis și

Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Stroe Podar, în cetatea de scaun București, luna noiembrie 13 zile, cursul anilor 7075 <1566>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 761 (Ep. Buzău, XVI/7). Orig., hirtie (40,5 × 27), pecete timbrată. Cu o traducere din 1862.

EDIȚII. Trad. *DIR*, *B*, 231–232.

¹ Loc rupt.

18

1567 (7075) ianuarie 8, București.

† Мнѡостію божію, Іу Петрѡс воевода н господинъ вѣсон земан Угг-рровлаХінскн, синъ великаго н прѣдобраго Мирча воеводѡс. Дават господства мн сію повелѣніе господства мн свѣтомѡс монастырѡс глаголеми Архагел МнХанл, іакоже да мѡ ест вчинѡс. . . около свѣтомѡс монастыр със вѣсом хотаром, алн вт дол вт Балъдеши ѡ Глѣмѣе вт код фаци, таже вт тѡіа слѣмѣ дорн ѡ вноград Снаев н вт тѡіа вт къ варош господства мн. . . ѡлѡ н дорн пак ѡ слѣме н на рѣко дорн на селнще.

Тем радн, да ест свѣтомѡс монастырѡс таіа внше реченѡс вѣса, варе еанка се хтет избрати н вт водѡс н вт сохо н вт гор н вт посеѡді, занеже мѡ ест стара н права вчинѡс н дѣдннѡс свѣтомѡс монастырѡс. Н вна ест хотарник господства мн жѡпан Манта постелник.

Сего радї, дадох н господство мн свѣтомѡс монастырѡс, іакоже да мѡ ест вчинѡс н вхѡвѡс н нн вт когоже непоколѣемѡс, по реч господства мн.

Сеже н сведетеліе поставѣем господство мн: жѡпан Неделко велики дворник н жѡпан Іван велики лугвѡфет н Іне вистїар н Стан спатар н Бръкан колмс н Пана столник н Манѣ пѣхарник н жѡпан Гюврман велики постелник. Исправник, Неделко велики дворник.

Н аз, Бадѣ пис къ столни град ѡ Бѡксреши, мѣсеца генарїе ѱ днн, въ лѣт хѡе.

† Іу Петрѡс воевода, мнѡостію божію, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Arhanghelul Mihail, ca să-i fie ocină. . . din jurul sfintei mănăstiri cu tot hotarul, însă din jos de Vlădești la Gîlmeele de lîngă fagi, apoi, de acolo pe culme pînă la via lui Silea și de acolo dinspre orașul domniei mele. . . și iarăși pînă la culme și pe rîu pînă la seliște.

De aceea, să fie sfintei mănăstiri aceasta mai sus zisă, toată, oricît se va alege și din apă și din uscat și din munte și de pretutindenii, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină a sfintei mănăstiri. Și hotarnic al domniei mele a fost jupan Manta postelnic.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie ocină și ohabă și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

25

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Iane vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorman mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Și eu, Badea am scris în cetatea de scaun în București, luna ianuarie 8 zile, în anul 7075 <1567>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 763 (Zlătari, XII/5). Orig., perg. (20 × 41), șters, pecete timbrată. Cu o traducere din 1752; altă traducere ibidem, ms. 725, f. 276 v.
EDIȚII. Trad. DIR, B, 232—233.

19

1567 (7075) martie 10, București.

† Многостію божією, Їв Петръ коевода и господниъ въсон земли Българскелуцнскон, синъ великаго Мирча коевода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми Берег и Станчюлов и Иванов и съ нху синови си, елици им Богъ даст, іакоже да им ест учини с Брътѣи въс и съ въсом хотаром. И велѣге да им се знает: въ Лазла Колѣнѣлов ѡдол до Лазла Тѣнѣлов таже въ тѣни на Браздѣ а въ тѣни по вод до ѡста Сврдѣделѣлов а въ тѣни с вале на карпени с врод а въ тѣни ѡста. . . ¹ и с Лазла Лазаров, понеже им ест стара и права учини и дѣдѣинѣ.

И потом, нмали сѣт теу више речени людіе прѣниіе прѣд господства ми със Бѣкше въ Петреци и със Кънда въ Комѣнеци. И тако прѣше они прѣд господства ми како да ѡзнамет въ више реченѣ учини едни кодрѣ за место. И с тем, Бѣра и Станчюл и Иван, они сѣт сведетелствовали прѣд господства ми със Станчюл <бан>¹ и ешеже със многи добри мегниши школо место, како им ест того место за дѣдѣинѣ им, а Бѣкше и Кънда не имат ни едно метѣхѣ. Нѣ штал Бѣкше и Кънда въ закон въ прѣд господства ми, како по много метѣхѣ да не имат.

Сего раді, дадох и господство ми више именитим людіе, іакоже да им ест въ учини и въ хѣбѣс, им и синовом им и вишком и прѣвнѣчетом им и не въ когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетеліе поставѣем господство ми: жѡпан Неделко вел дворник и жѡпан Иван велики лѡгѡфѣт и Іѡнню вистіар и Стан Дебел спатар и Бръкан комис и Пана столник и Манѣ велики пѣхарник и жѡпан Гюврма вел постелник. Исправник, Нѣгое бивше вел бан.

И аз, Кодреш мали днак, еже ю написах с дивни град Бѣкшеци, мѣсеца мартіе і дьни и текѣши лѣтом въ Іѡдама до селѣ, в лѣт хѡѣ.

† Їв Петръ коевѡда, многостію божією, господниъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bira și lui Stanciul și lui Ivan și cu fiii lor, ciți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Brătuia toată și cu tot hotarul. Și semnele să li se știe: de la Lacul Cerbului în jos pînă în Lazul Tunsului și de acolo la Brazdă, iar de acolo pe apă pînă la gura Svredelului, iar de acolo la vale la carpeni în vad și de acolo Gura <Pochii>¹ în Lazul lui Lazăr, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, au avut pîră acești oameni mai sus ziși înaintea domniei mele cu Bucșe din Petrești și cu Cînda din Comănești. Și așa pîrau ei înaintea domniei mele ca să ia din mai sus zisa ocină un codru de loc. Și la aceasta,

Bîra și Stanciul și Ivan au mărturisit înaintea domniei mele cu Stanciul <banul>¹ și încă cu mulți megieși buni din jurul locului, că este acel loc al lor de moștenire, iar Bucșe și Cînda n-au nici un amestec. Și au rămas Bucșe și Cînda de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă.

De aceea, am dat și domnia mea mai sus-numiților oameni, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Ianiu vistier și Stan cel Gros spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea mare paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Neagoe fost mare ban.

Și eu, Codreș diac mic, am scris-o în minunata cetate București, luna martie 10 zile și cursul anilor de la Adam pînă acum, în anul 7075 <1567>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul județean Gorj, nr. 30. Orig., perg. (20,5 × 37,5), pecete timbrată. Traducere, la Muzeul Olteniei — Craiova, nr. 7.

EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu, *Brătuia*, 335—336; Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*, 158—160.

¹ Loc neciteț; completat după traducerea din Muzeul Olteniei.

20

1567 (7075) aprilie 5, București.

† Бъ Христа Бога, благовѣрнѣи и благочестивѣи и христіювенѣи и самодрѣжавнѣи, Іѡ Петръ воевода, синѣ великаго и прѣдобраго Мирчѣ воеводаѣ, божіею милостію и божіем дарованіемъ владающею и господствющею въ сон земли Уггровла<хінско>и, ешеже и западнинскимъ странамъ, Ялмаши и Фагараши херцег, иже въ силѣ благопронзволеніхъ господство ми своимъ благимъ произволеніемъ, чистимъ и свѣтлымъ срѣдцемъ господства ми яко прославити прославляшаго ме Бога и на прѣстолѣ свѣтопочишнѣи родителемъ господства ми и съ славою възнесешаго ме; нѣ и ѡ семъ въспоменсхъ и господство ми яко мносѣи ѡбо царіе въ царствіи си хъ веселише се, и жъ мали царство небесное наследовани више. Тѣши бо се и азъ не тѣчнѣю ца>рство исправити, нѣ ѡ приснѣи свои съматрати.

Сего радї, даровахъ и господство ми съи въсечестнѣи и благоуобразнѣи и прѣпочетанѣи, иже надъ въсѣми честими даровъ настоеши съи хрисовѣа господства ми, х<ра>мъ и шентѣли свѣтаго велико мѣченика и побѣдоносца Христова, Гевургїа, монастыръ зовемаго Нѣчет и въ томъ свѣтомъ монастыромъ наставникъ, честившоу мѣ иже въ свѣщенноноцѣхъ, штцѣ ігѣменѣ куръ Пахомію и потомъ въсемъ братїямъ, еинко сѣт ѡ Христѣ въ свѣтомъ монастырѣ, іакоже да имъ естъ село Тополовѣни въси, съсъ въсемъ хотаромъ и съ въсемъ доходокомъ волѣрскимъ и винарнкою, занеже естъ вѣла половина шт Тополовѣни старе и праве комати жоупаницевъ Нѣгъвъ, еже естъ вѣла жителница жѣпанѣ Гергиневъ прѣкѣлаб. Ѣ жѣпанница Нѣга приложи више реченѣ половинѣ шт Тополовѣни въ свѣти монастыр, іакоже да естъ божественнимъ инокомъ въ піншѣи и свѣтомъ монастырѣ въ шчинѣи и въ шхѣбѣи.

Ѣ дрѣгаа половина шт Тополовѣнини вѣло естъ шт дѣдінѣи Милевъ, синѣ Бонковъ Татѣловъ. Таже, ѡ темъ, жоупанъ Милѣ, шн естъ вѣѡ побегнѣа презъ планинѣи при дѣни поконнаго Влада воневодѣи Калѣгера, т<ере> естъ вѣѡ въздвигнѣа дрѣги гос-

подаръ над главѣ господствѣ емѣ. ꙗ потом, Мчлѣ, синъ Бонков, вн ест паднѣл въ рѣцѣ господствѣ емѣ, тере га ест послаа да га вѣврѣжет въ Поенарю градѣ. ꙗ Бонко, штцѣ Мнлеа, вн ест дошел предъ жѣпан Гергина прѣка<лаб>, тере даде и поклони вше реченѣ поло[ло]винѣ емѣ шт Тополовѣнѣ, како да изваднѣ сннн емоу, Мнлѣ, шт лютоу съмрѣт. И ѣ тѣмже извадн емѣ главѣ. ꙗ потом, Гергина прѣкалаб, вн ест <привкал трѣн болѣрн тере сѣт поставнн разлог и ценѣ вше реченон шчнне хѣхї аспрн. И ѣ того часъ жѣпан Гергина прѣкѣлаб, вн ест дал хѣхї аспрн на рѣкѣ Бонков, синъ Татѣлов. ꙗ потом, жѣпан Гергина прѣкѣлаб, вн приложн и поставнх село въсѣ Тополовѣнѣ въ свѣтаа монастыр еже ест вше писанн.

ꙗ потом, къда ест вѣш при дѣни поконнаго Бинтнлаа воеводѣ, а калѣгерн шт свѣтн монастыр нмахѣ пренѣе съ Пашадѣа пѣхарник предъ господство емѣ. И снче ест вна прѣла Пашадѣа пѣхарник, како мѣ ест внаа вѣзела жѣпанца Гогошоа, дѣщера Гергиннеа прѣкѣлаб, нѣкон врѣцѣрн шт злато за хѣ аспрн шт ꙗлеѣандра, тѣща Пашадѣеа пѣхарник. ꙗ ѣ тем, господство мѣ, Бинтнлаа воевода ест сѣднн и дал ест половннѣ шт Тополовѣнѣ Пашадѣеа пѣхарник, како да нх дрѣжнт на залог докле кет платнт вше речена свѣтаа монастыр тѣх хѣ аспрн.

ꙗ потом, къда ест внао шт при дѣни поконнаго родѣтелѣ господства мн, Мирча воеводѣ, господство мѣ ест помнаѣкал по болѣрнна господства мѣ, жѣпан Богдан внвшн вел лѣгѣфет, със тѣх коматн еже сѣт вше писанн.

ꙗ потом, прѣнде штцѣ ꙗсмен Пахомѣе шт свѣтн монастыр, тере жалоа и сказа господствѣ мн радѣ редѣ коматем свѣтомѣ монастырѣ. ꙗ господство мн, ѣ тем, гледах и сѣднх, по правдѣ и по законѣ, <със вѣ>семи честнтнми правнтелн господства мн. И вндѣх господство мн и кннга поконномѣ Радѣла воевода със клетѣн и със заканнанѣем за тѣх коматн. И истннствовах господство мн како сѣт внан тѣх коматн поставленн на залѣг <за хѣ> аспрн. ꙗ ѣ тем, господство мн сѣднх и дадох како да платнт свѣтаа монастыра тѣх аспрн снновѣм Богданѣ лѣгѣфетѣ. ꙗ ѣ тем, калѣгерн шт свѣтн монастыр платнше и дадоше хѣ аспрн на рѣкѣ сннѣ Богданеа лѣгѣфет, Татѣлае.

Сего радѣ, дадох и господство мн вше речено <село>, ꙗкоже да ест въ ѣкрепленѣе свѣтомѣ монастырѣ и въ ннѣш честннннм и божественнм нноком, колнцѣн шѣрѣтаѣѣн се жнвоватн въ свѣтн монастыр. И да ест свѣтомѣ монастырѣ въ шчннѣ и въ шѣаеѣ.

Ѣщеже и заканнанѣе поставлѣем господство мн, како по съмрѣтн господства мн, кого нзберет господѣ Богѣ внтн господарѣ Блашкон Землн нлн шт срѣдечнаго плода господства мн нлн шт срѣдннк нашнх нлн, по грѣсѣх нашнх, шт нноплеменнк, да аще почетет и поновнт и съхраннт и ѣтверѣднт сън хрсѣвѣла господства мн, тѣгѣв господѣ Богѣ да почетет и съхраннт и ѣтверѣднт въ господствѣ его. ꙗ ащелн не почетет и не съхраннт и не ѣтверѣднт и не поновнт сѣю хрсѣвѣла господства мн, нѣ порѣшнт и поперет и раснпет, тѣгѣв <господѣ Богѣ да по>перет и раснпет и порѣшнт и посрамотнт въ господствѣ его и да мѣ ѣвет здѣ тѣло, а въ вѣдѣшнх вѣцѣ дѣша его и да ест проклет шт господа Бога, сътворшаго небо и землю и шт вѣ свѣтнх апостоль врѣховннх и шт тнѣ свѣтнх штцѣ нже въ Нн<кѣн н> да мѣ ест съперннк свѣтаго велико мѣченнка и победоносца Гѣургѣе, емѣже ест храм и да нмат ѣчестѣе съ ꙗудѣ и със ꙗрѣа и съ ннемн шнѣлн рѣкшнмн на господа Бога, сътворшаго небо и землю, крѣе его на ннх и на чедѣх нх и вѣдет въ вѣкн, амнн.

Сеже и сведетелн поставлѣем господство мн: жѣпан Нѣгое внвшн велнкн ѣан Кралевскн и жѣпан Неделко вел дворннк и Бѣртѣ внвшн вел дворннк и жѣпан ꙗван велнкн лѣгѣфет и ꙗано внстѣар и Стан спатар и Брѣкан комнс и Пана столннк

и Манѣ пехарник и жѣпан Гюрма велики постелник. И исправник, жѣпан Гюрма велики постелник.

И аз, Степан, еже начрѣтахъ въ настолинн градѣ Бѣскрецин, мѣсеца апрѣліа ѣ дньнъ а шт ѣдама текѣцин, въ лѣтѣ х³⁰⁶.

† Іу Петрѣс вевекѣда, многостію божію, господннѣ.

<Pe verso:> ѣ потом, къда ест бнл прн дньн Петра воевода Черчел, пак съел сѣт болѣри шт Баломнрецин, Драгомнр със чет сн, къ болѣри, да за<клет>. Таже, пак не может заклетн и пак всталн сѣт шт закон.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul, Io Petru voievod, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpînind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlășului și Făgărașului herțeg, care în putere am binevoit domnia mea cu bunăvoință și cu curată și luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, care m-a proslăvit și m-a ridicat cu slavă pe scaunul sfînt răposăților părinți ai domniei mele; ci și de aceea mi-am amintit și domnia mea că mulți împărați s-au bucurat în împărăția lor, dar puțini au moștenit împărăția cerului. De aceea, iată și eu m-am străduit nu numai a îndrepta împărăția, ci și de cele ale sale veșnice a îngrijii.

De aceea, am dăruit și domnia mea acest întru totul cinstit și cu frumoașă față și preacinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de față hrisov al domniei mele, hramului și lăcașului sfîntului marelui mucenic și purtător de biruință al lui Hristos, Gheorghe, mănăstirea numită Nucet și nastavnicului din această sfîntă mănăstire, preacinstitului între sfințiții călugări, părintelui egumen chir Pahomie și apoi tuturor fraților, cîți sînt întru Hristos în sfînta mănăstire, ca să le fie satul Topolovenii toți, cu tot hotarul și cu tot venitul boieresc și vinăriciul, pentru că a fost jumătate din Topoloveni veche și dreaptă avere a jupaniței Neaga care a fost jitelnița jupanului Gherghina pîrcălab. Iar jupanița Neaga a dăruit mai sus zisa jumătate din Topoloveni la sfînta mănăstire, ca să fie dumnezeieștilor călugări de hrană și sfintei mănăstiri de ocină și de ohabă.

Iar cealaltă jumătate din Topoloveni a fost de moștenire a lui Milea, fiul lui Voico al lui Tatul. Astfel, întru aceasta, jupan Milea, el a fugit peste munte în zilele răposatului Vlad voievod Călugărul, de a ridicat alt domn peste capul domniei lui. Iar apoi, Milea, fiul lui Voico, a căzut în mîna domniei lui, de l-a trimis să-l arunce în cetatea Poenari. Iar Voico, tatăl lui Milea, el a venit înaintea jupanului Gherghina pîrcălab, de i-a dat și i-a închinat mai sus-zisa jumătate a lui din Topoloveni, ca să scoată pe fiul lui, Milea, de la cumplită moarte. Și la aceasta i-a scos capul. Apoi, Gherghina pîrcălab, el a chemat <trei> boieri, de au pus seama și prețul mai sus-zisei ocine 15 000 aspri. Și în acel ceas jupan Gherghina pîrcălab, el a dat 15 000 aspri în mîna lui Voico, fiul lui Tatul. Iar apoi, jupan Gherghina pîrcălab, el a dăruit și a așezat întreg satul Topoloveni la sfînta mănăstire, care este mai sus-scrisă.

Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Vintilă voievod, iar călugării de la sfînta mănăstire au avut pîră cu Pașadia paharnic înaintea domniei lui. Și astfel a pîrît Pașadia paharnic, că i-a luat jupanița Gogoșoia, fiica lui Gherghina pîrcălab, niște brățări de aur de 5 000 aspri de la Alexandra, soacra lui Pașadia paharnic. Iar la aceasta, domnia lui, Vintilă voievod a

judecat și a dat jumătate din Topoloveni lui Pașadia paharnic, ca să-i ție zălog pînă ce va plăti mai sus-zisa sfîntă mănăstire acei 5 000 aspri.

Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului părinte al domniei mele, Mircea voievod, domnia lui a miluit pe boierul domniei lui, jupan Bogdan fost mare logofăt, cu acele averi care sînt mai sus-scrise.

Iar apoi, a venit părintele egumen Pahomie de la sfînta mănăstire, de s-a jeluît și a spus domniei mele pentru rîndul averilor sfintei mănăstiri. Iar domnia mea, la aceasta, am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, <cu> toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Radul voievod cu jurămînt și cu blestem pentru acele averi. Și am adevărit domnia mea că au fost acele averi puse zălog <pentru 5 000 > aspri. Iar la aceasta, domnia mea am judecat și am dat ca să plătească sfînta mănăstire acei aspri fiilor lui Bogdan logofăt. Și la aceasta, călugării de la sfînta mănăstire au plătit și au dat 7 000 aspri la mîna fiului lui Bogdan logofăt, Tatul.

De aceea, am dat și domnia mea mai sus-zisul <sat>, ca să fie de întărire sfintei mănăstiri și de hrană cinstiților și dumnezeieștilor călugări, cîți se află trăitori în sfînta mănăstire. Și să-i fie sfintei mănăstiri de ocină și de ohabă.

Încă și blestem punem domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va păzi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească și să-l întărească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va păzi și nu va întări și nu va înnoi acest hrisov al domniei mele, ci va strica și va călca și va risipi, pe acela <domnul Dumnezeu să-l> lovească și să-l risipească și să-l nimicească și să-l batjocorească în domnia lui și să-i ucidă aici trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să fie blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pămîntului și de 12 sfinți apostoli fruntași și de 318 sfinți părinți cei din Nîcheia <și> să-i fie potrivnic sfîntul mare mucenic și purtător de biruință Gheorghe, al cărui hram este și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți care au strigat asupra domnului Dumnezeu, făcătorul cerului și al pămîntului, sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor și va fi în veci, amin.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe fost mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și Burtea fost mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Iano vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Și ispravnic, jupan Ghiorma mare postelnic.

Și eu, Stepan, care am scris în cetatea de scaun București, luna aprilie 5 zile și de la Adam curgători, în anul 7075 <1567>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Pe verso:> Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Petru voievod Cer- cel, iar au luat boierii din Balomirești, Dragomir cu ceata sa, 24 boieri, să jure. Astfel, iar nu au putut să jure și iar au rămas de lege.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 12 (Nucet, V/1-2). Orig., perg. (61 × 47,5), rupt, pecete atirnată. Cu o traducere de la începutul sec. al XVIII-lea, după care s-au făcut unele comple- tări; altă traducere ibidem, ms. 457, f. 18v-20.

EDIȚII. Trad. *DJR*, B, 233-235.

† Милостію божію, Іу ПетрѸ воєвода н господинъ вѣсон земли Ѹгров-лахінское, синъ великаго н прѣдобраго Мирчек воєвода. Дават господство ми сію повеленіе господства ми анепсіюм Пѣтров СтерпѸл, на нме Тоадер н дѣщирнм Стонкев, по нме Маріа н Добра н със нх синови, елици нм Богъ даст, іакоже да нм сѣт мѣнастирѣ вт Подѣре със вѣса вчинѣ н със вѣс хотарѣ мѣнастирев, занеже сію мѣнастирѣ вна ест вна за дѣдінѣ Пѣтров СтерпѸл. ꙗ Пѣтрѣ СтерпѸл вни ю ест дал анепсіюм емѣ еже сѣт внише речени, ешеже вѣ дѣни Петрашко воєвода. Н видѣх господство ми н кннга Петрашков воєводѣ, али на нме Тоадер вни сам да дрѣжнт половниѣ вт вчинѣ мѣнастирев > . . . ¹ а Маріа н Добра да дрѣжнт дрѣга половниѣ.

ꙗ потом, анепсію Пѣтров, Тоадер н дѣщирнм Стонкев, Маріа н Добра вни сѣт нмалн преніе пред господства [господства] ми със Петрѣса н със фниѣ ен, Драгомнр, понеже тако преше Петрѣса н фниѣ си, Драгомнр како ех сѣт дал нм Пѣтрѣ СтерпѸл мѣнастирѣ вт Подѣре със вѣс хотаром. ꙗ ѣ тем, господство ми гледах н сѣднх съ вѣси чѣстннми правнтеліе господства ми н дадох господство ми Драгомнров закон, вѣ волѣри, да заклет како мѣ ест дал емѣ Пѣтрѣ СтерпѸл внише реченѣ мѣнастирѣ. ꙗ Драгомнр никакоже не вѣвозможи донеснн тех вѣ волѣри да заклет пред господства ми, нѣ вета Драгомнр н Петрѣса вт закон вт пред господства ми, како веке метѣхѣ да не нмат със внише речено мѣнастир.

Н да се знает н хотарех свѣтомѣ мѣнастирѣ: вт Пѣцѣ Самонѣв по Бале ꙗдѣнкѣ н до Лакѣ Подолоров а вт тѣа дорн до мал а вт мал дорн до врѣх а вт врѣхѣ краем до нне Шѣкѣтев а вт тѣа пак до Пѣцѣ Самонѣв. Тако ѣтаклише Пѣтрѣ пред господства мѣ н пред вѣсем мегіашом.

Н ешеже н заклинаніе поставише: коего вт нх не кет ѣтверднт н поновнт н ѣчѣстн свѣтомѣ мѣнастирѣ, а тога да ест проклет вт тнї втци вѣ Пекен н да нмат частію със ꙗріа н със ꙗѣда.

Н пакн да мѣ ест Станок една вниград със мѣсто, дел Дан ѣанчев вт Модѣреци, понеже ю ест покѣпн Стан вт Дан, синъ ѣанчев, за ѣ аспри. Н пакн покѣпн Стан вт ꙗнка дел . . . ¹ енев, вт вниградѣ вѣса със место, за ѣ аспри. Н пакн покѣпн ¹ Стан вт ѣанчѣ н вт Дан, синъ емѣ, дел ѣюком Мнхѣнѣв вт вниградѣ със мѣсто. Н продадохе вни за нхнѣ добром волю вт пред господства ми.

Сего радї, дадох н господство ми внише реченим людіе, іакоже да нм сѣт вчинѣ вхѣбѣ, нм н синови н вѣском нм н прѣвнѣчетом нм н не вт когоже непоколѣбнмо, по реч господства ми.

Сеже н сведетеліе поставѣх господство ми: жѣпан Неделко вел дворник н жѣпан ꙗван велики лѣгѣфет н Стан спатар н ꙗню вниѣор н Бѣркан вел колмс н Пана столик н Манѣ пѣхарник н Гюрма вел постелник. Исправник, Неделко вел дворник.

Н аз, Драгомнр ¹, еже <написѣх вѣ настолн ¹ град ¹ Бѣкѣреци, мѣсеца апріліе 3 дѣни, вѣ лѣт хѣѣ.

† Іу Петрѣ ввевѣда, милостію божію, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele nepoților lui Pătru Sterpul, anume Toader și fiicelor lui Stoica, anume Maria și Dobra și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie mănăstirea de la Podure cu toată ocina și cu tot hotarul mănăstirii,

pentru că această mănăstire a fost de moștenire a lui Pătru Sterpul. Dar Pătru Sterpul a dat-o nepoților lui care sînt mai sus-spuși, încă din zilele lui Petrașco voievod. Și a văzut domnia mea și cartea lui Petrașco voievod, dar anume Toader să țină el singur jumătate <din ocina mănăstirii>... ¹, iar Maria și Dobra să țină cealaltă jumătate.

Iar după aceea, nepotul lui Pătru, Toader și fiicele lui Stoica, Maria și Dobra au avut pîră înaintea domniei mele cu Petreasa și cu finul ei, cu Dragomir, pentru că așa a pîrît Petreasa și cu finul său, Dragomir că le-a dat lor Pătru Sterpul mănăstirea de la Podure cu tot hotarul. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Dragomir lege, 12 boieri, să jure că Pătru Sterpul i-a dat lui mănăstirea mai sus-zisă. Iar Dragomir nicicum nu a putut să aducă pe acei 12 boieri să jure înaintea domniei mele, ci au rămas Dragomir și Petreasa de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu mănăstirea mai sus-zisă.

Și să se știe și hotarele sfintei mănăstiri: de la Puțul lui Samoilă pe Valea Adîncă și pînă la Lacul Podurilor și de aci pînă la mal, iar de la mal pînă la vîrf și de la vîrful marginii pînă la ogorul lui Șuchiat și de aci iarăși pînă la Puțul lui Samoilă. Așa a întocmit Pătru înaintea domniei lui și înaintea tuturor megiașilor.

Și încă și blestem a pus: care dintre ei nu va întări și nu va înnoi și nu va cinsti sfînta mănăstire, iar acela să fie blestemat de 318 părinți de la Ni-cheia și să aibă parte cu Arie și cu Iuda.

Și iar să-i fie lui Stan o vie cu locul, partea lui Dan al lui Oancea din Modruzești, pentru că Stan a cumpărat-o de la Dan, fiul lui Oancea, pentru 50 aspri. Și iar a cumpărat Stan de la Anca partea lui... ¹ din toată via cu locul, pentru 50 aspri. Și iar a cumpărat Stan de la Oancea și de la Dan, fiul lui, partea unchiului Mihăilă, via cu locul. Și au vîndut ei de bunăvoia lor dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea oamenilor mai sus-zisi, ca să le fie ocină ohabă, lor și fiilor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Ianu vistier și Bărcan mare comis și Pană stolnic și Manea paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Și eu, Drag(omir) ¹, care <am scris în cetatea de scaun> ¹ București, luna aprilie 7 zile, în anul 7075 <1567>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 764 (Ep. Buzău, XCII/2). Orig., hîrtie (40 × 28,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1852; alte traduceri ibidem, mss. 173, f. 232 și 366, f. 56. EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 235–236.

¹ Loc rupt.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătru voievod și domn a toată Țara Rumânească, fiul marelui și preabunului Mircei voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului, stăpînitoriului și întîiului

sfatnic al domniei méle, jupanului Ivan vel logofăt și cu feciorii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui la sat la Răzvad, partea Badei vataf și a fraților lui, Dumitru și Gherghina și a lui Cîrstiian și a lui Lăudat și a nepotă-său, Negre și Radul de la Ciumești, toată, oricît s-ar alége și din cîmp și din siliște și din dealul cu vile și cu vinăriciul du pretutindenea. Pentru că părțile lor de la satul Răzvadul au fost ale lor de baștină.

Ci au venit însuși Badea vataf și frații lui și nepoții ce-s numiți mai sus, de au însoțit și au înfrățit pre acest mai sus-zis cinstitul boiariul domniei méle, jupan Ivan vel logofăt, preste părțile lor den sat den Răzvad, preste a treia parte. Iar doao părți le-au cumpărat cinstitul boiariul domniei méle, jupan Ivan vel logofăt de la Badea vataf și de la frații lui, Dumitru și Gherghina și Cîrstiian și Lăudat și de la nepoții lui, Negre și Radul de la Ciumești, drept taleri 18 000 aspri gata. Și au vîndut ei de a lor bunăvoe și cu știrea tuturor boiariilor și a megiașilor dinnaintea domniei méle.

Și încă și mărturii au pus atuncea, cînd le-au prețuit și aldămaș au luat 100 aspri gata. Și așa mărturiile să să știe, anume: Ion logofăt de la Muți și Vîlcul cel bătrîn logofăt de la Pogănești și Stoica logofăt Tauraș și fii-său cel mic, Tauraș și Dragomir logofăt de la Bălaci și Dragomir logofăt de la Miroși și Micul logofăt de la Fundeni și Liica de la Zembrești și Neagoe de la Dălbănești și încă mulți megiași.

Pentru acéia, am dat și domnia mea cinstitului stăpînitoriului și întfiului sfatnic, mai mult din casa domniei méle, jupan Ivan vel logofăt, ca să-i fie lui la sat la Răzvad părțile ce s-au zis mai sus de moștenire și ohabnice, lui și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui și dă nimenea să nu să clătească, după zisa domniei méle.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Neagoe biv vel ban de la Craiova i jupan Nedelco vel dvornic i jupan Burtea biv dvornic i jupan Iane vel vistier i jupan Bărcan vel comis i jupan Stan cel Gros mare spatari i jupan Pană vel stolnic i jupan Manea vel peharnic i jupan Ghiurma vel postelnic. Și ispravnic, Nedelco vel dvornic.

Și am scris eu, Dragomir de la Bălaci, în scaunul Bucureștilor, în luna lui aprilie 22 dni, leat 7075 <1567>.

† Acest izvod s-au tălmăcit pe limba rumânească de pe hrisovul cel slovenesc, de Lupp dascal slovenesc la Școala domnească, în București.

Az Lupp dascal slovenesc izpisah.

Bibl. Acad., CLXXXIII/141. Traducere de la mijlocul sec. al XVIII-lea. Copie ibidem, MLXXXVII/118.

EDIȚII. Iorga, *Doc. Ioan Noroccea*, 97—98 (nr. 2); *DIR*, B, 236—237.

Adică să să știe cum au cumpărat popa Mîinea de la Dragomir ot Gănești partea lui de ocină din Gănești, însă stînjini 25. Și o au vîndut-o de a lui bunăvoe și au luat bani gata în mîna lui. Și iară au mai cumpărat popa Mîinea de la Stanciu și de la fata lui, anume Moma, partea lor de ocină ot Gănești, însă stînjini 35. Și o au vîndut de a lor bunăvoe și au luat toți bani gata în mîna lor. Și iară au mai cumpărat popa Mîinea de la Staico ocină în Gănești, stînjini 20. Și o au vîndut-o de a lui bunăvoe. Și iară a mai cumpărat popa

Mîinea de la Pîrvan partea lui de moșie ot Gănești, însă stînjini 30. Și o au vîndut de a lor bunăvoe.

Și mărturii au fost mulți boiari, anume Baciul și Cînda și Mîinea și Mușat și Dragomir, care-ș vor pune mai jos pecețile și iscălituri.

Și o au dat de a lor bunăvoe popi(i) Mîini(i), ca să fie lui moșie stătătoare, și lui și feciorilor lui, cîți Dumnezeu fi va da. Și a dat bani gata aspri 7200. Și pentru mai mare credință, pusu-ni-am mai jos iscălituri.

Eu Dragomir.

Eu Stănciu.

Eu Staico.

Eu Pîrvan.

Și cînd am prepus acest zapis de pre limba sîrbească pre limba românească fost-au mulți boiari mărturie, anume: Ștefan și Drăgan și Radul și Marin, megiași de acolo.

Și am scris eu, popa Oana ot Finta, sin popi(i) Paraschevi(i). Pis luna aprilie 23, leat 7075 <1567>.

Bibl. Acad, MCCXXXV/1. Traducere.

24

1567 (7075) aprilie 30, București.

Hrisovul mării sale răposatul Pătru voivod de la leat 7075 <1567> pentru moșie Cioroiul.

Cu mila lui Dumnezeu, eu Pătru voevod și domnă a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii vodă. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele Mihului și lui Măican, Stan, Dumitru, Mane, Tatul și lui Țiganu, Dobrotă și Stan, Pascul și Neagoe, Tînjală și Bade, Staica și Dragomir i Cucio, Mocul i Radul pîrcălab, Stan și Cîrstian, Iona, Solomon, Anghelū și Bălan, Pătru și Lazăr, Dobre, Albul, Mihăilă, Stanciul i Cruciun și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va da, pentru că am dat lor moșie în Cioroi 2 funi du preste tot hotar, parte Goiei toată și parte Oancei toată și toată parte lui Stănimirū, oricît ține în Cioroi și din sat și din cînpū și de peste tot hotar. Pentrucă au cumpărat aceste numite mai sus părți de moșie în Cioroi de acești mai sus-numiți de la Goie și de la Oance și de la Dragomir, drept 18 000 aspri. Însă mai nainte, în zilele răposatului părintelui domnii mele, Mircii vodă. Însă să știe cîte cîți bani au dat la această moșie: Mihul au dat singur aspri 1 000, Măican aspri 1 000, Unte aspri 1 000, Stan aspri 1 000, Stanciul aspri 1 000, Pătru aspri 1 000, Mane aspri 900, Tatul aspri 1 000, Luțcan 1 000, Dobre 500, Stan 1 000, Cîrstian 500, Pascul 500, Neagoe 500, Tînjală 500, Bade 500, Dobre 300, Stoica 250, Dobromir 250, Cuciu 200, Micul 400, Ivan 200, Radul 200, Stan 200, Iona 200, Solomon 1350. Însă să ție Buzăianii 2 funii și Deveselénii o funie.

Și iar au mai cumpărat Anghelū de la Unte, drept aspri 200. Și au cumpărat Pătru de la Mane, drept aspri 100. Și iar au cumpărat Banciu de la Pătru de la Mania, drept aspri 100. Iar au cumpărat Anghel de la Neagoie, drept aspri 100. Și iar au cumpărat Anghel de la Stan, aspri 100. Și au cumpărat Bălan de la Uica, drept aspri 100. Și au cumpărat Cruciun de la Neagoe, drept aspri 100 și Pascul de la Stan, de aspri 200. Și Stanciul ...¹ de aspri 100. Și Ioana de la Stan, de aspri 200 și Tînjală de la Bade,

de aspri 100. Și au cumpăratu Dobre de la Mane, de aspri 100. Și acești bani dat-si-au în mînele acestor oameni mai sus-numiți, în mîna Goi și în mîna lui Stănimirū, în mîna Oancii.

Pentru aceasta am dat domnia mea numiților mai sus oameni acestu mai sus-numit moși ohamnice, lor și feciorilor lor [și feciorilor] și nepoților și strănepoților lor și de către nimini neclătit, peste zisa domnii mele.

Însă și mărturii am pus domnia mea: jupan Neagoie biv vel ban, Nedelco vel vornic, Borte biv vel logofăt ², Ivan vel logofăt, Iane vel vistier, Bărcan vel comis, Stan vel spătar, Pană vel stolnic, Mane vel păharnic, Ghiorghe ³ vel postelnic.

S-au scrisu în scaunul și-n oraș în București, aprilie 30 dni, leat 7075 <1567>.

Acesta s-au scris cîți au dat-o danie la mănăstire și acum, cu aceasta stăpînește mănăstirea ace moșie, iar altă carte n-are pă acele părți.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Căluu, nr. 722, f. 24. Traducere; copie ibidem, S.I., nr. 765 (Căluu, XIII/1).

EDIȚII. Nicolăescu-Ploșor, *Mon. j. Dolj*, 70–72; *DIR*, B, 238–239.

¹ Loc alb.

² În loc de: vornic.

³ În loc de: Ghiorma.

Hrisovul răposatului Pătru vodă de la leat 7075 <1567>, pentru moșia Plenița.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătru voevod și domnitor a tot pămîntul Țării Rumânești, feciorul marelui și bunului Mircea voivod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele lui Drăgoiu cu feciorii lui, anume Mihul și Stan, Oancea și Ivan, pentru că am dat lor moșie în Plenița 1 funie în țelină. Și iar am mai dat Vișei și Neagăi, fetelor lui Drăgoiu în Plenița a șase parte din funiia lui Drăgoiu, pre care o au cumpărat de la Danciul, drept 900 aspri. Și au răspuns Drăgoi și feciorii pentru această moșie numită mai sus pentru o șugubină și vaci. Și iar au avut Drăgoi pîră pentru această moșie ce scrie mai sus și au strîns Drăgoi 12 boiari și au cheltuit Drăgoi cu feciori(i) lui pentru acești 12 boiari, aspri 300. Și iar au mai cheltuit Drăgoi cu feciori(i) lui, iar pentru această moșie numită mai sus, cu 24 boiari, aspri 260.

Și iar am dat lui Drăgoi și feciorilor lui moșie în Piatra, toată partea lui, pre care o au cumpărat de la Danciul. Și hotarul să să știe: pînă la Corni și în Orodél, partea lui Drăgoi, cît să va alege și în Strîmba partea lui Drăgoi, cît să va alege și din Strîmba pînă în Piatra a Nanului.

Și iar am mai dat lui Drăgoi moșie în Plenița Țirgovișteanului, pre care o au cumpărat Drăgoi și feciori(i) lui de la Țirgovișteanul, drept aspri 50. Și să stăpînească Stan din partea Țirgovișteanului a treia parte.

Pentru aceasta, am dat domnia mea acestor mai sus-numiți oameni, ca să fie lor moșie ohamnică, lor și feciorilor, nepoților și strenepoților și de nimeni neclătit, peste zisa domnii mele.

Încă și mărturii am pus domnia mea: jupan Nedelco vel vornic, jupan Ivan vel logofăt, Stan spătar, Iane vistier, Bărcan comis, Pană stolnic, Gheorma vel postelnic. <Ispravnic>, Ivan vel logofăt.

Și am scris eu, Dajul diaconul, maiu 1, leat 7075 <1567>.

Ieste copie scoasă întocmai după o condică veche ce să află în canțelaria iconomieii sfintei Mitropolii. 848 maiu 25. Șeful canțelarii, paharnic Zosima.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 766 (Căluu, VIII/1). Copie după traducere. EDIȚII. Nicolăescu-Ploșor, *Mon. j. Dolj*, 72–73; *DIR*, B, 239.

26

1567 (7075) mai 3, București.

† Милостію божію, Іу ПетрѸ воєвода и господинѸ вѸсою земле Уггровлахїнское, синѸ великаго и прѣкраснаго и добраго МирчѸ воєвода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми Параскивен и сѸс синовн си, елици емѸ БогѸ прѣпѣстит, на име МиѸаю и Гїурма и сѸс синовн им, такоже да им ест учинѸ Ѹ Вернеци, три погоане за винограде сѸс учина, занеже еѸ ест¹ покѸпи Параскива вт Янка вт Вернеци, за цїи аспри готовн.

И потом, прїнде Янка пред господства ми, вт свое добро волю, тере сложн и побрати по Параскива над ненна учинѸ и синовн Параскивен, еже сѸт више писани, МиѸаю и Гїурма, над Ѹ дел вт посвѸде, вт полю и вт селцие и вт горѸ вт Велики Нишков дори Ѹ Мали Нишков, такоже да вѸдетѸ Параскива и сѸс синовн си Параскивен, МиѸаю и Гїурма, над Ѹ дел вт учина ЯнкѸв вт Вернеци. Занеже прїнде Янка вт свое добро волю, тере продаде и побрати по Параскива сѸс синовн си, еже сѸт више писани и сѸс знанїа вѸсем мегнїашим вт село², на име: Блад, синѸ попеv и ѸпрѸ и НѸгое и Станчул и БратѸл стар и ешеже мнози людїе добри и стари вт¹ шкрѸстѸ варошов вт БѸзѸѸ.

Сего радї, дадох и господство мѸ Параскивен и сѸс синовн еи, такоже да им ест учинѸ, шѸабѸ, им и синовнм им и вѸкомѸ и прѣвночетом им и не вт кожде [не] непоколѣнїемо, порнїемо господства ми.

Сеже сведетелїе поставлѸем господство мѸ: жѸпан Неделко велики дворник и жѸпан Иван велики лѸгѸфет и жѸпан Інне велики вистнїар и Стан Дебел велики спатар и БѸркан велики комис и ПанѸ велики столник и МанѸ пѸхарник и жѸпан Гїурма велики постелник. Исправник, Гїурма велики постѸлник.

И аз, НскрѸл дїак, еже начертахъ вѸ дневно град БѸкѸреци, мѸсеца маю 7 дньѸ, вѸ лѸт хѸѸѸѸ.

† Іу ПетрѸ воєвода, милостію божію, господинѸ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preafrumosului și bunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Paraschivei și cu fiii săi, cїți îi va lăsa Dumnezeu, anume Mihai și Ghiorma și cu fiii lor, ca să le fie ocină în Vernești, trei pogoane de vie cu ocină, pentru că le-a cumpărat Paraschiva de la Anca din Vernești, pentru 950 aspri gata.

Iar după aceea, a venit Anca înaintea domniei mele, de bunăvoia sa, de a așezat și a înfrățit pe Paraschiva peste ocina ei și pe fiii Paraschivei, care sїnt mai sus-scriși, Mihai și Ghiorma, peste 7 părți de pretutїndeni, din cїmp și din seliște și din sus de la Nișcovul Mare pїnă la Nișcovul Mic,

ca să fie Paraschiva și cu fiii Paraschivei, Mihai și Ghiorma, peste 7 părți din ocina Ancăi din Vernești. Pentru că a venit Anca de bunăvoia sa, de a vîndut și a înfrățit pe Paraschiva cu fiii săi, care sînt mai sus-scriși și cu știrea tuturor megieșilor din sat ², anume: Vlad, fiul popii și Oprea și Neagoe și Stanciul și Bratul cel bătrîn și încă mulți oameni buni și bătrîni din ¹ jurul orașului, din Buzău.

De aceea, am dat și domnia mea Paraschivei și cu fiii săi, ca să le fie ocină, ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și jupan Iane mare vistier și Stan cel Gros mare spătar și Bărcan mare comis și Pană mare stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ghiorma mare postelnic.

Și eu, Iscrul diac, care am însemnat în minunata cetate București, luna mai 3 zile, în anul 7075 <1567>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Col. „Prof. Ion Ionașcu“, nr. 13. Orig., perg. (22 × 38,5), pecete timbrată.

¹ Cuvînt scris deasupra rîndului.

² Cuvintele: „wt ceao“ („din sat“) sînt scrise deasupra rîndului.

27

1567 (7075) mai 4, București.

† Многостію божією, Іу етрѣ воевода и господинъ въсон земле Ѹгрров-лахтинскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводѣ. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми Стонкев и със братіем си, Ивн и Карапчюл и със синовн им, еици им Богъ даст, іакоже да им сѣт учинѣ ѣ Бѣгашн, али место за кѣкю, занеже сію место за кѣкю шне им ест билн за дѣднѣс. Им сѣт билн променнан Стонка и Івн и Карапчюл със Роман и със Марко место за кѣке по дрѣг место за кѣкю. И пак да им ест Стонкев и със братнем си един имѣ wt десет фалче, занеже ест покѣпна съю имѣ wt над све Поенарин, за Ѹ аспри, али да се знает преде сест¹ра Тръстѣев.

И пак покѣпн Стонка със братнем си wt над Стан и wt над Нѣгое един имѣ wt три фалче ѣ Лазла Дѣмбравеен, за Ѹ аспри. И пак покѣпн Стонка със братнем си wt над <Б>¹ласіе wt Поіана един имѣ на Приподре wt три фалче, за ѣ аспри. И пак да мѣ ест Станкѣв един розор за винограду ѣ Бернслѣвещі, занеже мѣ ест дал шиком си Драгомнр прекіе. И <пак п>¹окѣпн Стонка със братнем си wt над Фръка, wt дел емѣ ѣ-те дел, за Ѹ аспри. И пак покѣпн Стонка със братнем ім wt над Дѣмнтрѣ половинн... ¹ аспри.

И дали сѣт и продали теѣ више речени н<мен>¹ти людіе, шн wt своєм добром волю, със знаніе въсем мегнишом и wt пред село и wt пред <го подства>¹ ми.

Сего раді, дадох и господство ми еже више писани, Стонкѣв и Івн и Карапчюлов, іакоже да им [іакоже да им] сѣт въ учинѣ и въ хѣабѣ, им и синовом им и внѣком и прѣвншчетом им и не wt когоже непоколѣвнмѣ, по реч господства ми.

Сеже и сведетеліе поставлѣем господства ми: жѣпан Неделко велики дворник и жѣпан Іван велики лѣгѣфет и жѣпан Імѣ вел вистіар и Стан вел спатар и Бѣркан

ВЕЛ КОМНС И ПАНА ВЕЛ <СТОЛИНК>¹ И МАНЪ ВЕЛ ПЕХАРНИК И ЖЪПАН ГЮВРМА ВЕЛНИК ПОСТЕЛНИК. ИСПРАВНИК, НЕДЕЛКО ВЕЛНИК ДВОРИК.

ПИСЪ ГРАДСЪ БЪСКЪРЕЩИН И ШТ ПДАМА ДО СЕЛЪ ТЕКЪЩИН...¹ ШТ МЪСЕЦА МАТЕ ДЪ ДНИ, ВЪ ЛЪТЪ ХЪОЕ.

† Іу Петрѡ воєвода, милостію божією, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stoica și cu frații săi, Ion și Carapciul și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Băiași, însă loc de casă, pentru că acest loc de casă le-a fost de moștenire. Dar Stoica și Ion și Carapciul au schimbat cu Roman și cu Marco locul de casă pe alt loc de casă. Și iar să le fie lui Stoica și cu frații săi un ogor de zece fălci, pentru că au cumpărat acest ogor de la toți Poenarii, pentru 600 aspri, dar să se știe înaintea surorii lui Trestie.

Și iar a cumpărat Stoica cu frații săi de la Stan și de la Neagoe un ogor de trei fălci la Lazul Dumbravei, pentru 400 aspri. Și iar a cumpărat Stoica cu frații săi de la <V>¹ lasie din Poiana un ogor la Pripoare de trei fălci, pentru 200 aspri. Și iar să-i fie Stancăi un răzor de vie la Berislăvești, pentru că i l-a dat unchiul său Dragomir ca zestre. Și <iar>¹ a cumpărat Stoica cu frații săi de la Firca, din partea lui a 4-a parte, pentru 300 aspri. Și iar a cumpărat Stoica cu frații săi jumătate de la Dumitru...¹ aspri.

Și au dat și au vîndut acești numiți oameni mai sus-zîși, ei de bună-voia lor, cu știrea tuturor megiașilor și dinaintea satului și dinaintea <domniei>¹ mele.

De aceea, am dat și domnia mea celor mai sus-scriși, Stoica și Ion și Carapciul, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și jupan Iane mare vistier și Stan mare spătar și Bărcan mare comis și Pană mare <stolnic>¹ și Manea mare paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris în cetate în București și de la Adam pînă acum curgători...¹ din luna mai 4 zile, în anul 7075 <1567>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., CXXII/3. Orig.. perg. (20,5 × 35), pecete timbrată.
EDIȚII. Trad. DIR, B, 240.

¹ Loc rupt.

† Милостію божією, Іу Петрѡ воєвода и господинь вѣсон земле Уггровлаѣинскон, синь велкаго и прѣдобраго Мирча воєвода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми слѣг господства ми, Гѡпрѣ ватах и сѣс синови си, елици емѡ Богъ приишетит и сѣс братом си, Блѣкан сѣс синови си, шкоже да им

сѢТ ѡчннѢ Ѣ Крѣстненецн н Ѣ Бѣлѣнн третѡго дела н ѡт село н ѡт полю н ѡт водаѢ н ѡт шѢм н ѡт посѣдаѢ, ѡт по вѣсом хѡтар, дела ващѢм си, ПѣвѣавѢ, занеже мѢ ест стара ѡчнна н дѣднна.

И потомъ, покѣпн Ѡпрѣ ѡт Крѣстненецї, батахъ, ѡт Дрѣгнч ѡт Рѣдѣнн една дѣлннцѢ Ѣ Бѣлѣнн сѣс вечннн, за ѡ аспрн, половнн за сребро н а дрѣгъ половнн за новцн.

И пакн покѣпн Ѡпрѣ батахъ ѡт анѣсеа си, Марнна, дѣщѣра Бѣлѣкановъ, еднн вечннѢ Ѣ Бѣлѣнн, за ѡ аспрн за банн. И н пакн покѣпн Ѡпрѣ батахъ една лнваде ѡт Марнна, на Унгншоръ, дела ен вѣса, за ѡ аспрн; н дела ен ѡт Гѣнш вѣса, за ѡ аспрн; н ѡт Гор Шнпотъ, дела ен вѣса, за ѡ аспрн. И пакн покѣпн Ѡпрѣ батахъ една лнваде ѡт Марнна, ѡт Мѣрѣла, дела ен вѣса, за ѡ аспрн; н ѡт Фрѣснненъ, дела ен вѣса, за ѡ аспрн сребро; н ѡт Брѣтоапѣ, дела ен вѣса, за ѡ аспрн сребро; н ѡт Тѣтарѣла дела ен, една лнваде, за ѡ аспрн; н ѡт Колннчѣлѣ ѡ лнваде, ѡт Марнна, за ѡ аспрн. И пакн покѣпн Ѡпрѣ батахъ ѡт брата си, Бѣлѣканъ ѡт едно седѣнне ѡт село половнн Ѣ Крѣстненецн, алн през рекѢ, за ѡ аспрн. И н пакн да нмат Ѡпрѣ батахъ н брат его, Бѣлѣканъ, ѡт ѡчнна ѡт Бѡтецн третн дела. И потомъ, покѣпн Ѡпрѣ батахъ ѡт брата си, Бѣлѣканъ, дела емѢ свака ѡт Бѡтецн, за еднн кон добро. И пакн покѣпн Ѡпрѣ батахъ ѡт сестрамъ си, Бѡжа, една дѣлннцѢ ѡт ѡчннѢ Ѣ Крѣстненецн, за ѡ аспрн н еднн кон добро. И пакн покѣпн Ѡпрѣ батахъ една лнваде на Шнпотъ, ѡт Марнна, за ѡ аспрн.

И продадоше внше реченн людїе за свонмъ добро волю н сѣс знанїе вѣсѣмъ мѣгншомъ.

Сего радї, дадохъ н господство мн Ѡпрѣв батахъ, ѡкоже да мѢ сѢТ ѡчннѢ н вѣ ѡхаѣѢ, емѢ н снновн емѢ н вншкомъ н прѣвншчетомъ емѢ н нн ѡт когоже непоколѣбнмѢ, по ѡрнзѡмоу господства мн.

Сеже н свѣдѣтелѣ поставлѣхъ господство мн: жѢпан Неделко велнкн двѡрннкѢ н жѢпан Иванъ велнкн лѡгѡфѣтъ н Иню велъ внстїаръ н Станъ спатаръ н Пана столннкъ н Бѣлѣканъ комнс н Манѣ пѣхарннкъ н жѢпан Гюѡрманъ велнкн постѣлннкѢ. Исправннкъ, Иванъ велнкн лѡгѡфѣтъ.

Исѣ вѣ градъ Бѣкѣрѣцн, мѣсеца манѣ зї дѣнн, вѣ лѣтѣ хѣѡѣ.

† Іѡ ПетрѢ свѣѡѡда, млѡстїѡ бѡжїѡ, господннѢ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunuiul Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Oprea vătaf și cu fiii săi, cîți îi va lăsa Dumnezeu și cu fratele său, Vilcan cu fiii săi, ca să le fie ocină în Cârstienești și în Văleni a treia parte și din sat și din cîmp și din apă și din pădure și de pretutindenii, de peste tot hotarul, partea tatălui lor, a lui Albul, pentru că îi este veche ocină și dedină.

Iar după aceea, a cumpărat Oprea vătaf din Cîrstienești de la Drăghici din Rudeni o delniță în Văleni cu vecini, pentru 900 aspri, jumătate de argint și cealaltă jumătate de bani.

Și iar a cumpărat Oprea vătaf de la nepoata sa, Marina, fiica lui Vilcan, un vecin în Văleni, pentru 800 aspri bani. Și iar a cumpărat Oprea vătaf o livadă de la Marina, la Unghișor, partea ei toată, pentru 200 aspri; și partea ei de la Găiș, toată, pentru 200 aspri; și de la Șipotul de Sus, partea ei toată, pentru 150 aspri. Și iar a cumpărat Oprea vătaf o livadă de la Marina, de la Mărul, partea ei toată, pentru 200 aspri; și de la Frăsinei, partea ei toată, pentru 30 aspri de argint; și de la Vîrtoape, partea ei toată, pentru 40 aspri de argint; și de la Tătarul partea ei, o livadă, pentru 60 aspri; și la Colnicele o livadă, de la Marina, pentru 40 aspri.

Și iar a cumpărat Oprea vătaf de la fratele său, Vlcan, dintr-o vatră de sat în Cârstienești, jumătate, însă peste rîu, pentru 60 aspri. Și iar să aibă Oprea vătaf și fratele său, Vlcan, din ocina de la Botești a treia parte. Iar după aceea, a cumpărat Oprea vătaf de la fratele său, Vlcan, partea lui de la Botești toată, pentru un cal bun. Și iar a cumpărat Oprea vătaf de la sora sa, Boja, o delniță de ocină în Cârstienești, pentru 1000 aspri și un cal bun. Și iar a cumpărat Oprea vătaf o livadă la Șipot, de la Marina, pentru 60 aspri. Și au vîndut oamenii mai sus-ziși de bunăvoia lor și cu știrea tuturor megiașilor.

De aceea, am dat și domnia mea lui Oprea vătaf, ca să-i fie ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Ianiu mare vistier și Stan spătar și Pană stolnic și Bărcan comis și Manea paharnic și jupan Ghiorman mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Scris în cetatea București, luna mai 17 zile, în anul 7075 <1567>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 767 (Mitrop. Ț. Rom., CLVII/3). Orig., hîrtie (32 × 22), pecete aplicată, Cu două traduceri: una din 1745, cealaltă din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea. EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 240–241. Facs. *Ibidem*, 495.

29

1567 (7075) mai 23.

† Милостію божією, Іу ПетрѸ воєвода и господинѸ вѸсон земле Ѹгг-рѸвлахїнское, синѸ великаго и прѸдѸблага Мирча воєводе. Дават господство ми сїе повелѸніе господства ми БѸдилов и братїям си, Владов и Строев и братнем си, Баломир и МѸнжина и сѸс<си>¹ нови си, елицем БогѸ даст, іакоже да им сѸт учинѸ Ѹ Ѹбрьшнїа Трестнїатилов Ѹт над вѸса учина, дел Бишев попаднїав петаго дел и Ѹт дел ПѸшнїскѸ и Ѹт ФлорѸ и Ѹт ДрѸгнч и Ѹт сѸс<с>²тра ДрѸгнчѸв Ѹт над <ч>²етвертаго Ѹже две делове, занеже ю покѸпише Ѹт Биша попадїа, за хѸр аспри и покѸпише и дел ПѸшнїскѸ, за Ѹ аспри готови. И продадоше више речени людіе за нїхном добром волю.

И велѸси да им се знает: Ѹздоу учине дорн до глаз ПискѸлав ГорѸнетѸв и дорн Ѹ една камен что ест п<ос>²тавил Стонка по дол Ѹт Село БѸднїав и Ѹ горни учинев, СѸчюл Грошнїор, да дрѸжит БѸднїа сѸс братнем си. И Строев сѸс братнем си пакн како дрѸжит и Ѹ дрѸга учинѸ а дрѸга елика Ѹс<та>²нїст ест дѸдїнѸ СтонкѸв.

И потом, БѸднїа Ѹд негов дел Ѹт учинѸ Ѹн повратнїа по шѸрѸ си, Добре, да сѸт сѸс синови БѸднїа Ѹв братнї нараздѸлене елице х<окет имати>¹ БѸднїа Ѹт тѸло его, еднн како и др<сг>¹. Снще покѸпише и Ѹтакнїше се Ѹт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми више реченим людіем, како да им сѸт учинѸ и вѸ хѸабѸ, нам и синовом нам и нн Ѹт когоже непоколѸбенмо, <по>² реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлех господство ми: жѸпан Неделко велики дворник и жѸпан Іван велики лшгѸфет и Іїне вистїар и Стан спатар и БѸркан комис и Пана столник и МанѸ пѸхарник и Гюшрма вел постелник. Исправник, Неделко велики дворник.

Пис аз, Стан³, мѸсеца маю кї днн, в лѸт хѸѸе.

† Іу ПетрѸ вшевода, милостію божією, господинѸ.

40

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bădilă și fraților săi, lui Vlad și lui Stroe și fraților săi, Balomir și Mînjina și <cu>¹ fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Obîrșia Trestiatului din toată ocina, partea Vișei preoteasa a cincea parte și din partea Păunească și de la Florea și de la Drăghici și de la sora lui Drăghici din a patra funie două părți, pentru că au cumpărat-o de la Vișa preoteasa, pentru 1 100 aspri și au cumpărat și partea Păunească, pentru 800 aspri gata. Și au vîndut oamenii mai sus-ziși de bunăvoia lor.

Și semnele să li se știe: din josul ocinei pînă la capul Piscului Gorunetului și pînă la o piatră pe care a pus-o Stoica mai jos de Satul lui Bădilă și în susul ocinei, Seciul Groșilor, să țină Bădilă cu frații săi. Și lui Stroe cu frații săi iarăși cum ține și în cealaltă ocină, iar cealaltă cît rămîne este dedina lui Stoica.

Iar după aceea, Bădilă a înfrățit peste partea lui de ocină pe cumnatul său, Dobre, ca să fie cu fiii lui Bădilă frați nedespărțiți unul ca și celălalt, cîți <va avea>¹ Bădilă din trupul lui. Astfel au cumpărat și s-au întocmit, dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea mai sus-zișilor oameni, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și de nimeni neclintit, <după>² spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Iane vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Stan,³ luna mai 23 zile, în anul 7075 <1567>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 768 (Cotroceni, XLIII/1). Orig., hîrtie (30 × 21), pecete timbrată. Cu o traducere din 1912.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 241–242.

¹ Loc rupt.

² Omis.

³ În criptogramă: *ер wΨen*

† Милостію божією, Іу Петръ воєвода и господєнъ вѣсон земан Угровлахїнскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воєвода. Дават господство ми сїе повелѣніє господства ми Нѣкшеѡ съ синовн си, елицн мѡ Богъ припѡстит, яко е да мѡ ест вчинѡ ѡ Малѡ дел мати ен Нанкеѡ, вѣса, еанка се хтет избрати wt по – вѣде, занеже мѡ ю ест дал мати ен, Нанка, прикїє wt свон добром волю, wt пред господства ми н сѣс знанїє вѣсем мегнишом, якоже да имат помѣнѡ по сѣмрѣти ен wt дѣщера си, Нѣкша.

И пакн да ест Татѡлов сѣс синовн си вчинѡ ѡ Малѡ, дел Минѡлов и брат емѡ, Мош, вѣса, еанка се хтет избрати wt по вѣсждѡ, занеже тага вчинѡ бнла ест за дѣдїнѡ Минѡлов и брат емѡ, Мош. Я вни сѣст нмалн едно теготнѡ; таже сѣс чим нѣст нмалн платитѣ се глвзех, нѡ поставилн сѣст тага вчинѡ залог на Татѡл, еще прѣжде врѣмена, за ѡ аспри. И прѣбнєв три годїнч и накакоже нѣст могли платитї

ТЕХ аспри на дъвънъ¹, анъ ю сѣт продаан Мнкѣла н брат емѣ, Мош, тага вше речена
вчннѣ Татѣлов шт пред господства мн, <за>¹ тех ѣ аспри вше речени. И ешеже
нм ест даа Татѣла Мнкѣлов н брат его, Мошѣ, ѣ аспри готови тере чинит цѣно
внано вчннѣ ѣ аспри; алн сѣс знаніе вѣсем мегнашом. И продаан сѣт Мнкѣла н
брат его, Мош, шт ннхном добром волю, шт пред господства мн.

Сего радї, дадох н господство мн Татѣлов, такоже да мѣ ест вѣ вчннѣ
н вѣ вхавѣ, емѣ н снновом емѣ н вншком н прѣвншчетом емѣ н нн шт когожде
непотѣкновено, по реч господства мн.

Сеже н сведетелїе поставѣем господство мн: жѣпан Неделко велики двор-
ник н жѣпан Иван велики логофет н Стан спатар н <И>¹нню вистїтар н Брѣкан колмс
н Пана столник н жѣпан Гюорма велики постелник. Исправник, Неделко велики
дворник.

Пнсах аз, Бѣсїю, 8 град глаголемїн Бѣксреци, мѣсеца маїе кѣ дннн н текѣ-
шем лѣтом шт ѣдама до селѣ, в лѣт хѣѣ.

† Іw Петрѣ ввеквада, мноствїа божїю, господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această
poruncă a domniei mele Neacșei cu fiii săi, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i
fie ocină în Malu partea mamei ei, Naica, toată, cît se va alege, de pre-
tutindenii, pentru că i-a dat-o mama ei, Naica, zestre, de a ei bunăvoie,
dinaintea domniei mele și cu știrea tuturor megiașilor, ca să aibă pomană
după moartea ei de la fiica sa, Neacșa.

Și iar să-i fie lui Tatul cu fiii săi ocină în Malu, partea lui Micul și
a fratelui lui, Moș, toată, cît se va alege, de pretutindenii, pentru că această
ocină a fost de moștenire a lui Micul și a fratelui lui, Moș. Iar ei au avut o
nevoie; astfel n-au avut cu ce să-și plătească capetele, ci au pus această
ocină zălog la Tatul, pentru 200 aspri, încă mai înainte vreme. Și trecînd
trei ani, nicum n-au putut să plătească acești aspri la zi, ci au vîndut Micul
și fratele lui, Moș, această mai sus-zisă ocină lui Tatul dinaintea domniei
mele, <pentru>¹ acești 200 aspri mai sus spuși. Și încă a mai dat Tatul 100
aspri gata lui Micul și fratelui lui, Moș de face prețul acelei ocine 300 aspri;
însă cu știrea tuturor megiașilor. Și au vîndut Micul și fratele lui, Moș, de
a lor bunăvoie, dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Tatul, ca să-i fie de ocină și de
ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins,
după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și
jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și <Ia>¹ niu vistier și Bărcan comis
și Pană stolnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare
vornic.

Am scris eu, Văsiu, în cetatea numită București, luna mai 25 zile și
ani curgători de la Adam pînă acum, în anul 7075 <1567>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie a Municipiului București, nr. 13 045. Orig., hirtie (31 × 21), pecete
aplicată, căzută.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 242–243.

¹ Loc rupt.

Izvodul cărții lu Pătr<u voevod, fiul> Mircii vodă.

† Dat-au domnia lui această poruncă a domnia lui satului Șusanilor și cu feciorii lor, ciți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor moșia Șusanii toată, cu tot hotarul, pentru că iaste a lor bătrână și dreaptă moșie de moștenire.

Iar după acéia, satul Șusani, ei au avut pîră înaintea domnii lui cu banul Stan, feciorul jupîneasăi Bobei și cu Vădislav de la Junghiiți și cu satul Preoteștii pentru această moșie ce s-au zis mai sus. Și așa pîră banul Stan și Vădislav și satul Preoteștii, cum că această moșie ce iaste mai sus-zisă, nu iaste hotărîită și tocmită de la Șusani pînă în Junghiiți, ce le iaste lor hotarul în matca Bălșoarei. Iar domnia lui au judecat și au căutat, pe dreptate și pre lege, cu toți cinstiții dregătorii domnii lui și-au dat domnia lui satului Șusanii 12 boiari și hotarnic pe boiariul domnii lui, pe jupanul Panga postelnic, ca să caute și să hotărască această moșie, ce s-au zis mai sus. Deci, acei 12 boiari au căutat și au călcat această moșie, ce iaste mai sus-zisă...¹ și pe unde au găsit cu sufletile lor că au fost mai dinnainte vrême hotarale, au pus hotară în obîrșia Dutinei și din obîrșie în jos...¹ i Dutinei pînă în Bîrluț și din Bîrluț pînă în hotarul Balomireștilor și din obîrșia Dutinei în sus în drept pînă în hotarul Sîrbilor, pentru <că> acei 12 boiari și sluga domnii lui, Panga postelnic, ei într-acest chip au lăsat cu suflete<le> lor, ca să fie hotarale, pe unde au fost pus Giura logofăt și cum s-au tocmit de bunăvoe cu Șusanii, așa-u pus și acei 12 boiari. Și au pus și sême pe hotarale cele bătrîne. Iar banul Stan și Vădislav și satul Preoteștii, ei au rămas de judecata domnii lui.

Pentru acéia și dumnealui au dat satului Șusanii, ca să le fie lor această moșie ohamnică.

Și s-au scris în scaunul Bucureștilor, iunie 4 dni, leat 7075 <1567>.

Iar la limbă rumânească s-au tălmăcit acum, la avgust 4 dni, leat 7230 de Vintilă bîv ispravnic ot Bae de Aramă.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 769 (Horezu, V/1). Traducere din 1722.
EDIȚII. *DIR*, B, 243–244.

¹ Loc alb.

† Милостію кожію, Іу Петръ воєвода и господинъ вѣсон земан Ѣггров-лахинскон, синъ великаго Мирча воєводѣ. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми свѣтомъ монастырѣ глаголемн Тисмѣна и чьстиѣншомъ штиѣ кир Иван и вѣсем братнам жнѣшцихъ вѣ свѣтѣм мѣстѣ том, іакоже да мѣ ест шт село Невирна дел жѣпанцев Радев, вѣса, варе еанка се хтет избрати и шт вечини и шт дѣл със виноградехъ и еднн челѣд шт ацигани, по нме...¹, понеже га ест дал и поклонна жѣпанца Рада шт сію више реченъ село и того челѣд шт ациганч. Іа потом, анепѣен жѣпанцев Радев, Драгомир логофет и Радул и Бадѣ, [и] шнн пріндеже предъ господства ми, тере дадоше и шнн свѣтѣн монастыр више писан дел

ен вт Извирнѣ н еднн челѣд вт ацигани. ꙗ на дрѣгех села н ацигани, свѣта монаштр нн една метѣх да ме нмат ннгдеже, нн над села, ннже над ацигани, нѣ да си дрѣжит н да си владает самн анепѣен жѣпаннцек Радек, Драгомнр логофет н Бадѣ н Радул.

И ещеже н мартѣрне поставнше вт пред господства мн за снѣ такмежню, на нме: Стонка творн логофет н Стонка Таѣраш н Мнхънлѣ армаш н Коресн логофет н Къзан дворник н Мнкѣл вт Ивнецин логофет н ꙗлѣл н Мнкѣл логофет вт Фѣндѣни н Мнхнѣ логофет н ꙗндрею, брат вел портар н Стонка армаш Фрѣнкѣв н Мнрослав логофет, како да нмат свѣта монаштр тѣчю вт село Извирнѣ дел ен н еднн челѣд вт ацигани; а въ ннех села н ацигани нн едно мѣтѣх свѣта монаштр да не нмат, ннже над села, ннже над ацигани, развѣ токмо 8 Извирнѣ, али тѣчю дел жѣпаннцек Радекѣ а по много нн; н еднн челѣд вт ацигани како ест н вше рѣх.

И ещеже н заклаenanіе поставнше мегю ннх, како кто вт ннх хокет раздрати сю такмежню, того да ест проклет н да се сѣднт съ Юда н съ троклетом ꙗрнѣ занеже нх съм сѣднл н такмнл господство мн како ест н вше рѣх.

Сега раді, дадох н господство мн, ꙗкоже да ест свѣтѣн монаштрѣ въ вчннѣ н въ хуабѣ н нн вт когоже непоколѣбнмо, по реч <господства>² мн.

Сеже н сведетеліе поставлѣем господство мн: жѣпан Неделко вел дворник н жѣпан Иван велнкн логофет н ꙗню вн<стїар>² н Стан спатар н Брѣкан комнс н Пана столник н Манѣ пѣхарник н Гюрман вел постелник. Исправник, Иван вел логофет.

Пнс юнїе зї дьнн, въ лѣт хѣѣ.

† Іw Петрѣ ввевѣда, млостю божю, господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Tismana și preacinstului părinte chir Ioan și tuturor fraților care trăiesc în acest sfânt loc, ca să-i fie din satul Izvirna partea jupaniței Rada, toată, oricît se va alege și din vecini și din dealul cu vii și un sălaș de țigani, anume ...¹, pentru că a dat și a închinat jupanița Rada din acel sat mai sus-zis și acest sălaș de țigani. Iar după aceea, nepoții jupaniței Rada, Dragomir logofăt și Radul și Badea, au venit înaintea domniei mele, de au dat și ei sfintei mănăstiri mai sus-scrisă partea ei din Izvirnea și un sălaș de țigani. Iar peste celelalte sate și țigani, sfînta mănăstire să nu aibă nici un amestec nicăieri, nici peste sate, nici peste țigani, ci să le țină și să le stăpînească singuri nepoții jupaniței Rada, Dragomir logofăt și Badea și Radul.

Și încă și mărturii au pus pentru această întocmire dinaintea domniei mele, anume: Stoica al doilea logofăt și Stoica Tăuraș și Mihăilă armaș și Coresi logofăt și Căzan vornic și Micul din Ionești logofăt și Albul și Micul logofăt din Fundeni și Mihnea logofăt și Andreiu, fratele marelui portar și Stoica armaș al lui Frîncu și Miroslav logofăt, ca sfînta mănăstire să aibă numai din satul Izvirnea partea ei și un sălaș de țigani; iar cu alte sate și țigani, sfînta mănăstire să nu aibă nici un amestec, nici pese sate, nici peste țigani, afară numai în Izvirnea, dar numai partea jupaniței Rada și mai mult nu; și un sălaș de țigani cum este zis și mai sus.

Și încă și blestem au pus între ei, ca cine dintre ei va strica această întocmire, acela să fie blestemat și să se judece cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie, pentru că i-am judecat și i-am întocmit domnia mea cum este și mai sus spus.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să fie sfintei mănăstiri de ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după spusa <domniei>² mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Ianiu vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și Ghiorman mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

S-a scris iunie 17 zile, în anul 7075 <1567>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 770 (Tismana, IX/1). Orig., hirtie (30,5 × 22), pecete aplicată, căzută. Cu două traduceri: din 1746 și din 1847; alte traduceri ibidem, mss. 330, f. 250 și 335; f. 109—110.

EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*, 160—163; Ștefulescu, Tismana, 255—256. Trad. *DIR, B*, 244—245, Facs. *DIR, B*, 496.

¹ Loc alb.

² Loc rupt.

† Милостію божію, Іу Петръ воевода и господинъ вѣсон земле Угров-лахинскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сію повѣленіе господства ми слагъ господства ми, Коресн логофет и със синовн си, елище мѣ Богъ даст, такоже да мѣ ест учинѣ ѿ Бръкънецин, шт дел Манев, едно место за къю и един нив код село, занеже ю покѣпила Коресн логофет шт синовн Манев, на име Бонка и Татѣла, за ѣ аспри. Занеже ест бнл учинна Манев бирникъ. Таже. със бирове что ест платна Коресн логофет и докле ю ест извадна шт бир, спензал ест више речени аспри ѣ .

И пак да мѣ ест Коресн логофет учинѣ ѿ Блѣдѣлецин, розодаре ѣ что сѣт бнле продане ѣврѣтов шт Плоещи шт Бъркъ, за ѣ аспри. Занеже шт врѣме что ест повратна и продад Бъркъ вѣса своа учинѣ Коресне логофет, а въ том покѣпила ест Коресн логофет и теѣ ѣ розодаре шт ѣврѣтѣ, за ѣ аспри готови. И продаде ѣврѣт шт свое добром волю и със знаніе вѣсем мегнишом.

Сего радї, дадох и господство ми Коресн логофет, такоже да мѣ ест учинѣ, Шувѣс и синовом нм и вноком и прѣвночетом и не шт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже сведѣтелине поставлѣем господство ми: жѣпан Неделко велики дворничъ и жѣпан Иван велики логофет и Шо вистїар и Стан спатар и Бъркан комис и Панѣ столник и Манѣ пѣхарник и жѣпан Гюрма велики постелник. Исправник, Иван велики логофет.

Шс юліе ѣ днн, въ лѣт хѣѣ.

† Іу Петръ воевода, милостїа божію, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Coresi logofăt și cu fiii săi, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Bărcănești, din partea lui Manea, un loc de casă și un ogor lîngă sat, pentru că a cumpărat-o Coresi logofăt de la fiii lui Manea, anume Voica și Tatul, pentru 400 aspri. Pentru că a

fost birnică ocina lui Manea. Astfel, cu birurile pe care le-a plătit Coresi logofăt și pînă ce a scos-o de la bir, s-au cheltuit mai sus-zișii aspri, 400.

Și iar să-i fie lui Coresi logofăt ocină în Vlădulești, 5 răzoare care au fost vîndute lui Avrut din Ploiești de către Bîrcă, pentru 300 aspri. Pentru că în vremea în care a înfrățit și a vîndut Bîrcă toată ocina sa lui Coresi logofăt, atunci a cumpărat Coresi logofăt și acele 5 răzoare de la Avrut, pentru 300 aspri gata. Și a vîndut Avrut de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor.

De aceea, am dat și domnia mea lui Coresi logofăt ca să-i fie ocină, ohabă și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Iano vistiier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Scris iulie 2 zile, în anul 7075 <1567>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie al R.S.R., nr. 111 697. Orig., hîrtie (31,5 × 21,5), pecete aplicată cu legenda: „†Печат Іу Петра воивода и гнь Блашкон 3“”. Traducere din 1818 la Bibl. Acad., MDCLV/10.

EDIȚII. Trad. Cipariu, *Arhivul*, 102; Grecianu, *Genealogiile*, II, 178–179.

34

1567 (7075) <iulie> 10, București.

† Милостію божію, Іу Петръ воивода и господниъ въсон земле Уггровъ-лахіское, синъ великаго и прѣдобраго Мнѣчев воивода. Дават господства ми сіе повелѣніе господства ми Бладу и жьна его, Бонка и съ ннх синови, елици им Богъ даст, іакоже <да им>¹ ест учинѣнъ ѿ ѿдобѣни, ѿ дел Стонкѣе половинна, понеже а тон учинѣнъ що ест више писана, а она сѣт продава ѿ Стонка на Балотѣ лугѣфет. И потомъ, Балотѣ ѿ ест падна <ѿ>¹ зла съгрѣшеніе, есе га ест ѡбнѣт единѣ чьловекъ и ѡмрет. Таже, Балотѣ а ѿ стоаше да заѡбнѣше и ѡложитъ ѿ пѣшкѣрїе. Таже, къда ѡкет Балотѣ да продаваше а тон учинѣнъ, а ѿ пнтал по Стонка: можилъ да ти платише ѿчна твое или не може? И Стонка реч а не мог. Тогда Балотѣ а ѿ продават ѿчна ѿ Стонка, Бладуше и жьне его, Бонкѣн и ѿ вода и ѿ гѣр и над све мѣсто варе покѣда, посвѣде, понеже га кѡпитъ Бладу и със жьна си, Бонка ѿ Балотѣ и съ сини его, ѿ Мѡшат и ѿ <С>¹тан, за хѣ аспри готови.

И пак да ест Бладуше и жьне его, Бонкѣн, учинѣнъ ѿ <ѿ>¹добѣни, ѿ дел Стонкѣ, ѿ словинѣ, а четвѣртѣго дел, ѿ над све мѣста, над вода и на гѣр, понеже покѡпитъ Бладу и със жьна си, Бонка ѿ Стонка, за ѣ аспри.

Сего радї, им дадохъ господства ми, іакоже да им ест въ учинѣнъ и въ ѡхабѣ, ним и синови им и вѣскам и прѣвнѣчетом им и ѿ никогоже непотѣжковено, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣемъ господство ми: жѣпан Неделко велики дворник и жѣпан Иван велики лугѣфет и Стан спатар и Шне вистїар и Пана столник и Ишнаш пѣхарник и Бръкан комис и жѣпан Гюрма велики постелникѣ. Исправник, Неделко велики дворник.

И аз, пис Стан, ѿ град Бѣкѣреци, мѣсеца юніе ї дьни, в лѣт хѣѡѣ.

† Іу Петръ воивода, милостію божію, господниъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vlad și femeii lui, Voica și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca <să le>¹ fie ocină în Odobeni, din partea lui Stoica jumătate, pentru că această ocină, care este mai sus-scrisă, ea a fost vîndută de Stoica lui Balotă logofăt. Iar după aceea, Balotă a căzut <în>¹ păcat rău, pentru că a bătut un om de a murit. Astfel, Balotă a stat să piară și să intre în pușcărie. Astfel, cînd a vrut Balotă să vîndă acea ocină, a întreat pe Stoica: poți tu să-ți plătești ocina ta sau nu poți? Și Stoica a spus că nu poate. Atunci Balotă a vîndut ocina <cumpărată>¹ de la Stoica lui Vladul și femeii lui, Voica și din apă și din deal și de peste tot locul ori de unde, pretutindeni, pentru că a cumpărat-o Vlad și cu femeia sa, Voica de la Balotă și cu fiii lui, de la Mușat și de la <S>¹tan, pentru 2 000 aspri gata.

Și iar să le fie lui Vladul și femeii lui, Voica, ocină în <O>¹dobeni, din partea lui Stoica, din jumătate a patra parte, de peste tot locul, din apă și din deal, pentru că a cumpărat Vlad cu femeia sa, Voica de la Stoica, pentru 400 aspri.

De aceea, le-am dat domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Iane vistier și Pană stolnic și Ionaș paharnic și Bărcan comis și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Și eu, Stan, am scris în cetatea București, luna iunie 10 zile, în anul 705 <1567>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms, 1 232, f. 110. Copie din sec. al XX-lea. Cu o traducere ibidem, f. 111. Luna, după sfatul domnesc.
 EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 245.

¹ Omis.

† Многостію вожією, Іу Петръ воєвода и господинъ вѣсон земле Угровлаχійскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воєводѣ. Дазат господство ми сіе повелѣние господства ми слѣг господства ми, Блалкѣлов логофет и жителни-цекер его Мо>ма и със ннх синови, елнцнм Богъ даст, такоже да им ест една ацнганкѣ, по нме Кѣрка, понеже им ест даровал <жѣпан>²ица Мазни шт Довроєши на свадѣ им. И пак даровал им еси жѣпанница Нѣга със една ацнганкѣ на...² по нме Зонка. И пак покѣпи Бланкѣл и жителница емѣ една ацнганкѣ, по нме Команъ, шт Станка, дѣ<щ>²ера Болошчнх, за ѣ аспн стревръни. И пак даде им Бадѣ шт Рѣтнхоеши еднн ацнган, по нме Данчюл, за негов добро воле. И пак да им ест еднн ацнган, по нме Некѣл, понеже того ацнган ми ест вна Бадѣ шт Пискани за дѣднѣ. Таже, ест ѣкрал дѣ кони а Блалкѣл логофет ил ест платил шт виле със

ѿ аспри. И даа мѣ ест н Бадѣ със негов воле. И еше сѣт даровали и покѣпани сѣт теѣ ацигани вт пш дѣни родителю господства ми, поконнаго Мирча воевода.

Сего радї, дадох и господство ми сѣг господства ми, Бланкѣлов и жителницѣ ежѣ, да им ест ацигани за дѣдїнѣ, ним и синови и вноком и прѣвнечетом и <н>² вт когоже непотѣкновено, порнземо господства ми.

Сеже збо и сведетелне поставѣлемо господство ми: жѣпан Неделко вел дворник и жѣпан Иван велики логофет и Йне вистїар и Стан спатар и Бъркан кѣмне и Панѣ столник и Йвнѣш столник³ и Гюрма вел постелник. Исправник, Неделко вел дворник.

И писах аз, Нѣгое, въ настолни граду с Бѣкѣрещи, мѣсеца юліе ѿ дѣни, вт Йдама до селѣ, въ лѣт хѣѣ.

† Йв Петрѣ ввевѣда, милостїа божію, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Vlaicul logofăt și jitelniței <lui Mo>¹ ma și cu fiii lor, cїți le va da Dumnezeu, ca să le fie o țigancă, anume Curca, pentru că le-a dăruit-o jupanița Maria din Dobroești, la nunta lor. Și iar i-a dăruit jupanița Neaga cu o țigancă la ...², anume Zoica. Și iar a cumpărat Vlaicul și jitelnița lui o țigancă, anume Comana, de la Stanca, fiica lui Boloșin, pentru 600 aspri de argint. Și iar le-a dat Badea din Răti-voești un țigan, anume Danciul, de bună voia lui. Și iar să le fie un țigan, anume Necula, pentru că acest țigan a fost al lui Badea din Piscani de moștenire. Astfel, a furat 4 cai iar Vlaicul logofăt, el l-a plătit de la furci cu 1 000 aspri. Și l-a dat și Badea cu voia lui. Și sїnt dăruїți și cumpărați acești țigani încă din zilele părintelui domniei mele, răposatul Mircea voievod.

De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele, Vlaicul și jitelniței lui, ca să le fie țiganii de moștenire, lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Iane vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ionaș stolnic³ și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Și am scris eu, Neagoe, în cetatea de scaun în București, luna iulie 19 zile, de la Adam pїnă acum, în anul 7075 <1567>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 771 (Valea, XVIII/4). Orig., hїrtie (31 × 21,5), pecete aplicată. căzută. Cu o traducere din 1906.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 246. Facs. *Ibidem*, 497.

¹ Loc rupt; completat după DIR, B, XVI/V, doc. 70, p. 67–69.

² Loc rupt.

³ În loc de: „пѣларник” („Faharnic”).

† Милостїю божію, Йв Петрѣ воевода и господинѣ късон земли Хгггровлахїискен, сїнѣ великаго и добраго Мишчев воевода. Давѣт господство ми сїю повелѣнїе господства ми почетномѣ властеленѣ и прѣвомѣ съвѣтникѣ господства ми, жѣпан Иван велики логофет и със синови си, елицн мѣ Богѣ припѣстит, такоже

да мѣ ест нѣкон ацигани, на нме Костѣ съ дедамъ си, по нме Ѡлрѣ н Бѣнѣ н Костѣ н една ациганка, на нме Добра със дѣщерамъ си, на нме Бонка н Дрѣгана н Стана н Янгелнна, н Стан със дедамъ си, колнцн хокет нматн н Конфан със дедамн си, колнцн хокет нматн, понеже вѣнн ацигани внше нменѣтн вѣнн сѣт за дѣднѣ Семанов н Данчюлов н Теодорѣ н Иванков. Я потом, прндоше Семан н Данчюл н Теодор н Иванко предъ господства мн тере нхъ дадоше н поклоннше въси реченомѣ правнтелю господства мн, жѣпан Иван великн логофет, алн шт сѣонумъ добромъ волю, шт предъ господства мн н със знаніе въсемъ мегнншомъ. Я внше реченомѣ правнтелю господства мн, жѣпан Иван великн логофет, радї тан братство, вн нхъ ест дароваа със много добродѣтел н чѣстню пнн жавот его.

Тем радї, дадохъ н господство мн ѡкоже да мѣ ест теѣ ацигани вчнѣ н въ вѣвѣѣ, емѣ н снновомъ емѣ.

Сеже н сведетеліе поставѣтемъ господство мн: жѣпанѣ Неделко великн дворннк н Янчю внстнгар н Стан спатар н Брѣкан комнс н Пана столннк н Іванаш пѣхарннк н Гурман великн постелннк. Исправнчк, Неделко великн дворннк.

Пнс Бѣсїю, ѣ граду глаголему Бѣскрещн, мѣсеца юліе кѣ дѣнн н шт Ядама в лѣт хѣѣ.

† Ів Петрѣ воевода, мнлостїа божїю, господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului vlastelin și primului sfetnic al domniei mele, jupan Ivan mare logofăt și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va lăsa, că să-i fie niște țigani, anume Costea cu copiii săi, anume Oprea și Bunea și Costea și o țigancă, anume Dobra cu fiicele ei, anume Voica și Drăgana și Stana și Anghelina, și Stan cu copiii săi, cîți va avea și Coifan cu copiii săi, cîți va avea, pentru că acești țigani mai sus-numiți au fost de moștenire ai lui Seman și ai lui Danciul și ai lui Teodor și ai lui Ivanco. Iar după aceea au venit Seman și Danciul și Teodor și Ivanco înaintea domniei mele, de i-au dat și i-au închinat mai sus-zisului dregător al domniei mele, jupan Ivan mare logofăt, însă de a lor bunăvoie, dinaintea domniei mele și cu știrea tuturor megiașilor. Iar mai sus-spusul dregător al domniei mele, jupan Ivan mare logofăt, pentru acea frăție, el i-a dăruit cu multe binefaceri și cu cinste în viața lui.

De aceea, am dat și domnia mea ca să-i fie acei țigani ocină și de ohabă, lui și fiilor lui.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și Ianiu vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ioanaș paharnic și Ghiorman mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

A scris Văsiu, în cetatea numită București, luna iulie 23 zile și de la Adam în anul 7075 <1567>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Cluj, Colecția doc. slave. Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete timbrată. Fotocopie la Bibl. Acad., Fotografii, III/16.

† Мнлостїю божїю, Ів Петрѣ воевода н господннѣ въсон земан Угррв-плахїнскон, сннѣ великаго н добраго Мнрча воеводѣ. Даватъ господство мн сїю воевѣнїе господства мн поповъ Радчюловъ със снновн си, елнцнмъ Богѣ даст, ѡкоже

cumpărat popa Radul de la Stanciul și de la Barbul și de la Coman și de la Voina a 5-a parte dintr-o moară, pentru...¹ aspri. Și iar a cumpărat de la fratele lui, Stoichină, 5 ogoare în Cărbunari, pentru 50 aspri și alt ogor în Liorinți, pentru 70 <aspri> și altul în Negrași, pentru 40 aspri și altul în Cornet, pentru 40 aspri și altul în Predești, pentru 10 aspri. Și iar a cumpărat popa Radul de la fratele lui, Oprea, 3 ogoare în Negrași, pentru 60 aspri și altul în Cornet, pentru 40 aspri și altul sub Cornet, pentru 20 aspri.

Și iar a schimbat popa Radul cu unchiul său, Stănislav, de a dat popa Radul un vad de moară la gura Ulmetului, iar Stanislav a dat popii Radul o livadă la Vîrtop. Și iar a schimbat popa Radul cu Lepădat, de a dat popa Radul livadă la Chilie și Lepădat a dat popii Radul livadă în Liorințe. Și a schimbat popa Radul cu Vîlcu, popa Radul a dat la Sihlea și Vîlcu a dat la Siliștea. Și iar a schimbat popa Radul cu Cernat, popa Radul a dat la Tănăsie, iar Cernat a dat la Siliștea și la Predești. Și iar a schimbat popa Radul cu popa Stanciul, de a dat popa Radul în Botestești și popa Stanciul, i-a dat popii Radul în Seliștea. Și a schimbat popa Radul cu fiii lui Laiotă, popa Radul le-a dat la Berilă iar fiii lui Laiotă au dat la Săliștea.

Iar după aceea, a vîndut Oprea ocina din Sihlea, iar popa Radul a luat...¹ Vîrtop. Și Stoichină a vîndut în Cărpeniș, iar popa Radul a luat...¹

Și iar a cumpărat Coman de la Cîrstea 1 ogor, pentru 100 aspri. Și iar a cumpărat Coman de la Stoichină ogoare 2 pajiști și la Valea Racilor, pentru un cal. Și iar a cumpărat la Vîrtop 1 ogor, pentru 10 aspri.

Și iar a făcut slujbă popa Radul unui fiu al lui Berilă, iar Berilă i-a dat 1 ogor la Gruiu cu Aninii. Și iar a schimbat popa Radul cu Dumitru, popa Radul a dat un loc la Biserica Veche, iar Dumitru a dat popii un loc la Gruiu cu Aninii.

Și oamenii mai sus-numiți au vîndut și au schimbat aceste ocine mai sus-scrise, de bunăvoia lor și cu știrea tuturor megiașilor și dinaintea domniei mele.

De aceea, le-am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martorii am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Iane vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Ștefan, în cetatea de scaun București, luna august 5 zile, în anul 7075 <1567>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1232, f. 114–115. Copie din 1928 după orig., hîrtie. Cu o traducere ibidem, f. 113.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 246–247.

¹ Loc rupt în orig., mențiune în copie.

† Милостію божією, Іу Петръ воевода и господинъ въсон земли Угровладѣнскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми почтенномъ правителю господства ми, жѣпан Иван

вѣлнкн логофѣт н сѣс синови си, елици мѣ Богъ припѣстнт, ꙗкоже да мѣ ест един ациган на име Стопка, понеже того ациганин вна ест за дѣдѣнѣ Захарїевъ вт Тѣтъреци граматнк; а нѣ ест дошел сам Захарїа граматнк предъ господства мн, тере га ест поклонил н дал вше реченомѣ правителю господства мн, али вт своюмъ добромъ волю. Занеже ест падал Захарїа граматнк въ великое теготнѣ вт къ господство мн радї некон мѣхъ за сир, что нѣ ест донесла ѣ господство ми пѣлнн вт прѣстѣ н калѣ. Таже нѣст нмал сѣс чимъ платитї се главѣ, нѣ платна га ест жѣпан Иван велики логофѣт вт къ господство мн, тере ест дал ѣ аспри.

Темъ радї, дадохъ н господство мн, ꙗкоже да мѣ ест вше реченѣ ациганѣ, Стопка, въ шчениѣ н въ шхавѣ, емѣ н синовомъ емѣ н вѣскомъ н прѣвѣнчетомъ емѣ н ни вт когоже непоколѣбкѣмо, по шризмѣ господства мн.

Сеже н сведетелїе поставѣемъ господство мн: жѣпан Неделко велики дворникъ н Йвкю вѣстїар н Бѣркан комис н Стан спатар н Пана столникъ н Йванаш пѣхарникъ н жѣпан Гюшрма велики постелникъ. Исправникъ, Неделко велики дворникъ.

Писъ Бѣсїю ѣ Бѣкѣреци, мѣсеца августъ дї дьни, в лѣтѣ хѣѣѣ.

† Йв Петрѣ кѣевѣда, мнлостїа божїю, господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Ivan mare logofăt și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie un țigan anume Stoica, pentru că acest țigan a fost de moștenire al lui Zaharia grămătic din Tătărești; ci a venit singur Zaharia grămătic înaintea domniei mele de l-a închinat și l-a dat mai sus-spusului dregător al domniei mele, însă de bunăvoia lui. Pentru că a căzut Zaharia grămătic într-o mare greutate către domnia mea pentru niște burdufuri de brînză, pe care le-a adus la domnia mea pline de praf și noroi. Apoi n-a avut cu ce să-și plătească capul, ci l-a plătit jupan Ivan mare logofăt către domnia mea, de a dat 800 aspri.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să-i fie mai sus-spusul țigan, Stoica, de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și Ianiu vistier și Bărcan comis și Stan spătar și Pană stolnic și Ioanaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

A scris Văsiu în București, luna august 14 zile, în anul 7075 <1567>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Cluj, Colecția doc. slave. Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete timbrată. Fotocopie la Bibl. Acad., Fotografii, III/17.

† Мнлостїю божїю, Йв Петрѣ кѣевѣда н господннѣ въсен земли Ѣггеро-владѣнскѣе, сн нѣ великаго н прѣдѣвсаго Мирчевъ кѣевѣда. Даватъ господство мн сїю повелѣнїю господства мн Бладула съ братнїамъ си, на име Лѣпѣл н Драгне, ꙗкоже да имъ сѣтъ шчениѣ ѣ Лѣбѣтеци вт делъ Бладуловъ, половинна, понеже ш сѣтъ покѣпнїанъ Бладула съ братнїамъ си, за сн аспри, вт Бладула вт Бѣдѣнн; еше ш сѣтъ покѣпнїанъ въ дьни поконнаго Бннтїа кѣевѣда. И пакъ покѣпн Бладула съ бра-

тнѣм си вчинѣ ѿ Лестецѣи дел Стонокѣи ѿт Бѣдѣни вѣсаѣ, вѣре еанка се хтет
избрати, за хѣх аспри тѣрски. И пак покѣпи Бладѣла съ братом си Драгне <и
До>¹бротъ съ синовѣи си ѿт Крачѣи и ѿт синовѣи его и ѿт Рѣднѣое ѿт Бѣдѣни,
нихѣи дел за вчинѣи вѣсаѣ, ѿт постѣдѣи, ѿт Пѣт Давѣлов дорѣи ѿт Горгѣи със
К<амен>¹е за хѣт аспри; еше ѿ сѣт пскѣпили кѣда ест вѣи велѣнка гладѣна, вѣ
дѣни поконѣиго Радѣла вѣеводе Калѣгѣра. И продадоше вѣи <сѣ>¹ вѣше речѣни
вчинѣи, ѿт нихѣи добрѣ волю и със ѣзнѣние вѣсѣм мегѣишомѣ.

Сѣго радѣи, дадох и господство ми сѣю вѣше речѣни именовѣни людеи, ꙗкоже
да мѣ ест вчинѣи и вѣ сѣдѣи, ним и синовѣи ним и вѣском и прѣвѣнѣчетомѣ и
ни ѿт коже непокѣѣенѣомѣ, порѣзмѣ господства ми.

Сѣже и свѣдѣтелѣи поставѣлем господство ми: жѣпан Недѣлко велѣни
дворѣи и жѣпан Иван велѣни лѣгѣфѣт и Иѣю вѣстѣар и Стѣн спѣтар и Бѣркѣи
комѣи и Пѣна столѣи и Иѣнашко пѣхарѣи и Горма вел постѣи. Исправѣи, Иван
велѣни лѣгѣфѣт.

Пис аз, Марко, еже написѣх вѣ столѣи град Бѣскѣрѣи, мѣсеца августѣ кѣ
дѣни, вѣ лѣт хѣѣ.

† Іѣ Петрѣи вѣевѣда, мѣлѣи божѣи, господѣи.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această
poruncă a domniei mele lui Vladul cu frații săi, anume Lupul și Dragne,
ca să le fie ocină în Leutești din partea lui Vladul, jumătate, pentru că
au cumpărat-o Vladul cu frații săi, pentru 250 aspri, de la Vladul din Bă-
deni; încă au cumpărat-o în zilele răposatului Vintilă voievod. Și iar a
cumpărat Vladul cu frații săi ocină în Leutești partea lui Stoica din Bădeni
toată, oricât se va alege, pentru 1 600 aspri turcești. Și iar a cumpărat
Vladul cu fratele său Dragne <și Do>¹ brotă cu fiii săi, de la Cracea și de
la fiii lui și de la Rădivoe din Udați, partea lor de ocină toată, de pretu-
tindenii, din Drumul lui Dabul pînă în Gorganul cu <Piatră>¹, pentru 1 300
aspri; încă au cumpărat-o pe cînd a fost foamete mare, în zilele răposatului
Radul voievod Călugărul. Și au vîndut ei <aceste>¹ mai sus-zise ocine, de
bunăvoia lor și cu știrea tuturor megiașilor.

De aceea, am dat și domnia mea acestor mai sus-ziiși numiți oameni,
ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților
și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și
jupan Ivan mare logofăt și Ianiu vistier și Stan spătar și Bărcan comis și
Pană stolnic și Ionașco paharnic și Gorma mare postelnic. Ispravnic, Ivan
mare logofăt.

Am scris eu, Marco, care am scris în cetatea de scaun București, luna
august 25 zile, în anul 7070 <1562>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr 717 (Căldărușani, XXXIII/1). Orig., perg. (20 × 33), pecete tim-
brată, căzută. Cu două traduceri din 1865.

Datat după domn și sfatul domnesc.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 248.

¹ Loc rupt.

† Милостію божією, Іу Петръ воевода и господинъ вѣсон земли Уггров-влахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми Оанев <съ> синовн си, елицем Богъ даст, іакоже да мѣ ест учинѣнъ ѿ Мухъещи, делъ Каталинне вѣса, варе елика се хтитъ избрати въ полю и въ шѣмѣ и въ дѣлѣ и въ посевѣде, понеже ю ест покѣпи Оана въ Каталина, за ѿ аспри готовн. И пакъ покѣпи Оана учинѣнъ ѿ Мухъещи, делъ Мѣшеръ въ вода Цѣменев вѣса, за ѿ аспри готовн.

И пакъ покѣпи Оана ѣ погоане за лозче въ Дима въ Бѣш[ш]енеци, за ѿ аспри готовн. И пакъ покѣпи Оана едни нѣвъ въ Стѣннславъ въ Жигорѣни, за ѿ аспри тѣрскн. И пакъ покѣпи Оана ѣ нѣвъ въ Дѣма въ Бѣшенеци, за ѿ аспри. И пакъ покѣпи Оана ѣ нѣвъ въ Мѣша въ Бѣшенеци, за ѿ аспри. И пакъ покѣпи Микѣлѣ ѣ разоръ въ Шефѣлѣ въ Бѣшенеци, за ѿ аспри. И продадохъ тѣхъ вѣше людіи въ своимъ добромъ волю, съсъ знаніе вѣсемъ мегіашомъ.

Сего радї, дадохъ и господство имъ Оанев, іакоже да мѣ ест вѣсе вѣше рѣхъ, емѣ и синовомъ имъ и ни въ когоже непоколѣбнмо, по речъ господства ми.

Сеже и свидетелїе поставлахъ господство ми: жупанъ Неделко великн дворникъ и жупанъ Иванъ великн логѣфѣтъ и Іане вистїаръ и Станъ спатаръ и Бѣрканъ комисъ и Панъ столникъ и Іовнашъ пѣхарникъ и Гюврма велъ постелникъ. И исправникъ, Неделко велъ дворникъ.

Писъ Станъ, въ настолни граду Бѣскреци, мѣсеца септемвриѣ 5ї дѣни, в лѣтъ хѣѣ.

† Іу Петръ воевода, милостїа божїа, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Oană <cu> fiii săi, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Mihăești, partea Catalinei toată, oricît se va alege din cîmp și din pădure și din deal și de pretutindenii, pentru că a cumpărat-o Oană de la Catalina, pentru 700 aspri gata. Și iar a cumpărat Oană ocină la Mihăești, partea Mușei din apa Gemenei, toată, pentru 300 aspri gata.

Și iar a cumpărat Oană 2 pogoane de vie de la Dima din Bășenești, pentru 220 aspri gata. Și iar a cumpărat Oană un ogor de la Stănislav din Jigoreni, pentru 100 aspri turcești. Și iar a cumpărat Oană 1 ogor de la Duma din Bășenești, pentru 100 aspri. Și iar a cumpărat Oană 1 ogor de la Mușa din Bășenești, pentru 100 aspri. Și iar a cumpărat Micul 1 răzor de la Șteful din Bășenești, pentru 30 aspri. Și au vîndut acei oameni de mai sus de a lor bunăvoie, cu știrea tuturor megiașilor.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Oană, ca să-i fie toate cele mai sus-zise, lui și fiilor lui și de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Iane vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și Ghiorma mare postelnic. Și ispravnic, Nedelco mare vornic.

A scris Stan, în cetatea de scaun București, luna septembrie 16 zile, în anul 7075 <1566>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1 232, f. 109. Copie de la începutul sec. al XX-lea după orig., perg., pecete aplicată, la Bibl. Națională din Sofia, nr. 765.

Văleatul greșit, datat după sfatul domnesc. Diacul, din obișnuință, a scris văleatul vechi: $\times\tilde{\text{a}}\tilde{\text{o}}$ (7075) în loc de $\times\tilde{\text{a}}\tilde{\text{o}}\text{s}$ (7076).

EDIȚII. Slav și trad. Ghibănescu, *Teodor Codrescu*, V, 82–83 (sub 1566); Ionescu-Nișcov, *Doc. Sofia*, 425–426. Trad. Mihailovici, *Mărturii românești*, 334 (în extras, 10) (sub 1566); *DIR*, B, 249.

41

<1567> septembrie 17, București.

† Милостію божією, Іу Петръ воєвода и господниъ вѣсон земли Уггров-владѣнскон¹, синъ великаго и прѣдобраго Мирча конкодѣ. Дават господство ми сію повеленіе господства ми Бладула със синовн си, варн коли им Богъ припѣстит, іакоже да им ест учинѣ ѣ лѣвѣни, негов дел вѣса, варнанка се хтет нзврат его, поннже ест стара и права учинѣ и дѣдннѣ.

Іа потом, покѣпн Бладула учинѣ wt Сора, wt половинѣ ѣѣж четвъртаго дел, wt селн, іе и wt пол<і>о и wt шѣм и wt водѣ. И нзвэднт wt две внрѣре за ф аспри готовн. И пак покѣпн Бладула wt Толѣгъ wt Негоеѣци, дел wt Чинкѣ половин, wt селнше и wt пол<і>о и wt шѣм, варнанка хокет имат, за т аспри готовн. И пак Бладула покѣпн wt Толѣгъ виноград wt над Негоеѣци, половин, и а ѣѣжа, за с аспри готовн.

Сего раді и дадох господство ми нже ест више реченѣ Бладула, іакоже да им ест учинѣ въ шѣб, нмн и синовнм и внѣкомѣ нм и превнѣчетомѣ нм и нн <wt>¹ когоже непотекнов<е>¹нѣ, порнз<мо>¹ господство ми.

Сеже сведетел поставлѣет господство ми: жѣпан Нед<е>лко велики дворник и жѣпан Іван велики лугѣфет и Іинне вистіар и С<тан спа>²тар и Бъркан колмс и Пана столник и Ивнаш [с] пѣхарник и жѣпан Гюрма велики постелник. Исправник, жѣпан Іван велики лугѣфет.

И аз, Ганѣ днѣк, писах въ стол град Бѣкѣреѣци, мѣсеца септемвриѣ зї днн, в лѣт $\times\tilde{\text{a}}\tilde{\text{o}}\text{e}$.

† Іу Петръ вшевѣда, милостію божією, господниъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vladul cu fiii săi, oricîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Albeni, partea lui toată, oricît se va alege lui, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, a cumpărat Vladul ocină de la Sora, dintr-o jumătate de funie a patra parte, din seliște și din cîmp și din pădure și din apă. Și a scos-o de la două biruri cu 500 aspri gata. Și iar a cumpărat Vladul de la Toleagă din Negoști, partea din Cincu jumătate, din seliște și din cîmp și din pădure, oricît va avea, pentru 300 aspri gata. Și iar a cumpărat Vladul de la Toleagă via de la Negoști, jumătate, și o funie, pentru 200 aspri gata.

De aceea, am dat și domnia mea lui Vladul care este mai sus-zis, ca să-i fie ocină de ohabă, lui și fiilor și nepoților lui și strănepoților lui și <de>¹ nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori pune domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Iane vistier și S<tan>² spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, jupan Ivan mare logofăt.

Și eu, Ganea diac, am scris în cetatea de scaun București, luna septembrie 17 zile, în anul 7075 <1566>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul județean Gorj, nr. 29. Orig., hirtie (31 × 21,5), pecete timbrată, stricată.

Văleatul greșit, datat după sfatul domnesc. Diacul, din obișnuință, a scris văleatul vechi: x̄s̄oi(7075) în loc de: x̄s̄os̄ (7076).

EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*, 156–158 (sub 1566).

¹ Omis.

² Loc rupt.

† Многостію божією, Іу ПетрѸ воєвода и господинъ вѣсон земли Хггровлахинскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воєводѸ. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми Іванов граматнк, анецѣѸ Стѣннлов и сѣс синовн си, елици емѸ Богъ даст, іакоже да мѸ ест учинѸ Ѹ Благодеші дел деѸс си Стѣннлов, вѣса, बारे еанка се хтет изврати негов дел, шт по вѣсѣдѸ и шт полю и шт водѸ и шт воденице и шт по вѣсон хотарѸ, занеже мѸ ест стара и права учинѸ и дѣдінѸ. ІнѸ бнл ест зложен Іван граматнк шт деѸс си СтѣннлѸ шт прѣге врѣме и шт жителницѸ Стѣннлов, на нме Стана и шт сиѣх¹ си, Кѣлинна над вѣса више речена учинѸ и над ннхном нманіе и комате, над вѣсе, іакоже да <вѸ>де им ши вѣ мѣсто синѸ, ере синовн шт тѣло им не дал им господѣ Богъ. Почто радї, га сѣт зложилн шин над ннхном комате, а ши да нх прихрант и да нх почитаєт вѣ врѣме старичнство, даже и до сѣмрѣтн а по сѣмрѣтн им да ест вѣсе свое учинє и мархѸ на рѣкѸ Іванов више именнтомѸ. И прихраннлн нх ест и почиталн нх ест дондеже сѣт и змрєлн вѣсн за чюм. Таже нх ест погребалн и сѣзжилн и сѣтворилн им ест и саракѣсте и помѣнѸ, іакоже некон родїтелїе.

І потом, по сѣмрѣтн им, нмал ест Іван сѣпренїе шт анепсен Стѣннлов, на нме ФѣтѸл сѣс четом си и шт сестра Кѣлиннє, на нме Марїа. И сице прѣше шин пред господства ми како не сѣт шин зложилн Іван над више речене учинє и комате, нѸ дрѣжитн теѸ комате Ѹ синост его, без исправѸ и нѣст бнл зложен синъ. І господство ми, Ѹ тем, гледаѸ Ѹ сѣднх, по правдѸ и по закон и дал сѣм господство ми закон ФѣтѸлов и Марїєв и чет им, вї болѣри, да заклет како нѣст бнл Іван зложен над тан учинѸ. І шин никакоже не вѣзможашє заклетн пред господства ми на дннѸ и на сорок, нѸ всташє ФѣтѸл и Марїа и чет им шт закон шт пред господства ми, како по много метєхѸ да не нмат сѣс више речена учинѸ и комате.

І потом, ФѣтѸл и чет емѸ нїже сице не вставнше се, нѸ пакн се сѣт раздражилн тере сѣт дошлн пред господства ми сѣс ннеже лѣжанке рѣч сѣпрѣтн се. І господство ми, Ѹ тем, раззѣхѸом нх за теѸ неподобнє и неправдєна сѣпренїє что сѣт глаголан кѣ господство ми, таже встаннлн нх сѣм сѣс много срамот шт пред господства ми. И пакн сѣт встали ФѣтѸл и чет емѸ шт закон шт пред господства ми и втораго крат.

СЕГО РАДІ, ДАДОХ Н ГОСПОДСТВО МН ІВАНОВ, ІЗКОЖЕ ДА М8 ЕСТ ВЪ УЧНН8 Н ВЪ УХАБ8, ЕМ8 Н СИНОВОМ ЕМ8 <Н> ВНСКОМ Н ПРЪВНСЧЕТОМ ЕМ8 Н НН УТ КОГОЖЕ НЕПОТЪКННОВЕНО, ПО РЕЧ ГОСПОДСТВА МН.

СЕЖЕ Н СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛЪЕМ ГОСПОДСТВО МН: Ж8ПАН НЕДЕЛКО ВЕЛНН ДВОРННК Н Ж8ПАН ІВАН ВЕЛНН ЛОГОФЕТ Н ІННЕ ВНСТІАР Н БРЪКАН КОМНС Н СТАН СПАТАР Н ІВНАШ ПЕХАРННК Н ПАНА СТОЛННК Н ГЮРМА ВЕЛНН ПОСТЕЛННК. ИСПРАВННК, НЕДЕЛКО БЕЛ ДВОРННК.

ПНС АЗ, СТАНЧЮЛ, МЪСЕЦА СЕПТЕМВРІЕ НІ ДНН, В ЛЪТ ̄ХВОС.

† ІУ ПЕТР8 ВВЕВДА, МНЛОСТІА БОЖІА, ГОСПОДННЬ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ivan grămatic, nepotul lui Stănilă și cu fiii săi, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Blagodești, toată partea bunicului său Stănilă, oricît se va alege partea lui, de pretutindeni și din cîmp și din apă și din moară și de peste tot hotarul, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină. Dar a fost așezat, de mai înainte vreme, Ivan grămatic de bunicul său Stănilă și de jitelnița lui Stănilă, anume Stana și de nora ¹ lor, Călina pe toată mai sus-zisa ocină și pe averea lor și pe bucate, peste toate, ca să le fie el în loc de fiu, pentru că domnul Dumnezeu nu le-a dat fii din trupul lor. De aceea, ei l-au așezat peste averile lor. Iar el să-i îngrijească și să-i cinstească în vremea bătrîneții, pînă la moarte. Iar după moartea lor toate ocinele lor și marfa să fie la mîna mai sus-numitului Ivan. Și i-a îngrijit și i-a cinstit pînă ce au și murit toți de ciumă. Astfel că i-a îngropat și i-a slujit și le-a făcut sărăcuste și pomană, ca unor părinți.

Iar apoi, după moartea lor, Ivan a avut pîră cu nepoții lui Stănilă, anume Fătul cu ceata sa și cu sora Călinei, anume Maria. Și așa au pîrit ei înaintea domniei mele că n-au așezat ei pe Ivan peste ocinele și averile mai sus-zise, ci ține aceste averi cu sila, fără îndreptățire și n-a fost așezat ca fiu. Iar domnia mea întru aceasta am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege și am dat lege domnia mea lui Fătul și Mariei și cetei lor, 12 boieri, să jure că Ivan nu a fost așezat peste această ocină. Dar ei nicum nu au putut să jure înaintea domniei mele la zi și la soroc, ci au rămas Fătul și Maria și ceata lor de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu ocina și cu averile mai sus-zise.

Iar după aceea, Fătul cu ceata lui nici așa nu s-au lăsat, ci iar s-au întăritat, de au venit înaintea domniei mele cu alte vorbe mincinoase să se pîrască. Iar la aceasta domnia mea i-am înțeles pentru aceste pîri necuviincioase și nedrepte, pe care le-au spus domniei mele, astfel că i-am scos cu multă rușine dinaintea domniei mele. Și așa au rămas Fătul și ceata lui de lege și a doua oară dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Ivan, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui <și> nepoților și strănepoților lui și de nimeni nea'ins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Iane vistier și Bărcan comis și Stan spătar și Ionaș paharnic și Pană stolnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Stanciul, luna septembrie 18 zile, în anul 7076 <1567>.
† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 772 (Sf. Ioan-București, XX/4). Orig., hîrtie (42 × 28), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1912.

EDIȚII. Trad. *DIR*, *B*, 250—251.

¹ În doc. 8: „тѣтка“ („mătușă“), iar în doc. 16: „тетѣта“ („soacră“).

43

1567 (7076) octombrie 12.

† Мнлостію вожію, Іу Петръ воевода н господинъ вѣсон земанъ Уггрово-влахинскон, синъ великаго Мнрча всезода. Дават господство мн сію повелѣніе господства мн слѣг господства мн, Коресн логофет съ синови си, елци мѣ Богъ даст, іакоже да мѣ ест учинѣ ѿ Бръкънеци, дел шѣрам емѣ, Стана н Нѣкша н Добра н Марія, вѣса, вѣре еанка се хокет избрати н шт полю н шт вод н шт шѣм н седалнице селов н шт посѣде, понеже ю ест кѣпна Коресн логофет шт шѣре его, Нѣкша н Стана н Добра н Марія, за хѣ аспри готови.

И продадоше шне за ннхном добро волю н със знаніе вѣсем мегнашом, како веке Стана н Нѣкша н Добра н Марія метѣх ничесоже да не имат ѿ Бръкънеци, вѣ вѣки.

Сего радї, дадох н господство мн Коресн логофет, іакоже да мѣ ест вѣ учинѣ н вѣ шѣабѣ, емѣ н синовом емѣ н вѣском н прѣкнѣчетом н ни шт когоже непоколѣбнмо, по реч господства мн.

Сеже н сведетелїе поставѣем господство мн: жѣпан Неделко вел дворник н жѣпан Иван вел логофет н Іню внстіар н Стан спатар н Бръкан комис н Пана столник н Івнаш пѣхарник н Гюрман вел постелник. Исправник, Неделко вел дворник.

Пнс аз, Кодреш, шѣтомврие вї дьни, в лѣт хѣзѣ.

† Іу Петръ воевода, мнлостію вожію, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Mircea voievod. Dă domnia mea acesată poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Coresi logofăt cu fiii săi, cîți fi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Bărcănești, partea cumnatelor lui, Stana și Neacșa și Dobra și Maria, toată, oricît se va alege și din cîmp și din apă și din pădure și din seliștea satului și de pretutindenii, pentru că a cumpărat-o Coresi logofăt de la cumnatele lui, Neacșa și Stana și Dobra și Maria, pentru 1400 aspri gata.

Și au vîndut ele de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor, ca Stana și Neacșa și Dobra și Maria mai mult amestec nicidecum să nu aibă în Bărcănești, în veci.

De aceea, am dat și domnia mea lui Coresi logofăt, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Ianiu vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și Ghiorman mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris eu, Codreș, octombrie 12 zile, în anul 7076 <1567>.
† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie al R.S.R., nr. 111 699. Orig., hirtie (31 × 21,5), pecete aplicată, căzută.
Traducere din 1818 la Bibl. Acad., MDCLV/11.
EDIȚII. Trad. Grecianu, *Genealogiile*, II, 179.

† Многостію божію, <Іу>¹ Петръ всегда и господинъ въсое земле Угг<ро-
влахинское, синъ прѣдсѣраго>¹ и прѣкраснаго <Мир>¹ча воевода. Дават господство
мн сіе повелѣніе господств<а>¹ мн свѣтомъ монастырѣ глагоміе Тисмѣна, ндеже
ест храмъ свѣтомъ Успеніе Богородице, шкоже да мѣ ест нѣкое челѣдн ацигани,
по нме Стѣнт със децами и Лѣпѣа със децами и Ынокое със децами, понеже ест
старн и правн шт дѣдинъ ѡ свѣтомъ монастырѣ, еже ест више пис. Я потом, шнн
бежали по през планинъ <Ѣ>² Угрѣска Земле, а штцѣ егѣмен Иван шн паки до-
несна на свѣта монастыр.

Тем радн, дадох и господство мн свѣтомъ монастырѣ еже више ест речена
Тисмѣна, шкоже да мѣ ест шченъ и шхавѣш и нн шт когоже непотѣкновено, по
реч господства мн.

Сеже и сведетелѣ поставѣем господство мн: жѣпан Неделко велики дворник
и жѣпан Иван велики лшгѣфет и Стан спатар и Ыню вистіар и Брѣкан комис и
Пана столник и Ишнаш пѣхарник и жѣпан Гюорма велики постелник. Исправник,
Гюорма вел постелник.

И аз, испнсахом <Ц>¹лалпи лшгѣфет, мѣсца шхтсмеріе кѣ дѣни, текѣцин
шт Ядама до селѣ, в лѣт ,зоѢ.

† Іу Петръ всегда, многостію божію, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, <Io>¹ Petru voievod și domn a toată țara
Ung<rovlahiei, fiul preabunului>¹ și preafrumosului <Mir>¹cea voievod. Dă
domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Tis-
mana, unde este hramul sfintei Adormiri a născătoarei de Dumnezeu, ca
să-i fie niște sălașe de țigani, anume Stăit cu copiii și Lupul cu copiii și Bicoe
cu copiii, pentru că sînt vechi și drepti de moștenire ai sfintei mănăstiri,
care este mai sus-scrisă. Iar după aceea, ei au fugit peste munți <în>² Țara
Ungurească, iar părintele egumen Ioan i-a adus iar la sînta mănăstire.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri Tismana care este mai
sus-zisă, ca să-i fie ocină și ohabă și denimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și
jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Ianiu vistier și Bărcan comis și
Pană stolnic și Ionaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic,
Ghiorma mare postelnic.

Și eu, <Т>¹лалпи logofăt, am scris în luna octombrie 22 zile, curgători
de la Adam pînă acum, în anul 7076 <1567>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 773 (Tismana, LXXXVII/2). Orig., hirtie (30,5 × 21,5), pecete
aplicată, căzută. Traduceri: ibidem, ms. 329, f. 642v–643 și la Bibl. Acad., CXXXII/216.
EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu, *Tismana*, 257–258. Trad. DIR, B, 251.

¹ Loc rupt.

² Omis.

† Милостію божію, Іу <ПетрѸ в>онвода и господинѣ въсон земле Угровлаѹхское, синѸ великаго и прѣдобраго, поконномѸ Мирча водаѣ. Дават господство ми сію повелѣніе господство ми сазем господство ми, Радѹлов питар и ДобрѸш постелник и със синовн имѸ, елицеже БогѸ прѣпѸстит, іакоже да мѸ ест учинѸ Ѹ Въселаці, вари елика сѣ хтит избрати <св>онмѸ учинѸ за дѣдінно, шт полю>¹ и шт водаѸ и със доходох шт посвѸді, шт по въсѣх хотаровн, занѣже ест стара и правда имѸ за дѣдінномѸ.

И пакже да ест Радѹлов питар и ДобрѸш постелник учинѸ Ѹ Габров, шт дел шт дол, четврѣт<а>го <дел, и шт> полю и шт шѸмѸ и шт водаѸ и със вечинн и със винограду, вари елика сѣ хтит избрати, ш[т]вачеже дел шт дол шт... <а>ори хотаром, занѣже ест неговн стара и правда дѣдінно.

И пакже да ест Радѹлов питар и ДобрѸшов <постелник>... Ѹ Гѣвънеци нз Дол, шт учинна шт нз дол, половинн, вари елика сѣ хтит избрати шт полю и шт шѸмѸ и шт водаѸ и със вечинн н> шт по въсѣх хотаровн, понеже ест свонм стара и правда учинове и вечинн за дѣдінно².

И пакже да мѸ ест един ациган, на име Банчюл и със ациганка Ыша и със синовн имѸ, на име Параскива и със дѣщирам си, Стана и Стопка ациганов със ациганкам Ыонка и със синовн, имене Гергина и Банчюл и Стан и дѣщире имѸ, МѸша и Нѣкша, <за>нѣже сѣт свонмѸ за дѣдінно.

Сега раді, дадох и господство ми да мѸ ест учинѸ и ацигани за дѣдінно, шѸбнн имѸ и <синовом имѸ и виѸ>комѸ и прѣвочитомѸ и шт некогожди непоколѣбимѸ, поризмо господство ми.

Сеже <и сведе>телю поставлѣимѸ господство ми: жѸпан Нѣдѣлко велики дворник и жѸпан Іван велики лшгѸфет и жѸпан Іно велики вистіар и жѸпан Бѣркан велики <комис> и жѸпан Панѣ велики столник и Ішнаш пѣхарник и жѸпан Гешрма велики постелник. И исправник, Нѣдѣлко велики дворник.

И аз, Нѣгое, е<же> исписах въ граду Ѹ БѸксрецин, мѣсеца ноемврія кѣ дьни, тѣксцим лѣтомѸ шт <д>аа<ма> до нинѣ, въ лѣт хѸѸѸ.

† Іу ПетрѸ ввевѸда, милостію божію, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io <Petru> voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mircea vodă. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Radul pitar și Dobruș postelnic și cu fiii lor, ciți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Văselați, oricît se va alege ocina lor de moștenire, din cîmp și din pădure și din apă și cu venitul de pretutindenii, de peste toate hotarele, pentru că le este veche și dreaptă de moștenire.

Și iar să-i fie lui Radul pitar și lui Dobruș postelnic ocină în Gabrov, din partea de jos, a patra <parte și din> cîmp și din pădure și din apă și cu vecinii și cu vie, oricît se va alege, însă partea din jos de... pînă la hotar, pentru că le este veche și dreaptă dedină.

Și iar să-i fie lui Radul pitar și lui Dobruș <postelnic>... în Găvăneștii de Jos, din ocina din jos, jumătate, oricît se va alege din cîmp și din pădure și din apă și cu vecinii <și> de peste toate hotarele, pentru că sînt ale lor vechi și drepte ocine și vecini de moștenire².

Și iar să-i fie un țigan, anume Banciul și cu țigancă Vișa și cu fiii lui, anume Paraschiva și cu fiica sa, Stana și Stoica țiganul cu țigancă Voica

și cu fiii, anume Gherghina și Banciul și Stan și fiicele lui, Mușa și Neacșa, pentru că sînt ai lor de moștenire.

De aceea, le-am dat și domnia mea, să le fie ocina și țiganii de moștenire, ohabnici, lui și <fiilor lui și> nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată <și >martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și jupan Iano mare vistier și jupan Bărcan mare <comis> și jupan Pană mare stolnic și Ionaș paharnic și jupan Gheorma mare postelnic. Și ispravnic, Nedelco mare vornic.

Și eu, Neagoe, care am scris în cetate în București, luna noiembrie 20 zile, ani curgători de la Adam pînă acum, în anul 7076 <1567>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 774 (Radu Vodă, XXXIX/1). Orig., hirtie (39,5 × 28,5), rupt, pecete timbrată. Cu o traducere din 1903.
EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 251–252.

¹ Omis.

² Pasajul: „Ѹ Гьвъници нъ Дол“ ... „за дѣдинно“ („în Găvăneștii de Jos“ ... „de moștenire“) șters cu chinovar iar deasupra primelor cuvinte s-a scris: „Хризѣ вел логѡфѣт“ („Hrizea mare logofăt“).

† Мноостію бо жією, Іу ПетрѸ воєвода и господинѣ въсон земли Уггрово-владѹинскон, синѣ велнаго и прѣдобраго Мирчев воєвода. Дават господаство ми сію повелѣніє господаства ми слъзем господаства ми, Ѡанев и МинкѸлов логофетн и Дръган и Бадев и съ синови си, елици им Богѣ даст, іакоже да им ест Ѹ Ивнецин дел ДрагомнрѸ, синѸ Елъчев, въс и със брод wt воденищѸ, понеже ю ест бнw покѸпна дѣдѸ им, Ѡинка, wt ДрагомнрѸ Елъчев, за цѣ аспри готовн.

И пакн да им ест слъзем господаства ми, Ѡанев и МинкѸлов и Дръган и Бадев Ѹ Ивнецин една Ѹже за вчинѸ, понеже ю ест бнw покѸпна дѣдѸ си, Ѡинка, wt ДавѸла wt Брънницари, за цѣ аспри.

И пакн да им ест слъзем господаства ми, Ѡанев и МинкѸлов логофетн и Дръган и Бадев Ѹ Ивнецин вчинѸ wt Дръсторецин и wt Кобнлов третн дел, дел Пвстнерюлов въса, понеже ю ест покѸпна дедѸ им, Ѡинка, за тѣ аспри.

И потом, вше речени слъзеѸ господаствѸ ми, вни имаше съпрѣніє пред господаства ми със КѸчюкѸла енчар, зет Берчев wt Съвечи. И тако прѣше КѸчюкѸла енчар пред господаства ми како ест негова таи вше речена вчинѣ въса, стежана wt Ѡана столник. У тем, господаство ми гледаѸ и сѸднѸ, по правдѸ и по закон, съ въснѸ чѸстннми правителіє господаства ми и дадох господаство ми слъзем господаство ми, Ѡанев и МинкѸлов логофетн и Дръган и Бадев закон, вѣ болѣри, да заклет како не сѸт стежане теѸ вчине wt Ѡана столник, анѸ нѸ ест покѸпна дѣдѸ им, Ѡинка. И тако донеснше вше речени слъзеѸ господаства ми тере заклезе и мартѸрнсаше със теѸ вѣ болѣри пред господаства ми како ест покѸпна дѣдѸ им, Ѡинка, теѸ вше речени вчине.

И потом, слъзеѸ господаства ми, Ѡана и МинкѸла логофетн и Дръган и БадеѸ, еше сице не можаше Ѹпоконти се, нѸ пакн нѸ прѣше КѸчюкѸла пред гос-

подства ми, како нѣст покѣпна дѣдѣ ми, Ѡника, теѣ више речени учини над негове комате и спензѣ, нѣ еѣ ест покѣпна над спензѣ Ѡанев столник. Я с тем, господство ми пакн дадохъ саззем господства ми, Ѡанев и Мнкѣлов логофети <и Дръган> и Бадев закон, дрѣзи бѣ болѣри, тере закळेши и сведетелствоваше предъ господства ми, како нѣст покѣпна дѣдѣ ми, Ѡника, теѣ учини¹ над спензѣ и комате Ѡанев столник, нѣ нѣ ест покѣпна Ѡника над неговѣ спензѣ и марѣ. И тако всташе Кѣчюкѣл шт закон шт предъ господства ми, како веке метѣхѣ да не иматъ <със>¹ више речена учини Ѡникев, нѣ да нѣ дрѣжетъ сазземъ господства ми, Ѡана и Мнкѣл логофети и Дръган и Бадѣ, а Кѣчюкѣл да дрѣжитъ тѣчю учини что ест покѣпна Ѡана столник шт Добротѣ клѣчарюл и шт Манѣ, синь Дръманѣ, за Ѡо аспри.

Тем радѣ, дадохъ и господство ми више именитимъ сазземъ господствѣ ми, Ѡана и Мнкѣл логофети и Дръган и Бадѣ, такоже да имъ ест више речена учини въ учини и въ хѣбѣ, имъ и синовомъ имъ и вѣскомъ и прѣвѣнѣчетомъ имъ и ни шт когоже непоколѣвенимъ, по речъ господства ми.

Сеже и сведетелѣ поставлюхъ господство ми: жѣпанъ Неделко велики дворникъ и жѣпанъ Иванъ велики логофетѣ и Станъ спатаръ и Инню вѣстѣтаръ и Бръканъ комѣс и Пана столникъ и Івнѣшъ пѣхарникъ и жѣпанъ Гюврѣма велики постелникъ. Исправникъ, Иванъ велики логофетѣ.

И азъ, Кѣсѣю, еже ю написѣхъ с днѣнѣи граду глаголемѣи Бѣкѣреци, мѣсеца декемвѣрѣю а днѣнѣи текѣщемъ лѣтомъ шт Ідама до селѣ, въ лѣтѣ хѣѣѣ.

† Ів Петрѣ шѣвѣвѣда, милостѣа вожю, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Oană și Micul logofeți și Drăgan și Badea și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie la Ionești partea lui Dragomir, fiul lui Vâlcea, toată și cu vad de moară, pentru că a cumpărat-o bunicul lor, Onica, de la Dragomir al lui Vâlcea, pentru 950 aspri gata.

Și iar să le fie slugilor domniei mele, Oană și Micul și Drăgan și Badea o funie de ocină la Ionești, pentru că a cumpărat-o bunicul lor, Onica, de la Dabul din Brăniștari, pentru 900 aspri.

Și iar să le fie slugilor domniei mele, Oană și Micul logofeți și Drăgan și Badea la Ionești ocina de la Dîrstorești și de la Cobil a treia parte, partea lui Pustierul toată, pentru că a cumpărat-o bunicul lor, Onica, pentru 350 aspri.

Iar după aceea, mai sus-spusele slugi ale domniei mele au avut pîră înaintea domniei mele cu Cuciucul ienicer, ginerele lui Bercea din Săvești. Și așa pîra Cuciucul ienicer înaintea domniei mele că este a lui toată cea ocină mai sus-spusă dobîndită de la Oană stolnic. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea slugilor domniei mele, Oană și Micul logofeți și Drăgan și Badea lege, 12 boieri, să jure că nu sînt dobîndite acele ocine de la Oană stolnic, ci le-a cumpărat bunicul lor, Onica. Și astfel au adus slugile domniei mele mai sus-spuse de au jurat și au mărturisit cu acei 12 boieri înaintea domniei mele că a cumpărat bunicul lor, Onica, acele ocine mai sus-spuse.

Iar după aceea, slugile domniei mele, Oană și Micul logofeți și Drăgan și Badea, iarăși nu s-au putut odihni, ci iarăși i-a pîrît Cuciucul înaintea

domniei mele, că n-a cumpărat bunicul lor, Onica, acele ocine mai sus-spuse pe bucatele lui și pe banii lui, ci le-a cumpărat pe banii lui Oană stolnic. Iar întru aceea, domnia mea iarăși am dat slugilor domniei mele, Oană și Micul logofeți <și Drăgan>¹ și Badea, lege, alți 12 boieri, de au jurat și au mărturisit înaintea domniei mele, că n-a cumpărat bunicul lor, Onica, acele ocine pe banii și pe bucatele lui Oană stolnic, ci le-a cumpărat Onica pe banii lui și pe vitele lui. Și astfel a rămas Cuciucul de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă <cu>¹ mai sus-zisa ocină a lui Onica, ci să stăpînească slugile domniei mele, Oană și Micul logofeți și Drăgan și Badea, iar Cuciucul să stăpînească numai ocina pe care a cumpărat-o Oană stolnic de la Dobrotă clucer și de la Manea, fiul lui Dărman, pentru 770 aspri.

De aceea, am dat și domnia mea mai sus-numitelor slugi ale domniei mele, Oană și Micul logofeți și Drăgan și Badea, ca să le fie ocina mai sus-zisă de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori pun domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Ianiu vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Și eu, Văsiu, care am scris-o în minunata cetate numită București, luna decembrie 1 zi și cursul anilor de la Adam pînă acum, în anul 7076 <1567>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., LXXIV/174. Orig., perg. (26,5 × 36,5), pecete timbrată, căzută.

¹ Loc rupt.

† Многостію божією, Іу Петръ воевода и господинъ въсон земли Уггровладинскон... <сннъ великаго> и прѣдобраго Мирчев воеводѣ. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми днєв Бѣлпарюлов... іакоже да им бѣдетъ учинѣнъ ѣ Голещи, половинѣ за село, понеже им естъ старѣ и правдѣ учинѣнъ и дѣдинѣ, занеже им нѣ далъ ѡтъ жѣпанъ Станъ и Дѣмитръ ѡтъ Бѣнеци Манев Бѣлпарюловъ ешеже ѡтъ поконнаго Блада воевода.

И потомъ, прѣнде некое вечини и рекоше како не н<ма>¹ли синови Бѣлпарюловъ ни едно метѣхѣ със <шною> више речена учинѣнъ...

И ешеже речетъ тѣхъ вечини како естъ поставлена ѣ залогъ за бѣ аспри... сѣт аспринъ ѡтъ жѣпанъ Станъ и ѡтъ жѣпанъ Дѣмитръ ѡтъ Бѣнеци. Таже, послєхъ, еци прѣнде синови Манев Бѣлпарюловъ лицѣ със тѣхъ вечини ѡтъ прѣдъ господства ми. И господство ми гледахъ и сѣдихъ, по правдѣ и по законъ и ешеже видѣхъ господство ми и кинге ннемъ поконномъ господари ѡтъ прѣжде време, Бѣсърабѣ воеводѣ и понеже естъ бнѣ далъ ѡтъ жѣпанъ Станъ и ѡтъ жѣпанъ Дѣмитръ ѡтъ Бѣнеци анепсєшъ Манев Бѣлпарюловъ, іакоже по сѣмрѣтъъ его да иматъ паметъ, іакоже шни синови нѣстъ нмали.

И пакѣ бѣти нмъ вчинѣ надеже се зоветъ Цара Оаневъ, половинѣ и планина зовемаго Чернатъ, пакѣ половинѣ, занеже въсѣ сѣи вѣше речени вчини бѣли сѣтъ дади втѣ шкомъ сѣи, втѣ жѣпанъ Станъ и жѣпанъ Дѣмитрѣ.

Сего радѣ, дадохъ и господство мнѣ Маневъ и Станчюловъ и Къзановъ, сини Бѣспарилловъ, ѣкоже да нмъ вѣдетъ въ вчинѣ и въ вѣдѣбѣ, нмѣ и синювомъ нмѣ и вѣнокомъ и правночетомъ нмѣ не втѣ когоже непоколѣбемѣ, порнзѣмо господства мнѣ.

Сѣ же и сведетѣлѣ поставлехъ господство мнѣ: жѣпанъ Неделко велики дворникъ и жѣпанъ Иванъ велики логѣфетъ и Пѣне вѣстѣаръ и Станъ спатаръ и Бѣрканъ кѣмѣнсъ и Панаъ столникъ и Иванъ пѣхарникъ и жѣпанъ Гѣворма велики постелникъ.

И азъ, Гѣргина, еже ю сѣмъ написахъ въ днѣни градъ, ѣ Бѣскрѣцинъ, мѣсеца дѣкемвѣрѣ ѣ дѣни, текѣшимъ лѣтомъ втѣ йдама до сѣлѣ, в лѣтѣ хѣвоѣ.

† Io Petru voievod, milaostiu bozuiu, gospodinnu.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei... <fiul marelui> și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Manea Vulpariul... ca să-i fie ocină în Golești, jumătate de sat, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină, pentru că i-a fost dată de jupan Stan și Dumitru din Bănești lui Manea Vulpariul încă de la răposatul Vlad voievod².

Iar după aceea, au venit niște vecini și au spus că n-au avut fiii lui Vulpariul nici un amestec cu <acea> ocină mai sus-zisă...

Și au mai spus acei vecini că a fost pusă zălog pentru 2 800 aspri... sînt asprii de la jupan Stan și de la jupan Dumitru din Bănești. Astfel, după aceea, încă au venit fiii lui Manea Vulpariul de față cu acei vecini înaintea domniei mele. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege și încă am văzut domnia mea și cărțile altor răposați domni dinainte vreme, a lui Basarab voievod și că a fost dată de jupan Stan și de jupan Dumitru din Bănești nepoților lui Manea Vulpariul, ca după moartea lor să aibă pomenire, căci ei fii nu au avut.

Și iar să le fie ocina, unde se numește Țara lui Oană, jumătate și muntele numit Cernat, iar jumătate, pentru că toate aceste ocine mai suszise au fost date de unchii lor, de jupan Stan și jupan Dumitru.

De aceea, am dat și domnia mea lui Manea și lui Stanciul și lui Căzan, fiii lui Vulpariul, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Iane vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic.

Și eu, Gherghina, care am scris-o în minunata cetate, în București, luna decembrie 5 zile, cursul anilor dela Adam pînă acum, în anul 7076 <1567>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 775 (Valea, X/3-4). Orig., perg. (33,5 × 31), șters, pecete timbrată. Cu o traducere din sec. al XVIII-lea.
EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 252-253.

¹ Omis.

² În traducerea din sec. al XVIII-lea: „Vlad Călugărul”. Cf. și doc. nr. 136 din *DRH*, B, vol. II, p. 272.

† Милостію божію, Іу Петроꙋ воевода и господинъ вѣсон земли Згрров-
влахинскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводаꙋ. Дават господство ми
сїе повѣленїе господства ми почтеномꙋ правителю господства ми, жѣпан Ѡѡотїев
великїе ага и сѣс синовїи си, елици емꙋ Богъ припѣстит, ꙗкоже да им ест село
Калапор вѣс, сѣс вѣсем хотар и сѣс что ест доходъ къ болѣрски, занеже ест бѣл сѣн
вїше реченꙋ сел жѣпанїцев Предоае ѡт дѣдїнꙋ.

И потом, жѣпанїца Предоае, она ест мала прѣвїе пред поконномꙋ рѡдї-
телю господства ми, Мирчев воевода, сѣс Цюрма <ѡт Калапор. И си>¹це прѣше
Цюрма како негов село за дѣдїнꙋ, а Предоае нѣст мала ни едно метѣхъ сѣс
того село, еже ест вїше реченꙋ. И поконнага рѡдїтею господства ми, Мирча вое-
вода, гледахъ и сѣдихъ сѣс вѣси чѣститїи правителїе господства мꙋ и дадохъ
господства ми² Цюрмев закон, вї болѣри, да заклет како ест село Кала-
порїи негов за дѣдїнꙋ. И ни никакоже не вѣзмогоше заклетїи, анꙋ ѡста Цюрма
ѡт закон ѡт пред господства ми². Сїцеже ест ѡстал Цюрма ѡт закон <ѡт
пред господств>³ва ми.

И ѣ тем, господство ми по иловад сѣм почтенога правителю господства
ми, жѣпан Ѡѡотїе велики ага, радї вѣрнаго слꙋжебꙋ що ест послꙋжнїк л господствꙋ¹
ми и дадохъ и господство ми почтеномꙋ правителю господства ми, жѣпан
Ѡѡотїе велики ага и синовїи емꙋ, ꙗкоже да им ест село Калапорїи вѣ вчннꙋ
и вѣ шꙋабꙋ, ним и синовом им и вчнком и прѣвнꙋчетом им и ни ѡт когоже
непоколѣвнїмо, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлехъ господство ми: жѣпан Неделко вел дворник
и жѣпан Иван вел ѡгѡфет и Іїню вїстїар и Стан спатар и Брѣкан комис и Пана
столник и Іѡнаш пѣхарник и жѣпан Гюѡрма велики постелиник. Исправник, сам
реч господства ми.

Ис мѣсеца декемвриѣ ї днїи, вѣ лѣт ̅х̅ѡ̅ѡ̅.

† Іу Петроꙋ воевода, милостїа божїа, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această
poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Oxotie
mare agă și cu fiii săi, cїți fi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie satul Calapor tot,
cu tot hotarul și cu ce este venitul boieresc, pentru că acest sat mai sus-zis
a fost al jupanїței Predoaia de moștenire.

Iar după aceea, jupanїța Predoaia, ea a avut pїră înaintea răposatului
părinte al domniei mele, Mircea voievod, cu Giurma <din Calapor. Și>¹ așa
a pїrїт Giurma că este satul lui de moștenire, iar Predoaia nu a avut nici
un amestec cu acest sat, care este mai sus-zis. Iar răposatul părinte al dom-
niei mele, Mircea voievod, a cercetat și a judecat, cu toți cinstїїї dregători
ai domniei lui și a dat domnia lui lui Giurma lege, 12 boieri, să jure că
satul Calaporii este al lui de moștenire. Iar el nicicum nu a putut să jure,
ci a rămas Giurma de lege dinaintea domniei lui. Astfel Giurma a rămas de
lege <dinaintea domniei>³ mele.

Iar la acestea, domnia mea am miluit pe cinstitul dregător al domniei
mele, jupan Oxotie mare agă, pentru slujba credincioasă pe care a slujit-o
<domniei>¹ mele și am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei

mele, jupan Oxotie mare agă și fiilor lui, ca să le fie satul Calaporii de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea : jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Ianiu vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, însăși spusa domniei mele.

S-a scris luna decembrie 10 zile, în anul 7076 <1567>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 776 (Valea, XVI/12). Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete aplicată căzută. Cu o traducere de la începutul secolului al XX-lea.

EDIȚII. Trad. Nicolaescu, *Vlad Vintilă*, 405; *DIR*, B, 253—254.

¹ Loc șters.

² În loc de: „мѣ”.

³ Loc rupt și șters.

49

1567 (7076) decembrie 20, București

† Мнолостню божию, Іу Петръ воевода и господинъ въсон земле Ъггрово-влахунское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сню повелѣніе господства ми Драгомирров със вратіям си, на име Бладула и Циган и със нх синови си, елици им Богъ припѣстит, іакоже да им ест учинѣ ѣ Харѣф, дел Станчѣв, въсах, варе еанка се хтет изврати и wt пол и wt шѣма и wt пос-вѣде, занеже сѣт покѣпни сън више писана учинѣ Драгомир и Бладула и Циган wt Станчѣ, за хѣс аспри. И пѣпниан нх сѣт за тех више писана учинѣ, тере им ест възел ѣј вол и шѣци ѣ. И продадох Станчѣ wt своємъ добромъ волю.

И пак покѣпни Бладула и Циган и Драгомир учинѣ, ѣ фалче ѣ Млачеле Ѣанев, wt Драгне, за ѣ аспри. И пак покѣпни Драгомир и Бладула и Циган ѣ фалче ѣ Млачелѣ Ѣанев, wt Крълѣч, за ѣ аспри. И пак покѣпни Бладула и Драгомир и Циган учинѣ, ѣ фалче, wt Чортан, за ѣ аспри, ѣ Млачеле Ѣанев. И пак покѣпни Бладула и Драгомир и Циган ѣ фалче и пол, wt Стола, за ѣ аспри, ѣ Млачеле Ѣанев.

И пак покѣпни Бладула и Драгомир и Циган учинѣ, ѣ фалче, wt Микѣла, за ѣ аспри, ѣ Змнѣрѣт.

И потом, даде Циган бѣрат емѣ Драгомирров дел его wt учинѣ, въсах, варе еанка се хтет изврати и wt покѣпеніе и wt дѣдинѣ, wt пред господства ми, със ѣзнаніе въскѣм мегнишним wt шкрѣстѣ, како да имат чѣстню въ животѣ своємъ, а по сѣмрѣти его помѣнѣ, занеже иѣст чинни Циган ни един синъ wt тѣло его.

И пак покѣпни сам Драгомир учинѣ, пол wt фалче, wt Кръстѣ, за ѣ аспри сребро.

И пак покѣпни Драгомир един нив, за ѣ аспри, wt Циган. И пак покѣпни Драгомир учинѣ един нив wt Дръгич, за ѣ аспри.

И пак покѣпни Драгомир ѣ фалче wt Микѣла, за ѣ аспри. И пак покѣпни Драгомир ѣ фалче wt Радула, за ѣ аспри, сѣптѣ Белитѣри. И пак покѣпни Драгомир wt Радула пол wt фалче, седеніе wt кѣке, ѣ Мисреѣ. <И> потом, покѣпни... Шикѣ си, на име Марини и Дѣмитрѣ wt Радула ѣ фалче, за ѣ аспри сребро. <И па>к покѣпни Марини и Дѣмитрѣ wt Нѣгое седеніе за къца, за ѣ аспри.

И потомъ, пооксѣнъ Нанъ и Микша учинишъ шт... Бѣсановъ, деа Радуловъ вѣсахъ, вѣре еанка се хтетъ нзбрати, ѡ Харефѣ, тере естъ даа Нанъ съ аспри, а Микша рѣ аспри. И сию вѣсахъ продадоше штъ ниѣни<м> добромъ волю.

Сега радѣ, <дадохъ>¹ и господство ми више именованнемъ людемъ, какоже да имъ естъ въ учинишъ и ухабѣшъ, немъ и сновинимъ нѣхъ и вѣсковимъ нѣхъ и прѣвѣшчитомъ и не штъ когоже непоколѣвнѣхъ, по речъ господства ми.

Сеже и свидетелѣе поставѣтемъ господства ми: жѣпанъ Неделко велики дворникъ и жѣпанъ Иванъ велики логѣфетъ и Станъ спатаръ и Бѣрканъ комисъ и Пана столникъ и Иванъ пѣхарникъ и жѣпанъ Гюрма велики постелиникъ. Исправникъ, Неделко велъ дворникъ.

Сеже написахъ азъ, Ѣпрѣ² въ столни градѣ Бѣскрецинъ, декемвриѣ кѣ дѣни, вѣ лѣтѣ хѣѡѡ.

† Іу Петръ вѣвѣвѣда, мностѣа божѣа, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dragomir cu frații săi, anume Vladul și Țigan și cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină la Haref, partea lui Stanciu toată, oricît se va alege și din cîmp și din pădure și de pretutindeni, pentru că au cumpărat această ocină mai sus-scrisă Dragomir și Vladul și Țigan de la Stanciu, pentru 1 200 aspri. Și i-au globit pentru această mai sus-scrisă ocină, de le-au luat 15 boi și 30 oi. Și a vîndut Stanciu de bunăvoia sa.

Și iar au cumpărat Vladul și Țigan și Dragomir ocină, 1 falce la Mlacele lui Oană, de la Dragnea, pentru 50 aspri. Și iar au cumpărat Dragomir și Vladul și Țigan 1 falce la Mlacele lui Oană, de la Cîrluci, pentru 50 aspri. Și iar au cumpărat Vladul și Dragomir și Țigan ocină, 1 falce de la Ciorțan, pentru 50 aspri, la Mlacele lui Oană. Și iar au cumpărat Vladul și Dragomir și Țigan 1 falce și jumătate, de la Stoia, pentru 75 aspri, la Mlacele lui Oană.

Și iar au cumpărat Vladul și Dragomir și Țigan ocină, 1 falce la Zmiură de la Micul, pentru 50 aspri.

Iar după aceea, Țigan a dat fratelui său Dragomir toată partea lui de ocină, oricît se va alege și de cumpărătură și de moștenire, dinaintea domniei mele, cu știrea tuturor megiașilor dimprejur, ca să aibă cinste în viața sa, iar după moartea sa pomenire, pentru că Țigan nu a făcut nici un fiu din trupul lui.

Și iar a cumpărat singur Dragomir ocină, jumătate de falce, de la Cîrstea, pentru 25 aspri de argint.

Și iar a cumpărat Dragomir un ogor, pentru 20 aspri, de la Țigan. Și iar a cumpărat Dragomir ocină un ogor, de la Drăghici, pentru 18 aspri.

Și iar a cumpărat Dragomir 1 falce de la Micul, pentru 70 aspri. Și iar a cumpărat Dragomir 1 falce de la Radul, pentru 70 aspri, supt Belitură, și iar a cumpărat Dragomir de la Radul jumătate de falce, vatră de casă, la Misreu. <Iar> după aceea, a cumpărat... unchiul său, anume Marin și Dumitru de la Radul 1 falce, pentru 50 aspri de argint. <Și iar> au cumpărat Marin și Dumitru de la Neagoe vatră de casă, pentru 40 aspri.

Iar după aceea, au cumpărat Nan și Micul ocină de la... Vîlsan, partea lui Radul toată, oricît se va alege, la Haref, de a dat Nan 190 aspri, iar Micul 110 aspri. Și toate acestea le-au vîndut de bunăvoia lor.

Dar a fost cotropită de fiii lui Badea ... ¹ pentru un om care a fost dus legat din sat și fără nici o judecată. Iar întru aceasta, domnia mea am adevărit că ocina <este> de moștenire a sfintei mănăstiri. Astfel, am dat domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-și ție din satul Năsipul, cât a fost partea mănăstirii, jumătate. Iar dușegubina o va da cine s-a hrănit pe acea ocină.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Ianiu vistier și Pană stolnic și Ioanaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Și eu, Văsiuu, care am însemnat-o în minunata cetate numită București, luna ianuarie 1 zi, în anul 7076 <1568>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 778 (Tismana, XLV/1). Orig., hirtie (31 × 21,5), pecete timbrată. Cu două traduceri din 1860; alte traduceri ibidem, mss. 329, f. 508 și 336, f. 252v–253. EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*, 163–164; Ștefulescu, *Tismana*, 256–257. Trad. *DIR, B*, 255–256. Facs. *DIR, B*, 499.

¹ Loc alb.

<† Многостію божію, Іу Петръ воєвода и господинъ въсон земли Ѹггровлахінскои, сень Мирчевъ воєводѣ. Дават господство ми сіе повелѣнію господства ми Бонхнѣв и Манѣ и Шербовъ със нхнх синови, елн-ци нм Богъ даст>. . нѣ. ꙗ потом, синови Бонхнѣв и Манев и Шербов, на име Шѣнка и Ѹпрѣ и Кѣчею, хнн сѣт имали . . . таю вше речена вчинѣ за дѣднѣ свѣтен монаштр. ꙗ ѣ тем, господство ми гледаѣ н сѣднѣ, по правдѣ н по <закон>. . . бѣ болѣри да заклет како ест тае вше речена вчинѣ нм за дѣднѣ. И донесан сѣт Шѣнка и Манѣ н . . . вше речена вчинѣ за дѣднѣ нм. ꙗ потом, калѣгерн вт свѣтомѣ монаштр вт Бале, хнн сѣт ѣзел закон над закон . . . сію вше именованн людіе, анѣ ест бна за дѣднѣ свѣтен монаштр. ꙗ ѣ тем, калѣгерн хнн не възмогоше никакоже . . . нѣ сѣт встал калѣгерн вт монаштр вт Бале вт закон вт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми Шѣнкѣв . . . <снн>овом нм и вѣском и прѣвнѣчетом и не вт когоже непоколѣбнмо, порнзмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем <господство ми>: . . . <Иван л>огофет и Стан спатар и Іню вистїар и Брѣкан колнс и Пана столник и Іунаш пѣхарник и жѣпан Гюурман велнкн постелник. Исправник. . .

. . . <пнс ѣ> Бѣкѣрѣщї, мѣсеца генарїе ꙗ дѣни, въ лѣт хѣос.

<† Іу Петръ вѣвѣвда>, многостію божію, господинъ.

<† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul lui Mircea> voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Voina și Manea și Șerbu cu fiii lor, cîți <le va da Dumnezeu>... Iar după aceea, fiii lui Voina și Manea și Șerbu, anume Șuica și Oprea și Cucibeiu, ei au avut... această mai sus-zisă ocină de moștenire a sfintei mănăstiri. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după <lege>... 12 boieri să jure că este această mai sus-zisă ocină a lor, de moștenire. Și au adus Șuica și Manea și... mai sus-spusa ocină de moștenire a lor. Iar după aceea, călugării de la sfînta mănăstire

de la Valea, ei au luat lege peste lege... acești mai sus-numiți oameni, ci a fost de moștenire a sfintei mănăstiri. Iar întru aceasta, călugării ei n-au putut în niciun fel... ci au rămas călugării de la mănăstirea de la Valea de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Șuica ... fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem <domnia mea>: ... <Ivan> logofăt și Stan spătar și Ianiu vistier și Bărcan comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și jupan Ghiorman mare postelnic. Ispravnic...

... <scris în> București, luna ianuarie 1 zi, în anul 7076 <1568>.

<† Io Petru voievod,> din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de literatură rusă (Casa Pușkin) Leningrad, nr. 1. Orig., perg., lipsă o jumătate, pecete aplicată, căzută.

52

1568 (7076) ianuarie 13, București.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele satului Radovanul, ca să fie lor moșie în satul Radovan toată, cu tot hotarul, pentru că s-au răscumpărat de răposatul Mircea voievod, părintele domniei mele, drept 8 500 aspri gata.

Iar când au fost acum, iar acest mai sus-zis Radovanul, ei au fost de moștenire ai Marcii postelnicul. Deci așijderea s-au tocmit satul Radovanul cu Marcea postelnic, de s-au răscumpărat de cătră Marcea postelnic, drept 10 000 de aspri, încă au dat în mîna Marcii postelnic 8 500 de aspri, iar o mie 500 de aspri Marcea postelnic nu i-au fost luat din mîna satului Radovan, ci au rămas acei 1 500 de aspri, ci au miluit pe o slugă a lui credincioasă, anume Dumitru din Șăgarcea, cum ca să aibă și Dumitru moșie în Radovanul ca și ceilalți sătēni pentru aceste 1 555¹ aspri ce nu i-au luat Marcea postelnic de la satul Radovanul. Însă să știe cît au cumpărat satul Radovanul, toți oamenii din sat, anume Moșul o funie întregă și Dumitru, sluga Marcii postelnic, o funie întregă și Dan o funie întregă și Opriș jumătate dintr-o funie și Băzan și Crăciun jumătate dintr-o funie și Driiul o funie întregă și Stoica o funie întregă și Dumitru o funie întregă și Cîrstiian dintr-o funie pol și Bogdan o funie întregă și Voico dintr-o funie jumătate și Șarban dintr-o funie jumătate și Dobra o funie întregă și din funiia Dobrii, a patra parte au cumpărat Neagul; și Danciul o funie întregă. Și iar să fie lui Dumitru din funiia Danciului a treia parte și Iova dintr-o funie jumătate și Petrișor și cu Zézul² altă jumătate și Strămătură dintr-o funie jumătate și Dumitru jumătate și Pîrvul o funie întregă și Mihăilă cu nepotu-său Pătru o funie întregă și Vlaicul o funie întregă și însăși din funiia Vlaicului să fie Predii a patra parte și lui Lăpădat dintr-o funie jumătate și Vladului³ dintr-o funie jumătate și lui Stan o funie întregă și jumătate și Dumitru și Radomir și Stanciul o funie; și să aibă Vladul a patra parte din funiia lui Dumitru. Și popa Stănislav o funie și Oprea⁴ și Pătru o funie și Bălan o funie și Dumitru cu Băca o funie și Oncea și Cîrstea o funie și Ioaneș⁵ o funie; și din funiia lui Ioanăș⁵ să aibă Zoica a patra parte. Și Radul jumătate de funie și Dumitru jumătate de funie; și să aibă

Neaga din partea lui Dumitru a patra parte. Și Iova cu Dumitru o funie întreagă și popa Anghel jumătate de funie și Dălban și Stoian să aibă dintr-o funie jumătate și Bělă o funie și Drăgoiu o funie și Radul și Mușa o funie și Bogadn o funie și Grozea o funie și Mițura o funie; și să aibă Crăciun⁴ din funia Mițurii a patra parte. Și Brata o funie; și să aibă Neagomir din funiia Bratei a patra parte. Și Stănciulețul o funie și Costea o funie.

Însă să știe moșiia Radovanului: din Lacul Vițelului pînă în țăr-murile Tîrnăvii și din obîrșii Poenii Boței pînă în padina Fîntînelor. Pentru că o au vîndut-o Marcea postelnic de a sa bunăvoe și dinaintea megii-șilor.

Drept aceasta, am dat și domniia mea acestuia ce s-au zis mai sus, satului Radovanului, ca să fie lor moșie ohamnică, feciorilor, nepoților, stră-nepoților și de nimenea să fie neclătît, peste zisa domnii mele.

Că iată și mărturii am pus domniia mea: jupan Nedelco vel vornic i jupan Ivan vel logofăt i Iane vistier i Bărcan comis i Stan biv⁶ spătar, Pană stolnic i Ionăș păharnic i jupan Gheorman vel postelnic. Și [cu] <ispravnic>, Ivan vel logofăt.

Și am scris eu, Dajul logofăt, în scaunul cetății București, ghenarie 13 leat 7076 <1568>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovățu, nr. 722, f. 111v—112. Traducere; altă traducere ibidem, ms. 443, f. 119v—121.

EDIȚII. Nicolăescu-Plopșor, *Mon. j. Dolj*, 73—75; *DIR*, B, 256—257.

¹ În ms. 443: 1 500.

² În ms. 443: Zésu.

³ În ms. 443: Radului.

⁴ Oprea: omis în ms. 443.

⁵ În ms. 443: Ionașco.

⁶ În loc de: vel.

† Многостію божією, Іу Петръ воевода и господинъ въсон земле Уггро-влахинском, синъ великаго и прѣдобрааго Мирча воевода. Дават господство ми сію повелѣні господства ми Ялешлов и със синовн си, елици мѣ Богъ припдстит, юкоже да им ест учинѣ Бъркѣнеци, wt деа пастъркѣм си, на нме Тѣдоран и Радул, третаго деа, wt полю и wt шѣм и wt водѣ и wt съдаанце селом и wt посвѣде. Занеже приидоше <са>¹ми <паст>¹рки Ялешлов пред господства ми, Тѣдоран и Радул, тере дадоше и повратнше по Ялешла над внше речена учинѣ, над третаго деа, <али wt с>¹воем добром волю и със знаніе въсех мегниа<ши>²м.

Сего радї, дадох и господство ми внше именитим людїе, якоже да им ест учинѣ и ухабѣ, ним и синовом им и вноком и прѣвншчитом и wt ко<го>²жде непоколѣвнмо, порнзмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣемѣ господства ми: жѣпан Неделко велики двосник и жѣпан Иван велики лугѣфет и Іїню вел вистїар и Стан велики спатар и Бъркан велики колмс и Пана велики столник и Іунаш велики пѣхарник и жѣпан Гурман велики постелник. Исправник, Иван велики лугѣфет.

Пис аз, Гаго, 8 дивни граду Бѣкѣреци, генарїе кї дани, въ лѣт 7076.

† Іу Петръ воевода, многіа божїю, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Albul și cu fiii săi, cîți fi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Bărcănești, din partea fiilor săi vitregi, anume Tudoran și Radul, a treia parte, din cîmp și din pădure și din apă și din seliștea satului și de pretutindeni. Pentru că au venit înșiși fiii vitregi ai lui Albul, Tudoran și Radul, înaintea domniei mele, de au dat și au înfrățit pe Albul peste mai sus-zisa ocină, peste a treia parte <însă de>¹ a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor.

De aceea, am dat și domnia mea mai sus-numiților oameni, ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Ianiu mare vistier și Stan mare spătar și Bărcan mare comis și Pană mare stolnic și Ionaș mare paharnic și jupan Ghiorman mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Am scris eu, Gago, în minunata cetate București, ianuarie 23 zile, în anul 7076 <1568>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie al R.S.R., nr. 111 698. Orig., hîrtie (40,5 × 27), pecete aplicată, căzută. Traducere din 1818 la Bibl. Acad., MDCLV/12. EDIȚII. Trad. Grecianu, *Genealogiile*, II, 179—180.

¹ Loc rupt.

² Omis.

† Бъ Христа Бога, благовѣрнии и благочестивѣи и Христолюбивни и самодръжавни, Їв Петръ воевода, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, божією милостію господарь въсон земле Уггровлахійскон, ешеже и запланникским странам, Ямлашъ и Фагарашъ херцег. Благопронзволнхъ господство ми своимъ благимъ пронзволениемъ, чьстнимъ и светлымъ срѣдцемъ господства ми тако прославити прославляшаго ме Христа на прѣстолѣ свѣтопочившихъ родителіе господство ми. Сего ради, даровахъ и господство ми съи въсечьстнии и благообразни и прѣпочнтаніе и еже надъ въсѣми даровъ настоещии, сѣи хрисовѣла господства ми почтеномъ правителю родителю господства ми, Їв Пелеандръ воевода, жѣпан Динга велики постелникъ съ синовни си, елци мѣ Богъ прииѣстит, іакоже да мѣ ест некон челѣдїи шт ацигани, на нме Радулъ със ациганка си и със децами си и Рѣсни със ациганка си и със децами си и Стонка със ациганка си и Стонка алѣшт<ар> съ децами си и Лепѣдатъ със ациганка си и със децами си и Некѣла със ациганка си и със децами си и Радулъ със ациганка си и със децами си и Корнѣ златаръ със ациганка си и със децами си и Хасан¹ със ациганка си и със децами си и Костандинъ със ациганка си и със децами си и Кални със ациганка си и със децами си и Стоналъ бѣтѣшарюлъ със ациганка си и със децами си и Каранъ със ациганка си и със децами си и Бишанъ Хигидишѣла със ациганка си и със децами си, занеже ест бишъ помнлованъ със сѣи више речени именитїи ацигани шт поконниаго родителъ господства ми, Мирча воевода и шт мати господствѣ ми, госпожде Кинѣжне. слѣжѣ радї еже ест послѣжилъ господствѣ им. Темъ радї,

ПОМНЛОВА СЪМ Н ГОСПОДСТВО МН ПО ПОЧИТЕНИ ПРАВТЕА РОДІТЕЛЮ ГОСПОДСТВА МН, Іу АЛЕЃАНДРОСЪ ВОЕВОДА, ЖЪПАН ДИНГА ВЕЛНИК ПОСТЕЛНИК СЪС СІН ВЪШЕ РЕЧЕНИ ЧЕЛЪДІ УТ АЦІГАНИ.

СЕГО РАДІ, ДАДОУ Н ГОСПОДСТВО МН, ІАКОЖЕ ДА МЪ ЕСТ СІН АЦІГАНИ ВЪШЕ НМЕНИТИ ВЪ УЧИНЪ Н ВЪ УХАБЪ, ЕМЪ Н СНОВОМ ЕМЪ, ВЪШКОМЖЕ Н ПРЪВЪНЪЧЕТОМ ЕМЪ Н НИ УТ КОГОЖЕ НЕПОКОЛЪБИМО, ПОРИЗМО ГОСПОДСТВА МН.

ЇЩЕЖЕ Н ЗАКЛАНАНІЕ ПОСТАВЛЪЕМ ГОСПОДСТВО МН: КОГО ИЗБЕРИТ ГОСПОДЪ БОГЪ ВЪНТИ ВЛАДАЦЪ БЛАШКОН <ЗЕМ>ЛЕ, УТ РОДА ГОСПОДСТВА МН ИЛИ СРЪДЕЧНИИ ПЛОДА ГОСПОДСТВА МН <НАИ УТ ИНО> ПЛЪМЕННИК НАИ УТ СЪПОСТАТ НАШНУ, <АЩЕЛИ ПОЧЕТЕТ> Н ОУТВЪРДИТ Н ПОНОВИТ СЪН ХРИСОВЪА ГОСПОДСТВЪ МН, ТОГО ГОСПОДЪ ДА ПОЧЕТЕТ Н ШТВЪРДИТ <ВЪ ГОСПОДСТВЪ ЕГО, А> ВЪ БЪДЪЩІЕМ ВЪЦЕ ДЪША ЕГО. ІІ ЕЖЕ НЕ ШТВЪРДИТ Н ПОНОВИТ Н ПОЧЕТЕТ, НЪ ПОПЕРИТ Н РАЗОРИТ Н ПОСРАМИТ, НУ ГОСПОДЪ БОГЪ ДА ПОРАЗИТ Н ШБІЕТ ЗДЕ ТЪЛО ЕГО, А ВЪ БЪДЕЩІМ ВЪЦЕ ДЪША ЕГО.

СЕЖЕ ШВО Н СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛЮХ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН ПЪГОЕ ВЪШЕ ВЕЛНИК ВАИ КРАЛЕВСКИ Н ЖЪПАН НЕДЕЛКО ВЕЛНИК ДВОСНИК Н ЖЪПАН ІВАН ВЕЛНИК ЛОГОФЕТЪ Н СТАН ВЕЛНИК СПАТАР Н ІІННЮ ВЕЛНИК ВИСТІПАР Н ПАНА ВЕЛНИКНИ СТОЛНИК І ІВНАШ ВЕЛНИК ПЕХАРНИК Н ЖЪПАН ГЕУРМАН ВЕЛНИК ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВИК, САМ РЕЧ ГОСПОДСТВЪ МН.

И АЗ, ШЕФАН ДЪІАК, ЕЖЕ Ю НАПИСАХ ВЪ ДИВНИИ ГРАДУ ГЛАГОЛЕМИ БЪКЪРЕЩИ, МЪСЕЦА ГЕНЪАРІЕ КЕ Н ТЕКЪЩИНМЪ ЛЪТОМ УТ ІДАМА ДО СЕГО ПИСАНІЕ, ВЪ ЛЪТЪ ХЪОЪ.

† Іу ПЕТРЪСЪ ВЪВЕВДА, МИЛОСТІА БОЖІЮ, ГОСПОДИНЪ.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul, Io Petru voievod, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu domn a toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg. Am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință, cu inima curată și luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe Hristos care m-a ridicat pe mine pe scaunul sfînt răposăților părinți ai domniei mele. De aceea, am dăruit și domnia mea acest atotcinstit și cu frumoașă față și preacinstit și care este deasupra tuturor darurilor, acest hrisov al domniei mele cinstitului dregător al părintelui domniei mele, Io Alexandru voievod, jupan Dinga mare postelnic cu fiii săi, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie niște sălașe de țigani, anume Radul cu țiganca sa și cu copiii săi și Rusin cu țiganca sa și cu copiii săi și Stoica cu țiganca sa și Stoica alăut(ар) cu copiii săi și Lepădat cu țiganca sa și cu copiii săi și Necula cu țiganca sa și cu copiii săi și Radul cu țiganca sa și cu copiii săi și Cornea zlătar cu țiganca sa și cu copiii săi și Hasan ¹ cu țiganca sa și cu copiii săi și Costandin cu țiganca sa și cu copiii săi și Calin cu țiganca sa și cu copiii săi și Stoilă bătușariul cu țiganca sa și cu copiii săi și Caran cu țiganca sa și cu copiii săi și Vișan Highidișul cu țiganca sa și cu copiii săi, pentru că a fost miluit cu acești mai sus-zii și numiți țigani de răposatul părintele domniei mele, Mircea voievod și de mama domniei mele, doamna Chiajna, pentru slujba pe care a slujit-o domniilor lor. De aceea, am miluit și domnia mea pe cinstitul dregător al părintelui domniei mele, Io Alexandru voievod, jupan Dinga mare postelnic cu aceste mai sus-zise sălașe de țigani.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să-i fie acești țigani mai sus-numiți de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui, nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea: pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie stăpînitor al Țării Românești, din neamul domniei mele sau din rodul inimii domniei mele <sau din alt> neam sau dintre dușmanii noștri, <dacă va cinsti> și va întări și va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul

să-l cinstească și să-l întărească <în domnia lui, iar> în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va întări și nu va înnoi și nu va cinsti, ci va călca și va strica și va batjocori, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească și să-lucidă aici trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui.

Iată dar și martorii am pus domnia mea: jupan Neagoe fost mare ban al Craiovei și jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan mare spătar și Ianiu mare vistier și Pană mare stolnic și Ionaș mare paharnic și jupan Ghiorman mare postelnic. Și ispravnic, însăși spusa domniei mele.

Și eu, Ștefan diac, care am scris-o în minunata cetate numită București, luna ianuarie 25 zile și ani curgători de la Adam pînă la această scriere, în anul 7076 <1568>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., Peceți, nr. 132. Orig., perg. (29 × 45,5), rupt și șters, pecete atirnată. Traducere (fragmentară) de la sfîrșitul sec. al XVIII-lea, ibidem, LXX/51.

EDIȚII. Slav și trad. Nicolaescu, *Doc. sl. rom.*, 80–81 notă. Trad. DIR, B, 248–249, (fragment) și 257–258.

¹ Ultimele două litere, lectură nesigură.

55

1568 (7076) februarie 15, București.

† Мнолостню вожією, Іу ПетрѸ воєвода н господнѸ вѸсон землє ЗггггровлаѸинское, сннѸ великаго н добраго Мирча воєвода. Дават господство мн сню повелѣніє господства мн ФрѸчев н МнѸанв н ТатѸлов н Добрев н Бонкев н със ннѸ снновн сн, елицн нм БогѸ даст, іакоже да нм сѸт вчннѸ Ѹ БѸска, алн Зста БѸскевѸ нз дол н Ѹз гор н вт шѸм н вт полю н вт вода н вт по вѸсаѸ вчннѸ, варе елнка се хѸте нзвратн, занеже нм ест стара н права вчннѸ н дѣдннѸ. Онн да дрѸжат: Добра а деа н Бонка пак а деа вт теѸ вчннѸ, еже ест внше речена, а ТатѸл н МнѸаю н ФрѸча да дрѸжат една деа вт теѸ вчннѸ, еже ест внше речена.

И потом, вчнн сѸт нмалн преніє пред господства мн, ФрѸча н МнѸаю н ТатѸл със Бонча н със Добра, занеже ест прнтесннл Бонча н Добра вчнна ТатѸлов н ФрѸчев н МнѸаю Ѹ снлост нм. И снце ест сѸпрел како не нмат метѸѸ. ТатѸл н ФрѸча н МнѸаю със теѸ вчннѸ ннща н не нмат ннже кннге за дѣдннѸ. И ФрѸча н ТатѸл н МнѸаю плакалн се сѸт пред господства мн како сѸт кннгове нм на Бонча н на Добра за дѣдннѸ над теѸ вчннѸ, еже ест внше речена н сѸт сннн НѸгѸв, ФрѸча н МнѸаю н ТатѸл н Добра н Бонча, вчнн сѸ Зкколо¹ нмає вчннѸ н дѣдннѸ кѸпно със Бонча н със Добра. И Ѹ тем, господство мн сѸднн н гледаѸ, със вѸсѸемн честнтнмн правнтелню господства мн н дадоѸ господство мн закон Бончев н Добрев, Ѹ болѸрн, да заклет како не нмат вчннѸ н дѣдннѸ н кннгѸ на Бонча н на Добра н како не нмат вчннѸ кѸпно със ннѸ. И Бонча н Добра ннкакоже не может донеснтн се теѸ Ѹ болѸрн на дѸнѸ, анѸ всташе вт закон Добра н Бонча вт пред господства мн.

Сего радї н господство нн дадоѸ внше нменнтнем людіє, іакоже да нм сѸт вчннѸ н хѸавѸ, немѸ н снновнм нѸ н внѸковнм нѸ н прѸвнѸчнтном нѸ н не вт когоже непоколѸбнѸмѸ, по реч господства мн.

Сеже н сведїтелїє поставлѸем господства мн: жѸпан Неделко великн дворннк, жѸпан ИванѸ великн лшгѸфетѸ н Стан спатар н БѸркнн комнс н Пана столннк

н Іунаш пехарник и жѣпан Гѣорга велики постелник. Исправник, сам рѣч господства мн.

Єже написах аз, Сѣпрѣ, въ столни градѣ Бѣксрещи, мѣсеца феврваріе 7ї дани, в лѣт $\times$ лѣтѣ.

† Іу Петрѣ воевода, милостіа божію, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Frăcea și lui Mihai și lui Tatul și Dobrei și lui Voicea și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină la Bîsca, însă Gura Bîscăi din jos și din sus și din pădure și din cîmp și din apă și de peste toată ocina, oricît se va alege, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină. Ei să ție: Dobra 1 parte și Voicea iar 1 parte din acea ocină, ce este mai sus-zisă, iar Tatul și Mihai și Frăcea să ție o parte din acea ocină ce este mai sus-zisă.

Iar după aceea, ei au avut pîră înaintea domniei mele, Frăcea și Mihai și Tatul cu Voicea și cu Dobra, pentru că au cotropit cu sila Voicea și Dobra ocina lui Tatul și a lui Frăcea și a lui Mihai. Și așa au pîrît, că nu au nici un amestec Tatul și Frăcea și Mihai cu acea ocină și nu au nici cărți de moștenire. Iar Frăcea și Tatul și Mihai s-au plîns înaintea domniei mele că sînt cărțile lor de moștenire pentru acea ocină, ce s-a zis mai sus, la Voicea și la Dobra și sînt fiii Neagăi: Frăcea și Mihai și Tatul și Dobra și Voicea, ei au <împreună> ¹ ocină și dedină, împreună cu Voicea și cu Dobra. Iar la aceasta, domnia mea am judecat și am cercetat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lege lui Voicea și Dobrei, 6 boieri, să jure că nu au <aceia> ocină și dedină și carte la Voicea și la Dobra și că nu au ocină împreună cu ei. Iar Voicea și Dobra nu au putut aduce nicidecum pe acei 6 boieri la zi, ci au rămas de lege Dobra și Voicea dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea oamenilor mai sus-numiți, ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic, jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, însăși zisa domniei mele.

Am scris eu, Oprea, în cetatea de scaun București, luna februarie 15 zile, în anul 7076 <1568>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1232, f. 117. Copie din 1901, după orig. Cu o traducere ibidem, f. 118.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 259.

¹ Loc rupt în orig., mențiune în copie.

† Милостію божію, Іу Петрѣ воевода и господинъ въсое земле Уггровладинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводѣ. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми почтннномѣ правителю господства мн, жѣпан Сѣотіе ага и със синови си, елице емѣ Богъ даст, якоже да мѣ ест село Бресница въс,

със вѣсем хотаром, занеже мѣ ест стара и правѣш вчинѣ и дѣдинѣ. И потом, вше реченѣ правителю господства ми, жѣпан Ѡѡотіе ага, ви нма прѣд господства ми със Мѣшка и със чет его и със Бадѣ и със чет его и със Бонко и със чет его и със Радул и със чет его. И сице прѣше вии пред господства ми како¹ сѣт нмалн прѣд покониаго Петрашко воевода със тѣстѣ вше реченѣм правителю господства ми, жѣпан Ѡѡотіе ага, със Матею Маргѣв и заклеан сѣт тогда със вѣ болѣри како ест село Бресница нм за дѣдинѣ. И ѣ тем господство ми гледах и сѣдих, по правдѣ и по законѣ със вѣсн чѣстити ми правителю господства ми. И ѣ тем вѣпрашах господство ми и теѣ вѣ болѣри что рекоше вии вше речени людіе, Бресничанин, ере сѣт заклеан със шимн, како сѣт заклеан <то>²г<да за село>² Бресница и дал сѣт вии тое село, Бресница, да <ю>² дрѣжит вии вше речени людіе> . . .² със ниѣне четех нан тако сѣт <нашн>² със ниѣне дѣше. <И> вии вѣсн вѣзѣпише вѣ един глас <такоже>² заклеан тогда како ест вчинѣ Краювѣскѣ и дѣдинѣ <жѣпа>²нѣ Матнок Маргѣв, тѣстѣ правителю господства ми вше реченѣ, Ѡѡотіе ага. И теѣ людіе вше речени, что се сѣт прѣан със чѣститомѣ правителю господства ми, Мѣшка и Радул и Бадѣ и Бонко със чет нм, никакоже ни едно метех не нмает над <тое село Брес>²ница, ниже ест нм дѣдинѣ шт вѣки. Таже, ѣ тем, господство ми видѣх и истинствовах како сѣт ходіан със лѣс<каніе>² теѣ людіе вше речени, нѣ дадох господство ми како да дрѣжит правителю господства ми, жѣпан Ѡѡотіе ага, вѣс вше реченѣ село Бресница със вѣс хотаром, занеже ест негова стара и права вчинѣ и дѣдинѣ. И ни никтоже метех <да не нм>²ают.

Сего раді, дадох и господство ми вше реченѣ правителю господства ми, жѣпан Ѡѡотіе ага, такоже да мѣ ест село Бресница вѣ вчинѣ и вѣ шѣбѣ, емѣ и синовом емѣ и вѣском и превѣчетом емѣ и не шт когоже непоколѣнмѣ, порнзмѣ господства ми.

Сеже и сведетелю поставѣем господство ми: жѣпан Неделко велнки дворник и жѣпан Іван велнки логофет и жѣпан Іню вел вѣстіар и Стан спатар и Брѣкан комнс и Пана столник и Івнаш пѣхарник и жѣпан Гюрма велнки постелник.

И аз, Коресіе логофет, еже ю написах вѣ настолни граду Бѣскѣрцин, мѣсеца мартіе ѣ днн и текѣцин лѣтом шт іѣдама до селѣ, в лѣт хѣос.

† Іу Петрѣ ввекѣда, мностіа божіа, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Oxotie aga și cu fiii săi, ciți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie satul Bresnița tot, cu tot hotarul, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină. Iar după aceea, mai sus-zisul dregător al domniei mele, jupan Oxotie aga, el a avut pîră înaintea domniei mele cu Muica și cu ceata lui și cu Badea și cu ceata lui și cu Voico și cu ceata lui și cu Radul și cu ceata lui. Și așa au pîrît ei înaintea domniei mele că¹ au avut pîră înaintea răposatului Petrașco voievod cu Matei al Margăi, socrul mai sus-zisului dregător al domniei mele, jupan Oxotie aga și au jurat atuncea cu 12 boieri că satul Bresnița este al lor de moștenirc. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și întru aceasta am întrebat domnia mea și pe acei 12 boieri, despre care au spus acei mai sus-zisi oameni, Bresnicianii că au jurat cu dînșii, că au jurat <atunci pentru satul>² Bresnița și le-au dat lor acel sat, Bresnița, ca să-<1>² țină acei mai sus-zisi oameni. . . .² cu cetele lor, sau cum au <găsit>² cu sufletele lor. <Iar> ei toți au strigat într-un glas <că>² au jurat atunci că este ocină Craiovească și dedină a jupanului Matei al Margăi, socrul dregătorului domniei mele mai sus-zis, Oxotie aga. Iar acei oameni mai sus-zisi, care s-au pîrît cu cinstitul dregă-

tor al domniei mele, Muica și Radul și Badea și Voico cu cetele lor, nu au nicicum nici un amestec asupra <acelui sat, Bres>²nița, nici nu le este lor de moștenire din veci. Deci, întru aceasta, domnia mea am văzut și am adevărit că au umblat cu înșelăciune acei oameni mai sus-ziiși, ci am dat domnia mea ca să țină dregătorul domniei mele, jupan Oxotie aga, mai sus-zisul sat Bresnița, tot cu tot hotarul, pentru că este a lui veche și dreaptă ocină și dedină. Iar altul nimeni amestec <să nu>² aibă.

De aceea, am dat și domnia mea mai sus-zisului dregător al domniei mele, jupan Oxotie aga, ca să-i fie satul Bresnița de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintiți, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și jupan Ianiu mare vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic.

Și eu, Coresie logofăt, care am scris-o în cetatea de scaun București, luna martie 16 zile și curgători ani de la Adam pînă acum, în anul 7076<1568>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 779 (Strehaia, IV/1). Orig., hirtie (31 × 21), pecete timbrată. Cu o traducere din 1902; alte traduceri: ibidem, mss. 326, f. 18v—19, 714, f. 900 și la Bibl. Acad., ms. 2 530, f. 389—391.

EDIȚII. Trad. Năsturel, *Radu Șerban și Matei Basarab*, 562; Nicolaescu, *Vlad Vintilă*, 125—126; *DIR*, B, 260. Facs. *DIR*, B, 500.

¹ Cuvînt corectat.

² Loc rupt.

† Милостію божією, Іу ПетрѸ воєвода и господинѸ въсон земле Уггровладинское, сини великаго и прѣдобраго Мирчев воєводѸ. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми, БланкѸлов лугѸфетѸ със синовии си, елице им БогѸ припсѸтит, іакоже да мѸ ест ѸчинѸ и Изворани, Ѹт дел ТеѸдорев, четвѸрѸтаго дел, Ѹт надъ въс хотар и Ѹт дѣл винарчи, понеже приде сам ТеѸдор предъ господства ми тере Ѹложн и побрати прѣви братѸ чедѸ си, БланкѸл лугѸфет Ѹт надъ више речена ѸчинѸ Ѹт Изворани, надъ четвѸрѸтаго дел. Я потом, слѸг господства ми, БланкѸл лугѸфетѸ еше и покѸпи сію више писана ѸчинѸ Ѹт прѣви братѸ чедѸ си, ТеѸдор, за хѸ ас<при> готови. И продаде ТеѸдор више реченѸ ѸчинѸ Ѹт неговѸ добром волю и със Ѹзнаніе <въ>сем мегнишом и Ѹ предъ господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми, слѸг господства ми, БланкѸлов лугѸфетѸ, іакоже да мѸ <ест> въ ѸчинѸ и въ ѸхаевѸ, ним и синовим емѸ и ѸнѸком и прѣвишчетом емѸ и не Ѹт когоже непоколѣвимо, порнзмо господства ми.

Сеже сведетелїе поставѸлїем господства ми: жѸпан Неделко велики дворник <и жѸпан Ива>нѸ великомѸ лугѸфетѸ и Янию вистниар и Стан спатар и БрѸкан комис и Пана ст<олинк> и Іунаш пѸхарник и жѸпан ГюѸрма велики постелник. Исправник, Неделко велики дворник.

И аз, мали ТѸѸраш и еже ю мазахъ въ столни граду БѸѸрещи, мѸсеца апрїліе... дани, въ лѣт хѸѸѸ.

† Іу ПетрѸ шевѸда, милостїа божїа, господинѸ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Vlaicul logofăt cu fiii săi, cîți

ii va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Izvorani, din partea lui Teodor, a patra parte, de peste tot hotarul și vinăriciul din deal, pentru că a venit singur Teodor înaintea domniei mele de a așezat și a înfrățit pe vărul său primar, Vlaicul logofăt, peste mai sus-zisa ocină din Izvorani, peste a patra parte. Iar apoi, sluga domniei mele, Vlaicul logofăt, încă a și cumpărat această mai sus-scrisă ocină de la vărul său primar, Teodor, cu 6000 aspri gata. Și a vîndut Teodor mai sus-spusa ocină de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele, Vlaicul logofăt, ca să-i <fie> de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic <și jupan Iva>n mare logofăt și Ianiu vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Și eu, Tăuraș cel mic, care am și scris-o în cetatea de scaun București, luna aprilie... zile, în anul 7076 <1568>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie a municipiului București, nr. 13.136. Orig., hîrtie (29,5 × 21), rupt, pecete timbrată. Traducere de la mijlocul sec. al XVIII-lea la Muzeul de istorie și arheologie al jud. Prahova, C 880. Fotocopie la Bibl. Acad., Fotografii, LXXIV/58. EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 261.

58

1568 (7076) aprilie 3, București.

† Многостю божию, Іу Петръ воевода и господинъ въсон землѣ Уггровладинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сню повелѣніе господства ми Герге вт Ривник и със нх синови си, елици им Богъ даст, іакоже да им сѣт учинѣ с Конницеци, дел Фшворев въсах, варе елика се хтет нзврати, занеже им ест стара и права учинѣ и дѣдинѣ дѣдѣ им, на име Фшворѣ. И потом, сън вше речена учинѣ влад ест притеснила вт един чловека, на име Стънчюлѣ банѣ¹, за ѿ аспри. И далн в ест Стънчюлѣ бан¹ монастырев вт Корнетѣ.

И с тем, съпреан се сѣт лицѣ Стънчюлѣ бан¹ и дъщера емѣ със Герге пред поконнаго родітелю господства ми, Мирча воевода и встав вт закон Стънчюлѣ бан¹ вт пред господство ми и нметниан се ест Герге теу ѿ аспри Стънчюлев бан¹ и възели ест теу учинѣ еже ест вше речена вт монастырѣ вт Корнетѣ. И смрѣл ест Стънчюлѣ бан.

И къда ест съда, а калѣгерни вт монастырев вт Корнетѣ не въсхотѣше сице, анѣ хокет како да възимает теу учинѣ. И сице прѣше пред господства ми како нѣст влад теу учинѣ притеснена вт Стънчюлѣ бан¹ за теу ѿ аспри, анѣ в ест влад покѣпна. И Герге донесн пред господства ми мнози добри мегниши вт шкрѣстѣ, тере сѣт сведителствет пред господства ми како нѣст покѣпна Стънчюлѣ бан¹ теу учинѣ еже ест вше речена за теу ѿ аспри, анѣ в ест притесни. И всташе калѣгерни вт монастыре вт Корнетѣ вт закон вт пред господства ми.

Сего раді и господство ми сѣднх и гледах, със въсѣми чьститими правителю господства ми и вндѣх господство ми и кинѣ родітелю господства ми, поконнаго Мирча воевода, како ест встав Стънчюлѣ бан¹ и калѣгерни вт монастырѣ вт Корнетѣ вт закон вт пред господства ми.

78

И такожде и господства ми дадохъ Гергев и синови си, якоже да им сѣтъ въ вчнинѣ и въ хабѣхъ и да им сѣтъ мирна и слободно, безъ дажежѣ и безъ винарчъ, како естъ вѣли и вътъ прѣжде вѣрѣме и не вътъ когоже непоколѣвнѣмъ, по речъ господства ми.

Сеже и свидѣтели поставѣлемъ господства ми: жупан Неделко велики дворникъ и жупан Иванъ велики логѣтѣтъ и Стан спатаръ и Бърканъ комисъ и Пана столникъ и Ионашъ пехарникъ и жупанъ Гюрма велъ постелникъ. Исправникъ, Неделко велики дворникъ.

Сеже написахъ азъ, Гѣргѣ, въ столицѣ градѣ Пѣскѣрѣци, мѣсеца апрѣлѣ 7 дѣни, въ лѣтъ 7308.

† Io Petruș vneșwda, milaștia boșia, gospodine.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Gherghe din Rîmnic și cu fiii săi, cîți îi va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Voinigești, partea lui Fuiorea toată, oricît se va alege, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină a bunicului său, anume Fuiorea. Iar după aceea, această mai sus-zisă ocină a fost cotropită, pentru 300 aspri, de un om, anume Stănciulea banul¹. Și a dat-o Stănciulea banul¹ mănăstirii din Cornet.

Iar întru aceasta, s-au pîrît de față Stănciulea banul¹ și fiica lui cu Gherghe înaintea răposatului părinte al domniei mele, Mircea voievod și a rămas de lege Stănciulea banul¹ dinaintea domniei lui și i-a lepădat Gherghe acei 300 aspri lui Stănciulea banul¹ și a luat acea ocină care este mai sus-zisă de la mănăstirea din Cornet. Și a murit Stănciulea banul.

Iar cînd a fost acum, iar călugării de la mănăstirea din Cornet, nu au vrut astfel, ci au vrut ca să ia acea ocină. Și așa au pîrît înaintea domniei mele că n-a fost acea ocină cotropită de Stănciulea banul¹ pentru acei 300 aspri, ci a cumpărat-o. Iar Gherghe a adus înaintea domniei mele mulți megiași buni de primprejur, de au mărturisit înaintea domniei mele că n-a cumpărat Stănciulea banul¹ acea ocină care este mai sus-zisă pentru acei 300 aspri, ci a cotropit-o. Și au rămas călugării de la mănăstire din Cornet de lege dinaintea domniei mele.

De aceea și domnia mea am judecat și am cercetat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea și cartea părintelui domniei mele, răposatul Mircea voievod, că au rămas Stănciulea banul¹ și călugării de la mănăstirea din Cornet de lege dinaintea domniei mele.

Și de asemenea și domnia mea am dat lui Gherghe și fiilor lui, ca să le fie de ocină și ohabă și să le fie în pace și slobodă, fără dajdie și fără vinărici, precum a fost și în vremea dinainte și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Eu care am scris, Oprea, în cetatea de scaun București, luna aprilie 3 zile, în anul 7076 <1568>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 780 (Ep. Rîmnic, LII/13). Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete timbrată. Cu o traducere de la sfîrșitul secolului al XVIII-lea — începutul secolului al XIX-lea; altă traducere la Bibl. Acad., ms. 2 530, f. 392.

ED. III. Trad. *DIR*, B, 261–262. Facs. *Ibidem*, 501.

¹ Cuvînt scris deasupra rîndului.

† Слицн дѣхом божіем водним сѣт синови Божіи, такоже рече божественн апостолъ, емѣже въ слѣд текѣше, еже правде любителие и блаженн ѡи глас радобаніа чающе слышати: „Прїидете благословени ѡтца моего, наследѣдите ѡготованно вам царство ѡт сложеніе мирѣ, възалкаѣ бо н н дасте ми части, въжеждѣдѣх се и напоите ме, странен бѣх и въведосте ме, наг бѣх и ѡдеа<с>те ме, болен и въ темници <н> посетисте ме“. Сїи ѡбо глас сладчанши благодѣющим слышати его въкъдеже и въинти въ царство небесное и наследником благим онем іаже око не виде и ѡхо не слыша и на срѣдце чловека не възиде, іаже ѡготова Богъ любещим его. Такоже грѣшин ѡтслаеміе въ ѡгнь вечни, слышати ест іако не хранѣшим господа Бога заповед, ниже ачюща, ниже жсаж>дѣща, ниже волна, ни въ темници сѣща, ни посетившим, ни послѣжившим. Сїа ѡбо ми поминанше, не подобает ѡтлагати врѣмена ни час, неведеще въки час господъ наш прїидет и въса[са]ко неготовнх и не имѣше свѣтлинки свое горещнх, ни бдещнх вѣрещет ни. Нъ ѡбо аще и текшнх бременех ѡдръжним есмн и лютою стрелою грѣх радї ѕазвнхом се, нъ господъ наш Іусус Христос ѡдръ и милостивъ ест, къ въсем рѣще простирает іако ѡтца къ възлюбленомѣ снѣ, сам бо рече въсечестинни и прѣчестини своимн ѕстн іако, „ Не хоѡшъ сѣмрѣти грѣшномѣ, нъ живѣ вѣрѣтати се емѣ, не приндохъ призвати правденіе, нъ грѣшніе въ покаяніе“. Іакоже многи ѡвнтин по мерѣ добродетели, дображе дела много ѡвразна, снн реч: любов и милостинѣ, пост и въз<д>рѣжаніе, вѣса, надежда іако многогрѣшннх ннѣ влѣкомнх милосрѣдіе въсходит и милѣет и снн положенїа сподобѣет, радї тѣчїю ѡвращенїа, іакоже рече: „Не хоѡшъ сѣмрѣти грѣшномѣ, нъ ѡвратити се и живѣ внтин и въинти въ радость Бога своего“, Сего радї нже прѣжде нас внѣше, владетелїе и царїе и княси, сїа слышеще, землїна добре въ сѣмирени ѕстрошн и снми небесна прнѡвретѡше, царствїа небеснаго сподобнше се, іакоже и пророкъ Давидовн глаголет: „Блаженн нмже ѡтпѣстнше се безаконїа и нмже прнкрнше се грѣси, блажен емѣже не въменит господъ грѣха“. И пакн: „Нмже ѡвразом желает елен на источникн воднїе, снѣ желает дѣша моа к тебе, Боже“.

Снѣ въжделѣх и възлюбнх аз, въ Христа благовѣрнни и богомхраннми и самодръжавнн, Іѡ Петрѣ коевода и господннъ въсон землн ѡггровлахнскон и Подѣнавїю, сннъ великаго и прѣдобраго и свѣтопочнвшаго Мирча коеводе, прннмнсмо съ въсем срѣдцем благим пронзволенїем іако да вѣдемо новн хнтторїе семѣ свѣтомѣ божественномѣ храмѣ ѡспенїе прѣчнстїе и прѣсвѣтїе владнчнѣ нашн Богороднцн и прнсно дѣвнн Марїе, монастыра нарицаемаго Ромери, ндеже лежет моцн прѣподобнаго ѡтца нашего Ннла Ѣрехонскаго, нже сѣзда свѣтн краа Стефан, іакоже да мѣ ест ѡврок свѣтне ѡвнтели въ ката годнна по хѣ аспрн и спнѣѣ прнхѡдещнм братїам ката годннн по р̄ аспрн, дондеже се въ живнх ѡвращаемо въ Богоданною нам ѡвластїю на свѣтоѣ ѡспенїе да сн ѕзнают внше речено ѡврок свѣтомѣ монастырѣ. И да ест братїам въ ннѣѣ и въ ѕкрепленїе и нам въ вечное въспомннанїе, да се поменѣем съ свѣтнми хнтторн въ всѣх възглашенїах въ црѣкви и на трапезѣ, по въсѣдѣ, да се поет параканс въ сѣботѣ по вечернн и въ неделю лнтѣргїю съборно и на трапезѣ да се помѣнѣемо донде стонт свѣтн монастыр, іакоже се помѣнѣют свѣтн хнтторїе и благодѣстнвн царїе по прѣставленн нх въ вѣкн, аминн.

Исправннк, жѣпан Іван великн лѡгѡфет.

И аз, грѣшникъ Степанъ, еже написахъ въ настоини градѣ Бѣскреци, мѣсеца апрѣліе 3 днѣ, въ лѣтъ хѣос.

† Іу Петръ кверѣда, милостіа божіа, господннѣ.

† Cîți se poartă cu duhul lui Dumnezeu sînt fiii lui Dumnezeu, cum spune dumnezeiescul apostol, căruia pe urmă mergîndu-i cei iubitori de dreptate și acel glas fericit al bucuriei așteptînd a-l asculta: „Veniți binecuvîntații părintelui meu să moșteniți împărăția pregătită vouă de la întemeierea lumii, căci am flămînzit și mi-ați dat să mînc, am însetat și mi-ați dat să beau, străin am fost și m-ați cercetat, gol am fost și m-ați îmbrăcat, bolnav și în temniță <și> m-ați cercetat“. Deci acest glas preadulce îl vor auzi făcătorii de bine și a intra împreună în împărăția cerească și a fi moștenitor acelor bunuri pe care ochiul nu le-a văzut și urechea nu le-a auzit și la inima omului nu au pătruns, pe care Dumnezeu le-a pregătit celor care-l iubesc. De asemenea păcătoșii trimiși în focul veșnic vor auzi că n-au păzit porunca domnului Dumnezeu, nici pe cel flămînd, nici pe cel însetat, nici pe bolnav, nici pe cel ce este în temniță, nici i-au cercetat, nici nu i-au slujit. Acestea deci noi amintindu-ne, nu se cuvine a amîna vremile sau ceasul, neștiind în care ceas domnul nostru va veni și tot nepregătiți și neavînd sfeșnicele noastre aprinse, nici veghind nu ne va găsi. Ci dacă și cu grele sarcini sîntem cuprinși și cu o săgeată înveninată sîntem dăruți din pricina păcatelor, dar domnul nostru Iisus Hristos este darnic și milostiv, către toți întinde mîinile ca și tatăl către fiul iubit, căci singur a zis prin atotcinstita și preasfînta sa gură, că „Nu vreau moartea păcătoșului, ci viu să se îndrepte el, nu am venit să chem pe cei drepți, ci pe cei păcătoși la pocăință“. Căci multe lăcașuri sînt după măsura faptelor bune, iar faptele bune de multe feluri, adică: dragostea și milostenia, postul și înfrînarea, credința, nădejdea căci, pe multpăcătoșii căzuți jos îi ridică cu milă și îi miluiește și i-a învrednicit de jertfa fiului, numai pentru îndreptare, precum spune: „Nu vreau moartea păcătoșului, ci să se îndrepte și să fie viu și să pătrundă în bucuria Dumnezeului său“. Pentru aceasta și cei care au fost înaintea noastră, stăpînitori și împărați și cnej, auzind acestea, cele pămîntești în bună smerenie le-au așezat și prin acestea cele cerești au dobîndit și de împărăția cerurilor s-au învrednicit, precum spune și proorocul David: „Feriți cei cărora li s-au iertat fărădelegile și li s-au acoperit păcatele, fericit cel căruia domnul nu-i socotește păcatele“. Și iarăși: „În același chip cum dorește cerbul spre izvoarele cu apă, așa dorește sufletul meu către tine, Dumnezeule“.

Astfel, am dorit și am iubit eu, cel întru Hristos, binecredinciosul și de Dumnezeu păzitul și singur stăpînitorul, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei și al Podunaviei, fiul marelui și preabunului și sfîntrăposatului Mircea voievod, am primit cu toată inima, cu bunăvoință, ca să fim ctitori noi ai acestui sfînt dumnezeiesc hram al Adormirii preacuratei și prea sfinte stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, mănăstirea numită Romeri, unde zac moaștele precuviosului părintelui nostru Nil al Erehonului, ce l-a zidit sfîntul craiu Stefan, ca să-i fie obroc sfinte mănăstiri în fiecare an cîte 1000 aspri și cheltuiala fraților, care vor veni, în fiecă an cîte 100 aspri, cît ne aflăm în viață în stăpînirea dată nouă de Dumnezeu să ia la sfînta Adormire mai sus-zisul obroc al sfinte mănăstiri. Și să fie fraților de hrană și de întărire și nouă de veșnică pomenire, să fim pomeniți cu sfinții ctitori în toate strigările în biserică și la trapeză, pretutindeni, să se cînte paraclis sîmbăta la vecernie și duminica liturghie sobornică

și la trapeză să fim pomeniți, cât stă sfînta mănăstire, cum se pomenesc sfinții ctitori și binecinstitorii împărați după răposarea lor în veci, amin.

Ispravnic, jupan Ivan mare logofăt.

Și eu, păcătosul Stepan, care am scris în cetatea de scaun București, în luna aprilie 7 zile, în anul 7076 <1568>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 781 (Brîncoveni, XXIII/1). Orig., perg. (33 × 48), pecete atirnată, căzută. Cu o traducere de la sfîrșitul sec. al XIX-lea.

EDIȚII. Slav. Mircea, I.R., *Relations culturelles*, 417—419. Trad. DIR, B, 262—263.

60

1568 (7076) aprilie 14, București.

† Мнѡстїю божїю, Іѡ Петръ воевода н господннѣ въсон землѣ Уггров-лахнскоѣ, сннѣ велнкаго н прѣдобраго¹ Мирчев воеводѣ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми жѣпанцев Станкер н братїям ен, по нмѣ Ъанча н Негре н съ ннѣ снн<овн>¹, елнцн нм Богѣ припѣстит, ѡкоже да нм ест село Мнхѣщїн, въсн, със въсом хотаром, понеже нм ест стара н права вчннѣ н дѣдїнѣ.

И потом, нмаше прѣд господства ми вт къ правнтелю господства ми, жѣпан Станчул велнкн клѣчар. И тако прѣше вн, како ест нмал н еднн ннхнѣ² прѣвѣ братѣчедѣ, по нмѣ Негре, третаго дел вт внше реченѣ село, Мнхѣщї. И ѣ тем, господство ми гледаѣ н сѣднѣ, по правдѣ н по закон н съ въсѣмн чьстн<тн>ми правнтелѣ господства ми. И видѣѣх господство ми н кннгѣ Радѣла воеводѣ н прочнтаѣх ю съм н видѣѣх господство ми н истннствоваѣх како не нмат Негре нн едно метѣхѣ над внше реченѣ селѣ, Мнхѣщї, нѣ ест въс за дѣдїнѣ жѣпанцев Станкер н братїям сн, Ъанча н Негре, ещѣже вт деда нм, жѣпанца Ыша. Таже, вста правнтелю господства ми, жѣпан Станчул велнкн клѣчар, вт закон вт пред господство ми.

Сего радї, дадох н господство ми жѣпанцев Станкер н братїям ен, Ъанча н Негре, ѡкоже да нм ест въ вчннѣ н въ вѣдѣ, нм н снновом нм н внскомже н прѣвнѣчетом нм н нн вт когожде непоколѣвнмо, порнзмо господства ми.

Сеже н сведетелѣ поставлѣх господство ми: жѣпан Неделко велнкн дворнк н жѣпан Иван велнкн логофет н Стан спатар н Ыне велнкн вистїар н Ываш пѣхарнк н Пана столнкн н Гюврма велнкн постелнк. Исправнк, сама рѣч господства <ми>¹.

Пнс въ днвнн градѣ Бѣскрещн, мѣсеца апрлїе дї днн, текѣщїн лѣтом вт йдама до селѣ, в лѣтѣ хѣос.

† Іѡ Петръ воевода, мнѡстїю божїю, господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupanitei Stanca și fraților ei, anume Oancea și Negre și cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie satul Mihăești toți, cu tot hotarul, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, au avut pîră înaintea domniei mele din partea dregătorului domniei mele, jupan Stanciul mare clucer. Și așa a pîrît el că a avut și un văr primar al lui², anume Negre, a treia parte din mai sus-zisul sat, Mihăești. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul voievod și am citit-o și am văzut domnia

mea și am adevărit că n-are Negre nici un amestec pe acel mai sus-zis sat, Mihăești, ci este tot de moștenire al jupaniței Stanca și al fraților săi, Oancea și Negre, încă de la bunica lor, jupanița Vișa. Astfel, a rămas dregătorul domniei mele, jupan Stanciul mare clucer, de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea jupaniței Stanca și fraților ei, Oancea și Negre, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Iane mare vistier și Ionaș paharnic și Pană stolnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, însăși spusa domniei <mele>¹.

Scriș în minunata cetate în București, luna aprilie 14 zile, ani curgători de la Adam pînă acum, în anul 7076 <1568>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 782 (Valea, III/1). Orig., hîrtie (29 × 21,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1905.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 264.

¹ Loc rupt.

² Cuvînt scris deasupra rîndului.

† Многостію божію, Іу Петръ воевода и господинъ въсю землн Уггровлахінскою, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сію повеленію господства ми сѣсг господства ми, Лицен и [и] със синовн си и Гика със синовн си, ѣкоже да им ест учинѣ ѣ Грошани, дел Мѣшев Дранкев и вт полю и вт шѣм и вт водѣ и вт винограде, понеже покѣпн ѡ Лица и Гика батах вт Мѣша Дранкѣв, за ѣ аспн, понеже прода Мѣша вт своен добром волю и вт пред мегіашом.

Сего радї, дадох и господство ми Лицен със синовн си и Гикѣн със синовн си ѣкоже да им ест учинѣ, хуабѣ, синовнм и вноком и прѣвѣчетом нам и ни вт когожде непоколѣбнмо, порнзмо господства ми.

Сеже и сведетеле поспавлѣх господство ми: жѣпан Неделко велики дворник и Іню встнар и Стан спатар и Ізап колмс и Пана столник и <І>внаш пѣхарник и жѣпан Гюрма велики постелник. Исправник, Иван велики лѡгвѣт.

Пис мѣсеца манен ѣ дѣни, въ лѣт хѣос.

† Іу Петръ воевода, многостіа божіа, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Liței și cu fiii săi și lui Ghica cu fiii săi, ca să le fie ocină în Groșani, partea Mușei a lui Draica și din cîmp și din pădure și din apă și din vii, pentru că au cumpărat-o Lița și Ghica vătaf de la Mușa a lui Draica, pentru 400 aspri, pentru că a vîndut Mușa de a sa bunăvoie și dinaintea megiașilor.

De aceea, am dat și domnia mea Liței cu fiii săi și Ghicăi cu fiii săi, ca să le fie ocină, ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și Ianiu vistier și Stan spătar și Azap comis și Pană stolnic și <I>onaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

S-a scris luna mai 7 zile, în anul 7076 <1568>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 783 (Tismana, XIII/3). Orig., hirtie (30 × 21), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1844; alte traduceri: ibidem, mss. 329, f. 189v—190, 335, f. 159 (sub mai 5) și la Bibl. Acad., MCCXXXI/209 (de la sfârșitul sec. al XVIII-lea — începutul sec. al XX-lea).

EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu. *Doc. sl. rom.*, 165—166. Trad. DIR, B, 264—265. Facs. DIR, B, 502.

62

1568 (7076) mai 8.

† Милостію божію, Іу Петръ воєвода н господинь вѣсон земли Зггров-лахнискон, синъ великаго н добраго Мирчев воєвода. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми слъзем господства ми, Петръ вт Сѣмеринеши със синовн си, елици им Богъ даст, такоже да мѣ ест вчинѣ ѿ Михънлещи, вт дел Станчюлов четвертаго дела, вт посвѣде, вт полю н вт гора н вт водаѣ н вт винограде н вт брод за воденице н вт седеніе вт кѣкїѣх н вт мѣсте вт <п>челарства, понеже ю ест покѣпна Пѣтрѣ сїа вѣше речена вт над Станчюл, за ѿ аспри. И продадох Станчюл сїа вѣше речена вчинѣ вт неговѣ добро волю вт пред господства ми н със ѣзнаніе вѣсем мегїашом. И пакн покѣпн Пѣтрѣ със синовн си едиин мѣсто вт гора. И белѣге еше да се знает: вт дол, вт тѣга до на валѣ Давѣл, гадн нх matka, по воде ѿ гор дорн до камена Ѡпрѣв, докле се хокет хотарнсал Ѡпрѣ със того мѣсто, днн дел Стоган <н Станче н Ѡпрѣ> вѣса, варе елика се хтет избрати, понеже ест покѣпна Пѣтрѣ със синовн си вт над Стоган н вт <Ѡ>прѣ н вт Станче, за ѿ аспри готовн. И продадох Стоган н Станче н Ѡпрѣ того мѣсто вт свонвм добром волю н със ѣзнаніе вѣсем мегїашом.

И пакн да мѣ ест Зрсѣ едиин планю вт виноград еже <ест> дел Лѣпейасе, понеже прїнде Радѣул, синъ Лѣпейасе, пред господство ми тере се <сложи> н позрати вт свонвм добром волю. И Зрсѣ, вн га ест дал. . . радї братїе что ест сътворна, како <да мѣ ест> вт Сѣмѣринеши една виноград, за ѿ аспри.

Сего радї, дадох н господство ми Пѣтрѣ със синовн си, такоже да мѣ ест вѣ вчинѣ н вѣ ухаѣѣ, нм н синовнм им, вѣском н прѣвѣнчетвм нм н нн вт когоже непоколѣбнмо, по реч господства ми.

Сеже н свѣдѣтелїе поставлѣх господства ми: жѣпан Неделко вел дворник н жѣпан Иван велики логофет н Стан спатар н Язп комис н Іню вистїар н Панѣ столник н Івнаш пѣхадник н жѣпан Гїорма велики постелник. Исправник, Неделко велики дворник.

Пнс мѣсеца ман ѿ дьни, вѣ лѣт 7076.

† Іу Петръ воєвода, милостїа божїа, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Petru din Sumerinești cu fiii săi, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Mihăilești, din partea lui Stan-ciul a patra parte, de pretutindenii, din cîmp și din munte și din apă și din vii și din vadul de moară și din vatra de case și din locurile de stupini, pentru

că le-a cumpărat Pătru aceste mai sus-zise de la Stanciul, pentru 600 aspri. Și a vîndut Stanciul această mai sus-zisă ocină de a lui bunăvoie, dinaintea domniei mele și cu știrea tuturor megiașilor. Și iar a cumpărat Pătru cu fiii săi un loc din munte. Și semnele încă să se știe: din vale, de acolo pe valea Dabul, de-a lungul mătcii ei, pe apă în sus pînă la piatra lui Oprea, pînă unde se va hotărnicii Oprea cu acest loc, însă partea lui Stoian <și a lui Stance și a lui Oprea> toată, oricît se va alege, pentru că au cumpărat Pătru cu fiii săi de la Stoian și de la <O>¹prea și de la Stance, pentru 300 aspri gata. Și au vîndut Stoian și Stance și Oprea acel loc, de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor.

Și iar să-i fie lui Ursu un plai de vie care <este> partea Lupeiasei, pentru că a venit Radul, fiul Lupeiasei, înaintea domniei mele, de <l-a așezat> și l-a înfrățit de a lui bunăvoie. Iar Urs, el i-a dat. . . pentru frăția pe care au făcut-o, ca să-i fie din Sumărinești o vie de 650² de aspri.

De aceea, am dat și domnia mea lui Pătru cu fiii săi, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Azap comis și Ianiu vistier și Pană stolnic și Ionaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Scris luna mai 8 zile, în anul 7076 <1568>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Aoad., CLXXXIV/8. Orig., perg. (32,5 × 30,5), șters, pecete timbrată.
EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 265–266.

¹ Omis.

² Cifra zecilor, lectură nesigură.

† Многостію божією, Іу Петръ воевода и господинъ вѣсою земан Уггровлаѣинскою, синъ великаго и прѣдобраго Миѣча воевода. Дават господство ми сіе повеленіе господства ми Станов и със синовн си, именовем Блад и Стоян и със ннх синовим, варе нанцже нм Божъ припѣстит, икоже да нм ест ичинъ ѡ Цюлеци, дел Лѡпѡлов вѣсах и дел сестрѡ его Бонкѡв вѣсах и ит полю и ит шѡм и ит над селанце и ит браннце и ит водѡ и ит по вѣсою хотаром, понеже покѡпнѡ Стан и със синовн си, Блад и Стоян, ит Лѡпѡл и ит Бонка, за ѡп аспри готовн. И продадоше Лѡпѡл и Бонка ит своимъ добромъ волю и ит предъ мегнишомъ.

И пакъ покѡпн Стан със синовн си ичинъ ит пласа Некѡлчев ит Цюлеци, дел Добрев вѣсах, ит над вѣс хотаром, понеже покѡпн Стан със синовн ит Добра за тѡ аспри готовн.

И пакъ покѡпн Бадюл и Коман и Стан дел Ѡанчев ит ичинъ ит Прѣдѡлнчещи вѣсах и ит полю и ит блато и ит над вѣс хотаром, понеже покѡпн Бадюл и Коман и Стан ит Ѡанча, за ѡ конь, за ѡ аспри и за ѡ аспри готовн. И Ѡанча тѣчноу да дрѣжнт браннщѣ, а със дрѡга ичинъ да не иматъ Ѡанча ни една метѣхъ, понеже прода Ѡанча ит свою добромъ волю и ит предъ мегнишомъ.

СЕГО РАДІ, ДАДОХ Н ГОСПОДСТВО МН ВШЕ РЕЧЕНН ЛЮДІЕ, ІАКОЖЕ ДА НМ ЕСТ
УЧИНЪ, УХАБЪ, СИНОВИМ Н ВШКОМ Н ПРЪВНШЕТОМ НМ Н НН УТ КОГОЖЕ НЕПОКОЛЪБИМО,
ПОРІЗМО ГОСПОДСТВА МН.

СЕЖЕ Н СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛѢХ ГОСПОДСТВА МН: ЖЪПАН НЕДЕЛКО ВЕЛИКІ ДВОРНІК
Н ЖЪПАН ІВАН ВЕЛИКІ ЛОГВФЕТ Н ІНЮ ВІСТІАР Н СТАН СПАТАР Н ІЗАП КОМІС Н ПАНА
СТОЛНІК Н ІВНАШ ПЕХАРНІК Н ЖЪПАН ПЮРМА ВЕЛИКІ ПОСТЕЛНІК. ІСПРАВНІК, ІВАН
ВЕЛИКІ ЛОГВФЕТ.

ІСПИСА АЗ, ДАЖЪЛ СЛОВОПИСЕЦЪ, УТ ІДАМА ДО СЕЛѢ ХЪОС, ПИС МѢСЕЦА МАННЕ
ѢІ ДЪНН.

† Іу Петръ воевода, мнлостіа божіа, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea
această poruncă a domniei mele lui Stan și cu fiii săi, anume Vlad și Stoian
și cu fiii lor, oricîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Giulești, toată
partea lui Lupul și toată partea surorii lui, Voica și din cîmp și din pădure
și din seliște și din braniște și din apă și de peste tot hotarul, pentru că a cum-
părat Stan și cu fiii săi, Vlad și Stoian, de la Lupul și de la Voica, pentru
480 aspri gata. Și au vîndut Lupul și Voica de a lor bunăvoie, dinaintea me-
gieșilor.

Și iar a cumpărat Stan cu fiii săi ocină din plasa lui Neculce din Giulești,
toată partea Dobrei, de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Stan cu
fiii de la Dobra, pentru 330 aspri gata.

Și iar au cumpărat Badiul și Coman și Stan toată partea lui Oancea
de ocină din Prădălicești și din cîmp și din baltă și de peste tot hotarul,
pentru că au cumpărat Badiul și Coman și Stan de la Oancea, pentru 1 cal
de 200 aspri și pentru 200 aspri gata. Iar Oancea să țină numai braniștea
iar cu cealaltă ocină să nu aibă Oancea nici un amestec, pentru că a vîndut
Oancea de a lui bunăvoie și dinaintea megieșilor.

De aceea, am dat și domnia mea mai sus-zișilor oameni, ca să le fie
ocină, ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după
zisa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și
jupan Ivan mare logofăt și Ianiu vistier și Stan spătar și Azap comis și Pană
stolnic și Ionaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Îspravnic, Ivan
mare logofăt.

Am scris eu, Dajul scriitorul, de la Adam pînă acum 7076 <1568>,
scris luna mai 19 zile.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Iași, 340/136. Orig., perg. (31 × 41), pecete timbrată. Traducere din 1751
la Arh. St. Buc., Col. „Marinescu și Sirbulescu”, nr. 124.

64

1568 (7076) mai 20, București.

† Мнлостію божію, Іу Петръ воевода н господинь въсон зман Уггров-
лахінскон, синъ великаго н добраго Мнрчев воевода. Дават господство мн сію
любелѣніе господства мн почтенномъ властеленъ н пръвомъ съвѣтникъ господства
мн, жъпан Іванъ великін логифет н съ синови емъ, елци мъ Югъ припшетит,
іакоже да мъ ест еднн дѣте ациганннъ, по нме Юра, понеже сего ациган енш ест
за дѣдннъ Мнклев ватахъшл ут Делѣнн. І с тем, Мнклѣ ватахъ, шн ест дошел

ПРЕД ГОСПОДСТВА МИ ТЕРЕ ЕСТ ПОКЛОННА И ДАА ПО ТОГО АЦИГАН ВИШЕ РЕЧЕНОМЪ ПРА-
ВИТЕЛЮ ГОСПОДСТВА МИ, ШБАЧЕЖЕ ШТ СВОЮ ДОБРОМ ВОЛЮ, ШТ ПРЕД ГОСПОДСТВА МИ Н.
ШТ ПРЕД ВЪСЪМ ПРАВИТЕЛІЕ И БОДЪРОМ ГОСПОДСТВА МИ И БЕЗ НИ ЕДИНОЮ СИЛОСТІЮ.
И ЖЪПАН ІВАН ВЕЛНИКИ ЛОГОФЕТ, ШИ ЕСТ СЪГЛЕДАА ПО МИКЛАЪ ВАТАХЪ СЪС МНОГО МИЛЪ
ШТ БЪКЪ ЕГО И ЕЩЕ МЪ ЕСТ ИЗВАДНА ГЛАВЪШ ШТ МНОГІЕ ВЕЛНИКИ ТЕЖЕСТІЕ.

ТЕМ РАДІ, ДАДОХ И ГОСПОДСТВО МИ ВИШЕ РЕЧЕНОМЪ ПРАВИТЕЛЮ ГОСПОДСТВА МИ,
ЖЪПАН ІВАН ВЕЛНИКИ ЛОГОФЕТ, ІАКОЖЕ ДА МЪ ЕСТ ВИШЕ ИМЕННИИ АЦИГАН, ЦЮРА, ШЧИИ
И ВЪ ШХАБЪ, ЕМЪ И СИНОВИИ ЕМЪ И ВИШКОМ И ПРЪВЪШКОМ ЕМЪ И НИ ШТ КОГОЖЕ НЕПО-
ТЪКНОВЕНО, ПО ШРИЗМЪ ГОСПОДСТВА МИ.

СЕЖЕ БО И СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛЪЕМ: ЖЪПАН ПЪГОЕ БИШЕ ВЕЛНИКИ БАН И ЖЪПАН
БЪРТЪ БИШИ ВЕЛНИКИ ДВОРНИК И ЖЪПАН НЕДЕЛКО ВЕЛНИКИ ДВОРНИК И ЖЪПАН СТАН ВЕЛНИКИ
СПАТАР И ІВАНЮ ВЕЛНИКИ ВИСТІАР И АЗАП ВЕЛНИКИ КОМИС И ПАНА ВЕЛНИКИ СТОЛНИК И ІВАНЪШ
ВЕЛНИКИ ПЕХАНИК И ЖЪПАН ГЮШОРМА ВЕЛНИКИ ПОСТЕЛНИК. ИСПРАВНИК, НЕДЕЛКО ВЕЛНИКИ
ДВОРНИК.

И АЗ, ВЪСІЮ, ЕЖЕ Ю НАПИСАХЪ 8 ДИВНИИ ГРАДУ ГЛАГОЛЕМИ БЪКЪШЕЦИ, МЪСЕЦА
МАІЕ КЪ ДЪНИ, И ШТ ІДАМА, ВЪ ЛЪТЪ ХЪЗОС.

† ІУ ПЕТРЪШ ВОЕВОДА, МИЛОСТІА БОЖІЮ, ГОСПОДИНЬ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voievod. Dă domnia mea această
poruncă a domniei mele cinstului vlastelin și întâiului sfetnic al domniei
mele, jupan Ivan mare logofăt și cu fiii lui, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i
fie un copil de țigan pe nume Giura, fiindcă acest țigan a fost de moștenire al
lui Miclea vătaf din Deleni. Iar întru aceea, Miclea vătaf a venit înaintea
domniei mele de a închinat și a dat pe acest țigan mai sus-spusului dregător
al domniei mele, însă de bună voia sa, dinaintea domniei mele și dinaintea
tuturor dregătorilor și boierilor domniei mele și fără nici o silă. Iar jupan
Ivan mare logofăt s-a îngrijit de Miclea vătaful cu multă milă de la mîna lui
și încă i-a scos capul de la multe și mari greutate.

De aceea, am dat și domnia mea mai sus-spusului dregător al domniei
mele, jupan Ivan mare logofăt, ca să-i fie mai sus-numitul țigan, Giura, ocină
și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins,
după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem: jupan Neagoe fost mare ban și jupan Burtea
fost mare vornic și jupan Nedelco mare vornic și jupan Stan mare spătar și
Ianiu mare vistier și Azap mare comis și Pană mare stolnic și Ioanăș mare
paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Și eu, Văsiu, care am scris-o în minunata cetate numită București,
luna mai 20 zile și de la Adam, în anul 7076 <1568>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Cluj, Colecția doc. slave. Orig., hirtie (31 × 21), pecete timbrată. Fotografie
la Bibl. Acad., Fotografii, III/18.

† Милостію божію, Іу Петрѣш воевода и господинѣ въсон земли Угггго :-
лахинскон, синѣ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода. Дават господство ми
сѣе повелѣніе господства ми почтенномѣ правителю господства ми, жѣпан Иван
велики логофетѣ и сѣс синовн си, елици мѣ Богѣ припѣстит, іакоже да мѣ ест

ѢДИН ЧЕЛѢД АЦИГАННИ, НА ИМЕ ѠПРѢ СЪС ВЪСН СИНОВИ ЕГО, ЕЛИЦИ НМАТ Н КОЛИЦИ СЕ ХОКЕТ ПЛОДІТИ УТ НЕГО Н УТ СИНОВИ ЕГО, ПОНЕЖЕ ГА ЕСТ ПОКЪПИЛ УТ ТЕУДОУ УТ КЛИНИЧАНИ, ЗА ХГѢ АСПРН ГОТОВИ. И ПРОДАДЕ ТЕУДОУ ТЕХ АЦИГАНН ЗА НИХНЪ ДОБРОМ ВОЛЮ УТ ПРѢД ГОСПОДСТВА МН Н СЪС ЗНАНІЕ ВЪСЕМ МЕГНИШОМ.

ТЕМ РАДІ, ДАДОХ Н ГОСПОДСТВО МН ВНШЕ РЕЧЕНОМЪ ПРАВНТЕЛЮ ГОСПОДСТВА МН, ЖЪПАИ ИВАН ВЕЛКОМЪ ЛОГОФЕТ, ТАКОЖЕ ДА МЪ ЕСТ ВНШЕ ИМЕНАТИ АЦИГАНН УЧНИНЪ Н ВЪ УХАБЪ, ЕМЪ Н СИНОВИМ ЕМЪ Н ВЪСКОМ Н ПРѢИЩЕТОМ ЕМЪ Н НИ УТ КОГОЖЕ ПЕПОКОЛѢВНО, ПО УРНЪМЪ ГОСПОДСТВА МН.

СЕЖЕ ВО Н СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛЮХ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАИ НѢГОЕ ВНШЕ ВЕЛКИИ БАН КРАЛЕВСКИИ Н ЖЪПАИ БЪРТѢ ВНШЕ ВЕЛКИИ ДВОРНИК Н ЖЪПАИ НЕДЕЛКО ВЕЛКИИ ДВОРНИК Н СТАИ СПАТАР Н ПИИНО ВИСТІАР Н АЗАП КОМИС Н ПАНА СТОЛНИК Н ІУНАШ ПЕХАРНИК Н ЖЪПАИ ГЮУРАМА ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. ИСПРАВНИК, НЕДЕЛКО ВЕЛКИИ ДВОРНИК.

И АЗ, БЪСІЮ МАЛИ ДНИК, ЕЖЕ Ю НАПИСАХЪ С ГРАДУ БЪСКРЕЩИ, МЪСЕЦА МАІЕ КЪ ДНИИ ТЕКЪЩЕМ ЛѢТОМ УТ АДАМА, ВЪ ЛѢТЪ ХЪОЪ.

† ІУ ПЕТРЪ ВОЕВОДА, МНОСТІА БОЖІЮ, ГОСПОДИНЪ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului dregător al domniei mele, jupan Ivan mare logofăt și cu fiii săi, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie un sălaș de țigani, anume Oprea cu toți fiii lui, cîți are și cîți se vor naște din el și din fiii lui, pentru că l-a cumpărat de la Teodor din Clinceni, pentru 3 500 aspri gata. Și a vîndut Teodor acești țigani de bună voia lui dinaintea domniei mele și cu știrea tuturor megiașilor.

De aceea, am dat și domnia mea mai sus-spusului dregător al domniei mele, jupan Ivan mare logofăt, ca să-i fie mai sus-numiții țigani ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe fost mare ban al Craiovei și jupan Burtea fost mare vornic și jupan Nedelco mare vornic și Stan spătar și Ianiu vistier și Azap comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Și eu, Văsiu diac mic, care am scris-o în cetatea București, luna mai 20 zile și cursul anilor de la Adam, în anul 7076 (1568).

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Cluj, Colecția doc. slave. Orig., hirtie (31 × 21,5), pecete timbrată. Fotocopie la Bibl. Acad., Fotografii, III/19.

† Мностїю божїю, Іу Петрѣ воєвода н господинѣ вѣсон землє Сїгровлахїнскон, синѣ великаго н прѣдобраго Мирча воєводе. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн свѣтомѣ монастырѣ глаголемн Бнстрица, надеже ест храмъ чьстное Оупенїе прѣсвѣтїе владїчнцє нашєн Богороднцє, такоже да мѣ ест метохъ една божєствна црѣква ут мѣсто что се зоветъ Крѣчишора, еже ест блнз код село именеи Потна. И бнла ест таю божєствна црѣква по учина свѣтомѣ монастырѣ внше речєнна н сѣтворєна ут Дѣмнтрѣ Баба, еше при дннн поконнаго родїтелю господства мч, Мирча воєвода. Таже с тем, господство мн глєдах н

сѣднх, по правдѣ и по закон, със вѣсемн чѣстити ми правителіе господства ми. И дадохъ господство ми, якоже да бѣде таа божествена црѣква въ Крѣчишоара метохъ подъ свѣтаа монастир нарѣцаемо Бистрица. И да ест волен и гдѣмен, кон хокет бити ѡ свѣтаа монастир више речена, поставити калѣгерн на таю божественѣ црѣквѣ, пазити и дрѣжати много мѣсто. Я дрѣг чьловѣкъ ни хто да не имаетъ власт надъ того мѣсто.

И аще кто хокет дрѣжити разорити или раснпати таю божествена црѣква въ Крѣчишоара, а того чьловѣкъ господѣ Боѣ да га посрамитъ и раздрѣшитъ тѣло его зде, а въ бѣдѣщи хъкъ да ест душа его въ мѣкѣ вѣчнѣю и да имаетъ счестію със Іоуда и със Ірїю и да ест проклетъ и анаѣема въ тнї свѣты хъ въ тцѣ нже въ Никен.

Сеже и свѣдѣтеліе поставихъ господство ми: жѣпан Недельо веланки дворникъ и жѣпан Іванъ веланки логѡфетъ и Іанне вистїаръ и Станъ спатаръ и Азапъ комисъ и Панаъ столникъ и Іовнашъ пѣхарникъ и жѣпанъ Гюѡрма веланки постелникъ. Исправникъ, Оѡте ага.

И азъ, Лѡдатъ, еже начертахъ въ столни ггадѣ Бѣвѣрѣци, мѣсеца маи кѣ данн, в лѣт хѣѡѡ.

† Іо Петрѣ ввевѡда, милостію божію, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Bistrița, unde este hramul cinstitei Adormiri a preasfintei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu, ca să-i fie metoh o dumnezeiască biserică din locul care se cheamă Crucișoara, care este aproape lângă satul cu numele Potil. Și a fost acea dumnezeiască biserică pe ocina sfintei mănăstiri mai sus-zise și făcută de Dumitru Baba, încă din zilele răposatului părinte al domniei mele, Mircea voievod. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am dat domnia mea, ca să fie acea dumnezeiască biserică din Crucișoara metoh sub sfînta mănăstire care se cheamă Bistrița. Și să fie volnic egumenul, care va fi lae sfînta mănăstire mai sus-zisă, să așeze călugări la acea dumnezeiască biserică să păzească și să țină acel loc. Iar alt om nici unul să nu aibă stăpînire pest acel loc.

Și dacă cineva va îndrăzni să strice sau să nimicească acea dumnezeiască biserică de la Crucișoara, iar pe acel om domnul Dumnezeu să-l batjocorească și să-i nimicească aici trupul lui, iar în veacurile viitoare să fie sufletul său în chinurile veșnice și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și să fie blestemat și anatema de 318 sfinți părinți cei de la Nicheia.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Iane vistier și Stan spătar și Azap comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Oxote aga.

Și eu, Lăudat, care am scris în cetatea de scaun București, luna mai, 23 zile, în anul 7076 <1568>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 784 (Bistrița, XV/1). Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1847; alte traduceri ibidem, mss. 194, f. 45 și 713, f. 706—707.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 266. Facs. *Ibidem*, 503.

† Мностїю вожію, Ыу Петроу воєвода и господннѣ въсон земле Уггров-влахѣнскон, синѣ великаго Мирча воєвода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми слѣг господства ми, Никѣла логѣт и сѣ апепѣю его, на име Никола граматик и сѣ ннх синови си, еанци на Богѣ припѣстит, іакоже да мѣ ест вчинѣ 8 Раковницѣ вт дел Мѣннеб, третаго дел, вт посѣде, варе елика се хтет нзбрати, понеже ю сѣт покѣпи енше речени слѣзе господства ми вт Мѣннѣ, за сн аспри готовн. И пакн да на ест вчинѣ 8 Раковницѣ, дел Станев вт Боднеши, вѣса, варе елика се хтет нзбрати, за ѣк аспри. И пакн да на ест вчинѣ 8 Раковницѣ, дел Синеб вт Боднеши, сва, понеже ю сѣт покѣпи на за ѣп аспри, еше при дѣни поконнаго Мирча воєвода.

И пакн да на ест Никѣлев и апепѣю его, Никѣла една цинганкѣ, по име Параскѣва, понеже ю сѣт покѣпи вт Радѣла логѣт вт Дрѣгоеши, за еднн кон сѣр добръ. И продаан сѣт теѣ людїе вт ннхном добро волю вт пред господства ми.

Сего радї, дадохн господство ми, іакоже да на ест въ вчинѣ и въ вѣдѣб, на и синовом на и вѣнском <и прѣ>внѣчетом на и на вт когоже непоколѣбнмо, по реч гос подства ми.

Сеже и сведетелїе поставѣем господство ми: жѣпан Неделко вел дворник и жѣпан Иван великн логѣт и Ыню вистїар и Стан спатар и Язп комис и Пана столник и Ынаш пѣхарник и Гюрма вел постелник. Исправник, Иванѣ великн логѣтѣ.

Пис аз, Кодреш, мѣсеца мане кѣ дѣни, в лѣт 7076.

† Ыу Петроу воєвода, мностїю вожію, господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Nicula logofăt și cu nepotul său, anume Nicola grămatic și cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Racovița din partea lui Mîinea, a treia parte, de pretutindenii, oricît se va alege, pentru că au cumpărat-o mai sus-zisele slugi ale domniei mele de la Mîinea, pentru 250 aspri gata. Și iar să le fie ocină în Racovița, partea Stanei din Bodinești, toată, oricît se va alege, pentru 62 aspri. Și iar să le fie ocină în Racovița, partea lui Sinea din Bodinești, toată, pentru că a cumpărat-o pentru 180 aspri, încă din zilele răposatului Mircea voievod.

Și iar să le fie lui Nicula și nepotului său, Nicula o țigancă, anume Parasciva, pentru că au cumpărat-o de la Radul logofăt din Drăgoești pe un cal sur bun. Și au vîndut acești oameni de a lor bunăvoie dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Ianiu vistier și Stan spătar și Azap comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Ivan mare logofăt.

Am scris eu, Codreș, luna mai 25 zile, în anul 7076 <1568>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 785 (Sf. Ecaterina, I/1–2). Orig., hîrtie (31 × 21), pecete timbrată. Cu două traduceri: din 1744 și 1912.

EDIȚII. Trad. *DJR*, B, 267. Facs. *Ibidem*, 504.

Și iar am dat domnia mea ca să stăpânească Cînda și Buda un munte care se numește Carul Pîrgarului la gura Steziei pînă în hotarul părților ungurești, pe Jiu și la răsărit curge Sliva pînă în vîrfului Parîngului, unde iese hotarul Stoeniței și muntele numit Scutul pînă în Stoeniuți; toți acești munți au 273 staule de oi. Pentru că au cumpărat Cînda și Buda de la Soica și de la Grecul și au dat pentru tot satul și au plătit și Buda cu 8 boi negri și iar au dat și în mina lor 7000 aspri gata și un cal bun; <și> au dat pentru capetele lor, pentru că au omorît un negustor bosniac. Și după aceea, ei au trecut în părțile ungurești. Apoi domnia mea am trimis armașii de i-au prins pe Stoica și pe Grecul. Și au vrut să-și scoată capetele pentru părțile lor; Cînda și Buda au dat acești 8 boi și șapte cai buni, <de> 7000 aspri, ca să stăpânească toți acei munți mai sus-ziși cu bună pace, pentru că au scos capetele lor de la moarte.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să le fie de moștenire, lor și fiilor lor, cîți Dumnezeu le va da, pînă în veac. După aceea, am dat și domnia mea, ca să stăpânească neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Ianiu mare vistier și jupan Stan mare spătar, Azap mare comis și Pană stolnic și Ianăș mare paharnic și jupan Ghiura mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Și s-a scris în ceta tea Bucureștilor, luna iunie 6, în anul 7073 <1565>
† Io Pătru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. din Sremski-Karlovcı (R.S.F. Iugoslavia), fondul Patriarhiei, Copie din 1831. Datat după domn și sfatul domnesc.

EDIȚII. Slav și trad. Busuioceanu, *Doc. inedite*, 169—170 (sub 1565).

69

1568 (7076) iunie 8.

† Многостію вожію, Іу Петръ воєвода и господинъ вѣсон земанъ Сггровлахінскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воєвода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми Снеію съ братіямъ си и Лера съ братіямъ <си>¹ и Фръча съ братіямъ си и Тѣдоранъ съ братіямъ си и Мнхнѣ съ братіямъ и съ ннхъ синовн, елнцн нмъ Богъ припѣстит, іакоже да нмъ естъ вчинѣ 8 Пѣтрѣлаце, ннхне дела вѣсехъ, ваде елнка се хтетъ изврати, понеже нмъ естъ стара и права вчинна и дѣдіна.

И потомъ, анепсенъ Снеію и Леревъ и Фръчевъ и Тѣдорановъ и Мнхневъ нматъ съпреніе предъ господства ми съсѣ Фѣццини раді вше речена вчинѣ. И снце преше Фѣццини по анепсенъ Снеію и Леревъ и Фръчевъ и Тѣдорановъ и како сѣтъ покѣпннн вт дѣданъ¹ нмъ, вт сѣн вше речена ннхна вчинна, третаго дела. И господство ми гледахъ и сѣданъ, по праздѣ и <по законъ, съсѣ вѣси>¹ чѣстнннн правнтеліе господства ми. И дадохъ господство¹ ми анепсіевъ Снеію и Леревъ и четомъ нмъ законъ, бї волѣри, да заклетъ како не сѣтъ продади дедн нмъ <ннхъ>¹ ннхъ вчинѣ, третаго дела, нѣ сѣтъ продади тѣчїю дѣкѣ места за пчеларства за хъ аспри, 8 длѣгъ 8же кѣ и 8 шротъ 8же кѣ и 8жа по лѣ съжени. И снце извраще и заклеше тѣхъ бї волѣри предъ господства ми. И всташе Фѣццини вт законъ вт предъ господства ми.

Сего раді, дадохъ и господство ми, іакоже да нмъ естъ вѣ вчинѣ и вхавѣс, нмъ и синовомъ нмъ и вншкомъ и прѣвншчетомъ нмъ и нн вт когоже непоколѣбнмо, по речъ господства ми.

СЕЖЕ И СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛЕХ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН НЕДЕЛКО ВЕЛИКИ ДВОРНИК И ЖЪПАН ІВАН ВЕЛИКИ ЛЮГВЪФЕТ И СТАН СПАТАР И АЗАП КОМИС И ПАНА СТОЛНИК И ІВНАШ ПЕХАРНИК И ГЮРМА ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. ИСПРАВНИК, НЕДЕЛКО ВЕЛИКИ ДВОРНИК.

ПИС МИРОСЛАВ, МЪСЕЦА ЮНІЕ И ДЪНИ, ВЪ ЛѢТЪ ХЪЗЪС.

† ІУ ПЕТРЪ ВОЕВОДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ, ГОСПОДИНЪ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Sibiu cu frații săi și lui Lera cu frații <și>¹ și lui Frăcea cu frații săi și lui Tudoran cu frații săi și lui Mihnea cu frații și cu fiii lor, cîți le valăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Pătîrlage, părțile lor toate, oricît se va alege, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, nepoții lui Sibiu și ai lui Lera și ai lui Frăcea și ai lui Tudoran și ai lui Mihnea au avut pîră înaintea domniei mele cu Fugeștii pentru mai sus-zisa ocină. Și așa au pîrît Fugeștii pe nepoții lui Sibiu și ai lui Lera și ai lui Frăcea și ai lui Tudoran că au cumpărat ei de la bunicii lor, din această mai sus-zisă ocină a lor, a treia parte. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și <după lege, cu toți>¹ cinstiții dregători ai domniei mele. Și am dat domnia mea nepoților lui Sibiu și ai lui Lera și cetei lor lege, 12 boieri, să jure că n-au vîndut bunicii lor ocina lor, a treia parte, ci au vîndut numai două locuri de stupină pentru 600 aspri, în lungime 20 funii și în lățime 20 funii și funia pe 30 stînjeni. Și astfel au ales și au jurat acei 12 boieri înaintea domniei mele. Și au rămas Fugeștii de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan Ivan mare logofăt și Stan spătar și Azap comis și Pană stolnic și Ionaș paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic, Nedelco mare vornic.

Am scris Miroslav, luna iunie 8 zile, în anul 7076 <1568>.

† Io Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., XXV/51 .Orig., hirtie (31 × 21), pecete timbrată.
EDIȚII. Trad. DIR, B, 267—268.

¹ Loc rupt.

† МИЛОСТІЮ БОЖІЮ, ІУ АЛЕКСАНДРЪ ВОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МИ СІЮ ПОВЕЛѢНІЕ ГОСПОДСТВА МИ ЖЪПАН<НИЦ>¹ЕВ КЕРЕВ, ТАКОЖЕ ДА ЕСТ ВОЛНА СЪС СІЕ КНИГА ГОСПОДСТВА МИ ДА ДРЪЖИТИ ДЕЛ СТ<ОНКЕ>В ЦИГИРИ И ЖЪПАНИЦЕВ ЕГО, НѢКШЕВ, УТ ДИКСЕЦИН, ДЕЛ ЕМЪ ВЪСА², ВАРЕ ЕАНКА СЕ ХЪТЕТ <ИЗ>БРАТИ УТ ПОСВѢДЕ И УТ ПОЛЮ Ш УТ ВОДЪ, ЗАНЕЖЕ ГА ЕСТ ПОКЪПИЛА ЖЪПАНИЦА КЕРА УТ НАД ВИШЕ РЕЧЕН<И>... СТОНКА ЦИГИРИ И УТ ЖЪПАНИЦЕВ ЕГО, НѢКША, ЗА ХЪГ АСПРИ, ВЪ УГРЪСКОЕ ЗЕМ<ЛЕ>.

<Т>ЕМ РАДІ, НИХТО ДА НЕ СМѢЕТ ПОКѢСНТИ БАНТОВАТИ НАН ЗАДРЪ<ЖА>¹ТИ ПРѢД СІЮ КНИГА <ГОСПОДСТВА МН>, ЕРЕ ТОГА ЧЛОВѢКА ЗЛО КЕТ ПАТНТИ. Я КОЕМЪ СЪ МННТИ КРИЕ, ИИ ДА ПРІЕДЕТ С<ТО>НТИ ЗА АИ>ЦЪ ПРѢД ГОСПОДСТВА МН. ИНАКО ДА НѢСТ, <ПО РЕЧ> ГОСПОДСТВА МН.

Исправник, Радѹа велнки логофѣт.

... ЕЖЕ ПИС.

† Іу Аліѣандрѡ воевода, <милостію> божію, господннь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Chera, ca să fie volnică cu această carte a domniei mele să țină partea lui Stoica Gighiri și a jupaniței lui, Neacșa, din Dichisești, partea lui toată ², oricît se va alege de peste tot și din cîmp și din apă, pentru că a cumpărat-o jupanița Chera de la mai sus zișii... Stoica Gighiri și de la jupanița lui, Neacșa, pentru 3000 aspri, în Țara Ungurească.

De aceea, nimeni să nu cuteze a se încumeta să-i tulbure sau să-i oprească înaintea acestei cărți <a domniei mele>, căci acel om rău va păți. Iar cui i se va părea strîmb, el să vină <să stea de> față înaintea domniei mele. Altfel să nu fie, <după spusa> domniei mele.

Ispravnic, Radul mare logofăt.

...care am scris.

† Io Alixandru voievod, <din mila> lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 808 (Ep. Buzău, LXXIII/1). Orig., hîrtie (29 × 21), rupt, pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1852; altă traducere ibidem, ms. 173, f. 142v.

Datat după domn și ispravnic.

EDIȚII. Trad *DIR*, B, 268–269. Facs. *Ibidem*, 505.

¹ Omis.

² Cuvîntul: „цѣа“ („toată“) a fost șters și înlocuit, posterior, prin: „половина“ („jumătate“).

71

<1568 după iunie 14 — 1577 septembrie 28>.

† БѢ ИМЕ ѠТЦА И СНА И СВѢТАГО ДЪХА И НИИѢ И ПРИСНО, ВЪ ВѢКЫ ВѢКОМ, АМИН.

Исписах сію рѣваш на прѣд вес село Благодеци и мегееш, како ест кѡнна поп Табак половнна шт шчннѡ шт на Стан¹ Спринтен шт Благодеци, шт негова дѣла, варе колнко се хтет нзбрат, шт посвѣде, понеже ест продад Стан Спринтен негова шчннѡ шт егово добро волю. И кѡнна ест поп Табак по неговнх нх правн комати, раді цѣн ѿ аспри.

Тем радн, сътворнхом сію наш рѣваш, како да имат поп Табак вѣрѡ на прѣд господннѡ нн, Аліѣандрѡ воевод.

Сеже и свѣдѣтеле поставнх: Дан и Фѣтѣл и Данчол и Бремнн и Шрсѣ и Манѣ, синнѡ Спринтен, и Борче, да бѣдет два братіе и със синнѡ Станов Спринтен.

И а потом и клетвѡ поставнше: кто се ще вложит развалит сію наш писаніе шт Стан Спринтен род, а шн чловѣкъ да бѣдет анаѡема шт тнї штци и да се сѣднт със Ісда и със Ірїе въ едно мѣсто, въ вѣкы, амин.

† În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și acum și pururea, în vecii vecilor, amin.

Am scris acest răvaș înaintea întregului sat Blagodești și a megieșilor, că a cumpărat popa Tabac jumătate de ocină de la Stan¹ Sprinten din Blagodești, din partea lui, oricât se va alege, de peste tot, pentru că a vîndut Stan Sprinten ocina lui de a lui bunăvoie. Și a cumpărat popa Tabac din averea sa dreaptă, pe preț de 500 de aspri.

De aceea, am făcut acest răvaș al nostru, ca să aibă popa Tabac credință înaintea domnului nostru, Alexandru voievod.

Iată și martori am pus: Dan și Fătul și Danciul și Eremii și Ursea și Manea, fiul lui Sprinten și Borce, ca să fie doi frați și cu fiul lui Stan Sprinten.

Iar după aceea și blestem au așezat: cine se va ridica să răstoarne această scrisoare a noastră din neamul lui Stan Sprinten, iar acel om să fie anatema de către 318 părinți și să se judece cu Iuda și cu Arie la un loc, în veci, amin.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 811 (Sf. Ioan-București, XX/23). Orig., hirtie (14 × 23). Cu o traducere din 1912.

Datat după domn (Alexandru Mircea) și după doc. din 1588 aprilie 26, publicat în *DIR*, B, XVI/V, p. 353, nr. 373.

¹ Cuvînt scris deasupra rîndului.

72

<1568 după iunie 14 — 1577 septembrie 28>.

† Милостію божією, <Іу> Ілѣандрѣ воєвода и господинѣ. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми свѣтомѣ монастырѣ зовемаго Глѣвѣчов, іакоже да мѣ ест винограде ут Чернѣтеці, что сѣт вилан нѣкнем людіе, на нме Обіелѣ и Нѣнѣшел ут Чернѣтеці, понеже сѣт вилан вини продали теѣ виноградї свѣтомѣ монастырѣ ут ннѣ добром волю. І внше речени людіе, вини сѣт съпрели пред господства ми ере не сѣт продали вини, анѣ еѣ ест притеснен свѣта монатир, тере ест вѣзел въ силости. <І> шнн людіе, вини се сѣт съпрели лицѣ със калѣгерне ут свѣта монатир прѣд господства ми. І ѣ тем, господство ми съм гледал и сѣднѣ, по правдѣ и по закон и послал съм господство ми и книга <господства ми>... <ж>шпан Радул бнє велнкн армаш, тере ест събирал добри людіе <меріешн, како да> съгледает по ннѣ дѣше. Таже, <сѣт> дали теѣ меріешн <свѣтомѣ монастырѣ теѣ> виноградї, занеже сѣт вилан продали вини, Обіелѣ и Нѣнѣшел ... свѣтѣн монастырѣ.

<Т>ем <ра>дї, дадох и госпдство ми <свѣтомѣ монастырѣ з>овемаго Глѣвѣчов, іакоже да мѣ ест <вѣ> шчинѣ и <вѣ> шѣвѣ. И никто да не смѣет им> бантовати пред сїю книгѣ господства ми.

<Исправник>... <дворн>нк.

Пис аз, Мнѣхнѣ граматнк, мѣсеца...

<† Іу Ілѣандрѣ> вѣвѣда, <милостїа божіа, господинѣ>.

† Din mila lui Dumnezeu, <Іо> Alixandru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri care se cheamă Glăvăciiov, ca să-i fie viile de la Cernătești, care au fost ale unor oameni, anume Obielă și Nănășel din Cernătești, pentru că ei au vîndut acele vii sfintei mănăstiri de a lor bunăvoie. Iar mai sus-zișii oameni, ei s-au pîrît înaintea

domniei mele că nu le-au vîndut ei, ci le-a cotoplit sfînta mănăstire, de le-a luat cu sila. <Iar> acei oameni, ei s-au pîrît de faţă cu călugării de la sfînta mănăstire înaintea <domniei mele. Iar la aceasta, domnia mea am> cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege şi am trimis domnia mea şi cartea <domniei mele>... jupan Radul fost mare armaş, de a adunat oameni buni <megieşi, ca să> cercetaze cu sufilele lor. Astfel, <au> dat acei megieşi <sfîntei mănăstiri acele> vii, pentru că le vînduseră ei, Obielă şi Nănăşel... sfîntei mănăstiri.

De aceea, am dat şi domnia mea <sfîntei mănăstiri> numite Glăvăciiov, ca să-i fie <de ocină şi de ohabă. Şi nimeni să nu cuteze să-i> turbure, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

<Ispravnic>... vornic.

Am scris eu, Mihăilă grămătic, luna...

<† Io Alixandru> voievod, <din mila lui Dumnezeu, domn>.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 809 (Glavacioc, XVII/21). Orig., hîrtie (28,5 × 22), rupt, pecete aplicată, căzută. Cu o traducere, din 1752, după care s-au făcut unele completări; altă traducere la Bibl. Acad., CMXI/101.

Datat după domn şi diac.

73

<1568 după iunie 14 — 1577 septembrie 28>.

† Многостію божією, Іоъ Александръ воевода и господинъ. Дават господство ми сіе повеленіе господства ми чьстнѣншомъ втцѣ ерѣменъ Евстратіе вт свѣтомъ монастырѣ вт Снѣговѣ, якоже да сѣтъ неговн слѣзи, на нме...¹ волницн със сіе книга господства ми вѣзнимати что ест доходок вт по² стѣннт волѣрско, вт над планинн свѣтѣн монастырѣ, вт планинн Гръвова и вт Флорѣю и вт Раділа и вт Бакеш и вт Зъноага, како ест бнл и вт прѣжде, по старн закон, понеже съм помнловал господство ми свѣтомъ монастырѣ, <якоже да> ест въ скрѣпленіе братіем.

Сего раді, нихто да не смѣнт <вантовати пред сію> книгѣ господства ми, понеже того чьл<овѣкъ>...

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele preacinstului părinte egumen Evstratie de la sfînta mănăstire de la Snagov, ca să fie slugile sale, anume...¹ volnice cu această carte a domniei mele, să ia ce este venitul de la stînitul boieresc de pe munţii sfîntei mănăstiri, de pe muntele Gîrbova şi de pe Floreiu şi de pe Radila şi de pe Babeş şi de pe Zănoaga, cum a fost şi mai înainte, după legea veche, pentru că am miluit domnia mea pe sfînta mănăstire, <ca să> fie pentru întărirea fraţilor.

De aceea, nimeni să nu cuteze <să turbure înaintea acestei> cărţi a domniei mele, pentru că acel om...

Bibl. Acad., XX/210. Orig., hîrtie, rupt, lipsindu-i sfîrşitul. Cu o traducere din 1843. Datat după domn.
EDIȚII. Trad. DIR, B, 275.

¹ Loc alb.

² Scris deasupra rîndului.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului...¹ Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele jupînesii Cherii, ca să-i fie ei moșie la Dichisești din partea Stoicăi Gighiri...¹ moșie, drept 100 rumâni dupretutindenea, de preste tot hotarul și din cîmpu și din pădure și din uscat și din apă, pentru că...¹ și de la jupîneasa lui, Neacșa, drept 3 000 aspri gata. Încă în pribegie, cînd au fost în Brașov și au fost...¹ jupîneasa Chera să cumpere, pentru că au fostu sârmani și flămînzi.

Iară cînd au fost acum, Stoica Gighiri nu au vrut...¹, ci au vrut ca să dea jupînesii Cherii alt sat, fără de mireni. Și au avut amîndoi iarăș...¹ pă dreptate cu toți cinstiții boiarii domniei mele. Și au rămas jupîneasa Chera pe...¹ am dat jupînesii Cherii ce s-au zis mai sus moșia și rumânii cum...¹ și strenepoților ei și de cătră nimenea să nu să clătească...¹
... vel logofăt.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Buzău, nr. 173, f. 142v—143. Traducere.
Datat după domn.
EDIȚII. *DIR*, B, 269.

¹ Loc alb.

† Cu mila lui Dumnézeu, creștinul Alixandru voevod și domnul a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunu<lu>i Mircii voevod. Dat-a domnia lui această poruncă a domniei lui acestor oameni, anume Radul și Ioan și feciorilor lor, cîți Dumnézeu le va dărui, ca să le fie lor moșie în Bădeni, partea Vladului toată, pentru că o au cumpărat de la Vladul, drept 1 000 de aspri. Și iar au cumpărat Radul și Ion moșie în Bădeni partea lui Ion toată, drept 1 072 aspri. Și iar a cumpărat Radul și Ion moșie în Bădeni partea lui Bran toată, drept 1 000 de aspri și drept un bou. Și iar au cumpărat Radul și Ion moșie în Bădeni partea lui Nan toată, drept 1 000 de aspri. Și iar au cumpărat Radul și Ion moșie în Bădeni, partea lui Stănislav toată, drept 1 040 de aspri. Și iar au cumpărat Radul și Ion moșie în Bădeni partea Neagului toată, drept 1 030 de aspri. Și iar au cumpărat Ion moșie în Bădeni partea Stoicăi toată, drept 1 030 de aspri. Și iar au cumpărat Radul și Ion trei locuri de la Stoia din Cucuteni, drept 130 de aspri. Și iar au mai cumpărat Radul și Ion doao locuri de la Stoica din Cucuteni, drept 160 de aspri.

Însă și hotarul să să știe: din Valea Tisilor în curmeziș, pînă <în> stîna Neagului, pînă în hotariul Pietrarilor și pînă în vîrfu Giurcului și curmeziș pă calea Chiciurălor pînă în apă și pă Piscul Lupului pînă în hotarului Fienilor și în jos, pe plaiu, pînă <la> Obîrșia Tiși<i>.

Drept aceia, au dat domnia lui, ca să le fie lor moșie ohabnică în veci, lor și feciorilor lor și népoților și strănepoților.

Și iată și mărturii au pus domnia lui.

Bibl. Acad., LXVII/1. Traducere.
Datat după domn.
EDIȚII. *DIR*, B, 272—273.

Copie scoasă de pe ocolni<ca> slovenească, adecă după ocolnica moșii Bocoviciorul, după cum s-au găsit, care s-au scris în zilele mării sale Io Alixandru voievod, fiul¹ răposatului Mihnea vodă, scoasă din cuvînt în cuvînt, pînă unde s-au cunoscut sêmele.

Slugi domnii méle Radul postelnic i Bratul i Amza i feciorilor lor, cîți Dumnezău va dărui, precum le-am dat această moșie Bocoviciorul din hotar pînă în hotar, ca să li să știe hotarul din jos din gura Bocoviciorului și despre Gubavcea, pînă în Lacul cu Părul și la lacul unde iaste în mijlocul locurilor, pe unde apucă pînă în drumul Drăgăneiului și despre Carpin. Apoi, apucă pe Troian pînă să îmbinează cu Căciulatul care le-au fost vechie moșie și dreaptă și au avut-o Radu postelnic denainte, pînă în Săciul lui Măican, apoi, pe șes în jos, pînă în coada Ududoiuului.

Pentru această numită moșie au avut înaintea răposatului Mircia vodă au datū Radu postelnic cu lége 12 boiari, pe anume: Vlisan i Neagoie i Stănislav ot Pleșoi i Dabul i Danciul i Văsii ot Vlcom, Toma i Stanciul. Hotarnici Mihai ot Craiova.

Leat 7...

Pînă aicea s-au putut ceti iară de ciia încolo au fost ștearsă ocolnica.

Bibl. Acad., MLXVIII/50. Copie după traducere.

Datat după domn.

EDIȚII. *DIR*, B, 273.

---

¹ În loc de: nepotul.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domnu. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele jupînesii Calii de la Brîncoveni ca să fie satul ei Brîncovenii în pace să nu între banii nici slugile dvornecului celui mare să-i judece sau să-i prade nici nimic să-i bîntuiască, ci să judece feciorul¹ ei, Danciul postelnicul, pre satul Brîncovenii, pentru că singur domniia mea i-am lăsat cum să nu între nimenea, fără numai sluga domniei mele. Și nimenea să nu îndrăznească a-i bîntui nici să-i asuprească dă nimic, pentru că acel om rău va păți. Într-alt chip să nu fie, după zisa domniei mele.

Ispravnic, vel dvornic.

Au scris Buta, iunie 17 dni.

După G. D. Florescu și Dan Pleșa, *Materiale din arhive particulare*, în „Studii și materiale de istorie medie”, V (1962), p. 588. Traducere din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea. Datat după domn.

---

¹ În loc de: nepotul.

Бѣ нмѣ Ѡтца и Сина и Свѣтаго Дѣха. Язъ Іоанъ Правнлѣ пишешъ какъвоу бѣхомъ дѣжини жѣпанѣ Ивашко велъ армашъ петъ хнлѣа аспри за сребро, але бнл къда естъ дѣнѣ да платише, не нмахомъ, не дахомъ делъ мое за воденнщн ѡтъ карошъ Пн-

ТЕЩИ, ПОЛ, ЮКВ ДА ЕСТ ЕМЪ УЧНИШ УХАБНИКЪ И СИНОМ И ВИСКВМ, УТ СЕЛѢ НА ПРѢД, НЕПОКОЛЕБИМО.

И БЫСТ СВѢДИТЕЛІЕ: Стонка Брънлѣнна и Стѣнїа ут Грошет.

ИЛЕ ИВАШКО АРМАШ ДА НЕ ИМАТ УТ СѢДА НА ПРѢД ТРѢБЪ СЪ МНОЮ И СЪ РОД МОИ, ВО ВѢКН, ПЯК ТАКЪ ТОКМИСАХОМ ВЪ ДЪНИ ГОСПОДАЮ НАШЕМО, ІУ АЛЕ-
ѢАНДРОЪ КОЕВОДА.

ИНС МѢСЕЦА ЮЛІЕ¹ КѢ ДЪНИ, ЛѢТ ХЗОВ.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh. Eu Ion Pravilă scriem că am fost dator jupanului Ivașco mare armaș cinci mii aspri de argint, dar cînd a fost ziua să plătim, n-am avut, ci i-am dat partea mea de moară din orașul Pitești, jumătate, ca să-i fie ocină ohabnică și fiilor și nepoților, de acum înainte, neclintit.

Și au fost martori: Stoica Brăileanul și Stăniia din Groșet.

Dar Ivașco armaș să nu aibă de acum înainte treabă cu mine și cu rudele mele, în veci, pentru că așa ne-am tocmit în zilele domnului nostru, Io Alexandru voievod.

S-a scris în luna iulie¹ 21 de zile, anul 7076 <1568>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479, f. 133. Copie; altă copie ibidem, ms. 710, f. 776. Traduceri ibidem, S.I., nr. 788 (Vieroș X/1) și ms. 349, f. 317v.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 268.

¹ Copistul a transcris greșit „iulie“ în loc de „iunie“. La 11 iulie 1568 Ivașco este sigur mare stolnic.

79

<1568 c. iulie—august — 1576 vara>

†Мнолостію божією, прѣосвѣщенн мѹтрополит кѹр Євѹміе вѣсѣн земли Згровлахію.

† Пишѡ владнчѡство ми сїа кннга владнчѡства ми, пѡкоже да ест една воденица що ест на Трѡговнище свѣтѣн монастырн ут Голгоѡа, що сѡм сѡт-ворна владнчѡство ми и келтовал и спенжал аспри владнчѡства ми, али сѡс волѣ и повченїе господннн ни, Іу АЛЕѢАНДРОЪ КОЕВОДА. И БЫЛ ЕСТ ИСПРАВНИК И ТРѢДНИКЪ НА СїЕ ВОДЕНИЦЕ, ІГЪМЕН СПИРНДОН УТ ДЕЛ. ЄРЕ ВИДѢХ ВЛАДНЧѡСТВО МИ СїА МО-настыр Голгоѡа како бѣше пѡста и запѡстѣль и шенишала и не имаше нища и сѡ що дрѣжати се калѡгерн и хранѡ нища и виногради запѡстѣли и кѡкѣ све раздрѡ-шени и распане и не угражде. Я владнчѡство ми сѡвѣщах се сѡс господннн ни, Іу АЛЕѢАНДРОЪ КОЕВОДА¹ и сѡс ІГЪМЕН СПИРНДОН да га не оставим да запѡстѣеть и да се не распанет сїа свѣтаа монастыр за радї сїа свѣтаа црѣквѡх. И поставил сѡм владнчѡство ми исправник ІГЪМЕН СПИРНДОН и дал сѡм емѡ аспри ут владнчѡство ми, мон аспри. И работал ест виногради и зчинил ест сїе воденице, пѡко да бѡдет зкрѣпленїе свѣтоми монастырѡ Голгоѡа и хранѡ калѡ-гером и послѡшником, кто хокет избрати господѡ Богѡ прѣбвати сѡ сїа свѣтаа монастыр. И да бѡдет помѣнѡ господннн ни, Іу АЛЕѢАНДРОЪ КОЕВОДА и ктитором прѣжде бывшем и сѡтворшнм монастыр и владнчѡство ми и ІГЪМЕНѡ СПИРНДОНѡ, зашо сѡтворнхом и приложнхом сїа воденице свѣтоми монастырѡ ут Голгоѡа и работахом виногради и не оставнхом монастырѡ да запѡстѣеть и да не рас-пвѣеть мольба и помѣна господннн нч коевода и прѣжде бывшем ктиторн.

И сего радї писахъ владичьства ми сїа книга, іако да бѣдетъ сїа воденица
внше писана свѣтомъ монастырѣмъ въ Голгоѳа вѣхавника и дѣдннѣ, докле стонтъ
свѣтаа монастыр.

И кто избереѣтъ господь Богъ быти господарь ѿ Влашконъ Земли и митрополитъ
ѿ свѣтаа мѣтрополїе быти по насъ и ігъменъ ѿ свѣтаа монастырѣмъ въ Делъ и аще
кто хокетъ взети сїа воденица въ Голгоѳа и хощетъ разорити сїа книга и попраши,
того Богъ и прѣчнстаа Богомати да разоритъ его, зде, въ сїю вѣкъ, тѣломъ,
а въ бѣдѣщнмъ и дѣше и тѣломъ и да мѣ съпреникъ господь Богъ бѣдетъ и прѣ-
чнстаа Богомати съпреница да мѣ естъ и да бѣдетъ проклетъ и апаѳѣма въ Христа
Бога и аѳѣрсанъ и въ ѿ съворѣ и въ свѣтыхъ итци иже въ Никенъ, тїи и да
бѣдетъ съ Ісѣда и съ Ірїа и съ иже Христа распѣше, Пилатъ и Інна и Канаѳа.
И иже съдрѣжитъ сїю книгѣмъ и тѣкмежъ, того Богъ да съдрѣжитъ въ сїю вѣкъ и тѣломъ
и дѣше мншо и въ бѣдѣщнхъ животъ вѣчны да прїиметъ, еже бѣди въ сѣмъ по-
лѣчннѣ въ Христа, аминъ.

† Din mila lui Dumnezeu, preasfințitul mitropolit chir Evthimie a toată
țara Ungrovlahiei.

† Scrie vlădicia mea această carte a vlădiciei mele, ca să fie sfintei
mănăstiri de la Golgotha o moară care este la Țîrgoviște, moară pe care a
făcut-o vlădicia mea și am cheltuit și am dat asprii vlădiciei mele, dar cu
voia și învățătura domnului nostru, Io Alexandru voievod. Și a fost ispravnic
și truditor la această moară egumenul Spiridon de la Deal. Căci am văzut
vlădicia mea această mănăstire Golgotha că era pustie și pustiită și sărăcită.
Și nu avea nimic și cu ce să se ție călugării și nici hrană și viile pustiite și
casele toate dărîmate și risipite și neîngrădite. Iar vlădicia mea m-am sfă-
tuit cu domnul nostru, Io Alexandru <voievod>¹ și cu egumenul Spiridon,
ca să nu lăsăm să se pustiască și să nu se risipească această sfințită mănăstire
pentru aceste sfintei biserici. Și am așezat vlădicia mea ca ispravnic pe egu-
menul Spiridon și i-am dat aspri de la vlădicia mea, asprii mei. Și a lucrat
viile și a făcut această moară, ca să fie de întărire sfintei mănăstiri Golgotha
și de hrană călugărilor și poslușnicilor, pe cine va alege domnul Dumnezeu
să petreacă în această sfințită mănăstire. Și să fie de pomână domnului nostru,
Io Alexandru voievod și ctitorilor care au fost mai înainte și au făcut mă-
năstirea și vlădiciei mele și egumenului Spiridon, pentru că am făcut și am
dăruit această moară sfintei mănăstiri de la Golgotha și am lucrat viile și
nu am lăsat mănăstirea să se pustiască și să nu se risipească rugăciunea și
pomana domnului nostru voievodul și a ctitorilor care au fost mai înainte.

Și de aceea am scris vlădicia mea această carte, ca să fie această moară
care este mai sus-scrisă sfintei mănăstiri de la Golgotha ohabnică și dedină,
pînă cînd va sta sfînta mănăstire.

Și pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn în Țara Românească
și să fie mitropolit după noi la sfînta Mitropolie și egumen la sfînta mănă-
stire de la Deal și dacă cineva va lua această moară de la Golgotha și va strica
această carte și o va călca, pe acela Dumnezeu și preacurata maică a lui
Dumnezeu să-l nimicească, aici, în acest veac, cu trupul, iar în cel viitor
și cu sufletul și cu trupul și să-i fie potrivnic domnul Dumnezeu și preacu-
rata maică a lui Dumnezeu să-i fie potrivnică și să fie blestemat și anatema.

de Hristos Dumnezeu și afurisit de 7 soboare și de 318 sfinți părinți, cei de la Nicheia și să fie cu Iuda și cu Arie și cu cei care au răstignit pe Hristos, Pilat și Anna și Caiafa. Iar dacă va ține această carte și întocmire, pe acela Dumnezeu să-l țină în acest veac și cu trupul și cu sufletul în pace și să primească viața viitoare cea veșnică, pe care o vor dobândi toți de la Hristos, amin.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 810 (Golgota, V/1). Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete aplicată. Cu o traducere din 1902; alte traduceri ibidem, mss. 228, f. 73v—74 și 231, f. 2.

Datat din anii de păstorie ai mitropolitului Eftimie, în timpul domniei lui Alexandru Mircea.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 271—272. Facs. *Ibidem*, 506.

¹ Cuvînt scris deasupra rîndului.

80

<1568—1569> iulie 9.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alicsandru voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele lui Miroslov logofăt și lui Gherghe și Neculcii, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele, să ție toată partea lui Fîrtat din Drăgăștii și de la Izlaz și Cioroi și din Momotești și toți țiganii, cîți vor fi de la părinții lui și de la moșii lui Furtat, unde să vor afla în toată țara domniei mele.

Și nimenea împotriva cărții domniei mele să nu stea, că oricare om va sta împotrivă, rău va păți, pă porunca domniei mele.

Ispravnic, Radul logofăt.

Iulie 9 dni.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Rîmnic, nr. 707, f. 118. Traducere.

Datat după domn și ispravnic.

EDIȚII. *DIR*, B, 275.

81

<1568—1577> iulie 9.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voevod și domnu. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele boiariului domniei mele, jupan Vlaicli cliucer și jupîneasa Chera, ca să fie volnici cu această carte a domniei mele să ție satul Mogoșăști tot, cu tot hotarul, cu morile și cu viile, cum au ținut și în zilele lui Petrașco voevod și orice vor fi cumpărat preste plaiu în pribegie, sate și țigani.

Iar boiariul domniei mele ce s-au zis mai sus să fie volnic să ție tot și nimeni să nu să amestece a-i bîntui pré dînșii înaintea aceștii cărți a domniei mele. Într-alt chip să nu fie, după zisa domniei mele.

Ispravnic, însumi am zis domnia mea.

S-au scris iulie 9 dni.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Buzău, nr. 173, f. 255. Traducere.

Datat după domn.

EDIȚII. *DIR*, B, 275—276.

† Милостію вожією, Іу Александрѣ воевода и господинъ вѣсон земле Сигрровлахѣнскон, синъ великааго и прѣдобрааго Мирча воевода. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми слъзем господства ми, на име Манѣ и Драгомир и Микаѣ и Нѣга и със ннх синови, елицн им Богъ припсѣтит, јакоже да им ест учинѣ ѣ Мъниач, ннхне делове вѣсех, елика се хтет избрати шт по вѣсон хотаром, понеже им сѣт старе и праве учине и дедине.

Инѣ сѣт биле притесненн шт Гръци ѣ силости им. Я господство ми милостивнш се съм тере съм помнловал више речени слъзе господства ми със ннхне дѣдине.

Сего радї, дадохъ господство ми више реченим слъзе господства ми, јакоже да им сѣт ннхне учине вѣ учине и вѣ хѣабъ, им и синовом им и вишком и прѣвншчетом им и ни шт когоже непоколѣвнмо, порнзмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставнхъ господство ми: жѣпан Добромир велики бан Кралевски и жѣпан Драгомир велики дворник и жѣпан Радул велики логофет и Бадѣ вистїар и Стан спатар и Бладул комнс и Ивашко столник и Гонцѣ вел пехарник и Стонка велики постелникѣ. Исправник, Радул велики логофетѣ.

И аз, Шефан граматнк, еже ю начертахъ вѣ днвни граду Бѣкѣреці, мѣсеца юлїе дї днн, вѣ лѣт хѣос.

† Іу Александрѣ воевода, милостїа вожїа, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, anume Manea și Dragomir și Miclea și Neaga și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Măniaci, toate părțile lor, cît se va alege de peste tot hotarul, pentru că le sînt vechi și drepte ocine și dedine.

Ci au fost împresurați de Greci cu sila. Iar domnia mea m-am milostivit de aceasta și am miluit pe mai sus-zisele slugi ale domniei mele cu dădinele lor.

De aceea, am dat domnia mea mai sus-spusele slugi ale domniei mele, ca să le fie ocinele lor de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Vladul comis și Ivașco stolnic și Gonța mare paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Și eu, Ștefan grămătic, care am scris-o în minunata cetate București, luna iulie 11 zile, în anul 7076 <1568>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Col. Prof. Ion Ionașcu, nr. 14. Orig., hîrtie (29,5 × 24,5). pecete timbrată. Traducere din 1895 la Bibl. Acad., MDCXLIX/45.

† Cu mila lui Dumnezeu, Ioan Alixandru voivod a tot pămîntul Țării Rumâniște, ficiorul marilui și preabunului Mircii voivod, nipotul Mihni vodă. Dat-am domnia mea această învătătură a domniї mili Radului spă-

tarul i brat ego, Șărbū și ficiorilor lor, cîți Dumnizău li va da, ca să li fii lor moșii însă pi apa Rîmnicului în sus, pi gura Cătăuțului pînă în surpătura lacului Muciștilor și di acolia pre Cătăuțu în sus pînă în gorăni cii mari și di acole pînă în dealul Cîlnăului, pînă la Rîpa Bontii și de acolea pi deal în jos pînă în fundătura Văii Largi și de acolea pi matcă în jos, pînă în apa Rîmnicului. Pintru că aceasta ci să zici mai sus moșii fost-au bătrînă și diriptă moșii stătătoari, încă mai dinnainte vrîmi, din zilili lui Băsărabă vodă, ca să fii lui Bucșă și frățini-său, lui Pitru armașul și lui Margini sulgerul moșii și ficiorii frăține-său, cil dintiu Radul și Oanci și ficiorilor lor, cîți Dumnizău îi va dărui, ca să li fii lor moșie pi apa Rîmnicului și Poiana Muntinului, ce să chiamă la Dănilîști.

Ca să să știi sâmnile hotarului: pînă în piscul Căpățîinii și di acoli pînă în hotarul Riaccii, undi să pogoară iar în Rîmnic și de acolea pin gura Motnăului și iar din gura Motnăului pînă în matca Cătăuțului pîn obîrșie și Poiana Crastavițelor toată și pi disupra Podul lui Plaviț pre Dealul Roșiu și mai pe deasupra di Poiana Cerbului și Poiana Cerbului toată, pînă în izvorul Neculilor și pînă în Izvorul Purcelilor și pînă la Umșor și pînă în piscul Pardosului. Pintrucă au fost bătrînă și direptă ocină stătătoare încă mai dinnainte vrême, din zililé lui Vlad vodă.

Și iar să fii lui Bucșă midilnicirul și frăține-său ci sîntu mai sus-scriși, dintiu frați și feciori, Radul și Oance, moșii în Bărăști ali lor părți toati cîti să vor alége di pisti tot hotarul, cum mirge di apa Rîmnicului pînă în capul moșii, pă(n)tru că iasti bătrî(nă) și diriptă moșie stătătoare, încă mai dinnainte vrême.

Și iar au cumpărat Bucșă vornicul și cu frate-său Petru armașul, sînguri, fără de alți frați, moșii în Bălțați și-n Putrida, partea Barbului vistiariul, toată, din Putrida și din fune Udrească a treia parte, din Bălțați și din apă un vad de moară. Pentru că l-au fost cumpărat di la Barbul vistéru, diriptu 4 500 de aspri gata di argintu, pintru că au fost vîndut-o Barbul vistéru părți di moșii ci sîntu mai sus-scriși, pintru mari nivee ce-u fostu avut di [di]la Mircii vodă, pântru că au văzut sîngur dumnealui și cărți lui Băsărabă vodă și carti lui Vlad vodă și cartea Mircii vodă, stătătoare di cumpărătoari veche și nidispărțit. Așîdiri și domnia mea încă o am mai întărit și o am înnoit.

Diriptu aciaia, dat-am și domnia mea Radului spătarul și frățini-său, lui Șărbū și lui Bucșă midelnicerul și lui Pitru armașul și lui Margini sulgerul și Radului și Oancei cum iasti dată care să zice mai sus moșie ohabnică și stătătoare și ficiorilor și nepoților și strenepoților cîți să vor tragi dintru dînșii, dupe poronca domnii méli.

Și aciastă mărturie am dat și domnia mea lui: jupînul Dobromir marile ban din Craiova și jupînul Dragomir marile vornic și jupînul Radul marili logofăt și Bade vistéru și Vlad comisul, Ivașco stolnicul, Gonțea postélnicul¹ și jupînul Stoichița vel postelnic. <Ispravnic>, Radul vel logofăt.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 842 A (M-rea Rîmnicu Sărat, IV/40). Traducere; altă traducere (defectuoasă) ibidem, S.I., nr. 842 B (M-rea Rîmnicu Sărat, XVI/9) cu vâleatul 7200 și un fragment XII/23, f. 12.

Datat după domn și sfatul domnesc.

EDIȚII. DIR, B, 273—274.

¹ În loc de: paharnicul.

† Многостію божією, Іу Ілѣандрѣ воєвода н господинѣ <вѣсом> землє Зггровлахниское, синѣ великааго н прѣдобрааго Мирчев воєвода, а неписи Мирчев воєвода. Дават господство ми сію повелѣніє господства ми жѣпанницев Керев със синови си, елице мѣ Богѣ прииштит, іакоже да мѣ ест село Цигънецини половинѣ н две ациганке, занеже ест покѣпни жѣпанница Кера шт на едни прѣвѣс браточедѣ, по нме Бланкѣл вистітар, за тѣ жнати, ешеже кѣда ест бнл прн<вѣг> чюжде землє н за кѣд егли жински със мѣргърттарю н със камене, нгле аспри хѣ н мѣргърттар за пелеш за хѣд аспри, а злато за пелеш за хѣв аспри. Я потом пак покѣпни жѣпанница Кера шчинѣ шт дел братом си Бланкѣлѣвк ключар шт Цигънецини г-траго дел, за хѣд аспри.

Я потом, брати си Бланкѣл ключар, ши придоше прѣд господства ми, тере даде сестрѣ си Керев негов дел за шчинѣ шт Цигънецини, варе еанка се хтет нзврати, шт негов добром волю, със знаніє <вѣсом мегіашом> шт згор н шт здол, али даде ... дел за шчинѣ шт Цигънецини, еже мѣ ест дал братѣ си Бланкѣл вѣ животнѣ ... а ко... хокет бнти ...

<Сеже н сведетеліє> поставлѣх <господство ми:> ... вел вистітар н Стан вел спатар н ... вел пехарник н ... вел комис н Ивашко <столник> ... велнкн шгшфет.

<Пис аз> ... граматнк, еже ю написах вѣ столни градѣ Бѣкѣрецини ... в лѣт...

† Іу Ілѣандрѣ вквєвда, многостію божією, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn (a toată) țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Chera cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie satul Țigăneștii jumătate și două țigănci, pentru că a cumpărat jupanița Chera de la un văr primar, anume Vlaicul vistier, pentru 300 galbeni, încă pe cînd a fost pribeag (în) țări străine și pentru 24 ace femeiești cu mărgăritare și cu pietre, acele 2 000 aspri și mărgăritarul pentru canafuri de 4 000 aspri, iar aurul pentru canafuri de 2 000 aspri. Iar după aceea, iar a cumpărat jupanița Chera ocină din partea fratelui său Vlaicul clucer a 3-a parte din Țigănești, pentru 4 000 aspri.

Iar după aceea, fratele său Vlaicul clucer, el a venit înaintea domniei mele, de a dat surorii sale Chera partea lui de ocină din Țigănești, oricît se va alege, de a lui bunăvoie, cu știrea (tuturor megiașilor) din sus și din jos, însă a dat... partea de ocină din Țigănești, pe care i-a dat-o fratele său Vlaicul în timpul vieții (la) ... iar care ... va fi ...

(Iată și martori) am pus (domnia mea:) ... mare vistier și Stan mare spătar și ... mare paharnic și ... mare comis și Ivașco (stolnic) ... mare logofăt.

(Am scris eu)... grămătic, care am scris-o în cetatea de scaun București ... în anul ...

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXXXIV/40. Orig., perg. (28 × 35), rupt și șters, pecete timbrată.

Datat după domn și cei doi boieri din sfatul domnesc.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 270.

† Пишет жьпан Добромир велики бан Кралевски сїю моа книг семѸ чловѣкът, по нме Добрини н брат мѸ си Мардарїе ут Гръдещїн, іакоже да нм ест учинѸ Ѹ Сороковѣтїн, алн дел Манѣ н Бранов, вѣсах, варн еанка съ хтет нзбратит ут по вѣс хотаром, зане ю ест дал Манѣ н Бран на врѣме ут сѣмрѣтъ Добринов н Мардарїев како да нм ест помѣнѸ н да нм сѣтворит поменѸ н сѣръкѸсте н да платит Добрини н Мардарїе вѣсѣ дѸжнове Манев н Бранов. Ялн дадоше Манѣ н Бран сїа учинѸ више писана швемѸн людіе више речени, Добринов н Мардарїев, за свонм довром волю н сѣс знанїе вѣсем мегїашом н ут пред свещенїїн колн сѣт комкалн н слѸжил. Таже ест сѣтворнл Добрини сѣс Мардарїе вѣсѣх помѣне н сѣръкѸсте н платнл ест вѣсѣх дѸжнове Манев н Бранов, тере ест дал Ѹк аспри готовн.

Я потом, н Мардарїе н Добрини имахѸ прѸх пред мене сѣс Станчиол ут МамѸл радї сїю учинѸ више речена. И сице преше Станчиол по Добрини н по Мардарїе како нѣст далн Манѣ н Бран ниҳном дел за учинѸ Добриннов н Мардарїев. Я потом, Добрини н Мардарїе а вини донесше мноз мегїашїн н свещенїїн тере сѣт свѣдетелствовали како сѣт дал Манѣ н Бран ниҳном [ут] учинѸ Добриннов н Мардарїев н аз гледа н разсмѣх како не имат Станчиол ни една мѣтех сѣс сїа учинѸ. И всташе Станчиол ут закон ут пред мене, анѸ да дрѸжит Добрини н Мардарїе сїа учинѸ више писана.

И тем радї, ниҳто да не смѣют покѸснїти бантовати нан запрети пред сїю моа книга, ере тога чловѣка зло кет патит. Инако да нѣст, по мое реч.

Пис ПетрѸ, мѣсеца юліе еї дьнн.

† Scrie jupan Dobromir mare ban al Craiovei această carte a mea acestui om, anume Dobrin și fratelui său Mardarie din Gârdești, ca să le fie ocină la Sorocoveni, însă partea lui Manea și a lui Bran, toată, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că au dat-o Manea și Bran la vremea lor de moarte lui Dobrin și lui Mardarie ca să fie pomană și să le facă pomană și sărăcuste și să plătească Dobrin și Mardarie toate datoriile lui Manea și ale lui Bran. Însă au dat Manea și Bran această ocină mai sus-scrisă acestor oameni mai sus-spuși, Dobrin și Mardarie, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megieșilor și dinaintea preoților, care i-au împărțășit și i-au slujit. Astfel au făcut Dobrin cu Mardarie toate pomenile și sărăcustele și au plătit toate datoriile lui Manea și ale lui Bran, de au dat 720 aspri gata.

Iar apoi, și Mardarie și Dobrin au avut pîră înaintea mea cu Stanciul din Mamul pentru această ocină mai sus-zisă. Și așa pîra Stanciul pe Dobrin și pe Mardarie că nu au dat Manea și Bran partea lor de ocină lui Dobrin și lui Mardarie. Iar după aceea, Dobrin și Mardarie ei au adus mulți megieși și preoți de au mărturisit cum au dat Manea și Bran ocina lui Dobrin și lui Mardarie și eu am cercetat și am înțele că nu are Stanciul nici un amestec cu această ocină. Și a rămas Stanciul de lege dinaintea mea, ci să țină Dobrin și Mardarie această ocină mai sus-scrisă.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească să încerce a-i tulbura sau să-i oprească înaintea acestei cărți ale mele, căci acel om rău va păți. Altfel să nu fie, după spusa mea.

A scris Petru, luna iulie 15 zile.

După „Studii și materiale de istorie medie“, V (1962), p. 626—627. Orig., hîrtie (29 × 21), pecete aplicată, căzută.

Datat după marele ban și anterior întăriri domnești din 1578 mai 7 (orig. slav în Muzeul de istorie al jud. Prahova, nr. inv. C 29 821).

† Милостію божією, Іу Александръ воевода и господинъ въсон земли Уггровлахинскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводѣ. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми болѣринѣ господства ми, жѣпан Мнхнѣ прѣкълаб и съ синови си, елици мѣ Богъ приидѣтит, такоже да мѣ ест учинѣ ѣ Бѣдѣни въ дел Прѣнчек, два дела въ дел пѣсвѣде, въ над въса учинѣ, занеже ест бил пошел синови Прѣнчек, Бѣлан със братїям си прѣд поконнаго Петрашко воевода, тере сѣт дал и сложил вше реченѣ болѣринѣ господства ми над сїа вше речена учинѣ, два дела въ дел бащам Прѣнчек, али ѣ шеа полеве, въ своем добром волю, занеже нх ест милова и гледал и хранил болѣринѣ господства ми Мнхнѣ прѣкълаб. И Бѣлан със братїям си всташе над третаго дел.

И потом, Мнхнѣ прѣкълаб има прѣніе прѣд господства ми със Лацко, брат Бѣланов и със Мнхнѣ, синъ Бѣланов и сице прѣше Лацкв и Мнхнѣ прѣд господства ми, како не сѣт дал и сложил вше реченѣ болѣринѣ господства ми, Мнхнѣ прѣкълаб, над вше речена учинѣ. И ѣ тем, господство ми гледах и сѣднх, по правдѣ и по закон, със въсими чѣстити правителїе господства ми. И видѣх господство ми и книг Петрашко воеводѣ за сложение и за братство. Събаче, съм дал господство ми Мнхнѣ прѣкълаб, како да си дрѣжит вше реченѣ учинѣ како га сѣт бил сложил и наипрежде врѣме. И всташе Лацко, брат Бѣланов и Мнхнѣ, синъ Бѣланов, въ закон въ прѣд господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми болѣринѣ господства ми, Мнхнѣ прѣкълаб вше речена учинѣ, такоже да мѣ ест въ учинѣ и въ шѣбѣ, емѣ и синови емѣ и вѣском и прѣвнѣчетом и не въ когоже непоколѣбчимъ, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлех господство ми: жѣпан Добромир велики бан Кралевски и жѣпан Драгомир велики дворник и жѣпан Радул велики логовет и Бадѣ вистїар и Стан спатар и Бладул комис и Івашко столник и Гонѣ пѣхарник и Стойка постелник. Исправник, Радул велики логофет.

И аз, Барнава, еже ю написах ѣ граду Бѣквреши, мѣсеца юліе ѣ днѣ, и текѣшим лѣтом въ іама до селѣ, в лѣт ж ос.¹

† Іу Александръ воевода, милостію божію, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Mihnea pîrcălab și cu fiii săi, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Bădeni din partea lui Pruncea, două părți de pretutindeni, de peste toată ocina, pentru că au mers fiii lui Pruncea, Bălan cu frații săi, înaintea răposatului Petrașco voievod, de au dat și au așezat pe mai sus-zisul boier al domniei mele peste această mai sus-zisă ocină, două părți din partea părintelui lor, Pruncea, dar în amîndouă cîmpurile, de a lor bunăvoie, pentru că i-a miluit și i-a căutat și i-sa hrănit boierul domniei mele Mihnea pîrcălab. Iar Bălan cu frații săi au rămas peste a treia parte.

Iar după aceea, Mihnea pîrcălab a avut pîră înaintea domniei mele cu Lațco, fratele lui Bălan și cu Mihnea, fiul lui Bălan și așa au pîrît Lațco și Mihnea înaintea domniei mele, că n-au dat și n-au așezat pe mai sus-zisul boier al domniei mele, Mihnea pîrcălab, peste mai sus-zisa ocină. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și cartea lui Petrașco voievod de așezare și de înfrățire. Deci, am dat domnia mea lui Mihnea pîrcălab, ca să-și țină mai sus-zisa ocină așa precum l-au așezat

și mai dinainte vreme. Și au rămas Lațco, fratele lui Bălan și Mihnea, fiul lui Bălan, de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele, Mihnea pîrcălab mai sus-zisa ocină, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Vladul comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Stoica postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Și eu, Varnava, care am scris-o în cetatea București, luna iulie 19 zile, iar ani curgători de la Adam pînă acum, în anul 7076 ¹ <1568>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 787 (Ep. Buzău, XVI/11). Orig., hirtie (31,5 × 21), pecete timbrată. Cu o traducere din 1862.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 276–277. Facs. *Ibidem*, 507.

¹ Văleatul: „x̄ōs” („1568”) corectat în: „x̄ps” („1598”).

87

1568 (7076) iulie 24, București.

† Милостію вожією, Іу Ілліѣандрѣ воєвода н господинѣ въсое землє Зггровлаѣхинское, синѣ велкаго н прѣдобраго Мирча воєвода. Дават господство ми сію повелѣніє господства ми свѣтомѣ монастыр глаголеми Гльвѣчог, іакоже да мѣ ест ѡт планин еже се зовет Прѣслоп, третаго дела, по кѣде ест вѣла дрѣжаа свѣта монатир н нанпрѣжде врѣме, понеже ест вѣла покѣпна ѡт поконнаго Радула воєвода ѡт Лазар егѣмен ѡт Брѣдет за єдин тетравангел за х̄д аспри, іакоже да ест свѣтомѣ монастыр въ помощи н зкрѣпленіє.

И вѣдѣх господство ми н книг Радула воєвода за покѣпни таже сѣт вѣли ветхн н раздранн. І господство ми поновнх н стрѣвднх сію книг свѣтомѣ монастыр, іакоже да мѣ ест въ шчинѣ н въ шхабѣ н ни ѡт когоже непотѣкновено, поризмо господства ми.

Сеже сведетелю поставлю господство ми: жѣпан Добромир велки бан Кралевски н жѣпан Драгомир велки дво<ри>¹нк н жѣпан Радула велки логофет н Бадѣ вистіар, Стан спатар н Івашко столник н Бладула комис н Гон<цѣ>¹ пѣхарник н Стонка велки постелник. Исправник, <Ра>¹д<у>¹ла велки логофет.

Пис аз, Стан писец, на столни граду Бѣкѣрѣци, мѣсеца юліє к̄д дѣни, въ лѣт х̄ѣос.

† Іу Ілліѣандрѣ воєвода, милостіа вожіа, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri care se cheamă Glăvăciog, ca să-i fie a treia parte din muntele care se cheamă Preslop, pe unde a ținut sfânta mănăstire și mai înainte vreme, pentru că a fost cumpărat de răposatul Radul voievod de la Lazăr egumenul de la Brădet pe un Tetraevanghel de 1 000 aspri, ca să fie sfintei mănăstiri de ajutor și de întărire.

Și am văzut domnia mea și cărțile lui Radul voievod de cumpărătură, dar erau vechi și rupte. Iar domnia mea am înnoit și am întărit acele cărți

sfinteii mănăstiri, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Ivașco stolnic și Vladul comis și Gon<țea>¹ paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic, <Ra>¹d<u>¹ mare logofăt.

Am scris eu, Stan scriitorul, în cetatea de scaun București, luna iulie 24 zile, în anul 7076 <1568>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 789 (Glavacioc, XXV/2). Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1848; alte traduceri: ibidem, ms. 223, f. 110v—111 și la Bibl. Acad., CMXI/142.

EDIȚII. Trad. *DJR*, B, 277. Facs. *Ibidem*, 508.

---

¹ Loc rupt.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată Țara Românească, feciorul marelui și preabunului Mircii voievod, nepotul Mihnei voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele Vladului Mîndrul și frăține-său, Bădicăi și Chi[r]ciului și cu feciorii lui, Radul și Bădica și Nan și Sarul și Stanciul și Cazan și Radul și cu cetașii lor și Vladului cu frații lui, Dragomir și Radul și Borcea cu frate-său, Vladul și cu soru-sa, Neaga și Cîrstii cu frații lui și cu feciorii lor și lui Crăciun cu feciorii lui și cu toți feciorii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor moșie satul Vîrleții tot, din cîmp și din braniște și din apa Ialomiții și du preste tot hotarul, pentru că iaste a lor bătrînă moșie de baștină.

Iar după aceia, Vladul Mîndrul cu frații lui și cu feciorii lui și cu toți cetașii lui au avut pîră înaintea domniei mele cu Vladul Calapod și cu Boboc din Steanca și cu Frățilă din oraș de la Floci și cu Bobolea logofăt și cu toți cetașii lor ce să cheamă Arămeștii din Pisculești și cu Pătru cu frații lui din Lumineni. Și așa pîra Vladul Calapod și cu Boboc și cu Frățilă și cu Bobolea grămătic și cu toată ceata Arămeștilor înaintea domniei mele cum că sînt Vîrleții ai lor, moșie de baștină, încă din zilele răposatului Dan voievod. Întru aceia, domnia mea am căutat și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții boierii domniei mele și am citit domnia mea și cărțile ale acelor domni bătrîni, cartea lui Dan voievod și cartea răposatului Radului voievod Călugărul și cartea lui Pătru voievod de rămas. Și au rămas și dinnaintea domniei mele cum au rămas și dinnaintea acelor mai sus-scriși domni bătrîni, cum mai mult amestec să nu aibă în veci cu această mai sus-zisă moșie.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea acestor mai sus-numiți oameni, Vladului Mîndrul și frăține-său, Bădicăi și Chiciului și cu feciorii lor, Radul și Bădica și Nan și Sarul și Stanciul și Cazan și Radul și cu cetașii lor și Vladului cu frații lui, Dragomir și Radul și Borcii cu frate-său, Vladul și cu soru-sa, Neaga și Cîrstii cu frații lui și lui Crăciun cu feciorii lui, ca să le fie lor moșie ohabnică și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată și mărtuii am pus domnia mea pe: jupan Dobromir vel ban de Ia Craiova i jupan Dragomir vel dvornic i jupan Radul vel logofăt i Dediul¹ vistier i Stan spatar i Vladul comis i Ivașco stolnic i Gonța paharnic i Stoica vel postelnic. Și ispravnec, jupan Radul vel logofăt.

Și am scris eu, Bercea logofăt, în luna lui iulie 28 dni, leat 7076 <1568>.

Acest izvod s-au tălmăcit pre limba românească de pre cartea cea sîrbească asemenea, la Școala domnească cea slovenească la Sfeti Gheorghie cel Vechiu.

† Floru ierei dascăl slovenesc izpisah.

După „Studii“, XX (1967), p. 310.

¹ În acest timp mare vistier este Badea.

89

1568 (7076) iulie 30, București.

† Мноостію божією, Іу АлеѣандрѸ коевода и господинѸ въ сон земли Зггровлахінскон, синѸ великаго и прѣдобраго Мирча коевода, а неписеѸ поконномѸ МинѸнѸе коевода. Дават господство ми сію повѣ<ле>ніе господства ми свѣтомѸ и божеств<ен>омѸ монастырѸ глаголеміи Бистрица, идеже ест храм пресвѣтѸен, чистіе владічници нашен Богородице и чьстнѸ ей Успеніе, чьстнѸешомѸ шцѸ ІгѸменѸ Макаріе нермонах и въсем божественним іноком живѸщим въ свѣтѸемъ мѣсте семѸ, такоже да им ест село БлѸтѸрѸци, еже се зовет БогдѸнен, что сѸт на рекѸ Кодменен, понеже ест сіе село БогдѸнен свѣто монастырѸ стара и права шчинѸ и за дѣдінѸ и приложено шт жѸпан БлѸтѸрѸл, дѣдѸ почтенномѸ правителю господства ми, жѸпанѸ РадулѸ велики логофетѸ и дадено еше ш предшконнаго Басараба коевода, вѸти жѸпанѸ БлѸтѸрѸл въ вѣчное въспоминаніе, а свѣтомѸ монастырѸ въ зкреплѣніе и божественним іноком въ пишѸ. И видѸх господство ми и книгѸ поконнаго Басараба коевода и книги інем поконним господари вѸшии прежде господство ми. И еше сведетелствова и а неписеѸ жѸпанѸ БлѸтѸрѸл, почтенни правителю господства ми, жѸпан Радул велики логофет, предшконства ми, како ест дал дѣдѸ его, жѸпан БлѸтѸрѸл и приложил сіе село више реченое, БогдѸнен, свѣтомѸ монастырѸ еже више рѣх, за дѸшѸ его и за дѸшѸ родітеліем емѸ. И еше сѸт писани жѸпан БлѸтѸрѸл и родітеліе его въ свѣтѸю проскъмндію и въ свѣтѸемъ и божественех помѣнницѸх въ свѣтн монастырѸ глаголеміи Бистрица.

И акто хокет раздрати сіе тѸкъмежіе что ест штакмиа и приложил и дал жѸпан БлѸтѸрѸл сіе село БогдѸнен свѣтомѸ монастырѸ Бистрицев нан шт сѸродшниці его нан шт іно племенник, а того чьловѣкѸ да ест проклет шт тнї свѣтнѸ шцѸ иже въ Никен и шт ѣї апостоли и шт въсѸх свѣтнѸ БогѸ згодившнѸ и да имаеѸ шчестіе сѸс Іюда и сѸс трѸклетн ірїа и сѸ въсеми невѣрнимн еврен еже възвѸшише на господа Бога и спаса нашего Ісуса Христа, крѸв его на ннѸи на чедѸх нѸ.

Тем раді, дадох и господство ми свѣтомѸ монастырѸ глаголеміи Бистрица, такоже да им ест сіе село БогдѸнен въ шчинѸ и шхабѸ и шт никогоже непотѸкъновѣно, порнзмо господства ми.

Сеже и сведетеліе поставлѸем господства ми: жѸпан Добромір велики бан Кралевски и жѸпан Драгомір велики дворник и жѸпан Радул велики логофетѸ и

ЖЪПАН СТАН ВЕЛИКИ СПАТАР И БАДЪ ВЕЛИКИ ВИСТИЕР И ЪВАШКО ВЕЛИКИ СТОЛНИКЪ И
БЛАДУЛ ВЕЛ КОМИС И ГОНЦЪ ВЕЛИКИ ПЕХАРНИК И СТОКНИЦА ВЕЛИКИ ПОСТЕЛНИК. ИСПРАВНИК,
РАДУЛ ВЕЛИКИ ЛОГОФЕТЪ.

И аз, ПѢТРЪ, ЕЖЕ Ю ПИСАХ ВЪ НАСТОЛНИ ГРАДЪ БЪКЪРЕЩИ, МѢСЕЦА ІЮЛІЕ ЛѢ
ДНИ И ЛѢТОМ ТЕКЪЩИМ ШТ ЪДАМА ДО СЕГО ПИСАНІЕ, ВЪ ЛѢТЪ ХЪОС.

† ІУ АЛЕЪАНДРЪ ВЪВЕВДА, МИЛОСТІА БОЖІЮ, ГОСПОДИНЬ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul răposatului Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Bistrița, unde este hramul preasfintei, curatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu și cinstitei ei Adormiri, preacinstitului părinte egumen Macariei ieromonah și tuturor dumnezeieștilor călugări care trăiesc în acest sfînt loc, ca să le fie satul Vilturești, care se cheamă Bogdănei, care este pe rîul Codmenei, pentru că este acest sat Bogdănei al sfintei mănăstiri veche și dreaptă ocină și dedină și dăruit de jupan Vilturul, bunicul cinstitului dregător al domniei mele, jupan Radul mare logofăt și dat încă dinaintea răposatului Basarab voievod, ca să fie jupanului Viltur veșnică pomenire, iar sfintei mănăstiri de întărire și dumnezeieștilor călugări de hrană. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Basarab voievod și cărțile altor răposăți domni care au fost înaintea domniei mele. Și încă a mărturisit înaintea domniei mele și nepotul jupanului Viltur, cinstitul dregător al domniei mele, jupan Radul mare logofăt că bunicul său, jupan Vilturul a dat și a dăruit acest sat mai sus-zis, Bogdănei, sfintei mănăstiri care este mai sus-zisă, pentru sufletul lui și pentru sufletul părinților lui. Și încă sînt scriși jupan Vilturul și părinții lui la sfînta proscomidie și în sfintele și dumnezeieștile pomelnice din sfînta mănăstire numită Bistrița.

Iar cine va strica această întocmire pe care a întocmit-o și a dăruit și a dat jupan Vilturul, acest sat Bogdănei, sfintei mănăstiri Bistrița sau din rudele lui sau din alt neam, iar acel om să fie blestemat de 318 sfinți părinți cei de la Nicheia și de 12 apostoli și de toți sfinții care sînt plăcuți lui Dumnezeu și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cel de trei ori blestemat și cu toți necredincioșii evrei care au strigat asupra domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos, sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri numite Bistrița, ca să-i fie acest sat Bogdănei de ocină și ohabă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Stan mare spătar și Badea mare vistier și Ivașco mare stolnic și Vladul mare comis și Gonțea mare paharnic și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Și eu, Pătru, care am scris-o în cetatea de scaun București, luna iulie 30 zile și ani curgători de la Adam pînă la această scriere, în anul 7076 <1568>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 790 (Bistrița, II/2). Orig., perg. (22,5 × 37), pecete timbrată-Cu o traducere din 1795; alte traduceri ibidem, mss. 192, f. 611v-612, 201, f. 78v-79 și 713-f. 575-576.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 277-278.

† Милостію божію, Іу Ілѣандрѣ воєвода и господинѣ. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми штѣсмѣ владікѣв, кнр Ефтемне митрополит, іакоже да им ест свѣтомѣ митрополитом една виноград шт Іинноса, что ест дрѣжал кѣмѣрашѣ и едно леваде, еже ест код виноград, понижє сѣм помн-ловад господство ми сѣс тѣх виноград и сѣс тѣх ливѣде.

Сєго радї, ннхто да не смѣт вантовати или досаждати пред сію кннг господства ми, ере тога чьловека зло кет пїтяти шт кѣ господство ми. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, Драгомнр велнкн дворник.

Иис мѣсеца август ѣ днн.

† Іу Ілѣандрѣ воєвода, милостію божію, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui vlădică, chir Eftemie mitropolit, ca să-i fie sfintului mitropolit o vie de la Aninoasa, pe care a ținut-o cămărașul și o livadă, care este lîngă vie, pentru că am miluit domnia mea cu acea vie și cu acea livadă.

De aceea, nimeni să nu cuteze să tulbure sau să supere înaintea acestei cărți a domniei mele, căci acel om rău va păți de la domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Dragomir mare vornic.

S-a scris luna august 2 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Вл., S.I., nr. 791 (Mitrop. Т. Ром., XXXIV/12). Orig., hirtie (31 × 21) pecete aplicată, căzută. Cu două traduceri: din 1854 și 1912; alte traduceri ibidem, mss. 127 f. 282v și 134, f. 559.

Datat după domn și ispravnic.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 279. Facs. *Ibidem*, 509.

† Милостію божію, Іу Ілѣандрѣ воєвода и господинѣ вѣсон земле Шггровлашинское, синѣ велнкаго и прѣдобраго Мирчев воєвода, анепсею Михнев воєвода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми жѣпанницѣ Марнев, жѣпанница Балев пѣхарник, сестра Петрашко воєвода, и дѣщерѣ ен Добрев и сѣс нах синови, елнцн им Богѣ даст, іакоже да им сѣст села, на нме Петрошанин вѣси, сѣ вѣсом хотаром и шт Лолоещн, варе колнко се хоке избрати дел Балев пѣхарник и шт Нєгоещн и шт Бѣтешн, такогере дел Балев <пѣха>¹рник вѣса и шт шчинѣ и шт вєчинн и шт воднннцє ² и шт свєх, шт позєжде, покѣде се хтєт нантн шт комате Балев пѣхарник.

И ацигани, по нме Мош сѣс и ациган>¹ка си и сѣс децами и Полтѣ сѣс ациганка си и сѣс децами си и Бѣднча сѣс <а>¹циганкѣ си и сѣс децами си и Радул, синѣ Раннов, сѣс децами си и сѣс ациганкѣ и дѣщєра Раннов, по нме арманка и сѣс децами сп, понеже снє вѣсе више рєчени шчине, села ацигани и сѣт внє старє и правє и дѣдннє комате Балев пѣхарник, мѣж жѣпаннцєв Марнев. Инѣ по сѣмрѣтн Балев пѣхарник шстал ест шт телє егє тѣчннє една дѣщєрѣ,

по именѸ ен Нѣкша, зчинена със жѸпанница Марне. Я сие више речене комате вѣсех всташе вѣ рѸце <Е>Н. Я потом, къда ест бил на сѣмрѣтъ ен, Нѣкшев, дѣщера Балев пѣхарник, а вна си ест дала вѣсе нenne више речене комате, села и ацигани, матерѸ ен, жѸпанницѸ Марнев и сестрѸ ен Добрен, како да сѣт вѣсе матерѸ ен Марнев и сестрѸ ен Добрев и да сѣт тѣчу вше волнице шбладати и дрѣжати вѣсе при и нenne жикот, а дрѸго нитко да не имат метѣх над сѣе више речени комате. Сице изнандоу господство ми и истинствовах ере си ест сице дал и зтакмил сама Нѣкша със нению пзна³, на сѣмрѣтъ ен и дал ест вѣсе комате ен матерѸ си Марнев и сестрѸ ен Добрев, шт пред вѣсем мегнишом и свѣщенником шт школо. И видѣх и господство ми кинга Нѣкшев, дѣщера Балев, како си ест дал вѣсе комате ен више речени матерѸ си Марнев и сестрѸ ен Добрев.

И еше изнандоу господство ми за прикне жѸпанницев Марнев, колнко ма<р>ххѸ и нманне дал ест ен поконнога РадѸлла воевода, хл аспри готови и ннеу много мархѸ жито и дрѸге многе. И със сие вѣси аспри скѸповал си ест Баллѣ пѣхарник сѣе више писане комате и платил си ест сваке неговѣ дрѸжнове и села. И със волю Балев пѣхарник, якоже да ест ен сѣ место прикне и з покоеніе при жикот ен и дѣщерѸ ен Добрев.

Сего радї, дадоу и господство ми жѸпанницѸ Марнев и дѣщерѸ ен Добрев, якоже да им ест вѣсе сѣе више речене комате, села и ацигани, вѣ шчинѸ и вѣ зхабѸ, ним и синовим им и видком и прѣвнѸчетом и не шт когоже непотѣкно-венномѸ, по реч господства ми.

Сеже збо свѣдѣтелне поставлѣем господства ми: жѸпан Добромир велики ван Кралевски и жѸпан Драгомир велики дворник и жѸпан РадѸл велики логофет и <Ст>ан спатар и БладѸл комис и Бадѣ вистїпар и Гонцѣ пѣхарник и Стонка велики постелник. Исправник, РадѸл велики логофет.

Пис аз, Дрѣгич, мѣсеца авгѸст в дѸни, вѣ лѣт хѸѸѸ.

† Іw александнѸ вшевѸда, милостиж божію, господинѸ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Maria, jupanița lui Balea paharnic, sora lui Petrașco voievod și fiicei ei, Dobra și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie satele, anume Petroșanii toți, cu tot hotarul și din Loloești, oricît se va alege partea lui Balea paharnic și din Negoești și din Bătești, de asemenea partea lui Balea paharnic, toată, și din ocină și din vecini și din mori² și din toate, de pretutindenii, pe unde se vor afla din averile lui Balea paharnic.

Și țiganii, anume Moș cu țiganca sa și cu copiii și Poltea cu țiganca sa și cu copiii săi și Bădicea cu țiganca sa și cu copiii săi și Radul, fiul lui Raino, cu copiii săi și cu țiganca și fiica lui Raino, anume Armanca și cu copiii săi, pentru că aceste toate mai sus-zise ocine, sate și țigani au fost vechi și drepte și averi de moștenire ale lui Balea paharnic, bărbatul jupaniței Maria. Dar după moartea lui Balea paharnicul a rămas din trupul lui numai o fiică, pe numele ei Neacșa, făcută cu jupanița Maria. Și aceste mai sus-zise averi toate au rămas în mîinile ei. Iar după aceea, cînd a fost la moartea ei, a Neacșei, fiica lui Balea paharnic, iar ea și-a dat toate mai sus-zisele averi ale ei, sate și țigani, mamei ei, jupanița Maria și surorii ei, Dobra, ca să fie toate ale mamei ei Maria și ale surorii ei, Dobra și numai ele să fie volnice să stăpînească și să țină toate în timpul vieții lor, iar altul niemi să nu aibă amestec peste aceste mai sus-zise averi. Astfel, am aflat domnia.

mea și am adevărit că și le-a dat și a întocmit însăși Neacșa cu limba ei, la moartea ei și a dat toate averile mamei sale, Maria și surorii ei, Dobra, dinaintea tuturor megiașilor și a preoților de primprejur. Și am văzut și domnia mea cartea Neacșei, fiica lui Balea, că și-a dat toate averile ei mai sus-zise mamei sale, Maria și surorii ei, Dobra.

Și încă am aflat domnia mea de zestrea jupaniței Maria, cîtă marfă și avere i-a dat răposatul Radul voievod, 30 000 aspri gata și altă multă marfă de aur și multe altele. Și cu aspri toți și-a răscumpărat Balea paharnic aceste mai sus-scrite averi și și-a plătit toate datoriile și satele. Și <a fost> cu voia lui Balea paharnic, ca să-i fie ei în locul zestrei și pentru odihnă în timpul vieții ei și a fiicei ei, Dobra.

De aceea, am dat și domnia mea jupaniței Maria și fiicei ei, Dobra, ca să le fie toate acestea mai sus-zise averi, sate și țigani, de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și <St>¹ an spătar și Vladul comis și Badea vistier și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Am scris eu, Drăghici, luna august 2 zile, în anul 7076 <1568>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXCVI/168. Orig., hîrtie (43 × 28,5), pecete timbrată.
EDIȚII. Trad. Grecianu, *Genealogiile*, II, 180; *DJR*, B, 279–280.

¹ Loc rupt.

² Pasajul: „и от Бѣтеши ... воднище“ („și din Bătești ... mori“) șters cu chinovar și scris deasupra rîndului: „продад ест, исправник Мнрославе лугуфет“ („le-a vîndut, ispravnic Miroslav logofăt“).

³ În loc de: „визик“.

Izvod după hrisovul lui Alicesandru vodă.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voivod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și bunului Mircii voivod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele jupînesii Mușii și fii-sa, Neacșii și cu feciorii ei, cîți Dumnezeu le va dăru, ca să le fie lor în satul anume Valea Lupului, jumătate, partea jupînesii Mușii toată, cîtă au ținut-o mai denainte vrême, caré îi iaste bătrîină și dreaptă moșie de moștenire încă de la moși, de la strămoșii ei, a ei și a maicăii ei, Slavnii.

După acéia, jupîneasa Mușa, ia au avut pîră cu frate-său Tudor înaintea răposatului Pătrașco voivod pentru acest sat ce s-au zis mai sus. Și așa au fost vrînd Tudor ca să scoață pe soru-sa, jupîneasa Mușa, să nu aibă treabă cu satul ce s-au zis mai sus. Și au fost luat Tudor lége, 12 boiari, dinnaintea răposatului Pătrașco voivod, să jure cu dînsul cum că soru-sa, jupîneasa

Mușa, nu are nici o treabă cu satul ce s-au zis mai sus. Și n-au putut nicum să jure, ci au rămas Tudor de lége dinnaintea lui Pătrașco voivod.

După acéia, nevrînd Tudor să să lase, ci au stătut de față înnaintea domniei méle împreună cu soru-sa, Mușa jupîneasa. După acéia, domniia mea am căutat și am judecat, pe dreptate și pe lége, cu toți cinstiții dregătorii domniei méle. Și am văzut și am procit domniia mea și cartea lui Pătrașco voivod cum că au rămas Tudor de lége și de judecată înnaintea domniei lui. Așijderea au rămas Tudor și dinnaintea domnii méle de lége.

Drept acéia, am dat și domniia mea jupînesii Mușii și fii-sa, Neacșii, ca să le fie lor satul ce s-au zis mai sus, Valea Lupului, jumătate, moșie ohamnică, lor și feciorilor lor și nepoților, strenepoților, de nimenea neclintit, peste zisa domnii méle.

Că iată că și mărturii am pus domniia mea: pan Dobromir vel ban al Craiovei i jupan Dragomir vel dvornic i jupan Radu vel logofăt i Badea vis-tier i Stan spatar i Vlad comis i Ivașco stolnic i Gonțea paharnic i jupan Staico ¹ vel postelnic. Și ispravnic, Radu vel logofăt.

Și eu, Buta, am scris în cetatea Bucureștilor, avgust 2, 7076 <1568>.

Bibl. Acad., MCMLXIII/3. Traducere din seci al XVIII-lea.

¹ În loc de: Stoica.

† Милостію божією, Іу Анѣандрѣ воєвода и господинѣ въсон земли Сѣргроуладѣинское, синѣ великаго и прѣдобраго Мирчев воєвода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми Драгомиров със синови си, елици мѣ Богъ припѣстнт, іакоже да мѣ ест учинѣн ѣ Анпіа, еже се зовет учина Негрѣска, дел Станкек въса, еанка се хтет изврати и шт поле и шт дѣл и посвѣде, понеже ю ест кѣпна Драгомир шт Станка, за хѣтѣ аспри готови, шт при дѣни Петрѣ воєводѣ. И продал ест Станка шт ен добром волю, сіе више речена учинѣн, дел мати си.

И пак да ест Драгомиров учинѣн ѣ Анпіа шт дел Стѣннимирѣв, шт гор дел, али шт поле, шт учина еже се зовет Негрѣска и шт дѣл ѣ погон за виноградѣ, понеже покѣпн Драгомир шт Стѣннимир и шт брат емѣ, Правѣц, за ѣ аспри готови. И продадоше Стѣннимир и Правѣц шт нѣхнѣ добром волю, шт при дѣни Петрѣ воєводѣ.

И пак да ест Драгомиров учинѣн ѣ Гомоеци, еже се зовет учина Пѣскѣлев ¹, дел Рѣсев и синѣ ен, Бладѣл, варе колнко се хтет изврати, понеже покѣпн Драгомир шт Рѣса и шт Блад, за ѣ аспри и место шт кѣке и шт платове и шт дѣл, половина. И продадоше Рѣса и синѣ ен, Блад, шт нѣхном бодро волю.

И пак да ест Бѣшев и Бладѣл учинѣн ѣ Бѣлншоара и ѣ Грошани, дел мати ем, Рѣсев и еацѣ ем, псп Гѣлѣ, пснже нѣ зложи и нѣ поврати мати нѣм, Рѣса, над више речена ен учинѣн, како да бѣде Бѣша със брат си, Блад, две братіе негасдѣленіе, въ вѣки. И поврати мати нѣм, Рѣса, шт на нѣхна добром волю, шт псн дѣни покорнаго Мирчев воєводѣ.

Тем радї, нм дадох н господство мч, якоже да нм ест въ учинѣ н въ
уѣдѣ, нм н синовом нм н вѣскомже н прѣвѣнѣчетом нм н нн шт когоже не-
поколѣбнмо, порнзмо господства мч.

Сеже н сведѣтеліе поставаѣх господства мч: жѣпан Добромнр велнкн бан
Кралевскн н жѣпан Драгомнр велнкн дворнкн н жѣпан Радѣл велнкн логофѣт н
Стан спатар н Бладѣл комнс н Бадѣ вистїар н Івашко столнкн н Гонцѣ пѣхарнкн
н Стонкнца велнкн постелнкн. Исправнк, Радѣл велнкн логофѣт.

Н аз, Татѣл логофѣт, еже напнсѣх въ днвнн град ѣ Бѣкѣрѣцн, мѣсеца
август ѣ днн, въ лѣт ѣ 303.

† Іу Алїѣандрѣ ввевѣда, мнлостїю божію, господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea
această poruncă a domniei mele lui Dragomir cu fiii săi, cîți îi va lăsa Dumnezeu,
ca să-i fie ocină în Lipia, care se cheamă ocina Negreasca, partea Stancăi
toată, cît se va alege și din cîmp și din deal și de pretutindeni, pentru că
a cumpărat-o Dragomir de la Stanca, pentru 1311 aspri gata, din zilele lui
Petru voievod. Și a vîndut Stanca de a ei bunăvoie această mai sus-zisă
ocină, partea mamei sale.

Și iar să-i fie lui Dragomir ocină în Lipia din partea lui Stănimir, din
partea de sus, însă din cîmp, din ocina care se numește Negreasca și din
deal 1 pogon de vie, pentru că a cumpărat Dragomir de la Stănimir și
de la fratele lui, Pravăț, pentru 400 aspri gata. Și au vîndut Stănimir și Pra-
văț de a lor bunăvoie din zilele lui Petru voievod.

Și iar să-i fie lui Dragomir ocină în Gomoești, care se numește ocina
lui Păsculea¹, partea Rusei și a fiului ei, Vladul, oricît se va alege, pentru
că a cumpărat Dragomir de la Rusa și de la Vlad, pentru 400 aspri și
loc de casă și din îngrădituri și din deal, jumătate. Și au vîndut Rusa și
fiul ei, Vlad de a lor bunăvoie.

Și iar să fie Vișei și lui Vladul ocină în Bălișoara și în Groșani partea
mamei lor, Rusa și a tatălui lor, popa Gălea, pentru că i-a așezat și i-a
înfrățit mama lor, Rusa, peste mai sus-zisa ocină a ei, ca să fie Vișa cu
fratele ei Vlad, doi frați nedespărțiți, în veci. Și i-a înfrățit mama lor, Rusa,
de a ei bunăvoie, din zilele răposatului Mircea voievod.

De aceea, le-am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă,
lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după
porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al
Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan
spătar și Vladul comis și Badea vistier și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic
și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Și eu, Tatul logofăt, care am scris în minunata cetate în București,
luna august 7 zile, în anul 7077 <1569>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXXXIV/44. Orig., perg. (30,5 × 40), rupt și șters, pecete timbrată.

Datat după domn și sfatul domnesc.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 322—323 (sub 1569).

¹ Lectură nesigură.

Милостію божію, Іу Ілѣандръ воевод н господинъ вѣсѣи земли Ѹнро-
 влахскою, съи велиаго н предсѣаго Мирча воевод, анепкѣ Мирчѣ воевод. Дават
 господство ми сїю повеленіе господства ми Станчюлов н със ннхъ съновн, елице
 им Богъ даст, іакоже да им истъ ученѣ оу Беницеци, вт делъ Бладдасев, поло-
 вно, вт село н вт пелю н вт шѣм . . .¹ н вт по вѣсѣхъ хотаром, занеже ю
 ест покѣпни Станчюл сїа вѣше реченѣ ученѣ вт Бладд, за цъ аспри готовн. Н
 пакн покѣпн Станчюл ѣ фѣлчи вт Бладдъ, за ръ аспри. Н покѣпн Станчюл ѣ
 фѣлчи вт Радул, за т аспри. Н покѣпн Станчюл ѣ фалче вт Дѣмитрѣ, за п
 аспри. Н пак покѣпни Станчюл ѣ фѣлчи вт дрѣг Дѣмитрѣ, за рне аспри. Н покѣпн
 Станчюл ѣ ннѣ н положеннѣ вт ѣ фалче вт Бѣда, за рѣ аспри. Н покѣпн ѣ фѣлчи
 вт Ѣприш, за п аспри. Н пакн покѣпн Станчюл ѣ фалче вт Бан, за н аспри.
 Н покѣпн половннѣ вт ѣ фалче вт Мѣшат, за лѣ аспри. Н покѣпн Станчюл ѣ фалче
 вт Драгомнр, за ъ аспри. Н покѣпн Станчюл ѣ виноградъ вт Ѣприѣ н вт братїам
 си, по нме Данчѣл н вт Радѣл, за рѣ аспри готовн. Н продадоше съи люди,
 еже сѣдъ вѣше писанне, сїа вѣше вчиннѣ, еже сѣт писаніе, Станчюлов, вт ннхнѣ
 добромъ волю н със ѣзновіе вѣсѣмъ мегнїашнмъ.

Темъ радї, дадохъ н господство ми сїа вѣше реченѣ вчиннѣ Станчѣловъ със
 снновн си, іакоже да имъ естъ ученѣ въ учене н ѣхавенѣ, нмъ н снновнмъ н вѣнѣкомъ
 н прѣвночитомъ нмъ н нн вт когожде непотѣкновенномъ, пнрнзмо господства ми.

Сеже себѣ сведѣтели поставлѣемъ господства ми: жѣпанъ Добромнр вел
 банъ Кралевскн н жѣпанъ Драгомнр велъ дворннкъ н жѣпанъ Радѣ велъ логѣфетъ н Бадѣ
 внстїаръ н Станъ <спатаръ>¹ н Бладдъ колнскъ н Івашко столннкъ н Гонцѣ пѣхарннкъ
 н жѣпанъ Стонка велъ пнстелннкъ. Исправннкъ, жѣпанъ Радѣ велъ логѣфетъ.

Н самъ Крѣтнлѣ испнсахъ въ настоѣще градъ Бѣкѣреци, мѣсеца августъ ѡ
 дѣнн, вт Ідама до селе, текѣщемъ лѣтъ 705.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara
 Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea
 voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul și
 cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Voinigești din partea
 lui Vladul jumătate, din sat și din cîmp și din pădure. . .¹ și de peste tot
 hotarul, pentru că a cumpărat-o Stanciul această ocină mai sus-zisă de la
 Vlad, pentru 900 aspri gata. Și iar a cumpărat Stanciul 2 fălci de la Vladŭ,
 pentru 100 aspri. Și a cumpărat Stanciul 5 fălci de la Radul, pentru 300
 aspri. Și a cumpărat Stanciul 1 falce de la Dumitru, pentru 80 aspri. Și
 iar a cumpărat Stanciul 2 fălci de la alt Dumitru, pentru 155 aspri. Și a
 cumpărat Stanciul 2 ogoare și jumătate din 1 falce de la Buda, pentru
 130 aspri. Și a cumpărat 2 fălci de la Opriș, pentru 80 aspri. Și iar a cum-
 părat Stanciul 1 falce de la Ban, pentru 50 aspri. Și a cumpărat jumătate
 din 1 falce de la Mușat, pentru 35 aspri. Și a cumpărat Stanciul 1 falce
 de la Dragomir, pentru 70 aspri. Și a cumpărat Stanciul 1 vie de la Oprea
 și de la frații săi, anume Danciul și de la Radul, pentru 180 aspri gata.
 Și au vîndut acești oameni, ce sînt mai sus-scriși, aceste ocine care sînt
 mai sus-scrise lui Stanciul, de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea această ocină mai sus-zisă lui
 Stanciul cu fiii săi, ca să-i fie ocina de ocină și ohabă, lor și fiilor și nepoților
 și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban
 al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radu mare logofăt și

Badea vistier și Stan <spătar>¹ și Vlad comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, jupan Radu mare logofăt.

Și însumi Brătîlă am scris în cetatea aceasta, București, luna august 9 zile, de la Adam pînă acum, cursul anilor 7076 <1568>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Fedeleșciori, nr. 721, f. 99. Copie.
EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 280–281.

¹ Loc alb în copie.

† Многостію вожію, Їw ІлнѣандрѸ конвода н господинѸ въсѣи земан Ъггrrce влахнскон, синѸ великаго н прѣдобраго Мирча конвода, анпсесѸ Мнхнев конвода. Дават господства ми сію повѣленіа господства ми МѸшатов със дѣшеримѸ си, на име Нѣга н МѸшата н Паскон със дещерим си, на име Інка н със ннх синови, елицн им БогѸ даст, іакоже да мѸ ест вчинѸ Ѹ Нѣгомнрещи вт дел ЖосенѣскѸ, третаго дел, алн дел мати им въса, Станев, варе елка се хтет нзбрати вт посвѣде, понеже им ест стара н прака вчинѸ н дѣдннѸ.

І потом, нмалн сѸт преніа дѣщере МѸшатов н дѣщере Паскоев, еже сѸт вше писани, прѣд поконнаго Петрашко конвода със се<с>три МѸшатвек н Паскоев, на име Добра н Стана н Мирана н Рада н Інастасіе н Інгелина, раді сіе вше речена вчинѸ. И тако сѸт вни прѣлн вше прѣд Петрашко конвода како сѸт сложене вт мати им Стана, на съмрътѸ еи, над вше речена вчинѸ, како да дрѣжит въкѣпѣ съ братіем си, МѸшат н Паское. І Ѹ тем, Петрашко конвода дал ест Добранев н сестри си закон, вї волѣри, да заклет како сѸт сложени по вше речена вчинѸ. І вни никакоже не възможе заклеті, анѸ всташе вт закон вт прѣд господства мѸ.

І потом, нмалн сѸт преніа Нѣга н МѸшата н Інка, дѣщере МѸшатов н Паскоев, прѣд ПетрѸ конвода със теткн си, еже сѸт вше писане, Добрана със сестри еи. І Ѹ тем, господствѸ емѸ гледал ест н сѣднх <по>¹ правдѸ н по закон н дадох господствѸ емѸ Добранев н сестрих <ен>¹ дрѣга закон нова вї волѣри да заклет ка<ко> сѸт вни сложене¹ вт мати им, Стана, да сѸт над <вн>¹ше <речена вчинѸ въкѣпѣ>¹ със братіем си, МѸшат н Паска. І вше никакоже не възможе донеснті тех вї волѣри прѣд ПетрѸ <конвода н>¹а днѸ, нѸ всташе вт закон н вт прѣд господствѸ емѸ Добрана със сестрим еи, ешеже вт двѣ кратн.

І потом, Нѣга н МѸшата н Інка, дѣщере МѸшатов н дѣщере Паскоев, пак ест нмал прѸ н прѣд господства ми със Добрана н Стана н Мирана н Рада н Інастасіа. Таже, пакн съпрѣше како сѸт сложени вт мати еи, Стана, над вше речена вчинѸ, да нмат вколно със дѣщере МѸшатов н със дѣщере Паскоев. І господство ми гледах н сѣднх, по правдѸ н по закон н със въсн чѣстїтнми правїтелн господства ми. И вндѣх господства ми кннги н прочетах господство ми кннга ПетрѸ конвода како сѸт встале сестри МѸшатов н сестри Паскоев вт закон вт двѣ кратн вт прѣжде врѣме, вт прѣд Петрашко конвода н вт прѣд ПетрѸ конвода н вт прѣд господства ми.

Тем раді, дадох н господства ми дѣщерем МѸшатов н дещере Паскоев, іакоже да мѸ ест вчинѸ н въ ухаев н нм н синовом н внском н прѣвншчетом н не вт коже непоколѣнмо, порѣзмо господства ми.

Сеже свѣдѣтели поставлѣем господства ми: жѣпан Добромір велики бан и жѣпан Драгомір велики дворник и жѣпан Радѣл велики логѣфет и Бадѣ вистіар и Стан спатар и Бладѣл комис и Ивашко столник и Гонцѣ пехарник и Стонка велики постелиник. Исправник, Радѣл велики логѣфет.

Пис Лѣцѣ, мѣсеца август аї дѣни. написахъ въ настолин град Бѣскреци, текшии лѣтом шт ѣдама до съда, въ лѣт хѣос.

† Іу Ілиѣандросъ киевска, милостіа божіа, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Mușat cu fiicele sale, anume Neaga și Mușata și lui Pascoi cu fiica sa, anume Anca și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Neagomirești, din partea Josenească, a treia parte, dar partea mamei lor Stana, toată, oricît se va alege de pretutindenî pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, au avut pîră fiicele lui Mușat și fiica lui Pascoi, care sînt mai sus-scrise, înaintea răposatului Petrașco voievod cu surorile lui Mușat și ale lui Pascoi, anume Dobra și Stana și Mirana și Rada și Anastasia și Anghelina, pentru acea mai sus-zisă ocină. Și așa s-au pîrît ele înaintea lui Petrașco voievod că sînt așezate de mama lor Stana, la moartea ei, peste mai sus-zisa ocină, ca să țină împreună cu frații lor, Mușat și Pascoi. Iar întru aceasta, Petrașco voievod a dat Dobranei și surorilor ei lege, 12 boieri, ca să jure că sînt așezate pe mai sus-zisa ocină. Iar ele nicicum nu au putut să jure, ci au rămas de lege dinaintea domniei lui.

Iar după aceea, au avut pîră Neaga și Mușata și Anca, fiicele lui Mușat și ale lui Pascoi, înaintea lui Petru voievod cu mătușile lor, care sînt mai sus scrise, Dobrana cu surorile ei. Iar întru aceasta, domnia lui a cercetat și a judecat <după>¹ dreptate și după lege și a dat domnia lui Dobranei și surorilor <ei>¹ a doua lege, din nou 12 boieri, să jure că <au fost așezate>¹ de mama lor, Stana, ca să fie peste mai sus <zisa ocină împreună >¹ cu frații lor, Mușat și Pascul. Iar ele nicicum n-au putut să aducă pe acei 12 boieri înaintea lui Petru <voievod>¹ la zi, ci au rămas de lege Dobrana cu surorile ei și dinaintea domniei lui, încă și a doua oară.

Iar după aceea, Neaga și Mușata și Anca, fiicele lui Mușat și fiica lui Pascoi, iarăși au avut pîră și înaintea domniei mele cu Dobrana și Stana și Mirana și Rada și Anastasia. Astfel, iar au pîrît că au fost așezate de mama lor, Stana, peste mai sus-zisa ocină să aibă împreună cu fiicele lui Mușat și cu fiica lui Pascoi. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea cărțile și am citit domnia mea cartea lui Petru voievod că au rămas surorile lui Mușat și surorile lui Pascoi de lege de două ori dinainte vreme, dinaintea lui Petrașco voievod și dinaintea lui Petru voievod și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea fiicelor lui Mușat și fiicei lui Pascoi, ca să le fie ocină și de ohabă și lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Vladul comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

A scris Lețea, luna august 11 zile, am scris în cetatea de scaun București, ani curgători de la Adam pînă acum, în anul 7076 (1568).

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 792 (Cimpulung, IX/1). Orig., hirtie (31,5 × 21,5), pecete aplicată, căzută. Cu trei traduceri: una din 1746, a doua din 1843, iar ultima nedată; altă traducere la Bibl. Acad., CMX/161.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 281–282.

¹ Loc rupt.

96

1568 (7076) august 13, București.

† Многостію божію, Іо Ілїѣандрѡ воєвода и господинъ вѣснн землн Уггровлахнскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воєвода, а неписеѡ Михнеѡ воєвода. Дават господства ми сію повѣленїа господства ми Ілєѡлаѡе и Ірмѣнкѡѡе и Боба и сѣс ннх синови, еліци им Богъ даст, іакоже да мѡ ест учинѡ ѡ Кѡ-мннеци, негоѡа дел вѣса, варе еинка се хтет избрат шт посрѡде, занеже мѡ ест стара и права учинѡ и за дѣдннѡ.

І потом, нмаа ест Ілєѡлаѡе и Ірмѣнкѡѡе и Боба пренїа прѣд поконнаго Мирча воєвода сѣс една негоѡа сестрѡ пастѡрцѡѡе, именем Рання. И тако прѣше Рання по Ілєѡлаѡе и по Ірмѣнкѡѡе и по Боба, како имат и ина учинѡ школно сѣс Ілєѡлаѡе и сѣс Ірмѣнкѡѡе и сѣс Боба. Занеже ест вна дрѣжал Рання учинѡ шт прѣжде врѣме школно сѣс Ілєѡлаѡе и сѣс Ірмѣнкѡѡе и сѣс Боба ѡ силостню, занеже ест нмаа моцно. І господства ми гледах и сѡднх, по правдѡ и по закон и сѣс вѣснн чѡстїтнми правнтелн господства ми и истннствоѡах господства ми како ест Рання. сестрѡ пастѡрцѡѡе сѣс теѡ внше писани людіе и како не имат ни една метѡх сѣс учинном Ілєѡлаѡе и Ірмѣнкѡѡе и сѣс Бобен. Таже шстал Рання шт закон и шт прѣд господства ми.

Тем радї, дадох и господства ми Ілєѡлаѡе и Ірмѣнкѡѡе и Бобен, іакоже да мѡ ест вѡ учинѡ и вѡ сѡлаѡе и ннм и синовом и вншком и прѣвншчетом и не шт когоже непоколѣбнмо, порезмо господства ми.

Сеже свѣдѣтели поставлѣем господства ми: жѡпан Добромир велики бан и жѡпан Драгомнр велики дворник и жѡпан Радѡла велики лѡгѡфет и Бадѡ внстїар и Стан спатар и Бладѡла комнс и Іѡашко столник и Гонцѡ пѣхарник и Стонка велики постелник. Исправник, Радѡла велики лѡгѡфет.

Пис лѣцѡѡе, мѡсеца авгѡст гї днн, написах вѡ настолнн град Бѡкѡрещн, шт текѡнн лѣтом шт Ідама до сѡда, вѡ лѣт 7076.

† Іо Ілїѣандрѡ вѡєѡѡа, многостїа божіа, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Albul și Armeanca și Bobei și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Căminești, partea lor toată, oricît se va alege de pretutindeni, pentru că le este veche și dreaptă ocină și de moștenire.

Iar după aceea, au avut Albu și Armeanca și Boba pîră înaintea răposatului Mircea voievod cu o soră vitregă a lor, anume Raina. Și așa pîra Raina pe Albul și pe Armeanca și pe Boba, că are și ea ocină împreună cu Albul și cu Armeanca și cu Boba. Pentru că a ținut Raina ocină, de mai

Înainte vreme, împreună cu Albul și cu Armeanca și cu Boba cu sila, fiindcă a avut putere. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea că Raina este soră vitregă cu acești oameni mai sus-scriși și că nu are nici un amestec cu ocina lui Albul și a Armeancăi și a Bobei. Astfel, a rămas Raina de lege și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Albul și Armeancăi și Bobei, ca să le fie de ocină și de ohabă și lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Vladul comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

A scris Lețea, luna august 13 zile, am scris în cetatea de scaun București, din anii curgători de la Adam pînă acum, în anul 7076 <1568>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie al Municipiului București, nr. 26 865. Orig., perg. (28 × 43), pecete timbrată. Cu o traducere din 1898.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 282–283.

97

1568 (7076) august 23.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alecsandru voievod, domn a tot pămîntul Ungrovlahiei, fiul al marelui și bunului Mircea voievod și nepot lui Mihnea voievod. Dat-am domniia mea aciastă poroncă a domniei mele lui Vlaicul cu fii<i> săi, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să le fie ocină în Stoenesti, partea sa toată, din apă și din pădure și din cîmpu și din toate, oricîte să va alege, pentru că-i iaste lui veche și dreaptă ocină.

Apoi au fost venit Vlaicul înnaintea lui Petru voievod și au dat și au pus și au înfrățit pe Pîrvul marele vătav la partea sa de ocină și la așezarea caselor în sat și la un vad de moară și la o pădure ce să chiamă Ialomita și la o livadă ce să numește Cîmpușor și la un pămînt supt mal. Și înfrățindu-se dintru a sa bunăvoe, așijderea s-au înfrățit și înnaintea domniei mele și înnaintea tuturor megieșilor, ca nește frați nedespărțiți în veci.

Și au dat lui Petru voievod <un>¹ cal.

Iar după aceia, sluga domniei mele Pîrvul vătavul au cumpărat zece vecini, anume: Stroișan și Izbircia și Cotoră și Șarban și Dobre și Gonțea și Radul și Hințea și Seman și Pîrlog, cu ale lor delnițe din Stoenesti, drept 10 mii aspre (bani) gata, de la Vlaicul.

Și încă au mai cumpărat Pîrvul vătavul patru pămînturi în Stoenesti <pentru>¹ arat, iarăș<i> de la Vlaicul, drept șapte sute de aspre gata. Și...¹ aciasta Pîrvul iarăș<i> au cumpărat un loc ce să chiamă Pajiște, de la V<laicul> în Stoenesti, drept una sută aspre.

Iar după aceia, Pîrvul au avut pîră înnaintea domniei mele cu Turcia din Bogătești, și așa au pîrît Turcea pe Pîrvul, înnaintea domniei mele, ca să-și ee dintr-acești zece vecini, trei, pentru că pîria cum că lui i-ar fi dat pre acei, Vlaicul, lui de zestre.

Dar întru aciasta, Vlaicul și Pîrvul au stat de față înnaintea noastră cu Turcea și așa s-au dat rămas Turcea din pravila, înnaintea domniei mele

ca un mincinos, cîci sînt cumpărați de Pîrvul, de la Vlaicul, țoti cu prețul de mai sus zis.

Drept aceia, am dat domnia mea lui Pîrvul ca să-i fie lui ocină și baștină, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de niminea neclătit, după poronca domniei mele.

Și iată pre acești marturi îi însemnăm domnia mea: pe jupînul Dragomir marele vornic și jupînul Radu marele logofăt și pe Stan spatar și pe Vlad comisul și Maid² vistier și Ivașcul stolnic și Gonțea paharnic și pe jupîn Stoichița postelnic. Și <ispravnic>³ pe Dragomir vel vornic.

Am scris eu, Banachi, avgust în 23 zile, la anul 7076 <1568>.

† Io Alecsandru voevod, domn al țării Ungrovlahiei.

Arh. St. Iași, Tr. 1349, op. 1531, dos. 566, f. 929. Traducere din 1837.
EDIȚII. Băleanu, *Doc. mold.*, 270—271.

¹ Loc rupt.

² Greșit copiat: în acest timp mare vistier este Badea.

³ Omis.

† Многостію вожію, Іу Ілѣѣандрѣ воєвода и господннѣ вѣсом землє Сѣггровлахиинское, синѣ великаго и прѣдобраго Мирчев воєвода, анєсєѣ Мнхнєк всєводє. Дават господство ми сію повелѣніє господства ми почтєномѣ правн-тєлю господства ми, жѣпан Ивашко велики столник и волѣрннѣ господства ми, жѣпан Ілєѣа клѣчар и сѣс ннх синови си, елицє им Богѣ припѣстит, іакоже да им єст село Урѣцнє, єже єст сѣтворна Дѣмитрѣ банѣа, синѣ Станов бан, вѣс, сѣ вѣсом хотаром и шт влатѣ єже се зовет Ынстрєцѣа, вєрє колнко кєт єнтн ѣ хотарѣа сємѣ село вншє писан, занєже єст єнл помнлєвал шт поконнаго Радѣла воєвода Калѣгєра по Радѣл клѣчар, родітєл волѣрннн господства ми вншє писанн. Такождєрє єст єнл помнлєвал и шт поконнаго Пєтрашко воєвода.

Сєго радї, помнлєва сѣм и господство ми волѣрннн господства ми вншє писанн, како єст єнл помнлєвал родітєлю им, Радѣл клѣчар шт тєх старн господарн сѣс сію вншє писан село, іакоже да им єст шчинѣ и вѣ ѣхаєѣ, им и синови им и євнѣком и прѣєвнѣчетом им и нє шт когоже непотѣкновєно, порнзмо господства ми.

Сєжє вє и свєдєтєлію поставлѣх господство ми: жѣпан Добромир велики бан Краєєвскн и жѣпан Драгомнр велики дворннк и жѣпан Радѣл велики лшгшфєт и Бадѣ внстнгар и Бладѣл комнє и Гонцѣ пєхарннк и жѣпан Стонкнцєа велики постѣлннк. Исправннк, Радѣл велики лшгшфєт.

И аз, Берча, єже ю начєртах вѣ стол Бѣкѣрєцнн, мѣсєца аугѣст кѣ дннѣ, вѣ лѣт ³⁰⁵.

† Іу Ілѣѣандрѣ вєєвѣда, многостїа вожію, господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Ivașco mare stolnic și boierului domniei mele, jupan Albul clucer și cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie satul Urîții, pe care l-a făcut Dumitru banul, fiul lui Stan ban, tot, cu tot hotarul și din balta care se cheamă Bistrețul, oricît va fi în hotarul acelu sat

mai sus-scris, pentru că a miluit răposatul Radul voievod Călugărul pe Radul clucerul, părintele boierilor domniei mele mai sus-scriși. De asemenea a fost miluit și de răposatul Petrașco voievod.

De aceea, am miluit și domnia mea pe boierii domniei mele mai sus-scriși, cu acest mai sus-scris sat, precum a fost miluit părintele lor, Radul clucer de către acei bătrâni domni, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Vladul comis și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Și eu, Bercea, care am scris-o în scaunul Bucureștilor, luna august 25 zile, în anul 7076<1568>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 793 (Ep. Rimnic, CXXV/1 și Vieroș, VIII/2). Orig., hîrtie (30,5 × 21,5), pecete timbrată. Cu două traduceri: una din 1859, cealaltă nedată; altă traducere ibidem, ms. 349, f. 249v—250. Copii slave ibidem, mss. 479, f. 103v și 710, f. 683.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 283—284.

99

1568 (7077) septembrie 3, București.

† Милостію божією, Іо Ілѣксандрѣ воєвода н господинѣ вѣсом землє Сѹггровѣлаѣинское, синѣ велнкаго н прѣдобраго Мирчев воєводѣ, анеѣѣѣ Мнѣнев воєводѣ. Дават господство мн сѣе повелѣніє господства мн сѣзем господства мн, Степан н Дѣмитрѣ лѣгѣѣѣти н Текѣч н Бадѣ н сѣс вратієм сн н сѣс ннѣ синовн, елнцн нм Богѣ припѣтетн, іакоже да нм ест село Ілѣнѣла вѣс н сѣс вѣсом хотаром, понеже нм ест стара н права вчннѣ н дѣдінѣ н поклонена шт Дѣде старога Данчюлов Замонѣ, еше прѣдедѣ Дѣмитров лѣгѣѣѣти н Текѣчов н Бадєв, ешеже при дѣнн Радѣла воєвода Старога, синѣ Бладѣла воєводѣ, радї милѣ н добромного.

І потом, внше реченн сѣдгн господства мн, Степан н Дѣмитрѣ лѣгѣѣѣти н сѣс четом сн нмалн сѣт сѣпрѣніє пред господство мн сѣс Стан шт Бѣкѣрєщн н сѣс Ігон радї сѣе внше речено село, Ілѣнѣла. Н тако прѣше Стан н сѣс Ігон <како сѣе внше речено село нѣст> ннѣном за дѣдінѣ. І ѣ тем, господство мн глєдѣх н сѣднѣ <кѣпно сѣс вѣснѣ волѣрн господства мн> н прочетоѣ господство мн н кннг Радѣла воєводѣ н Бладѣла воєводѣ н вндѣх господство мн како <ест бнл поклонен сѣе внше речено село, Ілѣнѣла> шт Дѣде Данчюлов Замонѣ права <вчннѣ. Н вндѣх господство мн н кннг Радѣла воєводѣ Краснаго, како> нмалн сѣт сѣпрѣніє синовн Данчюлов Замонѣ сѣс Ігон <н сѣс вѣс чет нѣ> н нзвѣднлн ю ест синовн Данчюлов сѣс вї волѣрн <н мартѣрсалн> сѣт како ест поклоннл сам Дѣде шт своїмѣ добро волю Данчюлов Замонѣ н встѣлн сѣт Ігони н сѣс чет нѣ шт закон. І ѣ тем, Стан н Ігони не вѣсѣошет встѣвнтн се снцє, нѣ вѣ дѣнн Радѣла воєводѣ н вѣ дѣнн Бѣсарѣв воєвода нмалн сѣт закон н двѣше сѣс кѣ волѣрн, нѣ сѣе сѣт встѣлн шт закон н ннкогдаже нн сѣт дрѣжалн <сїє> внше речено село, Ілѣнѣла. Такождєре нмалн сѣт сѣпрѣніє н закон н пред Мирча воєвода н пред Пѣтрѣ воєводѣ н шт вѣсєгда сѣт встѣлн шт закон. Н вндѣх господство мн кннгє вѣсєм внше реченнм господарієм како сѣт встѣлн Стан н Ігони н сѣс чет нѣ шт закон. Такождєре н шт пред господства мн встѣше Стан н Ігони н сѣс чет нѣ шт закон, како ннкогда не сѣт дрѣжалн ннже нн єдно метѣх не

сѢТ НМАЛН СЪС СЕЛО ПЛАННА; НЪ НИЖЕ ВЪСХОТѢХЪ ГОСПОДСТВО МН РАЗДРАТИ КНИГЕ
ВНШЕ РЕЧЕНИМ ГОСПОДАРЕМ, НЪ ЕЩЕ ДАДОХЪ И ГОСПОДСТВО МН ВНШЕ РЕЧЕНИМ СЛЪЗЕМ
ГОСПОДСТВА МН, СТАН И ДЪМИТРС ЛОГОВѢТИ И ТЕКЪЧ И БАДѢ, ТАКОЖЕ ДА МН ЕСТ
СЕЛО ПЛАННА ВЪС, ВЧНИШ Н ВЪ ХУАЕШ, НИМ И СИНОВОМ НМ И ВЪШКОМ И ПРѢВНШЧЕТОМ
НМ И НЕ ШТ КОГОЖДО НЕПОКОЛѢВНО, ПО РЕЧ ГОСПОДСТВА МН.

СЕЖЕ И СВѢДѢТЕЛІЕ ПОСТАВЛѢХЪ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН ДРАГОМИР¹ ВЕЛИКИ
БАН КРАЛЕВСКИ И ЖЪПАН ДРАГОМИР ВЕЛИКИ ДВОРИНК И ЖЪПАН РАДУЛ ВЕЛИКИ ЛОГОВѢТ
И СТАН СПАТАР И БАДѢ ВІСТІАР И ВЛАДУЛ КОМИС И ИВАШКО СТОЛНИК И ГОНЦѢ ПЕХАРНИК
И ЖЪПАН СТОИКНИЦА ВЕЛИКИ ПОСТЕЛНИК. ИСПРАВНИК, ДРАГОМИР ВЕЛИКИ ДВОРИНК.

И АЗ, ШАНН, СИНЪ ІУСНФОВ, НИЖЕ НАПИСАХЪ ВЪ СТОЛИИ ГРАД БЪКЪРЕЦИН, <МѢСЕЦА>
СЕПТЕМВРІЕ 7 ДНИ, В ЛѢТ ХЪЗОЗ.

† ІУ ПЛАНДРАШ ВШЕВДА, МИЛОСТІА БОЖІА, ГОСПОДИНЪ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea
voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei
mele, Stepan și Dumitru logofeții și Tecuci și Badea și cu frații lor și cu fiii
lor, ciți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie satul Alunul tot și cu tot hotarul,
pentru că le este veche și dreaptă ocină și închinat de Dude cel
bătrîn lui Danciul Zamonea, strămoșul lui Dumitru logofăt și al lui Tecuci
și al lui Badea, încă din zilele lui Radul voievod cel Bătrîn, fiul lui Vladul
voievod, pentru milă și multă bunătațe.

Iar după aceea, mai sus-zisele slugi ale domniei mele, Stepan și Dumitru
logofeții și cu ceata lor au avut pîră înaintea domniei mele cu Stan din
București și cu Igoii pentru acest sat mai sus-zis, Alunul. Și așa pîrau Stan
și cu Igoii <că acest sat mai sus-zis nu este> de moștenire al aceluia. Iar întru
aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat <împreună cu toți boierii
domniei mele> și am citit domnia mea și cărțile lui Radul voievod și Vladul
voievod și am văzut domnia mea că <a fost închinat acest mai sus-zis sat,
Alunul> de Dude lui Danciul Zamonea dreaptă <ocină. Și am văzut domnia
mea și cartea lui Radul voievod cel Frumos, că> au avut pîră fiii lui Danciul
Zamonea cu Igoii <și cu toată ceata lor> și au scos-o fiii lui Danciul cu 12
boieri <și au mărturisit> că a închinat însuși Dude de a sa bună voie lui Dan-
ciul Zamonea și au rămas Igoii și cu ceata lor de lege. Iar întru aceea, Stan
și Igoii n-au voit să se lase astfel, ci în zilele lui Radu voievod și în zilele lui
Băsarab voievod au avut lege în două rînduri cu 24 boieri, însă au tot rămas
de lege și niciodată n-au stăpînit <acest> sat mai sus-zis, Alunul. De asemenea
au avut pîră și lege și înaintea lui Mircea voievod și înaintea lui Pătru voievod
și totdeauna au rămas de lege. Și am văzut domnia cărțile tuturor domnilor
mai sus-zisi că au rămas Stan și Igoii și cu ceata lor de lege. De asemenea
și dinaintea domniei mele au rămas Stan și Igoii și cu ceata lor de lege, că
niciodată n-au stăpînit și nici un amestec nu au avut cu satul Alunul; dar
nici n-am voit domnia mea să sparg cărțile mai sus-zisilor domni, ci încă am
dat și domnia mea mai sus-ziselor slugi ale domniei mele Stan și Dumitru
logofeți și Tecuci și Badea, ca să le fie satul Alunul tot, ocină și de ohabă,
lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după
spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dragomir¹ mare ban al
Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan
spătar și Badea vistier și Vladul comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic
și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Și eu Șain, fiul lui Iosif, care am scris în cetatea de scaun București,
<luna> septembrie 3 zile, în anul 7077 <1568>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

După Al. Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*, p. 166—168.

¹ Greșit, în loc de : „Добромир“ („Dobromir“).

100

<1568> septembrie 4.

† Мноостію божію, Іу ІлнѣандрѸ воєвода и господинѸ въ сон земли Уггрово-владѸнскон, синѸ великаго и прѣдобраго Івнрча воєвода, анепсеум МнѸнен воєвода. Дават господство ми сію повѣленіе господства ми свѣтѸмѸ монастырѸ глаголемн Тисмѣна и чьстиѸншомѸ штцѸ кѸр. . .¹ и въ сам братним живѸщіѸ въ свѣтѣм мѣсто том, іакоже да мѸ ест шт село Извирна дел жѸпанцев Радев въ са, вар еанка съ хтнт избрати и шт вечни и шт дѣл със виноградеѸ и едни челѣд шт ацнганн, по нме. . .¹ понеже га ест дал и поклоннн жѸпанца Рада шт сію вше реченѸ село и того члѣд шт ацнганн.

Іа потом, анепѣен жѸпанцев Радев, Драгомнр логѸфет и РадѸл и Бадѣ и шнн прѣдоше прѣд господства ми, тере дадоше и шнн свѣтѣн монастыр вше писана дел ен Извирна и едни члѣд шт ацнганн. Іа на дрѸгеѸ села и ацнганн свѣта монастыр не една метѣѸ да не нмат нигдеже, нн над села, ннже над ацнганн, нѸ да си дрѸжит и да си владает самн анепѣен жѸпанцев Радев, Драгомнр логофет и Бадѣ и РадѸл.

И ешіже и мартѸрне поставнше шт прѣд господства ми за снѸ тѸкмеженіе, на нме: Стонка творн логѸфет и Стонка ТѸвраш и Коресн логѸфет и КѸзан дворник и МнкѸл шт Ивнещн логофет и ІлвѸл и МнкѸл логѸфет шт ФѸндѣнн и МнѸнтѣ логофет и Івндрею портар ² и Стонка армаш ФрѸнкѸв и Мнрослав логофет, како да нмат свѣта монастыр тѸчню шт село Извирнѣ дел ен и <е>ден члѣд шт ацнганн, а въ ннѣѸ села и ацнганн не едно метѣѸ свѣта монастыр да не нмат, ннже над села, ннже над ацнганн, развѣ током Извирнѣ, алн тѸчю дел жѸпанцев Радев, а по много нн неднн члѣд шт ацнганн, како ест и вше рѣѸ.

И ешіже заканныіе поставнше мегю ннѸ, како кто шт ннѸ хокет раздрати сію тѸкмежню, того да ест проклет и да се сѸднт със Юда и със проклетом ІрнѸ, занеже нѸ съм сѸдїл и тѸкмна господство ми, како ест и вше рѣѸ. Сего радї, дадох и господства ми іакоже да ест свѣтѣн монастырѸ въ шчннѸ и въ шѸвѸш и не шт коже непоколѣвнмо, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтеліе поставлѣем господство ми: жѸпан Драгомнр вел дворник и жѸпан РадѸл великіе логѸфет и Бадѣ внстнар и Стан спатар и БладѸл колмс и Івашко столник и Гонцѣ пѸхарник и Стонка великн постелник. Исправник, РадѸл великн логѸфет.

Пнс септемврие ̃ дьнн, въ лѣт ̃³⁰⁵.

† Іу ІлнѣандрѸ воєвода, мноостіа божію, господинѸ,

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Tismana și preacinstului părinte chir. . .¹ și tuturor fraților care trăiesc în acel sfânt loc, ca să le fie din satul Izvirna partea jupaniței Rada

toată, oricît se va alege și din vecini și din dealul cu vii și un sălaș de țigani, anume...¹ pentru că a dat-o și a închinat jupanița Rada acel sălaș de țigani și din acel mai sus-zis sat.

Iar după aceea, nepoții jupaniței Rada, Dragomir logofăt și Radul și Badea și ei au venit înaintea domniei mele, de au dat și ei sfintei mănăstiri mai sus-scrise partea ei <din> Izvirna și un sălaș de țigani. Iar la celelalte sate și țigani, sfînta mănăstire nici un amestec să nu aibă niciodată, nici asupra satelor, nici asupra țiganilor, ci să le țină și să le stăpînească numai nepoții jupaniței Rada, Dragomir logofăt și Badea și Radul.

Și încă și mărturii au pus dinaintea domniei mele, pentru această întocmire, anume: Stoica al doilea logofăt și Stoica Tăuraș și Coresi logofăt și Căzan vornic și Micul din Ionești logofăt și Albul și Micul logofăt din Fundeni și Mihnea logofăt și Andrei portar² și Stoica armaș al lui Frîncu și Miroslov logofăt, ca să aibă sfînta mănăstire numai din satul Izvirnea partea ei și un sălaș de țigani, iar în celelalte sate și țigani nici un amestec să nu aibă sfînta mănăstire, nici asupra satelor, nici asupra țiganilor, ci numai Izvirnea, dar numai partea jupaniței Rada, iar mai mult nici un sălaș de țigani, așa precum este mai sus-zis.

Și încă blestem au pus între ei, ca acela dintre ei care ar strica această întocmire, acela să fie blestemat și să se judece cu Iuda și cu blestematul Arie, pentru că i-am judecat și i-am întocmit domnia mea, așa precum este spus mai sus. De aceea, am dat și domnia mea, ca să fie sfintei mănăstiri de ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Vladul comis și Ivașco stolnic și Gonța paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

S-a scris septembrie 4 zile, în anul 7076 <1567>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 794 (Tismana, IX/2). Orig., hîrtie (32 × 21,5), pecete timbrată Cu o traducere din 1847; alte traduceri ibidem, mss. 330, f. 250v și 335, f. 110—111.

Văleatul greșit, datat după domn și sfatul domnesc. Diacul, din obișnuință, a scris văleatul vechi: $\overline{\chi\alpha\omicron\varsigma}$ (7076) în loc de: $\overline{\chi\alpha\omicron\varsigma}$ (7077).

EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu, *Tismana*, 259—261. Trad. DIR, B, 284—285.

¹ Loc alb.

² Lectură nesigură.

† Мнлостію божію, Їу Ілѣѣандрѣ воєвода и господинѣ. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми слѣг господства ми, Станчул логофет шт Къзъ-нецин, шкоже да ест волен със сїе кинг господства ми дрѣжати си дел тѣшам си шт Хълѣвещи, вѣса и със виноград и воденицѣ и вѣс доходок, понеже мѣ нѣ ест дал тѣша си дѣщерѣ си, прекне шт прѣжде врѣме.

Тем радї, ннхѣто да не смѣт бантовати пред сїе кинг господства ми, ере того чьловѣкъ зло кет патит. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, сам реч господства ми.

Шис аз, Шефан, септемвриѣ ѣ дни.

† Їу Ілѣѣандрѣ воєвода, мнлостію божію, господинѣ.

ЕГО ГЛАВ, А УИ ДАДОШЕ УЧНИС Н ВИНЮГРАДЪ. Я ЖЪПАН ИВЪНИШ ДВОРНИК Н ЖЪПАНИЦА ЕГО, СТАНКА ДАЛИ СЪТ СВЪТОМЪ МОНАСТЫРЪ.

И ПАК ДА ЕСТ СВЪТОМЪ МОНАСТЫРЪ УЧНИС БЛАДНЧКНОВ УТ ЖИРИБНЕЩИ, ДЕЛ БЪЛНЧОДРЪВ ВЪСА, ПОНЕЖЕ СКРАДЕТ БЛАДІЧАНОВ ДЪ КОНИ Н СТОДШЕ ЗАГНИШТИ. Я ЖЪПАН ИВЪНИШ ДВОРНИК ИЗВАДИШЕ ЕМЪ ГЛАВ, А УИ ДАДОШЕ УЧНИС.

Я ЖЪПАН ИВЪНИШ ДВОРНИК Н ЖЪПАНИЦА ЕГО, СТАНКА СЪТ ДАДОШЕ ТЕХЪ ВШЕ РЕЧЕНИ УЧНИЕ Н ВИНЮГРАДИ Н КОМАТИ СВЪТОМЪ МОНАСТЫРЪ, ТАКОЖЕ СІЮ ВШЕ РЕЧЕНИ, ВЪСЪ, УЧНИЕ Н АЦИГАНИ. И ВНЕДЪХЪ ГОСПОДСТВО МН КНИГА ПОКОННОМЪ ПЕТРАШКО ВОЕВОДА КАКО ЕСТ БИЛ ПОКЛОННА ЖЪПАН ИВЪНИШ Н ЖЪПАНИЦА ЕГО, СТАНКА СВЪТОМЪ ВШЕ ИМЕНТОМЪ МОНАСТЫРЪ.

СЕГО РАДІ, ДАДОХЪ Н ГОСПОДСТВО МН СІЕ УЧНИЕ Н АЦИГАНИ СВЪТОМЪ МОНАСТЫРЪ ГЛАГОЛНАИ УТ ТИСЪШ БИТИ НМЪ ВЪ СКРЕПЛЕНІЕ, А ИНОКОМЪ ВЪ ПІЩИ Н ВШЕ ПИСАНИ ТИТОРИ Н ГОСПОДСТВЪ МН ВЕЧНОЕ ВЪСПОМНИАНІЕ Н НЕ УТ КОГОЖЕ НЕПОКОЛЪБИМО, ПОРИЗМО ГОСПОДСТВА МН.

СЕЖЕ УБО Н СВЕДЪТЕЛІЕ ПОСТАВЛЪЕМЪ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН ДОБРОМИРЪ ВЕЛИКНЪ БАНЪ КРАЛЕВСКИ Н ЖЪПАН ДРАГОМИРЪ ВЕЛИКИ ДВОРНИК Н ЖЪПАН РАДУЛЪ ВЕЛИКИ ЛОГОУЕТ Н БАДЪ ВЪСТІПАР Н СТАН СПАТАР Н БЛАДУЛЪ КОМНС Н ИВАШКО СТОЛНИКЪЛЪ Н ГОНЦЪ ПЕХАРНИКЪЛЪ Н ЖЪПАН СТОКНИЦА ВЕЛИКИ ПОСТЕЛНИК. ИСПРАВНИК, РАДУЛЪ ВЕЛИКИ ЛОГОУЕТ.

И АЗ, ФІЕРА, ЕЖЕ ВЪ МАЛИ ДНАЦИ, ЕЖЕ НАЧНУТАХЪ СЪ ГРАДЪ БЪСКЪРЕЩІ. ПИС МЪСЕЦА СЕПТЕМВРІЕ Ъ ДЪНИ, ТЕКЪЩАГО УТ ЯДАМА ДО СЕЛЪ, ВЪ ЛЪТЪ ХЪЗОВЪ.

† Іу Ілѣксандрѣс кверкѣда, милостѣа божѣа, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Tisău, unde este hramul Adormirea născătoarei de Dumnezeu, ca să-i fie sate și ocină în Văleni și în Năieni și în Nișcov și în Țătari și în Pulați și în Codrești și în Frecați și ocina de lângă Măgulești, pentru că aceste ocine și sate au fost vechi și dedine ale jupanului Ivăniș vornic și ale jupaniței lui, Stanca. Iar întru aceasta, jupanului Ivăniș vornic și jupaniței lui, Stanca, nu li s-a întâmplat să rămână din trupul lor după ei fiu sau fiică. Pentru aceasta, au dat și au închinat toate ocinele și averile mai sus-numite sfintei mănăstiri, ca să le fie veșnică pomenire, iar sfintei mănăstiri de întărire <și> călugărilor de hrană.

Și iar să fie sfintei mănăstiri ocină în Năieni, din partea lui Mitutelul, a treia <parte>, pentru că a așezat Mitutelul pe Ivăniș vornic de mai înainte; și din Seciul lui Cernea jumătate, căci a dat de a lui bunăvoie jupanului Ivăniș și jupaniței lui, Stanca; <iar> ei au dat acele ocine sfintei mănăstiri.

Și iar să fie sfintei mănăstiri vie și cu ocină și cu toate, de la Ușoae din Lipia, pentru că a cumpărat-o jupan Ivăniș de la Ușoae pe vreme de foamete, pentru 600¹ aspri gata. Iar jupan Ivăniș vornic și jupanița lui, Stanca, ei au dat acele ocine sfintei mănăstiri.

Și iar să fie sfintei mănăstiri jumătate din ocina Ușoaei, ori pe unde se va alege ocina și via, pentru că a așezat Ușoae pe jupan Ivăniș vornic de a sa bunăvoie. Deci, au dat-o Ivăniș și jupanița lui, Stanca sfintei mănăstiri.

Și iar să fie sfintei mănăstiri partea lui Mihnea de ocină din Băicălești, oricât va avea la cîmp și la apă, pentru că a furat Mihnea 3 cai și a stat să piară. Iar jupan Ivăniș vornic el i-a scos capul; pentru aceasta, a dat ocina. Iar jupan Ivăniș vornic și jupanița lui, Stanca, au dat-o sfintei mănăstiri.

Și iar să fie sfintei mănăstiri ocina Fîrlofoaiei și ocina lui Oancea din Vălenii de Sus și din Năieni, oricât este de pretutindenii, din hotar pînă

în hotar, pentru că au furat 2 cai de la popa și de la Manea din Viespești și au stat să piară. Iar jupan Ivăniș vornic, el le-a scos capul, iar ei au dat ocina. Iar jupan Ivăniș vornic și jupanița lui, Stanca au dat-o sfintei mănăstiri.

Și iar să fie sfintei mănăstiri via de la Mustață din Năieni, pentru că a furat Mustață 6 cai și a stat să piară. Iar jupan Ivăniș vornic i-a scos capul, iar el a dat ocina și via. Iar jupan Ivăniș vornic și jupanița lui, Stanca au dat-o sfintei mănăstiri.

Și iar să fie sfintei mănăstiri ocina lui Vlădicean din Jiribiești, partea lui Bălicioară toată, pentru că a furat Vlădicean 4 cai și a stat să piară. Iar jupan Ivăniș vornic i-a scos capul, iar el a dat ocina.

Iar jupan Ivăniș vornic și jupanița lui, Stanca, au dat acele mai suszise ocine și vii și averi sfintei mănăstiri, ca și acele mai suszise, toate, ocine și țigani. Și am văzut domnia mea cartea răposatului Pătrașco voievod că a închinat jupan Ivăniș vornic și jupanița lui, Stanca, sfintei mai sus-numitei mănăstiri.

De aceea, am dat și domnia mea aceste ocine și țigani sfintei mănăstiri numite de la Tisău, ca să-i fie întărire, iar călugărilor de hrană și mai sus-scrișilor ctitori și domniei mele veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Vladul comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Și eu, Fiera, care <șint> între diecii mici, care am însemnat în cetatea București. S-a scris în luna septembrie 5 zile, curgători de la Adam pînă acum, în anul 7077 <1568>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 795 (Ep. Argeș, XLVII/1). Orig., perg. (33,5 × 48), pecete timbrată, căzută. Cu două traduceri: una din 1913, cealaltă nedată.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 285–286.

¹ Cifra corectată, posterior, în: x4x̃(1600).

† Многостію божію, Іо Алѣксандръ воєвода и господинъ въсон земле Уггровладинскон, синъ прѣдобраго и великаго Мирче воєводе, днеспєсѣ Михнек воєводе. Дават господство ми снє повелѣнне господства ми свѣтѣн монастырѣ нарицаемаго Тисмѣна, надеже ест храм и шентѣлю прѣсвѣтѣн, прѣчистѣн, прѣблагословенѣн владичице наше Богородице и присно дѣви Марии и чеснаго и славнаго ен Успенне и наставникѣн и зчителю словеснаго стада Хрнстова, ермонах кур Иван и въсѣм братиам елици сѣт въ свѣта монастырѣ, ꙗкоже да мѣ ест кама Калафатѣ въ вчинѣн и въ хуавѣ. И да знамает калѣгерн камаѣ вт Калафатѣ: вт един кон, аспри ѣн вт един волон, ꙗ аспри и вт крава, ѣ аспри и вт двѣ вщце, един аспрѣн и вт врѣтище пшеница, аспри ѣн и вт сто крѣщец за сол, ꙗ крѣщеце и вт возелинцѣ за вина, аспри ѣн.

И Бнстрецѣа и Бело Блато и Платецѣа, понеже снѣ въсѣ сѣт старе и праве
вчине и дѣдине. И еше ѡт ѿ рне, ѿ рне. И ѡт тѣа, макар мало блато, макар велко,
до Калафата, ѡт ѿ рне, едни рнеѣ. И на тѣа блатѣа ѡ кет посолити, ѡт една кораблѣ,
аспри ѿ, ѡт насад аспри еѿ и ѡт кола, аспри ѿ, ѡт товар на коню, аспри ѿ. И ѡт
Блатницѣа до Северина, макар мало либо голѣмо, ѡт ѿ рне , ѿ.

И ешеже и заканнанне поставлѣем господство ми, како по сѣмрѣтнѣа гос-
подства ми, кого избереѣт господь Богъ бити господарѣа Блѣшкон Земле ѡт сръ-
дечнаго плода господства ми или ѡт сръдника господства ми или, по грѣсѣх
наших или ѡт ино племенник, да аще почететъ и стврѣдит сню книгѣа господства
ми, того господь Богъ да стврѣдит и да почетет и сѣхраниѣт въ господствѣа его.
ѿшели не почетет, нѣ поперет и не стврѣдит, ниже поновит, нѣ порѣшит и посрамит,
того господь Богъ да поперет и посрамит и ѣнет зде тѣлом, а въ бѣдецим
вѣцѣа дѣша его. И да имат ѡчестне сѣ Юда и сѣ Яриѣа и сѣ ниѣми юдене еже възъ-
пише на господа Бога нашего Исуса Христа и крѣв его на нѣх и на чедѣх нѣх, такоже
и бѣдетъ въ вѣки, аминь.

Сни сѣт свѣдѣтелине: жѣпан Добромир велки бан Кралевски и жѣпан Дра-
гомно велки дворник и жѣпан Радул велки логоѣет и Бадѣ вистѣар и Стан спатар
и Нвашко столникѣа и Гонцѣа пѣхарникѣа и Бладула комис и Стонка вел постелник.
Исправник, Радул Мнѣхѣскѣа велки логоѣетъ.

И аз, Блѣкѣа старѣ ѡт Погънеци, еже начирѣах ѣ Бѣкѣреци, мѣсеца сеп-
темврѣа е днь, ѡт ѿдама в лѣт хѣоз.

† Іѡ Платѣандрѣа ввекѣа, милостѣа божѣа, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Mircea voievod, nepotul lui Mihnea
voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri
care se cheamă Tismana, unde este hramul și locașul preasfintei, precuratei,
prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea
fecioară Maria și cinstitei și slăvitei ei Adormiri și nastavnicului și învăță-
torului turmei cuvîntătoare a lui Hristos, ieromonahul chir Ioan și tuturor
fraților cîți sînt în sfînta mănăstire, ca să le fie vama Calafatului de ocină
și de ohabă. Și să ia călugării vama de la Calafat: de un cal, 6 aspri și de un
bou, 3 aspri și de vacă, 2 aspri și de două oi, un aspru și de sacul cu grîu,
2 aspri și din o sută de bolovani de sare, 3 bolovani și de butoiul cu vin, 10
aspri.

Și Bistrețul și Balta-Albă și Platețul; pentru că acestea toate sînt
vechi și drepte ocine și dedine. Și încă din 10 pești, 1 pește. Și de aci pînă la
Calafat, fie la baltă mică, fie mare, din 10 pești, un pește. Și la acele bălți
cine va săra, de o corabie, 30 aspri, de luntre, 15 aspri și de car, 4 aspri și
de povară pe cal, 2 aspri. Și de la Blatnița pînă la Severin, fie <baltă> mică
sau mare, din 10 pești, 1.

Și încă și blestem punem domnia mea, ca după moartea domniei mele,
pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești din rodul
inimii domniei mele sau din rudele domniei mele sau, pentru păcatele noastre,
din alt neam, dacă va cinsti și va întări această carte a domniei mele, pe
acela domnul Dumnezeu să-l întărească și să-l cinstească și să-l păzească
în domnia lui. Dacă însă nu va cinsti, ci va călca și nu va întări, nici nu va
înnoi, ci va nimici și va batjocori, pe acela domnul Dumnezeu să-l lovească

și să-l batjocorească și să-iucidă aici trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți iudei care au strigat asupra domnului Dumnezeuului nostru Iisus Hristos și sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, precum și va fi în veci, amin.

Aceștia sînt martorii: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Vladul comis și Stoica mare postelnic. Ispravnic, Radul Mihăescul mare logofăt.

Și eu, Vlcul cel bătrîn din Pogonești, care am însemnat în București, luna septembrie 5 zile, de la Adam, în anul 7077 <1568>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 796 (Tismana, XCII/10). Orig., perg. (40 × 24,5), pecete timbrată. Cu o traducere de la sfîrșitul sec. al XVIII-lea; altă traducere ibidem, ms. 329, f. 594. EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 286–287.

104

1568 (7077) septembrie 6, București.

Izvod ci s-au scos după o carte a lui Alixandru voevod.

† Cu mila lui Dumnezeu, creștin Alixandru voevod și domnă a toată Țara Rumânească, fecior marelui și preabunului Mircei voevod, nepot Mihnei voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele Oancii cu feciorii lui și lui Toader cu feciorii lui și Stanciului și Mamiei și cu feciorii și Dobrotă cu frații lui, Neagul și Budul și cu ai lor feciori, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie lor moșie în Popeștii după Mociorăță, partea lor toată, orcîtă se va alége duprește tot, cu tot hotarul, den Fundul Micului și den Leotă pînă-n Țițirlig și în Frăsinel, pentru că sînt ale lor bătrîne și drépte ocine și moșii.

Iar după acéia, ei au fost înpresurați de cămărașul și le-au luat acéle ci mai sus zic moșii, în putéria lui, fără de lége și fără de judecată, în zilele lui Petru voevod. Iar într-acéia, domnia mea am căutat și am judecat, pe drept și pre lége, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am văzut și am cetit și cartea a lui Basarab voevod și cartea Radului voevod și cartea Mircei voevod cum au fost acéle ci mai sus zic moșii ale lor dirépte ocine și de moșie. Ce au fost acei ci mai sus zic numeți oameni înpresura<ți> de cămărașul.

Pentru aceasta și domnia mea am dat acestor oameni care sînt mai sus-ziși și numiți acéle ci mai sus zic moșii, ca să le fie lor întru moșie statornică, lor și feciorilor, nepoților și strenepoților și de cătră nime neclătit, preste zisa domniei mele.

Încă și mărturii am pus domnia mea pre: Dobromir banul al Craiovei, Dragomir dvornicul, Radul logofătul, Stan spătariul, Badea vistiar, Vladul comisul, Gonțea peharnicul, Ivașco stolnicul, Stoichița postelnicul. Și ispravnic, Radul marele logofăt.

Și s-au scris în cetate în București, septemvrie 6 dni, leat 7077 <1568>.

Bibl. Acad., CCCX/5. Traducere din a doua jumătate a sec. al XVII-lea. EDIȚII. *DIR*, B, 287–288.

† Милостію божію, Іу Александрѣ воєвода и господинѣ. Дават господство ми сію повелѣнію господства ми чьстиѣи и божественѣи Митрополію, надеже ест храмъ свѣтѣе Бѣзнесеіе и шциѣ владікев кнр ѿтиміе, шкоже да ест волен със сію кннгѣ господства ми дрѣжати се село Бѣнешии шт Рѣи със воденице и със вѣс дохѣдѣк, понеже съм помнлѣвад господство ми, ере ест дѣдіна свѣтомѣ Митрополію. Таже, вндѣх и господство ми кннгѣ поконнаго Блада воєвода и кннгѣ поконнаго Бѣсѣраб воєвода и кннгѣ поконнаго Радѣла что ест загннѣл на Рнблннк. И вндѣх и прочнтахъ таи више речене кннге и истинствовахъ господство ми како ест вна село Бѣнешии дѣдннѣ за покѣпеніе свѣтомѣ Митрополію, шт техъ више речени господарин старн. Такожде даа съм и господство ми таи више реченѣ село свѣтомѣ Митрополію и шциѣ владікев кнр ѿтиміе, шкоже да ест волен със сію кннгѣ господства ми да дрѣжнт село Бѣнешии шт Рѣи със воденице и със свем. И да си скѣпнт жито и ечмен и брашно и вѣс что сѣт ѣзелн болѣри шт Корнѣчени, до еднн влас глава.

Тем раді, ништо да га не смеет вантовати или дрѣжати предъ сію кннгѣ господства ми, ере а тога чьловѣка зло кет патнт. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправникъ, Радѣла велики лугѣѣт.

Писъ Марко, мѣсеца септемвриѣ ѣ днн.

† Іу Александрѣ воєвода, милостію божію, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitei și dumnezeieștii Mitropolii, unde este hramul sfintei Înălțări și părintelui vlădică chir Eftimie, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să țină satul Băneștii de la Ruia cu morile și cu tot venitul, pentru că am miluit domnia mea, căci este dedina sfintei Mitropolii. Astfel, am văzut și domnia mea cartea răposatului Vlad voievod și cartea răposatului Băsărab voievod și cartea răposatului Radul voievod care a pierit la Râmnic. Și am văzut și am citit aceste mai sus-zise cărți și am adevărit domnia mea că a fost satul Bănești dedină de cumpărătură a sfintei Mitropolii, de la acei mai sus-ziși domni bătrâni. De asemenea, am dat și domnia mea acest mai sus-zis sat sfintei Mitropolii și părintelui vlădică chir Eftimie, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să țină satul Băneștii de la Ruia cu morile și cu toate. Și să-și adune grîul și orzul și făina și tot ce au luat boierii de la Cornățeni, pînă la un fir de păr din cap.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească a-i tulbura sau a ține <satul> înaintea acestei cărți a domniei mele, căci acel om rău va păți. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Radul mare logofăt.

A scris Marco, luna septembrie 7 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 797 (Mitrop. Ţ. Rom., XXXVI/14). Orig., hirtie (30,5 × 21,5), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere de la mijlocul sec. al XVIII-lea; alte traduceri ibidem, mss. 127, f. 163 și 134, f. 66.

Datat după domn și ispravnic.

EDIȚII. Slav. și trad. Hașdeu, *Arh. ist.*, no. 40, 4. Trad. DIR, B, 288—289.

† Бѣ Христа Бога, благовѣрни и благочѣстивѣи и Христолюбивѣи и самодръжавини, Іѡ Ілеѡандрѡс воевода, синѣ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, божіем милостіюм, божіем дарованіе владаещом и господствещом и въсон земан Ъггровлаѡхнискон, ешеже и запланеским странама, Імлашѡс и Фѣгарашѡс херцег. Благопроизволнѣх господство ми, своим благим произволеніем, чѣстим и свѣтлим срѣдцем господства ми, тако прославити прославлѣшаго ме Бога и на прѣстолѣ свѣтопочившех родітеле господства ми и съ славое възнесешаго ме. Сеже въспоменуѡх и господство ми, тако прѣжде нас бывше царіе и господам, Богоу послѣдѣше Писаніе и исплѣнѣшех повелѣніе господа нашего Ісуса Христа, съзидаше и ѡкрасише свѣтіе црѣкви и монастыраѡх, дѣше свое радіе добрѣ оустроише къ Богѡс. Тѣмже оубо тѣщи бо се и аз, нетѣчію се царство исправити, нѣ и господа въсе дѣшио възлюбити, въкоупѣже и благими дѣлаи господниже благооутровіе велію ест, къ въсем бо роуцѣ простирати. Сам бо реч въсечѣстными своимни чѣстными оусти, тако: „Не хошѡ сѣмрѣти грѣшником, нѣ обратити се емѡс и живѡс бити“. И: „Не пріидоѡх бо призвати праведнии, нѣ грѣшники на покааніе“. Понеже мнози образи сѣт покааніе, дображе дѣла много образна сѣт: любов и милостини, пост и въздрѣжаніе и памет нескончаемѣж. Къ сим, Сириіанец Ѣфрем глаголетъ: „Сѣщии въ скрѣбех и въ темнице, посещаем и нищии, съпомощникъ бѣди, падшимъ покрѣпител и сирымъ наситител, вдовицамъ поситител, да тобое господѣ Богѣ посѣтител въ днѣ сѣднини и да ѡлѣчиши блага его деснаго стоаніе“. Сего радіе и господство ми, аще невѣждѣствіе шѣпат есмѣ и грѣбостіе исплѣнен, поревноваѡх и господство ми прѣжде реченнимъ господам и царіе еже дѣше свое радіе добрѣ ѡстроише и господа богѡс благооуднеше.

Тем радіе, дароваѡх и господство ми сен въсечѣстни и благообразни и прѣпочѣтани, еже надъ въсемни чѣстными даровъ настоещии, съи христовѣа господства ми, семѡс свѣтомѡс и божествономѡс и прѣвсвѣщеномѡс шентѣли свѣти, величѣи црѣкве и Митрополіе, наеже ест храмъ свѣтоє възнесеніе господа Бога и спаса нашего Ісуса Христа и начелствещомѡс въсего врѣмена тонже шентѣли въсе швѣщенномѡс митрополит квр владіцѣ Ѣфтиміе, такоже да им ест село Іниноаса въс и въсомъ хотаром. Понеже тон село Іниноаса бив ест за дѣдінѡс Хамзашѡс Тѡркѡс. І оу тем, дедѡс Хамзашѡс Тѡркѡс загѣна ест тон село със зла хитлѣнство, ешеже при днѣи Блада воевода Калѡгера. І Блад воевода Калѡгера бив ест помнловал със тон село болѣринѡс господства мѡс, жѡпан Мнако. І потом, поконни Басараба воевода покоупил ест тон село Іниноаса шт жѡпанница Мнаков и шт синѣ ен и шт зет ен, на име Нан, за хѣ аспри.

Ѣщеже потом. имаа ест штца Ѣфтиміе митрополита преніе предъ господства ми радіе више реченѡ село със Хамза Тѡркѡс и със четомъ си. И сице преше Хамза Тѡркѡс и чет его предъ господства ми како тон село ест емѡс за дѣдінѡс и не бив ест загѣна дѣд его със хитлѣнство, нѡ нѣх ест притеснѣли Мнако, без правдѡс. И еше тако преше Хамза Тѡркѡс ере ест дал Радѡла воевода Калѡгера хѣ аспри, тере се ест платил дѣдінѡ емѡс, село Іниноаса. І господство ми гледах и сѣднѣх, по правдѡс и по закон, съ въсн чѣстными правителіе господства ми и видѣхъ господство ми кинге въсемъ господаромъ прѣжде бывшехъ господство ми, шт Блада воевода Калѡгера даже до господство ми, како Басараба воевода истинствовал ест за тон село, ере га ест загѣна дѣд Хамзашѡс Тѡркѡс със зла хитлѣнство шт къ Блада воевода Калѡгера. За тон, покѡпил ест тон село Іниноаса шт къ жѡпанница Мнаков и шт синѣ ен и шт зет Мнаков, за хѣ аспри. И приложил ест село Іниноаса бити свѣтѣи Митрополіе въ шкрѣпленіе, непоколѣнмо. И истинствовахъ господство ми како не ест дал Хамза Тѡркѡс ни єдин аспри Радѡла воевода Калѡ-

гера. Тем радїи господство мн сѣднх по сѣжденїе господаром вѣшеш прѣжде господство мн, како да дрѣжет тон село, ѿнноаса, свѣта Митрополїе. ѿ Хамза Тѣркѣа и чет его вѣта вт закон вт пред господства мн. Нѣ ешеже вмноствен се господство мн и дадох Хамзавѣ и четѣ емѣ, вт господство мн хѣхї, ѿкоже да ест село ѿнноаса свѣтѣн Митрополїе мирно вт кѣ Хамза и вт четом си, непоколѣбнмо. И зѣех господство мн вѣси кнїге Хамзавѣ, тере ех раздрах, еже вѣше сѣ прѣлѣстїю писани над вѣше реченѣ село, како веке метех да не имат Хамза и чет емѣ над село ѿнноаса. И ешеже заклеа се Хамза и чет его на свѣтїх Тетровѣангел, пред господства мн, како дрѣге кнїге не имат над село ѿнноаса.

Сего радїи, дадох и господство мн свѣтѣн и божественѣн, велнцѣн црѣкве Митрополїе, ѿкоже да им ест село ѿнноаса кѣ потребе и зкрѣпленїе и божественнм нноком вѣ пишѣ, а господства мн и родїтеаїе господства мн вѣчное вѣспомннанїе.

Сеже и закнннанїе поставаех господство мн, да аще кого нзберит господѣ Богѣ начнет скнптро дрѣжати вѣсон Ѣггровлахнское земан, или вт срѣдечнаго лаода господства мн или вт сѣродник нашех или, по грѣсех нашех вт нноплеменнк, аще почетет и зѣврдант и поновнт сѣн хрсковѣа господства мн, того господѣ Богѣ, нже вѣ Тронце славнмїн, да почетет и зде и вѣ вѣдещнм вѣцѣ и да мѣ ест помощннца на страшнѣм сѣда прѣчнста Богомѣти и вѣси свѣтн нже вт вѣка Бого згоднеше, амнн. ѿ еже не поновнт [и не поновнт] и не почетет, нѣ вѣ забвенїе вставнт, да даст втѣет вѣ страшнн днѣ сѣдн, а вѣ вѣдещнм вѣцѣ дѣша его да имат чѣстїю сѣ Іуда и сѣ Ірїе и сѣ ннѣмн іоуден еже вѣзѣпнше на господа Бога и спаса нашего Ісуса Христа и крѣе его на ннх и на чѣдах нх.

Сеже и сведетелїе поставаех господство мн: жѣпан Добромир велнкн ван Кралевскн и жѣпан Драгомир велнкн дворннк и жѣпан Радѣла велнкн лугвѣет и Бадѣ встїар и Стан спатар и Бладѣла комнс и Ивашко столннк и Гонцѣ пѣхарннк и Стонка велнкн постѣлннк. И исправннк, Радѣла велнкн лугвѣет.

И испнсах аз, Мнрослав, мѣсеца септемврїе ѿ днн, кроуг сльнцѣ кѣ, крог лоуне ѿ, епахта ѣ, текѣшнм лѣтом вт Ідама, вѣ лѣт хѣѣз.

† Іу Ілїѣандрѣ вѣевѣда, мноствїю божїю, господннх.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul, Io Alexandru voievod, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu (și) cu darul lui Dumnezeu stăpînind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg. A binevoit domnia mea, cu a sa bunăvoință, cu inimă curată și luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu care m-a proslăvit și care m-a ridicat cu slavă pe scaunul sfîntrăposașilor părinți ai domniei mele. Aceasta amintindu-mi și domnia mea, că acei care au fost înaintea noastră împărați și domni, urmînd Scriptura lui Dumnezeu și împlinind poruncile domnului nostru Iisus Hristos, zidind și înfrumusețînd sfințele biserici și mănăstiri, pentru a întocmi în bine sufletele lor către Dumnezeu. Deci, pentru aceasta, m-am străduit și eu, nu numai această împărăție s-o cîrmuiesc, ci și pe domnul din tot sufletul să-l iubesc, împreună și cu fapte bune domnești, ceea ce pentru îndurarea dumnezeiască mare lucru este, către toți a întinde mîinile. Căci însuși a spus cu gura sa preacinstită, preacinstitele cuvinte: „Nu vreau moartea păcăto-sului, ci să-l îndrept pe el și să fie viu“. Și : „Căci n-am venit să chem pe cei drepți, ci pe cei păcătoși la pocăință“. Pentru că multe chipuri sînt ale pocăinței, faptele bune sînt în multe chipuri: dragoste și milostenie, post și înfrînare

și pomenire neîncetată. Către acestea Efrem Siriul spune: „Celor ce sînt în supărări și în temnițe, fii cercetător și celor lipsiți, fii ajutător, celor căzuți, sprijinitor și orfanilor, îndestulător, văduvelor sprijinitor, pentru ca să-ți fie domnul Dumnezeu ție sprijinitor în ziua judecării și să te învrednicești de bunurile șederii la dreapta lui“. De aceea și domnia mea, încă cuprins de neștiință fiind și plin de greutate, am rîvnit și domnia mea către cei mai înainte ziși domni și împărați care și-au întocmit întru bine sufletele lor și domnului Dumnezeu bine i-au plăcut.

De aceea, am dăruit și domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și preacinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de față hrisov al domniei mele, acestui sfînt și dumnezeiesc și preasfințit locaș al sfintei, marei biserici și Mitropolii, unde este hramul sfintei Înălțări a domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos și cîrmuitorului în această vreme al acestui locaș, preasfințitului mitropolit chir vlădica Eftimie, ca să-i fie satul Aninoasa tot și cu tot hotarul. Pentru că acel sat Aninoasa a fost de moștenire al lui Hamza Turcul. Iar întru aceasta, bunicul lui Hamza Turcul a pierdut acel sat cu rea hicleie, încă din zilele lui Vlad voievod Călugărul. Iar Vlad voievod Călugărul a miluit cu acel sat pe boierul domniei lui, jupan Milco. Iar după aceea, răposatul Basarab voievod a cumpărat acel sat Aninoasa de la jupanița lui Milco și de la fiul ei și de la ginerele ei, anume Nan, pentru 20 000 aspri.

Încă și după aceea a avut părintele Eftimie mitropolitul pîră înaintea domniei mele pentru mai sus-zisul sat cu Hamza Turcul și cu ceata lui. Și așa au pîrît Hamza Turcul și cu ceata lui înaintea domniei mele că acel sat îi este lui de moștenire și nu l-a pierdut bunicul său cu hicleie, ci l-a cotropit Milco fără dreptate. Și încă astfel s-au pîrît Hamza Turcul că a dat lui Radul voievod Călugărul 20 000 aspri, de și-a plătit dedina lui, satul Aninoasa. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea cărțile tuturor domnilor care au fost înaintea domniei mele, de la Vlad voievod Călugărul pînă la domnia mea, că Basarab voievod a adevărit pentru acel sat că l-a pierdut bunicul lui Hamza Turcul cu mare hicleie față de Vlad voievod Călugărul. Pentru aceasta, a cumpărat acel sat Aninoasa de la jupanița lui Milco și de la fiul ei și de la ginerele lui Milco, pentru 20 000 aspri. Și a dăruit satul Aninoasa să fie al sfintei Mitropolii de întărire, neclintit. Și am adevărit domnia mea că n-a dat Hamza Turcul nici un aspru lui Radul voievod Călugărul. De aceea și domnia mea am judecat după judecata domnilor care au fost înaintea domniei mele, ca să țină acel sat, Aninoasa, sfînta Mitropolie. Iar Hamza Turcul și ceata lui au rămas de lege dinaintea domniei mele. Dar încă s-a milostivit domnia mea și am dat lui Hamza și cetei lui de la domnia mea, 15 000 (aspri), ca să fie satul Aninoasa al sfintei Mitropolii în pace din partea lui Hamza și dinspre ceata lui, neclintit. Și am luat domnia mea toate cărțile lui Hamza, de le-am rupt, căci au fost scrise cu înșelăciune asupra mai sus-zisului sat, pentru ca mai mult amestec să nu aibă Hamza și ceata lui asupra satului Aninoasa. Și încă au și jurat Hamza și ceata lui pe sfîntul Tetraevanghel, în fața domniei mele, că alte cărți n u au asupra satului Aninoasa.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei și dumnezeieștii, marei biserici a Mitropoliei, ca să-i fie satul Aninoasa pentru nevoie și întărire și dumne-

zeieștilor călugări de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire.

Iată și blestem am pus domnia mea, ca pe cine va alege domnul Dumnezeu să înceapă a ține schiptrul a toată țara Ungrovlahiei sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, pentru păcatele noastre din alt neam, dacă va cinsti și va întări și va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu, care în troiță este slăvit, să-l cinstească și aici și în veacurile viitoare și să-i fie ajutătoare la cumplita judecată preacurata maică a lui Dumnezeu și toți sfinții care din veacuri au plăcut lui Dumnezeu, amin. Iar dacă nu va înnoi și nu va cinsti, ci va lăsa în uitare, să dea răspuns la cumplita zi a judecății, iar în veacurile viitoare sufletul lui să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți iudei care au strigat asupra domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos și sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Vladul comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Și ispravnic, Radul mare logofăt.

Și am scris eu, Miroslav, luna septembrie 8 zile, crugul soarelui 24, crugul lunii 8, epacta 6, ani curgători de la Adam, în anul 7077 <1568>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 799 (Mitrop. Ț. Rom., XXXIV/11). Orig., perg. (59,5 × 39), pecete atirnată, căzută. Cu o traducere din 1854; alte traduceri ibidem, mss. 127, f. 274v—276, 134, f. 14 și 706, f. 78—79 (cu vâleatul 7177).

EDIȚII. Trad. DIR, B, 289—291.

107

<1568—1569> septembrie 8, Tîrgoviște.

† Многостію божію, Іу Іліѣандрѣ воєвода н господннѣ въ[к]сон землє Ёгровлахіинское, синѣ велнкого н предобраго Мночєв воєвода, аннѣн Мнхнєв воєвода. Давєт господство мн сїє повелєніє господства мн семѣ члєвѣкѣ, по нмє Пѣтрѣ съє синоєн, елнцн нм Богѣ прѣпѣсннт, ѣкоже да мѣ єст єднн внноград ѣ Ѣлтѣнн, понеже мѣ єст покѣпнл Пѣтрѣ шт над Текѣчн, радн сн аспрн готовн. Н продадох шт нѣгов добром волѣ, съє знанїє вѣсем мєгнаш. Н пак дадох Дѣмнтрѣ Пѣтрѣвє место за кѣкє ѣ [л] Ѣлтѣнн н ѣ полє єднн ннє. Н дадох Дѣмнтрѣ шт нѣгов добром волѣ, съє знанїє вратом сн. Н пак дадох Дѣмнтрѣ Пѣтрѣвє на гора ѣ фѣлчн за шчннѣ.

Сєго радї, дадох н господство мн Пѣтрѣ н синоєн нм, ѣкоже да мѣ єст шчннѣ въ шѣвннк, нм н синоєн нм, євннкм н прѣвѣночнтвм н нн шт когоже непотѣкнновєно, порнзмо господства <мн>¹.

Сєже свєдѣ<тє>лн поставѣт: жѣпан Добромир велн бан н жѣпан Драгомнр велнкн дворннк н жѣпан Радул велнкн лшгшфєт н жѣпан Стан велнкн спатар н жѣпан Гонцѣ велнкн пѣхарннк н жѣпан Стонкнца велнкн постєлннк. Исправннк, Добромир велнкн ба<н>¹ Кралєвскн.

Пнс аз, Дѣмнтрѣ, въ настолнн град ѣ Трѣ<го>лєнцє, мѣсєца сєптємврїє н дьнн.

† Іу Іліѣандрѣ ввєєвда, многостїа божїа, господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Pătru cu fiii, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie o vie la Olteni, pentru că a cumpărat-o Pătru de la Tecuci, pentru 250 aspri gata. Și a vîndut de a lui bunăvoie, cu știrea tuturor megiașilor. Și iar a dat Dumitru lui Pătru loc de casă în Olteni și un ogor la cîmp. Și a dat Dumitru de a lui bunăvoie, cu știrea fraților săi. Și iar a dat Dumitru lui Pătru 3 fâlci de ocină la munte.

De aceea, am dat și domnia mea lui Pătru și fiilor lui, ca să le fie ocină de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei <mele> ¹.

Iată martori punem: jupan Dobromir mare ban și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Stan mare spătar și jupan Gonțea mare paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Dobromir mare ban al Craiovei.

Am scris eu, Dumitru, în cetatea de scaun în Tîr<go> ¹viște, luna septembrie 8 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 798 (Ep. Rîmnic, LV/4). Orig., hirtie (31 × 21,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1785.

Datat după domn și sfatul domnesc.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 291–292. Facs. *Ibidem*, 510.

---

¹ Omis.

† Многостію божію, Іо Алѣксандрѣ воєвода и господинѣ въсви земли Уггровлахинскон, синѣ великаго и прѣдобраго Мирчѣ воєвода и анепсен Мирчиѣ воєвода. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми втцѣ ерѣменѣ, по нме Макаріе вт свѣтаго монастыра вт Бнстріца, іакоже да мѣ ест село по нме Бадастра Белнка въсѣ и сѣ въсѣм хотаром, понеже мѣ ест стара и права вчина и дедина.

И потом, въ дъни Петрашко воєвода, нмалн сѣт сѣпрѣніе втцѣ ерѣменѣ вт синѣ вт Стонкав Пичор нзраді вше реченно село Бадастра. И тако ест прѣл Дѣмитрѣ, синѣ Стонкев, како ест вше реченно село нхно дедина. И ест ѣзел закон Дѣмитрѣ вї болѣри и ест заклек како ест нхно дедина. И потом, пакн втцѣ ерѣмен вт Бнстріца, вн ест ѣзел закон прѣко закон Дѣмитровѣ, кѣ болѣри и ест заклек, пакн прѣд Петрашко воєвода, како ест дедина свѣтомѣ монастырѣ вше реченно село Бадастра. И встал ест вт закон Дѣмитрѣ, синѣ Стонкѣв Пичор. И възели нм сѣт волн каетовцем.

И потом, еше не хоте да се вставит Дѣмитрѣ, синѣ Стонкев, нѣ еше нмаше сѣпрѣніе и прѣд господство ми сѣс втцѣ ерѣмен вт Бнстріцѣ. И тако прѣше Дѣмитрѣ како нѣст заклек втцѣ ерѣмен сѣс теѣ кѣ болѣри. Нѣ господство ми видѣх кинга Петрашкѣв воєвода како ест встал вт закон Дѣмитрѣ, синѣ

Стонкер. Съще видѣхъ господство мнъ кнѣге и дрѣзехъ прѣжде насъ бнвшнхъ господаріехъ, како естъ дедина свѣтомъ монастырѣмъ въ Бнстрїца внше реченно село Бадастра. Такожде е и въ прѣдъ господство мнъ шста Дѣмнтрѣмъ въ законъ.

И господство мнъ дадохъ внше реченно село Бадастра, шкоже да естъ въ шчннѣ и въ шхѣбѣ свѣтомъ монастырѣмъ въ Бнстрїца и ннъ штъ когоже непоколѣбнмо, по шрнзмо господства мнъ.

Сеже и сведетеліе поставлѣемъ господство мнъ: жѣпанъ Добромнръ велъ банъ Жнлскн и жѣпанъ Драгомнръ велнкн дворнкн и жѣпанъ Радулъ велнкн лшгѣфетъ и Станъ спатаръ и Бадакъ внстїаръ и Івашко столнкн и Гонцѣкъ пехарнкн и Бададұлъ комнсн и жѣпанъ Стонкнца велъ постелнкн. Исправнкн, Радулъ велъ лшгѣфетъ.

И азъ, Степанъ старъ, писахъ мѣсеца септемврїе ѿ дннн, въ лѣтъ хъзозъ.

† Іо Алїксандрѣмъ ввекѣмъ да, милостїю божїа, господннъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod și nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen, anume Macarie de la sfânta mănăstire de la Bistrița, ca să-i fie satul, anume Vădastra Mare toată și cu tot hotarul, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, în zilele lui Petrașco voievod, au avut pîră părintele egumen de la fiul lui Stoica Picior pentru mai sus-zisul sat Vădastra. Și așa a pîrît Dumitru, fiul lui Stoica, că mai sus-zisul sat este dedina lui. Și a luat Dumitru lege, 12 boieri și a jurat că este dedina lui. Iar după aceea, părintele egumen de la Bistrița, el a luat lege peste legea lui Dumitru, 24 de boieri și a jurat, iarăși înaintea lui Petrașco voievod, că este dedina sfintei mănăstiri mai sus-zisul sat Vădastra. Și a rămas de lege Dumitru, fiul lui Stoica Picior. Și le-au luat boii jurătorilor.

Iar apoi, încă n-a vrut să se lase Dumitru, fiul lui Stoica, ci încă a avut pîră și înaintea domniei mele cu părintele egumen de la Bistrița. Și așa a pîrît Dumitru că n-a jurat părintele egumen cu acei 24 de boieri. Dar domnia mea am văzut cartea lui Petrașco voievod că a rămas de lege Dumitru, fiul lui Stoica. Încă am văzut domnia mea cărțile și ale altor domni care au fost înaintea noastră, că mai sus-zisul sat Vădastra este dedina sfintei mănăstiri de la Bistrița. De asemenea și dinaintea domniei mele a rămas Dumitru de lege.

Iar domnia mea am dat mai sus-zisul sat Vădastra, ca să fie de ocină și de ohabă al sfintei mănăstiri de la Bistrița și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Jiului și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan spătar și Badea vistier și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Vladul comis și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Și eu, Stepan cel bătrîn, am scris, luna septembrie 9 zile, în anul 7077 <1568> .

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 800 (Bistrița, LV/3). Orig., hirtie (31 × 22), pecete timbrată. Cu două traduceri: una de la sfîrșitul sec. al XVIII-lea-începutul sec. al XIX-lea, cealaltă din 1844; alte traduceri ibidem, mss. 194, f. 19, 199, f. 4, 202, f. 439 și 713, f. 710v-711.

EDIȚII. Trad. Tocilescu, *Doc. ist.* I, 47-48; *DIR*, B, 292. Facs. *DIR*, B, 511.

† Исписахъ сѣдцѣхъ нѣ прѣгаромъ въ варошъ въ Бѣзѣхъ сїю нашъ кннгъ, ере прїишоше прѣдъ насъ а нмѣ Станциулъ Тѣдорановъ н Пѣтрѣ н Матѣю н Жипа, тере дадоше кѣсно въсе едина водїкнѣцѣхъ ѣ бродъ что се зоветъ ѣ Бѣрѣчїи, въцѣхъ епископомъ Ѡѣанасїевъ, съсъ неговемъ добро волю н съсъ знанїе свакомъ чьлоѣкъмъ н младїи н старїи н малїи н велїици, ѣкоже да вѣдетъ нмъ помѣнѣхъ въ жїзнѣхъ ндеже естъ бесконечнїю; н се исписѣши въ свѣтомъ помѣннїкѣхъ н ѡннѣхъ н родїтеленѣхъ немъ.

И еше потомъ, велїкѣхъ клетѣхъ поставшїехъ ѡннѣхъ, а аще кто хощетъ разорити таа тѣкмежею, а ѡнъ да естъ проклетъ въ тїхѣхъ свѣтнхъ въцѣхъ, еже естъ въ Некенѣ н томъ да естъ съсъ Іоудѣ н съсъ Ірїа. Снѣ се закленъ ѡннѣхъ, прѣдъ мене, азъ сѣдцовъ н прѣдъ вѣхъ прѣгарнѣхъ.

Таже, потомъ, архїепископъ Ѡѣанасїе многа келтованїе келтовалъ по таа водїкнѣцѣхъ, еже естъ вше писанъ.

Того радї, да естъ коленъ архїепископъ Ѡѣанасїе да дрѣжитъ таа водїкнѣцѣхъ, еже естъ вше реченнѣхъ, мирно н слободно, а ктїторн еже естъ вше писанъ, тере сѣтъ исписанъ на свѣтомъ помѣннїкѣхъ, таа дѣшнѣхъ да естъ въ рѣцѣхъ кожїю н споконннѣхъ, въ вѣкнѣхъ вѣкнѣхъ. И господъ Богъ по въсѣдѣхъ шерѣтаетъ, да спасетъ рѣдъ хрїстїанскнѣхъ, аминъ.

Писъ мѣсеца септемвриѣ кѣ дннѣхъ.

† Am scris sudețul și 12 pîrgari din oraș din Buzău această carte a noastră că au venit înaintea noastră anume Stanciul al lui Tudoran și Pătru și Mathei și Jipa, de au dat împreună toți o moară la vadul ce se numește la Bărăcii părintelui episcop Athanasie, de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor oamenilor și tineri și bătrîni și mici și mari, ca să le fie pomană în viața care este fără sfîrșit; și s-au scris în sfîntul pomelnic și ei și părinții lor.

Și încă după aceea, mare blestem au pus ei, dacă cineva va strica acea tocmeală, iar acela să fie blestemat de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheia și acelaia să-i fie cu Iuda și cu Arie. Astfel au blestemat ei, înaintea mea, eu sudețul și înaintea a 12 pîrgari.

Astfel, după aceea, arhiepiscopul Athanasie multă cheltuială a cheltuit pentru acea moară, ce s-a scris mai sus.

De aceea, să fie volnic arhiepiscopul Athanasie să țină acea moară, ce este mai sus-zisă, în pace și slobod, iar ctitorii ce sînt mai sus-scriși, de s-au scris în sfîntul pomelnic, acele suflete să fie în mîna lui Dumnezeu și în pace, în vecii vecilor. Și domnul Dumnezeu pretutindeni se află, ca să mîntuiască neamul creștinesc, amin.

S-a scris luna septembrie 21 zile.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 589 (Ep. Buzău, XLII/7). Orig., hirtie (33 × 20,5), pecete căzută. Cu o traducere din 1852; altă traducere ibidem, ms. 171, f. 524.

Datat după episcopul Athanasie.

EDIȚII. Trad. *DİR, B*, 377 (sub <1570—1582>). Facs. *Ibidem*, 545.

Мнолостїю кожїею, Іѡ Пелеѡандрѣхъ воєводѣхъ ѡнъ доми вѣсонъ землнѣхъ Ѣгровла-хїнсконъ, сннѣхъ велїкагѡхъ н прѣдѣобрагѡхъ Мирчекъ воєводѣхъ, анепсїѣхъ Мнхнѣхъ воєводѣхъ. Даватъ господство мн сїе повѣленїе господства мн слѣгъ господства мн, Кодрекъ логофѣтѣхъ н жѣпанїцѣхъ его, Пнкѣхъ, дѣщера Испнѣхъ, сннѣхъ Ѣанчекъ пнтаръ н со

синови си, елици им Богъ дастъ, такоже да мѣ ест село Пъркъренін, колико естъ дѣла бащам си Исѣпов сва, със вѣсом хотаром и със воденици и шчина шт Берчани, дел емѣ сва и виноград и със вѣс хотаром и ацигани вѣснх, понеже мѣ сѣт старе и праве шчине и ацигани за дѣдннѣ.

И потом, имахѣ преніе Кодрѣ логофет и жѣпаница его, Ынка, предъ господства ми, със теткам си, Ыонка. И тако прѣше Ыонка предъ господства ми како ест оуложила бащам си, Ъанчѣ питарѣла, да вѣди бранства със Исѣп, синъ Ъанчев питар.

И ѣ тем, господство ми гледах и сѣднх по правдѣ и по закон, със вѣсемн чѣстнтлими правителіе господства ми. И прочитнх самъ господство ми книга Радѣла воевод Калѣгера и книга Мирчев воевод и книга поконнаго Петрашко воевод, вѣсхъ за шташѣ, за вѣ волѣри и нандохъ господство ми ере естъ шташа Ыонка шт закон шт прежде вѣрѣмъ и шт иннх поконни господари, ере нѣстъ имат Ыонка ни едно метехѣ¹ със тѣх вше рѣчени шчине и ацигани.

И мартѣрнсалн сѣт Кодрѣ логофет и жѣпаница его Ынка, предъ господства ми и предъ сѣдгъ господства ми, Нѣгѣла постелинк, със мѣ волѣри, како нѣ имат теткам си Ыонка ни едно метехѣ със комате и със шчине бащом си, Ъанчев питар и шт комате брат емѣ, Исѣп. И шташе Ыонка шт закон [шн закон] и шт предъ господства ми.

Сего ради, дадохъ и господство ми Кодрев логофет и жѣпаницев его, Ынкѣв, тѣх вше рѣчене шчине и ацигани, такоже да мѣ естъ во шчннѣ и во шхабѣ, им и синовом им и вѣнком и прѣвншчнтном и не шт когоже непоколѣбнмо, порнзмѣ господства ми.

Сеже оубо и свѣдѣтеліе поставлѣхъ господство ми: жѣпан Добромир велѣбан Кралевски и жѣпан Драгомир велѣ дворник <и> жѣпан Радѣла велѣ логофет и Ътан спатар и Бадѣ вистѣтар и Ивашко столник и Блад комис и Гонцѣ пѣхарник и жѣпан Ътонкица велѣ постелинк. И исправник, Радѣла велѣ логофет.

И писахъ аз, Пѣтрѣ, во днѣни градъ Бѣкѣрѣци, септемврїе кѣ днн, хѣоз.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Codrea logofăt, și jupaniței lui, Anca, fiica lui Isup, fiul lui Oancea pitar, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie satul Purcărenii, cît este partea tatălui ei Isup toată, cu tot hotarul și cu mori și ocina din Berчені, partea lui toată și via și cu tot hotarul și țigani toți, pentru că le sînt vechi și drepte ocine și țigani de moștenire.

Iar după aceea, au avut pîră Codrea logofăt și jupanița lui, Anca, înaintea domniei mele cu mătușa sa, Voica. Și așa pîra Voica înaintea domniei mele că a așezat tatăl său, Oancea pitar, ca să fie frate cu Isup, fiul lui Oancea pitar.

Iar întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am citit însumi domnia mea cartea lui Radul voievod Călugărul și cartea lui Mircea voievod și cartea răposatului Petrașco voievod, toate de rămas, de la 12 boieri și am aflat domnia mea că a rămas Voica de lege de mai înainte vreme și la alți răposați domni, că n-a avut Voica nici un amestec¹ cu aceste ocine mai sus-spuse și țigani.

Și au mărturisit Codrea logofăt și jupanița lui, Anca, înaintea domniei mele și înaintea slugii domniei mele, Neagul postelnic, cu 42 boieri, că n-a avut mătușa sa, Voica, nici un amestec cu bucatele și cu ocinele tatălui ei,

Oancea pitar și cu bucatele fratelui ei, Isup. Și a rămas Voica de lege și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Codrea logofăt și jupaniței lui, Anca, aceste mai sus-spuse ocine și țigani, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic <și> jupan Radul mare logofăt și Stan spătar și Badea vistier și Ivașco stolnic și Vlad comis și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Și ispravnic, Radul mare logofăt.

Și am scris eu, Pătru, în minunata cetate București, septembrie 22 zile, 7077 <1568>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479, f. 160v. Copie slavă; altă copie slavă ibidem, ms. 710, f. 799.

---

¹ Pasaajul: „УТ ЗАКОН ... МІТЪХЪ“ („de lege ... amestec“) omis din ms. 710.

111

1568 (7077) octombrie 1, București.

Cu mila lui Dumnezeu, noi Alexandru voievod și domn al tot pământul Ungorovalahicescu, fiul marelui și preabunului Mircea voevod, nepotul Mihni<i> voevoda. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele boerului domniei mele, jupan Bocotan și feciorilor lui, cîți Dumnezeu îi va da, ca să le fie moșie în Tudorești, partea Stanciului și partea lui Dragomir și partea Radului, toată, vericîtă să va afla și să va alege partea lor din Tudorești, pentru că au venit singur Stanciul și Dragomir și Radul înaintea lui Pătrașco voevod, de ș-au vîndut partea lor din Tudorești jupînului Bocotan, drept 1050 [1050] ¹ aspri gata.

După aceasta, au tras Bocotan pîră înaintea lui Pătrașco voevod cu Stanciul și cu Dragomir și cu Radu. Și așa pîra cum că să întoarcă aspri lui Bocotan, iar Pătrașco voevod n-au dat Stanciului cu frați<i> lui să întoarcă aspri lui Bocotan, ci să-și ție Bocotan mai sus-zisa cumpărătoare, ce au cumpărat de la Stanciul cu frați<i> lui. De aceia au rămas Stan și Dragomir și Radu de lege, cu rea rușine, dinnaintea lui Pătrașco voevod.

Și iar să fie jupînului Bocotan moșie în Tudorești, partea Vladului toată, pentru că o au cumpărat dreptu 200 [200] ¹ aspri.

Și iar au cumpărat Bocotan moșie în Tudorești, din partea lui Dobre jumătate, pentru că o au cumpărat de la Dobra, drept 370 [370] ¹ aspri.

Și iar să-i fie lui Bocotan moșie în Tudorești, partea Tomi<i> și partea Radului toată, pentru că le-au cumpărat de la Oprea, feciorul lui Pădure logofătu, drept 400 [400] ¹ aspri gata.

Și iar au cumpărat jupan Bocotan moșie, partea Șerbului toată, drept un cal bun și 200 [200] ¹ aspri gata.

După aceasta, jupan Bocotan iar au avut pîră își înaintea domniei mele, cu Stanciul și cu Dragomir și cu Radu și Vlad și Dobra și cu Toma și cu Radu, iar să-i întoarcă aspri lui Bocotan pă aceste mai sus-zise moșii; iar domnia mea am căutat și am judecat, pă dreptate și după lege, cu toți

cinstiți<i> dregători<i> domnii mele, și am văzut domniia mea și cartea lui Pătrașco voevod...² mai sus-zisele moșii, ci să-și fie Bocotan cumpărătorile ce au cumpărat. Și au rămas de lege cu rea rușine, Stanciul i Dragomir i Radu i Vlad i Dobra i Toma și Radul, și dinnaintea domnii mele.

Iar după aceia, jupan Bocotan iarăș au avut pîră înaintea domnii mele cu feciori<i> lui Vîlcan, anume Prodan i Stancul, și așa pîra cum că au ei moșie de baștină dinpreună cu el în Tudorești. Iar domniia mea am găsit adevărul cum n-au avut nici o moșie dinpreună cu Bocotan. Deci au rămas Prodan și Stancul de lege, dinnaintea domnii mele, cu rea rușine.

Pentru aceasta, am dat și domniia mea jupînului Bocotan, ca să-i fie moșie ohabnică, lui și feciorilor lui și nepoților și strănepoților și de cătră nimini să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea: jupan Dobromir marile ban al Craiovii i jupan Dragomir marele dvornic i jupan Radu marile logofăt i Badea vistieru i Stan spăthariu i Vlad comisu i Ivașco stolnic i Gonțea paharnicu i jupan Stoichița vel postelnic. Ispravnic, Dragomir marele dvornic.

...² luna octomvrie 1 scris în scaunul oraș<u>lui București, de la Adam pîna acum, leat 7077 <1568> [7077] ¹ octomvrie 1.

Muzeul de istorie a Municipiului București, nr. 27429, f. 76v-77.

Copie din 1841 după traducere.

¹ În paranteze: cifre arabe în text.

² Loc alb.

† Многостію божію, Іу Ілѣѣандрѣ воєвода и господинѣ въсое земли Уггрово-влахінскон, синѣ великаго и прѣдобраго Мирчѣ воєводаѣ, анепсеѣ Мнѣнек воєвода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми Блѣкѣлше и Бладулаше и анепсеум, Стонка, іакоже да им ест учинѣ ѣ Къннеци, дел Дѣмнтрѣше, синѣ Радулаше дворникѣ шт Пощеци, въсаѣ, बारे нанка се хтит изврати <шт посѣде нѣ> шт вод и шт полю, понеже ест покѣпна Блѣкѣл и Бладула и анепсеум, Стонка шт Дѣмнтрѣ, синѣ Радулаше дворникѣ, за хдѣѣ аспри готови.

И пак покѣпна <Блѣкѣл и> Бладула и анепсеум, Стонка учинѣ пак ѣ Къннеци, дел дѣщира ѣкѣм си Драгомнров, шт Бонка шт над негова дел, बारे нанка се хтит изврати, полковна, за ѣ аспри готови и за един кон.

Сего раді, дадох и господство ми, іакоже да им ест учинѣ въ ухабѣ, им и синоком им и вноком и прѣвночитом им и не шт когоже непотѣкновеномѣ, порнзмо господства ми.

<Сеже> ѣво и свѣдѣтеліе поставлѣем господство ми: жѣпан Добромнр велики бан Кралевски и жѣпан Драгомнр велики дворник и жѣпан Радула велики лѣгѣѣт и Бадѣ вистіар и Стан спатар и Бладула комис <и Ивашко сто>лник <и> Гонцѣ пѣхарник и жѣпан Стонкница> вел постѣлник. Исправник, Радула велики лѣгѣѣт.

И пис <Л>ѣска въ мѣсеца ухтомеріе ѣ дѣни, шт граду Бѣкѣрѣци и шт> Ідама до силе, въ лѣт хѣо.

† Іу Ілѣѣандрѣ воєвода, многостію божію, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vîlcul și lui Vladul și nepotului <lor>, Stoica, ca să le fie ocină în Cîinești, partea lui Dumitru, fiul lui Radul vornic din Poucești, toată, oricît se va alege <de pretutindeni și> din apă și din cîmp, pentru că au cumpărat Vîlcul și Vladul și nepotul <lor>, Stoica, de la Dumitru, fiul lui <Radul vornic, pentru 1>500 aspri gata.

Și iar au cumpărat <Vîlcul și> Vladul și nepotul <lor>, Stoica ocină, iarăși în C<îinești, partea> fiicei unchiului lor Dragomir, de la Voica, din partea ei, oricît se va alege, jumătate, pentru 300 aspri gata și pentru un cal.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

<Iată> dar și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan <Drag>omir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Vladul comis <și Ivașco> stolnic <și> Gonțea paharnic și jupan Stoi<chiță> mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Și a scris <L>uca în luna octombrie 2 zile, din cetatea Bucur <ești și de la> Adam pînă acum, în anul 7077 <1568>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn. .

Bibl. Acad., CXVI/33. Orig., hîrtie (31 × 21), rupt, pecete aplicată, căzută, Traducere ibidem, LXXVI/165, după care s-au făcut completările.
EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 293.

113

1568 (7077) octombrie 4, București

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievodu și domnu a toată Țara Românească, feciorul marelui și preabunului Mircea voievodu, nepotul Mihnei voievodu. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele jupînesei Samfirii ca să-i fiie din Ulița și din Bujorani și din Drăgoești și din Uiești, partea lui Stan pîrcălabul, du pre tot hotarul și du păste apă și du pă uscat și din deal. Pentru că aceste moșii au fostu drepte de baștină ale lui Stan pîrcălab. Iar după aceia, Stan pîrcălab, el au rămas mult dator doamnei Despinei și doamnei Ruxandei pentru că jupîneasa Despina, vara doamnei Despinii au fost dat multe scule la Stan pîrcălab pentru credință, ca să le păstreze la mîinile lui. Apoi, după aceia, s-au întimplat moarte jupînesii Despinii și au murit făr-dă feciori. Apoi, după aceia, doamna Despina au cerut sculele sale, încă și zestrea veri-sii Despinei iar Stan au strîns mîinile sale și n-au dat nimic pînă cîndu l-au ajunsu pre el moartea; și au rămas datoriu 130 aspri.

Iar după aceia, doamna Dospina și doamna Rucsanda au avut lege și judecată înaintea răposatului Radu voievod și înaintea Mircei voievod cu Stan, nepotul lui Stan pîrcălab și cu cetașii lor și i-au judecat după dreptate și după lege și au rămas de lege ca să plătească bani<i> ce s-au zis mai sus și sculele, sau să stăpînească doamna Dospina și doamna Ruxanda toate bucatele și satele și țigani<i> lu Stan pîrcălab. Și domnia mea, așijderea am dat jupînesei Samfirei ca să stăpînească și s-au făcut și cărți d<e>¹. a<ș>¹ăzămînt, ca să fiie în pace cum s-au așăzat.

142

Apoi, <doam>¹na Dospina și doamna Ruxanda și jupîneasa Samfira <a>u dat și au miluit pă vără-său, Stepan logofăt cu <mo>¹șiil<e ce>¹ s-au zis mai sus și 2 sălaşe de țig<ani>...¹ mar...¹tă slujbele care au slujit S<tepan>¹ pînă la bătrînețe prin țări streine, mult rău au pătimit. Iar de s-ar ispiti cineva a-l bîntui sau fi dat bani preste bani și sculile doamnei Dospinei și ale Ruxandei, acela să ia din alte bucate ale lui Stan pîrcălab care le-au ertat doamna Dospina sau să-și ia bani de unde i-au dat iar Stepan să stăpînească precum au stăpînit în viața doamnei Dospinei. Iar cine va îndrăzni a strica acest așăzămînt, din rudeniile lu Stan pîrcălab și va vrea să ia de la Stepan logofăt moșiile ce s-au zis mai sus, acela să plătească întîi datoriia ce scrie mai sus, de bani și de zestrea jupînesii Dospinei, sora lu Stepan, care au fost la Stan pîrcălab.

Așijderea am dat și domniia mea lui Stepan logofăt ca să-i fiie moșiie ohabnică, lui și feciorilor lui și nepoților și strenepoților lui și de nimeni să [să] să clătească, dupe zisa domnii mele.

Încă și jurămînt am pus domniia mea: oricare s-ar ispiti a-l bîntui sau a strica acest așă<ză>²mînt, acela să fiie ble<s>²temat de 318 sfinți părinți care sînt în Nicheia și să fiie cu Iuda și cu Ariia.

Iată și mărturii am pus domniia mea pă: jupan Dobromir vel ban al Craiovei i jupan Dragomir vel dvornec i jupan Radul vel logofăt i Badea vistier i State³ spatar i Ivașco stolnic i Gonțea peharnic i Vlad comis i jupan Stoica vel postelnic. Și ispravnec, Radu vel logofăt.

Și am scris eu, Dobre diacon, în scaunul cetății Bucureștilor, octomvrie 4, de la Adam leat 7077 <1568>.

Acest izvod s-au scos du pă <hr>¹isovul cel sîrbesc și s-au tălmăcit din cuvînt în cuvînt pre lim<ba r>¹omânească <de>¹ Ioan dascăl slovensc.

Această copiie de hrisov fiind scoasă întocmai după cea adevărată copie ce este tălmăcită pe rumânie după cel sîrbesc, o adevărim și noi. 826, maiu 12.

Arh. St. Buc., A. N., CLXXI/2. Copie din 1826 după traducere.

¹ Loc rupt.

² Omis.

³ În loc de: Stan.

† Многостію божію, Іу Флѣѣандрѣ воевода <n>¹ господинѣ. Дават господства ми сїе повеленіе господства ми свѣти монастыр еже глаголими Говора, іакоже да ест волен със сїю книгъ господства ми дрѣжати се учини еже сѣт се съпрели със Дрѣкѣлещи, понеже ест истинствовал господство ми како ест учини свѣти монастыр. Такождерн и ви, Дрѣкѣлещелор, wt врѣме еже хокете видете сїю книгѣ господства ми, а ви да ви вѣршете wt учина свѣти мо<нас>²тир еже ест више писан.

И тем радї, и нихто да нѣ смент покѣснн вантовати <прѣд сїю повелѣнію господст>²ва ми, ере тога чьловѣкъ зло кет патити. Инако да нѣст, по рѣч <господства ми>².

<Исправник>², Драгомнр велнкн дворнк.

Пнс мѣсеца вхтомериѣ ѣ дни.

† Іу Флѣѣандрѣ воевода, многостіа божіа, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod <și>¹ domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Govora, ca să fie volnică cu această carte a domniei mele să țină ocina pentru care s-au pîrît cu Drăculeștii, pentru că a adevărit domnia mea că este ocina sfintei mănăstiri. De asemenea și voi, Drăculeștelor, în vremea cînd veți vedea această carte a domniei mele, iar voi să vă feriți de ocina sfintei mănăstiri, care este mai sus-scrisă.

Și pentru aceasta, nimeni să nu cuteze a se încumeta să tulbure <înaintea acestei porunci>² a domniei mele, căci acel om rău va păți. Altfel să nu fie, după spusa <domniei mele>².

<Ispravnic>², Dragomir mare vornic.

S-a scris luna octombrie 5 zile.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 802 (Govora, VI/7). Orig., hîrtie (31 × 19,5), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1843; alte traduceri ibidem, mss. 234, f. 126, 447, f. 154v și 463, f. 18v.

Datat după domn și ispravnic.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 293–294. Facs. *Ibidem*, 512.

¹ Omis.

² Loc rupt.

† Многостію вожію, Іо Алѣксандръ воєвода и господинь въсьон земли Уггровлахи́нскон, синь великаго и прѣдобраго Мирчев воєводѣ, анеѣю Мирчев воєводѣ. Дават господство ми сію повелѣнію господства ми вѣцѣ егѣменѣ кур Макаріе ером<он>ѣах и въсьем братіем еже живѣщѣ въ свѣтаа монастыра глаголемн Бистриць, храм прѣсвѣтїе, честїе, прѣблагословенїе нашон Богородице и присно дѣви Марїа, іакоже да им ест вчинѣ ѣ Мирн<ли>ѣца, дел Данов въсах и дел Станов встарюл въсах и дел Соичев въсах, варе елика се хтет извратн нїхнї делове ѣ Мирн<ли>ѣца, занеже ех покѣпнше вѣцѣ егѣмен Мисана и въсьнх братїе вѣ свѣтаа монастыр вѣ Дан и вѣ Стан встарюл и вѣ Соича, за хѣ аспри готовн, вѣ по прѣге вѣрѣме, ешеже вѣ при дѣнн поконнаго Бладула воєводѣ.

И потом, имаше прѣнїе пред господства ми вѣцѣ егѣмен Макаріе със една жена, на име Прѣе, дѣщера Данов. И сице прѣше пред господства ми, како ю ест има и вна вчинѣ ѣ Мирн<ли>ѣца. И господство ми гледах и сѣдих, по правдѣ и по закон, със въсьемн чѣстїтїмн правнтелїе господства ми. И прочнтах и видѣх господство ми и книга Бладула воєводѣ за покопенїе², стара и раздрала и изнандох и господство ми како не имают дѣщера Данов ница метѣхѣ със вчинѣ вѣ Мирн<ли>ѣца. Таже, тѣн всташе тан жена, еже ест вше речена, вѣ закон вѣ пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми вѣцѣ егѣменѣ и въсьем братіем вѣ свѣтаа монастыр вѣ Бистрица, іакоже да ест свѣтомѣ монастырѣ въ вчинѣ и въ ухабѣ и нн вѣ когоже непотѣкновено, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жѣпан Добромир велики бан Кралевски и жѣпан Драгомир велики дворник и жѣпан Радул велики логофет и

Стан спатар и Бадѣ вистіар и Владул комис и Гонцѣ пехарник и Стопкица велики постелник. Исправник, Радул велики логофет.

Ис аз, Стопка, мѣсеца вхтомериѣ ѿ дьни, въ лѣт $\times$ 303.

† Іу Іліѣандрѣс кривевода, милостиа божию, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen chir Macarie ieromonah și tuturor fraților care trăiesc în sfânta mănăstire numită Bistrița, hramul preasfintei, curatei, prea binecuvîntatei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, ca să-i fie ocină la Mirilița, partea lui Dan toată și partea lui Stan butariul toată și partea lui Oncea toată, oricît se vor alege părțile lor la Mirilița, pentru că le-a cumpărat părintele egumen Misail și toți frații din sfânta mănăstire de la Dan și de la Stan butariul și de la Oncea, pentru 5000 aspri gata, dinainte vreme, încă din zilele răposatului Vladul voievod.

Iar după aceea, au avut pîră înaintea domniei mele părintele egumen Macarie cu o femeie, anume Preia, fiica lui Dan. Și așa a pîrît înaintea domniei mele că a avut și ea ocină la Mirilița. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am citit și am văzut domnia mea și cartea lui Vladul voievod de cumpăratură², veche și ruptă și am aflat și domnia mea că nu are fiica lui Dan nici un amestec cu ocina de la Mirilița. Astfel, aici a rămas cea femeie, care este mai sus-zisă, de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea părintelui egumen și tuturor fraților din sfânta mănăstire de la Bistrița, ca să fie sfintei mănăstiri de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan spătar și Badea vistier și Vladul comis și Gonțea paharnic și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Am scris eu, Stoica, luna octombrie 9 zile, în anul 7077 <1568>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 803 (Bistrița, XXII/3). Orig., hirtie (31 × 21,5), pecete aplicată, căzută. Cu două traduceri: prima din 1847, a doua din 1883; alte traduceri ibidem, mss. 194, f. 300v—301, 202, f. 158—159 și 713, f. 610.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 294. Facs. *Ibidem*, 513.

¹ Omis.

² Cuvintele: „за покониѣ“ („de cumpăratură“) sînt scrise deasupra rîndului.

† Милостию божию, Іу Іліѣандрѣс кривоода и господинѣ въсон земли Угровлахинскон, синѣ великааго и прѣдобрааго Мирча кривоода, анепсеѣ Мичнев кривоода. Дават господство ми сїю повелѣниѣ господства ми болѣрниѣс господства ми, жѣпанѣс Нѣгоѣ логофетѣс и съ синовн емѣс, елици мѣс Богѣ припѣстит, такоже да мѣс ест учинѣс ѣ Брѣдѣшани, дел Бонкѣв и синовнм ен и братнем ен, въса, елика се хтет избрати вт полно и вт водѣс и вт шѣмѣс и вт посвѣде, понеже

ю ест покѣпна жѣпан Стан ключар, тѣстѣ Нѣгоев логофет, шт над Бонка и шт синови и шт братни ен, ешеже при дѣни поконниомѣ Радулѣ воевода Калѣгера, за хѣ¹ аспри готовн. И еше га сѣт вш. . .² тогда, за нѣхном добром волю.

И потом, по сѣмрѣти Станов ключар, Нѣгое логофет нѣст моглѣ зп-конти се шт Радул врачюл и метниш мѣ ест аспри ѣ силості емѣ. И нѣст вш имал Радул врачюл ни едно метѣхѣ със тапѣ шчинѣ. И ѣ тем, сѣпрѣли се сѣт Нѣгое логофет със Радул врачюл пред поконниомѣ Мирча воевода, радї тапѣ вше речена шчинѣ. И ѣ тем, Мирча воевода истинствовад ест како ест покѣпна Стан ключар тапѣ шчинѣ, ѣкоже ест вше рѣх. И дал ест Нѣгоев логофет правн сѣд, да метниш вѣси аспри Радулов врачюл. Таже ест встал Радул врачюл и тогда шт закон, ере нѣст имал никогда метѣхѣ.

И потом, жѣпан Нѣгое логофет пакн ест имал прѣнїе и пред Петрѣ воевода със Бонка и със синови и братїе ен. И тако ест вш сѣпред Бонка съ синови си и съ братниам си, како не сѣт продали тапѣ шчинѣ Станов ключар, нѣ вѣсхотѣше вѣзети ю шт Нѣгое логофет. И ѣ тем, Петрѣ воевода сѣдна нѣ ест, по правдѣ и по закон и дал ест Бонкѣ съ синови си и съ братниам си закон, вї волѣри, да заклет како нѣст продали. . .² тапѣ шчинѣ. И Бонка съ синови си и съ братниам си никакоже не сѣт могли донести и заклетн със тех вї волѣри на дѣнѣ, нѣ встали сѣт Бонка съ синови си и съ братниам си шт закон. И ѣ тем, братни им ест Нѣгое логофет аспри еже мѣ ест вш метниш Радул врачюл, тере нѣ ест дал ѣ рѣкѣ Бонкѣ и синови и братниам ен, хѣр аспри. И не тѣкмо си, нѣ еше ѣ два кратн по хѣр аспри. И дрѣжал ю ест до сѣда.

И потом, вше реченомѣ волѣри<нѣ>³ господства ми, жѣпан Нѣгое логофет, пакн ест имал прѣ и пред господства ми със Бонка и съ синови си и съ братниам си. И тако прѣше Бонка и синови и братїе ен пред господства ми, како да знимае тапѣ шчинѣ шт Нѣгое логофет. И ѣ тем, господство ми гледах и сѣднѣ, по правдѣ и по закон, съ вѣси чѣститни правителїе господства ми. И видѣх господство ми кингех поконниомѣ Радула воевода Калѣгера за покѣпенїе. . .² и кинга Пектра⁴ воевода како ест имал Бонка съ синови си и съ братниам си закон, вї <волѣри>³, да заклет како нѣст продали инже. . .² тапѣ шчинѣ. И шни никакоже не сѣт могли заклетн никакоже. Нѣ ешеже вѣсхотѣх господство ми пачеже зѣрннн нѣ и сѣдни съм господство ми, да донесн Бонка и синови и братн ен тех вї волѣри и пред господства ми, да заклет шими. И шна никакоже нѣст могла заклетн, нѣ всташе Бонка и синови и братн ен шт закон и шт пред господства ми, како по много метѣхѣ да не имат.

И потом, пакн да ест жѣпанѣ Нѣгое логофет съ синови си шчинѣ ѣ Маницѣ, шт дел Кѣрѣмндѣ и Ѣанчев, два жахове, шт Пѣт Кѣрмешат до валѣ Маницев, понеже ю ест покѣпна шт над Кѣрѣмндѣ и Ѣанча, за хѣ аспри готовн. И продали ю сѣт Кѣрѣмндѣ и Ѣанча тапѣ шчинѣ за нѣхном добро волю. И пакн да мѣ ест жѣпанѣ Нѣгое логофет шчинѣ ѣ Мани<ни>цѣ, шт дел Бѣкѣров, три жахѣве, али два шт Пѣт Кѣрмешат до Балчава Биволѣши а едни ѣ гриндѣла Маницев, пашн ѣ, понеже сѣт вли за дѣдинѣ Бѣкѣров. И ѣ тем, Бѣкѣр ю ест дал и поклонни жѣпанѣ Нѣгоев логофет съ своним ѣзик, ешеже шт дѣни поконниомѣ Радула воевода. И ѣ тем, Нѣгое логофет, шн си ест зложна еднѣ слѣг ѣ вш, радї Бѣкѣр, тере га ест извадн шт вшр и поставн га ест слѣг господскѣ.

Сего радї, дадох и господство ми вше реченомѣ волѣринѣ господства ми, жѣпан Нѣгоев логофет, ѣкоже да мѣ ест шчинѣ и вѣ шѣаѣ, емѣ и синови емѣ и вшком и прѣвнѣчетом емѣ и ни шт когоже непотѣковено, по шрнзмѣ господства ми.

Сеже бо и сведетелїе поставлѣем господство ми: жѣпан Добромнр велики ван Кралевски и жѣпан Драгомнр велики дворник и жѣпан Радул велики логофет

и Стан велики спатар и Бадѣ велики вистригар и Бладул велики комис и Неашко велики столик и Гонцѣ велики пѣхарник и Стонкица велики постелиник. Исправник, Драгомир велики дворник.

И аз, Бѣсїю писецѣ, еже ю написахъ въ дивнии граду глаголеми Бѣксрещи, мѣсеца вхтомвриѣ еї дњи и текѣщемъ лѣтомъ шт ѣдама до селѣ, въ лѣтъ хѣѣ.

† Іу Александрѣ вшевѣда, милостїа божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Neagoe logofăt și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină la Brădășani, partea Voicăi și a fiilor ei și a fraților ei, toată, cît se va alege, din cîmp și din apă și din pădure și de peste tot, pentru că a cumpărat-o jupan Stan clucer, socrul lui Neagoe logofăt, de la Voica și de la fiii și de la frații ei, încă în zilele răposatului Radul voievod Călugărul, pentru 2 100¹ aspri gata. Și încă a fost . . .² atunci, de buna lor voie.

Iar după aceea, după moartea lui Stan clucer, Neagoe logofăt nu a putut să aibă pace de la Radul vraciul și i-au lepădat aspri cu sila. Și n-a avut Radul vraciul nici un amestec cu acea ocină. Și pentru aceasta s-a pîrît Neagoe logofăt cu Radul vraciul înaintea răposatului Mircea voievod, pentru acea ocină mai sus-zisă. Iar la aceasta, Mircea voievod a adevărit că a cumpărat Stan clucer acea ocină, cum este mai sus-zis. Și i-a dat lui Neagoe logofăt judecată dreaptă, să lepede toți asprii lui Radul vraciul. Astfel, a rămas Radul vraciul și atunci de lege, căci n-a avut niciodată amestec.

Iar după aceea, jupan Neagoe logofăt iar a avut pîră și înaintea lui Petru voievod cu Voica și cu fiii și frații ei. Și așa au pîrît Voica cu fiii săi și cu frații săi că n-au vîndut acea ocină lui Stan clucer și au voit s-o ia de la Neagoe logofăt. Iar la aceasta, Petru voievod i-a judecat, după dreptate și după lege și a dat Voicăi cu fiii săi și cu frații săi lege, 12 boieri, ca să jure că nu au vîndut . . .² aceea ocină. Iar Voica cu fiii săi și cu frații săi nici cum n-a putut să aducă și să jure cu acei 12 boieri la zi, ci a rămas Voica cu fiii săi și cu frații săi de lege. Și întru aceasta, le-a întors Neagoe logofăt asprii pe care i-a lepădat Radul vraciul, de i-a dat în mîna Voicăi și fiilor și fraților ei, 2100 aspri. Și nu numai aceștia, dar și încă în două rînduri cîte 2100 aspri. Și a ținut ocina pînă acum.

Iar după aceea, mai sus-zisul boier al domniei mele, jupan Neagoe logofăt, iar a avut pîră și înaintea domniei mele cu Voica și cu fiii săi și cu frații săi. Și așa pîra Voica și fiii și frații ei înaintea domniei mele, ca să ia acea ocină de la Neagoe logofăt. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea cărțile răposatului Radul voievod Călugărul de cumpărătură . . .² și cartea lui Pe<tru>⁴ voievod că a avut Voica cu fiii săi și cu frații săi lege, 12 <boieri>³, ca să jure că n-a vîndut nici . . .² aceea ocină. Iar ei nici cum n-au putut să jure niciodată. Dar încă am voit domnia mea iarăși să adevăresc și am judecat domnia mea, să aducă Voica și fiii și frații ei pe acei 12 boieri și înaintea domniei mele, să jure cu dînșii. Dar ea nicidecum n-a putut să jure, ci a rămas Voica și fiii și frații ei de lege și dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă.

Iar după aceea, iar să fie jupanului Neagoe logofăt cu fiii săi ocină la Manița, din partea lui Cărmidă și a lui Oancea, două fișii, din Drumul Curmeșat pînă la valea Maniței, fiindcă a cumpărat-o de la Cărmidă și Oancea,

pentru 600 aspri gata. Și au vîndut Cărămidă și Oancea acea ocină de a lor bunăvoie. Și iar să fie jupanului Neagoe logofăt ocină la Manița, din partea lui Bucur trei fșii, dar două din Drumul Curmeșat pînă la Vilceaua Bivolului și unul la grindul Maniței, 30 de pași, pentru că au fost de moștenire ale lui Bucur. Și la aceasta, Bucur le-a dat și le-a închinat jupanului Neagoe logofăt cu limba lui, încă din zilele răposatului Radul voievod. Iar la aceasta, Neagoe logofăt, el și-a pus o slugă la bir pentru Bucur, de l-a scos de la bir și l-a așezat ca slugă domnească.

De aceea, am dat și domnia mea mai sus-zisului boier al domniei mele, jupan Neagoe logofăt, ca să-i fie ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan mare spătar și Badea mare vistier și Vladul mare comis și Ivașco mare stolnic și Gonțea mare paharnic și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Și eu, Văsiu scriitor, care am scris-o în minunata cetate numită București, luna octombrie 15 zile și ani curgători de la Adam pînă acum, în anul 7077 <1568>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 804 (Mitrop. Ț. Rom., CXXXI/1). Orig., perg. (38 × 54), pecete timbrată. Cu două traduceri: una din 1850, cealaltă nedată; alte traduceri: ibidem, ms. 129, f. 49 și la Bibl. Acad., MCCXXXI/64 (de la mijlocul sec. al XVIII-lea).

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 295–296.

¹ Cifră corectată, posterior, în: „хѣр” (3100).

² Loc ras.

³ Omis.

⁴ Loc rupt.

117

1568 (7077) octombrie 17, București.

† Многостію божією, Іу Янѣандрѣ воєвода н господинѣ въсон земан Уггровкляхнинское, синѣ великаго н прѣдобраго Мирчев воєвода, аннпсеѣ Миѣхн<ек>¹ воєвода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми Дѣмитрѣв н Да<нов>² н Нѣгоєв н със ннѣ синови си, еанци нм Богъ дааст, ізкоже да нм ест вчинѣ ѣ Бнлоѣцин, дел Тепшев н Данчюл, въса, варе еанка се хтет нзєрат н вт шѣл н вт полю н вт вод н вт сѣх н вт посеѣдї, занеже нѣ ест покѣпна Дѣмитрѣв н Дан н Нѣгоєв вт Тепша н вт Данчюл, за хѣхпє аспри готовн; алн ест дал Дѣмитрѣв н Дан хѣрї аспри а Нѣгоєв ест дал фое аспри.

Іѣ потом, пак покѣпн Дѣмитрѣв н Дан вчинѣ ѣ фал<че>¹ н половинно место вт вноградѣ, еже се зовет Пляюл Чоарѣв н две ннє вт Станчюл вт Петрецин, за ѣї аспри готовн.

Н продаан нѣ сѣт теѣ внше речени людіє вт своим добро волю, вт пред господства ми н със ѣзнаніє въсѣмн мерѣпашим н селѣном н вт дол н вт гор.

Сєго радї, дадох н господство ми Дѣмитрѣв н Дан н Нѣгоєв, ізкоже да нм ест вчинѣ въ хѣабѣ, ннм н синовом нм н вноком н прѣвночнтном н не вт когождї непоколѣбнмѣ, по реч господства ми.

Сєже н сведетелю поставлнѣ господства ми: жѣпан Добромнр велики бан Кралевски н жѣпан Драгомнр велики дворник н жѣпан Радѣл велики лшгѣфет н Стан

148

спатар и Бладула комис и Бадѣ вистіар и Ъкашко столник и Гонцѣ пехарник и жѣпан
Стонка велики постѣлник. И исправник, Драгомир велики дворник.

Исц въ настолни граду Бѣскѣрещи, мѣсеца шѣтомвріе зї дѣни, въ лѣт 7303.

† Іу Аліѣандрѣ кверкѣда, милостіа божію, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dumitru și lui Dan și lui Neagoe și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Bilogești, partea lui Teșsa și a lui Danciul, toată, oricît se va alege și din pădure și din cîmp și din apă și din uscat și de pretutindenii, pentru că au cumpărat Dumitru și Dan și Neagoe de la Teșsa și de la Danciul, pentru 1685 aspri gata; însă au dat Dumitru și Dan 1110 aspri iar Neagoe a dat 575 aspri.

Iar după aceea, iar au cumpărat Dumitru și Dan ocină 1 falce și jumătate loc de vie, care se cheamă Plaiul Cioarăi, și două ogoare de la Stanciul din Petrești, pentru 710 aspri gata.

Și au vîndut acești oameni mai sus-ziși de a lor bunăvoie, dinaintea domniei mele și cu știrea tuturor megieșilor și a sătenilor și din jos și din sus.

De aceea, am dat și domnia mea lui Dumitru și lui Dan și lui Neagoe, ca să le fie ocină de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan spătar și Vladul comis și Badaea vistier și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Și ispravnic, Dragomir mare vornic.

S-a scris în cetatea de scaun București, luna octombrie 17 zile, în anul 7077 <1568>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul județean Gorj, nr. 31. Orig., perg. (22 × 40,5), pecete timbrată, căzută.
EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*, 170–172.

¹ Loc rupt și șters.

² Loc neciteț.

Ef[a]temie, bojiu milostieiu, arhiepiscop i mitropolit văsoi zemli...
Uggruvlahiscoiu.

† C[a]u... smerenie nostră svetii și dumnăziești mănastiri ce și chiiamă cari iaste hramul Sveti Ștefana arhideacon lī<n>gă Staon den Meteora, la Rummeli, précum să să știi au chinat eu, Dragomir velicago vornic den Banești, carile fecior al Mănei cari de ruda Vadisslav vovoda, cum și să știi au chinat[a] la sveata mănăstire cari scriu mai sus, prăcum au chinat sveată glava ce și să chiiamă măcinic Haralamba, întrag, în méseța februarie 10. Pentru c-au am făcut carte nainte vladica a <l>u Etenie cu marturie, cu pleștemele; au fost-au igumen Ghinadie de la mănăstire ce și chiiama Butoiul, cari iaste închenată [a]la [u]cesta manasstire arhidiacon Ștefana

li<n>gă Staon, pentru ca iaste dori<n>ța noastră este scrise și mai denainte vrami mestăvit și eu această pomeană precum a socotit dereptu a[u]cestă lumi nu ma iaste de nămic. Am scris numele: Manie, Dragomir, Paisie (?) ...une, Radul ca să hie sfinta jidernic den veț în vac. Vinit-au nainte smerenie noastră jupan Dragomir velicago vornec, au facut carte vladiceassca cu pleștem neertata, ca să fie titor [a]la a[u]ceastă mănăstire cari scriu mai sus, au fost-au ca[r]lugari, anume Antonie ermonah arhimantrita co frați de la a[u]cestă mănăstire de la Rumele ce s[s]ă să chiama arfidiacon Ștefan li<n>gă Staon.

Iar cine va sparga a[a]cestă carte vladiceassca au de rudele lui au de neamul lui au vladica au dumnul (?) au bolearul criștin, să fii co aforisăsnăe co peștam co anathema iar să fie să de smerănăa noastră de la vladica Iysusa Hrista aforisăt de[n] 318 parinți să să... on loc co Iuda, co Ariia să fie după morte ne<e>rtat să... anathema iar mila a lu Dumnezeu... criștinii, amin.

<Scris m>éseța octomvrie 24 dni, leat 6906 ¹ <1397>.

† Eytenie al Ugrovlahiei

...

Dragomir vel vornic

† Stanu vel spatar

Arh. M-rii Sf. Ștefan de la Meteore — Grecia. Copie din sec. al XVII-lea. Sub numele de Butoiul, m-rea Potoc apare începînd cu mijlocul sec. al XVII-lea.

Datat după mitropolit și după marele vornic.

EDIȚII. Andreescu, *Acte arh. străine*, 1741—1742. Facs. *Ibidem*, 1739. Rez. *DRH, B,I*, 505 (sub <1447—1448>).

¹ „Leat 6906“, scris de altă mină și cu altă cerneală.

† Милостію божією, Іу Александрѣ воєвода н господинѣ вѣсви земли Ѹгровлахіинскон, синѣ великаго н прѣдобраго Мирчѣ воєвода. Дават господство ми сіе повеаѣніе господства ми Фелкев вт Фіереци н Станкев н Партеніев н Нѣгоев, іакоже да им сѣт ѣ же вт вчинѣ що ест вна покѣпна старн Фелка, дедѣ Фелкев н Станкев н Партеніев н Нѣгоев, вт Борцѣн, еше при дѣни стараго Радул воєвода, за хѣѣ аспри н ѣ кавад за ѣ аспри н ѣ кон за тѣ аспри н ѣ мех за сиреніе. И да мѣ ест Фелкев сѣс братіам си пак ѣ же вт вчинѣ що им ест вт дединѣ правѣ.

И потом, нмаан сѣт прѣ Фелка сѣс братію си сѣс синови Борцѣнѣв, по нме Лазар н Бадѣл н Нѣгѣл, прѣд Петрѣ воєвода, нзраді ѣ же вт ннех три сжах еже ест вна покѣпна старн Фелка. И тако ест прел Лазар сѣс четѣ его, <како та>¹ н же нѣст продад, вт тех вше речених ѣ сжах. Таже Фелка, вн ест сзел закон, ѣї болѣри, <да заклет к>¹ако ест вна покѣпна свѣх ѣ вше речених сжи вт дедѣ его Фелка. И тако <всташе Лазар сѣс четѣ его вт>¹ закон вт прѣд Петрѣ воєвода.

<И потом, нмаан прѣ>¹ н прѣд господство ми Лазар сес Фелка. И>¹ тако прѣше Лазар по Фелка, како мѣ ест притиснѣл Фелка ѣ же вт тех ѣ сжи вше речених. Ѹ том, господство ми гледа им редѣ по правдѣ, сѣ вѣсѣми чѣститими болѣри господства ми н видѣх книга како ест заклет Фелка сѣс ѣї болѣри н вправ-

ДАД СВОЮ ВШЕ РЕЧЕНШ УЧИНШ Н ЕСТ УСТАЛ ЛАЗАР СЪС ЧЕТУМ СИ УТ ЗАКОН. ТАКОЖДЕ РЕ
Н Ш Т ПРЪД ГОСПОДСТВО МИ УСТА ЛАЗАР УТ ЗАКОН, КАКО ПО МНОГО МЕТЕХ ДА НЕ ИМАТ
СЪ С ВШЕ РЕЧЕНА УЧИННА ФЕЛКЕВ. Я ГОСПОДСТВО МИ ДАХ ФЕЛКЕВ Н СЪС БРАТІАМИ СИ,
ІА КОЖЕ ДА ИМ ЕСТ ВЪ УЧИНШ Н УХАБШ, ИМ Н СИНОВОМ НУХ Н ВШКОМ Н ПРЪВЕНШЕТОМ
НУХ, НИ УТ КОГОЖЕ НЕПОКОЛЪБИМО, ПО РЕЧ ГОСПОДСТВА МИ.

СЕЖЕ Н СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛЪЕМ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН ДОБРОМИР БЕЛНИК БАН
КРАЛЕВСКИ Н ЖЪПАН ДРАГОМИР БЕЛ ДВОРИК Н ЖЪПАН РАДУЛ БЕЛ ЛУГУФЕТ Н БАДЪ
ВНСТ ІАР Н СТАН СПЪТАР Н БЕАДУЛ КОМИС Н ІВАШКО СТОЛНИК Н ГОНЦЪ ПЕХАРНИК Н СТО
НИКА БЕЛ ПОСТЕЛНИК. ИСПРАВНИК, РАДУЛ БЕЛ ЛУГУФЕТ.

ПИСАХ, СТЕПАН, УХТОМВРІЕ КЪ ДЪНИ, В ЛЪТ ХЪЗОВ.

† ІУ АЛІАНДРОС БУЕКОВА, МИЛОСТІЮ БОЖІА, ГОСПОДИНЬ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Felca din Fierești și Stancăi și lui Partenie și lui Neagoe, ca să le fie 3 funii de ocină pe care le-a cumpărat Felca cel bătrîn, bunicul lui Felca și al Stancăi și al lui Partenie și al lui Neagoe, dela Borșun, încă din zilele bătrînului Radul voievod, pentru 1500 aspri și 1 cavad de 500 aspri și 1 cal de 300 aspri și 1 burduf de brînză. Și să-i fie lui Felca și cu frații săi încă 1 funie de ocină care le este de moștenire dreaptă.

Iar după aceea, Felca cu frații săi au avut pîră cu fiii lui Borșun, anume Lazăr și Badul și Neagul, înaintea lui Petru voievod, pentru 1 funie din acele trei funii pe care le cumpărase Felca cel bătrîn. Și așa a pîrît Lazăr cu ceata lui, <că>¹ acea funie n-o vînduse, dintre acele 3 funii mai sus-zise. Astfel Felca, el a luat lege, 12 boieri, <ca să jure>¹ că bunicul său Felca a cumpărat toate acele 3 funii mai sus-zise. Și astfel, <a rămas Lazăr cu ceata lui de>¹ lege dinaintea lui Petru voievod.

<Iar după aceea, au avut pîră>¹ și înaintea domniei mele Lazăr cu Felca. Și>¹ astfel a pîrît Lazăr pe Felca, că i-a cotropit Felca 1 funie dintre acele 3 funii mai sus-zise. Întru aceasta, domnia mea le-am cercetat rîndul după dreptate, cu toți cinstiții boieri ai domniei mele și am văzut cartea, că a jurat Felca cu 12 boieri și și-a îndreptat ocina sa mai sus-zisă și a rămas Lazăr cu ceata lui de lege. De asemenea și dinaintea domniei mele a rămas Lazăr de lege, ca mai mult amestec să nu aibă cu ocina mai sus-zisă a lui Felca. Iar domnia mea am dat lui Felca și cu frații săi, ca să le fie de ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor, de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Vladul comis și Ivașco stolnic și Gonța paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Am scris, Stepan, octombrie 27 zile, în anul 7077 <1568>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 806 (Ep. Buzău, XCII/3). Orig., hirtie (31 × 21,5), pecete aplicată, căzută. Cu două traduceri: una din 1850, cealaltă din 1912.

EDIȚII. Trad. Năsturel, *Istoricul Năsturelilor*, 201; DIR, B, 298.

¹ Loc rupt.

† Милостію божію, Іу Ілєѣандрѣ воєвода и господинѣ въсое землє Угг-рроевлахинское, синѣ великаго и прѣдобраго Мирчев воєвода и анепсію великаго Мнхнев воєвода. Дават господства ми сіє повѣленіє господства ми слѣг господства ми, Радѣлов постелник, синѣ Матею шт Каракал и синовн брат его, Блѣѣан, іакоже да им сѣт села Коломошени и Мармшреле и Мѣчешелѣ и Бел Мѣчеш и сѣс благовѣ колнке се хошет изератит над неговѣ вчинѣ, понеже им сѣт старє и правє вчинѣ шт дѣдінѣ шт прѣжде сіє врѣмена, шт дрѣзн господарн, нже сѣт преждѣ господства ми.

Такождєре, дадох и милова и господства ми, іакоже да им сѣт сіє више речени селовѣ и бладове вѣ вчинѣ и вѣ вхѣбѣ, ним и синовн им и вѣшкомѣ им и превѣшчетомѣ им и ннх шт когоже непоколнємо, порнзмо господства ми.

Сеже сведетєлнє поставлѣем господства ми: жѣпан Добромнр велики бан Кралєвски и жѣпан Драгомнр велики дворник и жѣпан Радѣл велики ливгѣфет и Бадѣ вистіар и Стан спатар и Владѣл комис и Ивашко столник и Гонцѣ пѣхарник и жѣпан Стонкнца велики постєлник. Исправник, Драгомнр велики дворник.

Пис аз, Стан шт Срѣбєска, мѣсеца вхѣтомвриє кн дѣни, вѣ лѣт х³⁰³.

† Іу Ілєѣандрѣ вѣєвѣда, милостіѣ божіѣ, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod și nepotul marelui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Radul postelnic, fiul lui Mateiu din Caracal și fiilor fratelui lui, Vilhan, ca să le fie satele Comoștenii și Marmurele și Măceșelul și Măceșul Mare și cu bălțile cîte se vor alege pe ocina lor, pentru că le sînt vechi și drepte ocine de moștenire de mai înainte de aceste vremi, de la alți domni, care au fost mai înainte de domnia mea.

De asemenea, am dat și am miluit și domnia mea, ca să le fie aceste mai sus-zise sate și bălți de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Vladul comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris eu, Stan din Sîrbsca, luna octombrie 28 zile, în anul 7077 (1568).

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, Domn.

Muzeul de istorie a Municipiului București, nr. 30 589. Orig., hîrtie (31 × 21), pecete aplicată. Cu o traducere din 1779.

EDIȚII. Trad. *DJR*, B, 298–299.

Izvodul cărții (lui) Alixandru vovod.

Cu mila lui Dumnezeu, creștinu Alecsandru voivod și dom(n) a toată Țara Rumânească, fecior premarelui și preabunului Mircii vodă, nepotul Mihnii vodă. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele Radului

și feciorilor lui, anume Branu și lui Stan și cu feciori(i) lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fiie lor ocină satul Runcul, tot, cu tot hotarul. Însă hotar să să știie: din Pravițe și merge pînă în Vîrfu Giurculețului, în cale, și din calea Giurculețului dă pă Piscul Lupului și de acoloa pă Plaiul Curmăturii și dă pîn anini. Pentru că este a lor bătrînă și dreaptă ocină, de baștină și de cumpărătoare, pentru că au cumpărat-o de la Branul și de la Badiul și de la Stănislav și de la Șarban și de la Nanul și de la Neagoie și de la Stoian și de la Datcu, drept 4650 aspri gata. Apoi ei au fost: Tudor logofăt și Dragomir vistierul, au fost avut și ei într-acel sat parte, apoi viind înaintea domnii mele, am căutat și am judecat cum că au fost înpresuratū de ei acest ce să zice mai sus satu.

Drept aceia, am dat domniia lui Radului și cu frați(i) lui și cu feciori(i) lui, să le fiie lor ocină ce să zice mai sus sat Runcul, cu tot hotarul. Iar Tudor logofăt și cu Dragomir vistierul au rămas de judecată dinnaintea domnii mele.

Iată și mărturiie pune domniia mea pă: jupîn Stoica ¹ mare dvornic i jupîn Badea mare vistier și pă Stan marele comis ² și pe Vlad marele stolnic ³ și pă Stoica marele paharnic ⁴ și pe Radul mare logofăt.

Și am scris eu, Staico, la luna lui noemvrie 26, leat 7054 <1545>.

<Pe verso, de altă mînă:> Trecut la condică de Nica logofăt.

Cos<tan>din Lupoianu.

Bibl. Acad., CL/209. Traducere din sec. al XIX-lea.

Văleatul greșit; datat după domn și după Badea mare vistier și Radu mare logofăt.

---

¹ În timpul domniei lui Alexandru Mircea nu apare în sfatul domnesc un Stoica mare vornic.

² În loc de: spătar.

³ În loc de: comis.

⁴ În loc de: postelnic.

122

<1568> decembrie 2.

† Многостію божією, Іу Ілєѡандрс воевода и господинъ. Пишет господство ми сѡгс господства ми, Бланкѡл вт Рѡмчани и по сѡх, ти говорим господство ми з радї редѡ шевемѡн людіе, по име Нѣнюл и Мѡшат вт Блестемателе, понеже сице се плакаше господствѡ ми, како нѡ ест дрѡжал Фрѡцналъ постелник ѡ дѡни Мирчев воевода. Таже, више речени люді, шни ѡ тем сѡт дали Фрѡцналѡв постелник едни вт нѡх по тѡ аспри, тере се сѡт кнезани. Ъ кѡда ест сѡда, а ти, пак им еси ѡзел по тѡ аспри.

Тем радї, вт час еже хокеш видїти сїе книга господства ми, а ти да глєдѡши сѡс мєгнїши, людіе добрих, а ако им кет вѡти ѡзел Фрѡцналъ постелник сѡм людіем по тѡ аспри ѡ дѡни Мирчев воеводе, како сѡт ск<а>з<ан> господствѡ ми, а ти, ѡ том час вѡс да им вратнш что им еси ѡзел сѡда вторм крат. И веке да се не плачет шни вт тебе господствѡ ми. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, Радѡл велики логофет.

Пис аз, Пѡтрѡ, мѣсеца декемврїе Ѣ дѡни.

† Іу Ілєѡандрс воевода, многостїѡ божїѡ, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn. Scrie domnia mea slugii domniei mele, lui Vlaicul din Rumciani și după aceasta îți spunem domnia mea pentru rîndul acestor oameni, anume Neniul și Mușat din Blestematele, pentru că astfel s-au plîns domniei mele, că i-a stăpînit Frățilă postelnic în zilele lui Mircea voivod. Astfel, mai sus-zișii oameni, ei întru aceasta, au dat lui Frățilă postelnic fiecare dintre dînșii cîte 300 de aspri, de s-au cnezit. Iar cînd este acum, iar tu iarăși le-ai luat cîte 300 de aspri.

De aceea, din ceasul în care vei vedea această carte a domniei mele, iar tu să cercetezi cu megiașii, oameni buni, iar dacă le va fi luat Frățilă postelnic acestor oameni cîte 300 de aspri în zilele lui Mircea voievod, precum au spus domniei mele, iar tu într-acel ceas să le întorci tot ce le-ai luat acum a doua oară. Și mai mult să nu se plîngă ei de tine domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Radul mare logofăt.

Am scris eu, Pătru, luna decembrie 2 zile.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 807 (Ep. Buzău, XLII/7). Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete aplicată. Cu o traducere din 1850; altă traducere ibidem, ms. 173, f. 25v–26.

Datat după domn și ispravnic.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 299.

123

1569 (7077) ianuarie 6, București.

† Многостію божію, Іу Ілнѣандрѣ воєвода и господинѣ въсон земле Угг-ррволаѣинское, синѣ великаго и прѣдобраго Мирча воєвода, анепсеѣ Мнѣнеѣ воєвода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми Балев, синѣ Степанов, ꙗкоже да мѣ ест вчинѣ ѡ Бѣдѣни и ѡ Левтеци, дел дѣдоу си Балев Добраев, въса, понеже мѣ ест стара и права вчинѣ и дѣдинѣ.

И потом, Балѣ, ви ест имал прѣд господства ми със Татѣл и със Кесар. И тако прѣше Татѣл и Кесар како нма и виин вчинѣ ѡ Бѣдѣни, вт дел Балев Добраев. И ѡ тем, господство ми гледах и сѣдих, по правдѣ и по закон и съ въсѣмн чьститимн правителю господства ми и дадох господство ми Татѣлов и Кесаров закон, вѣ болѣри, да заклет како нмат и виин вчинѣ вт дел Балев Добраев. И теѣ вѣ болѣри, виин ходише и гледаше и нандоше и избранише със ниѣне дѣше како Татѣл и Кесар не нмает ни еднѣ метѣх със дел Балев Добраев вт Бѣдѣни, нѣ сице ест стѣкманн теѣ вѣ болѣри по Балѣ¹, синѣ Степанов, със Татѣл и със Кесар како да дрѣжит Балѣ, синѣ Степанов, дел Балев Добраев вт <Бѣ¹дѣни, въса, а ѡ Левтеци метѣх да не нмат. . . ¹

Кон ѡкет раздрати сію тѣкмежи, да вѣдет проклет вт тѣи втци еже въ Некен.

Сего раді, дадох и господство ми Балев, синѣ Степанов, ꙗкоже да мѣ ест вчинѣ и въ вѣдѣ, нм и синовом нм и вѣнком и прѣвночнтном нм и не вт когоже непотѣкновено, порнзмѣ господства ми.

Сеже и свидетелю поставѣем господство ми: жѣпан Добромир велики ван Кралевски и жѣпан Драгомир велики дворник и жѣпан Радул велики лѣгѣфет и Бадѣ вистіар и Владул комис и Ивашко столник и Гонцѣ пѣхарник и Стонкица велики постелиник. Исправник, Радул вел лѣгѣфет.

И писах въ настолин граду Бѣкѣрци, аз Строе, мѣсеца генаріе 5 дѣни, в лѣт 7303.

† Іу Ілнѣандрѣ воєвода, многостіа божію, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Balea, fiul lui Stepan, ca să-i fie ocină în Bădeni și în Leotești, partea bunicului său Balea al Dobrei, toată, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, Balea, el a avut pîră înaintea domniei mele cu Tatul și cu Chesar. Și așa au pîrît Tatul și Chesar că au și ei ocină în Bădeni, din partea lui Balea al Dobrei. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Tatul și lui Chesar lege, 12 boieri, să jure că au și ei ocină din partea lui Balea al Dobrei. Iar acei 12 boieri, ei au umblat și au cercetat și au aflat și au ales cu sufletele lor că Tatul și Chesar nu au nici un amestec cu partea lui Balea al Dobrei de la Bădeni, ci astfel au întocmit acei 12 boieri pe B<alea>¹, fiul lui Stepan, cu Tatul și cu Chesar ca să ție Balea, fiul lui Stepan, din <Bă>¹ deni partea lui Balea al Dobrei, toată, iar în Leotești amestec să nu aibă...¹

Cine va strica această întocmire, să fie blestemat de 318 părinți, cei de la Nicheia.

De aceea, am dat și domnia mea lui Balea, fiul lui Stepan, ca să-i fie ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Vladul comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Și am scris eu, Stroe, în cetatea de scaun București, luna ianuarie 6 zile, anul 7077 <1569>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XL/38. Orig., hirtie (30,5 × 21), pecete timbrată.
EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 300.

¹ Loc rupt.

† Мнолостію божію, Іу Алѣксандръ воєвода и господинъ вѣсон землє Уггровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воєводѣ, анепсєѣ Мнѣнек воєводѣ. Дават господство мн сію повелѣніє господства мн свѣтѣн монастирѣ глаголими Бнстрнца, іакоже да мѣ ест село Челѣюл половинѣ със влата и със грѣла¹ и със вѣс хотаром, коланко ест вна дрѣжати шт прѣжде врѣме.

И потом, имахѣ пренін штцѣ егѣменом, на име Калвент, със егѣменом шт монастирѣ шт Поток. И тако преше егѣменом шт Поток како ест того село Челѣюл, еже ест вше писан, за дѣдінѣ монастирен шт Поток. И ѣ тем, господства мн гледах и сѣди, по правдѣ и по закон, със вѣсѣми частими правнелним господства мн. И прочитнх господство мн кинга поконнаго Басараба воєводѣ и нандох господство мн како ест за дѣдінѣ свѣтѣн монастирѣ шт Бнстрнца. И всташе егѣменом шт Поток шт закон шт пред господства мн.

Сего радї, дадох и господства ми свѣтѣн монастырѣ шт Бистрица, іакоже да мѣ ест село Челаѣюл половинѣ и със влата, шчинѣ и въ сѣхавѣ и ни шт когожде непоколѣбнѣмѣ, порнѣмѣ господства ми.

Сеже збо и сведетелѣ поставлѣем господства ми: жѣпан Драгомѣр великии дворник и жѣпан Радѣл великии логофет и Бадѣ вѣстїар и Стан спатар и Бладѣла колѣнс и Івашко столник и Гонцѣ пѣхарник и жѣпан Стонка великии постелник. Исправник, Радѣл великии логофет.

Пис аз, Кодрѣ, мѣсеца генарїе 3 дѣни, въ дѣвни град Бѣскреци, в лѣт ^х303.

† Іу Іліѣандрѣ воевода, млостїа божїю, господнѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Bistrița, ca să-i fie satul Celeiul jumătate, cu balta și cu gîrla ¹ și cu tot hotarul, cît a ținut dinainte vreme.

Iar după aceea, a avut pîră părintele egumen, anume Calivit, cu egumenul de la mănăstirea de la Potoc. Și așa a pîrît egumenul de la Potoc, că acest sat Celeiul, care este mai sus-scris, este de moștenire al mănăstirii de la Potoc. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am citit domnia mea cartea răposatului Basarab voievod și am aflat domnia mea că este de moștenire al sfintei mănăstiri de la Bistrița. Și a rămas egumenul de la Potoc de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri de la Bistrița, ca să-i fie satul Celeiul jumătate și cu balta, ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Vladul comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Am scris eu, Codrea, în luna ianuarie 7 zile, în minunata cetate București, în anul 7077 <1569>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 812 (Bistrița, LII/7). Orig., hirtie (31 × 21,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1844; alte traduceri ibidem, mss. 194, f. 78, 198, f. 9, 202, f. 411v—412 și 713, f. 709v—710.

EDIȚII, Trad. DIR, B, 300—301. Facs. *Ibidem*, 514.

¹ Cuvintele: „и със гърла“ („și cu gîrla“) adăugate ulterior, deasupra rîndului.

† Млостїю божїю, Іу Іліѣандрѣ воевода и господнѣ. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми штцѣ ерѣменѣ Ниш шт свѣтѣомѣ монастырѣ зовемаго Тисмѣна, іакоже да ест волен съ сїю кннг господства ми дрѣжати вама пол шт Блѣкан, шт Железна Брата до Бѣлтец, іакоже дрѣжати шт прѣжде врѣме.

И ни хото да не смѣет покѣснѹ бантовати пред сѣю книгъ господства ми. Инако да нѣст, по речъ господства ми.

Исправникъ, Драгомиръ велики дворникъ.

Писъ мѣсеца генаріе 3 дъни.

† Іу Александръ воевода, милостіа божіа, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen Ion de la sfânta mănăstire numită Tismana, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să țină vama de la Vîlcan jumătate, de la Porțile de Fier pînă la Olteț, precum au ținut și dinainte vreme. Și nimeni să nu cuteze să se încumete a-i tulbura peste această carte a domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Исправникъ, Драгомиръ mare vornic.

С-а scris în luna ianuarie 7 zile.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 813 (Tismana, XCII/11). Orig., hîrtie (29 × 20), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere de la sfîrșitul sec. al XVIII-lea — începutul sec. al XIX-lea; altă traducere ibidem, ms. 329, f. 132v.

Datat după domn și исправникъ.

EDIȚII. Trad. „Arh. Olt”, XIII (1934), 351; DIR, B, 301. Facs. DIR, B, 515.

† Милостію божією, Іу Александръ воевода и господинь въ сонъ землі Угровлахискон, синь великаго и прѣдобраго Мирча воевода, анепсеѣ Михнѣ воевода. Даватъ господство ми сѣе повеленіе господства ми свѣтомъ и божьственомъ монастырѣ глаголемаго Ирғиш, идеже ест храмъ Успеніе прѣсвѣтіе и прѣчистіе Богъ матери и владѣице нашеш Богородице и присно дѣвен Маріе, іакоже да мѣ ест блато еже се зоветъ Сѣлтава и съ въсемъ пазеромъ.

И въ горни хотаръ: по 8 Конна и по Паршша, дори до Горган, дори до хотаръ Сахатов. И пакы въ низъ долъ хотаревъ: дори до Камен и въша по Грѣмазла Брънзешовъ и междѣ Сакърѣ и по Налѣжде, дори до Цръкве Блѣдинцемъ, понеже га ест помиловалъ поконнаго Блада воевода свѣтаа монастыра више речена, іакоже беше помилованъ сѣе свѣти монастыръ и въ прѣжде почившихъ господари със више реченихъ блатъ. И 8 темъ, господство ми видѣхъ книгъ поконнаго Блада воевода, како ест била помиловалъ свѣтинъ монастыръ тѣи въ Блада воевода, іакоже да мѣ бѣдетъ поменъ и поконъ дѣши и телоу.

Такожде дадохъ и господство ми, іакоже да имъ ест више речена блатъ въ вчинѣ и въ хуабѣ и ни въ когоже непотъкиновено, по шризмѣ господства ми.

Сеже и сведетеліе поставлѣемъ господство ми: жѣпанъ Драгомиръ велики дворникъ и жѣпанъ Радѹлъ велики лѹгвѣтѣ и Бадѣ вистіаръ и Станъ спатаръ и Ивашко столникъ и Гонце пѣхарникъ и Стонкица велики постелиникъ. Исправникъ, Радѹлъ велики лѹгвѣтѣ.

Писъ генаріе 5 дънѣ, въ іадама въ летъ 7303, Ѳемеліе 3.

† Іу Александръ воевода, милостію божію, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumne-

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Bistrița și călugărilor care trăiesc într-însa, ca să le fie satul și ocina Gîndenii, toți și cu tot hotarul, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină și cumpărată din zilele bunicului domniei mele, Mihnea voievod, de la bunicii lui Mitrea comis și ai lui Drăgușin ban din Hotărani, pentru 15 000 aspri gata.

Iar după aceea, a avut pîră egumenul Calivit de la Bistrița, înaintea domniei mele cu Mitrea comis și cu Drăgușin ban pentru mai sus-zisul sat. Și așa au pîrît Mitrea comis și Drăgușin ban înaintea domniei mele că atunci cînd au cumpărat ctitorii mănăstirii mai sus-zisul sat de la bunicii lui Mitrea și ai lui Drăgușin, iar ei nu au dat asprii deplin, ci încă au năpăstuit Mitrea și Drăgușin pe egumenul Calivit, ca să <mai> dea 3 000 aspri. Iar întru aceasta, domnia mea i-am împăcat, dar și cu a lor bunăvoie, de a dăruit și a dat egumenul Calivit lui Mitrea și lui Drăgușin 1 300 aspri dinaintea domniei mele, ca Mitrea și Drăgușin mai mult amestec să nu aibă asupra mai sus-zisului sat. Și astfel au rămas Mitrea și Drăgușin ban de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri mai sus-zise să-i fie satul Gîndenii de ocină și de întărire și dumnezeieștilor călugări de hrană și de folosință, iar domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan spătar și Badea vistier și Vladul comis și Gonțea paharnic și Ivașco stolnic și Stoica postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Am scris eu, Sibiu, cu învățătura lui Ion cel bătrîn, luna ianuarie, 8 zile, în anul 7077 <1569>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 816 (Bistrița, XXI/2). Orig, hîrtie (31 × 21,5), pecete timbrată. Cu două traduceri: una din 1844, cealaltă din sec. al XX-lea; alte traduceri ibidem, mss. 194, f. 136v—137, 200, ff. 3 și 12, 202, f. 132 și 713, ff. 611v—612 și 619—620.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 302—303. Facs. *Ibidem*, 517.

† Многостію вожію, Іо Алѣксандръ воєвода и господинъ вѣсон земле Угг-ррорвлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воєвода, анепсеум Мнхнев воєвода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми свѣтломъ, божественаго монастнрѣ еже глаголемн Тисмѣна, надеже ест храмъ Успеніе прѣсвѣтн владичици наше Богородице и присно дѣви Маріе, іакоже да мѣ ест село еже се зоветъ Глух-вица вса, със вѣс хотаром, вт посвѣде, варе еанка се хтет изврати и вт полю и вт шѣмѣ и вт водѣ и вт сѣхо, понеже мѣ ест вна стара и права вчинѣ и дѣднѣ, ещеже вт създаніе Блашкое Земле, прѣво вт Негрѣл воєвода и прочіе вт всѣхъ господарн еже сѣт внаи наю прѣгн вт тогда до съда, до дѣни господства ми, свехъ сѣт дрѣжалн.

И хотарѣле знем се сѣт вт къ Рѣшава и вт къ Угрѣское Земле, нан пачеже Царевецѣл, дорн ѣ Бодіцѣ и вт тѣга по Бодіцѣ нздол, дорн кѣде хoke се състатн Бодіца със Дѣнавѣ. И по тѣхъ хотарове, еже сѣт внише речени, а Рѣшевѣнни ни едно метѣхъ да не иматъ нздол, понеже сѣт внаи хотарисаи нан прѣгн кон сѣт внаи гос-

подари. Такожде и господство ми послаа съм вѣрнаго слѣга господства ми, Некъла постелинкѣ, тере ест събраа въси людіе шт крающе и болѣри и със добри людіе и стари; таже ест нашеа како ест бна свѣтомѣ монастирѣ за дѣдінѣ шт наю прѣги врѣмена.

Сего радї, дадох и господство ми, якоже да мѣ ест въ шчинѣ и въ шхабѣ, вѣнском и прѣвночитомѣ и не шт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетеле постае господство ми: жѣпан Добромир велики бан Кралевски и жѣпан Драгомир велики дворник и жѣпан Радѣла велики лшгѣфет и Бадѣла велики вистїар и Стан велики спатар и Бладѣла велики кѣмис и Ивашко велики столник и Гонцѣла велики пѣхарник и жѣпан Столникѣ велики постелинкѣ. Исправник, Радѣла Мнѣскѣла велики лшгѣфет.

И аз, Ивн¹ граматик, еже написах въ столни град Пѣкѣрещи, пис мѣсеца генарїе ѣ дни и шт ѣдама до селе текѣши лѣт хѣѣѣ.

† Іо Алїѣандрѣ вѣвѣда, милостїа божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri care se cheamă Tismana, unde este hramul Adormirii preasfintei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, ca să-i fie satul care se numește Elhovița tot, cu tot hotarul, de pretutindeni, oricît se va alege și din cîmp și din pădure și din apă și din uscat, pentru că i-a fost veche și dreaptă ocină și dedină, încă de la întemeierea Țării Românești, întîi de la Negrul voievod și apoi de la toți domnii care au fost mai înainte. De atunci pînă acum, pînă în zilele domniei mele, tot au ținut.

Și hotarele se știu că sînt de la Rîșava și de la Țara Ungurească, mai ales Țarovețul, pînă la Vodița și de aci pe Vodița în jos, pînă unde se împreună Vodița cu Dunărea. Și pe aceste hotare, care sînt mai sus-zise, Rîșăvenii niciun amestec să nu aibă în jos, pentru că au fost hotărnicite de domnii cei care au fost mai înainte. De asemenea și domnia mea am trimis pe credincioasa slugă a domniei mele, Necula postelnic, de a adunat toți oamenii dimprejur și pe boieri și cu oameni buni și bătrîni; astfel a aflat că a fost al sfintei mănăstiri de moștenire din vremurile de demult.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să-i fie de ocină și de ohabă, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea mare vistier și Stan mare spătar și Vladul mare comis și Ivașco mare stolnic și Gonțea mare paharnic și jupan Stoichița mare postelnic. Ispravnic, Radul Mihăescul mare logofăt.

Și eu, Ion¹ grămătic, care am scris în cetatea de scaun București, scris în luna ianuarie 8 zile și de la Adam pînă acum, ani curgători 7077 (1569).

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 815 (Tismana, XI/1). Orig., hirtie (33 × 23,5), pecete aplicată, căzută. Cu două traduceri: una de la sfîrșitul sec. al XVIII-lea — începutul sec. XIX, cealaltă din 1846; alte traduceri ibidem, mss. 330, f. 98 și 335, f. 114v—115.

Fotocopie la Bibl. Acad., Fotografii, L/5.

EDIȚII, Slav și trad. Ștefulescu, *Tismana*, 261—263. Trad. DIR, B, 303—304. Facs. Hasdeu, *Etymologicum*, anexă (II); DIR, B, 518.

¹ În criptogramă: ■ ○г ■сї.

† Милостію божію, Іу Алиѣандрѣ воєвода и господинѣ въсое земли Угровлахинское, синѣ великаго и прѣдобраго Мирча воєвода, нежеѣ Михнев воєвода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми волѣринѣ господства ми, жѣпан Бланкѣла ключар и със синовн си, елци им Богъ припѣтит, іакоже да мѣ ест село еже се зовет Числѣла, въс, със въс хотаром, понеже мѣ ест стара и права вчинѣ и дѣдѣинѣ шт нин прѣжде¹ господари.

И потом, имаше више волѣринѣ господства ми речено, жѣпан Бланкѣла ключар, преніе прѣд господства ми със Гьлтѣ и със Строе. И тако прѣше Гьлтѣ и Строе и четом нх над Бланкѣла ключар, како имат Гьлдѣ и Строе и братни нх шт Бѣска. . . ѣ Числѣла вчинѣ. И ѣ тем, господство ми гледах и сѣдих, по закон, със вси чѣстит<ими правн>теле господства ми и видѣх господство ми книги покѣннаго Блада воєвода Калю<гера Бланкѣла>в ключар за дѣдѣинѣ. . . <госпо>д<ства ми> със нуховем дѣше и штѣкмани сѣт по старе х<отаре, по кѣда> вили и нае прѣжде вѣмѣ, даже до вода Бѣшчев. И Гьлтѣ и Строе>. . . кѣчул и четом нх всташе шт закон шт прѣд господства ми.

Сего радї, дадох и <господство ми> више речено волѣринѣ господства ми, жѣпан Бланкѣла ключар, іакоже да им ест въ вчинѣ и въ <вх>д<бѣ>, ним и синовем им, вноком и прѣвночетом и ни шт когоже нипотѣковено, по <о шриз>мо господства ми.

Сеже и сведетеліе поставих господство ми: жѣпан Драгомнр велики дворникѣ и жѣпан Радул велики логофет и Бадѣ вистіар и Стан спатар и Бладула комис и Гонцѣ пѣхарник и Стонкица велики постелник. Исправник, Радул Михѣескѣла велики логофет.

Исц Стан писецѣ, на столни град Бѣкѣреци, мѣсеца генаріе <н>² дѣни, въ лѣт х<во>з.

† Іу Алиѣандрѣ воєвода, милостію божію, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Vlaicul clucer și cu fiii săi, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie satul care se cheamă Cislău, tot, cu tot hotarul, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină de la alți domni de mai înainte.

Iar după aceea, au avut pîră boierul mai sus-zis al domniei mele, jupan Vlaicul clucer, cu Giltea și cu Stroe înaintea domniei mele. Și așa au pîrît Giltea și Stroe și ceata lor pe Vlaicul clucer, că Giltea și Stroe și frații lor au ocină de la Bîsca . . . la Cislăul. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea cărțile răposatului Vlad voievod Călugărul, <date> lui Vlaicul clucer de moștenire . . . domniei mele cu sufletele lor și au întocmit după vechile hotare <pe unde> au fost și mai înainte vreme, pînă la apa Bîșcei. Iar Giltea și Stroe . . . și ceata lor au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și <domnia mea> mai sus-zisului boier al domniei mele, jupan Vlaicul clucer, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui, nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badaea vistier și Stan spătar și Vladul comis

și Gonțea paharnic și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Radul Mihăescul mare logofăt.

A scris Stan scriitorul, în cetatea de scaun București, luna ianuarie <8>² zile, în anul 7077 <1569>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 820 (Ep. Buzău, XXXIV/3). Orig., hirtie (29 × 22), rupt, pecete timbrată. Cu o traducere din 1850; altă traducere ibidem, ms. 173, f. 26.

EDIȚII. Trad. *DJR*, B, 304–305.

¹ Omis.

² Ziua, după o notă de pe verso.

† Милостію божією, Іоу Ілѣѣандруѣ воевода и господинѣ въсон земле Зѣгррволахѣинскою, синѣ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводаѣ, анепсеѣ Мнѣхнев воеводаѣ. Дават господство мн сѣю повѣленіе господства мн сѣѣг господства мн Бланкѣлов логофет, синѣ Мнѣхнев прѣкълаб, іакоже да мѣ ест вчинеѣ ѣ Писканн и ѣ Раковницѣ, дел зикѣ сн Бланкѣлов внше вел логофет, варе колико се хѣтет нзвратн вт по вѣс хотар и вт посвѣде и сѣс воденницами сн и сѣс винограді и сѣс ацнганн.

Понеже мѣ сѣт старе и праве вчине за дѣдинѣ и покѣпене вт Бланкѣла внше вел логофет; занеже Бланкѣла логофет вн нѣст нмал синовн вт тѣло емѣ, анѣ ест вѣзнмал по анепсеѣ сн Бланкѣла, синѣ Мнѣхнев прѣкълаб, како да мѣ ест вѣ мѣсто сина, дал мѣ ест коматн и вчине, дел емѣ вѣса, еже ест внше писане, вт пред вѣсн мегіпашн, ешеже прі дѣнн поконнаго Радѣла воевода, како да встанѣт по сѣмрѣтн Бланкѣлов логофет, коматн и вчине и ацнганн и винограді и воденце, Бланкѣлов, анепсеѣ сн, синѣ Мнѣхнев прѣкълаб. І Бланкѣла, анепсеѣ¹ емѣ, вн да сѣтворнт емѣ помѣнѣ.

І потом, Бланкѣла, анепсеѣ емѣ, синѣ Мнѣхнев прѣкълаб, вн ест нмал прѣ сѣс Бадѣ вт Гѣвѣнеці, еше п<орн>¹ дѣнн поконнаго Мирчев воеводі, вт прѣжде врѣме сѣе. И тако ест <пр>¹ѣла Бадѣ по Бланкѣла, анепсеѣ Бланкѣлов внше вел логофет, пред поконнаго Мирчев воеводаѣ, како нѣст Бланкѣла логофет зложнл по Бланкѣла, анепсеѣ емѣ, да мѣ ест вѣ мѣсто сина над коматн и над вчине емѣ, еже сѣт внше писане. І ѣ тем, Мирча воеводаѣ дал ест Бадѣв закон, вѣ болѣрн, тере да заклет како нѣст дал Бланкѣла логофет дел емѣ вѣса за коматн и за вчине и за ацнганн анепсеѣ сн Бланкѣлов, синѣ Мнѣхнев прѣкълаб. І ѣ тем, Бадѣ нѣст вѣзмоглѣ заклетн ннкакоже, анѣ ест встал вт закон вт прѣд Мирла воеводаѣ.

І потом, пакн ест нмал прѣ Бланкѣла, анепсеѣ Бланкѣлов логѣфет, сѣс Бадѣ, вѣ дѣнн поконнаго Петрашко воеводаѣ, раді теѣ внше речене вчине и дал Бланкѣлов закон, вѣ болѣрн, да заклет како га ест зложнл синѣ Бланкѣла логѣфет над сѣе внше писане коматн и вчине и ацнганн емѣ. И ѣ тем, заклет ест Бланкѣла, анепсеѣ емѣ, снѣ пред поконнаго Петрашко воеводе. І ѣ тем, Бадѣ вн ест вѣзнмал вт пред господствѣ емѣ закон през закон Бланкѣлов, вѣ болѣрн, и нѣст вѣзмоглѣ заклетн ннкакоже, анѣ ест встал и тогда вт закон вт пред Петрашко воеводе.

И потом, <п>¹аки ест нмал прѣ Бланкѣла със Бадѣ, втори крат, пред Мирча воеводѣ. И сице ест реклѣ Бадев и тогда, да си донесит закон тѣхъ къ болѣри, еже нхъ ест възнмал шт пред поконнаго Петрашко воеводѣ, тере да заклет шинми пред господствѣ емѣ. И Бадѣ нѣст възмоглѣ донести закон, анѣ ест встал Бадѣ пакн шт закон шт пред господствѣ емѣ.

И потом, <п>¹акъ не може Бланкѣла, синъ Мнхнев прѣкълаб, да си ѣпокоит, анѣ ест нмал <прѣ н със>¹ синови Бадев, на име Радул и Ёанча и пред Петрѣ воеводѣ. И тако <прѣше по Б>¹ланкѣла ере нѣст дал Бланкѣла логѣфет анепсеѣ си, Бланкѣлов, комати и шинне и ацнганн, дел емѣ въса. И ѣ тем, Петрѣ воевода гледал и сѣднѣ¹, по правдѣ и по закон, със възѣми чѣстїтими правителїе господства ми. И видѣхъ господство ми и кинга поконномѣ Мирчев воеводѣ и кинга поконномѣ Петрашко воеводѣ и кинга Петра воеводѣ како не ест възмоглѣ ни единое стоати със закон Бадѣ и синовем нхъ, Радул и Ёанча. И ѣ тем, господство ми сице съмотрнхъ како да се донесет пак тѣхъ къ болѣри еже ест дал поконнаго Петрашко воеводѣ, да заклет и пред господства ми. И Бадѣ и синови емѣ, Радул и Ёанча, нѣст възмоглѣ донесет закон пред господства ми, анѣ всташе Бадѣ и синовем нхъ, Радул и Ёанча, шт закон шт пред господствѣ емѣ.

И потом, пакн не може Бланкѣла, синъ Мнхнев прѣкълаб, да си ѣпокоит¹, анѣ нма прѣ със синовем Бадев, Радул и Ёанча, и пред господства ми. И господства ми гледахъ и сѣднхъ, по правдѣ и по закон, със възѣми чѣстїтими правителїе господства ми. И видѣхъ господство ми и кинга поконномѣ Мирчев воеводѣ и кинга поконномѣ Петрашко воеводѣ и кинга Петра воеводѣ како не ест възмоглѣ ни единое стоати със закон Бадѣ и синовем нхъ, Радул и Ёанча. И ѣ тем, господство ми сице съмотрнхъ како да се донесет пак тѣхъ къ болѣри еже ест дал поконнаго Петрашко воеводѣ, да заклет и пред господства ми. И Бадѣ и синови емѣ, Радул и Ёанча, нѣст възмоглѣ донесет закон пред господства ми, анѣ всташе Бадѣ и синовем нхъ, Радул и Ёанча, шт закон шт пред господства ми.

Тем радї, дадохъ и господство ми Бланкѣлов, синъ Мнхнев прѣкълаб, такоже да мѣ ест сїе више речене шинне и ацнганн, дел ѣнкѣ си, Бланкѣлов логѣфет, въса, въ шиннѣ и въ шхабѣ, емѣ и синовем емѣ и ни шт когоже непотѣкновено, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣем господства ми: жѣпан Добромир велики бан и жѣпан Драгомнр вел дворник и жѣпан Радул велики логѣфет и Бадѣ вистїор и Стан спатар и Бладул комис и Ёвашко столник и Гонцѣ пѣхарник и Стонкица постелник .Испарвник, Радул вел логѣфет.

Иис мѣсеца генарїе ѣ днн, в лѣт х³⁰³.

† Іw Іаїѣандрѣ ввеввда, мноостїа божїа, господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Vlaicul logofăt, fiul lui Mihnea pîrcălab, ca să-i fie ocină în Piscani și în Racovița, părțile unchiului său, Vlaicul fost mare logofăt, oricît se va alege de peste tot hotarul și de pretutindeni și cu morile sale și cu viile și cu țigani.

Pentru că sînt vechi și drepte ocine de moștenire și de cumpărătură ale lui Vlaicul fost mare logofăt; deoarece Vlaicul logofăt nu a avut fii din trupul lui, ci a luat pe nepotul său Vlaicul, fiul lui Mihnea pîrcălab, ca să-i fie în loc de fiu, i-a dat averile și ocinile, părțile lui toate, care sînt mai susscrise, dinaintea tuturor megiașilor, încă din zilele răposatului Radul voievod, ca să rămînă după moartea lui Vlaicul logofăt, averile și ocinile și țigani și viile și morile, lui Vlaicul, nepotul său, fiul lui Mihnea pîrcălab. Iar Vlaicul, nepotul său, el să-i facă pomeni.

Iar după aceea, Vlaicul, nepotul său, fiul lui Mihnea pîrcălab, el a avut pîră cu Badea din Găvănești, încă din zilele răposatului Mircea voievod, dinainte de vremea aceasta. Și așa a pîrît Badea pe Vlaicul, nepotul lui Vlaicul fost mare logofăt, înaintea răposatului Mircea voievod că Vlaicul logofăt nu a așezat pe Vlaicul, nepotul său, să-i fie în loc de fiu peste averile și peste ocinile lui, care sînt mai sus-scrise. Iar întru aceasta, Mircea voievod a dat lui Badea lege, 12 boieri, să jure că n-a dat Vlaicul logofăt părțile lui toate din avere și din ocine și din țigani nepotului său Vlaicul, fiul lui Mihnea pîrcălab. Iar întru aceasta, Badea nu a putut să jure nicicum, ci a rămas de lege dinaintea lui Mircea voievod.

Iar după aceea, iarăși a avut pîră Vlaicul, nepotul lui Vlaicul logofăt, cu Badea, în zilele răposatului Petrașco voievod, pentru acele mai sus-zise ocine și i-a dat lui Vlaicul lege, 12 boieri, să jure că l-a așezat ca fiu Vlaicul logofăt peste aceste mai sus-scrise averi și ocine și țigani ai lui. Și întru aceasta, Vlaicul, nepotul lui, a jurat în acest chip înaintea răposatului Petrașco voievod. Iar întru aceasta, Badea a luat dinaintea domniei lui lege peste legea lui Vlaicul, 24 de boieri și nu a putut să jure nicicum, ci a rămas și atunci de lege dinaintea lui Petrașco voievod.

Iar după aceea, iarăși a avut pîră Vlaicul cu Badea, a doua oară, înaintea lui Mircea voievod. Și astfel a spus lui Badea și atunci, ca să-și aducă legea, pe acei 24 de boieri, pe care i-a luat dinaintea răposatului Petrașco voievod, ca să jure cu dînșii înaintea domniei lui. Iar Badea nu a putut să aducă legea, ci a rămas Badea iarăși de lege dinaintea domniei lui.

Iar după aceea, iarăși nu a putut Vlaicul, fiul lui Mihnea pîrcălab, să rămînă în pace, ci a avut <pîră și cu>¹ fiii lui Badea, anume Radul și Oancea și înaintea lui Petru voievod. Și așa <au pîrît pe V>¹ Vlaicul că nu a dat Vlaicul logofăt nepotului său Vlaicul averile și ocinile și țiganii, părțile lui toate. Iar întru aceasta, Petru voievod <a cercetat și a judecat>¹, după dreptate și după lege și a dat fiilor lui Badea, lui Radul și lui Oancea, ca să-și aducă legea, pe acei 24 de boieri pe care li-i dăduse Pătrașco <voievod>¹. Iar ei n-au putut să jure, ci au rămas de lege dinaintea domniei lui.

Iar după aceea, iarăși n-a putut Vlaicul, fiul lui Mihnea pîrcălab, să fie în pace, ci a avut pîră cu fiii lui Badea, Radul și Oancea și înaintea domniei mele. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Mircea voievod și cartea răposatului Petrașco voievod și cartea lui Petru voievod că nu au putut niciodată să stea cu legea Badea, și fiii lui, Radul și Oancea. Iar întru aceasta, domnia mea astfel am socotit ca să-și aducă iarăși pe acei 24 de boieri, pe care i-a dat răposatul Petrașco voievod, ca să jure și înaintea domniei mele. Iar Badea și fiii lui, Radul și Oancea, n-au putut să aducă legea înaintea domniei mele, ci au rămas Badea și cu fiii lui, Radul și Oancea, de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Vlaicul, fiul lui Mihnea pîrcălab, ca să-i fie aceste mai sus-zise ocine și țigani, părțile unchiului său, Vlaicul logofăt, toate, de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan

spătar și Vladul comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Stoichiță postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

S-a scris luna ianuarie 8 zile, în anul 7077 <1569>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 817 (Valea, VIII/1). Orig., hirtie (43,5 x 29,5), pecete aplicată căzută. Cu o traducere din 1901.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 305–307. Facs. *Ibidem*, 519.

¹ Loc rupt.

131

1569 (7077) ianuarie 9, București.

† Милостію божію, Іу Ілїѣанд<р>¹8 воевода и господинь вѣсон земле Зггровлахиинское, синь великаго и прѣдобраго Мирча воевода, анпсеш Мнхнєк воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми болѣрнїѣ господства ми, жѣпан Бланкѣл ключар и сестра мѣ си, жѣпан<ан>²ницеу Кера и сѣс синовн си, елнце емѣ Богъ даст, ѣкоже да им сѣт село Цнгънещїн вѣс, сѣс вѣс хотаром, варе еанка се хтет избрати шт посвѣде, понеже мѣ ест вѣла стара и права шчинѣ и дѣднїѣ.

И потом, имаше болѣрнм господства ми више писани, Бланкѣл ключар и жѣпанница Кера, <пренїе>¹ сѣс Мнла и сѣс Финта и сѣс Крѣстїан и сѣс четом им. И тако прѣше Мнлаѣ и Финта и Крѣстїан и сѣс четом пред господства ми како имат и шнн <дел>² ѣ Цнгънещї. И ѣ тем, господство ми гледах и сѣднх, по правдѣ и по закон, сѣ вѣсѣмн чѣстнїтнмн правнїтелїе господства ми и послалѣ сѣм слѣг господства ми, Драгомир постелник шт Фѣсрещн, тере ест исккѣпан добрн людне и старн и шт гор и ш дол, ѣ мегїашн и вї попн, тере мѣ ест гледаан редѣ им, по правѣ и по закон. И заклен ест Драгомирѣ постелник више реченн людїе и попн настонще црѣкѣшмѣ и ешеже и на свѣтвнє Третаевангел. И тако сѣт заклен како не имат Мнлаѣ и Финта и Крѣстїан и четом им, како не имат нн едно метѣх, ниже сѣт дрѣжали нкогда. И потом, вндѣх господство ми кннг Бладула воевода Калѣгера како им сѣт шчнне за дѣдїнѣ.

И ешеже не вѣсхошех вставнн се по того сѣжденїе, анѣ пак имаше пренїе пред господства ми. И ѣ тем, господство ми гледах и сѣднх, по прав и по закон божїю и дадох господство ми Мнлеу закон, вї болѣрн, да заклет. И шнн никакоже не вѣзможет донеснн болѣрн, Финта и Мнлаѣ и Крѣстїан никакоже нѣ сѣт донеснн пред господства ми, нѣ всташе Финта и Мнлаѣ и Крѣстїан шт закон шт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми жѣпан Бланкѣл ключар и жѣпаннице Керев, ѣкоже да им ест вѣ шчинѣ и вѣ шхаѣѣ, вѣшком и прѣвншчнтом и не шт когоже непоколѣнмѣ, по реч господства ми.

Сеже и сведетелю поставлѣх господство ми: жѣпан Добромир великн бан Кралевскн и жѣпан Драгомир великн дворник и жѣпан Радул великн лшгшфет и жѣпан Бадѣ великн внстїар и Стан великн спатар и Бладул великн кшмнс и Івашковел столник и Гонцѣ вел пѣхарник и Стонкнца великн постелник. Исправник, Радул великн лшгшфет.

И аз, Ишн³, еже напнсах вѣ стол Бѣсрещн, мѣсеца генарїе Ѡ днн, текѣшгаго лѣтом хѣоз.

† Іу Ілїѣандрѣ швевѣда, милостію божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Vlaicul clucer și surorii lui, jupanița Chera și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie satul Țigănești tot, cu tot hotarul, oricît se va alege de pretutindeni, pentru că i-a fost veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, au avut boierii domniei mele mai sus-scriși, Vlaicul clucer și jupanița Chera, <piră>¹ cu Milea și cu Finta și cu Cîrstian și cu ceata lor. Și așa au pîrît Milea și Finta și Cîrstian și cu ceata înaintea domniei mele că au și ei <parte>² în Țigănești. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstitii dregători ai domniei mele și am trimis pe sluga domniei mele, Dragomir postelnic din Făurești, de a adunat oameni buni și bătrîni și din sus și din jos, 150 de megiași și 12 popi, de le-a cercetat rîndul, după dreptate și după lege. Și i-au jurat lui Dragomir postelnic mai sus-zișii oameni și popi stînd în biserică și încă și pe sfîntul Tetravanghel. Și așa au jurat că nu au Milea și Finta și Cîrstian și ceata lor, că nu au nici un amestec, nici nu au ținut vreodată. Iar după aceea, am văzut domnia mea cartea lui Vladul voievod Călugărul că le sînt ocine de moștenire.

Și încă n-au vrut să se lase pe acea judecată, ci iarăși au avut pîră înaintea domniei mele. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după legea lui Dumnezeu și am dat domnia mea lui Milea lege, 12 boieri, să jure. Iar ei, Finta și Milea și Cîrstian, nicicum nu au putut să aducă boieri, nicicum nu au adus înaintea domniei mele, ci au rămas Finta și Milea și Cîrstian de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea jupanului Vlaicul clucer și jupaniței Chera, ca să le fie de ocină și de ohabă, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Badea mare vistier și Stan mare spătar și Vladul mare comis și Ivașco mare stolnic și Gonțea mare paharnic și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Și eu, Ion³ care am scris în scaunul București, luna ianuarie 9 zile, anul curgător 7077 <1569>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 818 (Ep. Buzău, XXXV/3). Orig., perg. (31x35), pecete timbrată. Cu o traducere din 1851; altă traducere ibidem, ms. 173, f 92v-93. EDIȚII, Trad. *DIR*, B, 307-308.

¹ Omis.

² Loc rupt.

³ Criptogramă: ■ Θ ρ κς.

† Пншет жспан Драгомнр велики дворник сїю моа кннг Бланкслов вт Котещн пехарник, такоже да ест волен съ сїю моа кннг дрѣжати се негов дел вт вечнни и за вннарнич, вт дѣл вт Шефънеши, како се ест стѣкмна със ерѣменѣл вт свѣтомѣ монастыр вт Яргнш, ещнже вт при дѣни поконнаго Мирчек воевода.

И ти, Серафиме, еже еси съда ерѣмленѣ ѡ свѣтомѣ монастырѣ Яргнш, ѡт вѣрме еже хокеш виднш сѣю моа книг, а ти да дрѣжиш ѡт тѣкмѣже еже се ест стѣкмни Бланкѣла със дрѣзи ерѣмени ѡт прежде вѣрме. И что кет бити ѡзел ѡт деа Бланкѣлов ѡт дѣла за внарнч, а ти вѣс да вратиш назад. Яко не хокеш вратиш, а Бланкѣла пехарник да ест волен със сѣю мое книг вѣзмати се све ѡт слѣзи свѣтомѣ монастырѣ, кое кет бити исправници ѡ Шефѣнеци и ничтоже да не загннет.

Тем радї, ни хто да не смѣет покѣснн бантовати или запрѣтити пред сѣю мое книг, ере тога чловека зло кет патити. Инако да нѣст, по мое реч.

Шс мѣсеца генарїе ѿ днн.

<Pe verso:> O au dat jupanița Nedélea, cînd au hăgăzit viile ei ot Ștefănești.

† Scribe jupan Dragomir mare vornic această carte a mea lui Vlaicul paharnic din Cotești, ca să fie volnic cu această carte a mea să-și țină partea lui din vecini și din vinărici, din deal din Ștefănești, cum s-a întocmit cu egumenul de la sfînta mănăstire de la Argeș, încă din zilele răposatului Mircea voievod. Iar tu, Serafime, care ești acum egumen în sfînta mănăstire Argeș, din vremea în care vei vedea această carte a mea, iar tu să ții întocmirea pe care a întocmit-o Vlaicul cu alți egumeni dinainte vreme. Și ce se va fi luat pentru vinărici de pe partea lui Vlaicul de la deal, iar tu să-i întorci totul îndărăt. Dacă nu vei întoarce, iar Vlaicul paharnic să fie volnic cu această carte a mea, ca să-și ia totul de la slugile sfîntei mănăstiri, care vor fi ispravnici în Ștefănești și nimic să nu piardă.

De aceea, nimeni să nu cuteze a încerca să turbure sau să oprească înaintea acestei cărți a mele, căci acel om rău va păți. Altfel să nu fie, după spusa mea.

Scris luna ianuarie 19 zile.

Bibl. Acad., XXIX/267. Orig., hirtie (30 x 20,5), pecete mică, căzută.

Datat după emitent.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 308. Facs. *Ibidem*, 520.

133

1569 (7077) ianuarie 21, București.

† Милостїю божію, Іѡ Янѣандрѣ воєвода, внѣкѣ Мнхнчевѣ воєвода, синь прѣдобраго и великаго Мирчев воєводе. Дават господство ми снє по<вел>еннє господства ми слѣгѣ господства ми, жѣпанѣ Бланкѣла ѡт Тѣмьшеци велики варахъ «и със синови си, елнци» емѣ Богѣ припѣстити, якоже да мѣ ест ѡчнинѣ сТѣмьшеци деа Янкев, дѣщєра Драгосов ѡт Тѣмьшеци, деа ен сва, варе елнка се хтет избратнн. . <ѡт полю> и ѡт жѣмѣ и ѡт водѣ и ѡт сѣхъ и ѡт бродове ѡт во<де>инце» и ѡт периволи и ѡт надъ вѣса ѡчнина, деа Драгосов сва, понеже снє више речєна ѡчнина бнла <ест> Драгосов и дѣщєрѣ си, Янкев, стара и права ѡчнина и дѣдина.

И потом, га <покѣ>пн Бланкѣла велики ватахъ ѡт Янка и ѡт синови Янкев на нме Стан и Стана и бащѣ си, Драгосов<в> и ѡт сини Бонков, ѡт Стан и ѡт Стана и ѡт Радѣла и ѡт Нѣга, за хъ аспри готови и за едни волов.

Сєго радї и господство ми дадохъ слѣгѣ господства ми, жѣпанѣ Бланкѣлов велики ватахъ, якоже да мѣ ест снє више речєна ѡчнина вѣ ѡчн<нѣ> и вѣ ѡчд>бѣ,

ЕМЪ Н СИНОВОМ ЕМЪ Н ВИСКОМ Н ПРЪВНСЧЕТОМ ЕМЪ ВЪ ВЪКН Н НИХЪ ШТ КОГОЖЕ НЕ-
ПОТЬКНОВЕНО, ПО РЕЧ ГОСПОДСТВА МН.

Н СВѢДѢТЕЛЕ: ЖЪПАН ДОБРОМИРЪ ВЕЛКН <БАН КРАЛЕВСКИ> Н ЖЪПАН ДРАГОМИРЪ
ВЕЛКН ДВОРИНЪ Н ЖЪПАН РАДУЛЪ ВЕЛКН ЛОГОФЕТЪ Н БАДѢ ВИСТИАРЪ Н СТАН СПАТАРЪ
Н ИВАШКО СТОЛНИКЪ Н ГОНЦѢ ПЕХАРНИКЪ Н ГРА<М>А¹ КОМИС Н СТОНКА ВЕЛКН ПОСТЕЛИНЪ.
ИСПРАВНИКЪ, РАДУЛЪ ВЕЛКН ЛОГОФЕТЪ.

Н АЗ, БЛЪКЪСА СТАРЪ ШТ ДРЪМЪНЕЩН, ЕЖЕ НАЧНОТАХЪ ВЪ НАСТОЛНИ ГРАДЪ БЪКЪРЕЩІ,
МЪСЕЦА ГЕНАРНЕ КЪ ДЪНИ, ШТ ЪДАМА ДО СЕЛѢ, ВЪ ЛѢТЪ ХЪЗЪ.

† Іу Алѣксандръ воевода, многіа божіа, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod, nepotul lui M<ihnea>
voievod, fiul preabunului și marelui Mircea voievod. Dă domnia mea această
poruncă a domniei mele slugii domniei mele, jupan Vlaicul din Tămășești
mare vătaf <și cu fiii săi, cîți> îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Tămă-
șești, partea Ancăi, fiica lui Dragos din Tămășești, partea ei toată, oricît
se va alege . . . <din cîmp> și din pădure și din apă și din uscat și din vaduri
de <mori> și din grădini și de peste toată ocina, partea lui Dragos toată,
pentru că această mai sus-spusă ocină <a> fost a lui Dragos și a fiicei sale,
Anca, veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea a cumpărat-o Vlaicul mare vătaf de la Anca și de la fiii
Ancăi, anume Stan și Stana și de la tatăl ei, Dragos și de la fiii lui Voico,
de la Stan și de la Stana și de la Radul și de la Neaga, pentru 600 aspri gata
și pentru un bou.

De aceea și domnia mea am dat slugii domniei mele, jupan Vlaicul
mare vătaf, ca să-i fie această mai sus-spusă ocină de ocină <și de> ohabă,
lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui în veci și de nimeni neatins,
după spusa domniei mele.

Și martori: jupan Dobromir mare <ban al Craiovei> și jupan Dragomir
mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar
și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Gra<м>а¹ comis și Stoica mare pos-
telnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Și eu, Vîlcu cel bătrîn din Dărmănești, care am scris în cetatea de
scaun București, luna ianuarie 21 zile, de la Adam pînă acum, în anul 7077
<1569>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., MMCMLVII/1. Orig., perg. (17,5 × 35), rupt și șters, pecete tim-
brată, căzută.

EDIȚII. Slav și trad. Velichi, *Doc. inedite*, 901–902; Soveja și Nișcov, *Acte de cancel-
larie*, 569–570.

¹ În acest timp mare comis este Vladul.

† Многостію божією, <Іу Ал>ѣксандръ воевода н господинь въсон земле
Хггроблаѣнское, синъ великаго н прѣдобраго Мирчек воевода, а неписеъ М<их>¹нек
воеводѣ. Дават господство мн сію повеленіе господства мн свѣтомъ монастырѣ

глаголеми Балѣ, идеже ест храмъ свѣтѣи Т<ро>¹ницъ, такоже да мѣ ест нѣкое челѣдїи ѡт ацигани, на име Гълѣбъ със ациганъ си и със њ синови и Игн<а>¹т със ациганъ си и със Д синови, на име: Некъла и Бланкъла и Костандин и Кошотъ и Бълан със ациганъ си и със њ синови, понеже сѣт стари и прави ѡчинъ и за дѣдїиъ. Занеже сѣт били теѡ ацигани више речени господски, а поконнаго Радѡл воевода нѡ ест дал и приложила въ свѣтомъ монастырѣ ѡт Бале; такожде и поконнаго Петрашко воевода и Петрѣ воевода дали сѣт и приложили сѣт теѡ више речени ацигани. И н видѣи и прочитаѡ господство ми и кнѣге господство нм, сътворени над сїи ацигани.

Сего радїи и господство ми дадох и приложих и помнѡвахъ със тези више именити, писани ацигани, такоже да сѣт свѣтомъ монастырѣ, мѣсто томъ, ѡкрѣп<а>¹кнїе и въ помощи, а братїи прѣбѣванїе въ свѣтнѡхъ монастырѣ, а господство ми и родїтелимъ господства ми <да бѣ>¹дет въ вѣчное въспомнаниѣ.

Тем радїи, дадох и господство ми свѣтомъ монастырѣ, тако да мѣ ест ѡчинъ и въ ѡхъбѣ еже сѣт више речени ацигани и не ѡт коже непоколѣбнѡ, поризмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣхъ господство ми: жѣпан Драгомир велики дворник и жѣпан Радѡл велики ѡлгѡфет и Бадѣ вел вѣстїар и Стан вел спатар и Бладѡл вел комис и Гонцѣ вел пѣхарник и Ивашко вел столник и Стопка велики постелник.

И аз, Драгомирѣ, еже написахъ въ настолини градъ Бѣкѣрѣци, мѣсеца генарїе кѣ дьни, въ лѣтѣ хъѡѡз.

† Іѡ Ілїѣандрѣ воевода, милостїа божїю, господнѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, <Io Al>¹ixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui M<ih>¹nea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Valea, unde este hramul Sfintei Troițe, ca să-i fie niște sălașe de țigani, anume Gălbează cu țiganca sa și cu 6 fii și Ign<a>¹t cu țiganca sa și cu 4 fii, anume: Necula și Vlaicul și Costandin și Coșotă și Bălan cu țiganca sa și cu 6 fii, pentru că sînt veche și dreaptă ocină și de moștenire. Pentru că au fost acei mai sus-zіși țigani domnești, iar răposatul Radu voievod i-a dat și i-a dăruit la sfînta mănăstire de la Valea; de asemenea și răposatul Petrașco voievod și Petru voievod au dat și au dăruit pe acei mai sus-zіși țigani. Și am și văzut și am citit domnia mea și cărțile domniilor lor, făcute pentru acei țigani.

De aceea și domnia mea am dat și am dăruit și am miluit pe acei mai sus-scriși, numiți țigani, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire și de ajutor ocașului aceluia, însă fraților care locuiesc în sfînta mănăstire, iar domniei mele și părinților domniei mele <să fie>¹ de veșnică pomenire.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie ocină și de ohabă țiganii care sînt mai sus-zіși și de nimeni neclintit, după porunca ldomniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea mare vistier și Stan mare spătar și Vladul mare comis și Gonțea mare paharnic și Ivașco mare stolnic și Stoica mare postelnic.

Și eu, Dragomir, care am scris în cetatea de scaun București, luna ianuarie 29 zile, în anul 7077 <1569>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 819 (Valea, XVIII/5). Orig., hirtie (31 × 21,5), pecete aplicată. Cu o traducere din 1906.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 308—309.

¹ Loc rupt.

135

<1569> februarie 14.

† Многостію божією, Іу Аліѣандрѡ воєвода и господинѣ. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми чѣстѣннѣшомъ шцѣ архієпископѣ кѣр ѿѠанасіе Бѣзѣвскомѣ, ꙗкоже да ест воленъ със сію кингъ господства ми бранити се бранити еже се зоветъ Крѣнгѣла Трѣгѣловъ и ни хото да не смѣетъ покѣснѣти ѡлезнѣти посекати ни хотарѣле приминѣти със пѣгѣла. И ви, ключаромъ, ни едно метѣхъ да не имате, ниже да не смѣете ѡлезнѣти посекати, нѣ тѣчнѣю кѣда хокетъ трѣбовати за воденнѣе господства ми. И по веки ни чтонъ да не смѣетъ ѡлезнѣти ѡс Грѣнгѣла Трѣгѣловъ, ниже със пѣгѣла минѣтъ през хотаръ, нѣ да еѡдетъ како естъ бнѣ и при дѣни Петрѣ воєвода. Понеже тога чѣловѣкѣ еже хокетъ минѣти презъ старе хотаре, а шцѣ епископѣ да естъ воленъ педепсѣетъ нѣ, комождѣ по дѣломъ его.

И ни хото да не смѣетъ покѣснѣти вантовати нѣ предъ сію кингъ господства ми, понеже а тога чѣловѣкѣ зло ке патити. Ино не ки бити, по речъ господства ми.

Исправникъ, Радѣла велнкѣ логофѣтъ.

Писъ азъ, Станъ логофѣтъ штъ Шкевастринъ, мѣсеца февраліе ѡі дѣни.

† Іу Аліѣандрѡ воєвода, многостіа божію, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele preacinstulului părinte arhiepiscop chir Athanasie al Buzăului, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să-și apere braniștea care se numește Crîngul Tîrgului și nimeni să nu cuteze a se încumeta să intre să taie lemne sau să treacă hotarele cu plugul. Și voi, clucerilor, nici un amestec să nu aveți, nici să nu cutezați să intrați să tăiați lemne, ci numai cînd va trebui pentru morile domniei mele. Iar mai mult nimeni să nu cuteze să intre în Crîngul Tîrgului, nici să treacă cu plugul peste hotar, ci să fie precum a fost și în zilele lui Petru voievod. Pentru că pe acel om care va trece peste vechile hotare, iar părintele episcop să aibă voie să-l pedepsească pe fiecare după fapta lui.

Și nimeni să nu cuteze a se încumeta să-i tulbure peste această carte a domniei mele, pentru că acel om rău va păți. Altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Radul mare logofăt.

Am scris eu, Stan logofăt din Șcheoastrii, luna februarie 14 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 821 (Ep. Buzău, LXXIX/3). Orig., hirtie (31 × 21,5), pecete aplicată. Cu o traducere din 1852; altă traducere ibidem, ms. 171, f. 59.

Datată după domn și ispravnic.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 309—310. Facs. *Ibidem*, 521.

† Cartea lui Alixandru vodă, feciorul marelui și preabunului Mircei vodă, nepotul Mihniei voevod. Dat-au măriia sa această poruncă a mării sale Danciuului și Oprii <ca să le fie> moșie în Găojani și în Siliștea și în Preajva ale lor părți, ori cât să va alége părțile lor și dăn apă și dăn rumâni și dăn pădure și du peste tot hotarul, pintru că au fost a lor bună și dreaptă moșie. Iară după acéia, au avut piră cu Danciuul armașul și așa pirăia Danciuul armaș cum că au avut și el treabă într-acéle sate. Iară măriia sa au căutat și au judecat după dreptate și după lége, cu toți cinstiții boierii mării sale și au cunoscut măriia sa și au adăvărat cum că sînt acéle sate și moșii ale Danciuului și ale fraține-său Oprii postelnicii.

Pintru acéia, au dat și măriia sa slugilor mării sale, Danciuului și fraține-său Oprii postelnicii, ca să fie a lor toată moșia ohamnică și feciorilor lor și nepoților, strenepoților lor și de cătră nimeni nesupărat, peste zisa mării sale.

Iată și mărturii au pus măriia sa pre: jupan Dobromir vel ban al Craiovei i jupan Dragomir vel vornic i jupan Radu vel logofăt i Stan spătar i Badea vistiariul i Vlad comisul i Ivașco stolnicul i Gonțea păharnic i jupan Stoichița vel postelnic. Și au fost ispravnicu Radu vel logofăt.

Și s-au scris dă [a]malea Tăuraș logofețelul, în scaunul cetății Bucureștilor la februarie 17 dni, leat 7077 <1569>.

Muzeul de istorie a Municipiului București, nr. 28 304. Traducere din a doua jumătatea sec. al XVIII-lea.

† Многостію вожією, Іу Аліа́ндрѣ воєвода н господенѣ въсон земли Сѣггровлахи́нскон, синѣ великаго н прѣдобраго Мирчака воєводѣ, анепсеѣ Мнхнев воєводѣ. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми слѣг господства ми Некѣлев със синови си, елице мѣ Богѣ даст, іакоже да мѣ ест вчнинѣ ѣ Звирнѣа деа Бадева, въсаѣ, варе еанка се хтет нзврат вт посвѣді, понеже мѣ ест внв Бадева стаца н прага вчнинѣ, дѣдінѣ. Я потом, прінде сам прѣд господство ми тере се сѣт повратнн със Некѣла н дал мѣ ест Бадеѣ Некѣлев въсаѣ вше речена вчнинѣ н вълѣзелн сѣт въ свѣтаа црѣква н полагае сѣт рѣцѣ над свѣтоа Тетраеугеліе; н поставннн се сѣт клетво како да сѣт деѣ братіе нераздѣленн въ вѣкн.

И ешеже се сѣт дароваа тере даде Бадеѣ Некѣлев вше речена вчнинѣ ѣ Звирнѣа раді братства, вт своемѣ добро волѣ, със знанію въсѣм мегіашом вт гор н вт нздол а Некѣла, вн ест дароваа по Бадеѣ със ѣ фелѣцѣ със чѣаправ вт фір, врѣдана ест внв хѣт аспрн н ѣ кон доверѣ за ѣ аспрн н ѣ прѣстѣн за ѣ аспрн н ѣ калпак за ѣ аспрн н богасеѣ за ѣ аспрн. И келтоваа ест Некѣла над тае братство сѣ аспрн н трн зегн за чнзме за ѣ аспрн <аспрн>.

И сеце се сѣт повратнн н стакамннн вт прѣд господство ми н вт прѣд въсѣх двора господство ми, със знаніе въсѣм мегіашом вт свонм добро волю. Я тко вт ннх хокет раздрат сію братство н тѣкмѣжею да ест проклет вт тнї свѣтн втцн еже въ Некен н да прѣвнват дѣша его със Юда н със Яріа н да ест анаѣема.

Сего раді, дадох н господство ми слѣг господства ми, Некѣлев, іакоже да мѣ ест въ вчнинѣ н въ вхѣдеѣ, емѣ н синови емѣ, вноком н прѣвнчнтном емѣ н нн вт кожеже непоколѣбнмо, порнзмо господства ми.

СЕЖЕ СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛѢХЪ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН ДОБРОМИРЪ ВЕЛИКИ БАН КРАЛЕВСКИ И ЖЪПАН ДРАГОМИРЪ ВЕЛИКИ ДВОРИНИК И ЖЪПАН РАДУЛА ВЕЛИКИ ЛЮГВЪФЕТ И СТАН СПАТАР И БАДЕА ВИСТИАР И МИТРА КОМИС И ІВАШКО СТОЛНИК И ГОНЦА ПЕХАРНИК И ЖЪПАН СТОНИЦА ВЕЛИКИ ПОСТЕЛНИК. ИСПРАВНИК, ДРАГОМИРЪ ВЕЛИКИ ДВОРИНИК.

И аз Ион¹, еже написахъ въ столѣнии градоу в БѢЗЪСРЕЩЕ, мѣсеца мартіе кѣ дѣни, текѣщомъ лѣтомъ, въ лѣтѣ х⁷⁰⁷з.

† Іо Ілиѣандру воевода, мноустію божію, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Necula cu fiii săi, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Zvirnea partea lui Badea, toată, oricît se va alege de pretutindenii, pentru că a fost veche și dreaptă ocină, dedină a lui Badea. Iar apoi a venit singur <Badea> înaintea domniei mele de s-a înfrățit cu Necula și a dat Badea lui Necula toată ocina mai sus-zisă și au intrat în sfînta biserică și și-au pus mîinile pe sfîntul Tetraevanghel; și au pus jurămînt ca să fie doi frați nedespărțiți în veci.

Și încă s-au dăruit, Badea a dat lui Necula ocina mai sus-zisă la Zvirnea pentru frăție, de a lui bunăvoie, cu știrea tuturor megieșilor din sus și din jos, iar Necula, el a dăruit pe Badea cu 1 felegea cu ceapraz de fir, prețuită în 1 300 aspri și 1 cal bun de 800 aspri și 1 inel de 80 aspri și 1 calpac de 20 aspri și bogasiu de 130 aspri. Și a cheltuit Necula la acea înfrățire 270 aspri și trei perechi de cizme de 150 <aspri>.

Și așa s-au înfrățit și s-au întocmit dinaintea domniei mele și dinaintea a toată curtea domniei mele, cu știrea tuturor megieșilor de a lor bunăvoie. Iar cine dintre ei va strica această înfrățire și întocmire să fie blestemat de 318 sfinți părinți, cei de la Nicheia și să fie sufletul lui cu Iuda și cu Arie și să fie anatema.

De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele, Necula, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui, nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan spătar și Badea vistier și Mitrea comis și Ivașco stolnic și Gonța paharnic și jupan Stoichița mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Și eu, Ion¹, care am scris în cetatea de scaun în București, luna martie 25 zile, cursul anilor în anul 7077 <1569>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Olteniei — Craiova, nr. 8. Orig., perg. (35,5 × 50), pecete timbrată.
EDIȚII. Slav și trad. Ghibănescu, *Teodor Codrescu*, I, 97—99.

¹ În criptogramă: Ѡгъсн (всн, lectură nesigură).

<† Мноустію божію, Іо Ілиѣандру воевода и господинъ въ>сонъ земле Зггровлахинскон, синъ великаго и прѣ<добра>го Мирча воевода, а неписеъ Мнхнев <воевода. Даватъ господство ми сію повелѣніе господства ми почъте>ниномъ

правителю господства ми, жъпан Митрѣ велики комис със синови си, елци мѣ Богъ припѣстит, ꙗкоже да мѣ ест село Гъвождибродѣ, вѣс, със вѣсом¹ хотаршм и със влатове, на ниле Гъвъщица и Къшмица и със сваке грѣлове, понеже мѣ ест стара ꙗ права вчинна>.

<И потом, правителю господства ми, жъпан Митрѣ велики комис имаше прѣнїе пред господства ми със жъпанїца Самфире... платила деда ен, госпожде Бѣсарбѣв воеводѣ и мати ен, госпожде Роѣанда, нѣкон дѣжнове... И ѣ тем, господство ми гледах и сѣднх, по правдѣ и по закон, съ вѣси чѣстити правителю господства ми... болѣри, како сѣт платиле вше речене дългове Бѣд<и>жѣвѣ, а вна никакоже не вѣзможе ... шт пред господства ми.

Сего радї и господство ми дадох почътеномѣ прѣавителю господства ми, жъпан Митрѣ велики комис, ꙗкоже да мѣ ест въ вчинѣ и въ вхѣвѣ, емѣ и синовом емѣ и ни шт когоже непотѣкновено, по реч господства ми.

Сеже ѣко ꙗ свѣдетелю поставѣем господство ми: жъпан Добромир велики бан <К>ралевски и жъпан Драгомир велики дворник и жъпан Радул велики логофет... ꙗ жъпан Бадѣ велики вистѣгар и жъпан Гонцѣ велики пѣхарник и жъпан Сто<ик>ница велики постелник. И жъпан...

...писахъ <въ ст>олни градъ Бѣскреци, мѣсеца ... дѣни, в лѣтѣ 7077.

<† Io Alexandru voievod, мностїа божию, господнїнъ.

<† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn> a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea <voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele> cinstiului dregător al domniei mele, jupan Mitrea mare comis cu fiii săi, cîți îi va lăsa Dumnezeu <ca să-i fie satul Găvojdibrodul, tot, cu tot>¹ hotarul și cu bălțile, anume Găvăștița și Cușmița și cu toate gîrlele, pentru că îi este veche <și dreaptă ocină>.

<Iar după aceea, > dregătorul domniei mele, jupan Mitrea mare comis a avut pîră înaintea domniei mele cu jupanița Samfira... <a> plătit bunica ei, doamna lui Băsarab voievod și mama ei, doamna Roxanda, niște datorii... Iar întru aceasta, domnia mea a cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele... boieri, că au fost plătite mai sus-zisele datorii lui Bădica, dar ea nicicum nu a putut ... dina-înțea domniei mele.

De aceea și domnia mea am dat cinstiului dregător al domniei mele, jupan Mitrea <mare comis, ca să-i fie de> ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată dar <și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir> mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt... <și jupan Bădea mare> vistier și jupan Gonțea mare paharnic și jupan Stoi-chiță mare postelnic. Și jupan...

... am scris <în> cetatea de scaun București, luna... zile, în anul 7077 <1569>.

<† Io Alexandru voievod>, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MDXXXIV/1. Orig., hîrtie, rupt, lipsindu-i o treime din stînga, pecete aplicată.

Datat după văleat, sfatul domnesc și beneficiar.

EDIȚII. Slav și trad. Ghibănescu, *Teodor Codrescu*, IV, 17–18.

¹ Completat după doc. următor.

† Милостію вожією, Іу Ал<е>ѣандрѡ > воєвода и господинъ вѣсом землє Згррррволауїнскон, с<инн> великаго и прѣдобраго > Мирчек воєводѡ, анепсеѡ Миневу воєводѡ. Да<ват> господство м>и сію повелѣніє господства ми почтеномѡ правителю господства м<и>, жѡпан Мирѣ вел комнс, ѡкоже да мѡ ест село Гѣвождн<ер>одѡл, вѣс, сѣс вѣсом хотарѡл и сѣс благовє, именован Гѣвѣщиц<а> и Кѡш>мица и сѣс вѣсѣ грѣлєлє, понеже мѡ ест старє и правє комати, дѣдннє.

И потом, правител господства ми, жѡпан Мирѣ вел комнс, нама<л> ест прѡх пред господства ми сѣс калѡгерін шт Мислѣ. И тако прѣше калѡгерін шт Мислѣ, прѣва сѣпреніє, како . . . но село Гѣвожднєродѡл нихто за дѣдінѡ и променнан сѣт сѣс калѡгерн шт Козіа сѣс дрѡг село, по нмє Кѣрѣрѣнін. <И> потѡм, калѡгерін шт Козіа, вини мартѡснєсашє како ест вилл сіа тѣкмєждіє без ниחנו волю и сѣда Козіанін, вини си дрѣжит село Кѣрѣрѣнін. И истинствовах господство ми како ест нмадл вншє речєнѡ правителю господства ми, Мирѣ вел комнс, притєснїє. И вєташє калѡгерін шт Мислѣ шт пред господства ми, прѣвое.

И а потом, калѡгерін шт Мислѣ не вѣзхотѣше вєставити сє, нѣ приндѡше пред господства ми и в<то>ри крат и снцє прѣше како нм ест покѡпеніє. И ѡ тем, господство ми шпет сѣгледах и сѣднх, по правдѡ и по закон, сѣс вѣсн чѣстнннм правителіє господства ми и рекох господство ми калѡгером шт Мис<л>ѣ како да призовет болѣри пред господство ми кон знєе за того рєд, да сѣдетєлєствєт како нм ест покѡпеніє. И вини не в<тѣ>з>могѡше докєстн пред господства ми ни єдин члѡвѣкѣ да сѣдетєлєствєт. И пакк вє>ташє калѡгерн шт закон и в<тор>и крат> . . .

Сєг<о> радї, дадох и господство ми почтеномѡ правителю господства ми, жѡпан Мирѣ вел комнс, ѡкоже <да мѡ> ест <вѣ> шчннѡ и вѣ> шхѡбѡ> . . . и ни <шт> ко>гоже <непо>колѣнмѡ, по<о> шрнзмѡ господства ми>.

...

† Din mila lui Dumnezeu, Io Al(exandru) voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, (fiul marelui și preabunului) Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă (domnia mea) această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, (jupan Mitrea mare) comis, ca să-î fie satul Găvojdī
odul, tot, cu tot hotarul și cu bălțile, anume Găvăștiț<a> și Cuș>mița și cu toate gârlele, pentru că îi sînt vechi și drepte averi, dedine.

Iar după aceea, dregătorul domniei mele, jupan Mitrea mare comis, a avut pîră înaintea domniei mele cu călugării de la Mislea. Și așa pîrau călugării de la Mislea, la prima pîră, că . . . satul Găvojdibrodul (este) al lor de moștenire și au schimbat cu călugării de la Cozia cu alt sat, anume Cărăreni. (Iar) după aceea, călugării de la Cozia, ei au mărturisit că a fost acea întocmire fără voia lor și atunci Cozianii, ei și-au ținut satul Cărăreni. Și am adevărit domnia mea că a avut cotropire mai sus-zisul dregător al domniei mele, Mitrea mare comis. Și au rămas călugării de la Mislea dinaintea domniei mele, prima (oară).

Și și după aceea, călugării de la Mislea n-au vrut să se lase, ci au venit înaintea domniei mele și a doua oară și așa pîrau că le este cumpărătură. Iar întru aceasta, domnia mea iarăși am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am zis domnia mea călugărilor de la Mislea ca să cheme boieri înaintea domniei mele care știu pentru rîndul acesta, să mărturisească că este al lor de cumpărătură. Iar ei n-au putut să aducă înaintea domniei mele nici un om să mărturisească. Și iar au rămas călugării de lege și (a doua oară) . . .

⟨De aceea, am dat și domnia mea cinstitului⟩ dregător al domniei mele, jupan Mitrea mare comis ca ⟨să-i⟩ fie ⟨de ocină și de ohabă⟩... și de nimeni neclintit, după ⟨porunca domniei mele⟩.

....

Bibl. Acad., MDXXXIV/5. Orig., hîrtie, rupt, lipsindu-i partea inferioară.

Datat după doc. anterior și beneficiar.

EDIȚII. Slav și trad. Ghibănescu, *Teodor Codrescu*, V, 1—3.

140

1569 (7077) martie 29, București.

† Милостію божію, Іу Ілѣѣандрѣ воєвода и господинь вѣсон земле Ъгро-влахинскон, синѣ прѣдобраго и великаго Мирочек воєводе, а неписею Мирчнев воєводе. Дават господство ми сие повелѣние господства ми жѣпанницев Калек поконномѣ Дѣтков великомѣ армаш и съ дѣщера си, жѣпанница Марна и съ нѣх синови си, елици еи Богъ припѣститѣ, іакоже да им сѣт село нарицаемаго Рѣчка, вѣса, съ вѣсом хотаром и със влатове и със грѣлеле и със пазереле, варе колнко сѣт ѣ дрѣжаѣѣ и над вчини Рѣчкѣѣ, понеже сие више речено село било ест за дѣдинѣ Станкев и Боннѣгов вт Маротини. Іи Боннѣг и Станка, вини продадоше сѣн више речено село, Рѣчка, жѣпанѣ Дѣтков армаш, за хѣхѣ¹ аспри готови, шѣаче продадоше за нѣхнѣм добрѣ волю и със. знанна вѣсем мегнишом.

Іи потом, жѣпанница Калѣ и дѣщера еи, жѣпанница Марна имаше прение пред господства ми със Боннѣг и със Станка радї сѣн више речени село, Рѣчка. И тако прѣше Боннѣг и Станка пред господства ми, како не сѣт продали село Рѣчка, анѣ ю ест притеснѣл Дѣтко армашѣл винже сам ѣ неговѣ тврѣдост и силост и ѣзел им ест село Рѣчка, без сѣд и без правѣѣ. Іи господство ми сѣднѣ по правѣѣ съ вѣси чѣститимни и старимни властелне господства ми и дадох господство ми Станкѣѣ и Боннѣгов закон, ѣї волѣри, да заклет пред господство ми како не сѣт продали вини сами више речено село, Рѣчка, за нѣхнѣ добрѣ волю, анѣ нѣ ест притеснѣл Дѣтко армашѣл. Іи Боннѣг и Станка, вини никакоже не ѣвозможет донесити волѣрини на дѣнѣ и на сорок, анѣ вѣсташе вт закона вт пред господства ми.

Сего радї и господство ми дадох жѣпанницев Калек и дѣщерѣ еи, жѣпанницев Марнев и синовиим еи, іакоже да им сѣт сѣн више речено село, Рѣчка, вѣ вчиниѣ и вѣ вѣхаѣѣ, им и синовом им и вѣшком и прѣвѣнѣчетом им вѣ вѣки и нѣх вт когоже непотѣкновено, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелне поставѣлем господство ми: жѣпанѣ Добромир велики бан Кралевски и жѣпан Драгомир велики дворникѣ и жѣпан Радул велики логофетѣ и Бадѣ вистниар и Стан спатар и Ивашко столникѣ и Гонцѣ пѣхарникѣ и Миротѣ комис и Стонкица велики постелиник. Исправник, Радул велики логофетѣ.

И аз, Бѣлѣкѣл вт Погѣнеци стар, еже начирѣтаѣ ѣ град Бѣкѣрѣци, мѣсеца мартне ѣѣ дѣнѣ, вт Іидама в лѣт хѣѣѣ.

† Іу Ілѣѣандрѣ вѣвѣвѣда, милостіа божіа, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Calea a răposatului Detco mare armaș și cu fiica ei, jupanița Maria și cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie satul numit Recica, tot, cu tot ho

tarul și cu bălțile și cu gîrlele și cu iezeretele, oricîte sînt în stăpînirea și ocina Recicăi, pentru că acest mai sus-zis sat a fost de moștenire al lui Staica și al lui Voineag din Marotin. Iar Voineag și Staica, ei au vîndut acest mai sus-zis sat, Recica, jupanului Detco armaș, pentru 15 000¹ aspri gata, însă au vîndut de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor.

Iar după aceea, jupanița Calea și fiica ei, jupanița Maria, au avut pîră înaintea domniei mele cu Voineag și cu Staica pentru acest mai sus-zis sat, Recica. Și așa pîrau Voineag și Staica înaintea domniei mele, că n-au vîndut satul Recica, ci l-a cotropit Detco armaș, el singur cu putere și cu sila și le-a luat satul Recica, fără judecată și fără dreptate. Iar domnia mea am judecat după dreptate, cu toți cinstiții și bătrînii vlasteli ai domniei mele și am dat domnia mea lui Staica și lui Voineag lege, 12 boieri, să jure înaintea domniei mele că n-au vîndut ei singuri acest mai sus-zis sat, Recica, de a lor bună voie, ci l-a cotropit Detco armaș. Iar Voineag și Staica, ei nicidecum n-au putut să aducă pe boieri la zi și la soroc, ci au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea și domnia mea am dat jupaniței Calea și fiicei ei, jupanița Maria și fiilor ei, ca să le fie acest mai sus-spus sat, Recica, de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor în veci și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Mitrea comis și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Și eu, Vilcul cel bătrîn din Pogănești, care am scris în cetatea București, luna martie 29 zile, de la Adam în anul 7077 <1569>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie al Municipiului București, nr. 30 392. Orig., hirtie (42,5 × 30,5), pecete aplicată. Cu trei traduceri: două din 1830 și o copie după acestea. EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 310–311.

¹ Cifră scrisă pe un loc lăsat inițial alb.

† Многостію вожію, Іу Ілиѣандръ воевода и господинъ въсон земле Уггрово-влахнско, сннѣ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, анисеѣ Михнев воевода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми свѣтомѣ и вожествъномѣ монастырѣ рѣкомн Тисмана, ндеже ест храм и шентел прѣчнстіе владичице нашен Богородице и присно дѣбен Маріе и часно ен Успеніе и штцѣ нгѣменѣ кнр Иван и въсем братіем живѣши въ свѣтн монастыр, такоже да им сѣт села, по нме Тръговице въса и Баровнкѣл и Петровнкѣл със поле и със шѣм и със въс и Жндовицица по водѣ. шт шбен стране, дорн до Дѣнакѣл и по Дѣнакѣл и ѣзгоре и ѣздоле, дорн до Тръговицица и дорн до хотар Рѣшакѣл и Прилепецѣл въс и Чеканѣк барек със поле и със шѣма, съ свем, понеже приложи господство ми за раді почнешнх дѣшѣл родителю господства ми въ вѣчное въспомяннїе, свѣтомѣ монастырѣ.

Еще видѣ господство ми и книги <въсем> господарн прежде нас бнеше раді бнше речене шчине. Тем раді, дадох и господство ми.

И ти, Дѣмитре, да се вѣршеше въ чинѣ свѣтомѣ монастырѣ, занеже и истинствовахъ како не имаше не единъ работъ.

Темъ радѣ, дадохъ и господство мнѣ, якоже да мнѣ сѣтъ чинѣ и въ шхлебѣ мнѣ и не въ кождо непоколѣбимо, по речъ господства мнѣ.

Сеже свѣдѣтелиѣ поставлѣемъ господства мнѣ: жѣпанъ Добромиръ велики банъ Кралевски и жѣпанъ Драгомиръ велики дворникъ и жѣпанъ Радѣлъ велики лѣгѣшѣтъ и Бадѣ вистіаръ и Станъ спатаръ и Ивашко столникъ и Гонѣѣ пѣхарникъ и Митрѣ комисъ и жѣпанъ Стопка велики постелникъ. Исправникъ, Радѣлъ велики лѣгѣшѣтъ.

Иисъ Шербанъ, мѣсеца апріліѣ 7ї днѣи, въ настоини градъ Бѣскрецинъ, въ лѣтъ 7077.

† Іо Аліѣандрѣ кѣевѣда, милостіа божію, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Tismana, unde este hramul și locașul preacuratei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei Adormiri și părintelui egumen chir Ioan și tuturor fraților care trăiesc în sfînta mănăstire, ca să le fie satele, anume Tîrgoviștea toată și Varovicul și Petrovița cu cîmpul și cu pădurea și cu toate și Jidovștița pe apă, pe amîndouă părțile, pînă la Dunăre și pe Dunăre și în sus și în jos, pînă la Tîrgoviștea și pînă la hotarul Rîșavei și Prilepețu tot și balta Cecanului cu cîmpul și cu pădurea, cu toate, pentru că a dăruit domnia mea sfintei mănăstiri pentru sufletul părintelui răposat al domniei mele, întru veșnică pomenire.

Încă am văzut domnia mea și cărțile <tuturor> domnilor care au fost înaintea noastră pentru mai sus-zisele ocine. De aceea le-am dat și domnia mea.

Iar tu, Dumitre, să te ferești de ocina sfintei mănăstiri, pentru că am și adevărit că nu ai nici o treabă.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să-i fie ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Mitrea comis și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

A scris Șerban, luna aprilie 11 zile, în cetatea de scaun București, în anul 7077 <1569>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 823 (Tismana, III/6). Orig., hîrtie (33 × 23), pecete aplicată, căzută. Cu două traduceri: una din 1846, cealaltă din 1912; alte traduceri ibidem, mss. 330, f. 157, 335, f. 49v—50 și A.N., MMDCCLVI/12 (de la sfîrșitul sec. al XVIII — începutul sec. al XIX-lea).

EDIȚII. Trad. DIR, B, 312.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiiul marelui și preabunului Io Mircea voievod, nepotul Mihnei voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele preacinstuitului părintelui igumenului chir Mitrofan și tuturor fraților cei întru Hristos, carii

petrec în sfînta și dumnezeiasca mănăstire ce se zice Cozia, unde <este> hramul sfintei începătoare de viață Troițe, ca să fie lor satul Orlea tot, peste tot hotarul, de vrême ce iaste bătrîn și drept sat de măștenire al sfintei mănăstiri.

Iar după aceia, au venit vremea, cînd au fost în zilele Mircei voevod, au venit megiașii de la satul Orlea înaintea Mircei voevod și au fost mărturisit ¹ precum că satul Orlea iaste al lor de moștenire și sfînta mănăstire nu are nici o treabă cu satul Orlea. Întru acia, Mircea voevod au crezut și au dat satul Orlea megiașilor.

Iar după acia, au avut părintele igumenul judecată înaintea domniî mele cu megiașii de la Orlea pentru satul Orlea. Și așa zicea părintele igumenul asupra megiașilor, precum că nu au nici o treabă cu satul Orlea că iaste de moștenire al sfintei mănăstiri. Pentru acia, domniia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după legea lui Dumnezeu, dinpreună cu toți cinstiții îndreptătorii domniî mele. Și am dat domniia mea megeiașilor de la Orlea lége, 12 boiari, ca să jure dinpreună cu dînșii, precum că iaste satul Orlea al lor de moștenire. Dar ei nici într-un chip n-au putut să jure, nici astăzi, nici la sorocú, ci au rămas acia de lége denaintea domniî mele.

Pentru aceia, am dat domniia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie satul Orlea moșie vécinică și spre întărirea sfintei mănăstiri.

Și iată că și mărturiî am pus domniia mea: jupan Dragomir vel dvornic și jupan Radul vel logofet și Badea vistier și Stan spatari și Ivașco stolnic și Gonța paharnic și Stoica vel postelnic. Și ispravnic, Radul vel logofet. Și s-au scris în luna lui aprilie 12 dni, vă leat 7077 <1569>.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 824 (Cozia, XLVII/8). Traducere; alte traduceri ibidem, mss. 209, f. 105v—106, 212, f. 5 și 215, f. 263.
EDIȚII. *DIR*, B, 313.

¹ Lectură nesigură.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircei voevod, nepotul Mihnei voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniî mele lui Gligorie și feciorilor lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui moșie partea lui Ion din valea Hăeștilor și din deal, toată, de pretutindinea, pentru că îi iaste bătrînă și dreaptă moșie. Fiindcă i-au dat-o Ion de a lui bunăvoe, pentru că n-au avut feciori de trupul lui, ci au dat toată moșia lui, lui Gligorie, ca să-l ție și să-l hrănească și să-l miluiască în viață, iar după moartea lui, să aibă a-i face pomenire.

Pentru acéia și cu blestem au lăsat la moartea lui: carele va strica pomenirea lui, acel om să fie afurisit cu Iuda și cu Ariia la un loc.

Drept acéia, am dat și domniia mea, ca să-i fie lui întru moștenire și ohabnică, lui și feciorilor lui, nepoților și strenepoților lui și de niminea să nu să clătească, după zisa domniî mele.

Iată și mărturiî am pus domniia mea pe cinstiții boieri <ai> domniî mele: jupan Dragomir vel vornic i jupan Radul vel logofăt i Stan spatari i Badea vistieriu i Mitrea <comis> i Ivașco stolnic[i] i Gonța paharnic și jupan Stoica vel postelnic. Și ispravnic, Radul vel logofăt.

Și am scris eu, Vladu logofăt, în scaunul cetății Bucureștilor, în luna lui april 16, leat 7077 <1569>.

Io Alexandru voevod.

Acest izvod s-au tălmăcit de pe hrISOVUL slovenesc din cuvînt în cuvînt în limba rumânească de mine Dionisie Eclesiarhul Episcopia Rîmnicului, leat 1792 mai 30.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 825 (Baia de Aramă, I/2). Traducere din 1792.

EDIȚII. Tocilescu, *Doc. ist.* I, 89; *DIR*, B, 313—314.

144

1569 (7077) aprilie 25, București.

Мнлостію вожію, Іѡ Ілїѡандрѡ воєвод н господннѣ вѣсон зем[в]лю Угг-рѡвлѡхнское, сннѣ велнкѡгѡ н предѡбраго Мирча воєвод, анепсію Мнхнєв воєвод. Дѡвѡт господство мн сію повеленію господства мн Цѣнкѡлов сѣс снновн сн, елнцн нм Богѣ дѡстѡ, іѡкоже дѡ мѡ ест вчннѡ Тѡксѡбещїн, дѡл Тѡтѡлов вѣса, вѡре елнкѡ се хтнт нзѡратн вт посѡвѡдїю, занеже покѡпнл Цѣнкѡлов вт Тѡтѡл, зѡ хѡтѡ аспрн гѡтовн. Н прѡдѡдѡше Тѡтѡлов зѡ негов дѡвром волн н сѣс ѡзнанїе вѣсем мѡгїашѡм н вт гѡр н вт дѡл н вт прѡд господства мн.

Сѡго радн, дѡдѡх господство мн Цѣнкѡлов, іѡкоже дѡ мѡ ест вѣ вчннѡ н вѣ вхѡвѡш н нм н снновѡм нм н внѡком н прѡвнѡчнтѡм нм н не вт когоже непѡтѣкнѡвѡно, прѡнзѡмо господства мн.

Сѡже н сѡдѡтелїе постѡвлѡем господство мн: жѡпан Дѡвромнр вел бѡн Крѡлевскїн н жѡпан Дрѡгомнр вел двѡрннк н жѡпан Рѡдѡл вел лѡгѡфѡт н Стѡн спѡтар н Бѡдѣ внстїѡр н Мнтрѣ комнс <н> Нѡвѡшко стѡлннк н Гонцѣ пѡхарннк н жѡпан Стѡнкѡ вел пѡстѡелннк. Нспрѡвннк, Рѡдѡл вел лѡгѡфѡт.

Н ѡз, Фїѡрѡ, вѣ малн дїѡѡце, <пнс> вѣ стѡлнн грѡд Бѡксѡрещн, мѣсѡца апрнлїе кѣ дѡнн, лѣт хѡѡз.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Țincul cu fiii săi, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocina Toxobeștii, partea lui Tatul toată, oricît se va alege de pretutindenii, pentru că a cumpărat-o Țincul de la Tatul, pentru 1 300 aspri gata. Și a vîndut Tatul de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor și din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea lui Țincul, ca să-i fie de ocină și de ohabă și lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan spătar și Badea vistișer și Mitrea comis <și> Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Și eu, Fiera, între diecii mici, <am scris> în cetatea de scaun București, luna aprilie 25 zile, anul 7077 <1569>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș nr. 479, f. 34. Copie; altă copie ibidem, ms. 710, f. 631 (sub august 10). Traduceri ibidem, S.I., nr. 826 (Vieroș, XI/1). și ms. 349, f. 338v—339.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 314.

† Многостію божією, Іу Ілнѣандрѣ воєвода н господинѣ въсон змле Згровладинскон , синѣ великаго н прѣдобраго Мирча воєводѣ, анепсеѣ Мнхнек воєводї. Дават господство ми сію повѣленіе господства ми жѣпанцев Блѣдае, дѣщира Фрѣтатов дворникѣ н със синовн си, еицеи Богѣ даст, іакоже да мѣ ест село Прнѣдѣл н Кѣлннетѣл, занеже мѣ ест старе н праве шчине н покѣпене шт жѣпанца Стропаса, за хѣф аспри готовн. І жѣпанца Стропаса, шна ест кѣпнл сіе више речене шчине шт Манѣ Згарое. И продад ест Манѣ Згарое шт свое добром волю.

І кѣда ест сѣда, Манѣ Згарое шн хокет да нх нзметнѣт аспри жѣпанцев Блѣдае, дѣщира Фрѣтатов дворник. И тако прѣше Манѣ Згарое како не ю ест продад, нѣ ест поставнл залог. І господство ми гледах н сѣднх, по правѣд н по закон, със въсі чѣстннми правнтеле господства ми н видѣх господство ми кннга поконнаго Бннтнлѣк воєводѣ н кннга поконнаго Радул воєводѣ Калѣгера н кннга поконнаго Мирча воєводѣ за шташе. Такожде рече шташе Манѣ Згарое шт закон н шт пред господства ми.

Сего радї, дадох н господство ми жѣпанцев Блѣдае, дѣщира Фрѣтатов дворник, іакоже да мѣ ест въ шчннѣ н въ шхѣбѣ, немн н синовом н вноком н прѣвнчотом н не шт когоже непоколѣнмо, порнзмо господства ми.

Сеже сведѣтелне поставлѣем господство ми: жѣпан Драгомнр великн дворник н жѣпан Радул великн логофет н Бадѣ внстїар н Стан спатар н Мнтрѣ комнс <ш> Івашко столннк н Гонѣ пѣхарннк н жѣпан Стопка великн постелннк. Исправннк, Радул великн логофет.

Пнс мѣсеца апрнлїе кѣ дѣнн, въ лѣт хѣоз.

† Іу Ілнѣандрѣ ввевѣда, многостїа божїю, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Vlădae, fiica lui Firtat vornic și cu fiii săi, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie satul Prundul și Călinetul, pentru că îi sînt vechi și drepte ocine și cumpărături de la jupanița Stroiasa, pentru 1500 aspri gata. Iar jupanița Stroiasa, ea a cumpărat aceste mai sus-zise ocine de la Manea Zgaroe. Și a vîndut Manea Zgaroe de a lui bunăvoie.

Iar cînd este acum, Manea Zgaroe vrea să lepede asprii jupaniței Vlădae, fiica lui Firtat vornic. Și așa a pîrît Manea Zgaroe că nu i-a vîndut-o, ci a pus-o zălog. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea cartea răposatului Vintilă voievod și cartea răposatului Radul voievod Călugărul și cartea răposatului Mircea voievod de rămas. De asemenea a rămas Manea Zgaroe de lege și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea jupaniței Vlădae, fiica lui Firtat vornic, ca să-i fie de ocină și de ohabă, ei și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Mitrea comis <și> Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic, Ispravnic, Radul mare logofăt.

S-a scris în luna aprilie 25 zile, în anul 7077 <1569>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 827 (Ep. Rimnic, LXVII/9). Orig., hirtie (30,5 × 21,5), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din sec. al XVIII-lea; alte traduceri ididem, ms. 707, f. 151v (cu luna august) și la Bibl. Acad., ms. 2530, f. 400–401 (cu luna august).

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 315. Facs. *Ibidem*, 522.

146

1569 (7077) aprilie 29, București.

† Милостію божією, Іу Ілѣѣандрѣ воєвода и господинѣ въсон землє Угровлахискон, синѣ великаго и преобраго Мирча воєводѣ и вѣншкѣ Михитѣ воєводѣ. Даватѣ господство ми сіє повеленіє господства ми швемзи людіє, по имє Дѣмїан и сѣ синовн си и Нѣг и сѣ синовн си, іакоже да им єст шчиннѣ 8 Копачани, дєл Бошкєв пѣркалаб, вѣса, вєрє еинка сє шцєтєт шврєстн, шт полє и шт горѣ и шт водѣ и сєлнцїє сѣс кѣкѣ, понєжє ю покѣпншє вншє рєчєннѣ шчиннѣ шт Іуванн, дѣщн Бошкєв пѣркалаб, за шѣѣѣє аспрн готовн, шт нєнном добрѣ волє и сѣс шзнанїє вѣсєм мєщїашом 8 школо.

Тое радї и господство ми им дадох, іакоже да им єст вѣ шчиннѣ и вѣ шхлєбѣ, ннл и синовом нмл и вншчєтом нмл и прѣвншчєтє<м>, еинко им Богѣ припѣстнт и нн шт коже непотѣкновєнн, по шрнзмѣ господства ми.

Сєжє и сєдєтєлїє поставлѣємѣ господство ми почтєнн правитєлн господства ми: жѣпан Драгомнр велики дворник и жѣпан Радул велики лшгшѣт и Стан спатар и Бадѣ вистїарѣ и Івашко столник и Мнтрє колмс и Гонцѣ пѣхарник и жѣпан Стонкнцн велики пшстєлннк. Исправник, Радул велики лшгшѣт.

Пнс мѣсєцн апрлїє кѣ днѣтѣ, шт Іадамн текѣщнго лѣтн шѣѣѣє. Пнс азѣ, Перннка, вѣ столнн град Бѣкѣрєщѣ.

† Іу Ілѣѣандрѣ швєвѣдн, мллостїл божїю, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod și nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume Dămian și cu fiii săi și lui Neag și cu fiii săi ca să le fie ocină în Copăceni, partea lui Boșca pîrcălab toată, oricît se va găsi din cîmp și din munte și din apă și din seliștea cu case, pentru că au cumpărat mai suszisa ocină de la Iovana, fiica lui Boșca pîrcălab, pentru 3 575 aspri gata, de a ei bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor dimprejur.

De aceea și domnia mea le-am dat, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților, cîți le va lăsa Dumnezeu și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea pe cinstiții dregători ai domniei mele: jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan spătar și Badea vistier și Ivașco stolnic și Mitrea comis și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

S-a scris în luna aprilie 29 zile, de la Adam curgător anul 7077 <1569>. Am scris eu, Perinca, în cetatea de scaun București.

† Io Alixandru, voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 828 (Ep. Rimnic, LXVII/8). Orig., perg. (17 × 35), pecete timbrată. Cu o traducere de la sfîrșitul sec. al XVIII-lea — începutul sec. al XIX-lea; alte traduceri ibidem, ms. 707, f. 245v–246 și la Bibl. Acad., ms. 2530, f. 393.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 315–316. Facs. *Ibidem*, 523.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată Țara Rumânească, ficiorul marelui și preabunului Mircii vodă, nepotul Mihne(i) vodă. Dat-au domnia lui această poruncă a domniei lui sfintei și dumnezeieștii mănăstiri ce să zice de la Cricov, unde iaste hramul arhiestratig Mihail și Gavril, ca să aibă satul Cornénii din Coastă, tot, cu tot hotarul și cu vaduri de moară și cu pădure și cu toate, pentru că o au fost dat și o au închinat jupanul Drăghici biv vel spătar ot Mărgineni la moartea lui și a jupinėsii lui, Velicăi și a feciorilor lor, Radul i Drăghici și a fie-sa, Frujinii, pentru sufletul lor și al părinților lor, încă din zilele răposatului Pătrașco vodă. Și au văzut domnia lui și cartea răposatului Pătru vodă și cartea lui Pătrașco vodă.

Drept acéia, au dat și domnia lui sfintii și dumnezeieștii mănăstiri, că să-i fie spre întărire și dumnezeieștilor călugări spre hrană, iar domniei lui și părinților domniei lui, vécinică pomenire.

Iar după acéia, jupîneasa Anca din Mărgineni, a lui Udriște biv vel vistier și fie-său, Udrește și fie-sa, Ilina, au avut Drăghici, ficiorul lui Udriște la moartea jupînesei Ancăi, de au dat și au închinat la sfînta și dumnezeasca mănăstire cea mai sus-zisă, satul Cornéni de Lîngă Apă, tot, cu tot hotariul, cu vaduri de moară și cu dealu și un sălaș de țigani cu țiganca și cu feciorii, pentru sufletul lui Udriște biv vel vistier și pentru sufletul lor.

Pentru acéia, au dat și domnia lui sfintii și dumnezeieștii mănăstiri, ca să-i fie spre întărire și călugărilor spre hrană, iar domniei lui și părinților vécinică pomenire și de nimini să nu să clătească, după zisa domniei lui. Iar care va strica această tocmeală, să fie afurisit de cei 318 sfinți părinți de la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia.

Iată și mărturii au pus domnia lui pe: jupanul Dragomir vel vornic și jupanul Radul vel logofăt i Badea vel vistier i Stan vel spătar i Mitrea vel comis i Ivașco vel stolnic i Gonțea vel peharnic i Stoica vel postelnic. Și au fost ispravnic Radul vel logofăt.

Și s-au scris în scaunul Bucureștilor, mai 31 dni, leat 7077 <1569>

Bibl. Acad., DCXXIII/2. Traducere din sec. al XVIII-lea; altă traducere la Arh. St. Buc. ms. 454, f. 226v—227 (fără lună și zi).

EDIȚII. Florescu, *Mărgineni*, 61 (în *extras*, 359); *DIR*, B, 311—312 (sub 1569 <martie 29—august 31>).

† Мноостію божією, Іо Алѣксандръ воєвода и господинъ въсѣхъ землѣи Зѣггровлахѣинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчѣ воєвода, анепсеѣ Мирунево воєводе. Даватъ господство ми сѣю повелѣніе господства ми свѣтѣн и божественънъ монастырѣ глаголемѣи въ Криковѣ, иже естъ храмъ архієстратига Мируна и Гавриила и прочіихъ бесплѣтнихъ, такоже да мѣ естъ села Зѣноага половинна, делъ Мирунецинолѣи въсѣа, вѣре елика се хтитъ избрати вътъ посрѣде и със воднище, вътъ полю и вътъ сѣхъ и вътъ шѣмъ, вътъ посрѣде, занеже га естъ далъ и приложна жѣпанца Стана вътъ Стѣнчещи радѣ дѣше ен и радѣ дѣше братіамъ ен, Драгомѣр и Дръгич и Нѣгѣла и Кръстіан и синъ ен, Негре и Кръстіан, синѣ Негрегъ и мати Кръстіановъ, Ана.

И пакн дадоше њ свѣта монастыр един челѣд ацнганнн, на нме Бонко със цнганкѡ сн н синови сн, радї дѡше нм н родїтелїе нм, понеже га ест дал н приложнл жѡпаннца Стана ещнже шт прн дѡнн поконнаго Петрашко боевода.

И нзнандох н нстнн<<>твовахъ господство мн със штцѡ мнтрополнт кър Ѣѡемїе н със штцѡ Інанїю н със штцѡ Ѣфремма, внешаго мнтрополнтн, како ест внх дад на свѣтѣн н божественѣн монастыр села внше реченѡ, іакоже да мѡ ест свѣтѣн н божественѣн монастыр въ ѡкрѣпленїе н нм въ вѣчное въспомннанїе.

Сего радї, дадахъ н господство мн свѣтѣн н божественѣн монастыр, іакоже да мѡ ест вчннѡ н въ ѡкрѣпленїе н божественнм нноком въ пнщн, а господства мн н роднтелїе господства мн въ вѣчное въспомннанїе н нн шт когоже непоколѣбнмо, по реч господства мн.

Кон хокет разорнт сїю ѡтакмежю, да бѡде проклет шт тнї штцн еже въ Нкнн.

Сеже н сведетелїе поставлехъ господство мн: жѡпан Драгомнр велнкн дворннк н жѡпан Радѡу велнкн логофет н Бадѣ внстїар н Стан спатар н Мнтрѣ комнс н Івашко столннк н Гонцѣ пѣхарннк н Стонка велнкн постелннк. И нсправннк, Радѡу велнкн логофет.

Пнс Стан, въ столнн град Бѡкрещн, мѣсеца манн ѡд дѡнн, текѡщнм лѣтом шт Ідама, в лѣт хѡз.

† Іу Ілїѡандрѡ квекева, млостїю божїю, господннь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea acéastă poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite de la Cricov, unde este hramul arhistrategilor Mihail și Gavril și al celorlalți fără de trup, ca să-i fie satul Zănoaga jumătate, partea Măndeștilor toată, oricît se va alege de pretutindeni și cu mori, din cîmp și din uscat și din pădure, de peste tot, pentru că l-a dat și l-a dăruit jupanița Stana din Stăncești pentru sufletul ei și pentru sufletele fraților ei, Dragomir și Drăghici și Neagul și Cîrstian și fiul ei, Negre și Cîrstian, fiul lui Negre și mama lui Cîrstian, Ana.

Și iarăși a dat la sfînta mănăstire un sălaș de țigani, anume Voico cu țiganca sa și cu fiii săi, pentru sufletele lor și ale părinților lor, pentru că i-a dat și i-a dăruit jupanița Stana, încă din zilele răposatului Petrașco voievod.

Și am aflat și am adevărit domnia mea cu părintele mitropolit chir Efthemie și cu părintele Anania și cu părintele Efrem, foști mitropoliți că a fost dat la sfînta și dumnezeiasca mănăstire satul mai sus-zis, ca să-i fie sfintei și dumnezeieștii mănăstiri de întărire și lor de veșnică pomenire.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei și dumnezeieștii mănăstiri, ca să-i fie ocină și de întărire și dumnezeieștilor călugări de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele de veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Cine va strica această întocmire, să fie blestemat de 318 părinți cei de la Nicheia.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Ivașco stolnic și Gonța paharnic și Stoica mare postelnic. Și ispravnic, Radul mare logofăt.

A scris Stan, în cetatea de scaun București, luna mai 31 zile, ani curgători de la Adam. în anul 7077 <1569>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XL/39. Orig., perg. (22 × 35,5), pecete timbrată. Traducere ibidem, ms. 2530, f. 402.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 316—317. Facs. *Ibidem*, 524.

149

1569 (7077) iunie 1, București.

Hrisovul mării sale Io Alexandru voevod la mănăstire, pentru moșiia Blagodești din județul Ialomița, leat 7077 <1569> iunie 1.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircea vodă, nepotul Mihai¹ vodă. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele sfintii și dumnezeieștii mănăstiri ce să cheamă Cricoveni, unde este hramul arhistratigi Mihail și Gavriil, ca să ție satul Blagodeștii, partea care au fost a jupînului Drăghici vel comis și a jupînului Udriște postelnic și a jupînesii Calii dvornicesii, toate părțile lor, cît să vor alege du pretutindinea, pentru că au fost dat ei sfintii mănăstiri aceste moșii pentru sufletu răposatului jupînului Neagoie, ca să fie moșiia sfintii mănăstiri ohabnică.

Drept aceia și domniia mea am văzut și am cetit cărțile răposatului Moise vodă și cărțile răposatului Pătru voevod. Deci și domniia mea am înnoit și am întărit cu această carte a domnii mele, ca să ție sfînta mănăstire acea moșie ohabnică și stătătoare și de nimeni neclătită, după zisa domnii mele.

Încă și mărturie am pus domniia mea pre: jupîn Dragomir² vel ban i Dragomir vel dvornic i jupîn Radu vel paharnic³ i Mitrea <comis> i Gonțea <paharnic> și Ivancea⁴ stolnic i jupîn Ștoica vel postelnic. Și <ispravnic>, Radu logofăt.

Și Marcu grămătic, care am scris în scaunul Bucureștilor.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 830 (Mărgineni, XI/2). Traducere; altă traducere ibidem, ms. 454, f. 230v.

EDIȚII. *DIR*, B, 317.

¹ În loc de: Mihnea.

² În loc de: Dobromir.

³ În loc de: logofăt.

⁴ În loc de: Ivașco.

150

1569 (7077) iunie 6, București.

† Милостію божію, Іо Алѣксандръ воєвода и господинъ въсое земле Угг-робралхинскон, синъ велкаго и прѣдобраго Мнроча воєвода, анѣпсєѢ Мнхнев воєвода. Дават господства мн сію повелѣніє господства мн сєѣтѢмѢ и божєствєномѢ монашєнр глаголанми Глѣвѣчюг, такоже да мѢ ест село Чернѣтєщин пол, шт

по въс хотар н със подгорне н със две воднище wt горъни брод, занеже тон село н воднищи сѣт старен н правѣ н за дедниѣ свѣтѣмѣ монастыр.

ѿ w тем, вѣw нѣ ест прѣтесни Иван лѣгѣфет при дѣни Петрѣ воєвода, тере нм ест ѡзел вѣше речено село н воднище въ нѣхнн слаостни. ѿ господство мн вѣдѣх н истинствовах како вѣше речено село н воднище за д<ѣ>¹дннѣ бнлн сѣт свѣтѣмѣ монастыр.

Сего радї, дадох н господство мн свѣтомѣ монастырю н ж<н>¹вѣщнх въ монастырѣ нноци, вѣтн нм вѣше речено село н воднище еже сѣт н по прѣжде дрѣжаа <свѣ>¹та монастырѣ, вѣтн нм въ вчннѣ н въ покрѣпленїе свѣтѣмѣ монастырю, а б<оже>¹с<тѣвн>¹нм нноком въ пншѣ н въ ѡстрабѣ, а господствѣ мн вѣчнѣ вѣспомнннїе н родителенм господствѣ <мнн>¹ нн wt когоже нѣпоколѣбнмо, по реч господства мн.

Еже н свѣдѣтеле нѣ постав<лѣем> господство мн: жѣпан <Доб>¹р<о>¹мнр велики бан Кралѣвски н жѣпан Драгомнр велики дворник н <жѣпан Радул>¹ велики лѣгѣфет н Бадѣ вѣстнар н жѣпан Стан спатар н Гонце пѣхарник, Ивашко ст<олник>¹ н Мнтрѣ комнс н Стонкица велики постелник. Исправник, Радул велики логофет.

И аз, Рѣзмнрїцѣ, еже напнсах въ град Бѣкѣрѣщн, мѣсеца юнїе ѡ, въ лѣт <303>.

† Іw Ілїѣандрѣ вѣевѣда, мнлостїа божію, господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeiești mănăstiri numite Glăvăciog, ca să-i fie satul Cernăteștii jumătate, de peste tot hotarul și cu podgorie și cu două mori de la vadul de sus, pentru că acel sat și morile sînt vechi și drepte și de moștenire ale sfintei mănăstiri.

Iar după aceea, le-a cotoplit Ivan logofăt în zilele lui Petru voievod, de le-a luat mai sus-zisul sat și morile cu sila. Iar domnia mea am văzut și am adevărit că mai sus-zisul sat și morile au fost de moștenire ale sfintei mănăstiri.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri și călugărilor trăitori în mănăstire să le fie mai sus-zisul sat și morile, pe care le-a ținut sfînta mănăstire și mai înainte, să le fie de ocină și de întărire sfintei mănăstiri, iar <dumnezeieștilor>¹ călugări de hrană și de folosință, iar domniei mele și părinților domniei <mele>¹ veșnică pomenire <și>¹ de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori le-am pus <domnia mea:>¹ jupan <Dob>¹r<o>¹mir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și <jupan Radul>¹ mare logofăt și Badea vistier și jupan Stan spătar și Gonțe paharnic, Ivașco stolnic și Mitrea comis și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt,

Și eu, Răzmiriță, care am scris în cetatea București, luna iunie 6, în anul 7077 <1569>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 831 (Glavacioc, XVII/2). Orig., hirtie (31,5 × 21), pecete timbrată. Cu o traducere din 1843; alte traduceri: ibidem, ms. 223, f. 71v—72 și la Bibl. Acad., CMXI/100.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 318. Facs. Ibidem, 525.

¹ Loc rupt.

Jupan Dobromir marele ban din Craiova, scris-am aceasta a mea carte acestor oameni, anume Stanciul și cu frații lui și Manea cu frații lui și Dragosin cu frații lui și Drăgan cu frații lui și cu toți feciori<i> lor, cîți Dumnezeu le-au dăruit, pentru că am dat lor moșie în Mădulari toată, cu tot hotariul și Rogojîna toată și cu doao séciuri și Iacovul tot, cu tot hotarul, pînă în matca Bălșorei, și din deal și din vale, peste tot, și din săliște și din cîmp și din apă și în deal, care au fost a lor bătrîna și dreaptă moșie de la moși.

Iar după acéia au avut <pîră> înaintea mea cu satul Mărginénii și cu Bătășanii și cu Priotésele și cu Giurgeștii. Și așa pîrîia acéste sate, Mărginénii și Bătășanii și Priotésele și Giurgeștii înaintea mea cum că au fost ale lor acéste moși de la moși. Deci eu am căutat și am judecat, pe dreptate și pe lége și cu boiari bătrîni dinprejur și am văzut și cartea răposatului Radului vodă, feciorul marelui Vlad vodă, preafrumoasă cum că acéste numite mai sus moșii au fost de la moși a Stanciului și a Manei și a lui Dragosin și a lui Drăgan iar satul Mărginénii i Bătășanii și Priotésele și Giurgeștii n-au avut moșie nicum întru acéste siliști care sînt mai sus-scrise, ce au fost moșii de la moși a Stanciului și a Manei i Dragosin și Drăgan.

Pentru acéia, așfjderea și eu am dat ca să fie Stanciului și Manei și lui Dragosin și lui Drăgan și cu toți feciorii lor moșii ohabnice, lor și feciorilor lor, nepoților și strenepoților lor și dă niminea neclătîtă, peste zisa mea.

Însă și mărturii am pus boiari bătrîni dimprejur, pre nume: Pătru din Livezi i Hamza din Crățăști i Țăcșa vâtaful i Barbul Gurgui i Dajiul logofăt i Datco logofăt.

Și am scris eu, Popița logofăt, luna iunie 13, vă leat 7077 <1569>.

Această carte băn<e>ască o am tîlcuit eu, popa Badea di la bisiarica mării sale domnul bizadi ot Craiova.

Bibl. Acad., MCDLXX/25. Traducere din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.

† Многостію божією, Іу Александръ воевода н господинъ въсони земан Ѹггровлахнское, синъ велкаго н прѣдобраго Мирчев воевода н анепѣс Мнхнев воевода. Дават господство ми сію повеленіе господства ми Бланкѣлов н Мангѣв със братнем си н със синовим, елнци нм Богъ даст, іакоже да нм ест учинѣ Ѹ Бѣкше, ѡт дел Тоадеров бан н жѣпанцев Грандев, ї пашн, занеже даде Тоадер бан н жѣпанца Гранда теѸ ї пашн за учинѣ ѡт своєм добро волю, ешеже кѣда сѣт бан прнѣвѣн. Н пак да нм ест Бланкѣлов н Мангѣв учинѣ Ѹ Бѣкше, ѡт дел Тоадеров бан н жѣпанцев Грандев лѣ пашн за учинѣ, понеже покѣпн Бланкѣл н Мангѣ таю учинѣ ѡт жѣпанца Гранда, за Ѹр аспрн.

Н пак да нм ест Бланкѣлов н Мангѣв учинѣ Ѹ Бѣкше, ѡт дел Ілѣманов н ѡт дел Зѣганов, анепѣн Пріев, дї стѣнженн, понеже покѣпн Бланкѣл н Мангѣ таю учинѣ ѡт Ілѣман н ѡт Зѣган, за Ѹ¹ аспрн. Н продадоше жѣпанца Гранда н Ілѣман н Зѣган теѸ вше речене учинѣ ѡт своєм добро волю н със ѣзнаніе въсем многашом.

Сего радї, дадох н господство ми Бланкѣлов н Мангѣв, іакоже да нм сѣт учинѣ н ѡхаѣс, нм н синовом нм н вноком нм н прѣвочитом нм н не ѡт когоже непотѣковено, порнзмо господства ми.

СЕЖЕ И СВЕДЕТЕЛЕ ПОСТАВЛЕХ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН ДОВРОМИР ВЕЛИКИ БАН
КРАЛЕВСКИ И ЖЪПАН ДРАГОМИР ВЕЛИКИ ДВОРНИК И ЖЪПАН РАДУЛ ВЕЛИКИ ЛОГОФЕТ И СТАН
СПАТАР И БАДЕЪ ВИСТІАР И МИТРОЪ КОМИС И ІВАШКО СТОЛНИК И ГОНЦЪ ПЕХАРНИК И СТОНКА
ВЕЛИКИ ПОСТЕЛНИК. ИСПРАВНИК, РАДУЛ ВЕЛИКИ ЛОГОФЕТ.

ПИС АЗ, СЪНЧА, МЪСЕЦА ЮНІЕ ДІ ДНИ, ВЪ ЛѢТЪ ХЪ303.

† ІУ <ІЛЕЖАНДРСЪ КВЕКВДА, МНОСТІЮ БОЖІЮ, ГОСПОДИНЪ>².

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod și nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vlaicul și lui Manga cu frații lor și cu fiii, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Bucșa, din partea lui Toader ban și a jupaniței Granda, 10 pași, pentru că a dat Toader ban și jupanița Granda acei 10 pași de ocină, de a lor bună voie, încă de cînd au fost pribegi. Și iarăși să le fie lui Vlaicul și lui Manga ocină în Bucșa, din partea lui Toader ban și a jupaniței Granda 36 pași de ocină, pentru că au cumpărat Vlaicul și Manga acea ocină de la jupanița Granda, pentru 2 100 aspri.

Și iarăși să le fie lui Vlaicul și lui Manga ocină în Bucșa, din partea lui Alăman și din partea lui Zăgan, nepoții lui Pria, 14 stînji, pentru că au cumpărat Vlaicul și Manga acea ocină de la Alăman și de la Zăgan, pentru 400¹ aspri. Și au vîndut jupanița Granda și Alăman și Zăgan acele mai sus-zise ocine de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor.

De aceea, am dat și domnia mea lui Vlaicul și lui Manga, ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan spătar și Badea vistier și Mitrea comis și Ivașco stolnic și Gonța paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Am scris eu, Oncea, luna iunie 14 zile, în anul 7077 <1569>.

† Io <Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn>².

Arh. St. Buc., S.I., nr. 832 (Radu Vodă, XLVIII/1). Orig., perg. (35 × 40), lipsă un fragment, pecete timbrată. Cu o traducere de la începutul sec. al XX-lea; altă traducere ibidem, ms. 256, f. 492.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 318–319.

¹ Lectură nesigură.

² Locșters.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircea voievod, sin Mihnea voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stan Bostan și văr-său Bunei și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu îi va da, ca să le fie lor moșie la Mărăcinenii Cracei, însă partea tată-său Bostan și partea Bonii toată, oricît să va alege, din cîmp și din uscat și din pădure și din apă și din satu și du pretutindinea și du preste tot hotarul, însă din apa Buzăului pînă în hotarul Gorbăvilor, pentru că este bătrînă și dreaptă moșie de baștină încă mai dinnainte vreme, din zilele răposatului Basarab voievod.

Iar după aceea, Stan, sin Bostan și Bonea ce s-au scris mai sus au avut pîră înaintea domnii mele cu Vlad și cu Radu și cu Danciul și cu Mîinea din Sulimanul. Și așa pîra Vlad i Radu i Danciul și Mîinea pî Stan și pî Bunea ce s-au scris mai sus cum că au avut și ei moșie la Mărăcinenii Cracei dinpreună cu Stan și cu Bunea iar Stan și Bunea, ei au zis înaintea domnii mele că n-au avut nicidecum moșie cu ei. Apoi, întru aceea, domnia mea însumi am luat seama și însumi am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții boerii domnii mele și însumi am dat domnia mea Vladului i Radului i Danciului și Mîinei lege, 12 boeri, ca să jure cum că au avut și ei moșie la Mărăcinenii Cracei. Și au pus zi și s-au făcut și răvașile domnii mele iar ei la zi și la soroc nicidecum n-au putut ca să jure, ci au rămas Vlad i Radu i Danciul și Mîinea de lege dinnaintea domnii mele. Și au luat Stan și Bunea amîndoă răvașile dinnaintea domnii mele.

Drept aceea, am dat și domnia mea lui Stan, sin Bostan i vără-său Bunei, ca să le fie lor aceste mai sus-zise moșii de baștină și ohabnice, lor și feciorilor lor și nepoților și strănepoților și de către nimeni să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea: jupan Dragomir¹ vel ban al Craiovei i jupan Dragomir vel dvornic i jupan Radul vel logofăt i jupan Stan vel spatar i jupan Badea vel vistier i Mitrea comis i Ivașco portar² i Gonțea paharnic i jupan Stoica vel postelnic. Ispravnic, Radu vel logofăt.

Și eu, Stoica logofăt, care am scris în scaunul cetății, în București, iunie 15 dni, de la Adam cursul anilor, vă leat 7078 <1570>.

Acest izvod s-au tălmăcit în limba românească întocmai după hrisovul cel slovenesc la Școala slovenească din București. Az Chiriță dascăl slovenesc izpisah 1814 noemvrie 12.

Bibl., Acad., MCDLXXXVIII/67. Traducere din 1814.

Datat după domn și statul domnesc.

¹ În loc de: Dobromir.

² În loc de: stolnic.

154

1569 (7077) iunie 23, București.

† Милостію божією, Іу ІлеѣандрѸ воевода и господинѸ въсон землѸ Уггровладихинское, синѸ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, анепсеѸ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми всем людіе, по нме Дръгич и Стан и със синовн, варе елице им даст Богъ, якоже да им ест учинѸ Ѹ РомънѸцин, ни хне дела въскъ, варе елице се хошет нанти шт по въскъх хотарове. Іан хотарове да им се знает: шт ГергелеѸ право дорн Ѹ Дѣла Бсдеви и шт тѸн право Ѹ Дѣла Братков, понеже им сѸт стара и права учинѸ и дѣдіно. И хотарисали сѸт Дръгич и Стан със кѣ болѣри.

Іа потом, къда ест бил въ дъни Петров воевода, а Дръгич и Стан, шин имали сѸт преніе със Бладул и със Стан шт ТомѸцин и със чет им и възѣли сѸт Бладул и Стан ѿ и хотарник, тере сѸт ходнан и хотарисали и поставили сѸт теѸ ѿ болѣри белѣке и хотарове и притеснили сѸт Бладул и Стан със теѸ ѿ болѣри по Дръгич и Стан.

Іа потом, къда ест бил съда, а Дръгич и Стан, шин възели сѸт кѣ болѣри, пак шт прѣд Петров воевода и доселили сѸт Стан и Дръгич рѣваша Петров

воевода прѣд господства ми шт теѹ кѣ болѣри; таже дал сѣм хотарникѣа гос-
подство ми Дрѣгичов и Станов слѣг господства ми, Герча постелник и да си съби-
рает Дрѣгич и Стан теѹ кѣ болѣри шт дѣни Петров воевода. Таже, шт тѣи да
ходит и да хотарисает како хокет нанти нанправо. И събирани сѣт Дрѣгич и Стан
теѹ кѣ болѣри вѣси и ходни сѣт и хотарисани теѹ кѣ болѣри и прѣселани сѣт хота-
рове и каменем тѣѹ вѣ болѣрим по кѣде сѣт нашели теѹ кѣ болѣри ере ест нан-
право. И вѣзел сѣм господство ми шт теѹ вѣ болѣри волови и шташе Бладѹл
и Стан шт закона шт прѣд господства ми.

Сего радї, дадох и господства ми Дрѣгичов и Станов, іакоже да им ест
сїе више речена шчинѣ вѣ шчинѣ и вѣ шѹаб и ним и синовеи им и н вноком и прѣв-
ночитом им и не шт когожде непотѣкновено, порнзмо господство ми.

Сеже и сведетелїем поставлѣет господства ми правителїем господства ми:
жѣпан Добромір велики бан Калевскїи и жѣпан Драгомїр велики дворник и жѣпан
Радѹл велики лшгѹфет и Стан спатар и Бадѣ вистїар и Митрѣ комис и Ивашко
столник и Гонцѣ пѣхарник и Стонка велики постелник. Исправник, Драгомїр велики
дворникѣ.

И аз, Бадѣ Боровѣнѣа, еже написах вѣ настолни граду Бѣкѣрещи, мѣсеца
їюніе кѣ дѣни, текѣшѣго лѣтом хѣоз.

† Іу Ялїгандрѣ вшевода, милостїю божію, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea
voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni,
anume Drăghici și Stan și cu fiii, oricâți Dumnezeu le va da, ca să le fie
ocină la Românești, părțile lor toate, oricât se va afla de peste toate hotarele.
Însă hotarele să li se știe: din Ghergheleu drept pînă în Dealul lui Buda și
de aci drept în Dealul lui Bratco, pentru că le sînt veche și dreaptă ocină și
dedină. Și au hotărnicit Drăghici și Stan cu 24 boieri.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Petru voievod, iar Drăghici și
Stan, ei au avut pîră cu Vladul și cu Stan din Tomești și cu ceata lor și au
luat Vladul și Stan 12 <boieri> și hotarnic, de au mers și au hotărnicit și
au pus acei 12 boieri semne și hotare și au împresurat Vladul și Stan cu acei
12 boieri pe Drăghici și pe Stan.

Iar apoi, cînd a fost acum, iar Drăghici și Stan, ei au luat 24 boieri,
iarăși dinaintea lui Petru voievod și au adus Stan și Drăghici răvașul lui
Petru voievod înaintea domniei mele de la acei 24 boieri; astfel am dat dom-
nia mea hotarnic lui Drăghici și lui Stan, pe sluga domniei mele, Ghercea
postelnic și să strîngă Drăghici și Stan pe acei 24 boieri din zilele lui Petru
voievod. Astfel, la aceasta, să meargă și să hotarnicească cum vor afla mai
drept. Și au strîns Drăghici și Stan pe toți acei 24 boieri și au mers și au ho-
tărnicit acei 24 boieri și au strămutat hotarele și pietrele acelor 12 boieri
pe unde au mers acei 24 boieri căci este mai drept. Și am luat domnia mea
boi de la acei 12 boieri și au rămas Vladul și Stan de lege dinaintea domniei
mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Drăghici și lui Stan, ca să le fie
această mai sus-zisă ocină de ocină și de ohabă și lor și fiilor lor și și nepo-
ților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martorii pune domnia mea pe dregătorii domniei mele: jupan
Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan
Radul mare logofăt și Stan spătar și Badea vistier și Mitrea comis și Ivașco
stolnic și Gonța paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir
mare vornic.

Și eu, Badea Voroveanul, care am scris în cetatea de scaun București, luna iunie 23 zile, ani curgători 7077 <1569>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Craiova, nr. CCLIX/1. Orig., hirtie (41 × 27,5), pecete timbrată.

155

1569 (7077) iunie 27, București.

† Милостію божією, Іу Ілѣѣандрѣ воєвода н господннѣ вѣсон земли Бѣлорускѣ, сннѣ великаго н прѣдобраго Мирчев воєвода, сннѣ <Мирчев> воєвода. Желаніе вѣсприяхом <къ божественнѣмъ> црѣквѣм по пророцьскомъ словѣ: „Имже вѣразом желает елен на источники водніе, сице желает н душа моя к тебѣ, Боже“. И пакъ: „Блажен мѣж мнѣшен вѣс днѣн <наслаждает се господнѣмъ>“.

Сего ради, тѣше бо се н аз вѣсем свѣтнѣм н божественнѣм црѣквѣм, наипаче къ семѣ чѣстномѣ свѣтомѣ мѣстѣ, монастыра глаголемаго Сѣстрѣвѣ, храмаже свѣтѣн н прѣчнстѣн н прѣблагословенѣн владичице нашеи Богородици н присно дѣви Маріа н чѣстнаго н славнаго ея рождѣство. Сеже, видѣхум вѣспроутѣвшѣм вт благочѣстнѣи ху свѣтопочинѣшнѣмъ господѣху, дѣдѣ н прѣдѣднѣмъ нашнху н помислнху н господство ми подновити н втврѣдити н мнловати н назирати, еанко есмо мощни, по нашон силѣ, вт Бого данна нам власт, іако да ест вѣрок свѣтомѣ монастырѣмъ ката годіне по хѣ крѣщици н по хѣ аспри, іако да приходит сестре вт свѣта монастыра внше именована на вѣскресеніе господа Бога нашего Ісуса Христа, да вѣзнимают вѣрок свѣтомѣ монастырѣмъ. И вт сѣдство Сѣлт, къ блн хуавски ѣ вт житѣ н ечменѣ къ блн ѣ н вт винарнч господско вт Рибннч ката годіне по ѣ ведре за внн.

Тна вѣсѣху приложнху господство ми да сѣт вѣ вкрѣпленіе свѣтомѣ, божественномѣ монастырѣмъ н чѣстнѣннѣмъ інокѣмъ вѣ пишѣ, на мже вѣ вѣчннѣмъ вѣспомнаніе н рѣдїтелемъ нашнмъ. И молитвѣмъ прѣчнстѣе владичици нашеи Богородице да сподобит нн вѣ деснаго стоаніа н да вѣсн хушцемъ полсчнтн, да нн вѣдет помозицица н прѣдстателница топла н съ вшнмн молитвѣмн, аминн.

И аз, Бѣта, еже писаху вѣ настѣлнн ггадѣ Бѣскрѣщї, вѣ мѣсеца юніе кѣ дннн, вт Іадама текѣцаго, вѣ лѣт хѣзов.

† Іу Ілѣѣандрѣ вѣвѣвада, милостіа божїа, господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui <Mișnea> voievod. Am ridicat dorința <către dumnezeieștile> biserici după cuvîntul proorocesc: „În ce chip dorește cerbul către izvoarele de apă, astfel dorește și sufletul meu către tine, Doamne“. Și iarăși: „Fericit bărbatul care miluiește în fiecare zi <se îndulcește de domnul>“.

De aceea, mă străduiesc și eu către atotsfintele și dumnezeieștile biserici, mai ales către acest cinstit sfînt lăcaș, mănăstirea numită Os<trov>, hramul sfîntei și preacuratei și prea binecuvîntatei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei și slăvitei ei Nașteri. Astfel, am văzut-o rămasă sărăcită de la binecinstitorii sfîntăroșiți domni, moșii și strămoșii noștri și am cugetat și domnia mea să înnoiesc și să întăresc și să miluiesc și să păzesc, după cît ne este cu putință, după puterea noastră, din stăpînirea dată nouă de Dumnezeu, ca să fie obroc sfîntei mănăstiri în fiecare an cîte 1 000 de bolovani de sare și cîte 2 000 aspri, ca să vină surorile de la sfînta mănăstire mai sus-numită la Învierea domnului Dumnezeu nostru Isus Hristos, să ia obrocul sfîntei mănăstiri. Și din județul Olt, 5 găleți ohabnice de grîu și de orz 5 găleți și din vinăriciul domnesc de la Rîmnic în fiecare an cîte 2 000 de vedre de vin.

Acestea toate le-au dăruit domnia mea, să fie de întărirea sfintei, dumnezeieştii mănăstiri şi cinstiţilor călugări de hrană, nouă şi părinţilor noştri de veşnică pomenire. Şi cu rugăciunile preacuratei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu, să ne învrednicească şederea în partea dreaptă şi care cu toţii vrem s-o dobîndim şi să ne fie ajutătoare şi sprijinitoare caldă şi cu rugăciunile voastre, amin.

Şi eu, Buta, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, în luna iunie 27 zile, de la Adam curgători, în anul 7077 <1569>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 833 (Ep. Argeş, LXX bis/4). Orig., perg. (30 × 41), rupt şi şters, pecete atirnată, căzută. Cu o traducere din 1912; altă traducere la Bibl. Acad., LXXV/170 (de la mijlocul sec. al XVIII-lea).

EDIȚII. Trad. *DIR*, *B*, 319–320.

156

1569 (7077) iulie 2.

† Мнлостію божією, Іу Алѣксандрѣ воєвода н господинѣ въсою земле Угровлахінское, синѣ великаго н прѣдобраго Мирчев воєвода, анепсеѣ Мнхнев воєводаѣ. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми свѣтѣн Епископіе глаголемаго Бѣзѣвскомѣ, іакоже да ю ест един челѣд ѡт ацигани, по име Радѣл златар със децями си н съ ациганка си, понеже га ест дал жѣпан Радѣл столник ѡт Болдеци на съмрътъ емѣ. И прінде сама мати его, жѣпанца Маріа, тере га исписах се въ свѣтомѣ помѣник іакоже да мѣ ест помѣнѣс его, в вѣки.

Сею раді, дадох н господство ми свѣтѣн Епископіе више реченѣ челѣдѣ ѡт ациган.

Ещеже н заклананіе поставлюх господство ми: кон разорити сіе више помѣнѣс, да ест проклет н трѣклет ѡт тнї ѡтцѣ нже въ Нѣнѣкен градѣ.

Сеже н сведетеліе поставлѣем господство ми: жѣпан Добромир велики <бан Крал>евски н жѣпан Драгомир велики дворник н жѣпан Радѣл велики логофет н Стан спатар н Бадѣ вистіар н Івашко столник н Митрѣ комис н Гонцѣ пѣхарник н Стонка велики постелник. Исправник, Стонка вел постелник.

И аз, Мнхю, пис мѣсеца юліе ѣ дни, в лѣт $\overline{xv\text{oz}}$.

† Іу Алѣксандрѣ воєвода, мнлостію божію, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei Episcopii numită a Buzăului, ca să-i fie un sălaș de țigani, anume Radul zlătar cu copiii săi și cu țiganca sa, pentru că l-a dat la moartea lui jupan Radul stolnic din Boldești. Și a venit însăși mama lui, jupanița Maria, de l-a scris în sfântul pomelnic ca să-i fie lui pomană, în veci.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei Episcopii mai sus-zise sălașul de țigani.

Încă și blestem am pus domnia mea: cine va strica această pomană de mai sus, să fie blestemat și de trei ori blestemat de 318 părinți cei din cetatea Nicheia.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare <ban> al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan spătar și Badea vistier și Ivașco stolnic și Mitrea comis și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic, Stoica mare postelnic.

Și eu, Mihai, am scris, luna iulie 2 zile, în anul 7077 <1569>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXXVI/21. Orig., hirtie (31 × 21), pecete aplicată. Traducere la Arh. St. Buc., ms. 173, f. 589v.

EDIȚII. Slav. *Miletić*, 359. Trad. *DIR*, B, 320. Facs. *DIR*, B, 526.

157

1569 (7077) iulie 22, Stănești.

† БѢ ИМЕ ѿТца и Сина и свѣтаго Духа, амин.

Пншет жѣпан Добромир велики бан Кралевским сїю мою кннг швомѣ поп, по име Іушка вт Тисмана, іакоже да ест волен сѣс сїю мою кннг дрѣжати се вчиннѣ ѣ Негоещи, дел Шѣрбанов вѣсаѣ, понеже в ест покѣпна вт Шѣрбан, за ѣ златици.

И пак вт Оухѣнциѣ, дел Блѣкѣлов, синѣ Данов, вѣсаѣ, почто радї в ест покѣпна за ѣ златици. И едни ливаде¹ вт код бродове, понеже в покѣпна вт над Мнклаѣ вт Брѣднчани, за ѣ златици.

И продадоше сїю више реченеѣ вчиннеѣ вт ннѣне добромом воле. Тем радї-дадоѣ и аз поп Юнкев и сестра си Конкев, дѣщера Станкев, сїю више писанеѣ вчиннеѣ, іакоже да им ест вѣ вчиннеѣ и вѣ вѣбенеѣ, нм и синовом нѣ и вѣском. И да мѣ ест непоколѣбна, през моа реч.

Таже и свѣдетле поставнѣ аз, старн болѣри вт Жил: прѣво Пѣтрѣ вт Ливези и Хамза вт Креещи и Дажѣл ливгѣфет и Драгамир вт Слѣвнлещи и Строе вт Томѣни и Калотѣ постелник вт Кле<жа>²ни и Никѣла ливгѣфет и Станѣул Тѣтѣрѣскѣл ливгѣфет и Барѣѣл постелник и Татамир постелник и Нѣгое ватаѣ великомѣ бан вт двора.

Із, Стонче, еже начрѣтаѣ ѣ сел Стѣнеши, мѣсеца юліе кѣ дѣни, вѣ лѣт ^х303.

† În numele Tatălui și al Fiului și al sfântului Duh, amin.

Scrie jupan Dobromir mare ban al Craiovei această carte a mea acestui popă, anume Ioica din Tismana, ca să fie volnic cu această carte a mea să-și țină ocină în Negoești partea lui Șarban toată, pentru că a cumpărat-o de la Șarban, pentru 30 galbeni.

Și iarăși din Ohăbița, partea lui Vilcul, fiul lui Dan, toată, pentru că a cumpărat-o, pentru 30 galbeni. Și o livadă¹ de lîngă vaduri, pentru că a cumpărat-o de la Miclea din Brădiceni, pentru 9 galbeni.

Și au vîndut aceste mai sus-zise ocine de a lor bunăvoie. De aceea, am dat și eu popii Ioica și surorii sale, Voica, fiica Stancăi, aceste mai sus-scrite ocine, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților. Și să-i fie neclintit, peste zisa mea.

Astfel și martori am pus eu, boierii bătrîni de la Jiu: mai întîi Pătru din Livezi și Hamza din Crețești și Dajul logofăt și Dragomir din Slăvilești și Stroe din Tomeni și Calotă postelnic din Cle<ja>²ni și Nicula logofăt și

Stanciu Tătăărăscul logofăt și Barbul postelnic și Tatomir postelnic și Neagoe vătaful marelui ban de la curte.

Eu, Stoicea, care am însemnat în satul Stănești, luna iulie 22 zile, în anul 7077 <1569>.

Arh. St. Buc., S.I., nr, 834 (Tismana, XV/1). Orig., hirtie (31 × 21), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1844; alte traduceri ibidem, mss, 329, f. 358 și 335, f. 243v—244. EDIȚII. Trad. DIR, B, 320—321. Facs. *Ibidem*, 527.

¹ Cuvînt corectat.

² Loc rupt.

158

1569 (7077) august 5.

† Мнлостію божію, Іу Алѣксандръ воєвода и господинъ <вѣсон> зекмле> Угровлахнское, синѣ велнкаго и добраго Мирчев воєвода, анепсеум Мнхнев воєвода. Дават господство мн сіе повелѣніе господства мн швемзи лідіе>, имене Манюл със четом си и Пърлач със. . . дѣщера Данѣлов и Станѣл със синови си и поп Ѡпрѣ със братнѣм си и Кѣлин със синови <си>. . . Пѣтрѣ със синови си и Стан със синови си и Слав със синови си и Захарне със синови си и братнѣм си и Мѣнѣ със братнѣм си и Иви със. . . Степан със братнѣм си и Станчул със синови си и Радул със синови си и Пѣтрѣ със синови си, илицим Богъ припѣстит, іакоже да им ест вчинѣ <ѣ Тѣрчани>. . . понеже им ш ена вт прѣждѣ врѣме за дѣдію. И дал теѣ лідіе еже ест више писани радї таи вчинѣ вт Тѣрчани, еже се зовет вчинѣ Кралевски е. . . дал тога вчинѣ что се зовет вчинѣ Кралевски и помнловаше по теѣ лідіе еже ест више рѣх, радї тон дешѣгѣвниѣ что ест ена дал. Тако г. . . Кралевска. И а потом придоше и пред господства мн. И ѣ тем, господство мн гледах и сѣдїх мѣ съ вѣсемн чѣститимн правителю господства мн. . . господарн и дадох и господство мн теѣ лідіе, еже ест више писани, іакоже да им ест вчинѣ шѣвѣс, ним и синовом им и вноком и прѣвночтом и не вт когоже <непотѣкновено, по врнзѣ о господства мн>.

<Сеже сведетеліе> поставлю господства мн: жѣпан Добромир велики бан Кралевски и жѣпан Драгомир велики дворник и жѣпан Радул велики логофет. . . Мирѣ велики комис и жѣпан. . . Исправник, Драгомир великомѣ дворник.

<Пис аз>. . . кѣл днѣк, мѣсеца август ѣ дѣни и вт ідама текѣщаго лета, въ лѣт хѣоз.

† Іу Алѣксандръ воєвода, мнлостію божію, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn <a toată țara> Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. <Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni>, anume Maniul cu ceata sa și Părlaci cu . . . fiica lui Dan și Stanul cu fiii săi și popa Oprea cu frații săi și Călin cu fiii <săi> . . . Pătru cu fiii săi și Stan cu fiii săi și Slav cu fiii săi și Zaharie cu fiii săi și cu frații săi și Mîinea cu frații săi și Ion cu . . . și Stepan cu frații săi și Stanciu cu fiii săi și Radul cu fiii săi și Pătru cu fiii săi, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină <în Turceni> . . . pentru că le-a fost dinainte vreme de moștenire. Și au dat acei oameni care s-au scris mai sus, pentru acea ocină din Turceni care se cheamă ocina craiovească. . . au dat acea ocină ce se cheamă ocina craiovească și

a miluit pe acei oameni care s-au zis mai sus, pentru acea dușegubină pe care au dat. Astfel... craiovească. Iar după aceea au venit și înaintea domniei mele. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și i-am judecat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele ... domni și am dat și domnia mea acelor oameni, care s-au scris mai sus, ca să le fie ocină ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni <neatins, după porunca domniei mele>.

<Iată martori> pun domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt... Mitrea mare comis și jupan ... Ispravnic, Dragomir mare vornic.

<Am scris eu> ... cul diac, luna august 5 zile și de la Adam ani curgători, în anul 7077 <1569>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCCVIII/49. Orig., perg., rupt și pătat, cu părți lipsă, pecete timbrată, căzută.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 321–322.

159

<1569> august 7.

† Многостію божію, Іу Іанѣандрѣ воєвода н господннѣ въсою земан Ѣггровлаѣхнское, сннѣ велнкаго н прѣдобраго Мнрча воєвода, анепсеѣ Мнхнер воєводѣ. Дават господство мн Станчулов н Стѣннслав н Кнев н със снновеи си, еанци нм господѣ Богѣ припсѣтит, іакоже да нм сѣт учннѣ ѣ Мнлеци, шт дел Радѣлов третаго дел, за ѣн <аспрн>, шт кладенец дорн хатар н шт полю ѣ ннве. Н продадоше шн шт негово добро волю н със знаніе въсем мегіашом шт гор нз дол.

Іа потом, покѣпн Тоадер учннѣ ѣ Горнн Мнлеці шт Ѣпрѣ четвъртаго дел, за хѣ <аспрн> готовн. Н продаше шт негов добро волю н със знаніе мнози мегіашн шт по кръстѣ место.

Н пак покѣпн Тоадер учннѣ ѣ Долнн Мнлеци, дел Ярманкѣвъ въсах шт посевѣде, за ѣс аспрн готовн. Н продадоше Ярманка шт ннна добра волю н със знаніе въсѣм мегіашом шт по шкрѣстѣ мѣстом.

Іа потом, покѣпн Стаюл учннѣ ѣ Долнн Мнлеці, дел Бладулов въсах шт посевѣде, за хн аспрн готовн н една лозіе. Н продадоше шн шт нехнѣ добро волю н със знаніе въсѣм мегіашом.

Н а потом, пак покѣпн Стан със братіем Стоян н Шербан н Татѣла учннѣ <ѣ> Долнн Мншеци, шт Корлат, петаго дело, за ѣн аспрн готовн. Н продадоше шн шт неговѣ добро волю н със знаніе въсѣм мегіашом.

Іа потом, покѣпн Дан ѣ лозіе шт Стонка шт Чорѣци да мѣ ест дѣдннѣ, за ѣ аспрн. Н продадоше Стонка шт неговѣ добро волю н със знаніе въсѣм мегіашомѣ шт гор нздол.

Сега раді, дадох н господство мн швемзи людін, еже сѣт писанн, іакоже да нм ест шт тозіе учнне еже покѣпене шт шхѣе, ннм н снновом ннм н внѣком н прѣвнѣшнтном н нн шт когоже непотѣкновео, по шрнзмѣ господство мн.

Сеже н сведетеліе поставѣем господства мн: жѣпан Довромнр велнкн бан шт Кралевскн н жѣпан Драгомнр велнкн дворнкн н жѣпан Радѣла велнкн лнговѣт н Стан спатар н Мнтрѣ комнс н Бадѣ внстнгар н Нвашко столнкн н Гонцѣ перхарнкн н жѣпан Стонкнца велнкн постелнкн. Исправнкн, Драгомнр велнкн дворнкн.

Пнс мѣсеца авгѣст ѣ дѣнн а шт Ядама текѣцаго въ лѣт хѣон.

† Іу Іанѣандрѣ воєвода, многостію божію, господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea lui Stanciul și lui Stănislav și lui Chie cu fiii lor, cîți le va lăsa domnul Dumnezeu, ca să le fie ocină la Milești din partea lui Radul a treia parte, pentru 350 <aspri>, de la fîntînă pînă la hotar și din cîmp 2 ogoare. Și a vîndut el de bunăvoia lui și cu știrea tuturor megieșilor din sus și din jos.

Iar după aceea a cumpărat Toader ocină la Mileștii de Sus de la Oprea a patra parte, pentru 1 000 <aspri> gata. Și a vîndut de bunăvoia lui și cu știrea multor megieși din jurul locului.

Și iar a cumpărat Toader ocină la Mileștii de Jos, partea Armancăi toată de peste tot, cu 700 de aspri gata. Și a vîndut Armanca de bunăvoia ei și cu știrea tuturor megieșilor din jurul locului.

Și apoi, a cumpărat Staiul ocină la Mileștii de Jos, toată partea lui Vladul de peste tot, cu 650 de aspri gata și o vie. Și a vîndut el de bunăvoia lui și cu știrea tuturor megieșilor.

Și după aceea, iarăși au cumpărat Stan și cu frații săi Stoia și Șerban și Tatul o ocină <la> Mileștii de Jos, de la Corlat, a cincea parte, pentru 550 de aspri gata. Și a vîndut el de bunăvoia lui și cu știrea tuturor megieșilor.

Și apoi a cumpărat Dan o vie de la Stoica din Ciorăști ca să-i fie dedină, pentru 200 de aspri. Și a vîndut Stoica de bunăvoia lui și cu știrea tuturor megieșilor din, sus și din jos.

De aceea, am dat și domnia mea acestor oameni, care sînt scriși, ca să le fie acele ocine pe care le-au cumpărat de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban de Craiova și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan spătar și Mitrea comis și Badea vistier și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Scris luna august 7 zile și de la Adam curgător, în anul 7078 <1570>

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Craiova, nr. XXXVIII/1. Orig., hirtie (31 × 21,5), pecete timbrată.

Datat după domn și sfatul domnesc.

EDIȚII. Trad. Nicolăescu-Plopșor, *Mon. j. Dolj*, 78–80 (sub 1570).

În lege au poruncit domnul Dumnezeu fiilor lui Israilū, ca să dea ze-ciuală peste tot anul din toate cîte va cîștiga și aceasta văzîndu-o apostolii și purtătorii de Dumnezeu au sfătuit spre ajutoriul și spre darea de bine a sufletelor noastre și ne-au dat noao celor din urmă, fiilor lor, unii cu rugă-ciunea și cu priveghierea și cu postul și alții cu milostenie și cu pocaiania să ne ferim de toate răotățile ca cu toată credința să fim gata a auzi acel glas: „Veniți către mine toți cei osteniți și însărcinați și eu vă voi odihni pre voi, veniți blagosloviții părintelui meu, de moșteniți împărăția ce iaste gătită voao de la întemeerea lumii, că am flămînzit și mii-ați dat de am mîncat, însetoșat-am și m-ați adăpat, strein am fost și m-ați dus în casile voastre, gol am fost și m-ați înbrăcat, bolnav am fost și m-ați cercetat și în temniță și ați venit către mine“.

Iată dar și eu, binecredinciosul și blagocestivul și de Hristos iubitoriul și singur stăpînitoriu, Io Alixandru voevod, feciorul marelui și preabunului Mircii voevod, nepotul Mihniei voevod, cu mila și cu darul lui Dumnezeu stăpînind și domnind toată Țara Rumânească, încă și plaiurile munților, Amlaș și Fagaraș [și] herțeg, rîvnind să urmeze înpărăților și domnilor celor de demult carii în voe bună și în pace petrecînd, înpărății cerești s-au învrednicit. Și iar mii-am adus domnia mea aminte de prorocul și înpăratul Davidu carele zice: „Fericiti căroră s-au ertat fărădelegile și li s-au acoperit păcatele și fericit iaste bărbatul căruia nu-i va socoti domnul păcatul.” Și iar: „În ce chip dorește cerbul de izvoarele apelor, așa dorește sufletul meu către tine, Dumnezeule.”

Drept aceia, am dăruit domnia mea acest întrutotcinstit și de bun chip și preacinstit, carele iaste pre toate darurile de acum mai cinstit acest hrisov al domniei méle, sfintei și dumnezeestii mării biserici Mitropolii din Tîrgoviște, unde iaste hramul Înălțarea domnului Dumnezeu și mîntuitoriului nostru Isus Hristos și cinstitului și preasfințitului părintelui mitropolitului, chir vlădica Eftimie, ca să-i fie satul Mogoșăștii după Dîmbovița, toți, cu tot hotariul și cu morile și cu viile. Pentru că acest sat Mogoșăștii, el au fost de moștenire al Vladului din Bîrsești și l-au vîndut jupînesii Chirii din Rumceni în pribegie în Țara Ungurească, drept 7 000 de aspri. Iar de aceia jupîneasa Chira au dat și au miluit și au adaos acel sat ce s-au zis mai sus să fie al sfintei Mitropolii întru întărire și dumnezeestilor călugări de hrană, iar jupînesii Chirii și părinților ei, vecinică pomenire.¹

Drept aceia, am dat și domnia mea sfintei și mării biserici Mitropolii, ca să-i fie satul Mogoșăștii ce s-au zis mai sus de moștenire și ohabnic, pînă ce va sta sfînta Mitropolie și de către nimeni să nu să clătească, după zisa domnie méle.

Și după trecerea noastră de aici, pre cine va alege domnul Dumnezeu a fi stăpînitoriu după noi în Țara Rumânească, au din feciorii noștri, au din rudeniile noastre sau, după păcatele noastre, dintr-altă seminție, di toți bine credincioșii creștini, de va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei méle, pre acela domnul Dumnezeu cel în troiță slăvit să-l cinstească și să-i păzească aici trupul lui și în veacul cel viitoriu și să-i fie ajutătoare la înfricoșata judecată precurata maica lui Dumnezeu și toți sfinții cei ce din veac bine i-au plăcut lui, amin. Iar de nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări, ci-l va defăima și-l va călca și-l va rușina, pre acela domnul Dumnezeu să ucigă aici trupul lui și în veacul viitoriu sufletul lui și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia și cu alți necredincioși jidovi carii au strigat asupra domnului Dumnezeu și mîntuitoriului nostru Isus Hristos, sîngele lui asupra lor și asupra feciorilor lor.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Dragomir¹ vel ban al Craiovei și jupan Dragomir vel dvornic și jupan Radu vel logofăt și Badea vel vistier și Stan vel spatar și Mitrea vel comis și Ivașco vel stolnic și Gonțea vel paharnic și jupan Stoica vel postelnic. Și ispravnic, Dragomir vel dvornic.

Și am scris, Miroslav logofăt, în scaunul Bucureștilor, în luna lui avgust 17 dni, de la Adam pînă la acest văleat, leat 7077 <1569>.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Ț. Rom., nr. 127, f. 233–234. Traducere. EDIȚII. DIR, B, 323–324.

¹ În loc de: Dobromir.

† Милостію божію, Іу Александръ воевода и господинъ въ свн земли Уггров-владѣнскон, синъ великааго и прѣдобрааго Мирча воевода, сына Мнхнев воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми Каталиннев шт Божорени, дѣщера Сронкев, іакоже да н ест шчина 8 Божорени шт дел Прненише, половинна, брата своего Прненише, понеже ю повратна и дал Прнени сестрі своен Каталиннев, шт негов добром волѣ, понежен ест бнл дал н штц8 ею, Стонка, тон више реченна шчина; такождерен даде н брат ею Прнени. И пак даде Каталиннев брат ею Прнени шт Лазла Збрѣчев третін дел.

И пакн ест пок8пна Хачка, м8ж Каталиннев, шт Прнени ẽ фалчи 8 Заподіа, за рѣ аспри. И пакн пок8пна Хачка шт Иванко шт Божорени ẽ ннен, за х аспри, тере сѣ ест платна за влачѣг. И пакн пок8пна Хачка шт Зонка прѣ Гр8н мѣсто за лозіе, колнко ест дръжал Пѣтр8, за р аспри. И пакн ест дал Д8мнтр8 н Тѣк8ч шт Божорени на Хачка едно лозіе прѣ Гр8н раді д8ш8 нм н родітелем нх, како да нм ест помѣн8 въ вѣки. И пакн пок8пна ест Хачка шт ла Цамба едно лозіе шт Гр8н, за сн аспри н ѡ краава н шт Слав ѡ лозіе, за с аспри.

И сіеѣ лозіаѣх бнли сѣт под вечнни, нѣ Каталинна шна нх достнже сѣс 8жем шт свою шчин8.

Сего раді, сін више реченнх людіеѣх дадоше н продадоше шт ннхнм добром волѣ, а Хачка пок8пна ест іакоже да м8 ест дедина въ вѣки.

Сего раді, м8 дадох н господство ми, іакоже да м8 ест¹ въ шчин8 н въ шхаб8. ем8 н синовом его н вн8кнм н прѣвн8четом его н нн шт когоже непоколѣбнмо, по шрнзмо господства ми.

Сеже н сведетеліе поставлѣем господство ми: ж8пан Добромир велики бан Кралевски н ж8пан Драгомир велики дворник н ж8пан Радул велики лугѣфет н Стан вел спатар н Бадѣ вел вистіар н Івашко вел столник н Гонцѣ вел пѣхарник н Мнтре вел комнс. Исправник, Стонкица велики вестелик.

И аз, Степан стари лугѣфет, еже напсиаѣх въ столнн град Б8к8рещін, мѣсца август кѣ днни, шт Іадама въ лѣт х803.

† Іу Александръ воевода, милостію божіа, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Catalinei din Bojoreni, fiica lui Stoica, ca să-i fie ocină în Bojoreni din partea lui Pribil, jumătate, a fratelui ei Pribil, pentru că a înfrățit-o și a dat Pribil surorii sale Catalina, de a lui bunăvoie, pentru că îi dăduse și tatăl ei, Stoica, acea mai sus-zisă ocină; de asemenea i-a dat-o și fratele ei Pribil. Și iarăși i-a dat Catalinei fratele ei Pribil de la Lazul lui Zbîrcea a treia parte.

Și iar a cumpărat Hacica, bărbatul Catalinei, de la Pribil 2 fălci la Zapodie, pentru 120 aspri. Și iar a cumpărat Hacica de la Ivanco din Bojoreni 2 ogoare, pentru 600 aspri, de s-a plătit de grăpărit. Și iar a cumpărat Hacica de la Zoica pe Gruî un loc de vie, cât a ținut Pătru, pentru 100 aspri. Și iar au dat Dumitru și Tăcuci din Bojoreni lui Hacica o vie pe Gruî pentru sufletul lor și al părinților lor, ca să le fie pomană în veci. Și iar a cumpărat Hacica de la Țamba o vie de la Gruî, pentru 250 aspri și 1 vacă și de la Slav 1 vie, pentru 200 aspri.

Și aceste vie au fost sub vecini, dar Catalina le-a dobândit cu o funie din ocina ei.

De aceea, acești mai sus-ziși oameni au dat și au vîndut de a lor bunăvoie, iar Hacica a cumpărat, ca să-i fie dedină în veci.

De aceea, i-am dat și domnia mea, ca să-i fie ¹ de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan mare spătar și Badea mare vistier și Ivașco mare stolnic și Gonțea mare paharnic și Mitrea mare comis. Ispravnic, jupan Stoichiță mare postelnic.

Și eu, Stepan cel bătrîn logofăt, care am scris în cetatea de scaun București, luna august 23 zile, de la Adam în anul 7077 (1569).

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 835 (Ep. Rimnic, XXXIV/3). Orig., perg. (27 × 36,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1772.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 324–325. Facs. *Ibidem*, 528.

¹ Cuvintele: „да мѣ ест“ („ca să-i fie“) sînt scrise deasupra rîndului.

162

1569 (7078) septembrie 4, Tîrgoviște.

† Милостію божію, Іу Ілнѣандрѣ воєвода и господинѣ въсон земле Хггровлахи́нское, синѣ великаго и прѣдобраго Мирчев воєводѣ, анесѣѣ Мирхнев воєводѣ. Дават господство ми сію повѣленіе господства ми свѣтомѣ монастырѣ глаголемн Тисмачна¹, іакоже да мѣ ест учинѣ ѣ Ракоци, дел попев Мънѣвъ въса, варе еанка се хтет извратн шт посвѣде и със винограде. Занеже сію више речена учинѣ и винограде вна ест поп Мънѣвъ за дѣдинѣ. Таже, ест дошел сам попа Мънѣвъ пред господства ми тере поклонн и приложн ѣ свѣта монастыр више писана, занеже ест нмал попа Мънѣвъ еднн синѣ, на нме Дѣмитрѣ, вѣхѣѣ и зло творец. Таже, се ест изметнѣл поп Мънѣвъ шт того синѣ зло творец шт пред господства ми, како веке метѣх да не нмат того синѣ попев със учинѣ и със винограде и със комати емѣ, ништоже, анѣ да сѣт въсѣх комати попев Мънѣвъ ѣ свѣта монастыр, іакоже ест више рѣх, іакоже да мѣ ест вѣчнон въспоминанн.

Іа <по>²том, пакн ест покѣпна поп Мънѣвъ учинѣ ѣ Ракоци, шт Ивн и шт Дан шт Гроаса, за вѣі златици. И пакн покѣпн поп Мънѣвъ учинѣ ѣ Ракоци, дел Стѣннслѣвѣскѣлѣвъ въса, варе еанка се хтет извратн. И пакн покѣпн поп Мънѣвъ шт Дръган и шт Лѣпѣл ѣ деле, за ѣ аспри.

И пакн поклонн и приложн поп Мънѣвъ сіе више речене учинѣ еже ест покѣпна, ѣ свѣта монастыр више писана. И дал ест и поклонна поп Мънѣвъ сіе више речене учинѣ ѣ свѣта монастыр, шт свонм добром волю, іакоже да нмат помѣнѣвъ ѣ вѣкн. Іа синѣ его, Дѣмитрѣ, метѣх да не нмат ничтожде.

И кое хокет раздрати сію више такмежню, еже ест ѣтакмна поп Мънѣвъ със свое дѣше, а тога чьловѣкъ да вѣде проклет шт тнѣ штци еже сѣт въ Некен.

Сего радї, дадох и господство ми свѣтомѣ монастырѣ, іакоже да мѣ ест учинѣ въ ѣхѣѣ.

Сеже и сведетелію поставлюх господства ми: жѣпан Добромир великн бан Кралевски и жѣпан Драгомнр вел дворник и жѣпан Радул великн лѣгѣфет и Бадѣ вистіар и Стан спатар и Мирѣвъ комис и Івашко столник и Гонѣвъ пѣхарник и жѣпан Стонкица великн постелник. Исправник, жѣпан Радул вел лѣгѣфет.

Пис аз, Берѣвъ, ѣ град Тръговище, мѣсеца септемвриѣ дѣ днн, въ лѣт хѣон.

† Іу Ілнѣандрѣ воєвода, милостіа божію, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Tisma<na>¹, ca să-i fie ocină la Racoți, partea popii Mînea toată, oricît se va alege de pretutindeni și cu viile. Pentru că această mai sus-zisă ocină și viile au fost ale popii Mînea de moștenire. Apoi, a venit însuși popa Mînea înaintea domniei mele de le-a închinat și le-a dăruit la sfînta mănăstire mai sus-scrisă, pentru că a avut popa Mînea un fiu, anume Dumitru, hoț și răufăcător. Deci, s-a lepădat popa Mînea de acel fiu răufăcător dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă acel fiu al popii cu ocina și cu viile și cu averile lui, niciodată, ci să fie toate averile popii Mînea la sfînta mănăstire, precum s-a spus mai sus, ca să-i fie vecinică pomenire.

Iar <după>² aceea, iar a cumpărat popa Mînea ocină la Racoți de la Ion și de la Dan din Groasa, pentru 12 galbeni. Și iarăși a cumpărat popa Mînea o ocină la Racoți, partea lui Stănilăvescul toată, oricît se va alege. Și iar a cumpărat popa Mînea de la Drăgan și de la Lupul 5 părți, pentru 200 aspri.

Și iar a închinat și dăruit popa Mînea aceste mai sus-zise ocine pe care le-a cumpărat, la sfînta mănăstire mai sus-scrisă. Și a dat și a închinat popa Mînea aceste mai sus-zise ocine la sfînta mănăstire, de a lui bunăvoie, ca să aibă pomană în veci. Iar fiul său, Dumitru, amestec să nu aibă nicidecum.

Și cine va rupe această întocmire de mai sus, pe care a întocmit-o popa Mînea cu sufletul său, acel om să fie blestemat de 318 părinți care sînt la Nicheia.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie ocină de ohabă.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Am scris eu, Bercea, în cetatea Tîrgoviște, luna septembrie 4 zile, în anul 7078 <1569>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 836 (Tismana, XXXII/1). Orig., hîrtie (31,5 × 21,5), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1845; alte traduceri: ibidem, mss. 329, f. 286, 336, f. 32v—33 și la Bibl. Acad., ms. 2530, f. 398—399.

EDIȚII.. Slav și trad. Hasdeu, *Arh. ist.*, nr. 6, 3—4; Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*, 172—174. Trad. *DIR*, B, 326—327. Facs. *DIR*, B, 529.

¹ Omis.

² Loc rupt.

† Многостію божію, Іоу Аліксандру воєвода и господинъ въ сон земли Угровлахінскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воєводѣ, а неписеѣ Мнѣнек воєводѣ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми свѣтѣн и вожественѣн монастир глаголемн Глѣвъчог, идеже ест храмъ Благовѣщеніе прѣчнстіа владичице наши Богородице и присно дѣвн Маріа, якоже да мѣ ест делъ Хамзавѣ банѣл ит

Сѡенслав, въса, ѡт вечнии и ѡт вод и ѡт сѣхо и <ѡт> поле и ѡт шѣм и ѡт посѣде. Занеже сѣа више речена ѡчинѣ вѣла ест за дѣднѣс Хамзавѣ банѣ, таже ю ест дал и приложи свѣтѣѣ монастырѣс више речена дѣщера Хамзавѣ банѣ, Станка, жѣпаница Станчюл Бенгѣв, ѡт предъ господства ми, израдѣ дѣше родѣтелю ен, Хамза банѣ и радѣ дѣше Станчюлѣв спатар и радѣ дѣше жѣпаницев Станкѣв и сини си, Хамза и <Стан>¹чюл и Бладуѣл и Дрѣгич, понеже нѣ ест донесли тѣло им ² ѡт градъ Боукоурещи, тере нѣ сѣт погрѣвали на свѣта монастырѣс Глѣвѣчѡг. И даде сѣи више реченѣ село свѣтоѡмѣс монастырѣс, ѡкоже да им вѣдет вѣчное вѣспомнанѣе.

И еше и закланнѣе поставѣѣт ѡт предъ господства ми: тко хокет раздрати и попѣрнѣти сѣа такмеже чѣ ест ѣтакмиа жѣпаница Станка ѡт предъ господства ми, да ест проклет ѡт тѣи свѣтнѣх ѡтци иже въ Никен и да ест сѣс Юудѣ и сѣс Йрѣа и сѣс нѣѣми невѣрни иѣден еже възѣпнше на господа: „крѣв его на нас и на чедѣх наших“.

Сего радѣ, дадохъ и господство ми свѣтѣн и божественѣи монастырѣс више речена, ѡкоже да мѣс ест више речена ѡчинѣс и вечнии, пишѣс и скрѣпленѣе и не ѡт когоже непоколѣбимѣс, по ѡризмѣс господства ми.

Сеже сеѡ и сведетелѣе поставѣлѣхъ господство ми: жѣпан Добромѣр велики бан Кралевски и жѣпан Драгомѣрѣс велики дворник и жѣпан Радуѣл велики логоѣет и жѣпан Бадѣѣ велики вѣстѣар и жѣпан Стан велики спатар и жѣпан Митрѣѣ велики колмс и жѣпан Гонцѣѣ велики пѣхарник и жѣпан Йвашко велики <столник и жѣ>²пан Стоникца велики постелиник. Исправник, жѣпан Радуѣл велики логоѣет.

И аз, Барнава ѡт Прѣстѣци, еже написахъ въ столни градъ Трѣговѣцие, мѣсеца септемвриѣ <а>¹ дѣни и текѣщимъ лѣтѡмъ ѡт Йдама до селѣ х³зон.

† Іѡ Йлѣѣандрѣс вѣвѣвѣда, мѣлостѣю божѣю, господнѣн.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Glăvăciog, unde este hramul Bunavestire a preacuratei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, ca să-i fie partea lui Hamza banul din Obislav, toată, din vecini și din apă și din uscat și <din> cîmp și din pădure și de peste tot. Pentru că această mai sus-zisă ocină a fost de moștenire a lui Hamza ban, apoi fiica lui Hamza ban, Stanca, jupanița lui Stanciul al lui Benga, a dat-o și a dăruit-o sfintei mănăstiri mai sus-zise dinaintea domniei mele, pentru sufletul părintelui ei Hamza ban și pentru sufletul lui Stanciul spătar și pentru sufletul jupaniței Stanca și a fiilor ei, Hamza și <Stan>¹ciul și Vladul și Drăghici, pentru că le-a adus trupurile lor ² din cetatea București, de i-a îngropat la sfînta mănăstire la Glăvăciog. Și a dat acest mai sus-zis sat sfintei mănăstiri, ca să le fie veșnică pomenire.

Și încă și blestem a așezat dinaintea domniei mele: cine va rupe și va călca această întocmire pe care a întocmit-o jupanița Stanca dinaintea domniei mele, să fie blestemat de 318 sfinți părinți cei de la Nicheia și să fie cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți necredincioși iudei care au strigat asupra domnului: „sîngele lui asupra noastră și asupra copiilor noștri“.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei și dumnezeieștii mănăstiri mai sus-zise, ca să-i fie mai sus-zisa ocină și vecinii, hrană și întărire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și

jupan Badea mare vistier și jupan Stan mare spătar și jupan Mitrea mare comis și jupan Gonța mare paharnic și jupan Ivașco mare <stolnic și>¹ jupan Stoichița mare postelnic. Ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Și eu, Varnava din Preutești, care am scris în cetatea de scaun Tîrgoviște, luna septembrie <11>¹ zile și curgători ani de la Adam pînă acum 7078 <1569>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn

Arh. St. Buc., S.I., nr. 839 (Glavacioc, IX/2). Orig., perg. (26 × 42,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1843; alte traduceri: ibidem, ms. 223, f. 19 și la Bibl. Acad., CMXI/30.

Ziua, după o notă tergală și după traducere.

EDIȚII. Trad. Mușțeleanu, *Glavacioc*, 36; *DIR*, B, 327–328.

¹ Loc rupt și șters.

² Cuvintele „,тъло им“ („trupurile lor“) sînt scrise deasupra.

† Милостію божією, <Іw> Ілїѣандрѣ воєвода и господинѣ въсое земле Зггровлахнское, синѣ великаго <и> прѣдобраго Мирчев воєводѣ и анпсесѣ Мнхнев воєвода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми свѣтомѣ и божествномѣ монастырѣ зовемаго Нсчет, идеже храм ест свѣтаго о славнаго великаго мсченника Гнургіе, іакоже да мѣ ест село Томшанін, дел Цинтев шт над вѣс¹ хотар вѣс и еше трн челѣде шт ацнгани, на име Стопан със децами си и Боя със децами си и Бръзое със децами си. И еше ѣ село више реченѣ и водїнице, понеже ест дал Бланкѣла комнс шт Томшани теѣ више речени комате свѣтомѣ монастырѣ, ешеже шт дьни покснаго Радула воєводѣ шт своємѣ добром волю, іакоже да сѣт сіе више речене комате, како по сѣмрѣти емѣ, вѣсех, више речено село и ацнгани, да сѣт свѣтомѣ, божествномѣ монастырѣ еже ест више речена въ покрѣпленіе, а нноком въ пицѣ, а жѣпанѣ Бланкѣла комнс да мѣ бѣдет въ вѣки помѣнѣ, немѣ и родїтеліе емѣ. И видѣх господство ми и прочетах и книга покснаго Радула воєвода. Такождерн ю сѣтворнх и книга господства ми.

И заклаenanіе поставлѣх господство ми: тко се хоцет покѣснх разорнтн сію више тѣкмежію Бланкѣлов комнс, а того чьловѣкѣ да ест из под клетвое свѣтнм штцим и да мѣ бѣдет пред сѣдншнм сѣпостатннк свѣтомѣ Гїургіе.

И потом, калогерн ацелан не шет брнгат да га погрнешет по жѣпан Бланкѣла комнс ѣ свѣта монастырн нн не га писати <ѣ свѣтомѣ> поменнкѣ. . .

Сего радї, дадох и господство ми теѣ више речено село и ацнгани, іакоже <да> сѣт <св>ѣтомѣ монастырѣ въ шчинѣ и въ шхабѣ и не шт когоже <не>потѣкновенно, порнзмѣ господства ми.

Сеже и сведетеліе поставлѣм господство ми: жѣпан Добромир велики бан и жѣпан Драгомир вел <двор>ник и жѣпан Радула велики лшгшфет и Бадѣ вистїар и Стан спатар и Мнтрѣ комнс и Івашко столник и Гонцѣ пѣхарник и жѣпан Стонка велики постелннкѣ. Исправнк, Радула велики лшгшфет.

И аз, Драгомир въ мали днцѣх, еже ю мазах въ днвнн граду Трѣговнще, мѣсеца септемврие вї днн, в лѣт хѣоз.

† Іw Ілїѣандрѣ воєвода, милостіа божію, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, <Io> Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui <și> preabunului Mircea voievod și nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Nucet, unde este hramul sfântului și slăvitului mare mucenic Gheorghe, ca să-i fie satul Tomșanii, partea lui Țintea de peste tot¹ hotarul tot și încă și trei sălașe de țigani, anume Stoian cu copiii săi și Boia cu copiii săi și Bîrzoe cu copiii săi. Și încă în satul mai sus-zis și morile, pentru că a dat Vlaicul comis aceste mai sus-zise averi din Tomșani sfintei mănăstiri, încă din zilele răposatului Radul voievod, de a lui bunăvoie, ca să fie după moartea lui aceste mai sus-zise averi, toate, mai sus-zisul sat și țiganii, să fie ale sfintei, dumnezeieștii mănăstiri, care este mai sus-spusă, de întărire, iar călugărilor pentru hrană, iar jupanului Vlaicul comis să-i fie în veci pomenire, lui și părinților lui. Și am văzut domnia mea și am citit și cartea răposatului Radul voievod. De asemenea le-am făcut și cartea domniei mele.

Și blestem am pus domnia mea: cine se va încumeta să strice această întocmire de mai sus a lui Vlaicul comis, iar acel om să fie sub blestemul sfinților părinți și să-i fie înaintea judecății ajutor sfântul Gheorghe.

Iar după aceea, călugării dacă nu vor îngriji ca să-l îngroape pe jupanul Vlaicul comis în sfânta mănăstire sau nu-l vor scrie <în sfântul> pomelnic. . .

De aceea, am dat și domnia mea acest mai sus-zis sat și țiganii, ca <să> fie sfintei mănăstiri de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Și eu, Dragomir între diecii cei mici, care am însemnat acestea în minunata cetate Țirgoviște, luna septembrie 12 zile, în anul 7077 <1568>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 801 (Nucet, XX/5). Orig., hirtie (31 × 30,5), șters, pecete timbrată, căzută. Traducere ibidem, ms. 457, f. 17v—18.

Văleatul greșit, datat după sfatul domnesc. Diacul, din obișnuință, a scris văleatul vechi: x̄s̄ōs̄(7077) în loc de: x̄s̄ōi(7078).

EDIȚII. Trad. DIR, B, 328—329.

¹ Pasajul: „АІА ЦННТЕІ УТ НАА ЕЪС” („partea lui Țintea de peste tot”), adaus ulterior peste un text ras.

165

1569 (7078) septembrie 28, Țirgoviște.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii vodă, nepotul Mihniei vodă. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele Pascului și lui Zbora, ca să le fie moșie la Plășcoi, partea Stanii¹ și a Rării, oricîtă să va alége de pretutîndénea părțile lor.

Și iar să le mai fie moșie la Gugești, partea Stancăi și a Rării ce să chiamă Zaemezu, pentru că au cumpărat-o Pascul și Zbora aceste mai sus-zise moșii, drept 3 600 aspri turcești gata și cu știrea tuturor megiiășilor și din sus și din jus. Șe au vîndut Stanca și Rada acéste moșii de a lor bunăvoie.

Drept acéia, am dat și domniia mea, ca să le fie moșia ohabnică, lor și feciorilor lor, nepoților și strenepoților și de către nimeni să nu să clătească, după zisa domniei méle.

Iată dară și mărturii am pus domniia mea pe: jupan Dobromir vel ban al Craiovei și pre jupan Dragomir vel dvornic și pre jupan Radul vel logofăt și jupan Stan vel vistier² și jupan . . .³ vel spatar și Mitrea comis și . . .³ paharnic și jupan Stochiță vel postelnic.

Și au scris Radul logofăt, în scaunul Tîrgoviștii, în luna lui septembrie în 28 dni, vă leat 7078 <1569>.

S-au scris acest hrisov pe rumânie după hrisovul cel slovenescu, din cuvînt în cuvînt, de Mușat logofăt ot Mitropolie.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 837 (Mitrop. Ț. Rom., CCXCVI/1). Traducere de la mijlocul sec. al XVIII-lea.

EDIȚII. DIR, B, 329—330.

¹ Așa în traducere.

² În loc de: spătar.

³ Loc alb.

166

1569 (7078) septembrie 30, Tîrgoviște.

† Милостію божію, Іу Ілѣѣандрѣс коевода н господинѣ въсон земле Ѹггрово-влахунскои, синѣ великаго н прѣдобраго Мирчек коеводѣс, синѣ Мнхнек коеводѣс. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми <ше>емзи людіе, по нме Стопка н Бишан със братіам си н Бишан н Драгомир н Бежан н със ннх синовн си, елици нм Богѣ даст, іакоже да нм ест учинѣс ѣ Бѣркѣ, понеже ю ест покѣпна вт Мирча н вт паница Параскива, дел нм въса, варе елика се хтет нзбрати, вт поле н вт водѣс н вт шѣм н вт посевѣде, за хѣ аспри тѣрски готовн. Ілн да дрѣжет Стопка със синовн си учинѣс за хѣ аспри тѣрски н Бишан със братіам си да дрѣжет за хѣ аспри сребрѣни н Бишан да дрѣжет учинѣс за хѣ аспри <сребрѣни н Дра>гомир да дрѣжет учинѣс за хѣ аспри сребрѣни н Бежан да дрѣжет учинѣс за хѣ аспри сребрѣни. И продадеше Мирча н жѣпаница Параскива сіе више речени учинѣ вт ннхнѣс добро волю н със знаніе въсем ме<гїашвм> вт <ш>крѣст нм вт здол н вт згор.

Сего раді, нм дадох н господство ми сіем више реченим людіе, іакоже да нм ест въ учинѣс н въ шѣбѣс, нм н синовом нм н вншком н прѣвншчетом нм н нн вт когоже непоколѣбнмн, по реч господства ми.

Сеже н сведетеліе поставѣем> господство ми: жѣпан Добромир великн бан Кралевски н жѣпан Драгомир великн дворник н жѣпан Радул великн логвфет. . . Івашко столник. . .

<И аз, Іун¹> логвфет вт Мѣсци¹, писах въ настолин град Тръговище, мѣсеца септемвриѣ ѣ дѣни, вт Ідама въ лѣт хѣон.

† Іу Ілѣѣандрѣс вшевода, милостію божію, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume Stoica și Vișan cu frații săi și Vișan și Dragomir și Bejan și cu fiii lor,

cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Bîrca, pentru că au cumpărat-o de la Mircea și de la jupanița Paraschiva, partea lor toată, oricît se va alege, din cîmp și din apă și din pădure și de pretutindeni, pentru 8 000 aspri turcești gata. Dar să țină Stoica cu fiii săi ocină de 3.000 aspri turcești și Vișan cu frații săi să țină de 3.000 aspri de argint și Vișan să țină ocină de 1.000 aspri <de argint și Dra>gomir să țină ocină de 600 aspri de argint și Bejan să țină ocină de 400 aspri de argint. Și au vîndut Mircea și jupanița Paraschiva aceste mai sus-zise ocine de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor dimprejur, din jos și din sus.

De aceea, le-am dat și domnia mea acestor mai sus-ziși oameni, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori <punem> domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt ... Ivașco stolnic ...

<Și eu, Ion ¹> logofăt din Mu<ți>¹ am scris în cetatea de scaun Tîrgoviște, luna septembrie 30 zile, de la Adam în anul 7078 <1569>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 838 (Plumbuita, XI/2). Orig., perg. (34 × 43,5), rupt și șters, pecete timbrată. Cu două traduceri: una chirilică (incompletă), cealaltă de la începutul sec. al XX-lea.

EDIȚII. Trad. *DJR*, B, 330.

¹ Cf. doc. nr. 22 și *DRH*, B, vol. V, doc. nr. 235.

167

1569 octombrie, București.

1569 octombrie.

Hrisovul lui Alexandru voevod, sin Mircea voevod, vnuc Mihnea voevod ... către Dragomir logofătul și cu feciorii lui, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui moșie la Balaci, partea Deadiului toată, dintr-o funie care să chiamă Hodobanțul jumătate și altă funie Pudregească, oricît să va alege partea Deadiului însă iar jumătate, pentru că au cumpărat Dragomir logofătul de la Deadiul drept 450 aspri gata. Și au vîndut Deadiul de a lui bunăvoie.

Și iar să fie lui Dragomir cu feciorii lui moșie la Balaci, din cealaltă jumătate de funie Hodobanțul și din Pudregeasca oricît au rămas la feciorii lui Hobalțul însă partea lui Frăgoi și a Radului și a Fierăi, feciorii lui Neagoe, toată, oricîtă se va alege ale lor părți dintr-amîndouă funiile, pentru că le-au cumpărat Dragomir logofătul de la Frăgoi și de la Radul și de la Fiera șchiopul, drept 120 de aspri gata.

Și iar să fie lui Dragomir logofătul moșie la Balaci, partea feciorilor Deagului toată, dintr-o funie a 4-a parte, pentru că au cumpărat Dragomir logofătul de la feciorii Deagului, de la Stoican și de la Moș și de la frații lor, drept 250 aspri turcești.

Și iar să fie lui Dragomir logofătul moșie la Balaci partea feciorilor lui Dobrin toată, oricîtă se va alege și din cîmp și din siliște și de pretutin-

denea, pentru că au cumpărat Dragomir logofătul de la feciorii lui Dobrin, de la Șerban și de la Manea, drept 400 de aspri turcești.

Și iar să fie lui Dragomir logofătul moșie la Balaci, loc în siliște, partea lui Ignat toată, oricâtă se va alege, cu casele și cu grădina și cu pometul și cu viile, pentru că au cumpărat Dragomir logofătul de la Ignat drept 250 de aspri gata turcești. Însă feciorii Deagului și feciorii lui Dobrin, ce sînt mai sus-ziși pe anume, și Ignat, ei au fost slugi domnii mele la ceata armașilor și au rămas a da domnii mele bir de curte, unul cîte 250 aspri turcești, ci n-au avut de unde să dea de la dînșii să-și plătească birul lor nicicum, de sărăcie și lipsă, ci și-au vîndut toate ale lor moșii lui Dragomir logofătul și s-au închinat ei singuri de a lîr bunăvoie ca să fie rumâni lui Dragomir logofătul dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor megiașilor. Și acei bani de birurile de curte i-au dat Dragomir logofătul în mîna lui Ivașco vel stolnic i Tăuraș logofătul, care au fost birari de curte, de au plătit pe mai sus-numiții oameni de ale lor biruri de curte.

Și iar să fie lui Dragomir logofătul moșie la Balaci, din partea Tihului, un pămînt de 30 de pași, la Drumul Morii, la hotar, pentru că l-au cumpărat Dragomir logofătul drept 45 de aspri turcești.

Și iar să fie lui Dragomir logofătul și din Găgulești 2 pămînturi de cîte 30 de pași; însă unul din drumul Sitișeștilor pînă în Zăgaz și alt pămînt din Zăgaz pînă în drumșor, pentru că le-au cumpărat Dragomir logofătul de la Tihul drept 200 de aspri turcești. Și iar au cumpărat Dragomir logofătul un pămînt din ocina din Găgulești de 30 de pași, din Vlceaua Tatinii spre drumul Zîmbreștilor, de la Șerban, feciorul Turcului, drept 45 de aspri gata turcești. Și iar să fie lui Dragomir logofătul un pămînt din Vlceaua Tatinii spre drumul Zîmbreștilor de 60 de pași, pentru că l-au cumpărat drept 60 de aspri turcești.

Și iar să fie lui Dragomir logofătul un pămînt la Balaci, de 30 de pași, la Vlceaua Bujorului, pentru că l-au cumpărat de la Șutilă drept 60 de aspri turcești.

Și iar să fie lui Dragomir logofătul moșie la Stoilești, din partea Colții, drept 50 de aspri turcești. Și iar au cumpărat Dragomir logofătul moșie la Stoilești de la Cracea, 20 de pași, drept 20 de aspri. Și iar au cumpărat Dragomir logofătul moșie la Stoilești, de la Borda, 30 de pași, drept 30 de aspri.

Iar după aceea să fie lui Dragomir logofătul cu frații lui (de moșie) Liia și Bunilă moșie la Găgulești și la Tină și la Crucișoara partea Anii toată, de pretutindenea, însă din Brugleștiță de lîngă satul cel bătrîn Găgulești pînă în Bučov la hotarul cel bătrîn, pentru că au cumpărat Dragomir logofătul împreună cu frații lui de la Ana, drept 500 de aspri turcești.

Drept aceea, am dat domnia mea ca să fie lui de moșie și ohavnică, lui și feciorilor lui și de către nimeni să nu se clătească, după zisa domnii mele.¹

Scris [hrisovul] în București.

După Ștefan D. Grecianu, *Genealogiile documentate ale familiilor boierești*, I, p. 100–102.

• Copie după condica moșiei Stolnici.

EDIȚII. Nour, *Balaciu*, 22–24.

¹ Editorul omite lista sflatului domnesc trimițînd, pentru ea, la lucrarea sa, *Divanele domnești*.

† Милостію божією, Іу Іліѣандрѣ воевода и господинъ въсон земли Угровлахинскон, сынъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, а неписю Мнхнев воевода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми почтеномъ и пръвѣ севѣтничкѣ господства ми, Добромир велики бан Кралевски, такоже да мѣ ест учинѣ ѣ Липов шт дел Киртопов а ѣжа цѣла, шт над по въсон хотаром, по неже в покѣпн Добромир велики бан шт Киртоп, за ѣ аспри готовн. Я потом, Добромир велики бан Кралевски, шт ест дал сіе више речена учинѣ свѣтомѣ монастыр глаголемн Липов, такоже да мѣ ест помѣнѣ, ним и родітелнм его, въ вѣки.

Сего раді, дадох и господства ми свѣтомѣ монастыр глаголемн Липов, такоже да мѣ ест учинѣ, шхабѣ, непоколебнмо, поризмо господства ми. И кое хокет покѣснн и възматн снѣ више речена учинѣ шт свѣтомѣ монастыр, да ест проклет и анатима шт тнѣ штци нже въ Некѣе еже закономъ счлеше.

Сеже и свѣдѣтеліе поставлѣх господства ми: жѣпан Драгомир велики дворник и жѣпан Радул велики логѣфет и Стан спатар и Бадѣ вистіар и Ивашко столник и Гонцѣ пехарник и Мнтрѣ комис и жѣпан Стонкица велики постѣлник. Исправник, Драгомир велики дворник.

Исписах аз, Барбѣл, мѣсеца шктомвріе а дѣни и шт Ідама текѣцаго до селѣ лѣт ѣзон.

† Іу Іліѣандрѣ воевода, милостіа божію, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului și primului sfetnic al domniei mele, Dobromir mare ban al Craiovei, ca să-i fie ocină la Lipov din partea lui Chirtop 1 funie întreagă de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat-o Dobromir mare ban de la Chirtop, pentru 1 000 aspri gata. Iar după aceea, Dobromir mare ban al Craiovei, el a dat această mai sus-zisă ocină sfintei mănăstiri numite Lipov, ca să-i fie pomană, lui și părinților lui, în veci.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri numite Lipov, ca să-i fie ocină, ohabă, neclintit, după porunca domniei mele. Și cine se va încumeta să ia această mai sus-zisă ocină de la sfânta mănăstire, să fie bleștemat și anatema de 318 părinți cei de la Nicheia care ne-au învățat legea.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Stan spătar și Badea vistier și Ivașco stolnic și Gonțea paharnic și Mitrea comis și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris eu, Barbul, luna octombrie 4 zile și de la Adam curgători pînă acum ani 7078 (1569).

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 840 (Căluui, VII/3). Orig., perg. (29 × 37,5), pecete timbrată. Cu trei traduceri: una din 1804, două de la începutul sec. al XX-lea; altă traducere ibidem, ms. 722, f. 203v—204.

EDIȚII. Slav și trad. Petroșanu, *Schitul Lipovul*, 370—371. Trad. DIR, B, 331. Facs-DIR, B, 530.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată Țara Rumânească, ficior marelui și preabunului Mircii voevod, nepot Mihnii vodă. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele boiarului domnii mele, jupan Dumitru ot Borăștii cu feciori și cu ginere-său Tatimir postelnic cu ficiori jupînesii Ancăi, fata jupan Radu ot Roștia, anume Radu i Badea i Stănilav și cu soru-sa și cu ai ei ficiori, cîți Dumnezeu le vor dărui, ca să le fie lor satul Stîlnicioara cu tot hotaru. Și hotarele să să știe, pă unde sînt puse de boeri domnii mele, jupan Pătru ban cu 12 boeri: pe locuri ce să numesc Șapte Plopi și cu stuhul și padinile și cu Valea Sculelor și Dealul lui Cacăfoc.

Drept aceia, sluga domnii mele, Balaur medelnicer, el au avut pîră înnaintea răposatului Mircii voevod pentru satul Colareți, pentru acest mai sus-numit hotar și locuri ce s-au pîrît cu satul Colareții, cum aceste locuri ce se numesc mai sus Șapte Plopi i stuhul i padinile, ar fi fost ale lui. Iar dupe aceia, Mircea voevod răposat au dat Balaurului medelnicer lege, 12 boieri, ce au mersu cu dînșii și Pătru banul, ce au fost mersu în zilele Mircii voevod răposat acest Balaur medelnicer cu acești 12 boierii. Și au pus sămne de hotară pe mai sus-numitele locuri.

Dupe aceia, Balaurului medelnicer i s-au întîmplat moarte, însă din tăeré, de la răposat Mircea voevod. Iar care au rămas din neamul Balaurului, ai cetașilor lui, ei toți au fugit pribegind prin țară striună; iar satu Stîlnicioară și cu hotaru, ei au rămas pustii. Drept aceia, satu Colareții și locurile cele moștenitoare ale Stîlnicioarelor le-au luat ¹ în sila lor.

Iar dupe aceia, cînd au fost în zilele răposatului Pătru vodă, schimbarea lui, iar satu Colareți, ei s-au rădicat cu 24 boieri; apoi nu s-au dus cu boeri, ce prin răvașe domnești s-au rînduit, ci s-au dus în sila lor, cu neamurile lor, de au mutat semnele acelor 12 boeri făr-de sluga domnească.

După aceia, mai susele slugi domnești, ei au venit înnaintea domnii mele, de au jaluit domnii mele, cum că mergînd satu Colareți cu rudele lor la schimbarea lui Pătru voevod. Întru aceia, domnia mea am trimis însumi pe boieri domnii mele, Barbul pitari, ca să tragă cu funiia din sat pînă în sat, să înparți în doă și cu 24 boeri și să fie și alți oameni strini, iar nu rudenii. Drept aceia, Barbul pitar n-au tras cu funiia dupe porunca domniei mele, nici au umblat cu acei 24 boeri ce au fost scriși în răvași, ci au umblat Barbul rău și [și] cu strîmbătate cu neamurile Colareților. Iar dupe aceia, de vreme ce au văzut slugile domnii mele ce sus sînt numitu că umblă Barbul cu strîmbătate, iar ei iar au venit aicea cu satu Colareți înnainte domnii mele și au stătut fațe înnaintea domnii mele. Și așa jăluia slugile domnii mele cele mai sus-zise, cum că au umblat Colareții și Barbul pitari cu neamurile Colareților cu strîmbătate ². Drept aceia, domnia mea am luat sama și am judecat cu toți cinstiții îndregători ³ ai domnii mele și am aflat domnia mea bine și adevărat, cum că au umblat Barbul pitari cu strîmbătate. Pentru aceia, i-am judecat domnia mea, ca să tragă acei 12 boeri care au fost întîi cù funiia din sat pînă în sat. Și am trimis domnia mea credincios domnii mele, pe jupan Pătru banu, de au umblat cu acei 12 boeri ce era scriși pe răvașe, să tragă cu funiia și să pue pietri pe locuri ce au fost puse mai denainte vreme. Apoi, așa să stea să nu mai umble cum au umblat totdeuna cu înșelăciuni satu Colareți. Pentru aceia, prada ce au fost prădat Colareții pe Stîlnicioreni, iar Pătru banu, el au luat și au întorsu bucate Stîlniciorenilor de la Colareții.

După aceia, încă am mai dat domnia mea Colareților alți 24 boeri ca să nu fie cu neamurile lor, ci să fie striini, oameni bătrîni de lege. Iar dupe

acea, satu Colareții n-au vrut să ia lege, ci au rămas Colareți de lege și de judecată și dinnaintea domnii mele.

Însă jupîn Pătru banu și ginere-său Tatomir postelnic, i s-au dat jumătate de la satu Stîlncioara și de la tot hotaru ei. Iar ficiori(i) jupînesăi Ancăi de la Roșia i s-au dat a țină altă jumătate, tot în satu Stîlncioara, de la toată hotarele ei.

Pentru această, am dat domniia mea mai sușilor slugi ale domnii mele, cu să le fie întru moștenire și ohabnice, lor și feciorilor lor, nepoților și strenepoților și de nimini să nu să clătească, dupe zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea pe: jupan Dobromir vel ban al Craiovii i jupîn Dragomir vel dvornic i jupîn Radul vel logofăt i jupîn Badea vistier i Stan spătar i Ivașco stolnic i Gonțea păharnic i Mitrea comis i jupîn Stoica vel postelnic. I ispravnicu, Radu vel logofăt.

Și am scris eu, logofăt Dragomir, în scaunu Bucureștii, octomvrie 16 dni 7078 <1569>.

Aceasta iaste copie, iar hrisov cel adevărat iaste al dumnealui postelnic Ioniță Săulescu.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 841 (Bistrița, LXII/112). Traducere; alte traduceri ibidem, mss. 192, f. 541—542 și 202, f. 430—431.

EDIȚII. *DIR*, B, 331—333.

¹ Cuvintele: „le-au luat” adăugate pe margine.

² Cuvintele: „cu strimbătate” adăugate pe margine.

³ Cuvînt corectat peste: „îndreptători boeri”.

170

<1569> octombrie 23, București.

† Многостію божію, Іу Ілнѣандрѣ конвода и господинь всю земли Ъггрово-влахтинскон, синѣ великаго и прѣдобраго Мнрча конводѣ, анепсеѣл Мнхнев конводѣ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми Иван и със синови си, еинці им Богъ припсѣтит, іакоже да им ест учинѣ ѣ Мочещи, шт дел Стонкѣв шт Мочещи, алн половіна и шт шѣм и шт дѣл и шт полю и шт посевѣде, шт по въсоюм хотаром, понеже покѣпн Иван учинѣ ѣ Мочещи шт дел Стонкѣв половинѣ и ѣ погодане шт винограде ѣ дѣл, понеже покѣпнт Иван шт Стонка, за х̄ аспри готови шт сребро и по двѣ погодане готове. И пакн покѣпн Иван шт дел Ърканов, а четверѣтаго дел и трн погодане ѣ дѣл, понеже покѣпн <И>ван шт Ъркан, за ҃ аспри, шт село и шт полю и шт дѣл и шт хотар до хотар.

И потом, прінде Иван пред господства ми, тере си дадоше дѣщирем емѣ учинѣ шт Мочещи въсах и със винограде, на име Дѣмитрев и със сини ен, еже имат ¹. И учина шт Берещи, варе колико имат и със винограде, да ест синовем Иванѣв, колико хокет Богъ даст, занеже сице ѣтжкмнт сам Иван със свон іазик шт пред господства ми.

И а потом, господство ми съм ѣзнимат винограделѣ Иванов шт тѣла, шт варош; таже, съм дали на свѣтн Ъпискѣпїе шт Бѣзѣѣ. И за радї а теѣ винограде, а господство ми съм дал аспри готови шт внстїер господства ми ѣ рѣк Иванов, да си покѣпнше дрѣзе винограде въ мѣсто нѣ.

И ешеже поставлѣх сам господство ми заканнанїе: кого хоцет разорнт сіемѣ тжкмеж, а он да ест проклет шт тнї свѣтнх̄ штци еже сѣт въ Никен и да <н>маше чѣстѣ със Юда и със Ірїта, еже продаде господа.

СЕГО РАДІ, ИМ ДАДОУ И ГОСПОДСТВА ИМ, ШКОЖЕ ДА ИМ ЕСТ ВЪ УЧИНѢ И ВЪ УХУДѢ, ИМ И СИНОВОМ ИМ И ВНСКОМ ИМ И ПРЪВНСЧЕТОМ ИМ И НИ УТ КОГОЖЕ НЕПОТЪКНОВЕНО, ПО РЕЧ ГОСПОДСТВА МИ.

СЕЖЕ И СВѢДЕТЕЛИ ПОСТАВЛѢХ ГОСПОДСТВА МИ: ЖЪПАН ДОБРОМИР ВЕЛИКИ БАН КРАЛЕВСКИ И ЖЪПАН ДРАГОМИР ВЕЛИКИ ДВОРНИК И ЖЪПАН РАДУЛ ВЕЛИКИ ЛУГВЪФЕТ И БАДЕЪ ВНСТІЕР И СТАН СПАТАР И ГОНЦѢ ПЕХАРНИК И ИВАШКО СТОЛНИК И МИТРОѢ КОМИС И СТОИКИЦА ВЕЛИКИ ПОСТЕЛНИК. ИСПРАВНИК, ЖЪПАН РАДУЛ ЛУГВЪФЕТ.

И АЗ, МИХУНѢ ЛУГВЪФЕТ, ПИС ВЪ НАСТОЛНИ ГРАД БЪСКЪРЕЩИ, МЪСЕЦА УХТОМВРІЕ КЪ ДЪНИ, УТ ЯДАМА ДО СЕЛѢ ТЕКЪЩИ ЛѢТОМ 7305.

† Іу Аліѡандросъ вшекѡда, милостіа божіа, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ivan și cu fiii săi, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Mocești, din partea lui Stoica din Mocești, însă jumătate și din pădure și din deal și din cîmp și de pretutindeni, de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Ivan ocină la Mocești din partea lui Stoica jumătate și 6 pogoane de vie la deal, pentru că a cumpărat Ivan de la Stoica, pentru 600 aspri gata de argint și pe două pogoane gata. Și iarăși a cumpărat Ivan din partea lui Orcan, dar a patra parte și trei pogoane la deal, pentru că a cumpărat Ivan de la Orcan, pentru 400 aspri, din sat și din cîmp și din deal și din hotar pînă în hotar.

Iar după aceea, a venit Ivan înaintea domniei mele, de a dat toată ocina de la Mocești și cu via, fiicei lui anume Dumitra și cu fiii ei, pe care îi are¹. Iar ocina de la Vernești, oricît are și cu viile, să fie a fiilor lui Ivan, cîți îi va da Dumnezeu, pentru că astfel a întocmit însuși Ivan cu limba lui dinaintea domniei mele.

Iar după aceea, domnia mea am luat viile lui Ivan de aici, de la oraș; astfel, le-am dat la sfînta Episcopie de la Buzău. Și pentru acele vii, iar domnia mea i-am dat aspri gata din vistieria domniei mele în mîinile lui Ivan, ca să-și cumpere alte vii în locul lor.

Și încă am pus însumi domnia mea blestem: cine va strica această întocmire, iar el să fie blestemat de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie, care au trădat pe domnul.

De aceea, le-am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Gonțea paharnic și Ivașco stolnic și Mitrea comis și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Și eu, Mihnea logofăt, am scris în cetatea de scaun București, luna octombrie 23 zile, de la Adam pînă acum curgători ani 7076 <1567>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 805 (Ep. Buzău, XLIX/3). Orig., perg. (33 × 35), pecete timbrată. Cu o traducere din 1850; alte traduceri: ibidem, mss. 171, f. 192v., 172, f. 156 și la Bibl. Acad., CXXVI/16.

Văleatul greșit, datat după domn și sfatul domnesc.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 296—297 (sub 1568).

¹ Pasajul: „сѣе сини еи еже имат“ („cu fiii ei, care îi are“) este adăugat ulterior, peste text răzuit.

† Cartea lui Alixandru voevod, feciorul marelui și preabunului Mircei vodă, nepot Mihniei vodă. Dat-au măriia sa această poruncă a mării sale slugii mării sale, Danciul postelnic și frăține-său Oprii postelnic și feciorilor, cîți Dumnezeu le va da, ca să aibă ei moșie în satul Preajva și Bodeniei și Siliștei și Găojanii ale lor părți toate, oricît să vor alege, pintru că sînt ale lor bătrîne și drepte moșii dă baștină și dă cumpărăto<a>¹re dă la moșul lor, Oprea vornicul. Iară după acéia, slugele mării sale, ce sînt mai sus-zîși, Danciul postelnic și Oprea postelnic ei au avut pîră înaintea mării sale cu părintele vlădica Efrem și cu nepot<u-s>¹ău Danciul dă n Iașă armaș. Și așa pîra ei înaintea mării sale cum că s-au cumpărat acéstea mai sus-zise sate și dă părinții lor împreună cu Oprea vornicul.

Întru acéia, măriia sa au căutat și au judecat, după dreptate și după lege cu toți cinstiții boiarii mării sale și am dat măriia sa Danciului i Oprii postelnicii lege, 12 boiari, ca să jure cum că au cumpărat Oprea vornicul el singur acéstea mai sus-zise sate iară n-au cumpărat dănpreună cu părinții părintelui vlădicăi Efrem și cu Danciul armaș. Și au adus slugile mării sale, Danciul și Oprea postelnicii, înaintea mării sale acei 12 boiari dă au jurat înaintea mării sale cum că părintele vlădica Efrem și Danciul armaș n-au avut nici o treabă întru acésté mai sus-zise sate nici au fost cumpărat părinții lor cu Oprea vornicul. Și au rămas părintele vlădica Efrem și Danciul armaș dă lege dănnaintea mării sale.

Pentru acéia, am dat măriia sa slugilor mării sale, Danciului i Oprii postelnicii și feciorilor lor, pintru ca să fie ale lor toate acéstea mai sus-zise sate moșie ohabnică, lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor și dă nimeni neclătit, peste zisa mării sale.

Iată dară și mărturii am pus măriia sa pre: jupan Dobromir vel ban al Craiovei și pă jupan Dragomir vel vornic i jupan Radu vel logofăt i jupan Badea vel vistier i Stan spătar i Mitrea comis i Gonțea păharnic i Ivașco stolnic i jupan Stoica vel postelnic. Și au fost ispravnic jupan Radu vel logofăt Mihăescul.

Și s-au scris dă Ștefan logofetelul în scaunul Bucureștilor la luna lui octomvrie 28 dni, leat 7078 <1569>.

Muzeul de istorie a Municipiului București, nr. 28 305. Traducere din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.

¹ Omis.

† Многостію божією, Іу Алѣксандръ воевода и господинъ въсон земле Уггровлахінскон, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, синъ Минхѣ воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми слѣдѣ господства ми, Бадѣ писец и съ синови си, елици <мѣ> Богъ припѣстит, якоже да мѣ ест село на име Бръсещин, али третаго дела, дела Драгѣлов, синъ Станов от Мънеци, въса, елика се хокет избрати вечни и бр<од> за >воде<ни>щѣ и от полю и шѣма и от по въсѣдѣ, понеже сію вше реченѣ село вни ест за дѣдинѣ Драгѣлов, синъ Станов, от прѣдѣдѣ его.

И с тем, Драгъла шн ест повѣгла, въ дѣни поконномъ Мирчев воевода, тере ест излѣзна шт Блашкоє Земли с Молдавскон Земли, прѣвѣг. И много вѣрѣмена ест прѣвна тамо, докле га сѣт взелн татарн рров. И потом, едни тѣрчин шт Белиграда, на име Хасан шн га ест вдкѣпна шт къ татарн, тере ест дал хѣ аспри готовн н д конн добри, цѣнѣ едни по хѣ аспри.

И после, въ дѣни поконномъ Петрѣ воевода, шн ест дошел Хасан тѣрчин с земли на родителѣ Драгълов, на мати его, Стана, икоже да мѣ платит аспри н конн что ест шн дал татаром н да га шслободит прѣити дома си. И мати Драгълов нѣст имал нно что дати извадити его, нѣ ест продал Стана, мати Драгълов, того више реченѣ село Станев Дебел прѣкалаб, за хѣ аспри готовн. И с тем, Стана, мати Драгълов, вднесла нх ест тѣх аспри н дала нх ест вѣси с рѣк Хасанѣ тѣрчинѣ, те<ре> си ест извадна синѣ ен, Драгъла, шт свезанствѣ, шт темницѣ.

И потом, Стан <прѣ>калаб шн ест зложна по више реченѣ слѣг господства ми, Бадѣ логофет, над того више именити <село, шт неговѣ добром волю, шт пред господства ми.

И потом, слѣг господства ми, Бадѣ логофет шн га ест н покѣпна шт Стан прѣкалаб, тере мѣ ест дал аспри хѣ аспри готовн. И продал ест Стан <прѣ>-калаб шт свое добро волю.

Тем радѣ, дадох н господство ми слѣгѣ господства ми, Бадѣ логофет, икоже да мѣ ест село Бѣрѣсѣшн шчинѣ н въ шхабѣ, емѣ н синовом емѣ <н виѣком н> прѣвнѣчетом емѣ.

Сеже збо н сведетелѣ поставѣем господство ми: жѣпан Нѣгое велики дворник н жѣпан Иван велики логофет н Стан спатар н Бадѣ вистнгар н Мирѣ комне н Братѣла столник н <Го>ницѣ пѣхарник н Стонка вел постелник. Исправник, Иван велики <логофет> .

Пис Бѣсѣю граматик, с граду глаголемин Бѣкѣрѣшн, мѣсеца ноемвриѣ кѣ дѣни н текѣшним лѣтом шт йдама до селѣ, въ лѣт хѣон.

† Іу Ілѣксандрѣ ввевѣда, мнлостію божію, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul <marelui> și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Badea scriitorul și cu fiii lui, cîți <ii> va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie satul, anume Bîrseștii, însă a treia parte, partea lui Dragul, fiul lui Stan din Mănești, toată, cît se va alege <din> vecini și vad <de> moară și din cîmp și <din> pădure și de peste tot, pentru că acest mai sus-zis sat a fost de moștenire al lui Dragul, fiul lui Stan, de la strămoșii lui.

Iar întru aceea, Dragul a fugit, în zilele răposatului Mircea voievod, de a ieșit pribeag din Țara Românească, în țara Moldovei. Și acolo a petrecut multă vreme, pînă cînd l-au luat tătarii rob. Iar după aceea, un turc din Belgrad, anume Hasan, el l-a răscumpărat de la tătari, de a dat 6 000 aspri gata și 4 cai buni, prețul unuia cîte 1 000 aspri.

Iar după aceea, în zilele răposatului Petru voievod, acel Hasan turcul a venit în țară la părinții lui Dragul, la mama lui, Stana, ca să-i plătească asprii și caii pe care el îi dăduse tătariilor și să-l sloboadă ca să vină la casa sa. Iar mama lui Dragul nu a avut altceva ca să-i dea, ca să-l scoată, ci a vîndut Stana, mama lui Dragul, acest sat mai sus-zis lui Stan cel Gros pîrcălab, pentru 14 000 aspri gata. Și întru aceea, Stana, mama lui Dragul, i-a adus acei aspri și i-a dat toți în mîna lui Hasan turcul, de și-a scos pe fiul ei Dragul din lanțuri, din temniță.

Iar după aceea, Stan pîrcălab el a așezat pe mai sus-zisa slugă a domniei mele, Badea logofăt, peste acel mai sus-numit sat, de bunăvoia sa, dinaintea domniei mele.

Iar după aceea, sluga domniei mele Badea logofăt, el l-a și cumpărat de la Stan pîrcălab, căci i-a dat 14 000 aspri gata. Și a vîndut Stan pîrcălab de bunăvoia sa.

De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele, Badea logofăt, ca să-i fie satul Bîrseștii ocină și de ohabă, lui și fiilor lui <și nepoților și> strănepoților lui.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Stan spătar și Badea vistier și Mitrea comis și Bratul stolnic și <Go>nțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ioan mare <logofăt>.

A scris Văsiu grămătic, în cetatea numită București, luna noiembrie 20 zile și cursul anilor de la Adam pînă acum, în anul 7078 <1569>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., LXXII/5. Orig., perg. (21 × 33,5), rupt, pecete timbrată, căzută.
EDIȚII. Trad. *DJR*, *B*, 333–334.

173

1569 (7078) decembrie 13, București.

† Многостією вожією, Їв Іанѣандрѣ воєвода н господинѣ въсом земле Згррволахниское, синѣ великаго н добраго Мнрчеев воєводаѣ, синѣ Мнхнеев воєвода. Дават господство м н сію повелѣніе господства мн Бѣшканше н Драгомнрок н съ синови нм, елице нм Богѣ даст, іакоже да нм ест нениѣ ѣ Горни Кокницеці, дел нм въса, варе елиѣ се хтет нзвратн шт по въсом хотајом, занеже нм ест стара н права вчинѣ н за дѣдінѣ.

Ї потом, придоше самн Бѣшкан н Драгомнр пред господства мн, шт <с>-в<ою> добром волю, та си зложнше н повратнше по вратом си, Бонко, над ннхне дел <за> вчинѣ вше речене, над въсѣ, над четвъртаго дел.

Н пак приде Станчюл пред господства мн, тере дадоше н зложнше по дѣщера си, на нме Станка н по зетом си, Бадѣ над негов дел за вчинѣ, над въса, варе елиѣ се хтет нзвратн ѣ Кѣртѣни, над дѣ дел.

Н пак покѣпнн Каани вчинѣ ѣ Нѣнеці шт Стопан, шт дел ем половинна, по въсом хотар, за фѣк аспри. Н пак покѣпнн Каани вчинѣ ѣ Ишн шт Тѣдор н шт Корѣѣ н Тѣмпа н Данчюл, дел нм въса, шт вчинна Станов шт Зѣвою, шт по въсом хотарѣ, за фѣ аспри. Н пак покѣпнн Каани н Татомнр вчинѣ ѣ Шереѣянн шт Шереѣлов, шт вчинѣ Костѣскѣ, шт една ѣже по дѣ-го дел, за ѣ аспри.

Н пак покѣпнн Татѣл н Радѣл н Драгомнр н Ѓана вчинѣ ѣ Кокницеці Горни шт Бонна, синѣ Шереѣев, дел емѣ въса шт дел >...кронѣчов, за рѣѣ аспри, али да дрѣжнт Татѣл н Радѣл шт сіпа вше речена вчинна ѣ дел н Дра<гомнр> н Ѓана <ѣ> дел.

Н пак покѣпнн Ратѣ съ синови еднн мѣсто за...<хо>тѣръсан ѣ Дол Кокницеци шт Млѣком, за пѣ аспри.

Ї потом, приде Драгомнр пред господства мн, тере даде Д<рагомнр> шт вчинѣ въса шт Моешѣщїм вратом си Татомнров, на се<д>маго <дел, занеже> га ест пазна н гледал га ест на врѣме за неволе, іакоже да мѣ сътвориш Татомнр по свою съмрѣти емѣ н сарѣкѣсте.

И пак покѣпи Снн и Ратѣ и Балѣ и Бѣшкан и Драгомнр и Бонко едни ннѣ и пол вт дрѣг ннѣ вт Ѡанча 8 Пожорѣте, за ѡ аспри. И пак покѣпи Снн и Ратѣ и Балѣ и Бѣшкан и Драгомнр и Бонко и Стонче ї пашн вт Крѣстѣ, за ѡ аспри, вт Кѣпен дорн 8 хотар.

И пак покѣпи Стан и Стѣннслав и Нан и Басїлне вт Рада вт Кокннещї зї пашн, за ѡз аспри, вт Кѣпен дорн 8 хотар. И пак покѣпи Стан и Стѣннслав и Нан и Баснлїе третаго дела вт една ннѣ вт Гор Кокннещн, вт Татѣла, за ѡг аспри.

И пак покѣпи Стан и Стѣннслав и Нан и Баснлне ї пашн вт Ѡанча, за ѡ аспри стреврѣнн, вт Кѣпен дорн 8 хотар. И пак покѣпи Стѣннслав сам, без дрѣзн братїе, <вт> едни ннѣ вт седанїе, ѣ-го дела, вт Крѣстѣ вт Кокннещї, за нїе аспри стреврѣнн. И пак покѣпи Стѣннслав сам вт едни ннѣ пол, вт Крѣстѣ, по ѡ вол. И пак покѣпи Стѣннслав, пак сам, вт Татѣла ї пашн, за ѡ аспри, вт Кѣпен дорн 8 хотар.

И пак покѣпи Ѡана ї пашн вт Татѣла, за ѡ аспри, вт Кѣпен дорн 8 хотар.

И пак покѣпи Костанднн вчннѣ 8 Дол Кокннещї вт Бернѣлѣ, дела ем вѣса вт вчннѣ, вт по вѣсом хотар, за ѡ аспри и по една кошѣлю за фир и сѣс внр. И пак покѣпи Костанднн вчннѣ 8 Дол Кокннещї вт дела Дѣддїюлв пол, понеже ю покѣпи вт Дѣдїюл, за ѡ аспри и по едни вол и сѣс внрѣ.

И снцѣже дадоше и продадоше и такождерн се и побратнше над таезн вчнне внше речене теѣзн внше реченн нменнтем лїудїн, вт ннѣномѣ добрѣ волю и вт предгосподства мн, сѣс ѣзнанїе вѣсем мегїашом и вт гор и вт дол.

Сего радї, нм дадох и господства мн сѣнм внше вѣсѣм <нм>еннтем лїудїн, такоже да нм ест сїе внше речене вчнне и вѣ хѣабѣ, нм и синовом нм и внѣком нм и прѣвнѣчетом нм и вт никогоже непоколѣбнѣма, по врнзмо господства мн.

<Сеже и с>вѣдѣтелїе поставлѣем господства мн: жѣпан Нѣгоє велнкн дворнк и жѣпан Ивн велнкн лнвгѣет и Б>адѣ внстїар и Стан спатар и Мнтрѣ комнс и Братѣла столнк. . . Исправнк, Ивн велнкн лнвгѣет.

И еже ю напнсѣх, Дѣмнтрѣ вт Сѣпата, вѣ днвнн град Бѣкѣрешн, мѣсеца декемврїе ѡї <днн>, текѣщаго лѣта вт Идама до селѣ, вѣ лѣт хѣон.

† Іw Ілїѣандрѣ ввевѣда, мнлостїа божїю, господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bucșan și lui Dragomir și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Cochineștii de Sus, partea lor toată, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că le este veche și dreaptă ocină și de moștenire.

Iar după aceea, au venit înșiși Bucșan și Dragomir înaintea domniei mele, de a lor bunăvoie, de au așezat și au înfrățit pe fratele lor, Voico, peste partea lor <de> ocină mai sus-zisă, peste toată, peste a patra parte.

Și iar a venit Stanciul înaintea domniei mele, de a dat și a așezat pe fiica sa, anume Stanca și pe ginerele său, Badea peste partea lui de ocină, peste toată, oricît se va alege la Curteni, peste 4 părți.

Și iar a cumpărat Călin ocină în Nănești de la Stoian, din partea lui jumătate, peste tot hotarul, pentru 550 aspri. Și iar a cumpărat Călin ocină în Iași de la Tudor și de la Corbea și Tîmpa și Danciul, partea lor toată, din ocina lui Stan din Zăvoiu, de peste tot hotarul, pentru 500 aspri. Și iar au cumpărat Călin și Tatomir ocină în Șerbăiani de la Șerbul, din ocina Costească dintr-o funie pe a 4-a parte. pentru 200 aspri.

Și iar au cumpărat Tatul și Radul și Dragomir și Oană ocină la Cochineștii de Sus de la Voina, fiul Șerbaiei, partea lui întreagă <din partea> . . . croneciu pentru 125 aspri, dar să fie Tatul și Radul din această mai sus-zisă ocină 2 părți și Dra<gomir> și Oană <2> părți.

Și iar au cumpărat Ratea cu fiii un loc de . . . hotărnicit în Cochineștii de Jos de la Milcom, pentru 85 aspri.

Iar după aceea, a venit Dragomir înaintea domniei mele, de a dat D<ragomir> din toată ocina lui de la Moeșăști fratelui său Tatomir, a șaptea <parte, pentru că> l-a păzit și l-a căutat în vreme de nevoie, ca să-i facă Tatomir, după moartea sa și sărăcuste.

Și iar au cumpărat Sin și Ratea și Balea și Bucșan și Dragomir și Voico un ogor și jumătate dintr-alt ogor de la Oancea din Pojorîte, pentru 80 aspri. Și iar au cumpărat Sin și Ratea și Balea și Bucșan și Dragomir și Voico și Stoice 10 pași de la Cîrstea, pentru 30 aspri, de la Mărăcini pînă la hotar.

Și iar au cumpărat Stan și Stănislav și Nan și Vasilie de la Rada din Cochinești 17 pași, pentru 37 aspri, de la Mărăcini pînă la hotar. Și iar au cumpărat Stan și Stănislav și Nan și Vasilie a treia parte dintr-un ogor de la Cochineștii de Sus, de la Tatul, pentru 43 aspri.

Și iar au cumpărat Stan și Stănislav și Nan și Vasilie 5 pași de la Oancea, pentru 20 aspri de argint, de la Mărăcini pînă la hotar. Și iar a cumpărat Stănislav singur, fără alți frați dintr-un ogor din vatra satului, a 6-a parte, de la Cîrstea din Cochinești, pentru 55 aspri de argint. Și iar a cumpărat Stănislav singur jumătate dintr-un ogor de la Cîrstea, pentru 1 bou. Și iar a cumpărat Stănislav, iarăși singur, de la Tatul 5 pași, pentru 30 aspri, de la Mărăcini pînă la hotar.

Și iar a cumpărat Oană 5 pași de la Tatul, pentru 30 aspri, de la Mărăcini pînă la hotar.

Și iar a cumpărat Costandin ocină la Cochineștii de Jos de la Berilă, toată partea lui de ocină, de peste tot hotarul, pentru 80 aspri și pentru o cămașă de fir și cu birul. Și iar a cumpărat Costandin ocină la Cochineștii de Jos din partea lui Dediul jumătate, pentru că a cumpărat-o de la Dediul, pentru 50 aspri și pentru un bou și cu birul.

Și astfel au dat și au vîndut și deasemenea s-au și înfrățit peste aceste ocine mai sus-zise acești mai sus-zii, numiți oameni, de a lor bunăvoie și dinaintea domniei mele, cu știrea tuturor megiașilor și din sus și din jos.

De aceia, le-am dat și domnia mea tuturor acestor mai sus-numiți oameni, ca să le fie aceste mai sus-zise ocine și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

<Iată și> martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ion mare <logofăt și B>adea vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Bratul stolnic . . . Ispravnic, Ion mare logofăt.

Și cel care am scris-o, Dumitru din Săpata, în minunata cetate București, luna decembrie 13 <zile>, curgători ani de la Adam pînă acum, în anul 7078 <1569>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., CLVII/2. Orig., perg. (43,5 × 37), rupt și pătat, pecete aplicată, căzută. Cu o copie și traducere din 1911.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 334–336.

† Мнлостією божією, Іу Іанѣандрѣ воєводѣ н господинѣ въсон землѣ Угровлахійскон, синѣ велнкаго н предобраго Мирчев воєводѣ, анесѣ Мнхнѣк воєвода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми Нѣгомнровѣ шт Пльвнчѣнн, іакоже да мѣ ест шчинѣ ѣ Піетрошани, шт дел тѣством си Дрѣгнчѣк, третаго дел, понеже мѣ ест стара н правѣ шчинѣ, дѣдінѣ.

І потѣм, прінде Дѣмнтрѣ, синѣ Барѣшлѣкѣ шт Доба н жѣпанца его, Блѣдаѣ, дещѣга Нѣгомнрѣкѣ, пред господства ми със Мнхана бан, синѣ Стан Дебело, тѣре се побратнше н променнше дѣдінѣ по дѣдінѣ, тѣре даде Дѣмнтрѣ н жѣпанца емѣ, Блѣдаѣ, Мнханаѣкѣ бан дел нм шт Піетрошани, шчина дел нм шт село шт Піетрошани н шт село н шт полю н шт блатѣ н шт посѣде. І Мнхана бан <н жѣ>панца его, Силка, шн дадоше ннхна дел за шчинѣ шт Гоставѣцѣ, дел тѣстом си, Цакаѣкѣ, въса, енка се хтет избратн. . . ¹ шн побратнше н променнше шт ннхнѣм добром волю н със знаніе въсем мегіашѣм н шт пред господства ми.

Сего радї, дадох н господство <ми Мнхана>нѣов бан, іакоже да мѣ ест дел Дѣмнтрѣкѣ н жѣпанцевѣ его, Блѣдаѣ, шт Піетрошани въ шчинѣ н въ <ш>хѣѣкѣ, емѣ н шновнѣм его н не шт когоже непоколѣвнѣмо, по рѣч господства ми.

Сеже н сведетелїе поставлѣем господство ми: жѣпан Нѣгоѣ велнкї дворник н жѣпан Иван велнкн лѣгѣфѣт н Бадѣ внстїар н Стан спатар н Мнтрѣ комнѣ н Братѣл столник н Гонцѣ пѣхарник н жѣпан Стонкнца велнкї постелник. Исправник, Нѣгоѣ велнкн дворник.

Інс аз, Гергнн, сна Борѣв лѣгѣфѣта, мѣсеца декемврїѣ 3ї днн, въ настолин граду ѣ Бѣкѣрѣшн, а текѣшнѣм лѣтом шт адамаа до селѣ, лѣт хѣон.

† Іу Іанѣандрѣ вѣевѣда, мнлостією божією, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Neagomir din Plăviceni, ca să-i fie ocină în Pietroșani, din partea socrului său, Drăghici, a treia parte, pentru că îi este veche și dreaptă ocină, dedină.

Iar apoi, a venit Dumitru, fiul lui Barbul din Doba și jupanița lui, Vlădaie, fiica lui Neagomir, înaintea domniei mele cu Mihail ban, fiul lui Stan cel Gros, de s-au înfrățit și au schimbat dedină pe dedină, de a dat Dumitru și jupanița lui, Vlădaie, lui Mihail ban partea lui din Pietroșani, ocina partea lor din sat din Pietroșani și din sat și din cîmp și din baltă și de pretutindeni. Iar Mihail ban <și> ¹ jupanița lui, Silca, ei au dat partea lor de ocină din Gostavăț, partea socrului lor, Țacal, toată, cît se va alege. . . ¹ ei s-au înfrățit și au schimbat de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia <mea lui Miha>il ban, ca să-i fie partea lui Dumitru și a jupaniței lui, Vlădaie, din Pietroșani de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoie mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Bratul stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Neagoie mare vornic.

Am scris eu, Gherghina, fiul lui Bora logofăt, luna decembrie 17 zile, în cetatea de scaun în București, iar ani curgători de la Adam pînă acum, anul 7078 <1569>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domni.

Bibl. Acad., XL/40. Orig., hirtie (43 × 29), pecete timbrată.
EDIȚII. Trad. DIR, B, 336. Facs. *Ibidem*, 531.

¹ Lcc rupt.

175

1570 (7078) ianuarie 3, București.

† Милостію божією, Іу Іліѣандрѣ воєвода и господинѣ въсон земли Згррррвлахінскон, синѣ великаго и прѣдобраго Мирчев воєвода, синѣ Мнѣнев воєвода. Дават господство ми сію повѣленіе господства ми свѣтомѣ монастырѣ шт Онсмана, емѣже ест храм и шентѣли свѣтѣи и прѣблагословеннѣи владичице нашен Богородици и присно дѣви Марїи и честна ея Ѣспеніе, іакоже да мѣ ест учинѣ ѣ Кръвещи, дел Къзанов Дохорещица въса, варе елика се штет нзбрати, понеже променн свѣтаа монастыр, тере даде неннѣ дел за учинѣ шт Корен въса, елика ест ена дел свѣтѣи монастыр, Стонкѣв Дохорещица; а Стонка Дохорещица шни дадоше ннѣнѣ дел шт Кръвещи, въса, със въсѣм хотаром.

Іли да се знает хотарех: шт вода Жиюлов до ѣста Лакѣлов и по Балѣ Кладенщев дорн ѣ Дѣмбова и шт тѣи по валѣ Дѣмбовеѣ ѣзгор, до камен, где се ест хотарна монастыра със село Тлъвещи и шт тѣи до шерѣшіе Скоарцев и шт тѣи по шерѣшіе до приходице и по приходици до лакѣла Батицилар и шт тѣи до Балѣ Хотарѣлов и шт тѣи мннет преко Дѣмбова до Балѣ Хотарѣлов и по вале до ланиже ѣ вода Жиюлов, свѣтѣи монастырѣ.

И сице променнше Стонка [и] Дохорещица тѣх више речене учине със свѣта монастыр, шт ннѣном добром волю, еше шт при дѣни поконнаго Радула воєвода. И ешеже даа ест господства мѣ тогда Стонкѣв Дохорещев ѣ флорини Згрѣски, радї ннѣне делове за учинѣ шт Кръвещи, що ест променн със свѣта монастыр.

И потом, нмат свѣта монастыр прѣніе пред господства ми със село Тлъвещи. И сице прѣше Тлъвещи пред господства ми како нмат учинѣ за дѣдннѣ ѣ више речени хотаре. И ѣ тем, господство ми гледах и сѣднѣ, по правѣ и по закон, със въсн чѣститнми правнтелїи господства ми и дадох господство ми Тлъвещица закон, ѣї волѣри, да закле како нмат и шни учинѣ ѣ тѣх више речени хотаре шт Кръвещи, а шни никакоже не възмогоше заклетн сице, нѣ всташе Тлъвещи шт закон шт пред господства ми и шт пред въсѣм мерѣишим шт шкрѣст нм.

Сега радї и господство ми дадох свѣтомѣ монастырѣ, іакоже да мѣ ест више реченѣ учинѣ въ учинѣ и въ шхаѣѣ и въ пицим божественнм нноком и нам вечное въспоминаніе.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлех господства ми: жѣпан Нѣгоє велики дворник и жѣпан Іван велики логофет и Бадѣ вистїар и Стан спатар и Мнтрѣ комнс и Братѣл столник и Гонцѣ пѣхарник и жѣпан Стонка велики постелинк. Исправник, Іван велики логофет.

Ѣже ю написах аз, Лѣѣдат граматнк, синѣ Срѣѣзлов логѣфет, въ настолни град Бѣкѣрещица, мѣсеца генарїе ѣ дѣни, текѣщаго лѣтом шт Ідама до селѣ, въ лѣт ѣзон.

† Іу Іліѣандрѣ вшевода, милостію божією, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri de la Tismana, căreia îi este hram și lăcaș sfânta și prea binecuvântata stăpîna noastră, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstita ei Adormire, ca să-i fie ocină în Cîrbești, partea lui Căzan Dohoreț, toată, oricît se va alege, pentru că a schimbat sfînta mănăstire, de a dat partea ei de ocină din Corbi toată, cît a fost partea sfintei mănăstiri, lui Stoica Dohoreț; iar Stoica Dohoreț, el a dat partea lui din Cîrbești toată, cu tot hotarul.

Însă să se știe hotarele sfintei mănăstiri: din apa Jiului la Gura Lacului și pe Valea Fîntînei, pînă în Dîmbova și de aici pe valea Dîmbovei în sus, pînă în piatră, unde s-a hotărnicit mănăstirea cu satul Tîlvești și de aici pînă în obîrșia Scoarței și de aici pe obîrșie pînă la colnic și pe colnic pînă în lacul Batiștilor și de aici pînă în Valea Hotarului și de aici trece peste Dîmbova pînă în Valea Hotarului și pe vale iarăși pînă în apa Jiului.

Și așa au schimbat Stoica [și] Dohoreț aceste mai sus-zise ocine cu sfînta mănăstire, de a lor bunăvoie, încă din zilele răposatului Radul voievod. Și încă a dat domnia lui atunci lui Stoica Dohoreț 30 florini ungurești, pentru părțile lor de ocină din Cîrbești, ce au schimbat cu sfînta mănăstire.

Iar după aceea, a avut sfînta mănăstire pîră înaintea domniei mele cu satul Tîlvești; și așa au pîrît Tîlveștii înaintea domniei mele că au ocină de moștenire în mai sus-zisele hotare. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea Tîlveștilor lege, 12 boieri, să jure că au avut și ei ocină în aceste mai sus-zise hotare din Cîrbești, iar ei nicidecum n-au putut să jure astfel, ci au rămas Tîlveștii de lege dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor megiașilor dimprejurul lor.

De aceea și domnia mea am dat sfintei mănăstiri, ca să-i fie mai sus-zisa ocină de ocină și de ohabă și de hrană dumnezeieștilor călugări, iar nouă veșnică pomenire.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Bratul stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Cel ce am scris-o eu, Lădat grămătic, fiul lui Sîrbul logofăt, în cetatea de scaun a Bucureștilor, luna ianuarie 3 zile, cursul anilor de la Adam pînă acum, în anul 7078 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 843 (Tismana, XXXVIII/2). Orig., perg. (30 × 40), pecete aplicată, căzută. Cu trei traduceri: din sec. al XVIII-lea, din 1845 și o copie chirilică după traducere; alte traduceri: ibidem, mss. 329, f. 505, 336, f. 140—141, 711, f. 134v—135 și la Bibl. Acad., DCCXXXIV/34.

EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*, 176—179; Ștefulescu, *Tismana*, 266—268. Trad. *DIR*, B, 337.

† Многостію божією, Іо Алѣксандръ воєвода и господинъ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми утисъ ігъменъ ѿфремъ ут свѣта монастыр ут Ынстрица и въсемъ братнѣмъ жнєщнхъ въ свѣтоє мѣсте томъ, іакоже да сѣт мирни и слободни радї прѣніе еже сѣт ималн съсъ ялдѣ ут Брълѣю, понеже естъ бнвъ ялдѣ

сѣсѣга свѣтомѣ монастырѣ и вечнѣ; таже га сѣт посланъ ѣ села свѣтомѣ монастырѣ скѣпнѣти и ѣзматѣ датѣла ѡт свѣннѣ и ѡт пчелѣ и дажебѣ ациганомъ. ꙗ ꙗ темъ, ꙗлдѣ, ѡнъ ест ѣскалъ и сѣкранъ ѡ аспри, тере нѣ ест сѣнѣдалъ. а послехъ, ꙗсмена и братнѣ иноцнѣ, ѡннъ сѣт ѡсѣтнѣнъ; таже сѣт посланъ тере сѣт писанъ и сѣгледалъ трагѣ его и ѡсѣтѣланъ сѣт снѣце истннѣсѣ. ꙗ ꙗ темъ, ꙗлдѣ ест ѣзелъ законъ да заклетъ како нѣ ест ѣскалъ тѣхъ аспри свѣтомѣ монастырѣ; а ѡнъ никакоже не ест моглѣ заклетѣ. Таже, потомъ, ꙗсменѣ и калѣгерѣ, ѡннъ га сѣт плѣнѣнъ по зло дѣломъ емѣ, тере мѣ сѣт ѣзелъ конъ ѣ и свѣннѣ ѣ.

ꙗ потомъ, ꙗлдѣ ѣ пизмѣ, ѡнъ ест ѣзелъ еднѣ ациганъ свѣтомѣ монастырѣ, безъ ннъ еднѣ исправѣ и лицѣ не сѣ сѣт сѣпрѣланъ.

Темъ радѣ, гледахъ и сѣднѣ господство мнѣ, по правѣсѣ и изнандохъ господство мнѣ истннѣ, како ест ꙗлдѣ чѣлобѣкъ за вннѣ и нѣ ест моглѣ заклетѣ.

Того радѣ, дадохъ господство мнѣ ѡтѣсѣ ꙗсменѣ ѣфремъ, ꙗкоже да ест волѣнъ сѣсѣ сѣе кнѣгѣсѣ господства мнѣ ѣзматѣ се и вратнѣ се того ациганъ свѣтомѣ монастырѣ ѡтъ надъ ꙗлдѣ, да га донесѣтъ на свѣта монастырѣ. ꙗ потомъ пакнъ да сѣт волннѣ ꙗсменѣ и калѣгерѣ ѡтъ свѣта монастырѣ да ѣзмаетъ ѡтъ надъ ꙗлдѣ дажде еже ест ѡтъ старѣ законъ, занеже ест внѣ вечнѣсѣ свѣтомѣ монастырѣ а ѡнъ се ест кнѣзовалъ. И ннѣто да не смѣетъ бантоватѣ нѣ. Инако да нѣ ест, по речъ господства мнѣ.

Исправнѣкъ, Нѣгое велѣкнъ дворнѣкъ.

Писъ Бѣсѣю, генарѣе ѣ дѣннѣ.

† ꙗ ѡ ꙗлѣксандрѣ вѣсѣвѣда, мнѣостѣа божѣю, господнѣнъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen Efrem din sfânta mănăstire de la Bistrița și tuturor fraților care trăiesc în acest sfânt loc, ca să fie în pace și slobozi pentru pîra ce au avut-o cu Aldea din Birluiu, pentru că a fost Aldea sluga sfintei mănăstiri și vecin; și l-au trimis în satele sfintei mănăstiri să strîngă și să ia datul din porci și din stupi și dăjdiile țiganilor. Și întru aceasta, Aldea, el a furat și a ascuns 900 aspri, de i-a mîncat. Iar apoi, egumenul și frații călugări, ei au aflat; deci au trimis de au scris și au cercetat urma lui și au aflat astfel adevărul. Și întru aceasta, Aldea a luat lege să jure că n-a furat acești aspri ai sfintei mănăstiri; iar el nicidecum n-a putut să jure. Astfel, după aceea, egumenul și călugării, ei l-au prădat după faptele lui rele, de i-au luat 1 cal și 6 porci.

Iar după aceea, Aldea, în pizmă, el a luat un țigan al sfintei mănăstiri, fără nici o ispravă și nu s-au pîrît de față.

Întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și am aflat domnia mea adevărul, că Aldea este om vinovat și n-a putut să jure.

Pentru aceasta, am dat domnia mea părintelui egumen Efrem, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să-și ia și să întoarcă acel țigan al sfintei mănăstiri de la Aldea, să-l ducă la sfânta mănăstire. Și după aceea, iarăși să fie volnici egumenul și călugării de la sfânta mănăstire să ia de la Aldea dajdia ce este după legea veche, pentru că a fost vecin al sfintei mănăstiri, iar el s-a cnezit. Și nimeni să nu cuteze a-i tulbura. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Neagoe mare vornic.

A scris Văsiu, ianuarie 9 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I. nr. 844 (Bistrița, LXV/456). Orig., hîrtie (31,5 × 20,5), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1796; altă traducere ibidem, ms. 194, f. 386.

Datat după domn și ispravnic.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 338. Fasc. *Ibidem*, 532.

177

1570 (7078) ianuarie 9, București.

† Многостію божію, Іу Ілїѣандрѣ воєвода и господинѣ въсою земле Уггровладинское, синѣ великаго и прѣдобраго Мирчев воєвода, а неписеѣ Мнхнев воєвода. Дават господство ми сїю побелѣнїе господства ми Лѣкѣв и полев Бѣлчию и съ ннх синовн си, елици на Богѣ даст, такоже да на сѣт шчинѣ 8 Тѣдореци Мелнкѣв, шт дел Неделко дворник лѣ стѣже, понеже покѣпи Лѣка и поп Бѣлчио више речена шчинѣ шт Неделко дворник, за хгг аспри тѣрски.

И пакн да ест Цюрек и Бѣлканов шчинѣ 8 Тѣдореци, шт дел Неделкодворник Шї и пол стѣже, понеже покѣпи Цюра и Бѣлкан више речена шчинѣ шт Неделко дворник, за хдхн аспри тѣрски.

И пакн да ест Іунов и Лѣпѣлов шчинѣ 8 Тѣдореци, шт дел Неделко дворник Шї и пол стѣже, понеже кѣповаше Іуш и Лѣпѣл више речена шчинѣ шт Неделко дворник, за хдхн аспри тѣрски; али да дрѣжет Іуш със вратниам си, Радѣл и Нѣгое, двѣ делсе, а Лѣпѣл да дрѣжет една дела. Ђще да се знает тко шт ннх коанко ест келтсвал над сън шчинѣ: Іуш и Радѣл и Нѣгое хдѣр аспри, а Лѣпѣл ест келтовал фн аспри.

И пакн да ест Іунов и Нѣгоев и Радѣлов шчинѣ 8 Тѣдореци, шт дел а неписеѣ си Мирчев ѣ стѣже, понеже кѣповаше више речени людїе сън шчинѣ шт Мирча за едни кон вѣден за ѣ аспри.

И продадоше више речени шчинне, више реченим людїе, за ннхномѣ добромѣ волю, със знанїе въсем мегїашом и шт гор и шт дол.

Тем радї, дадох и господство ми више реченим людїе, такоже да на сѣт шчинѣ и въ хѣбѣ, ним и синовом на и вншком и превншчнтом на и ни шт когоже непоколѣбимо, порнзмѣ господства ми.

Сеже и свидетелїе поставѣтем господство ми: жѣпан Нѣгое велики дворник и жѣпан Іуан велики лшгѣфет и Бадѣ внстїар и Стан спатар и Мирѣ комис и Івашко столник ¹ и Гонцѣ пѣхарник и жѣпан Стонкица велики постелник. Исправник, Іуш велики лшгѣфет.

Нис аз, Колицѣ, генарїе ѣ днн, въ град Бѣкѣрци, въ текѣщї лѣтом, въ лѣт хзон.

† Іу Ілїѣандрѣ воєвода, многостїа божїю, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Luca și popii Belciu și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Tudoreștii lui Melică, din partea lui Nedelco vornic 35 stînjeni, pentru că a cumpărat Luca și popa Belciu mai sus-zisa ocină de la Nedelco vornic, pentru 3 300 aspri turcești.

Și iar să fie lui Giura și lui Vîlcan ocină în Tudorești, din partea lui Nedelco vornic 17 stînjeni și jumătate, pentru că a cumpărat Giura și Vîlcan mai sus-zisa ocină de la Nedelco vornic, pentru 1 650 aspri turcești.

Și iar să fie lui Ion și lui Lupul ocină în Tudorești, din partea lui Nedelco vornic 17 stînjeni și jumătate, pentru că a cumpărat Ion și Lupul mai sus-zisa ocină de la Nedelco vornic, pentru 1 650 aspri turcești; însă să țină Ion și frații săi, Radul și Neagoe, două părți, iar Lupul să țină o parte. Încă să se știe cine dintre ei cît a cheltuit pe această ocină: Ion și Radul și Neagoe 1 100 aspri, iar Lupul a cheltuit 550 aspri.

Și iar să fie lui Ion și lui Neagoe și lui Radul ocină în Tudorești, din partea nepotului lor Mircea 5 stînjeni, pentru că au cumpărat mai sus-zii oameni această ocină de la Mircea, pentru un cal prețuit 400 aspri.

Și au vîndut mai sus-zisele ocine, mai sus-zii oameni, de a lor bună voie, cu știrea tuturor megiașilor și din sus și din jos.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea mai sus-zii oameni, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Ivașco stolnic¹ și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Ion mare logofăt.

Am scris eu, Colțea, ianuarie 9 zile, în cetatea București, în cursul anilor, în anul 7078 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., XXII/23. Orig., perg. (26,5 × 37,5), pecete timbrată. Copie slavă și traducere din 1919 ibidem, ms. 1 232, f. 127—128; altă traducere la Muzeul de istorie a Municipiului București, nr. 27 429, f. 77.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 338—339.

¹ În loc de: *fost stolnic*; între 1569 noiembrie 20 — 1570 februarie 15 mare stolnic este Bratu.

178

<1570> ianuarie 12.

† Многостію божією, Іоу Аліхандрѣ воєвода и господинѣ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми слѣг господства ми Гергина логофет, ікоже да мѣ сѣт нѣкон внограда вт Лєсрдѣни, еже нх ест покѣпна вт братіам си чеді, синовн Рошкѣв, тере нм ест дал четри вечни вт Мѣшетеци, в добриа две сиромасн.

И потом, при дѣни поконномѣ Петрѣ воєвода, нмал ест Гергина логофет притесненіе вт синовн Бадєк, Нѣгоє и Дрѣгич. И сице сѣт съпреан уни пред поконнаго Петрѣ воєвода по Гергина логофет како не нмат ни ни едно метѣх ѣ Лєсрдѣни и ѣ Мѣшетеци, ниже мѣ сѣт за дѣдінѣ. Таже ѣ тем, Петрѣ воєвода вѣзел ест више речени вечни вт Лєсрдѣни и вт Мѣшетеци и дал нх ест синовом Бадєк. И потом, ѣзел нх ест и вт синове Бадєк таже нх ест дал Іванов више велки логофет.

Таже више речени внограде Гергинев логофет стоаше дажинце ѣ внарнич господски и колѣрски. И ѣ тем, Гергина нѣст могѣл дрѣжати нх дажинце, анѣ

ИХ ЕСТ СВЕДЕТЕЛСТВОВАЛ ДА ЕХ ПРОДАЕТ; И ШЦѢННА СЕ ЕСТ СЪС МНХАЮ ГРЪК УТ ПИ-
ТЕЩИ, ЗА ХАФ АСПРИ. И ВЪЗЕЛ ЕСТ ГЕРГИНА УТ МНХАЮ АСПРИ ХИ. И ПОСТАВНА СИ СЪТ
ДЪНЪ УТ ТЕХ АСПРИ, ЧТО МЪ ЕСТ УСТАЛ ДА МЪ НХ ДАВАЕТ, ПО БЪСКРЪСЕНІЕ ХРИСТОВО.
И КЪДА ЕСТ БНУ НА ДЪНЪ, МНХАЮ ПАКИ НЪСТ НМАЛ ДАТИ ЕМЪ АСПРИ ВЪСН, АНЪ ТЪЧІЮ
МЪ ЕСТ ДАЛ УИ АСПРИ; УТ ДРЪЗН АСПРИ, ПАКИ ПОСТАВНА СИ ЕСТ МНХАЮ ДЪНЪ НА СВѢТН
ПЕТРЪ.

И КЪДА ЕСТ БНУ ПО СВѢТАГО ПЕТРА, КЪДА СЪМ ПРИШЕЛ ГОСПОДСТВО МН ВЪ НАСТОЛ
ГОСПОДСТВА МН, А СЛЪГ ГОСПОДСТВА МН, ГЕРГИНА ЛОГОФЕТ, ЖАЛОВА ГОСПОДСТВО МН
КАКО ЕСТ БНУ ПРИТЕСНЕН, ТЕРЕ МЪ СЪТ БНАИ ШЗИМАЛИ КОМАТЕ. И ГОСПОДСТВО МН ГЛЕДАХ
РЕДЪ ГЕРГИНЕК ЛОГОФЕТ, ПО ПРАВДЪ И ЗАКОН И ИСТИНСТВОВАХ КАКО МЪ СЪТ БНАЕ ВШЕ
РЕЧЕНИ УЧИНЕ И ВЕЧНИИ ПРАВЕ И ЗА ДЪДАІНЕ. И ДАЛ МЪ СЪМ ГОСПОДСТВО МН ДЪДАІНЕ
ЕМЪ.

И ПОСЛЕ, ВШЕ РЕЧЕНЪ ГРЪК, МНХАЮ, УИ СИ ЕСТ ИСПРОСИ АСПРИ УТ ГЕРГИНА, ЕЖЕ
ЕСТ БНУ ДАЛ РАДІ ТЕХ ВШЕ РЕЧЕНИ ВНОГРАДІ, ТЕХ ХИ И ТЕХ УИ АСПРИ. И ДАЛ МЪ НХ
ЕСТ ГЕРГИНА ЛОГОФЕТ ТЕХ АСПРИ НА РЪК МНХАЮК.

СЕГО РАДІ, ДАДОХ И ГОСПОДСТВО МН ГЕРГИНЕК ЛОГОФЕТ, ТАКОЖЕ ДА МЪ СЪТ
ВШЕ РЕЧЕНИ ВНОГРАДІ МИРНИ И СЛОБОДНИ. И НИХТО ДА НЕ СМЪЕТ ВАНТОВАТИ ПРЕД
СІЕ КНИГ ГОСПОДСТВА МН. ИНАКО ДА НЪСТ, ПО РЕЧ ГОСПОДСТВА МН.

Исправник, ІУН ВЕЛНИК ЛОГОФЕТ.

ПИС АЗ, ШЕФАН, МЪСЕЦА ГЕНАРІЕ БІ ДЪНИ.

† ІУ АЛІѢАНДРЪ КВЕВЪДА, МНОСТІЮ БОЖІЮ, ГОСПОДЕНЬ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn. Dă domnia
mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Gherghina logofăt,
ca să-i fie niște vii în Leurdeni, pe care le-a cumpărat de la verii săi, fiii lui
Roșca, de le-a dat patru vecini din Mușetești, 2 buni și doi săraci.

Iar după aceea, în zilele răposatului Petru voievod, a avut Gherghina
logofăt cotropire de la fiii lui Baba, Neagoe și Drăghici. Și astfel au pîrit
ei înaintea răposatului Petru voievod pe Gherghina logofăt că nu are el nici
un amestec la Leurdeni și la Mușetești, nici nu-i sînt de moștenire. Astfel,
la aceasta, Petru voievod a luat pe mai sus-ziiși vecini din Leurdeni și din
Mușetești și i-a dat fiilor lui Baba. Iar după aceea, i-a luat și de la fiii lui Baba
și i-a dat lui Ivan fost mare logofăt.

Astfel mai sus-zisele vii ale lui Gherghina logofătul s-au făcut dajnice
la vinăriciul domnesc și boieresc. Și întru aceasta, Gherghina n-a putut să
le țină ca dajnice, ci a mărturisit că le vinde; și s-a tocmit cu Mihai Grecul
din Pitești, pentru 1 700 aspri. Și a luat Gherghina de la Mihai 650 aspri.
Și au pus zi pentru acei aspri, ce a rămas să-i dea, după Învierea lui Hristos.
Iar cînd a fost la zi, Mihai iar n-a avut să-i dea aspri toți, ci i-a dat numai
450 aspri; pentru ceilalți aspri, iar și-a pus Mihai zi la sfîntul Petru.

Iar cînd a fost după sfîntul Petru, cînd a venit domnia mea în scaunul
domniei mele, iar sluga domniei mele, Gherghina logofăt, s-a jeluit domniei
mele că a fost cotropit, de i s-au luat averile. Iar domnia mea am cercetat
rîndul lui Gherghina logofăt, după dreptate și lege și am adevărit că i-au fost
mai sus-zisele ocine și vecini drepte și de moștenire. Și i-am dat domnia mea
dedinele lui.

Iar după aceasta, mai sus-zisul grec, Mihai, el și-a cerut înapoi asprii
de la Gherghina, pe care i-a dat pentru acele mai sus-zise vii, acei 650 și acei
450 aspri. Și i-a dat Gherghina logofăt acei aspri în mîna lui Mihai.

De aceea, am dat și domnia mea lui Gherghina logofăt, ca să-i fie mai sus-zisele vii în pace și slobode. Și nimeni să nu îndrăznească a tulbura înaintea acestei cărți a domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Ion mare logofăt.

Am scris eu, Ștefan, luna ianuarie 12 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 845 (Sf. Apostoli, IX/2). Orig., hîrtie (30,5 × 21,5), pecete aplicată, căzută. Cu două traduceri: de la sfîrșitul sec. al XIX-lea și de la începutul sec. al XX-lea.

Copie slavă din 1947 și traducere, *ibidem*.

Datat după domn și ispravnic.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 339—340. Facs. *Ibidem*, 533.

179

1570 (7078) ianuarie 14.

† Многостію божією, Іу Алѣксандръ воєвода и господинъ въсон земле Згг-ррорвлѣхинскон, синъ велкаго и добраго Мирчев воєводѣ, сына Мнѣнев воєводѣ. Дават господство ми сно повелѣніе господства ми Банчнлѣвѣ вт Пощчеци, іакоже да мѣ ест¹ негов делъ вса, еанка се хѣтет избрати, понеже мѣ ест стара и правѣшчнинѣ, дѣдінѣ.

И потѣм, прінде самъ Бѣнчнлѣ предъ господства ми, тере побрати по пастѣркомъ си, Радѣл, да ест братъ по вчинѣ със дрѣгн синоенъ Бѣнчнлѣвѣ, Драгомиръ и Бадѣл. И побратна га ест Бѣнчнлѣ по пастѣркомъ си, Радѣл, вт неговъ добромъ волѣю и със знаніе въсемъ мегішшѣмъ.

И пакъ покѣпнъ Иванъ вчинѣ вт Зрънѣ, вт делъ емѣ третаго дела, за хѣфъ аспрн.

Или велѣгн да си знаетъ: вт хотарѣла Грошнлоръ по дѣла до Пнскѣла Скъртѣ, вт тѣе по дѣла Флещнлоръ, гдѣеже се станѣтъ със хотарѣла Нѣгоканнѣмъ.

И потомъ, побрати Бладѣл по братъ си Марешѣ надъ неговъ делъ за вчинѣ, надъ половннѣ, іакоже да бѣдетъ дѣлѣ братіе в вѣки.

И пакъ даде Калинъ вчинѣ дещерѣмъ си Нѣкъшевѣ, іакоже да иматъ вчинѣ кѣпно със дрѣгн братіе, синоенъ Калиновъ, по нме Радѣл.

И пакъ покѣпнъ Иванъ вчинѣ вт Станко вт Борлещн, вт делъ его вт Пощчеци, еднн ннѣ и половннѣ, въ ѣста Пловоемъ и вт Сѣбрѣшіа Мерншаннѣмъ пакъ еднн ннѣ и половннѣ и вт Сѣбрѣшіа Рошкъѣ еднн ннѣ и седаніе за кѣкю със градінѣ, понеже покѣпнъ Иванъ внше реченн ннѣ и седаніе за кѣкю вт Станко, за тѣ аспрн.

И пакъ покѣпнъ Бонко седаніе за кѣкю вт Зрънѣ, за дѣлѣ краѣе и ѣ кози със млеко. И да се знаетъ того седаніе, вт Сѣлчн до Прѣндѣ ѣ вале на краюци ннѣзевѣ. Или Иванъ да иматъ вт того седеніе третаго <делъ>.

И да се знаетъ хотаре Пощчецінѣмъ: вт хотарѣла Флещнѣмъ по дрѣмѣла, до Пнскѣла Бѣхѣнѣмъ, ндѣеже се състанѣтъ със хотарѣла Дръганнѣмъ а вт ѣздолъ по матко Дарѣѣ, по брѣгѣ вт горѣ, докле минѣтъ презъ Бацковъ тере далъ ѣ стѣжарн, вт дрѣмъ ѣ дѣла а вт дѣла Кодменнѣцѣмъ ѣздолъ, по вале, до матка Кодменнѣцѣмъ, таже по вода Кодменнѣцѣмъ ѣздолъ до хотарѣла Грошнлоръ а вт тѣе по код хотарѣла Грошаннѣмъ, до Каменъ.

Сего радѣ, дадохъ и господство ми шѣемъ людіе внше писани, іакоже да нмъ сѣтъ въ вчинѣ и въ шѣѣѣ, ннѣмъ и синоемъ ннѣмъ и внокомъже и правнотѣтѣмъ ннѣмъ и не вт когоже непокѣолаѣбнѣмъ, по речъ господства ми.

И СРЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛѢМ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН НѢГОЕ ВЕЛИКИ ДВОРНИК И ЖЪПАН ІОН ВЕЛИКИ ЛЮГВѢТ И БАДѢ ВИСТІАР И СТАН СПАТАР И МИТРЕѢ КОМИС И БРАТѢА СТОЛНИК И ГОНЦѢ ПЕХАРНИК И ЖЪПАН СТОИКА ВЕЛ² ПОСТЕЛНИК. ИСПРАВНИК, НѢГОЕ ВЕЛ ДВОРНИК.

ПИС ГЕРГИНА, МѢСЕЦА ГЕНАРИЕ ДѢ ДЪНИ, УТ ПДАМАЖЕ ДО СЕЛѢ ТЕКЪШИМ ЛѢТЪМ ХЪОН.

† Іо ПЛАЏАНДРОС ВЕРЕВДАС, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ, ГОСПОДИНЪ.

⟨Pe marginea din dreapta, de aceeași mînă:⟩

И ПAK ПOKЪПН РАДУЛ И НВАН И БАНЧЮЛ И ѠПРѢ УЧНИС УТ ДЕЛ ПЛЕБЛОК УТ ФЛЕЩИ, ЗА ХАФН АСПРИ, АЛИ ПОЛ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Băncilă din Poucești, ca să-i fie¹ partea lui toată, cît se va alege, pentru că îi este veche și dreaptă ocină, dedină.

Iar după aceea, a venit singur Băncilă înaintea domniei mele, de a înfrățit pe fiul său vitreg, Radul, să-i fie frate pe ocină cu ceilalți fii ai lui Băncilă, Dragomir și Badea. Și l-a înfrățit Băncilă pe fiul său vitreg, Radul, de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor.

Și iar a cumpărat Ivan ocină de la Zîrnă, din partea lui, a treia parte, pentru 2 500 aspri.

Însă hotarele să se știe: din hotarul Groșilor pe deal pînă la Piscul Scurtu, de aici pe dealul Fleștilor, unde se întîlnește cu hotarul Negovanilor.

Iar după aceea, a înfrățit Vladul pe fratele său Mareș peste jumătate din partea lui de ocină, ca să fie doi frați în veci.

Și iar a dat Călin ocină fiicei sale Neașa, ca să aibă ocină împreună cu ceilalți frați, fiii lui Călin, anume Radul.

Și iar a cumpărat Ion ocină de la Staico din Borlești, din partea lui din Poucești, un ogor și jumătate, la gura Plopilor și din Obîrșia Merișanilor iarăși un ogor și jumătate și din Obîrșia lui Roșca un ogor și vatră de casă cu grădină, pentru că a cumpărat Ion mai sus-zisele ogoare și vatră de casă de la Staico, pentru 300 aspri.

Și iar a cumpărat Voico vatră de casă de la Zîrnă, pentru două vaci și 2 capre cu lapte. Și să se știe această vatră, de la Sălcii pînă în Prund în vale la marginea livezilor. Însă Ivan să aibă din : ce istă vatră a treia⟨parte⟩.

Și să se știe hotarele Pouceștilor: din ho'arul Fleștilor pe drum, la Piscul Tîlharilor, unde se întîlnește cu hotarul Drăganilor și de aici în jos pe matca Darăi, pe mal, în sus, pînă trece peste Bațcov, de dă la stejari, din drum în deal și din dealul Codmeniței, în jos pe vale, pînă la matca Codmeniței, apoi pe apa Codmeniței în jos pînă la hotarul Groșilor și de aici, pe lîngă hotarul Groșanilor, pînă la Piatră.

De aceea, am dat și domnia mea acestor oameni mai sus-scriși, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ion mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Bratul stolnic și Gonța paharnic și jupan Stoica mare² postelnic. Ispravnic, Neagoe mare vornic.

A scris Gherghina, luna ianuarie 14 zile, de la Adam și pînă acum curgea anilor 7078 (1570).

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

⟨Pe marginea din dreapta, de aceeași mână:⟩ Și iarăși au cumpărat Radul și Ivan și Banciul și Oprea ocină din partea lui Albul din Flești, pentru 1 550 aspri, însă jumătate.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 846 (Valea, XVI/13). Orig., perg. (26,5 × 36), pecete timbrată. Cu o traducere de la începutul sec. al XX-lea. EDIȚII. Trad. DIR, B, 340–341.

¹ Cuvintele: „иже да мѣ ест“ („ca să-i fie“) sînt scrise deasupra rîndului.

² Cuvînt scris deasupra rîndului.

180

1570 (7078) ianuarie 16, București.

† Многостію божію, Іу Аліѣандрѣ воєвода и господинѣ вѣсон земли Угровлахи́нскои, синѣ великаго и прѣдобраго Мирчевоєвода, синѣ Михневоєвода. Дават господство ми сію повѣленіе господства ми Дѣмитров и със прѣви брат чеді, именем Никѣлача и със синовн си, іакоже да им сѣт учинѣ ѣ Липов, ни́хно деа вѣсѣх, варе коинко се хтет изврати ѡт по вѣс местом, ѡт полю и ѡт вод и ѡт шѣм и ѡт силншѣ селом и съ вѣсѣми хотарѡм, занеже им сѣт стара и права учинѣ и дѣдинѣ.

И потом, Дѣмитрѣ и със прѣви брат чеді Никѣлача, они сѣт сами принди пред господства ми, тере сѣт продали ѡт над ни́хно деа за учинѣ, ѡт над вѣс месѣ¹том, двѣ ѣжи ѣ Липов, али Ралево със синовн си, за ѣи и Боево, за ѣ аспри и Добромирѣсѣво, за [за] ѣ аспри и Филипов със синовн си, за ѣи аспри и Беаков, за ѣ аспри и Тѣшлинга със братниам си и със шѣр им Торнѣ, за ѣ аспри и Сѣмбоотниов, за ѣ аспри и Шефанов, за ѣи и Бѣртанов, за ѣ аспри и Тѣдорѡво със братниам си, за ѣи и Юево, за ѣ аспри и Радославов, за ѣ аспри и Сѣтинславов, за ѣ аспри и Станчюлов, за ѣи аспри и Добрево, за ѣ аспри и Новаков със братниам си, <за>¹ ѣи и Торничев със братниам си, за ѣи и Бѣево със синовн си, за ѣи аспри; занеже ѡ сѣт <покѣпани>¹ сіе людіе, еже сѣт више писани, сіе ѣжи за учини, ѡт Дѣмитрѣ и ѡт прѣви брат чеді, Никѣлача, али ѡт деа им две ѣжи ѡт над вѣс местом, цѣнѣм чин хѣри аспри.

И продали сѣт Дѣмитрѣ и със Никѣлача сіе учини, еже сѣт више писани, ѡт ни́хно добро волю и ѡт пред господства ми и със ѣзнаніе вѣсем мегнашнм, ѡт гор и ѡт дол.

Сего раді, дадох и господства ми шевези людіе, еже сѣт више писани, іакоже да им сѣт учинѣ, шѣево, им и синовн им и внѣкомѣ и прѣвнѣчетом и не ѡт когождѡ непотѣкнѡвено, порнѣ¹мо господства ми.

Сеже и сведетеліе поставѣтем господства ми: жѣпан Нѣгоє велики дворник и Іван велики логофет и Стан спатар и Бадѣ вистіар и Івашко столник ² и Митрѣ комис и Гонцѣ пѣхарник и Стоинкица велики постелник. Исправник, Стонка логофет.

Пис аз, Балдовни, мѣсеца генаріе ѣи дѣни, вѣ настоини градѣ глаголеми Бѣзѣкѣреши, вѣ лѣт хѣон.

† Іу Аліѣандрѣ вшевода, многостіа божію, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dumitru și cu vărul ⟨său⟩, primar, anume Niculcea și cu fiii săi, ca să le fie ocină în

Lipov, partea lor toată, oricît se va alege de peste tot locul, din cîmp și din apă și din pădure și din seliștea satului și cu tot hotarul, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, Dumitru și cu vărul (său) primar Neculcea, ei au venit singuri înaintea domniei mele, de au vîndut din partea lor de ocină, de peste tot locul, două funii în Lipov: însă lui Ralea cu fiii săi, pentru 150 (aspri) și lui Boia, pentru 50 aspri și Dobromiresei, pentru 50 aspri și lui Filip cu fiii săi, pentru 150 aspri și lui Velco, pentru 200 aspri și lui Tușliga cu frații săi și cu cumnatul lor Tornea, pentru 300 aspri și lui Simbotin, pentru 50 aspri și lui Ștefan, pentru 150 și lui Birtan, pentru 50 aspri și lui Tudor cu frații săi, pentru 200 și lui Iova, pentru 50 aspri și lui Radoslav, pentru 50 aspri și lui Stănislav, pentru 50 aspri și lui Stanciul, pentru 150 aspri și lui Dobre, pentru 50 aspri și lui Novac cu frații săi, (pentru)¹ 150 și lui Tornici cu frații săi, pentru 150 și lui Vue cu fiii săi, pentru 150 aspri; pentru că au (cumpărat)¹ acești oameni, care sînt mai sus-scriși, aceste funii de ocină, de la Dumitru și de la vărul (său) primar Neculcea, însă din partea lor două funii de peste tot locul, prețul face 2 150 aspri.

Și au vîndut Dumitru și cu Neculcea aceste ocine, care sînt mai sus-scrise, de a lor bunăvoie și dinaintea domniei mele și cu știrea tuturor megiașilor, din sus și din jos.

De aceea, am dat și domnia mea acestor oameni, care sînt mai sus-scriși, ca să le fie ocină, ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de către nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și Ioan mare logofăt și Stan spătar și Badea vistier și Ivașco stolnic² și Mitrea comis și Gonțea paharnic și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Stoica logofăt.

Am scris eu, Baldovin, luna ianuarie 16 zile, în cetatea de scaun numită București, în anul 7078 (1570).

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 847 (Zlătari, VI/1—2). Orig., perg. (25,5 × 39,5), pecete timbrată. Cu o traducere din sec. al XVIII-lea.

EDIȚII. Trad. Nicolăescu-Plopșor, *Mon. j. Dolj*, 76—77 și 82—83; *DIR*, B, 342.

¹ Omis.

² În loc de: *fost stolnic*; între 1569 noiembrie 20—1570 februarie 15 mare stolnic este Bratu.

† Многостію божією, Іоу Аліхандрѣ воєвода и господинѣ въсон земли Уггровлахінскон, синѣ великаго и прѣдобраго Мирчев воєвода, синѣ Мнхнев вшевѣда. Дават господство ми сію повѣленіе господства ми свѣтомѣ монастирѣ зовомаго Добрѣша, идеже ест храм свѣтѣн Бъведеніе прѣчистѣн владічнице нашеи Богородице, такоже да мѣ ест село зовомаго Кривина въса и <Поіана Чолан>¹ въ въса и челѣдї ацггани, по име Иван със децами си и Ника със децами си и Нан със децами си и Мѣтѣла със децами си и Сѣпрѣ със децами си и Шнѣрашѣла със децами си, понеже сіе вше речене вчине и ацггани дадоше жѣпан Радѣл и жѣпан <Бад>¹ пѣхарник и жѣпанца Блѣдаи вт ннхном добром волю свѣтомѣ монастирѣ.

И потом, пакн да мѸ ест свѣтѣн монастыр село Брѣщн вѣс, със вѣсом хотаром шт посевде, варе еанка се хтет избрати н д челѣдї шт ацгани, по нме Стонка със децамн си н Радул със децамн си н Дан със децамн си н Крѣчюн със децамн си, понеже даде сам Станчул спатар.

И пакн да мѸ ест свѣтомѸ монастырѸ ХѸмѣрѣнн, сирѣч Поенле МамѸ-лѸю; понеже сїе вѣсе вше речене шчине н ацгани дадоше н приложише тѣх <вше речени болѣ>ри вѣ свѣта монастыр ешеже шт при <дѣни> поконномѸ Басараб вше-вѣда. И еше вндѣх господство ми <кингѸ Басараба> воевода със великое заканн-нїе... <помр>ачена н раздрѣта.

Таже господство ми ю шкрѣпна н <шновна>, пакже да мѸ ест свѣтомѸ монастырѸ вѣ <шчннѸ н вѣ> шхабѸ н вѣ шкрѣплѣнїе н вѣ пшшѸ божествиннм <н>-ноком> н нам вѣчное вѣспомнннїе.

И еше н заканнннїе поставлюх господство ми: аше кого шт ннх... нм нн шт нно племеннк хокет покѣсит шзмнати сїе вше речене шчине н ацгани <шт свѣта монастырѸ, да> ест проклет н аналнма шт <тѣї> свѣтнх штцн нже вѣ Ннкен н да нмат шчѣстїю съ ЮѸда...

И свѣдѣтелїе поставлех господство ми... жѸпан <Іван> велики логофет н Б<адѣ> встїар н Стан спатар н Мнтрѣ комнс н БратѸа столннк н <Гонцѣ> пѣхарннк н жѸпан Стонка велики постелннк. Исправннк, Нѣгое велики дворннк.

Ѣже ю написах, аз Лѣсдат граматнк, мѣсеца генарїе Ѣї дѣни, вѣ лѣт ^хзон.

† Іw АлїѸандрѸ вшевѣда, милостїю божїю, господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Dobrușa, unde este hramul sfintei Intrări în biserică a preacuratei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu, ca să-i fie satul numit Crivina tot și <Poiana Ciolanului>¹ toată și sălaşele de țigani, anume Ivan cu copiii săi și Nica cu copiii săi și Nan cu copiii săi și Mutul cu copiii săi și Oprea cu copiii săi și Ungurașul cu copiii săi, pentru că aceste mai sus-zise ocine și țigani le-au dat jupan Radul și jupan <Bad>¹ea paharnic și jupanița Vlădaia, de a lor bunăvoie sfintei mănăstiri.

Iar după aceea, iarăși să-i fie sfintei mănăstiri satul Brăeștii tot, cu tot hotarul de pretutindeni, oricît se va alege și 4 sălaşe de țigani, anume Stoica cu copiii săi și Radul cu copiii săi și Dan cu copiii săi și Crăciun cu copiii săi, pentru că i-a dat însuși Stanciul spătar.

Și iar să-i fie sfintei mănăstiri Humurenii, adică Poenile Mamului; pentru că aceste toate mai sus-zise ocine și țigani le-au dat și le-au dăruit acești <mai sus-zși> boieri la sfînta mănăstire, încă din <zilele> răposatului Basarab voievod. Și încă am văzut domnia mea <cartea lui Basarab> voievod cu mare blestem... pătată și ruptă.

Astfel domnia mea am întărit-o și <am înnoit-o>, ca să-i fie sfintei mănăstiri de <ocină și de> ohabă și de întărire și de hrană dumnezeieștilor <călugări> și nouă veșnică pomenire.

Și încă și blestem am pus domnia mea: dacă cineva dintre ei... lor sau din alt neam se va încumeta să ia aceste mai sus-zise ocine și țigani <de la sfînta mănăstire, să fie> blestemat și anatema de <318> sfinți părinți de la Nicheia și să aibă parte cu Iuda...

Și martori am pus domnia mea: ... jupan <Ioan> mare logofăt și B<adea> vistier și Stan spătar și Mîtreă comis și Bratul stolnic și <Gonțea> paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare vornic.

7078 Și eu, Lăudat grămatic, care am scris-o luna ianuarie 19 zile, în anul <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 848 (Ep. Rîmnic, LXXVIII/2). Orig., hîrtie (43 × 28), rupt și șters, pecete timbrată. Cu o traducere din sec. al XVIII (sub ian. 9); alte traduceri: ibidem, ms. 2083, f. 205 și la Bibl. Acad., CMLXXVI/223 și ms. 2530, f. 403 (sub ian. 9).

EDIȚII. Trad. Bulat, *Contribuțiuni*, 1–2 (sub ian. 9); *DIR*, B, 343.

¹ Cf. *DRH*, B, vol. II, doc. nr. 198 și 217.

182

<1570> ianuarie 19.

7080 <1572> ghenar 19.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alecsandru voevod și domnu. Dat-am domniia mea această carte a domnii mele satului Ařeșanilor, ca să fie în pace și slobozi pentru pîra care a fost avut cu satu Căpățineni, căci că au fost întrat satu Căpățineni în moșiia satului Hăreșanilor dă au fost tăiat și au fost spart hotarăle încă din zilele răposatului Radu voevod. Și i-au prădat pă ei pentru greșala ce au fost greșit. Iar satul Căpăținenii, ei au fost luat lege doisprezece boeri, de au jurat cum n-au întrat în moșiia satului Hăreșanilor năicūm. Iar după aceia, satul Hăreșanii au fost luat lege peste legea Căpăținenilor doaozeci și patru de boeri, de au călcat pe acei doisprezece boeri. Și au rămas satul Căpățineni dă lege dinnaintea Radului voevod și dinnaintea Mircii voevod.

Așijderea au avut satu Hăreșani și înnaintea domnii mele pîră cu satul Căpățineni și așa pîra Căpățineni înnaintea domnii mele, cum ca să între iarăș în moșiia Hăreșanilor și ca să le întoarcă bucatele ce le-au fost luat atuncea pentru acea greșală. Iar într-aceia domniia mea am căutat și am judecat, pe dreptate și pre lege, cu toți cinstiți dregători și am văzut domniia mea și cărțile altor bătrîni domni: cartea Radului vodă și cartea Mircii vodă, cum că au fost rămas Căpățineni dă lege. Așijderi au rămas Căpățineni dă lege și dinnaintea domnii mele.

Drept aceia, am dat domniia mea Hăreșaniilor, ca să-și fie moșile lor pre bătrînile hotară și ca să fie în pace și slobozi și pentru o deșugubină ce s-au luat satului Căpăținenilor, pentru un om legat ce s-au fost scăpat dă la dînșii. Iar Căpățineni, ei au fost jurat cu 12 boieri cum că n-au scăpat acel om de la dînșii, ci au scăpat de la Hăreșani, iar satul Hăreșanii au fost jurat cu 24 de boeri, dinnaintea lui Petru voevod cum că este istovit de Căpățineni.

Drept aceia, niminea să nu mai îndrăznească a-i bantui preste această carte a domnii mele. Și într-alt chip să nu fie, după zisa domnii mele.

Și ispravnic, Ion vel logofăt.

Și au scris Belcea ce-i zic Lăudat logofăt.

Arh. St. Buc., Suluri, nr. 37 (nr. 5). Copie după traducere.

Datat după domn și ispravnic.

EDIȚII. *DIR*, B, 344. Sacerdoțeanu, *Aref*, 198.

† Милостію божію, Іу Алѣксандрѣ воевода и господинь вѣсоу земле Уггровлаѣинское, синь великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, анепсѣ Мнѣнев воевода. Дават господство ми сіе повеленіе господства ми Станчюлов и Мангѣлов и Бѣлаѣрше и Стонкѣв и Станчюлов и Станов и Грѣмѣзнилъ «и Драгѣев» и Іѣков и Тома със синовн си, елици «им Богъ прииѣ» стит, такоже да им ест учинѣ 8 Сѣка вт дел Дрѣгѣичовъ, али вт Пискѣл Тѣрцим, али вт Рѣмпа до пѣт к. . . шв и Поиана със Спиниѣ, понеже ю сѣт покѣпили вт Драгич, за хз аспри готови.

И пак покѣпи Станчюла учинѣ 8 Сѣка, вт дел Стонкѣнев половинѣ, понеже ю покѣпи вт Стонкѣна, за 7 аспри готови.

И продали сѣт сѣн више речени людіе вт своним добрим волю и със знаніе вѣсѣм мегнишим и вт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми Станчюлаше и Мангѣлов и Бѣлаѣрше и Стонкѣв и Станчюлаше и Станше и Грѣмѣзнилѣв и Драгѣев и Іѣков и Томев, такоже да им сѣт сіе више речени учинѣ вѣ шѣбѣ, ним и синовом им и вишком и прѣвѣнчетом им и ни вт кожеже непотѣкновеном, поризмо господства ми.

«Сеже и сведетелїе пос»тавлѣем господство ми: жѣпан Нѣгое велики дворник и жѣпан Іуан велики лѣгѣфет и Стан спатар и «Митр»ѣ комис и Братѣл столник и Гонцѣ пѣхарник и жѣпан Стонка вел постелинк. Исправник, Нѣгое велики дворник.

Пис Продѣ, мѣсеца генарїе кѣ дни, вѣ настолни град Бѣкѣрещи, вѣ лѣт хзон.

† Іу Алѣксандрѣ воевода, милостїа божїа, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul și lui Mangul și lui Bălaur și lui Stoica și lui Stanciul și lui Stan și lui Grumăzila «și Draghiei» și lui Iacov și lui Toma cu fiii lor, cîți «le va lăsa Dumnezeu», ca să le fie ocină în Seaca din partea lui Drăghici, însă din Piscul Turcilor, însă de la Rumpa pînă la drumul c. . . lui și Poiana cu Spinii, pentru că au cumpărat-o de la Drăghici, pentru 7 000 aspri gata.

Și iar a cumpărat St(anciul) ocină în Seaca, din partea lui Stoichină jumătate, pentru că a cumpărat-o de la Stoichină, pentru 300 aspri gata.

Și au vîndut acești mai sus-zși oameni de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Stanciul și lui Mangul și lui Bălaur și lui Stoica și lui Stanciul și lui Stan și lui Grumăzila și Draghiei și lui Iacov și lui Toma, ca să le fie aceste mai sus-zise ocine de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

«Iată și martori» am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Stan spătar și «Mitrea» comis și Bratul stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare vornic.

A scris Prodea, luna ianuarie 22 zile, în cetatea de scaun București, în anul 7078 «1570».

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXL/95, Orig., hirtie (22,5 × 33), rupt, pecete aplicată, căzută.
EDIȚII. Trad. DIR, B, 344–345.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alicsandru voevod. Dat-am domnie mea porunca domnii méle slugii domnii méli, lui Corisi logofăt și frăține-său, lui Drăgan și ficiilor lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor moșie în Miroslăvești, din partea unchiu-său, Stoicăi Jilează pă jumătate, din cîmpu, din apă, din uscat și din păduri, pentru că iaste a lor bătrînă și dreaptă moșie de baștină.

După acéia, au avut pîră cu Vlaicul și cu Oprea și cu cimitie lor; și așa pîrîia aceia înaintea domnii méle, cum că n-are Corisi logofăt i Drăgan întocma și din apă. Deci domnie mea am dovidit și am judicat, după driptati și după légi, cu toți cinstiții boiarii domnii méle și am adivărat domnie mea cum că au avut Corisi logofăt și frate-său Drăgan din partea Stoicăi Jilează pi jumătati și din apă, picum din cînpū și din pădure. Și încă așa pîrîia Vlaicu cu ceata lui pintru 2 vaduri di moară ci au fost împărțiți încă mai dinainti vrémi, din zilili Radului Călugăr: 1 vad în Rumta și alt vad la colțul pădurii cari să chiamă Moara Badii ca să împărțească cu obrocul.

Deci, domnie mea am dat, ca să ții după acea împărțeală dinainti: Corisi logofăt în Rumta și Vlaicul cu ceata lui Moara Badii; iar alte vaduri fiind învichite și ni împărți(ți), în Năjlov și în Gîrla Morii și în Grădiște și în Praova și în Izvor, ca să să împărțească în doao: însă să ții Corisi logofăt în Rumta a triia parte, iar frate-său Drăgan să ții a patra parte, pintrucă acéli jumătăți di vaduri au fost cumpărate di baștină Corisi logofăt di la un Corise logofăt și di <la> alți migiiași. Deci la acea jumătati di vad, Drăgan nimic n-au avut. Iar acéialaltă jumătati di vad, ci au fost di la strămoși, a mumii lor, Diicăi. Și așa au împărțit acésti jumătăți di vaduri ci au fost di la strămoși mumii lor Diicăi în doao. Și așa au rămas Vlaicul și Oprea i Ursul di légi înaintea [înaintea] domnii méle.

Dript acéia, am dat domnie mea lui Corisi logofăt și frățini-său, lui Drăgan, ca să li fie moșie stătătoari, lor și ficiilor lor, cîți Dumnezeu îi vor da, nipoților și strănipoților și di cătri nimini să nu fii clatită, după zisa domnii méle.

Pintru acéia și mărturii am pus.

Ghenarie 28 dni 7078 <1570>.

Bibl. Acad., CCXCIX/56. Traducere din sec. al XVIII-lea.
EDIȚII, DIR, B, 345—346.

† Многостію божією, Іо Ілѣксандръ воєвода и господинъ въсон земле Бѣгровлахииское, синъ великаго и прѣдобраго Мирача воєвода, анепи:8 Мнхнєв воєводѣ. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми Радүүлєвъ със синови си, коланци мѣ Богъ припѣстит, такоже да мѣ ест вчинѣ 8 Бѣлцаци, деа емѣ въса, варе еанка се хтет избрати вт посвѣде, вт полю и вт шѣм и вт вода, понеже мѣ ест стара и права вчинѣ и дѣдінѣ. Я потвѣм, прииде сам Радұл пред господства ми, тере ест дал дѣщере си, Стонка, едни мѣсто вт пчеларство. И дал ест Радұл твгв мѣсто вт пчеларство вт свонѣм добром волю и със ѣзнаніе въсем мє-гіашом.

СЕГО РАДН, ДАДУХ Н ГОСПОДСТВО МН РАДУЛШЕ, ТАКОЖЕ ДА СЯ СЪБРАНИ БРАНИЩЕ Н ДЪЩЕРН¹ СТОНКЪВ, ДА МЪ ЕСТ ТОГО МЕСТО ЗА ПЧЕЛАРСТВО УЧНИН Н ВЪ ХУАВЪ, ЕМЪ Н СИНОВИМ ЕМЪ Н ВНСКОМ Н ПРЪВНСЧЕТОМ ЕМЪ Н НЕ УТ КОГОЖЕ НЕПОКОЛЪБИМО, ВОРИЗМО ГОСПОДСТВА МН.

СЕЖЕ Н СЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛЪХ ГОСПОДСТВА МН: ЖЪПАН ДОБРОМИР БИВШЕ ВЕЛНИК БАН КРАЛЕВСКИ Н ЖЪПАН ДРАГОМИР ВЕЛНИК БИВШЕ ДВОРНИК Н ЖЪПАН НЪГОЕ ВЕЛНИК ДВОРНИК Н ЖЪПАН РАДУЛ БИВШЕ ВЕЛНИК ЛУГВЪФЕТ Н ЖЪПАН ІУАН ВЕЛНИК ЛУГВЪФЕТ Н БАДЪ ВЕЛ ВИСІПАР Н СТАН ВЕЛ СПАТАР Н МИТРОЪ ВЕЛ КИМНС Н БРАТЪА ВЕЛ СТОЛНИК Н ГОНЦЪ ВЕЛ ПЕХАРНИК Н ЖЪПАН СТОНКА ВЕЛНИК ПОСТЕЛНИКЪ. ИСПРАВНИК, ІУАН ВЕЛНИК ЛУГВЪФЕТ.

И АЗ, ПРОДЪ, ЕЖЕ Ю МАЗАХЪ С ГРАДА БЪКСРЕЩИН, МЪСЕЦА ГЕНАРИЕ ЛЪ ДЪНН Н ТЕКЪЩЕМ ЛЪТОМ УТ ІДАМА ДО СЕЛЪ, ВЪ ЛЪТЪ ХЪОН.

† ІУ АЛІАНАДРОЪ КОЕВОДА, МИЛОСТІА БОЖІЮ, ГОСПОДИНЪ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Bălțați, toată partea lui, oricît se va alege de pretutindeni, din cîmp și din pădure și din apă, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină. Iar după aceea, a venit însuși Radul înaintea domniei mele, de a dat fiicei sale, Stoica, un loc de stupină. Și a dat Radul acel loc de stupină de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor megișilor.

De aceea, am dat și domnia mea lui Radul, ca să-și apere braniștea și fiicei¹ (lui), Stoicăi, să-i fie acel loc de stupină ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Іată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei și jupan Dragomir fost mare vornic și jupan Neagoe mare vornic și jupan Radul fost mare logofăt și jupan Ioan mare logofăt și Badea mare vistier și Stan mare спатар și Mitrea mare comis și Bratul mare stolnic și Gonța mare paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Și eu, Prodea, care am scris-o în cetatea București, luna ianuarie 30 zile și ani curgători de la Adam pînă acum, în anul 7078 (1570).

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCI/6. Orig., perg. (23,5 × 36), pecete timbrată.

EDIȚII. Slav și trad. Ghibănescu, *Teodor Codrescu*, III, 17–18. Trad. DIR, B, 346–347.

¹ Cuvînt adăugat.

† Милостію божію, Іу Аліандрѡв коевѡда н господинъ вѣсон землѣ Угровлахнское, синъ великаго н прѣдобраго Мирочек коевѡда, синъ Минхек коевѡдъ. Дават господство мн сію повелѣніе господства мн Радулше н Супрек н Станше н съ нхъ синови, елице им Богъ даст, такоже да им ест учинъ с Пъшшеци, ѿ-го дел ут по вѣса учина, ут по вѣсом хотаром, елика се хоке изврати н с Пръндѣни пакн ѿ-го дел ут по вѣса учина, ут по вѣсом хотаром, варе елика се хоке изврати,

зәнеже нм ест стара н праве вчине н за дѣдїне, еце вт при дѣни поконном Басъ-
раб воевода.

Занеже нм ест бнла дала теу вчине вше речене, вшем реченим нменитем
людїн вт Радѹл Тѣштѣбѣнѣл, занеже нѣст бнла нмала Радѹл нн едни сннѣ вт
тѣлѣ емѣ, анѣ ест бнла ялов. Таже, сн ест бнв дал Радѹл Тѣштѣбѣнѣл негов дел
за вчннѣ вше речене, вѣсе, вт Пѣшешн н вт Прѣндѣнн.

Ѣ дѣдн нм, на нме Кѣзан н Мнксл н Радѹл, вни сѣт бнли дали радї дѣше
Радѹлше, тере га сѣт писал ѣ свѣтою помѣннк вт свѣта монастыр нарицанмаго
Говора, цѣнѣ за хѣ аспрн тѣрскн, аспрн готовн хѣ н едни панцир н едни хелмѣ
н едни поас за стрелю н едни кон доврѣ, радї помѣнѣ его. Ѣ Кѣзан н Мнксл
н Радѹл, вни сѣт бнли дали теу комате радї теу вчине вше речене, вт Пѣшешн
Ѣ дел н вт Прѣндѣнн, пак Ѣ дел.

Ѣ потом, Радѹл н Ѡпрѣ н Стан, вни нмаше прѣсх пред господства мн сѣс
попа Ѡпрѣ. Н тако прѣше попа Ѡпрѣ пред господства мн, како ест бнла теу вчине
вше речене неговѣ за дѣдїне. Таже, вѣ том, господство мн гледах н прочнтоу
книга поконномѣ Мирчев воеводѣ н книга поконномѣ Петрашко воеводѣ. Н тако
знаедоу господство мн како ест бнв дали дѣдї нм вше речени теу комате вше
речене, радї теу вчине вше речене н како сѣт бнли нмалн п<рѣх>¹ пред поконномѣ
Мирча воевода, пред поконномѣ Петрашко воевода н како ест бнла н<мал попа>¹
Ѡпрѣ закон, вї болѣри, вт пред поконна вше речени бн<в>ши господари н нѣст
бнла закляла попа Ѡпрѣ ннк<т>¹о како не нмат Радѹл н Ѡпрѣ н Стан вчннѣ. Анѣ
вндоу н прочнтоу господство мн книги поконним господарн за встанѣк.

Таже, попа Ѡпрѣ не хотѣше вставити се снце, нѣ пакн преше н пред господство
мн. <Ѣ>¹ ѣ тем, господство мн сѣдї, по правѣ н по старѣ закон н сѣ вѣсѣмн
чѣстнннмн правнтелн господства мн. Н дадоу господство мн, якоже да се дрѣжит
Радѹл н Ѡпрѣ н Стан вше речене вчине. Ѣ попа Ѡпрѣ такожде. . . ¹ пред гос-
подства мн .

<Сего ради>¹, дадоу н господства мн вшем людїн, якоже да нм ест
сїе вше речене вѣ вчине н вѣ хѣав, нм н снновем нм н внском нм н прѣвнчнтоу
н вт ннкогоже непоколѣвнмо, по вреч господства мн.

Сеже нѣ сведѣтел поставлеу господства мн: жѣпан Нѣгое велики дворник
н ж<с>пан Иван велики лугѣфет н Бадѣ внстїар н Стан спатар н Мнтрѣ колмс
н Івашко столник ² н Гонцѣ пѣхарник н жѣпан Стонк<а>¹ вел постелник. Н исправник,
жѣпан Нѣгое вел дворник.

Н аз, Дѣмнтрѣ вт Сѣпата, еже напсак ѣ Бѣскреци, мѣсеца феврарїе
Ѣ дѣни, в лѣт хѣон.

† Іw Илїѣандрѣ ввевѣда, мнлостїю божїю, господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea
voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul și Oprea
și Stan și cu fiii lor, ciți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Păușești,
a 4-a parte din toată ocina, de peste tot hotarul, oricît se va alege și la Prundeni
iarăși a 4-a parte din toată ocina, de peste tot hotarul, oricît se va alege,
pentru că le sînt vechi și drepte ocine și de moștenire, încă din zilele răposatului
Băsarab voievod.

Pentru că le-au fost date aceste ocine mai sus-spuse, mai sus-zișilor
numiți oameni de Radul Tăștăbeanul, pentru că nu a avut Radul nici un
fiu din trupul lui, ci a fost sterp. Astfel, a dat Radul Tăștăbeanul părțile
lui de ocină mai sus-zise, toate, din Păușești și din Prundeni.

Iar bunicii lor, anume Căzan și Micul și Radul, ei au dat pentru sufletul lui Radul, de l-au scris la sfântul pomelnic de la sfânta mănăstire numită Govora, prețul de 6000 aspri turcești, aspri gata 2000 și o za și un coif și un brîu de argint și un cal bun, pentru pomana lui. Iar Căzan și Micul și Radul, ei au dat acele averi pentru acele ocine mai sus-zise, din Păușești 4 părți și din Prundeni, tot 4 părți.

Iar după aceea, Radul și Oprea și Stan, ei au avut pîră înaintea domniei mele cu popa Oprea. Și așa pîra popa Oprea înaintea domniei mele că au fost acele ocine mai sus-zise ale lui de moștenire. Astfel, la aceasta, domnia mea am cercetat și am citit cartea răposatului Mircea voievod și cartea răposatului Petrașco voievod. Și așa am aflat domnia mea că au dat bunicii lor mai sus-zii acele averi mai sus-zise, pentru acele ocine mai sus-zise și că au avut pîră înaintea răposatului Mircea voievod, înaintea răposatului Petrașco voievod și că <a avut popa>¹ Oprea lege, 12 boieri, dinaintea mai sus-ziișilor răposaților foști domni și nu a jurat popa Oprea că n-au avut Radul și Oprea și Stan ocină. Ci am văzut și am citit domnia mea cărțile răposaților domni de rămas.

Astfel, popa Oprea n-a vrut să se lase așa, ci iar a pîrît și înaintea domniei mele. <Iar>¹ la aceasta, domnia mea am judecat după dreptate și după legea veche și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am dat domnia mea ca să ție Radul și Oprea și Stan mai sus-zisele ocine. Iar popa Oprea de asemenea <a rămas de lege> și înaintea domniei mele.

<De aceea>¹ am dat și domnia mea oamenilor de mai sus, ca să le fie aceste mai sus-zise de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori le-am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Badea vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Ivașco stolnic² și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Și ispravnic, jupan Neagoe mare vornic.

Și eu, Dumitru din Săpata, care am scris la București, luna februarie 1 zi, în anul 7078 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MDXXXVII/17. Orig., perg. (28 × 37,5), pecete timbrată.

Copie slavă și traducere din 1919 la Arh. St. Buc., ms. 1232, f. 129—131.

EDIȚII. Slav și trad. Fotino, *Documente*, 304—306. Trad. DIR, B, 347—348.

¹ Loc șters.

² În loc de: *fost stolnic*; între 1569 noiembrie 20 — 1570 februarie 15 mare stolnic este Bratu.

† Многостію вожією, Іу Александрѣ воєвода и господинѣ. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми волѣрниѣ господства ми, жѣпан Бланкѣл шт Рѣмчанин ключер, іакоже да ест волен със сію кинга господства ми въздрѣжати <въса часть> Нѣкшек шт Числѣѣ, варе еинка се хтет избрат шт посвѣде, шт полю и шт вод и шт вечинин, занеже ест виа покѣпна више речени волѣрни господство ми, Бланкѣл ключар, дрѣг дел шт село, за хѣѣ аспри, ециже шт Ъгрѣска Земли, шт анепсі, на име Бладѣл и Ѣндрею, понеже се сѣт съпрелн Бланкѣл ключар със синови

БЛАДУЛЪВЪ И Ш<Н>ДРЕН ПРѢД ГОСПОДСТВА МН. ТАЖЕ СЪТ ИЗБРАХ ДА ДРЪЖИТ БЛАНКЪВЪ
КЛЮЧАР ДЕЛ НЕКШЕВ ВЪСА УТ ЧИСЛЪС.

И НИХТО ДА НЕ СМѢТ ПОКЪСНИТИ БАНТОВАТИ ПРѢД СІЮ КНИГА ГОСПОДСТВА МН:
ИНАКО ДА НѢСТ, ПО РЕЧ ГОСПОДСТВА МН.

Исправник, НѢГОЕ ВЕЛНИК ДВОРНИК.

Пис аз, Мнѡхана граматик, мѣсеца феврваріе к̃ дьни.

† Іу Ілѣѡандрѣ воевода, милостіа божію, господниъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Vlaicul clucer din Rumceni, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să țină <toată partea> Neacșei din Cislău, oricît se va alege de pretutindenii, din cîmp și din apă și din vecini, fiindcă a cumpărat mai sus-zisul boier al domniei mele, Vlaicul clucer, altă parte din sat, pentru 2 500 aspri, încă din Țara Ungurească, de la nepoții <săi>, anume Vladul și Undrei, pentru că s-a pîrît Vlaicul clucer cu fiii lui Vladul și ai lui Undrei înaintea domniei mele. Astfel au ales, să țină Vlaicul clucer toată partea Neacșei din Cislău.

Și nimeni să nu îndrăznească să încerce a tulbura, înaintea acestei cărți a domniei mele. Altfel să nu fie, după zisa domniei mele.

Ispravnic, Neagoe mare vornic.

Am scris eu, Mihail grămătic, luna februarie 2 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 849 (Ep. Buzău, XXXIV/5). Orig., hîrtie (19,5 × 26,5), rupt și șters, pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1850 și o copie slavă cu traducere din 1912.

Datât după domn și ispravnic.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 348.

188

1570 (7078) februarie 14.

Semnile moșii Săseni, după vechea ocolnică a moșii.

Din apa Buzăului, pă apa Nișcovului dă către Vernești și pînă Pogorîșul Porcilor și pînă în Piscul Nertii și pînă în Lacul din Dealu și pînă Piscul Ursului și pînă în Lacul cu Răchițile și pînă în Piscul Pleșii și pînă în apa Nișcovului, pă apa Nișcovului în jos, pînă în Vadul Meilor și din cîmp pînă în apa Buzăului dă către Cîrlomănești.

Februarie 14, 7078 <1570>.

Aceasta fiind întocmai după ocolnica moșii, adevărim cu iscăliturile noastre.

Iorgu (?) Săsean.

Nicolae Săsean.

i Bănică Săsean.

Am scris copie.

Bibl. Acad., CXLVII/208. Copie.

189

1570 (7078) februarie 15, București.

† Милостію божію, Іу Ілѣѡандрѣ воевода и господниъ вѣсон земле
Ъггровлахиנסкое, синѣ велкаго и предобраго Мирчев воеводаѣ, синѣ Мнѡхнев вое-
водаѣ. Дават господство мн сіе повелѣніе господства мн Данчюлов и със братниам

си, Гъндев и Ялъман и със нх синови, елице им Богъ даст, икоже да им ест шчинъ ѝ Стънеши, дела им свахъ, बारे елика се хтет избрати шт по вѣса шчинна шт посвѣде, понеже им ест стара и права шчинъ и дѣнна.

И потом, имаше прѣд господства ми, радї сїю више речена шчинна, със Кръстѣ и със Пѣтрѣ. И сице съпрѣше како имат и шни шчинъ кѣпно със Данчюл и със братню его. И ѝ тем, господства ми гледахъ и сѣдахъ, по правдѣ и по законѣ, със вѣсѣми чѣстнѣими правителїе господства ми и добре изнандохъ <и> истинствовахъ господство ми како сѣт имали прѣд и закон, вѣ болѣри, Кръстѣ и Пѣтрѣ и шт предъ Петрѣ воевода и били сѣт встали шт закон тогда. Такожде и господство ми дадохъ Кръстев и Пѣтров пак закон, вѣ болѣри, а шни не възмогеше заклетн никакоже, анѣ всташе шт закон и шт прѣд господства ми.

Сего радї, дадохъ и господство ми Данчюлов със братнїам си, Гъндѣ и Ялъман, икоже да им ест шчинъ и вѣ шхабѣ, ним и синови им и вѣшком ен и превншчетом си и ни шт ко<го>же непоколѣнимо, по шризмѣ господства ми.

Сеже и свѣдѣтелне поставлѣем господство ми: жѣпан Нѣгое вѣ<ли>ки дворник и жѣпан Ъван велики лѣгѣшет и Стан спатар и Бадѣ вистїар и Братѣл столник и Гонцѣ пѣхарник и жѣпан Стонка велики постелник. Исправник, Ъван велики лѣгѣшет.

Исписахъ аз, Цалани, ѝ град Бѣкѣрѣши, мѣсеца феврѣарїе вѣ дъни, вѣ лѣт хзѣн.

† Ъв Ялъмандрѣ вѣвѣда, милостїю божїю, господнѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Danciul și cu frații săi, Gîndea și Alăman și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Stănești, partea lor toată, oricît se va alege de peste toată ocina, de pretutindeni, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, au avut pîră înaintea domniei mele, pentru această mai sus-zisă ocină, cu Cîrstea și cu Pătru. Și așa au pîrit că au și ei ocină împreună cu Danciul și cu frații lui. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și bine am aflat <și> am adevărit domnia mea că Cîrstea și Pătru au avut pîră și lege, 12 boieri, și înaintea lui Petru voievod și au rămas de lege atunci. De asemenea și domnia mea am dat lui Cîrstea și lui Pătru iarăși lege, 12 boieri, iar ei n-au putut să jure nicidecum, ci au rămas de lege și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Danciul cu frații săi, Gîndea și Alăman, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de către nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Stan spătar și Badea vistier și Bratul stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Am scris eu, Țalapi, în cetatea București, luna februarie 15 zile, în anul 7078 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 850 (Cimpulung, VIII/10). Orig., hirtie (31×21,5), pecete aplicată. Cu o traducere din 1843; alte traduceri: ibidem, ms. 204, f. 96v—97 și la Bibl. Acad., CMX/130.

EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*, 181—183. Trad. DIR, B, 349. Facs. DIR, B, 534.

† Милостію божією, Іу Александрѣ воєвода и господинѣ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми шцѣ егѣменѣ Увстратіе шт свѣта монастыр гаголемн Снѣгов, іакоже да мѣ ест свѣтѣн монастыр Снѣгов дел шт Спанцов, коанко ест бна дрѣжал свѣта монастыр шт сѣх и шт блатѣ и шт посевде, понеже сіа више речена дел бна ест поклонела шт прѣжде врѣме шт Нѣгѣа дворник, да мѣ ест вѣчна вѣспоминаніе.

И кѣда ест бна сѣда, вѣ дѣни господства ми, а почтенномѣ правителю господства ми, жѣпан Добромір бан сѣпреа ест, како да ѣзидает сію више речена дел шт Спанцов шт свѣта монастыр. И сѣпреа се ест жѣпан Добромір бан лицѣ, пред господства ми, сѣс шцѣ Увстратіе раді сію више речена дел шт Спанцовѣ и ешеже ест извадна Добромір бан една стара книга поконнаго Радуга воєвода Добраго. И ѣ тем, господство ми гледах и сѣдих, по правдѣ и по закон божіе <и> сѣс вѣсн чѣститими правителіе господства ми и велма добре сѣм истинствовал господство ми како не имат Добромір бан ни едно метѣх сѣс сіа више речена дел шт Спанцов. И еше сѣм изваднаѣ господство ми и помрачна по Добромір бан шт таа книга. И всташе Добромір бан шт закон шт пред господства ми, како векн метѣх да не имат сѣс сію више речена дел шт Спанцов.

Тем раді, да ест іегѣмен Увстратіе колен сѣс сіе книга господства ми дрѣжати тае дел шт Спанцов и да ест свѣтѣн монастыр шчинѣ и шхабѣ и ништо да не смѣет бантовати пред сіе книга господства ми, ере того чѣловѣкѣ зло кет патити. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис Дан, мѣсеца февраліе кѣ дѣни, лѣт $\overline{xzef}^1$.

† Іу Александрѣ воєвода, милостіа божію, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen Ivstratie de la sfânta mănăstire numită Snagov, ca să-i fie sfintei mănăstiri Snagov parte din Spanțov, cât a ținut sfânta mănăstire din uscat și din baltă și de pretutindeni, pentru că acea mai sus-zisă parte a fost închinată de mai înainte vreme de Neagul vornic, ca să-i fie veșnică pomenire.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, iar cinstitul dregător al domniei mele, jupan Dobromir ban a pîrît, ca să ia acea mai sus-zisă parte din Spanțov de la sfânta mănăstire. Și s-a pîrît jupan Dobromir banul de față, înaintea domniei mele, cu părintele Ivstratie pentru acea mai sus-zisă parte din Spanțov. Și încă a scos Dobromir banul o carte veche a răposatului Radul voievod cel Bun. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după legea lui Dumnezeu <și> cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și foarte bine am adeverit domnia mea că nu are Dobromir ban nici un amestec cu acea mai sus-zisă parte din Spanțov. Și încă am scos domnia mea și am șters pe Dobromir ban din acea carte. Și a rămas Dobromir ban de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu acea mai sus-zisă parte din Spanțov.

De aceea, să fie volnic părintele egumen Ivstratie cu această carte a domniei mele să țină acea parte din Spanțov și să fie a sfintei mănăstiri ocină și ohabă și nimeni să nu cuteze să-i tulbure sau să-i oprească înaintea

acestei cărți a domniei mele, căci acel om rău va păți. Altfel să nu fie, după pusa domniei mele.

Și ispravnic, însăși pusa domniei mele.

A scris Dan, luna februarie 23 zile, anul 7015 ¹ <1507>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 822 (Snagov, XVII/1). Orig., hîrtie (29 × 20,5), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din sec. al XVIII-lea; alte traduceri ibidem, mss. 354, f. 51v și 458, f. 28. Văleatul greșit; datat după domn și Dobromir ban. EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 349–350.

¹ „ЛѢТЪ 7015” („anul 7015”) adaus posterior.

191

1570 (7078) martie 15.

Adică noi acești oameni, anume Stan spahiu i brat ego Dragomir i brat ego Dobre ot Nucet scris-am acest al nostru zapis ca să fie de mare credință la mîna lui Șerban și Lupului ot Tulburea, precum să știe că le-am vîndut partea noastră din hotarul Nucetului drept aspri gata 1370. Însă să știe: din hotarul din malu Scumpii în sus pe Colnicul pînă în cîmpul Nucetului pînă în <obrația>¹ pămînturilor, însă în gura Colnicului celui mare în jos pe la cîmpul ogrăzi despre dosul Nucetului în jos pã la Vîna Rece, la Cornu în hotarul Tulburele, la teiul cel strîmb și iar la fag.

Și am vîndut-o noi această ocină de a noastră bună voe, ca să le fie moșie drept dreaptă și slobodă și stătătoare, lor și feciorilor și nepoților cîți Dumnezeu le va dăru.

Și cînd s-au scris acest zapis fost-au și martori ce se vor iscãli mai jos ca să crează și noi ne-am pus degetul ca să crează.

7078 <1570> martie 15.

Eu Stan spahiu.

Eu brat ego Dobre.

Eu Stoica ot Nucet martor.

După A. Nicolescu-Păcureți, *Monografia comunei Păcureți din județul Prahova*, p. 215. Originalul, în posesia lui Ion Mișcoriciu; semnalat de prof. Vasile Georgescu.

¹ Loc alb; completat după hotărîrea judecătorei jud. Saac din 1844 mai 8, la Arh. St., Filiala Ilfov, Curtea de Apel, Secț. a II-a, dos. 18/1859, f. 4–8.

192

<1570> martie 22, București.

† Многостію божією, Їв Алиѣандрѣ воевода и господинѣ <вѣ>¹сон змле Уггровлахинскон, синѣ великаго и прѣдобраго Мирча воевод, синѣ Михнев воевод. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми слъзним господства ми, Ѡпрев и Станчюлов и със ним синовн си, елице им Богѣ припѣстит, <па>¹коже да им ест село Фрасинѣл половинѣ и Финишѣл пак половинѣ и със вечнин и със вѣс доходок, варе колинко се хгит избрат, занеже им ест покѣпна Ѡпрѣ и Станчюл тех селове

wt жспаница Каплѣ <н wt ма>¹ти си, за хКхвп аспри готови. И хотарове да се знает: wt Салче дорн 8 Хъмъраде.

И пак покспн Станчул н Ёпрѣ една виноград със мѣсто wt Драготъ н wt брати Драготъв, за ѣ аспри готови.

И пак покспн Ёпрѣ н Станчул един челѣд за цигани, на име Радѹл със ациганка си, по име Станка, wt Драготъ wt Бърсеци, за хѣф аспри готови. И пак покспн Ёпрѣ една ациганкѣ, на име Мѣша, wt Марга, за ф аспри готови. И пак покспн Ёпрѣ един ациган, по име Кѣрки н дрѣг ациган, по име Неделко, wt Барбѣл Бенга н wt Стонка, за хасн <аспри>². И пак покспн Ёпрѣ един ациган, по име Нѣгое, wt жспаница Марга, за хѣ аспри готови.

И продали сѣт теѹ више имените <людиѣ за ннхном>¹ добром волю н със зна- нѣе въсем мегіашом н wt пред господства ми.

Сего радѣ, дадох н господство ми Ёпрѣв н Станчулов, ѡкоже да ми сѣт въ шчинѣ н въ вѹабѣ, им н синовом им н вѣском <н прѣвнѣчетом им>¹ н ни wt когоже непоколѣбимо, порнзмо господства ми.

Сеже ко н сведѣтелне поставлѣем господство ми: жспан Нѣгое велнкн дворник н жспан Іѡан велнкн логофет н Братѣл вистнгар н Стан спатар н Мнтрѣ комисѣл н Бадѣ столникѣл н Гонцѣ пѣхар <ни>²кѣ н жспан Стонка велнкн постелник. Исправник, Іѡан велнкн логофетѣ.

И аз, Фѣра граматнк, еже писах въ настолни град Бѣкѣреци, мѣсеца мартѣе кѣ дѣни, в лѣт хзпн.

† Іѡ Алѣксандрѣ ввевѣда, милостію божію, господнѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Oprea și Stanciul și cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie satul Frasinul jumătate și Filiașul iar jumătate și cu vecinii și cu tot venitul, oricît se va alege, pentru că au cumpărat Oprea și Stanciul acele sate de la jupanița Caplea <și de la mama>¹ sa, pentru 22 080 aspri gata. Și hotarele să se știe: de la Salce pînă la Hămărade.

Și iar au cumpărat Stanciul și Oprea o vie cu loc de la Dragotă și de la frații lui Dragotă, pentru 300 aspri gata.

Și iar au cumpărat Oprea și Stanciul un sălaș de țigani, anume Radul cu țiganca sa, anume Stanca, de la Dragotă din Bîrsești, pentru 1 500 aspri gata. Și iar a cumpărat Oprea o țigancă, anume Mușa, de la Marga, pentru 500 aspri gata. Și iar a cumpărat Oprea un țigan, anume Curchi și alt țigan, anume Nedelco, de la Barbul Benga și de la Stoica, pentru 1 250 <aspri>². Și iar a cumpărat Oprea un țigan, anume Neagoe, de la jupanița Marga, pentru 1 000 aspri gata.

Și au vîndut acei mai sus-numiți <oameni de a lor>¹ bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Oprea și lui Stanciul, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților <și strănepoților lor>¹ și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Bratul vistier și Stan spătar și Mitrea comisul și Badea stolnicul și Gonța paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Și eu, Fiera grămătic, care am scris în cetatea de scaun București, luna martie 22 zile, în anul 7088 <1580>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie al Municipiului București, nr. 39 074. Orig., perg. (35 × 44,5), pecete timbrată.

Datat după domn și sfatul domnesc.

---

¹ Loc neciteț.

² Omis.

193

<1570> martie 26.

† Мнлоостію божію, Іу Ілнѣандрѣ воєвода и господиннѣ. Дават господство мн сію повеленіе господства мн свѣтомѣ монашрѣ вт Тисмѣна, какоже да ест воленя със сію кинг господства мн, да се дрѣжит вама вт Блѣкана даже до Жилезна Брата, по старн закон. И да възнимаєт вама и вт тѣрскѣ товар и вт све, како ест възнималн и вт прѣжде врѣме.

И вам, скнлѣрнм, да се варѣте вт вама свѣтомѣ монашрѣ, нѣ да нѣ давате вама како ест бнл вт прѣжде врѣме, вт вѣсе.

И векн да се не плакат втцѣ нгѣмен кѣр¹ Іуан вт вас, господства¹ мн¹. Тон ен говоѣим господство мн, ннако да нѣст, по реч господства мн.

Исправник, Іуан велики лѣгѣт.

Ине мѣсеца мартіе кѣ дѣни.

† Іу Ілнѣандрѣ воєвода, мнлоостію божію, господиннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri de la Tismana, ca să fie volnică cu această carte a domniei mele, să-și țină vama de la Vilcan pînă la Porțile de Fier, după legea veche. Și să ia vamă și din marfa turcească și din toate, cum au luat și de mai înainte vreme.

Iar voi, schilerilor, să vă feriți de vama sfintei mănăstiri, ci să-i dați vama, cum a fost dinainte vreme, din toate.

Și mai mult să nu se plîngă de voi, domniei¹ mele¹, părintele egumen chir¹ Ioan. Aceasta vă spun domnia mea, altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Scris luna martie 26 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 851 (Tismana, XCII/12). Orig., hîrtie (17 × 23), pecete aplicată, căzută, Cu o traducere de la sfîrșitul sec. al XVIII-lea — începutul sec. al XIX-lea; altă traducere ibidem, ms. 329, f. 132v.

Datat după domn și ispravnic.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 350. Facs. *Ibidem*, 535.

---

¹ Cuvînt scris deasupra rîndului.

† Мнлостію божією, Іу ІліѣандрѸ воєвода н господинѸ вѸсон землн ѸггровлаѸинское, синѸ великаго н прѣдобраго Мирча воєводе, синѸ МнѸнев воєводе. Дават господство ми сіе пове<лѣ>ніе господства ми чьстнѣншомѸ шцѸѸ епискѸп, кѸр ІѠанасіе БѸзѸвски, іакоже да мѸ ест едни ациган, на нме ТѸдоран злѣтар сѸс ациганѸ си, занеже ест была таи ациган за дѣдннѸ свѣтѣн н божествнѣн ЕпискѸпнїе; а того ациган више рѣхъ был ест шт ациганїе господства ми.

Таже н господство ми дадох н помнлвал сѸм по свѣтѣн н божествнѣн ЕпискѸпнїе сѸс того ациганин више реченѸ, іакоже да мѸ ест шчиннѸ н шхавѸс, а господство ми н родїтелїе господства ми вѸ вѣ<ч>ное вѸспомннанїе.

Сеже н сведетелїе поставлехъ господство ми: жѸпан Нѣгоє велики дворник н жѸпан Юван велики логофет н БратѸл вистїар н Стан спатар н Мнтрѣ комнс н Бадѣ столник н Гонцѣ пѣхарник н Стонка велики постелник. Н исправник, Юван велики логофет.

Испнсахъ аз, Стан логофет ² шт Ротѣнн, мѣсеца мартїе кѸ дннн, вѸ столни грашѸ БѸксрецин, в лѣт. х³зон.

† Іу ІліѣандрѸ воєвода, мнлостію божію, господинѸ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele preacinstulului părinte episcop, chir Atanasie al Buzăului, ca să-i fie un țigan, anume Tudoran zlătar cu țiganca lui, pentru că a fost acest țigan de moștenire al sfintei și dumnezeieștii Episcopii; și acest țigan mai sus-zis a fost din țigănia domniei mele.

Astfel și domnia mea am dat și am miluit pe sfânta și dumnezeiasca Episcopie cu acest țigan mai sus-zis, ca să-i fie ocină și ohabă, iar domniei mele și părinților domniei mele de veșnică pomenire.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Bratul vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Și ispravnic, Ioan mare logofăt.

Am scris eu, Stan logofăt ² din Roteni, luna martie 29 zile, în cetatea de șcaun București, în anul 7078 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXXVI/172. Orig., hirtie (30,5 × 21,5), pecete aplicată, căzută. Traducere la Arh. St. Buc., ms. 173, f. 590.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 351. Facs. *Ibidem*, 536.

¹ Omis.

² În criptogramă: оаз.

† Мнлостію божією, Іу ІліѣандрѸ воєвода н господинѸ вѸсон землн ѸггровлаѸинское, синѸ великаго н прѣдобраго Мирча воєводе, синѸ МнѸнев воєводе. Дават господство ми сіе пове<лѣ>ніе господства ми свѣтѣн н божествнѣн монастырѸ глаголемн Бнстрица, надеже ест храм прѣсвѣтѣн н чнстѣн н прѣблагословенѣн владїчнце наше Богороднїце, прнсно дѣвн Марїа, іакоже да мѸ ест шчин

Ѹ Тръса, вѣса, варе еанка се Ѹтит избрати, шт посвѣде, понеже мѸ ест стара и права
шчинѸ и дѣднина, испроменила ешеже шт при дѣни поконнаго Бѣсъраба воеводе,
занеже ест вѣш промѣнила поконнаго Бѣсъраба воеводе със Станчиол със чет его,
тере да мѸ дават поконнаго Бѣсъраба воеводе Станчиолов шчинѸ радї шчинѸ
Ѹ Фолещи, а свѣта монастырѸ да дрѣжит шчинѸ Ѹ Тръса, дел Станчиолов вѣса
и дел чет его.

И потом, калѣгерн имали сѣт прѣд господства ми със сини Станчиолов
на име Кръчюн със братїпам си и Доброслав със чет им. И тако прѣше Кръчюн и
Доброслав и чет им по калѣгерн пред господства ми, како не им дал поконнаго
Бѣсъраба воеводе шчинѸ радї таи више речена шчинѸ, Тръса. И Ѹ тем, господство
ми гледах и сѣдах, по правдѸ и по закон, със вѣсѣми чѣсти<ти>ми правителїе гос-
подства ми и изнандоѸ и истинствовах господство ми како им дали поконнаго
Бѣсъраба воеводе штин им Кръчюнов и Доброслаков и чет им шчинѸ Ѹ Фолещи
радї шчина шт Тръса.

Тем радї, дадох и господство ми свѣтѣн и божествиѣн монастырѸ глаго-
лими Бистрица да дрѣжит шчинѸ Ѹ Тръса вѣса, а Кръчюн и Бѣда и Житѣн и Доброс-
лав да дрѣжит шчинѸ по кѣде им дал поконномѸ Бѣсъраба воеводе. И тако шташе
Кръчюн със братїпам си и Доброслав и чет им шт закон шт пред господства ми.
Ешеже видѣх господство ми и книга поконнаго РадѸл воеводе, како им дал калѣ-
герн шт свѣта монастыр Кръчюнов със братїпам си и Доброслаков и чет им хѣс
аспрн готовн. И пак им дали калѣгерн Кръчюнов и Доброслав и чет им хѣс аспрн
шт пред поконнаго ПетрѸ воевода, шкоже да се шпоконти се.

Сего радї, дадох господство ми свѣтѣн и божїствиѣн монастыр, шкоже
да мѸ ест шчинѸ и шхабѸ, а господства ми и родїтелїе господства ми вѣчное вѣс-
поминанїе.

Сеже и сведетелїе поставлех господство ми: жѸпан Нѣгое велики дворник
и жѸпан Иван велики логофет и Стан спатар и БратѸл вистїар и Шитѣк колмс
и Бадѣ столник и Гонцѣ пѣхарник и Стонка велики постелиник. И исправник, Иван
вел логофет.

Исписах аз, Стан РотѣнѸл, мѣсеца мартїа кѸ дѣни, вѣ столни граду Бѣкс-
реци, в лѣт хѣон.

† Іу ІлїѣандрѸ вкешѸда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea
voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii
mănăstiri numite Bistrița, unde este hramul preasfintei și curatei
și prea binecuvîntatei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu, pururea
fecioară Maria, ca să-i fie ocină în Tîrsa, toată, oricît se va alege, de pretu-
tîndeni, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină, schimbată încă
din zilele răposatului Băsărab voievod, pentru că a schimbat răposatul
Băsărab voievod cu Stanciul <și> cu ceata lui, de i-a dat răposatul Băsărab
voievod lui Stanciul ocină pentru ocină la Folești, iar sfînta mănăstire să
țină ocină în Tîrsa, partea lui Stanciul toată și partea cetei lui.

Iar după aceea, călugării au avut pîră înaintea domniei mele cu fiii
lui Stanciul, anume Crăciun cu frații săi și Dobroslav cu ceata lor. Și așa
au pîrît Crăciun și Dobroslav și ceata lor pe călugări, înaintea domniei mele,
că nu le-a dat răposatul Băsărab voievod ocină pentru cea mai sus-zisă
ocină, Tîrsa. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după
dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat
și am adevărit domnia mea că răposatul Băsărab voievod a dat tatălui lui
Crăciun și lui Dobroslav și cetei lor ocină în Folești pentru ocina din Tîrsa.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Bistrița, să țină ocina din Tîrsa toată, iar Crăciun și Buda și Jitea și Dobroslav să țină ocina pe unde le-a dat răposatul Basarab voievod. Și așa au rămas Crăciun cu frații săi și Dobroslav și ceata lor de lege dinaintea domniei mele. Încă am văzut domnia mea și cartea răposatului Radul voievod, că au dat călugării de la sfînta mănăstire lui Crăciun, cu frații săi și lui Dobroslav cu ceata lor 4 200 aspri gata. Și iarăși au dat călugării lui Crăciun și lui Dobroslav și cetei lor 1 000 aspri, dinaintea răposatului Petru voievod, ca să se liniștească.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei și dumnezeieștii mănăstiri, ca să-i fie ocină și ohabă, iar domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Stan spătar și Bratul vistier și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Și ispravnic, Ioan mare logofăt.

Am scris eu, Stan Roteanu, luna martie 29 zile, în cetatea de scaun București, în anul 7078 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 852 (Bistrița, I/10). Orig., perg. (50 × 36), pecete timbrată. Cu o traducere din 1795; alte traduceri: ibidem, mss. 192, f. 136, 201, f. 14v—15 și la Arh. St. R. Vilcea, ms. rom. nr. 72, f. 8.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 351—352. Facs. *Ibidem*, 537.

† Мнѡостію вожію, Іу Алѣксандръ воєвода и господинъ въсом земан Ѣггровладинское, синъ прѣдобраго <и великаго Мчр>чев воєводе, анепсею Мнхнев воєводѣ. Дават господство ми сие повелѣние господства ми Кръстіанов постелник и съ синовн си, еанци емѣ <Богъ при>пѣстит, іакоже да мѣ ест вчинѣ село Сомещин въси, съ въсом хотаром и вт Шкивлѣни третаго дел, дел Мъндѣ <што>се зовет, въса, понеже мѣ сѣт старе и праве и дѣдіне Кръстіанов, ешеже вт прѣдѣ<д>¹ емѣ.

И потом, нмахъ съпрение Кръстіан постелник, пред господства ми, съ с Татѣа и със Радул и със Стонка вт Шкивлѣни и със Ганѣ и със полпа Бѣдчлѣ вт Плопѣни, радї сїе внше писане села, Сомещин и Шкивлѣнин. И тако преше Татѣа и Радул и Стонка и Ганѣ и полпа Бѣдчлѣ пред господства ми, како <о> нм>сѣт Сомещин въси и третаго <дел>¹ вт Шкивлѣни внше писани, негови старе и праве и дѣдіне вчине и комате, анъ нх ест притеснѣ Стѣннѣ дворник ѣ негов слостню, преде[де]дѣ Кръстіанов постелник. И господство ми, ѣ тем, гледах и сѣднх, по правдѣ и по закон вожію и съ въсѣмн чѣстатамч прантеане господства ми и дадох господство ми Татѣлов и Радулов със чет нм, внше писани, заквн, вї болѣри, вт пред господства ми да захлет како нм ест село Сомещин въси и трети дел вт Шкивлѣни старе и празе комате нм. И салце ѣвше теѣ вї болѣри и никакоже не можаше донесити нх на днѣ и на сѣлокъ да захлет пред господства ми никакоже, нѣ всташе Татѣа и Радул и Стонка и Ганѣ и полпа Бѣдчлѣ вт заквн вт пред господства ми, іакоже некон лѣжинн. И нзнндох и нстантвовах и господство ми како не нх ест притеснѣ Стѣннѣ дворник никакоже, нѣ сѣт

старе и праве и дѣдине комате Кръстіанов постелник, Сомещин въси и <третаго> дел ѿт Шкишпѣни.

Сего радї, мѣ дадох и господство ми Кръстіанов постелник, јакоже да мѣ сѣт вше писане села въ <вчннѣ и въ шхабѣ, емѣ> и синовом емѣ и вѣском и прѣвнѣчетом емѣ и ни ѿт когоже непотѣкновено, по врнзмѣ господства ми.

<Сеже и сведетелїе поставлѣхъ господство ми: жѣпан Нѣгое велики дворник и жѣпан Иван велики логѣфет и Братѣл вѣстїар и Стан спатар <и Бадѣ стол>ник и Гонцѣ пѣхарник и Митрѣ комис и Стоикца велики постелник. Исправник, Иван велики логѣфет.

Исписахъ себо аз, старш Строе, с град Бѣскрецин, мѣсеца апрїлїе кѣ дни, текѣщїхъ летом, в лѣт хѣон.

† Іо Алїѣандрѣ вѣвекѣда, мнлостїа божїю, господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului <și marelui Mir>cea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Cîrstian postelnic și cu fiii săi, cîți îi va lăsa <Dumnezeu>, ca să-i fie ocină satul Someștii toți, cu tot hotarul și din Șchiopeni a treia parte, partea <care> se cheamă a lui Mîndea, toată, pentru că îi sînt vechi și drepte și dedine ale lui Cîrstian, încă de la strămoșii lui.

Iar după aceea, a avut pîră Cîrstian postelnic, înaintea domniei mele, cu Tatul și cu Radul și cu Stoica din Șchiopeni și cu Ganea și cu popa Bădilă din Plopeni, pentru aceste mai sus-scrise sate, Someștii și Șchiopenii. Și așa au pîrît Tatul și Radul și Stoica și Ganea și popa Bădilă înaintea domniei mele, că <le> sînt Someștii toți și a treia <parte>¹ din Șchiopeni mai sus-scrise, ale lor vechi și drepte și dedine ocine și averi, ci le-a cotropit cu sila Stănilă vornic, strămoșul lui Cîrstian postelnic. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat și am judecat, după dreptate și după legea lui Dumnezeu și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Tatul și lui Radul cu ceata lor, mai sus-scriși, lege, 12 boieri, dinaintea domniei mele, să jure că le sînt satul Someștii toți și a treia parte din Șchiopeni vechi și drepte averi ale lor. Și așa au luat pe acei 12 boieri și nicidecum n-au putut să-i aducă la zi și la soroc să jure înaintea domniei mele nicidecum, ci au rămas de lege Tatul și Radul și Stoica și Ganea și popa Bădilă, dinaintea domniei mele, ca niște mincinoși. Și am aflat și am adevărit și domnia mea că nu i-a cotropit Stănilă vornic nicidecum, ci Someștii toți și <a treia> parte din Șchiopeni sînt vechi și drepte și dedine averi ale lui Cîrstian postelnic.

De aceea, i-am dat și domnia mea lui Cîrstian postelnic, ca să-i fie aceste mai sus-scrise sate de <ocină și de ohabă, lui> și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

<Iată și martori am pus> domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Bratul vistier și Stan spătar <și Badea> stolnic și Gonțea paharnic și Mitrea comis și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Am scris deci eu, Stroe cel bătrîn, în cetatea București, luna aprilie 29 zile, cursul anilor în anul 7078 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 853 (Ep. Buzău, LVIII/1). Orig., hîrtie (44 × 30), rupt, pecete timbrată. Cu o traducere din 1852; altă traducere ibidem, ms. 173, f. 523.

• EDIȚII. Trad. DIR, B, 352–353.

¹ Omis.

† Милостію божію, Іу Ілѣѣандрѣ воєвода и господинѣ въсон земле Уггровлахінскон, синѣ великаго и прѣдобраго Мирча воєвода, <синѣ Михнеу воєвода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми> Марнеу със синовн си, елици мѣ Богъ даст, іакоже да мѣ ест вчинѣ с Ботѣни, нenna дел въса, еанка се хтет извраті <шт по въс хотаром, занеже ест мѣ стара и права> вчинѣ и дѣдінѣ.

І потом, прінде сама Марна пред господства ми, тере даде и сложи по мѣж ен, на име Микѣла над въса вчинн ен, а по съмръти Микѣлов да дрѣжнт> и да владѣет вше речене вчинне негове дѣщере, на име Станка и Славнѣ, а Негре, синѣ Марнеу, ни едно метѣх да не имат <със вше речене вчинне, почто раді се ест метнѣла сама Марна> шт неѣ шт пред господства ми, понеже ест вна еден зло творѣц. И паки да мѣ ест Микѣлов едни вечнѣ и Ботѣни, на име <Шѣреу, понеже Марна поставнше его> залог. І Микѣла, га ест платна Микѣла шт <Нѣ>га, за хѣ аспри.

И паки пакѣни Микѣла шт Станка едѣни вечни, за ѣ аспри и нѣкое лазѣре шт> Крънгѣре, за ѣ аспри. И . . . и продадоше вше именити людіе шт нѣном добром волю, шт пред <господства ми>.

<Сеѣо раді, дадох и господство ми, іакоже да им ест въ вчинѣ и въ вѣдѣ, ним и синовом> им и вѣком и прѣвнѣчетом и ни шт коѣже непоколѣнмо, порнзма господства <ми>.

<Сеже и сведетеліе поставѣху господство ми: жѣпан> Нѣѣое велики дворник и жѣпан Іван велики логофет и Стан спатар и Братѣла вистіар и Митрѣ комис и Бадѣ <столник и Гонѣц пѣхарник и Стонка велики постелник>. Исправник, Нѣѣое велики дворник.

И аз, Шефан логофет, еже ю написах въ настолин граду глаголемн Бѣкѣ-реши, <мѣсеца апріліе кѣ дѣни, въ лѣт хѣон>.

† Іу Ілѣѣандрѣ ввевѣда, <милостію божію, господинѣ>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, <fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele> Mariei cu fiii săi, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Boteni, partea ei toată, cît se va alege <de peste tot hotarul, pentru că îi este veche și dreaptă> ocină și de-dină.

Iar după aceea, a venit Maria singură înaintea domniei mele, de a dat și a așezat pe bărbatul ei, anume Micul peste toată <ocina ei, iar după moartea lui Micul să țină> și să stăpînească mai sus-zisele ocine fiucele sale, anume Stanca și Slavna, iar Negre, fiul Mariei, să nu aibă nici un amestec <cu mai sus-zisele ocine, pentru că s-a lepădat singură Maria> de el dinaintea domniei mele, pentru că a fost un făcător de rele. Și iar să-i fie lui Micul un vecin în Boteni, anume <Șarbu, pentru că Maria l-a pus> zălog. Iar Micul, l-a plătit Micul de la <Nea>ga, pentru 1 000 aspri.

Și iar a cumpărat Micul de la Oancea un <vecin, pentru 400 de aspri și niște lazuri de la> Crîngure, pentru 400 aspri. Și . . . și au vîndut acești mai sus numiți oameni, de a lor bunăvoie, dinaintea <domniei mele>.

<De aceea, am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor> lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei <mele>.

<Iată și martori am pus domnia mea: jupan> Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Stan spătar și Bratul vistier și Mitrea comis

și Badea (stolnic și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic). Ispravnic, Neagoe mare vornic.

Și eu, Ștefan logofăt, care am scris-o în cetatea de scaun numită București, (luna aprilie 29 zile, în anul 7078 (1570).

† Io Alixandru voievod, (din mila lui Dumnezeu, domn).

Bibl. Acad., CLXXXII/15. Orig., perg., lipsindu-i o treime din dreapta, pecete timbrată. Cu o traducere din sec. al XVIII-lea, după care s-au făcut completările. Copie slavă și traducere din sec. al XX-lea al Arh. St. Buc., ms. 1232, f. 143—144.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 353—354.

198

1570 (7078) mai 1, București.

† Многостію божією, Іо Ілиѣандрѣ воевода и господинѣ въсон земли Уггровлаѣинскон, синѣ великааго и прѣдобраго Мирча воевода, синѣ Мнѣнев воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми жѣпан Бланкѣла ключар ут рѣничани и със сестрем си, на име Стана и Маріа и синовем Бладулов, на име Станко и Драгѣла и Коадѣ и със синовим си, елици им хоке приишетит Богѣ, ꙗкоже да им ест учинѣ ѣ Числѣѣ, ѣ лѣнка Бѣшчев, занеже им ест стара и права учинѣ и за дѣдѣинѣ.

И потом, имаше више речени болѣри преніе пред господства ми със Поенарин, на име Стонка и Кѣчюл и Бладула и Стан и чет им, како имаю и сини учинѣ ѣ лѣнка Бѣшчев. И ѣ тѣм, господство ми послахъ слѣг господства ми, именем Стопан спатар, тамо междѣ нихъ, да гледа, да истинствѣет със мегіаши, людіе стари и добри ут околом мѣсто. Таже сѣт събѣсани шви више речени болѣри и със съперникни им и въкѣпно със више писана слѣга господства ми, Стопан спатар, числом рѣ болѣри ут въкрѣстѣ им, тере нѣ ест заведеа слѣга господства ми, Стопан спатар ѣ црѣкѣѣ въснѣ тѣаже нѣ ест заклеа по нѣхне дѣше како знают за раді тенѣ више речени учинѣ и по кѣде знают стари хотар. И тенѣ мегіаши стари и людіе добри числом рѣ, сини сѣт поставлани хотарѣла по кѣде ест бѣш стар хотар, ѣ самѣ сред вода Бѣшчев, занеже ест бнл свѣх по тае вода, ут когда сѣт старе и ут седѣлан того мѣсто.

И а потом, шпет Стонка и Кѣчюл и Бладула и Стан и чет им ешеже не въсхотѣше вставити се, анѣ пак приидоше пред господства ми със више реченѣ болѣринѣ, Бланкѣла ключар и със братіем его, тере се съпрѣше пред господства ми и ѣвеше Стонка и Кѣчюл и Бладула и Стан и чет им закон, бѣ болѣри, да заклет како имаю и сини учинѣ ѣ лѣнка Бѣшчев. И сини не възмогоше довести ни гѣни ут тенѣ бѣ болѣри пред господства ми, анѣ всташе ут закон ут пред господства ми.

Сего раді и господство ми дадохъ жѣпан Бланкѣлов ключар и вишем имением сестре и братіем си, ꙗкоже да им ест въ учинѣ и въ хѣбѣ, ним и синовем им и внокомже и прѣвѣнчетом им и ни ут когоже непоколебимо, по шризмю господства ми.

Сеже и сведетеліе поставлѣим господства ми: жѣпан Нѣгое велики дворник и жѣпан Іван велики логѣфет и Братѣла вел вистіар и Стан спатар и Минтрѣ комис и Бадѣ стелик и Генцѣ пѣхарник и жѣпан Стонкица велики постелник.

И аз, Бладула, гже ю начиртахъ въ столи град Бѣкѣреци, мѣсеца маю 1 дѣнѣ и ут прѣва създанаго чѣловека Ідама до селѣ текѣшим, въ лѣто хѣон.

† Іо Ілиѣандрѣ швѣвѣда, многості божіа, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupanului Vlaicul clucer din Runceni și cu surorile sale, anume Stana și Maria și fiilor lui Vladul, anume Staico și Dragul și Coadă și cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Cislău, în lunca Bîșcei, pentru că le este veche și dreaptă ocină și de moștenire.

Iar după aceea, au avut mai sus-zii boieri pîră înaintea domniei mele cu Poenarii, anume Stoica și Cuciul și Vladul și Stan și cu toată ceata lor. Și așa pîrau Stoica și Cuciul și Vladul și Stan și ceata lor, că au și ei ocină în lunca Bîșcei. Iar întru aceasta, domnia mea am trimis pe sluga domniei mele, anume Stoian spătar, acolo între ei, să cerceteze, să adevereze cu megiașii, oameni bătrîni și buni dimprejurul locului. Astfel s-au adunat acești mai sus-zii boieri și cu potrivnicii lor și împreună cu mai sus-scrisa slugă a domniei mele, Stoian spătar, în număr de 150 boieri dimprejurul lor, de i-a dus sluga domniei mele, Stoian spătar la biserică pe toți, de i-a jurat pe sufletele lor, că știu de cea mai sus-zisă ocină și pe unde știu vechiul hotar. Iar acei megiași bătrîni și oameni buni în număr de 150, ei au așezat hotarul pe unde a fost vechiul hotar, chiar pe mijlocul apei Bîșcei, pentru că a fost tot pe cea apă, de cînd sînt bătrîni și de cînd s-au așezat în acel loc.

Și și după aceea, iar Stoica și Cuciul și Vladul și Stan și ceata lor încă n-au vrut să se lase, ci iar au venit înaintea domniei mele cu mai sus-zisul boier, Vlaicul clucer și cu frații lui, de s-au pîrit înaintea domniei mele și au luat Stoica și Cuciul și Vladul și Stan și ceata lor lege, 12 boieri, să jure că au și ei ocină în lunca Bîșcei. Iar ei n-au putut aduce nici unul din cei 12 boieri înaintea domniei mele, ci au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea și domnia mea am dat jupanului Vlaicul clucer și mai sus-numitelor surori și frați ai săi, ca să le fie de ocină și de ohadă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Bratul mare vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic.

Și eu, Vladul, care am scris-o în cetatea de scaun București, luna mai 1 zi și de la zidirea celui dintîi om, Adam pînă acum curgători, în anul 7078 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CIX/55. Orig., hirtie (44,5 × 28,5), pecete timbrată. Copie slavă și traducere din 1902 la Arh. St. Buc., ms. 1232, f. 135–137.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 354–355.

† Многостію божією, Іо Алѣксандръ воєвода и господинь вѣсон земли Унгаровлахійскон, синь великаго и добраго Мишча воєвода, анеспесъ Михнеа воєвода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми слѣг господства ми, Стан батахъ със синовн его, елици мѣ Богъ даст, іакоже да мѣ естъ учинѣ съ Ксрпен, деа Бѣлановъ вѣсахъ, вѣре елика се избратити ѡтъ надъ вѣсон хотаромъ и ѡтъ полю и ѡтъ шѣмъ и ѡтъ селнице и ѡтъ надъ вѣсон хотаромъ, понеже мѣ дадоше Бѣлан

сїе внише речена вчинѣ сестрѣ мѣ си, Станен, понеже Бѣлан синовн не имаше. И с тем, Стана продадоше сїе внише речена вчинѣ Станѣлан, за ѿн аспри готовн.

И пакн покѣпн Станѣл вчинѣ с Анѣѣни вт дел Дръгичов за вчинѣ ѿ ннѣ, за ѿн аспри.

И пакн да мѣ ест Добрен вчинѣ с Анѣѣни, дел братѣ мѣ си Іунов, варе еанка се нзбратити вт над вѣсон хотарѣм, понеже мѣ дадоше сам Іуан неговѣ вчинѣ сестрѣ мѣ его, Добрен, вт неговѣ добром волю и вт пред мегашом.

Сего радї, дадох н господства мн Станѣлан, пакже да мѣ ест вчинѣ вхавѣ, его н синовом его н внѣком н прѣвнѣчетом его н нн вт когоже непоколѣвнмо, по реч господства мн.

Сеже н сведетелн поставлѣх господства мн: жѣпан Д<об>¹ромир внѣ вел бан н жѣпан Драгомир внѣ вел дворник н жѣпан Нѣгоѣ веланкн дворник н жѣпан Іуан веланкн лѣгѣфет н Стан спатар н Бадѣ столник н Братѣл вистїар н Гонцѣ пѣхарник н Мнтрѣ комнс н жѣпан Стонкнца великн постѣлник. Исправник, Добромрнр внѣ вел бан.

И писах аз ,Стан, мѣсеца ман н . . .² а вт Ідам до селѣ, лѣт хзѣн.

† Іу Анѣандрѣ ввекѣда, млностїа божїю, господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Stan vătaf cu fiii lui, cŃți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Curpen, partea lui Bălan toată, oricŃt se va alege de peste tot hotarul și din câmp și din pădure și din seliște și de peste tot hotarul, pentru că a dat Bălan această ocină mai sus-zisă surorii lui, Stana, pentru că Bălan n-a avut copiii. Iar la aceasta, Stana a vîndut această mai sus-zisă ocină lui Stanul, pentru 750 aspri gata.

Și iar a cumpărat Stanul ocină la Lixeni din partea de ocină a lui Drăghici 1 ogor, pentru 150 aspri.

Și iar să-i fie Dobrei ocină la Alixeni, partea fratelui ei Ion, oricŃt se va alege de peste tot hotarul, pentru că a dat Ioan însuși ocina lui surorii sale, Dobra, de a lui bunăvoie și dinaintea megieșilor.

De aceea, am dat și domnia mea lui Stanul, ca să-i fie ocină ohabă, lui și fiilor lui și nepoșilor și strănepoșilor lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan D<ob>¹romir fost mare ban și jupan Dragomir fost mare vornic și jupan Neagoѣ mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Stan spătar și Badea stolnic și Bratul vistier și Gonțea paharnic și Mitrea comis și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Dobromir fost mare ban.

Și am scris eu, Stan, luna mai 8. . .² și de la Adam pînă acum, anul 7078 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Muzeul județean Gorj, nr. 32. Orig., perg. (25,5 × 29), pecete timbrată, căzută. EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu. *Doc. sl. rom.*, 179–181.

¹ Loc rupt.

² Loc șters.

† Cu mila lui Dumnișău, Alicesandru voivoda, ficiorul marilui și preabunului Mircii voivod, ficiorul Mihniei voivod. Dat-au domnia mea această poruncă a domniei mele lui Toadir și cu frații lui, pre nume Arbănaș și Mihniei cu frații lui, pre nume Drăgoiu și Ion și Manea cu feciorii lor, anume Radul și Dobri și [partea] Turcului cu feciorii lui, pre nume Cîrstea și Neagoi și cu feciorii lor Radul și Șirban și cu ficiorii lor, cîți Dumnișău li va da, ca să le fie lor moșie la Gloduri toată, di peste tot hotarul, cît va fi aléasă piste tot, pintru că iaste bătrînă și dreaptă moșie di la moși cumpărată di la Neagul și di la Micul și di la toți feciorii lui Șerban, pentru 1 200 di aspri gata, însă prin zilele Radului vodă Călugărul.

După acéia, Toadir și cu [cu] frații lui, Manea i Mihail și Neagul, ei au avut pîră înaintea domniei mele cu Micul și cu Dan și cu Radul și cu frații lor, pintru că pîrăia Micul și Dan și cu ficiorii lor, cum că a patrălea parte a Radului nu i-au fostu vîndut di la sat di la Gloduri, ci au rămas Toadir cu frații lui din siliște. Pentru acéia și domnia mea am căutat și am judecat, după driptate și după lége, cu toți cinstiții și îndriptătorii domniei mele și au dat domnia mea lui Toadir și lui Mihail cu frații lui și feciorilor lor légi, 12 boiari, ca să juri cum că iaste vîndut partea Radului și astă moșie, ci-i mai sus-zis. Și au venit Toadir și cu frații lui cu acești 12 boiari la zi și la soroc ca să juri, iar ei au mărturisit cu suflitili lor înaintea domniei mele, pricum iaste cumpărat partea Radului di la Gloduri toată și a Neagului și di la Micul și di la toți frații lor, care sînt mai sus-scriși. Și au vîndut-o di a lor bunăvoe, di nime nesiliți. Pentru acéia, au rămas Neagul și Micul și ficiorii lui Șerban di légi înaintea domniei mele, ca să nu mai aibă nici o smintéală pentru această moșie, ci-i mai sus-zisă.

Pentru acéia, am dat și domnia mea lui Toadir și lui Mihail și Manii și Neagului și cu frații lor și ficiorilor lor, ca să le fie moșie stătătoare și uhabnică și nipoților și strinipoților și di nimeni călca[a]tă, după zisa domniei mele.

Însă și mărturii au pus domnia mea: jupan Neagoe vel dvornic i jupan Ioan vel logofăt i Stan spătar i Bratul vel vistier și Badea stolnicul și Mitrea comisul și Gonțea păharnic și Stoica vel postelnic. Și (ispravnic), Ion vel logofăt.

Și Dragomir...¹ și s-au scris în cetatea Bucureștilor, în luna mai 13 dni, leat 7078 <1570>.

Și am scosă eu, Stanciul păharnic, după sîrbii pă rumânie.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 854 (Slobozia lui Enache și Apostolache, XVII/2). Traducere EDIȚII. DIR, B, 355–356.

¹ Loc alb.

† Многостію вождію, Іу Андрандрѣ воєвода и господинѣ. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми свѣтомѣ Митрополне, іакоже да мѣ ест село Бѣнецини шт Рѣга съ вѣсем хотаром, что ест взел шт Радул логофет. Я господство ми изнандоу како ест бнл шт по прѣжде свѣтѣи Митрополне шт дѣдинѣ.

Тем радї, дадох и господство ми више реченѣ село свѣтнѣхъ Митрополне въ вчинѣ и въ вѣдѣхъ. И ви, смѣнн, да слышатн вт повелѣнїе втцѣ владикѣ, варе що ви хокет дати пошченне за тон ви говоримъ господства ми. Инако да нѣст, по речъ господства ми.

Исправник, Іван велики логофет.

Пис Рѣзмирнѣцъ граматик, мѣсеца маи нї днн.

† Іу Іліѣандрѣ воевода, милостію божіа, господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei Mitropolii, ca să-i fie satul Bănești de la Ruia cu tot hotarul, ce a fost luat de Radul logofăt. Iar domnia mea am aflat că a fost de mai înainte vreme al sfintei Mitropolii de moștenire.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea mai sus-zisul sat sfintei Mitropolii, de ocină și de ohabă. Iar voi, sătenilor, să ascultați de porunca părintelui vlădică, ori la ce vă va da învățătură, pentru că aceasta vă spun domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Am scris, Răzmiriță grămătic, luna mai 18 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 855 (Mitrop. Ț. Rom., XXXVI/12—13). Orig., hirtie (33,5 × 25) pecete aplicată, căzută. Cu o traducere de la mijlocul sec. al XVIII-lea; alte traduceri ibidem, mss. 127, f. 164 (lipsindu-i partea finală) și 134, f. 67.

Datată după domn și ispravnic.

EDIȚII. Slav și trad. Hasdeu, *Arh. ist.*, nr. 25, 4. Trad. DIR, B, 357—358. Facs. DIR, B, 538.

202

1570 (7078) mai 18, București.

† Милостію божію, Іу Іліѣандрѣ воевода и господннѣ въсон земанъ Зггровлаукинское, синѣ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синѣ Мнхнѣ воевода. Даватъ господство ми снѣ повелѣнїе господства ми Иванов вт Благодеши и със ннхъ синови си, елицн имъ Богъ припѣстит, іакоже да имъ сѣт вчинѣ ѣ Благодеши, делъ дѣдѣ си, на име Стѣннлѣ, въсахъ, варе ечка се хтет избрати неговъ делъ вт посѣде и вт полю и вт вода и вт воденицѣ и вт по въсон хотарѣ, занеже ест стара и права вчинѣ и за дѣдї[ан]нѣ. Інѣ ест вна сложен и Иванѣ граматикъ вт дѣдѣ си Стѣннлѣ, али вт прѣжде вѣме и вт жителница Стѣннлов, на име Стана и вт снѣхъ¹ си Кѣлина, али надъ въсахъ више реченѣ вчинѣ и надъ ннхнмъ иманїе и комати, надъ въсахъ, іакоже да имъ сѣт вн въ мѣсте синѣ, ере синови вт тѣло его нѣст далъ нхъ ест Богъ. Почто радї, га сѣт сложен по Иванъ надъ ннхномъ комати, еже сѣт више речени, а вн да нхъ прихранити и да нхъ почитае въ вѣме старнство, даже до сѣмрѣти. І по сѣмрѣти ен, да ест въсахъ свое вчинѣ и мархѣ на рѣкѣ више реченѣ Иванъ. И прихраненъ ест и почитанъ ест дондеже сѣт змрелн въснхъ за чюма; таже ест повнргали и слыжнли и сѣтворили ест саракѣсте и помѣнѣ, іакоже нѣконъ родїтелне.

І потомъ, по сѣмрѣти имъ, ималъ ест Иванъ сѣпренне вт анепсенъ Стѣннлов, на име Фѣтѣла със четомъ си и Стопанъ със четомъ си и вт сестрѣ Кѣлинне, по име Марнїа и еше при дннѣ поконнаго Пѣтрѣ воевода. И снѣцѣ преше вни предъ господствѣ емѣ, како нѣст вили сложенъ Иванъ вт дѣдѣ си Стѣннлѣ, да нхъ сѣт въ мѣсто синѣ надъ въсахъ више речени вчинѣ и комати, нѣ дрѣжитъ вн техъ комати ѣ силостъ его. І ѣ темъ, господства емѣ сѣдн и гледахмо, със въсѣмн чѣстннмн

правителнем его и дал ест поконнаго Пѣтрѣ воевода закон Фѣтѣлов и Стоянов със четом си и Маріев, бѣ болѣри, да заклет, како нѣст билн Иван нложен над теѣ више реченѣ шчинѣ и комати ѡт дѣдѣ си Стѣнилѣ ничисоже, нѣ дрѣжит Иван теѣ шчинѣ и комати ѣ силост его. ꙗ шни никакоже не может заклетн се сице на дѣнѣ и на сорок, нѣ всташе Фѣтѣл и Стоян и Марне ѡт закон ѡт пред господствѣ емѣ.

ꙗ потом, къда ест съда, а една женѣ на име Драголи и Фѣтѣл и Стоян не вѣсхотѣше сицѣ, нѣ съпреше пред господства ми по Иван, како дрѣжит ѡн теѣ више реченѣ шчинѣ и комате ѣ силост и без исправѣ и како нѣст билн зложила ѡт дѣдѣ си Стѣнилѣ въ мѣсто синѣ.

ꙗ ѣ тем, господство ми сѣди и гледах, със вѣсѣми чѣститими правителнем господства ми, истинствова и видѣ и прочетоѣ кинѣ дѣдѣ си Стѣнилѣ, еже ест билн зложен по Иван въ мѣсто синѣ и како нѣ ест дал шчинѣ его и сваке комате ѡт пред вѣснѣ мегнаши ѡт шкрѣстѣ и със заканинѣ, како варе тко ѡкет попереѣ и порѣшиѣ више реченѣ тѣкмежне дѣдѣ си Стѣнилѣ, по сѣмрѣти его, ѡт родѣни его или ѡт дрѣзи анепсен, да ест проклет ѡт тѣ свѣти, нже въ Инкен и да ест ѣчастно съ Исда и съ Яриѣ. И видѣѣх господство ми и кинѣ поконнаго Пѣтрѣ воевода, како сѣт встали ѡт закон Фѣтѣл и Стоян и Маріе и със четом нѣ и Драголи.

Тем ради, и господство ми дадох више реченѣ Иванѣ граматик, ꙗкоже да им сѣт въ шчинѣ и ѡхавѣ ѣ Благодеци, до въ вѣки. ꙗ Фѣтѣл и Стоян и Драголи метѣх да не имат със теѣ шчинѣ и комати; и всташе ѡт закон и ѡт пред господства ми. Нимѣ нѣ, синовим нѣ и внѣковим нѣ и прѣвнѣчетом и не ѡт когоже непоколѣбимѣ, поризмѣ господства ми.

Сеже и сведетелне поставѣлем господства ми: жѣпан Нѣгое велики дворник и жѣпан Иван велики лѣгѡфѣт и Братѣл вел вѣстѣар и Стан вел спатар и Бадѣ вел столник и Гонцѣ пѣхарник и жѣпан Стояница вел постелиник. Исправник, сам речу господства ми.

Рече Лѣсдат лѣгѡфѣтѣ еже написах аз, ѣпрѣ мали дѣпак, въ настолни граду Бѣксреци, мѣсеца мане нѣ дѣни, в лѣт ѣзон.

† Іw Александрѣ ввевѣда, милостѣа божѣю, господниѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ivan din Blagodești și cu fiii săi, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Blagodești, partea bunicului său, anume Stănilă, toată, oricît se ve alege partea lui de pretutindeni și din cîmp și din apă și din moară și de peste tot hotarul, pentru că este veche și dreaptă ocină și de moștenire. Dar a fost așezat și Ivan grămătic de bunicul său Stănilă și de jitelnița lui Stănilă, anume Stana și de nora¹ lor Călina, dar dinainte vreme, însă peste toată mai sus-zisa ocină și peste averile și bucatele lor, peste toate, ca să le fie el în loc de fiu, căci fii din trupul lor nu le-a dat Dumnezeu. De aceea, l-au așezat pe Ivan peste averile lor, care sînt mai sus-zise, iar el să-i hrănească și să-i cinstească la vreme de bătrînețe pînă la moarte. Iar după moartea lor, să fie toată ocina și marfa lor în mîna mai sus-zisului Ivan. Și i-a hrănit și i-a cinstit pînă ce au murit toți de ciumă și apoi i-a îngropat și i-a slujit și le-au făcut sărăcuste și pomană, ca la niște părinți.

Iar după aceea, după moartea lor, a avut Ivan pîră de la nepoții lui Stănilă, anume Fătul cu ceata sa și Stoian cu ceata sa și de la sora Călinei, anume Maria și încă din zilele răposatului Pătru voievod. Și așa au pîrît ei înain-

tea domniei lui, că n-a fost așezat Ivan de bunicul său Stănilă, ca să-i fie în loc de fiu peste toate mai sus-zisele ocine și averi, ci ține el cu sila acele averi. Iar întru aceasta, domnia lui a judecat și a cercetat, cu toți cinstiții săi dregători și a dat răposatul Pătru voievod lege lui Fătul și lui Stoian cu ceata lor și Mariei, 12 boieri, să jure că n-a fost așezat Ivan peste această mai sus-zisă ocină și averi de către bunicul său Stănilă nicidecum, ci ține Ivan această ocină și averi cu sila. Iar ei nicidecum n-au putut să jure așa la zi și la soroc, ci au rămas Fătul și Stoian și Maria de lege dinaintea domniei lui.

Iar după aceea, când a fost acum, o femeie anume Dragoli și Fătul și Stoian n-au vrut așa, ci au pîrît înaintea domniei mele pe Ivan, că el ține această mai sus-zisă ocină și averi cu sila și fără dreptate și că n-a fost așezat de bunicul său Stănilă în loc de fiu.

Iar întru aceasta, domnia mea am judecat și am cercetat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele <și> am adevărit și am văzut și am citit cartea bunicului său Stănilă, că a așezat pe Ivan în loc de fiu și că i-a dat ocina lui și toate averile dinaintea tuturor megiașilor dimprejur și cu blestem, ca oricine va strica și va călca mai sus-zisa întocmire a bunicului său Stănilă, după moartea lui, dintre rudele lui sau de alți nepoți, să fie blestemat de către 318 sfinți, cei din Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Pătru voievod, că au rămas de lege Fătul și Stoian și Maria cu ceata lor și Dragoli,

Pentru aceasta și domnia mea am dat mai sus-zisului Ivan grămătic ca să-i fie de ocină și ohabă la Blagodești, pînă în veci. Iar Fătul și Stoian și Dragoli amestec să nu aibă cu aceste ocine și averi; și au rămas de lege și dinaintea domniei mele. <Și să-i fie> lui, fiilor lui și nepoților lui și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori neclintit domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Bratul mare vistier și Stan mare spătar și Badea mare stolnic și Gonța paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, însăși spusa domniei mele.

A spus Lăudat logofăt și eu, Oprea diac mic, am scris în cetatea de scaun București, luna mai 18 zile, în anul 7078 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 856 (Sf. Ioan-București, XX/5). Orig., perg. (34 × 50), pecete timbrată. Cu două traduceri: una din sec. al XVII-lea, cealaltă din 1913.

EDIȚII. Slav și trad. Hasdeu, *Arch. ist.*, nr. 12, 3–4. Trad. DIR, B, 356–357.

¹ În doc. 8: „Тѣтка“ („mătușă“), iar în doc. 16: „Тетѣ“ („soacră“).

† Многостію божію, Іоъ ІлиѣандрѸ воєвода и господинѸ въсон земли Уггровлахінскон, синѸ великаго и прѣдобраго Мирчев воєвода, синѸ Мирчев воєвода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми Гондѣнов със синови си, елице им Богъ припѣстит, якоже да мѸ ест учинѸ с Фрѣснинет шт Полю, шт дел Цефанов и брат его Радүүл, третаго дел, шт посеждѣ, поннже мѸ ест стара и права учинѸ и дѣдинѸ. ѿ потомъ, ГондѣнѸ, ми ест покѣпна тѣе учинѸ шт Цефан и шт брат его Радүүл, за ...¹ швци със агнице и аспри си.

И пакн покѣпн Стан и братн его Бадѣ он Блѣсан дел Гѣдев и братѣм си Стан вѣса и със мѣсто за седалнице, за р̄ <аспри>². И пакн покѣпн Стан и <Ба>¹дѣ вт Блѣсан дел Блѣсанов вѣса, варе еанка се хтнт избрати вт посвѣдї, за една крава. цѣна р̄ аспри.

И пакн да мѣ ест Кръстек дел Плешков вѣса, али ѣжа вт дол, поннже ест бнл тае вчинѣ ѣ впр; таже Кръстѣ, вн платнт ест тае вчинѣ вт впр; дорн ест изваднт вт впр, вн ест спанзовал х̄ аспри.

И пакн покѣпн Ялѣла и бра<т>² его Стоян вчинѣ вт Кодоае, али дела Фратек вѣса, варе еанка се хтнт избрати и вт шѣмѣ и вт полю и вт посвѣдї и със мѣсто за седалнице, за х̄ат аспри.

И пакн принде Стана пред господства ми тере ѣложн и побрати по Тѣтѣлѣ над негова дел за вчинѣ над вѣсѣ, како да вѣдї със Лепѣдат, синѣ Станек, ѣ братн незадѣленн.

И пакн покѣпн Драгомнр Мехединцил вчинѣ ѣ Стѣрзеци, вт дел поп Станов половни, али вт гѣрѣ дорн вѣрх, за ф̄ аспри готовн.

Сего радї, дадох и господство ми сїю внше писани людї, якоже да нм ест вчинѣ, вхѣбѣ, нм и синови нм и внѣ<ко>²м и прѣвнѣчетом и не вт когоже не-поколѣбнмо, порнзмо господства ми.

Сеже сведѣтелїе поставѣем господства ми: жѣпан Нѣгое велики дворник и жѣпан Иван велики логвѣтет и Братѣла велики вистнар и Стан спатар и Бадѣ столник и Мнтрѣ комнс и Гонцѣ пехарник и жѣпан Стояница велики постѣлник. Исправник, Иван велики логвѣтет.

Пнс аз, Пѣрлѣ, вѣ град Бѣкѣрзеци, мѣсеца мае ѣдї днн и текѣцим вт Ядама до селѣ, в лѣт х̄зон.

† Іw Ялѣксандрѣ вквевѣда, млностїа божїа, господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Goideanu cu fiii săi, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Frăsinetul de Cîmp, din partea lui Ștefan și a fratelui său Radul, a treia parte, de pretutindenii, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină. Iar după aceea, Goideanu, el a cumpărat această ocină de la Ștefan și de la fratele său Radul, pentru...¹ oi cu miei și 250 aspri.

Și iar a cumpărat Stan și frații săi Badea și Vîlsan, partea lui Gudea și a fratelui său Stan toată și cu loc de vatră, pentru 100 <aspri>². Și iar au cumpărat Stan și <Ba>¹ dea de la Vîlsan partea lui Vîlsan toată, oricît se va alege de pretutindenii, pentru o vacă, prețul 100 aspri.

Și iar să-i fie lui Cîrstea partea lui Pleșco toată, însă funia din jos, pentru că a fost această ocină la bir; astfel Cîrstea, el a plătit această ocină de bir <și> pînă ce a scos-o de la bir, el a cheltuit 600 aspri.

Și iar au cumpărat Albul și fratele său Stoian ocină de la Codoae, însă partea lui Fratea toată, oricît se va alege și din pădure și din cîmp și de pretutindenii și cu loc de vatră, pentru 1 300 aspri.

Și iar a venit Stana înaintea domniei mele, de a așezat și a înfrățit pe Tătulea peste partea ei de ocină peste toată, ca să fie cu Lepădat, fiul Stanei, 2 frați nedespărțiți.

Și iar a cumpărat Dragomir Mehedințul ocină în Sturzești, din partea popii Stan jumătate, însă de la gură pînă la vîrf, pentru 500 aspri gata.

СЕЖЕ Н СВЕДЕТЕЛНЕ ПОСТАВЪЕМ ГОСПОДСТВА МН: ЖЪПАН НЪГОЕ ВЕЛНКИ ДВОРНИК
И ЖЪПАН І<ω>¹АН ВЕЛНКИ ЛМГВФЕТ И БРАТЪ ВЕЛ ВИСТІАР И СТАН СПАТАР И БАДЪ ВЕЛ
СТОЛНИК И...¹ Исправник, сам реч господства мн.

ЄЖЕ НАПИСАХ АЗ, ЄПРЪ, ВЪ НАСТОЛНИ ГРАДУ БЪКСРЕШИ. РЕЧ ЛЪСДАТ ЛМГВФЕТЪ.
МЪСЕЦА МАНЕ КЪ ДЪНИ, В ЛЪТ ХЪОН.

† Іω ПЛЪАНДРЪ ВВЕВДА, МНОСТІЮ БОЖІЮ, ГОСПОДНЬ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Stăneștii de la Obrejie, cîți au cumpărat ocină și satului Șovîrcul, cîți au cumpărat ocină și cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocina ce se cheamă Gurbanul, tot, peste tot hotarul.

Și să se știe hotarele ocinei: de la Drumul Banului, de la Hotarul Turcilor, în sus, pînă la Piatră și de aici, pe drumul Gorgănelului, pînă în Drumul Draghiei și pe Drumul Draghiei pînă la hotarul lui Drăghici și de aici pînă la Grădiștea cu Capetele și pînă la Hotarul Turcilor.

Iar apoi, au venit satele Șovîrcul și Stăneștii de s-au pîrît înaintea domniei mele pentru această ocină mai sus-spusă. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea și am văzut că au cumpărat mai sus-spusul sat Stănești această mai sus-zisă ocină de la Oprea din Preajva, pentru 4 000 aspri, în ocina sus de...¹ ucheși în zilele răposatului Mircea voievod și în zilele răposatului Radul voievod Călugărul, de mai înainte vreme și satul Șovîrcul a cumpărat acea mai sus-zisă ocină, însă în ocina de jos, de la răposatul Mircea voievod, pentru...¹ aspri. Și au dat atunci cai bătrînilor domni răposați, de mai înainte vreme, răposatului Mircea voievod.

De asemenea și domnia mea am dat și această întocmire și am înfrățit acele mai sus-spuse sate, Stănești și Șovîrcul, ca să fie în pace, să nu aibă ceartă între ei, ci să țină satul Stănești ocina de sus, iar Șovîrcul să țină ocina de jos. Iar oricare dintre ei care se va apuca să strice această întocmire și judecată a domniei mele, să fie blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți cei de la Nicheia și să-i fie parte cu Iuda și cu Arie și cu necredincioșii iudei care au vărsat sîngele nevinovat al mîntuitorului nostru, sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor și va fi în veci.

De aceea și domnia mea am dat mai sus-numitelor <sate>, Stănești și Șovîrcul, ca să le fie...¹ lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan І<ω>¹ан mare logofăt și Bratu mare vistier și Stan spătar și Badea mare stolnic și...¹ Исправник, însăși spusa domniei mele.

Iată, am scris eu, Oprea, în cetatea de scaun București. A spus Lăudat logofăt. Luna mai 20 zile, în anul 7078 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCCX/6. Orig., perg. (35 × 47), pecete aplicată, căzută. Traducere ibidem, MDLI/48.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 359–360.

¹ Loc rupt și șters.

† Милостію божію, Іу Александръ воєвода и господинъ вѣсон земле Угровлахиинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчекъ воєводѣ, синѣ Мишнекъ воєводѣ. Даватъ господство ми [господство ми] сію повелѣнію господства ми свѣтомѣ монастырѣ въ Мшетецин, такоже да мѣ естъ вчинѣ еже се зоветъ Прѣдещіи вѣса, елика се хтетъ избрати, понеже мѣ <естъ>¹ стара и права вчинѣ и дѣдинѣ.

И потомъ, свѣта монастырѣ више речена имала естъ внишъ прѣдъ поконномѣ Петрѣ воєводѣ съсъ Тома. И тако естъ съпрелъ Тома тогда, како естъ тае више речена вчинѣ негова за дѣдинѣ. И Петрѣ воєвода истинствоваѣ естъ внишъ како нѣстъ ималъ Тома ни една метѣхъ съсъ тае више речена вчинѣ, нѣ всталъ естъ Тома въ законъ, въ прѣдъ поконномѣ Петрѣ воєводѣ.

И потомъ, свѣта монастырѣ више реченаго покоя не има въ томъ, нѣ пакъ се съпрѣше и прѣдъ господство ми. И ѣ темъ, господство ми гледахъ и сѣдихъ, по правдѣ и по законѣ и съ вѣсѣми чыститиими правителіеи господства ми и изнандоухъ господство ми и истинствоваухъ како естъ тае више речена вчинѣ свѣтѣи монастырѣ за дѣди, а Тома не иматъ ни една метѣхъ. <И>² видѣхъ господство ми и книга Петрѣ воєводѣ за встанокъ, <ка>¹ко естъ внишъ всталъ Тома въ законъ въ прѣдъ Петрѣ воєвода. Такоже вста Тома въ закона и въ прѣдъ <господства ми>².

<Сего ра>²ди, дадохъ и господство ми свѣтѣи монастырѣ више реченаго, такоже да мѣ естъ въ вчинѣ и въ шхабѣ въ вѣки и ни въ кожеже непо>²колѣбемо, поризмо господства ми.

Еже и сведетеліе поставлѣхъ господство ми: жѣпанъ Нѣкое великіи дворникъ и жѣпанъ Іуанъ великіи логофетъ и Станъ спатаръ и Мирѣкъ комисъ и Бадѣкъ столникъ и Братѣла внишаръ и Гонцѣкъ пѣхарникъ и Стонка великіи постелиникъ. Исправникъ, Іуанъ великіи логофетъ.

Писъ азъ, Татѣла логофетъ, въ градъ Бѣскрецин, мѣсеца маи кѣ дѣни, в лѣтъ хъ н.

† Іу Александръ воєвода, милостію божію, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea [domnia mea] această poruncă a domniei mele, sfintei mănăstiri din Mușetești, ca să-i fie ocina ce se cheamă Prădeștii toată cît se va alege, pentru că îi <este>¹ veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, sfînta mănăstire mai sus-zisă a avut pîră cu Toma înaintea răposatului Petru voievod. Și așa a pîrît Toma atunci, că este această mai sus-zisă ocină a lui de moștenire. Iar Petru voievod a adevărit că n-a avut Toma nici un amestec cu această mai sus-zisă ocină, ci a rămas Toma de lege, dinaintea răposatului Petru voievod.

Iar după aceea, sfînta mănăstire mai sus-zisă n-a avut liniște de la Toma, ci iarăși s-au pîrît și înaintea domniei mele. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea și am adevărit că această mai sus-zisă ocină este a sfintei mănăstiri de moștenire, iar Toma n-a avut nici un amestec. <Și>² am văzut domnia mea și cartea de rămas a lui Petru voievod, că Toma a rămas de lege dinaintea lui Petru voievod. De asemenea a rămas Toma de lege și dinaintea <domniei mele>².

<De aceea>², am dat și domnia mea sfintei mănăstiri mai sus-zise, ca să-i fie de ocină și de ohabă în veci <și de nimeni neclintit>², după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea : jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Stan spătar și Mitrea comis și Badaea stolnic și Bratul vistier și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Am scris eu, Tatul logofăt, în cetatea București, luna mai 23 zile, în anul 7078 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 858 (Seaca-Mușetești, IV/1 și Cozia, XLVII/9). Orig., hîrtie (28 × 22), pecete aplicată de la Moise voievod. Cu două traduceri: una din sec. al XVIII-lea, cealaltă din 1847; alte traduceri ibidem, mss. 209, f. 403, 367, f. 14 și 369, f. 6. EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 360–361. Facs. *Ibidem*, 539.

---

¹ Omis.

² Loc rupt.

206

1570 (7078) mai 23.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domnă a toată Țara Rumânească, fecior marelui Mircii voievod, fecior Mihniei voievod. Dat-au domniia mea lui Stoican ca să-i fie ocină în Ciutura, a treia parte, din cîmp, din pădure și din apă și din șazutul satului și de peste tot, pentru că această ocină fost-au moștia a Radului logofăt, cu care au miluit Radul logofăt pe Stoican cu această mai sus-zisă ocină, pentru că au fost slujit foarte cu dreptate mai dinainte vreme.

Apoi Stoican n-au putut să se odihnească despre oamenii din Ciutura, de Ciorîca și de Oprea. Așa pîrîia Ciorîca înaintea domniei mele cum că iaste această ocină a lor de moște și n-au fost frați cu Radul logofăt [Radul] pă acea moște mai sus-zisă. Apoi domniia mea am căutat și am judecat, pă dreptate după lege, cu toți cinstiții boiarii domniei mele și am găsit și am adevărat cum că au fost frate și Radul logofăt pe acea moște cu Ciorîca și cu Oprea, încă din zilele răposatului Mircea voievod. Apoi le-au miluit Radul logofăt pe Stoican cu această ocină. Și au rămas Ciorîca și Oprea de judecată dinnaintea domniei mele.

Dreptă acéia, am dat și domniia mea lui Stoican, ca să-i fie moște ohabnică, lui și feciorilor lui, nepoților și strenepoților lui și de niminea să nu să strice sau să să mișce, după cum am zis domniia mea.

Iată domniia mea și mărturii am pus : jupan Neagoe vel vornic i pan Ion vel logofăt i Stan spătariul i Mitrea comisul i Bratul vistier i Gonțea păharnic i Stoi[a]ca vel stolnic ¹.

Mai 23, 7078 <1570>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianu, nr. 723, f. 530v–531. Traducere. EDIȚII. Nicolăescu-Plopșor, *Mon. j. Dolj*, 77–78; *DIR, B*, 361.

---

¹ În loc de: postelnic.

† Многостію божією, Іу Плѣѣандрѣ воевода и господинѣ въсен земан Угг-
 ровлахѣнское, синѣ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, анепсею Мнѣнев вое-
 вода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми Бърѣвъ със синови си,
 јакоже да им ест една шчинѣ Ѣ Горѣвнѣска, шт гор шчинѣ, половинна шт Ѣже и шт
 дрѣга половинна шт Ѣже, четверѣтаго дела, занеже ест покѣпна за ѣѣ аспри. И пак
 покѣпн Силка със синови си половинна шт Ѣже, за мѣ аспри. И Балѣ със сино<ен> си>,
 половинна шт Ѣже, за мѣ аспри. И Ганѣ със синови си, половинна шт Ѣже, за мѣ
 аспри. И Бъркѣ със синови си, именем Нѣг и Станчюл и Соаре, половинна шт Ѣже,
 за мѣ аспри. И Блад със синови си, половинна шт Ѣже, за мѣ аспри. И Нѣгоє със
 синови си, пак половинна шт Ѣже, за мѣ аспри. И Никѣл със синови си, за половинна
 шт една Ѣже, за мѣ аспри. И Борча със синови си, пак половинна шт Ѣже, за мѣ
 аспри. И Крѣстѣ със синови си, пак половинна шт Ѣже, за мѣ аспри. И Шере със
 синови си, една Ѣже цѣлаба, за ч аспри, понеже га ест покѣпн въса. . . нѣ. И пак
 покѣпн <Поспаю и Дадѣл> половинна шт Ѣже, за п аспри. И пак Поспаю и Дадѣл,
 половинна шт Ѣже, за мѣ аспри. И Нѣг със синови си, половинна шт Ѣже, за мѣ
 аспри. И покѣпн Дѣмитрѣ шт Стан, синѣ Драгоєв, половинна шт Ѣже, за рѣ аспри.
 И пак Станислав и Прилаз и Иви и Драгомир, половинна шт Ѣже, за <мѣ> аспри.
 И пак <Ш>ере и <Б>ъркѣ и Д<об>рни>, половинна шт Ѣже, за мѣ аспри. . . половинна
 шт Ѣже, за мѣ аспри. И пак Кондею, половинна шт Ѣже, за мѣ аспри. И Бѣнѣ, поло-
 винна шт Ѣже, за мѣ аспри. И пак <Кондею>, половинна шт Ѣже, за мѣ аспри. И Бѣзѣ
 и Мрѣзан, пол шт Ѣже, за мѣ аспри. И . . . шт една Ѣже, четверѣтаго дел, за <кѣ>
 аспри. И пак Драгич, шт една Ѣже, четверѣтаго дел, за кѣ аспри. И Братко и Мнѣнѣ,
 пол шт Ѣже, за мѣ аспри. И Драгомир, половинна шт Ѣже, за мѣ аспри. И Батѣ
 и Драгомир, пол шт Ѣже, за мѣ аспри. И Мнѣнѣ, пол шт Ѣже, за мѣ аспри. И Глѣча
 и Радѣл, пол шт Ѣже, за мѣ аспри. И Глѣмѣ, пол шт Ѣже, за мѣ аспри. И пак
 Никѣл и Глѣмѣ и Гемѣлѣч, пол шт Ѣже, за мѣ аспри. И Гемѣлѣч и Радѣл, пол
 шт Ѣже, за мѣ аспри. И <Сл>авѣ, пол шт Ѣже, за мѣ аспри. И Тнѣл и Нѣичюл
 и Мицнрѣ, пол шт Ѣже, за мѣ аспри. И Сима, пол шт Ѣже, за мѣ аспри. И Кнчюл
 и Строе, пол шт Ѣже, за мѣ аспри. И Белѣ, пол шт Ѣже, за мѣ аспри. И Сперѣѣ
 и Гинцѣ, пол, за мѣ аспри. И Сламнѣ, шт една пол шт Ѣже, четверѣтаго дел,
 за кѣ аспри. И Мика и Стѣнислава, шт едно Ѣже, али шт половинна, четверѣтаго
 дел, за кѣ аспри. И Стѣава и дѣщера си, пол шт Ѣже, за мѣ аспри. И покѣпн Строе
 шт Блѣкан, шт едно Ѣже, четверѣтаго дел, за р аспри. И Блѣкан, шт едно Ѣже,
 четверѣтаго дел, за кѣ аспри. И Грѣба, пол шт Ѣже, за мѣ аспри. И Кнчюл, пол шт
 Ѣже, за мѣ аспри. ¹ И Бѣда и Ѣанча, шт едно Ѣже, четверѣтаго дел, за кѣ аспри.
 И Дрѣгич със синови си, пол шт Ѣже, за мѣ аспри. И Данчюл и Стан и Брѣкан
 и Дрѣгою, пол шт Ѣже, за мѣ аспри. И Радослав, пол шт Ѣже, за мѣ аспри. И Голѣ
 със синови си, пол шт Ѣже, за мѣ аспри. И Марко, пол шт Ѣже, за мѣ аспри. И Блад
 дѣл и Соба, пол шт Ѣже, за мѣ аспри. И Тѣмба, шт едно Ѣже, четверѣтаго дел,
 за гѣ аспри. И Шарѣѣ със синови си, Радѣлѣ и Данчюл, пол шт Ѣже, за мѣ аспри.
 И Дадѣл, една Ѣже цѣлаба, за пн аспри. И попа Банко и Рада и Нѣг, шт едно Ѣже,
 четверѣтаго дела, за кѣ аспри. И покѣпн Дадѣл шчинѣ шт Рада и шт Банко и шт
 Нѣг, шт едно Ѣже, четверѣтаго дел, за ѣѣ аспри. И Ѣ<прѣ> и Бѣкѣр, пол шт Ѣже,
 за мѣ аспри. И Бекѣ и със дѣщѣрам си, пол шт Ѣже, за мѣ аспри. И Бѣлаѣр,
 пол шт Ѣже, за мѣ аспри. И Бонка, половинна шт Ѣже, за мѣ аспри. И Бонко със
 синови си и със дѣщѣга си Дрѣгана и попа Ялдѣ, пол шт Ѣже и шт дрѣга Ѣже,
 четверѣтаго дел, за ѣѣ аспри. И Бѣчюмаш, шт едно Ѣже, четверѣтаго дел, за . . .
 асп. II. И Ѣанки, пол шт Ѣже, за мѣ аспри. И покѣпнше. . . и Крѣпич шт Кѣрнегрѣ,
 шт едно Ѣже, четверѣтаго дел, за гѣ аспри. И пак Кѣрнегрѣ, шт едно Ѣже, четверѣ-
 таго дел, за . . . аспри. И Блад и Бѣнѣ, пол шт Ѣже, за мѣ аспри. И . . . половинна шт

ѢЖЕ, за . . . аспри. И . . . една ѢЖЕ цѢлба, за . . . аспри. И . . . ѡт една ѢЖЕ, четвѣртаго дѣла, за кѣ аспри. И БѢКШЕ, пол ѡт ѢЖЕ, за мѣ аспри. И . . . половинна ѡт една ѢЖЕ, за мѣ аспри. И Негрѡшѡла, пол ѡт ѢЖЕ, за мѣ аспри. И БѢрѡ<иантъ> н Іѡн, ѡт едно ѢЖЕ, четвѣртаго дѣла, за кѣ аспри. И Коман, пол ѡт ѢЖЕ, за мѣ аспри.

И потомъ, Коман ѡложн анепснѡм си ѡт братъ, на нме Стѣннлѣ н Драгне, над негово дѣла ѡт Гѡрбан, на четвѣртаго дѣла <ѡт ѢЖЕ>. Ян сѣ вше реченѡ ѡчинѡ бѡла ест покѡпена ѡт Ѣпрѣ слѡжер ѡт Прѣжеѣ, что ест бѡла помнлѡвал ѡт Радул воєвода Калѡгера, алн ѡт горна ѡчинѡ ѡт Гѡрбан, половинна.

Сего радї, дадохъ н господство мн сѣ вше речени людїе, такоже да нм сѡт въ ѡчинѡ н ѡхѡбѡ, нм н снѡвнм нм, вѡкомже н прѣвнѡчетом нм н не ѡт когоже непѡтъкнѡвено, порнѡмо господства мн.

Сеже свидѣтелїе поставлѣхъ господства мн: жѡпан Нѣгоє велнкн дворнкн н жѡпан Іѡан бѡла лѡгѡфѣт н Стан спатар н Братѡл вѡстїар н Бадѣ столннк н Мнтрѣ комнс н Гонцѣ пѣхарнкн н Стонка вел постелннк. Исправнкн, Іѡан велнкн лѡгѡфѣт.

Инс аз, Манѣ Котѣ, въ столнн градѡ БѢкѡрѣщн, мѣсеца юнїе 3 дѡнн, ѡт ѡдама текѡщн лѣтомъ хѡн.

† Іѡ ѡлїѡандрѡ вѡевѡда, мнлѡстїа вѡжїа, господннѡ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bîră cu fiii săi, ca să le fie o ocină în Gorbăneasca, din ocina de sus, jumătate de funie și din cealaltă jumătate de funie, a patra parte, pentru că a cumpărat pentru 66 aspri. Și iar a cumpărat Silca cu fiii săi jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Balea cu fiii <șăi>, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Ganea cu fiii săi, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Bîrcă cu fiii săi, anume Neag și Stanciul și Soare, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Vlad cu fiii săi, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Neagoe cu fiii săi, iar jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Niicul cu fiii săi, pentru jumătate dintr-o funie, pentru 44 aspri. Și Borcea cu fiii săi, iar jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Cîrstea cu fiii săi, iar jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Șerb cu fiii săi, o funie întreagă, pentru 90 aspri, pentru că a cumpărat-o toată . . . nă. Și iar a cumpărat <Pospaiu și Dadul> jumătate de funie, pentru 80 aspri. Și iar Pospaiu și Dadul, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Neag cu fiii săi, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și a cumpărat Dumitru de la Stan, fiul lui Drăgoi, jumătate de funie, pentru 130 aspri. Și iar Stanislav și Prilaz și Ion și Dragomir, jumătate de funie, pentru <44> aspri. Și iar <Ș>erb și <B>îrcă și D<o>brin, jumătate de funie, pentru 44 aspri. . . jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și iar Condeiu, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Bunea, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și iar <Condeiu>, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Buzea și Mîrzan, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și . . . dintr-o funie, a patra parte, pentru <22> aspri. Și iar Drăghici, dintr-o funie, a patra parte, pentru 22 aspri. Și Bratco și Mihnea, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Dragomir, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Mînea, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Gîlcea și Radul, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Gîlmea, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și iar Niicul și Gîlmea și Ghemuleci, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Ghemuleci și Radul, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și <Sl> avea, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Tihul și Nenciul și Mițirea, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Sima, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Chiciul și Stroe, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Belea, jumătate de fu-

nie, pentru 44 aspri. Și Sperbea și Ghința, jumătate, pentru 44 aspri. Și Slamnu, dintr-o jumătate de funie, a patra parte, pentru 22 aspri. Și Mica și Stănilava, dintr-o funie, însă din jumătate, a patra parte, pentru 22 aspri. Și Straoa și fiica sa, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și a cumpărat Stroe de la Vilcan, dintr-o funie, a patra parte, pentru 100 aspri. Și Vilcan, dintr-o funie, a patra parte, pentru 22 aspri. Și Gırba, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Chiciul, jumătate de funie, pentru 44 aspri¹. Și Buda și Oancea, dintr-o funie, a patra parte, pentru 22 aspri. Și Drăghici cu fiii săi, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Danciul și Stan și Bărcan și Drăgoiu, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Radoslav, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Golea cu fiii săi, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Marco, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Vladul și Sora, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Tunba, dintr-o funie, a patra parte, pentru 22 aspri. Și Șarbă cu fiii săi, Radul și Danciul, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Dadul, o funie întregă, pentru 88 aspri. Și popa Baico și Rada și Neag, dintr-o funie, a patra parte, pentru 22 aspri. Și a cumpărat Dadul ocină de la Rada și de la Baico și de la Neag, dintr-o funie, a patra parte, pentru 36 aspri. Și O<prea> și Bucur, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Vechea și cu fiica sa, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Bălaur, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Voica, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Voico cu fiii săi și cu fiica sa Drăgana și popa Aldea, jumătate de funie și din altă jumătate, a patra parte, pentru 66 aspri. Și Buciumaș, dintr-o funie, a patra parte, pentru . . . aspri. Și Udichi, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și au cumpărat . . . și Cîrpici de la Curnegru, dintr-o funie, a patra parte, pentru 22 aspri. Și iar Curnegru, dintr-o funie, a patra parte, pentru . . . aspri. Și Vlad și Bunea, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și . . . jumătate de funie, pentru . . . aspri. Și . . . o funie întregă, pentru . . . aspri. Și . . . dintr-o funie, a patra parte, pentru 22 aspri. Și Bucșe, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și . . . jumătate dintr-o funie, pentru 44 aspri. Și Negrușul, jumătate de funie, pentru 44 aspri. Și Buru<iană> și Ion, dintr-o funie, a patra parte, pentru 22 aspri. Și Coman, jumătate de funie, pentru 44 aspri.

Și după aceea, Coman a așezat pe nepoții săi de frate, anume Stănilă și Dragne, peste partea lui din Gărban, peste a patra parte <de funie>. Însă această mai sus-zisă ocină a fost cumpărată de la Oprea sulger din Preajva, care a fost miluit de Radul voievod Călugărul, dar din ocina de sus din Gorban, jumătate.

De aceea, am dat și domnia mea acestor mai sus-ziși oameni, ca să le fie de ocină și ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Stan spătar și Bratul vistier și Badea stolnic și Mitrea comis și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Am scris eu, Manea Cotea, în cetatea de scaun București, luna iunie 6 zile, de la Adam ani curgători 7078 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., DCXXIV/87. Orig., perg. (43 × 49), rupt și șters, pecete aplicată, căzută. Traduceri: ibidem, CCCX/7 (din sec. al XVIII-lea) și la Arh. St. Buc., ms. 256, f. 768–769, după care s-au făcut unele completări.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 362–364.

¹ Pasajul: „Н Кичюл . . . аспри“ („Și Chiciul . . . aspri“), scris pe margine.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii voevod, feciorul Mihnei voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle sfintei și dumnezeestii Episcopii ce să zice de la Buzău, unde iaste hram sfînta Adormire a preasfintei stăpînii noastre, născătoarei de Dumnezeu și pururea fecioarei Mariei, ca să-i fie în satul Albești partea de moșie a Albului, toată, du pretutindenea, ori cîtă să vă alége a lui parte den sat și du preste tot hotar. Pentru că însuși Albul au venit înaintea domniei méle de au dat [dat] și au închinat moșia lui ce s-au zis mai sus sfintei și dumnezeestii Episcopii de mai sus-zisă, ca să-i fie lui pomană întru vécinică pomenire, încă și părinților lui, pre anume Micul și Neaga, dinpreună cu fiiul lor Albul, să să scrie la sfîntul și marele poménic, întru sfîntul și dumnezeescul jărtvenic, unde să pomenesc și alți iubiți ctitori, carii au adaos hrană întru sfînta beserică. Și singur Albul ce s-au zis mai sus au dat și au închinat ale lui moșii de mai sus-zise, ca să petreacă el la acel sfînt și dumnezeesc loc pînă la vremea morții lui, iar după moartea lui să să pomenească, precum iaste mai sus scris.

Și însuși Albul ce s-au zis mai sus și blestem au pus: oricare om va fi din neamul lui și să va ispiti să calce și să necinstească tocmeala lui ce o au făcut însuși să fie anathema și proklet de 318 sfînti părinți ce au fost la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia și cu alți necredincioși jidovi, carii au strigat spre domnul Dumnezeu și mîntuitoriu nostru Iisus Hristos și au zis, sîngele lui asupra lor și asupra feciorilor lor, care iaste și va fi în véci, amin.

Așijderea și călugării carii petrec întru acel sfînt loc, carii dintru dînșii s-ar ispiti să izgonească pe Albul din sfînta Episcopie ce s-au zis mai sus, aceia să fie neertați.

Drept acéia și domniia mea am dat sfintei și dumnezeestii Episcopii acéia moșie a Albului de mai sus numită, să-i fie de moștenire și ohabnică și neclătită pînă în veac.

Iată și mărturii am pus domniia mea pe: jupan Neagoe vel dvornic i jupan Ioan vel logofăt i Stan spătar i Bratul vistier i Mitrea comis i Badea stolnic i Gonțea peharnic i jupan Stoichița vel postelnic. Ispravnic, Ioan vel logofăt.

Și eu, Buta, care am scris în scaunul cetății Bucureștii, iunie 11 dni, de la Adam, vă leat 7078 <1570>.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Buzău, nr. 171, f. 453. Traducere din sec. al XVIII-lea. EDIȚII. DIR, B, 364–365.

† Многостію божію, Іоъ Александръ воевода и господниъ вѣсон земли Угровлахи́нское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевод, синъ Михней воевод. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми сѣбѣ господства ми, Барбѣлов със чет его и Бонков със чет его и Урсѣлов със чет его и Пльшов със чет его и Костев със синови си и със чет его и Пѣса със чет его и Нѣгоев със чет его и със нимъ братѣм си и със ниѣне чет им и със ниѣне синови си, елицемъ Богъ даст, ѡкоже да имъ

<ЕСТ> вчинѣ ѿ Мали Боднеци, вѣси със вѣсом хотаром, варе еанка се хтит изврат
шт посвѣде, понеже нм ест стара и права вчинѣ и дѣдннѣ.

ѿ потом, Баревѣл и Бонко и Хрсѣл и Пльш и Костѣ и Пѣса и Нѣгое със бра-
тїам си и със чет нм, вни нмалн сѣт прѣ пред господства мн със Драгомнр шт
Фѣрени. И тако прѣше Драгомнр по Баревѣл и по чет его, пред господства мн,
како мѣ ест дѣднн емѣ.

ѿ ѿ тем, господство мн гледах и сѣднх, по правдѣ и по закон, със вѣсѣми
чѣститнми правителїе господства мн и изнандох и истинствовах господство мн
како не нмал Драгомнр ни една метѣх над вчинѣ Баревѣлов и чет его. И ешеже
вндѣх господства мн и прочитах и кннг пококнаго Бѣсѣраба воеводи Младн како
ест Баревѣлов и Бонков и чет нм стара и права вчинѣ, дѣдннѣ. И тако всташе Дра-
гомнр шт закон шт пред господства мн.

Сего радї, дадох и господство мн Баревѣлов и Бонков със чет нм, такоже
да нм ест вчинѣ и вхавѣ, нм и синовом нм и внском и прѣвннчетом нм и ни шт
когоже непоколѣбнмо, по реч господства мн.

Сеже и сведетелїе поставлех господство мн: жѣпан Нѣгое велики дворник
и жѣпан Їван велики логофет и Братѣл вистїар и Стан спатар и Митрѣ комис и
Бадѣ столник и Гонцѣ пѣхарник и Стопка вел постелник. Исправник, Нѣгое вел
дворник.

И писах аз, Стан Родѣ, мѣсеца юнїе ѿ днн, вѣ стол граду Бѣкѣрци,
в лѣт хѣон.

† Іу Алѣксандрѣ ввевѣда, милостїю божию, господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea
voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei
mele, Barbul cu ceata lui și lui Voico cu ceata lui și lui Ursul cu ceata lui și
lui Plăș cu ceata lui și lui Costea cu fiii săi și cu ceata lui și lui Păsa cu ceata
lui și lui Neagoe cu ceata lui și cu frații lor și cu ceata lor și cu fiii lor, cїti
Dumnezeu le va da, ca să le <fie> ocină la Bodieștii Mici, tot cu tot hotarul,
oricїt se va alege de pretutindeni, pentru că le este veche și dreaptă ocină
și dedină.

Iar apoi, Barbul și Voico și Ursul și Plăș și Costea și Păsa și Neagoe
cu frații săi și cu ceata lor, ei au avut pїră înaintea domniei mele cu Drago-
mir din Făurei. Și așa pїra Dragomir pe Barbul și pe ceata lui, înaintea dom-
niei mele, că este dedina lui.

Iar întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate
și după lege, cu toți cinștiї dregători ai domniei mele și am aflat și am ade-
verit domnia mea că n-a avut Dragomir nici un amestec cu ocina lui Barbul
și a cetei lui. Și încă am văzut domnia mea și am citit și cartea răposatului
Băsărab voievod cel Tїnăr că este veche și dreaptă ocină dedină a lui Barbul
și a lui Voico și a cetei lor. Și așa a rămas Dragomir de lege dinaintea domniei
mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Barbul și lui Voico cu ceata
lor, ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor
și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și
jupan Ioan mare logofăt și Bratul vistier și Stan spatar și Mitrea comis și
Badea stolnic și Gonța paharnic și Stoica mare postelnic. Исправник, Neagoe
mare vornic.

Și am scris eu, Stan Roată, luna iunie 15 zile, în cetatea de scaun București, în anul 7078 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Craiova, nr. CXIII/2. Orig., hirtie (32 × 21), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1815.

210

1570 (7078) iunie 17, București.

† Многостію божією, Іу Іліѣандрѣ воєвода и господинѣ въсон знаме Угровлахинскон, синѣ великаго и прѣдобраго Мирчев воєводѣ, синѣ Мнѣнев воєводѣ. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми сѣгг господства ми, Коресн логофет и със синовн си, елицем Богѣ припсѣтит, ѣкоже да мѣ ест учинѣ ѣ Къркѣнѣши, дел шѣрѣ си Стан Крецина, въса, и шт полю и шт шѣм и шт водѣ и шт седалище селов и шт посвѣде, занеже ю ест покѣпнл шт Урсѣл шт Пѣкнѣни, анепсею Станов, за ѣл аспри новци и тѣрски аспри сѣ. И продал ест Урсѣл за своним добром волю и със ѣзнаніе въсем мѣгнашом. Іли да се знает: да дрѣжет и синовн Блѣсанов, Стан и Бладѣл, розоваре і шт сѣе учинѣ, две розоваре ѣ долни полю а едни розорѣ ѣ горни полю, занеже дадоше и уни рн аспри, тере покѣпнше шт Урсѣл а веке ничтоже метѣхѣ да не имат със тѣе више реченѣ учинѣ, нѣ сам Коресн логофет да ех шѣладѣет въса учинѣ Станов Крецина.

И пак да ест Коресн логофет едни розор еже даст със главѣ ѣ градниѣ Коресн логофет, что ест шт дел Стонкѣнѣскѣ и Мнѣнѣнѣскѣ. Занеже промѣни Коресн логофет със Драгѣл и Станкѣл и Бнка и Бостѣ и чет им, ере дадоше Коресн логофет того розор, а Коресн логофет даде им дрѣг розор на периволи Станкѣлок.

И пак промени Коресн логофет едни розор шт през рѣкѣ, что ест на Пѣнтѣ Дѣвницам, със крѣстникѣ си, Барѣл, тере даде Коресн логофет того розор, а Барѣл даде едни розорѣ что даст със главѣ ѣ гѣмна Коресн логофет, розор раді розор. И променише шт своним добром волю и със знаніе въсем мѣгнашом и шт пред господства ми.

Сего раді, дадох и господство ми сѣгг господства ми више реченѣ, ѣкоже да мѣ ест въ учинѣ и въ шѣвѣ, емѣ и синовом емѣ и внѣском емѣ и прѣвѣнѣчетом емѣ и не шт кожеже непоколѣбнмо, по реч господства ми.

Сеже свѣдѣтелне поставѣлем господство ми: жѣпан Нѣгое велики дворник и жѣпан Іуан велики логофет и Братѣл вистнар и Стан спатар и Мнѣнѣ комис и Бадѣ столицк и Гонцѣ пѣхарникѣл и жѣпан Стонка велики постѣлник. Исправник, Іуан велики логофет.

И исписах Фіѣра граматнк, въ настолни град Бѣкѣрѣци, мѣсеца юніе ѣт дѣни и шт Іадама до селѣ, въ лѣт ѣзон.

† Іу Іліѣандрѣ воєвода, многостіа божію, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Coresi logofăt și cu fiii săi, ciři îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Bărcănești, partea cumnatului său Stan Creștina, toată, și din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de pretutindenii, pentru că a cumpărat-o de la Ursul din Pucheni, nepotul lui Stan, pentru 630 aspri bani

și turcești aspri 200. Și a vîndut Ursul de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor. Însă să se știe: să țină și fiii lui Vîlsan, Stan și Vladul, 3 răzoare din această ocină, două răzoare în cîmpul de jos iar un răzor în cîmpul de sus, pentru că au dat și ei 150 aspri, de au cumpărat de la Ursul iar mai mult nimic amestec să nu aibă cu acea mai sus-zisă ocină, ci singur Coresi logofăt să stăpînească toată ocina lui Stan Creștina.

Și iar să fie lui Coresi logofăt un răzor care dă cu capul la grădina lui Coresi logofăt, care este din partea Stoicănească și Mihăilească. Pentru că a schimbat Coresi logofăt cu Dragul și Stancul și Bica și Bostea și ceata lor, de au dat lui Coresi logofăt acel răzor iar Coresi logofăt le-a dat alt răzor la grădina lui Stancul.

Și iar a schimbat Coresi logofăt un răzor de peste rîu, ce este la Puntea Fetelor, cu nașul său, Barbul, de a dat Coresi logofăt acel răzor, iar Barbul a dat un răzor ce dă cu capul la aria lui Coresi logofăt, răzor pentru răzor. Și au schimbat de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele mai sus-zisă, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Bratul vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Și am scris Fiera grămătic, în cetatea de scaun București, luna iunie 17 zile și de la Adam pînă acum, în anul 7078 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie al R.S.R., nr. 111 700. Orig., perg. (25 × 33), pecete timbrată cu legenda: „† Печат Іу Алѣксандръ воевода гнь Влахско”. Traducere din 1818 la Bibl. Acad., MDCLV/13.

EDIȚII. Trad. Cipariu, *Arhivă*, 102—103; Hasdeu, *Arh. ist.*, nr. 15, 3; Nicolaescu, *Coresi*, 286; Grecianu, *Genealogiile*, II, 181.

211

<1570> iunie 25.

† Мноостію вожію, Іу Алѣксандръ воевода и господинъ. Дават господство мн сію повелѣніе господства мн слѣгъ господства мн, Шербанов постелник, синъ Дѣмев, <анеп>сѣѣ жѣпанницев Златев ѡт Пѣтрошани, іакоже да ест негов ацнган, по нме Радѣл глобник, волен със <сі>ію кингъ господства мн ѣзмати трн ацнганке, на нме Рѣса и дѣщера Бадіев и Стана, дѣщера<а>¹ Радѣлов глобник, варе кѣде ех хокет верѣтал въ земле господства мн, варе ацнганіе господства мн, варе ацнганіе волѣром и варе ѣ цнганіе калѣгером и вѣді ѣ кон ацнганіе. Я Радѣл глобник, ѡн да ест волен със сію кингъ господства мн ѣзмати тех ацнганке, еже сѣт више писани, занеже сѣт тех ацнганке слѣгы господства мн, Шербан<ов>¹ постелник, за дѣдіѣѣ.

И ниѣто да не смѣет бантоватне нли въздържати пред сію кингъ¹ господства мн, ере а того чловѣка зло кет патит. Инако да нѣст, по реч господства мн.

Исправник, <І>¹ѡан велнкн логофет.

Пис аз, Тѣдор, мѣсета юніе кѣ дѣни.

† Іу Алѣксандръ воевода, мноостію вожію, господинъ.

†. Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Șerban postelnic, fiul lui Duma, nepotul jupaniței Zlata din Pietroșani, ca să-i fie țiganul său, anume Radul globnic, volnic cu această carte a domniei mele să ia trei țigănci, anume Rusa și fiica Badiiei și Stana, fiica lui Radul globnic, ori pe unde le va afla în țara domniei mele, ori în țigănia domniei mele, ori în țigănia boierilor și ori în țigănia călugărilor și fie în ce țigănie ar fi. Iar Radul globnic, el să fie volnic cu această carte a domniei mele, să ia aceste țigănci, ce sînt mai sus-scrise, pentru că sînt aceste țigănci ale slugii domniei mele, Șerban postelnic, de moștenire.

Și nimeni să nu îndrăznească a tulbura sau să oprească înaintea acestei <cărți>¹ a domniei mele, fiindcă acel om rău va păți. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, <I>¹oan mare logofăt.

Am scris eu, Tudor, luna iunie 25 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 860 (Valea, XVIII/32). Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1906.

Datat după domn și ispravnic.

EDIȚII. Slav și trad. Hasdeu, *Arh. ist.*, nr. 48, 3. Trad. DIR, B, 365. Facs. DIR, B, 540.

¹ Loc rupt.

† Многостію божію, Іу Алѣксандръ воєвода и господниѣ вѣсон земле Уггровлахінскон, синѣ велнкаго и прѣдобраго Мирчев воєводѣ, синѣ Мнѣнев воєводѣ. Дават господство мн сіе повелѣніе господства мн Бѣсію стар wt Тръгшор и сѣс синовн си, еанци мѣ Богѣ даст, іакоже да мѣ ест вчннѣ ѣ Рогозеці д-го деа wt посѣде. И пак wt брвдѣ за воденнѣ четврѣтаго деа, занеже ю ест покѣпна Бѣсію стар wt Маріа wt Глѣвѣнеці, за хѣѣ аспрн готовн.

И пак да мѣ ест еднн ацнган, по нме Ланга, понеже га ест покѣпна Бѣсію стар wt Кръстнган wt Стѣнчеці, за хѣ аспрн готовн.

И продаде сѣн вше реченн волѣрн ннѣна вчннѣ и ацнган, вше нменити, за сконм добром волю.

Сего радї, дадох и господство мн Бѣсіюев стар, іакоже да мѣ ест вѣ вчннѣ и шѣвѣ, емѣ и синовом емѣ и вѣском и прѣвнѣчетом емѣ и ин wt когоже непоколѣбно, по реч господства мн.

И сведетелїе поставнѣ господство мн: жѣпан Нѣгоє велнкн дворник и жѣпан Іуан велнкн логофет и Стан спатар и Братѣл внстїар и Антрѣ комнс и Бадѣ столннк и Гонцѣ пѣхарннк и жѣпан Стонкица велнкн постелннк. Исправник, Іуан велнкн логофет.

Пнс аз, Станчюл, синѣ Бѣтєв, ѣ градѣ Бѣскреці, мѣсеца юнїе кѣ данн, wt Ідама до нннѣ текѣцаго, вѣ лѣт хѣон.

† Іу Алѣксандръ воєвода, многостію божію, господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Văsiu cel bătrîn din Tîrgșor și cu fiii săi, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Rogozești a 4-a parte de pretutindenî. Și iar din vadul de moară a patra parte, pentru că a cumpărat-o Văsiu cel bătrîn de la Maria din Glăvănești, pentru 1 400 aspri gata.

Și iar să-i fie lui un țigan, anume Langa, pentru că l-a cumpărat Văsiu cel bătrîn de la Cîrstian din Stăncești, pentru 1 000 aspri gata.

Și au vîndut acești mai sus-ziși boieri ocina lor și țiganul, mai susnumite, de a lor bunăvoie.

De aceea, am dat și domnia mea lui Văsiu cel bătrîn, ca să-i fie de ocină și ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Stan spătar și Bratul vistier și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Am scris eu, Stanciul, fiul lui Buta, în cetatea București, luna iunie 26 zile, de la Adam pînă acum, curgători, în anul 7078 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXCVI/169. Orig., hirtie (36 × 28,5), pecete timbrată.
EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 365–366. Facs. *Ibidem*, 541.

213

1570 (7078) iulie 3, București.

† Многостію кожїю, Іо Алѣксандръ воєвода и господнѣ въсьон землє Угровлахїнскон, синѣ великаго и прѣдобраго Мирча воєвода, синѣ Мнѣхвє воєвода. Дават господство мн сїе повелѣнїє господства мн Ивановъ със синовн си, елици мѣ Богъ даст, ѣкоже да мѣ естъ вчинѣ ѣ Бандени, едни нив, понеже га естъ покѣпна вт Рѣсѣла, за рѣ аспри. И пакъ покѣпн Иванъ вт Ѣприш едни нив, за рѣ аспри. И пакъ покѣпн Иванъ едни нив вт Юга, за рѣ аспри. И пакъ покѣпн вт Івн вт Корколицн едни нив, за рѣ аспри.

И пакъ покѣпн Пѣтрѣ и братъ его, Идѣла, и вт Жива и вт синн его, Балотѣ и Грозѣ, една вкнѣ за каменн, за ч аспри. И пакъ покѣпн Иванъ вт братъ его, вт Пѣтрѣ, делъ его въса, за фн аспри и делъ вт виноградѣ, за ѳе аспри. И пакъ покѣпн вт Ѣприш едни нив, за к аспри. И пакъ покѣпн Иванъ вт гълетарѣла Пѣтрѣ ѣ Кѣрпени едни нив, за рѣ аспри. И пап¹ кѣпн вт Севернн едни нив, за рѣ аспри. И пакъ покѣпн Идѣла вт Драгомнр и вт сестрѣ его, Нѣкша вт Алѣксѣнн едни нив, за ч аспри. И пакъ покѣпн Стонка и Івн и Станчула вт Драготѣ и вт Балѣкѣла и вт Грозѣ плаю виноградѣ, вт врѣхъ до водѣ, за рѣ аспри.

<И продадо>²ше <вн>²ше именьнн людїє вт нѣхномъ добромъ волѣю н>² предъ господства мн.

. Сего радї, дадохъ господство мн, ѣкоже да мн естъ въ вчинѣ и въ вхлѣбѣ, мн и синовомъ мн и внѣкомъ и прѣвнѣчетомъ и нн вт когоже непоколѣбнмо, порнземо господства мн.

Сеже и сведетелїє поставнхъ господство мн: жѣпан Нѣгѣе великн дворникъ и жѣпан Иванъ великн логофетъ и Братѣла вистїаръ и Станъ спатаръ и Мнтрѣ комисъ

и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стопка постелник. Исправник, Нѣкое велики дворник.

И аз, Стефан логофет, еже и написахъ в градъ Бѣскрешии, мѣсеца юліе ѿ дни, в лѣтѣ ^{х30н.}

† Іо Алѣксандръ воевода, мноюстію божію, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ivan cu fiii săi, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Vaidei, un ogor, pentru că l-a cumpărat de la Rusul, pentru 120 aspri. Și iar a cumpărat Ivan de la Opriș un ogor, pentru 130 aspri. Și iar a cumpărat Ivan un ogor de la Iuga, pentru 110 aspri. Și iar a cumpărat de la Ion din Corcolați un ogor, pentru 110 aspri.

Și iar a cumpărat Pătru și fratele lui, Idul și de la Jiva și de la fiii lui, Balotă și Grozea, o ocnă de piatră, pentru 90 aspri. Și iar a cumpărat Ivan de la fratele lui, de la Pătru, partea lui toată, pentru 550 aspri și partea din vie, pentru 75 aspri. Și iar a cumpărat de la Opriș un ogor, pentru 20 aspri. Și iar a cumpărat Ivan de la găletarul Pătru la Curpeni un ogor, pentru 101 aspri. Și iar a cumpărat de la Severin un ogor, pentru 117 aspri. Și iar a cumpărat Idul de la Dragomir și de la sora lui, Neacșa din Alixeni un ogor pentru 90 aspri. Și iar au cumpărat Stoica și Ion și Stanciul de la Dragotă și de la Vîlcul și de la Grozea plaiul cu vie din vîrf pînă în apă, pentru 101 aspri.

⟨Și au vîndut⟩² mai sus-numiții oameni de a lor bunăvoie ⟨și⟩² înaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Bratul vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și Stoica postelnic. Ispravnic, Neagoe mare vornic.

Și eu, Ștefan logofăt, care am și scris în cetatea București, luna iulie 3 zile, în anul 7078 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul județean Gorj, nr. 33. Orig., perg. (20,5 × 40), pecete aplicată, căzută. EDIȚII. Slav. și trad. Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*, 183–185.

¹ În loc de: „пак“.

² Loc rupt.

7078 <1570> iulie 5.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alecsandru voievod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii vodă, fecior Mihniei vodă. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele satului anume Areșanii ca să le fie lor moșiia la Areșani, toată, cu tot hotarul pe unde au ținut moșii lor din zilele cele vechi, pentru că este bătrînă și dreaptă moșie

dă baștină. După aceia, satul Areșanii, ei au avut cu satul Căpăținenii pîră înaintea domnii mele pentru o pradă ce au fost prădat satu Căpăținenii pîră satul Areșanii pentru moșia lor, încă din zilele răposatului Pătrașco vodă. Iar cînd au fost în zilele Mircii vodă satul Areșani, ei au întorsu toată prada lor iarăși la satu Căpățineni, pentru că Căpățineni(i) au fost stricat și spart moșia și hotarale Hareșanilor în sila lor fără dă cale. Și așa s-au plîns satu Căpățineni dă strîmbătate și înaintea domnii mele. Întru aceia, domnia mea am căutat și am judecat pe dreptate și după lege și cu toți cinstiți boieri(i) domnii mele, apoi domnia mea am dat Căpăținenilor lege, 12 boeri, ca să jure cum n-au stricat ei hotarul moșii Hareșanilor. Deci satu Căpățineni n-au putut ca să jure cu acei 12 boeri la zi și la soroc, ci au rămas Căpățineni(i) de lege dinnaintea domnii mele și am înțeles domnia mea cum au rămas Căpățineni(i) de lege din zilele Mircii voevod, așijderea au rămas satu Căpățineni(i) dă lege dă doao ori și dännaintea domnii mele ca să fie prădați pentru vina lor pînă în veci.

Dupe aceia, Nan au cumpărat di(n) sat de la Radul Scurtul ot Sălătruc, lîngă plaiu, pădure întregă, fălci opt, drept un cal bun.

Drept aceia, am dat și domnia mea satului Hereșanilor ce s-au scris mai sus, a lor moșie ce s-au numit mai sus, să le fie lor întru moștenire și ohabnică, lor și feciorilor lor, nepoților și strenepoților lor și dă niminea să nu să clintească, dupe zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Neagoe vel dvornic i jupan Ioan vel logofăt i Stan spătar i Bratul vistier i Badea stolnic i Mitrea comis i Gonțea păharnic i jupan Stoichița vel postelnic. Și ispravnic, Ioan vel logofăt.

Eu Stan grămătic am scris în cetatea Bucureștilor.

Arh. St. Buc., Suluri, nr. 37 (nr.4). Traducere.

EDIȚII. Sacerdoțeanu, *Aref*, 197; Șucu, *Doc. medievale*, 158.

215

1570 (7078) iulie 18, București.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod, domnul Țării Rumânești, feciorul marelui și preabunului Mircea vodă, feciorul bătrînelui, a răposatului Mihnea vodă. Dat-am domnia mea această învățătură a domniei mele lui Nan și feciorilor lui, cîți Dumnezeu îi va da, ca să le fie lor ocină în Măxineni, den partea unchi-său, Oanei, a treia parte de peste toată ocina, den hotarul Giuleștilor pînă în hotarul Șchiopénilor, pentru că aceasta iaste ocină bătrîină și dreaptă a lor.

Iar după aceia, Nan au venit dennaintea domniei mele denpreună cu fratele său și au dat-o ei lui Cîrloman părțile lor den ocină, însă den partea unchi-său Oanei a treia parte. După aceia, Cîrloman, el așa au dăruit pre Nan cu un cal bun, drept aspre 600 și niște vaci și oi, pînă s-au împlinit preț drept 1 960 aspri. Și așa au scos pe fratele său și au dăruit de a lui bună voe și cu știrea tuturor megiișilor. Această ocină ce s-au zis mai sus s-au dat cînd i s-au întîmplat o mare pagubă.

Și încă au fost pus și jurămînt: care să va lăsa și va călca acel jurămînt să fie afurisit de 318 oțeți de la soborul Nicheii.

и сестра им, Пъдна и Гъра със ациганка си и със децата си и Стокканъла със ациганка си и със децата си и Ронна със ациганка си и със децата си, занеже им ест старе и праве шчине и села и ацигани и шт дѣдѣнъ шт по дѣдъ им, Шънка дворник и шт по родѣтел им, Бладула портар.

И потом, имаше прѣнѣе више речени сестри предъ господства ми, жѣпанница Калѣ и Рада и Блѣдае. И сице прѣше Калѣ предъ господства ми како мѣ ест дал родѣтел ен, Бладула портар, въсехъ комате и села и ацигани, ен и брат ен, на име Шънка, а Рада и Блѣдае да им давае прикѣе. Таже, с темъ, господство ми гледахъ и сѣдихъ, по правдѣ и по законъ, съ въсеми чѣстити правителѣе господства ми и изнадохъ и истинствовахъ велики добри истинѣе понеже нѣхъни брат, Шънка, шн ест шмерел, нѣ тѣчѣю шстали сѣт више речени сестри, Калѣ и Рада и Блѣдае. И дадохъ господство ми више реченимъ три сестри, Калѣ и Рада и Блѣдае, шкоже да бѣдетъ три братѣе нераздѣлени, една шкоже и дрѣга, надъ сѣе више <речена>¹ села и ацигани и водѣнице и виноградѣ и периволн, понеже сѣт били Калѣ и Рада и Блѣдае шт едно тѣло, шт едни штецъ и шт една матеръ. И Калѣ нѣст имала книга за сложенѣе шт родѣтел ен, Бладула портар и прѣнде жѣпанница Нѣкъша, мати им, предъ господства ми и тако свидѣтелствовала ест със ненимъ дѣше, како не ест дал и сложила шт Бладула портар никакоже. И шстала ест Калѣ шт законъ шт предъ господства ми.

Сего радѣ, дадохъ и господство ми Калев и Радев и Блѣдаев и със нѣхъ синови, шкоже да сѣт имъ више речени комате нѣхъни, въ шчинѣе и въ шхабѣе, им и синовомъ им и вѣшкомъ и прѣвѣнѣчетомъ им и ни шт когоже непоколѣбено, по речъ господства ми.

Сеже шео и свидѣтелѣе поставляхъ господствѣе ми: жѣпан Добромир бѣше велики бан и жѣпан Драгомир бѣше велики дворник и жѣпан Нѣкое велики дворник и жѣпан Иванъ велики логофет и Братѣла вѣстѣар и Станъ спатар и Минтрѣ комис и Гонцѣ пѣхарник и Бадѣ столник и жѣпан Стопка велики постелъни¹къ. Исправник, Нѣкое велики дворникъ.

И азъ, Стопка граматник, еже и написахъ въ настолни градъ Бѣскрецин, мѣсеца юліе шѣ дѣни, въ лѣтѣ хѣонъ.

† Іу Ілѣксандрѣе вѣвѣда, милостѣю божѣю, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea și Radei și Vlădaei, fiicele lui Vladul portar, fiul lui Șuica vornic din Șuici și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocinele și satele, anume Pietrile și Dedilovul și Șuica și Șuicii și din Podeni și din Voicesti și din Pleșesti și din Valea și din Dîngești însă părțile părintelui lor, Vladul portar, toate, oricît se va alege de pretutîndeni, cu vecini și cu mori și cu vii și cu grădini și țigani, anume Beja cu țiganca sa și cu copiii săi și Bîrcă cu țiganca sa și cu copiii săi și Neacșul cu țiganca sa și cu copiii săi și Oprian cu copiii săi și Costanda cu fiii săi și fiii lui Radul, anume Costea și Bîrcă și sora lor, Păuna și Gîra cu țiganca sa și cu copiii săi și Stoicanul cu țiganca sa și cu copiii săi și Voina cu țiganca sa și cu copiii săi, pentru că le sînt vechi și drepte ocine și sate și țigani și de moștenire de la bunicul lor, Șuica vornic și de la tatăl lor, Vladul portar.

Iar după aceea, au avut pîră mai sus-zisele surori înaintea domniei mele, jupanița Calea și Vlădaia. Și așa pîra Calea înaintea domniei mele că i-a dat ei tatăl ei, Vladul portar, toate averile și satele și țigani, ei și fratelui ei, anume Șuica, iar Rada și Vlădaia, lor le-a dat zestre. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege,

cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat și foarte am adeverit cu bună dreptate că fratele lor, Șuica, a murit ci au rămas numai mai sus-numitele surori, Calea și Rada și Vlădaia. Și am dat domnia mea mai sus-ziselor trei surori, Calea și Rada și Vlădaia, ca să fie trei frați nedespărțiți, una ca și cealaltă, peste mai sus-⟨spusele⟩¹ sate și țigani și mori și vii și grădini, pentru că au fost Calea și Rada și Vlădaia din același trup, dintr-un tată și dintr-o mamă. Și Calea n-a avut carte de așezare de la părintele ei, Vladul portar. Și a venit jupanița Neacșa, mama lor, înaintea domniei mele și așa a mărturisit cu sufletul ei că nu a fost dat și așezat de Vladul portar, nicicum. Și a rămas Calea de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea Calei și și Radei și Vlădăei și cu fiii lor, ca să fie ale lor mai sus-zisele averi, de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iară dar și martori pune domnia mea: jupan Dobromir fost mare ban și jupan Dragomir fost mare vornic și jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Bratul vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Gonțea paharnic și Badaea stolnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare vornic.

Și eu, Stoica grămatic, care am și scris în cetatea de scaun București, luna iulie 19 zile, în anul 7078 ⟨1570⟩.

† Io Alixandru voivod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A, N., MMDCCXCVII/1. Orig., perg. (23,5 × 37), pecete timbrată.

¹ Omis.

† Многостію божією, Іу Алѣксандръ воевода и господинъ въсон земле Уггровлахиинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синъ Мнхитъ воеводѣ. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми жспаницев Нѣкшев със синови еи, еанци мѣ Богъ приишетит, іакоже да мѣ ест учини ѣ Сѣлѣтрѣк и ѣ Фѣнтѣнѣле и ѣ Пѣчкон и ѣ Пѣлаци, делове братѣ си Станчюлов въсех, еанка се хтет избрати и шт ацигани, колнко хжет бити деа братѣ си Станчюлов, въса, занеже ест дал сам Станчюл на свое сѣмрътъ въса негов дел, шт учине и шт ацигани, сестрѣ си жспаницев Нѣкшев, понеже сини шт нега нѣст штал, ниже нитко. И еце много ест штал Станчюл дѣжен въ чюждех земле, въ Угрѣска Земле, ѣ приѣгство; таже, га ест платна жспаница Нѣкша шт Іѣков кожокар шт Сиени един кон, тере ест дала хѣ аспри. И пакн ест ѣзел сам Станчюл шт сестра его Нѣкша хѣ аспри, тере се ест платна главѣ шт къ монастырѣ шт Побрата ѣ Молдавское Земле, раді един кон что ест еиш скрал Станчюл. И пакн ест скрал Станчюл един кон шт граду шт Бѣса, таже га ест платна сестрѣ си Нѣкша, тере ест дала три кони за хѣс аспри. И жахували сѣт Угрини по жспаница Нѣкша раді братѣ еи Станчюл, тере мѣ сѣт възели а сикриѣ със много скланце и сребро, цѣно ест еиш хѣф аспри.

И потом, Станчюл ми се ест ѣвел за сѣмрътъ и сини шт тѣло его нѣст нмал. Таже се ест дал негов деа въса сестрѣ си жспаницев Нѣкшев и шт села и шт ацигани, іакоже да га помѣнѣет по сѣмрътъ емѣ. И ѣвел ест Станчюл

ВЪ РЪКЪ СЕСТРЪ СЯ, ЖЪПАНИЦЕВ НѢКШЕВ Н СЪТВОРИЛА МЪ ЕСТ ПАМЕТ ЕДНО ЛѢТО УТ
ПЪНО Н ДВЕ САРАКЪСТЕ Н УСТАЛИ МЪ СЪТ ЕЩЕ НАД ГЛАВЪ ЖЪПАНИЦЕВ НѢКШЕВ ЭІ САРА-
КЪСТЕ ДА МЪ СЪЧИИТ.

И СВЕДЕТЕАН СЪТ КОН СЪТ БИЛИ НА СІЯ ТЪКМЕЖІЕ ТОГДА, НА ИМЕ: ШЪНКА
УТ ШЪНЧ Н РАДУЛ, СИНЪ БЛАДУЛОВ УТ ТЪТЪЛЕЩИ Н РАДУЛ УТ СЪЛЪТЪРЪК Н БЛАДУЛ
УТ РЪНЪК Н МЪХАНА УТ КОЛЪНЕЩИ Н КАПАЪ УТ СЪЛЪТЪРЪК Н БОГДАН ПОРТАР Н УТ
БЪРЪЩИ, СТАН.

СЕГО РАДІ, ДАДОУ Н ГОСПОДСТВО МИ ЖЪПАНИЦЕВ НѢКШЕВ, ІАКОЖЕ ДА МЪ ЕСТ
ТЕУ ВШЕ РЕЧЕНЕ УЧНИЪ Н АЦІГАНІ ВЪ УЧНИЪ Н ВЪ УХАВЪ, ЕН Н СИНОВИМ ЕН Н ВЪСКОМ
Н ПРЪВЪЧЕТОМ ЕН Н НИ УТ КОГОЖЕ НЕПОКОЛѢБИМО, ПО РЕЧ ГОСПОДСТВА МИ.

СЕЖЕ ШЕО Н СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВІАЮХ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАНЪ ДОБРОМИР БИЕ
ВЕЛИКИ БАН КРАЛЕВСКИ Н ЖЪПАН ДРАГОМИР БИЕ ВЕЛ ДВОРИК Н ЖЪПАН НѢГОЕ ВЕЛИКИ
ДВОРИК Н ЖЪПАН ІУАН ВЕЛИКИ ЛОГОФЕТ Н БРАТЪА ВЪСТІАР Н СТАН СПАТАР Н МЪТЪРЪ
КОМИС Н БАДЪ СТОЛИК Н ГОИЦЪ ПЕХАРНИК Н ЖЪПАН СТОНКА ВЕЛИКИ ПОСТЕЛИК. ИС-
ПРАВНИК, НѢГОЕ ВЕЛИКИ ДВОРИК.

ПИС АЗ, ТЪАДОР, В ГРАДУ БЪСЪРЕЩИ, МЪСЕЦА ЮЛІЕ КЪ ДЪНИ Н УТ ІАДАМА ДО
СЕГО ПИСАНІЕ, В ЛѢТ ХЪОН.

† ІУ АЛІАНАДЪРЪ ВЪВЕВДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ, ГОСПОДИНЪ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea
voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Neacșa
cu fiii săi, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Sălătruc și în Fîntî-
nele și în Plăcicoi și în Pulați, părțile fratelui său Stanciul toate, cît se va
alege și din țigani, cît va fi partea fratelui său Stanciul, toată, pentru că i-a
dat însuși Stanciul la moartea sa toată partea lui, din ocine și din țigani,
surorii sale jupaniței Neacșa, pentru că n-au rămas din el fii, nici nimeni.
Și încă mult a rămas Stanciul dator în țară străină, în Țara Ungurească, în
pribegie; astfel, l-a plătit jupanița Neacșa de la Iacob cojocarul din Sibiu
<cu> un cal, de i-a dat 1000 aspri. Și iarăși a luat singur Stanciul de la sora
sa Neacșa 2000 aspri, de și-a plătit capul de către mănăstirea Pobrata în
țara Moldovei, pentru un cal ce l-a furat Stanciul. Și iarăși a furat Stanciul
un cal din cetate de la Buia, apoi l-a plătit sora sa Neacșa, de a dat trei cai
de 1200 aspri. Și au jefuit ungurii pe jupanița Neacșa pentru fratele său Stan-
ciul, de i-au luat 1 scriu cu multe scule și argint, prețul a fost 2500 aspri.

Și după aceea, Stanciul, el s-a temut de moarte și fii din trupul său n-a
avut. Astfel, el a dat partea sa toată surorii sale, jupanița Neacșa și din sate
și din țigani, ca să-l pomenească după moartea lui. Și a murit Stanciul pe
mîna surorii sale, jupanița Neacșa și i-a făcut pomenire un an întreg și două
sărăcuste și au mai rămas pe capul jupaniței Neacșa, ca să-i facă 17
sărăcuste.

Și au mărturisit cum au fost la această întocmire atunci, anume: Șuica din
Șuici și Radul, fiul lui Vladul din Tătulești și Radul din Sălătruc și Vladul
din Runcu și Mihail din Colunești și Caplea din Sălătruc și Bogdan portar și
Stan din Bărăști.

De aceea, am dat și domnia mea jupaniței Neacșa, ca să-i fie aceste
mai sus-zise ocine și țigani de ocină și de ohabă, ei și fiilor ei și nepoților și
strănepoților ei și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir fost mare
ban al Craiovei și jupan Dragomir fost mare vornic și jupan Neagoe mare

vornic și jupan Ioan mare logofăt și Bratul vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Îspravnic, Neagoe mare vornic.

Am scris eu, Tudor, în cetatea București, luna iulie 22 zile și de la Adam pînă la această scriere, în anul 7078 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 861 (Mitrop. Ț. Rom., CLVII/4). Orig., hirtie (36 × 26,5), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere de la mijlocul sec. al XVIII-lea; altă traducere ibidem, ms. 133, f. 8.

EDIȚII, Slav. *Venelin*, 182–184. Slav și trad. Hasdeu, *Arh. ist.*, nr. 17, 3–4. Trad. *DIR*, B, 367–368. Facs. *DIR*, B, 542.

218

1570 (7078) august 1.

† Многостію божію, Іу Ілїѣандрѣ воевода и господинъ въсон земле У<гг>рро-владѣинскою, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода и анепсею [си] Мнѣнев воевода. Дават господство ми сію <повелѣніе господства ми> Рѣснѣвъ със ннѣ синѣвъ си, елещи нм Богъ даст, іакоже да мѣ ест вчинѣ ѣ Сѣмѣнѣнн, дел Ром<ан> и <братне его, въса, варн енка се хѣтет извратн. вт по въса мѣсто, по-нѣже нм ест пок<с>пена вт Ром<ан> и вт братіем его, за хѣс аспри готовн. И пак пок<с>пна Рѣснн вчинѣ Станч... въса, вт посѣде мѣсто, за ѣ аспри. И... сѣлннн вт Топор въса, за... И пак пок<с>пн Рѣснн еднн ацнган, на нме <К>срки със цнганкам си, на нме... н сѣ децами си вт Шербан вт Бернѣвѣнн, за хѣс аспри. И <пак пок<с>пн еднн ацнганкѣ, на нме... ата вт Нанѣвѣнн, за ѣ аспри. И пак пок<с>пн Рѣснн де>л за вчинѣ Богданѣвъ и брат е<го>... ѣн, за рѣ аспри... вт пѣт Берчаннн... <хот>арѣм Топорѣвъ.

Сего радї, <дадох и господство ми, іакоже> да мѣ ест вчинѣ въ хѣвѣс, ннм, синѣвом, внокомже и прѣвнѣчетѣм нм и <нн вт когоже непоколѣнѣмо>, порнзѣмо господства ми.

Сеже сведетелю поставѣем господство ми: жѣпан Нѣгѣе <великн> дворннк и жѣпан Іуан великн лѣгофѣт... <Стан> великн спатар и Мнѣрѣ вел <комнѣс и Братѣл> вел внстїар и жѣпан Стѣнка великн постѣлннк. Исправннк, <І>Іуан великн лѣгофѣт.

<Пнс>... мѣсеца авгѣст ѣ днѣнъ, въ лѣт хѣон.

† Іу Ілїѣандрѣ вѣвѣвѣда, многостію божію, господинъ.

† Din milă lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod și nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această <poruncă a domniei mele> lui Rusin cu fiii săi, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie lui ocină în Sămăileni, partea lui Rôm<an> și a fraților lui, toată, oricît se va alege de peste tot locul, pentru că le este cumpărată <de la Rom>an și de la frații lui, pentru 1200 aspri gata. Și iar a cumpărat Rusin ocina lui Stanci... toată, de peste tot locul, pentru 800 aspri. Și... de la Topor toată, pentru... Și iar a cumpărat Rusin un țigan, anume <C>urchi cu țiganca lui, anume... și cu copiii săi de la Șerban din Berivoești, pentru 2 500 aspri. Și <iar a cumpărat> o țigancă, anume... din Nanoveni pentru 700 aspri. Și iar a cumpărat Ru<sin> partea de ocină a lui Bogdan și a fratelui lui... pentru 190 aspri... din drumul Bercenilor... hotarul Toporului..

271

De aceea <am dat și domnia mea, ca> să-i fie ocina de ohabă, lui, fiilor, nepoților și strănepoților lor și <de nimeni neclintit>, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Neagoe <mare> vornic și jupan Ioan mare logofăt... <Stan> mare spătar și Mitrea mare <comis și Bratul> mare vistier și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, <I> Ioan mare logofăt.

<S-a scris>... luna august 1 zi, în anul 7078 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., CXVI/6. Orig., hirtie (32,5 × 25), rupt, pecete aplicată, căzută. Cu o traducere de la începutul sec. al XX-lea. EDIȚII. Trad. DIR, B, 368–369.

¹ Omis.

219

1570 (7078) august 12, București.

† Многостію божію, Іоу Александрѣ воєвода и господинѣ въсое земле Уггрово-владѣиское, синѣ великаго и добраго Мирча воєвода, синѣ Мнѣнев воєвода. Дават господство ми сіе воевалѣніе господства ми Негре портар и жѣпанице его, Капалѣ и синѣ им, Татѣла и съ нѣх синови, елци им Богѣ даст, іакоже да им ест село Рѣшии Киртопов въси, със въсое хотаром, вт хотарѣла Цигѣнецом дорн ѣ средѣ водѣ Іловоинцев, занеже им ест стара и права вчинѣ и дѣдіне.

И потом, Негре портар и жѣпаница его, Капалѣ и синѣ им, Татѣла имаше прѣніе пред господства ми със Балѣ и със чет его вт Рѣздаѣ и сице прѣчше вни како сѣт покѣпнан вчинѣ ѣ Рѣшии Киртопов вт Стан и вт Ѣпрѣ, сини Киртопов нѣхне делове, за хѣлѣ аспри, със знаніе Негрев портар и жѣпаницев его и синѣ им, Татѣла. Таже ѣ тем, господство ми гледа вт със, по правѣдѣ и по закон, съ вѣсиамн честитне правителіе господства ми и дадох господство ми Негрев портар и жѣпаницев его и Татѣлов закон, вѣ болѣри, да заклет како нѣст знаан къда сѣт покѣпнан Балѣ и чет его вчинѣ ѣ Рѣшии вт Стан и вт Ѣпрѣ. И сице донесоше теѣ вѣ болѣри пред господства ми и закеше како не сѣт знаан къда сѣт покѣпнан Балѣ и чет его тае вчинѣ никакоже. И потом, Балѣ и чет его, вни сице не вставише се, нѣ вѣзѣше закон над закон, вѣ болѣри, да заклет, алн вт две кратки по вѣ болѣри, да заклет како сѣт покѣпнан вни тае вчинѣ със знанне Негрев и жѣпаницев его и Татѣлов. И никакоже нѣст моглѣ Балѣ и чет его заклетн на дѣнѣ, нѣ вставише Балѣ и чет его вт закон вт пред господства ми. И дадох господство ми Негрев портар и жѣпаницев его и Татѣлов, іакоже да изметнѣт Балев и чет его аспри, колици хокет вни над сие вше речена вчинѣ. И даан им сѣт аспри на рѣк Балев и чет им.

Сего раді, дадох и господство ми свѣзем господства ми, Негрев и жѣпаницев его, Капалев и синѣ им, Татѣлов, іакоже да им ест вше реченѣ село, Рѣшии, въ вчинѣ и въ сѣлѣ, им и синовом им и вѣском и превнѣчетом им и не вт когоже непоколѣбнмо, порнзмо господства ми.

Сеже и сведетеліе поставанѣх господство ми: жѣпан Нѣгое велики дворник и жѣпан Іван велики лѣгѣшет и Стан спатар и Братѣла вѣстѣар и Мнѣтрѣ комис и Бадѣ столик и Гонѣ пѣхарник и Стонкица вел постелник. Исправник, Нѣгое велики дворник.

И аз, Нѣгое еже въ малѣ днѣк, еже написѣх въ столикн град Бѣкѣрѣши, мѣсеца авгѣст вѣ дѣни, текѣшемже лѣтом вт Ідамаже до ннѣ, лѣт хѣзон.

† Іоу Александрѣ вѣвѣда, многостіа божіа, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Negre portar și jupaniței lui, Caplea și fiului lor, Tatul și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie satul Rușii lui Chirtop tot, cu tot hotarul, de la hotarul Țigăneștilor pînă la mijlocul apei Ialomiței, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, Negre portar și jupanița lui, Caplea și fiul lor, Tatul au avut pîră înaintea domniei mele cu Balea și cu ceata lui de la Răzvadul și astfel au pîrît ei, că au cumpărat ocină la Rușii lui Chirtop de la Stan și de la Oprea, fiii lui Chirtop, părțile lor, pentru 11 000 aspri, cu știrea lui Negre portar și a jupaniței lui și a fiului lor, Tatul. Deci întru aceasta, domnia mea am cercetat despre aceasta, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Negre portar și jupaniței lui și lui Tatul lege, 12 boieri, să jure că n-au știut cînd au cumpărat Balea și ceata lui ocină la Ruși de la Stan și de la Oprea. Și astfel, au adus pe cei 12 boieri înaintea domniei mele și au jurat că n-au știut cînd au cumpărat Balea și ceata lui acea ocină, nicidecum. Iar după aceea, Balea și ceata lui, el nu s-a lăsat așa, ci au luat lege peste lege, 24 de boieri, ca să jure, dar de două ori cîte 24 de boieri, ca să jure că au cumpărat ei acea ocină cu știrea lui Negre și a jupaniței lui și a lui Tatul. Și nicidecum n-au putut Balea și ceata lui să jure la zi, ci au rămas Balea și ceata lui de lege dinaintea domniei mele. Și am dat domnia mea lui Negre portar și jupaniței lui și lui Tatul, ca să lepede lui Balea și cetei lui asprii, cîți vor fi pentru acea mai sus-zisă ocină. Și le-au dat asprii în mîinile lui Balea și ale cetei lui.

De aceea, am dat și domnia mea slugilor domniei mele, lui Negre și jupaniței lui, Caplea și fiului lor, Tatul, ca să le fie mai sus-zisul sat, Rușii, de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martorii am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Stan spătar și Bratul vistier și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonța paharnic și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare vornic.

Și eu, Neagoe, care < sînt > între diecii mici, care am scris în cetatea de scaun București, luna august 12 zile, curgători ani de la Adam pînă acum, anul 7078 < 1570 >.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MDLXVII/12. Orig., perg. (27 × 39), pecete timbrată. Fotocopie ibidem, Fotografii, LXXIV/59.

EDIȚII. Slav și trad. Florescu-Pleșa, *Doc. arh. part.*, 592—594 (sub martie—august). Trad. *DIR*, B, 369—370.

† Многостію божією, Іоъ Александръ > боевода и господинъ въ сон земли Угровла< хінскон, синъ великаго и прѣдобраго Мнрча боевода, анпсею Мнхнек боевода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми свѣтъскн и божественъ > монастырѣ рекомн Яргнш, храмъ Успенне прѣсвѣтѣн Богородице, якоже да мѣ естъ учини < ѣ Шефънеши, дел > Пѣтрѣ Гръшницъ въ са и шт поле и шт вода

и вт дѣл, занеже сѣа више речена вчинѣ была ест за дѣдѣнѣ Пѣтрѣ Грѣшницѣ, анѣ покѣшнше калѣгерѣи вт синови Пѣтрѣ, вт Бентнѣ и вт Преда и вт Станчюл за хѣсн <аспри>¹, <еще при дѣни> поконнаго Мѣрча воевода.

И потом, нмаше калѣгерѣи прѣд господства ми нзрадѣ сѣа више речена вчинна, понеже рѣкоше нѣцѣи чловѣци кѣ господство ми пѣко сѣе више речена вчинна нѣст калѣгереска, анѣ ест вил жѣпаннѣек Самфирек, дѣщера госпождев Рождандек. И ѣ тем, господство ми гледаѣх н сѣднѣх, по правдѣ н по закон, сѣс вѣси чѣстѣтнми правентелѣе господства ми н нзнандоѣх господство ми истннѣ, ере Самфирѣ нѣст нмал ни едно метеѣх. И ище доннсе втцѣ нгѣменѣ Серафим н продателѣе, синови Пѣтрѣ, прѣд господства ми, тере сказаше свонм пѣзником, како Самфирѣ не нмат ни едно работ, нѣ ест вчинѣ монашѣрска.

Сего радѣ н господство <ми д>адоѣх свѣтомѣ монашѣрѣ н втцѣ нгѣменѣ Серафим н вѣсѣм> братѣем жнѣвцинѣх вѣ свѣтом мѣсто, пѣкоже да нм <ест> вѣ вчинѣ н хѣабѣ н не вт никогоже непоколѣбен>мо, по врнзмо господства ми.

Сеже н сведетелѣе поставнѣх <господство> ми: жѣпан Нѣгое велнки дворник н жѣпан Ын вел лѣгѣфет> н Братѣа <внѣстѣар>¹ н Стан спѣтар н Мѣтрѣ комнѣ н Гонѣѣ пѣхарник н Станко вел постелник. Исправник, Ын вел лѣгѣфет.

Ис Корѣсн писец, август ѣ дѣни, в лѣт хѣон.

† Ыв Мѣлѣандрѣ ввекѣда, мноостѣа вожѣа, господнѣн.

† Din mila <lui Dumnezeu, Io Alixandru> voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, <fiul marelui și> preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei <și dumnezeieștii> mănăstiri numite Argeș, hramul Adormirea preasfintei născătoare de Dumnezeu, ca să-i fie ocină <în Ștefănești, partea> lui Pătru Grăunță, toată, și din cîmp și din apă și din deal, pentru că această mai sus-zisă ocină a fost de moștenire a lui Pătru Grăunță, însă au cumpărat-o călugării de la fiii lui Pătru, de la Vintilă și de la Preda și de la Stanciul, pentru 7250 <aspri>¹, <încă din zilele> răposatului Mircea voievod.

Iar după aceea, au avut călugării pră înaintea domniei mele pentru această mai sus-zisă ocină, pentru că au zis niște oameni către domnia mea că această mai sus-zisă ocină nu este a călugărilor, ci a fost a jupanitei Samfira, fiica doamnei Roxanda. Și întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea adevărul că n-a avut Samfira nici un amestec. Și încă a adus părintele egumen Serafim și pe vînzători, pe fiii lui Pătru, înaintea domniei mele, de au spus cu limba lor, că Samfira n-a avut nici o treabă, ci este ocina mănăstirii.

De aceea și domnia <mea> am dat sfintei mănăstiri și părintelui egumen Serafim și <tuturor> fraților care trăiesc în sfîntul loc, ca să le <fie> de ocină și ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martorii am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ion mare logofăt și Bratul <vistier>¹ și Stan spătar și Mitrea comis și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ion mare logofăt.

Am scris, Coresi scriitor, august 13 zile, în anul 7078 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 862 (Ep. Argeș, XIX/9). Orig., hîrtie (35,5 × 29), rupt, pecete aplicată, căzută. Cu două traduceri: prima din sec. al XVIII-lea, a doua din 1912; alte traduceri ibidem, mss. 168, f. 331 și 708, f. 330.

EDIȚII. Trad. DIR, B, 370–371.

¹ Omis.

† Мноостію божією, Іоанъ Александръ воевода и господинъ въ сон земли Угровлахиинское, синъ великаго и добраго Мирчеа воевода и синъ Мнѣчек воевода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми свѣтѣн и божественна монастырѣ глаголемаго Главачог, якоже да мѣ ест единъ кладеницѣ вт Тополовѣнн и мѣсто шкрѣстѣ к ладеницѣ, вѣ стегени, занеже мѣ ест стара и права шчинѣ свѣтомѣ монастырѣ и покѣпена вт Блада воевода Калѣгера поконнаго, за вѣ флорини Угрински, свѣтѣн монастыр да бѣдѣ господствѣ емѣ вѣчное въспоминаніе. Тѣмже, ꙗко, истинствовах и видѣх и прочетахъ ми господство ми и стара книга вѣтѣх Блада воевода како ест покѣпна и помилвала свѣтаа монастырѣ със више речена кладеницѣ¹.

Таже, сицеже съм дал и шкрѣпна и поновит господство ми² хрисовѣла поконнаго Блада воевода, якоже да ест више речена кладеницѣ свѣтѣн и божественна монастырѣ въ шчинѣ и въ шхѣбѣ и божественѣм иноцѣ³ ем пици и господствѣ ми помѣкнѣ¹ въ вѣкн.

Тем радн, и свѣдетелѣ поставѣхъ господство¹ ми: жѣпан Нѣгое вел дворник и жѣпан Іоанъ вел логофет и Стан спатар и Братѣл вистѣар и Ба¹дѣ¹ столник и Мнѣчѣ комис и Гонцѣ пѣхарник и Столникца постелник вел. Исправник, Іоанъ велики логофет.

И аз, Шербан вт Падурѣци, еже ю мазах ѣ град Тръговнице, мѣсеца августъ лъ дѣни и вт Ядамаа текѣшаго до селѣ, въ лѣтѣ хѣон.

† Іоанъ Александръ воевода, мноостію божію, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voievod și fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Glavaciog, ca să-i fie o fântână la Topoloveni și locul dimprejurul fântinii, 12 stînjeni, pentru că este veche și dreaptă ocină a sfintei mănăstiri și cumpărată sfintei mănăstiri de răposatul Vlad voievod Călugărul, pentru 12 florini ungurești, ca să-i fie domniei lui veșnică pomenire. Pentru aceea, dar, am adevărit și am văzut și am citit domnia mea și cartea veche de demult a lui Vlad voievod că a cumpărat și a miluit sfânta mănăstire cu mai sus-zisa fântână.

Astfel, așa am dat și am întărit și am înnoit domnia mea² hrisovul răposatului Vlad voievod, ca să-i fie mai sus-zisa fântână sfintei și dumnezeieștii mănăstiri de ocină și de <ohabă și dumnezeieștilor>¹ călugări de hrană și domniei mele pomană în veci.

Pentru aceasta și <martori am pus domnia>¹ mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan <Io>¹an mare logofăt și Stan spătar și Bratul vistier și <Ba>¹-d<ea>¹ stolnic și Mitrea comis și Gonțea paharnic și Stoichiță postelnic mare. Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Și eu, Șerban din Pădureți, care am scris-o în cetatea Tîrgoviște, luna august 30 zile și de la Adam cursul anilor pînă acum, în anul 7078 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 863 (Glavacioc, XXVII/1), Orig., hirtie (30,5×21), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1848; alte traduceri: ibidem, ms. 223, f. 113 (fără zi) și la Bibl. Acad., CMXI/146 (sub august).

EDIȚII. Trad. Răuțescu, *Topoloveni*, 216; *DIR*, B, 371. Facs. *DIR*, B, 543.

¹ Loc rupt.

² Cu vînte: „господство ми“ („domnia mea“) sînt scrise deasupra rîndului.

³ Omis.

Moșia Crîngarii.

Cartea lui Alexandru voevod pe numele mănăstirii Glavaciogul, pentru apărarea bălților de la Sămărinești și Crîngari.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată Țara Românească. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri ce se cheamă Glavaciogul, ca să fie volnic și întărit ieromonahul igumenu Mihail, cu această carte a domniei mele să păzească bălțile sfintei mănăstiri de la Sămărinești și de la Crîngari și dupe Glavaciog, cum ca să nu se înfrățescă întru una, să calce nici un om la bălțile și la heleșteile sfintei mănăstiri.

Iar care om se va înfrăți a călca, iar părintele igumenul Mihail, el să fie volnic cu această carte a domniei mele ca să-i bată și să-i pedepsească și nimeni să nu se amestece a face vreo bîntuială, înaintea aceștii cărți a domniei mele, pentru că acel om rău va pătimi de către domnia mea. Și într-alt chip să nu fie, dupe zisa domniei mele.

Am scris vel lofofăt, eu, Badea, luna . . . ¹ 7079 <1570—1571>.

Bibl. Acad., CMXI/22. Traducere; altă traducere la Arh. St. Buc., ms. 223, f. 14v. EDIȚII. *DIR*, B, 372.

---

¹ Loc alb.

Izvodul cărții lui Alexandru vodă, feciorul Mircei vodă, v leat 7079 <1570—1571>.

† Sfintei mănăstiri ce să chiamă Potocu, ca să-i fie ocină în Vlăduța, partea Radului, însă funiia Husăinéască și funiia Mogo(ș)aască, din cîmpu, din apă și din pădure și dupătindinea, pentru că au venit Radul naintea răposatului Radului vodă Bunul dă au datu această ocină lui Dragomir al Manei, iar Dragomir al Manei, el au dat un cal bun dă o au cumpărat dă la Radul acéste ocine. Și le-au dat Dragomir al Manei acéste ocine ce scriu mai sus la sfînta mănăstire.

Iar după acia au avut sfînta mănăstire pîră naintea domni(ei) méle cu Vișan și cu Triful, nepoței Radului. Și așa pîrîia Vișan și Triful (n)ai(n)tea domnii méle cumu (că n-au v)îndut Radul acéste ocine l(uei Dragomi)r (a)l (Man)ei. Într-acéia, domnia (mea) am căutat și am judecat (pr)e d(reptate) și pre lége . . . și am vă(zut) . . . am dat d(omnia m)ea lui Vișan . . . domnii méle. Și n-au putu(t) jura . . .

D(rep)tu acia, amu datu domnia mea sfin(t)ei mănăstiri (ce sc)rie mai sus, ca să-i fie moș(ie) . . . și dă-ntărire dumnezeieștilor călugări iar domnii méle și părinților domnii méle în véci poméană.

Bibl. Acad., MCDXXVII/44. Traducere, deteriorată, din sec. al XVII-lea.

† Милостію божію, Іу Ілїѣандрѣ воєвода и господинѣ въсон земли Ъггровлахїнскон, синѣ великаго и прѣдобраго Мирча воєвода, а неписѣ Мнѣнев воєвода. Дават господство ми сіе повѣленіе господства ми слѣзе господства ми, Владулов със четом си ѡт Ърлѣтон, именемъ Владѣла¹ <и> Лѣпѣ и Негрѣш и със инѣ синовн, елице имъ Богъ даст, іакоже да имъ сѣт ѡчинѣ ѣ Ърлѣтон, понеже имъ сѣт стара и права ѡчинѣ за дѣдїнѣ.

И биа ест хотарѣла старѣ ѡт прѣжде вѣрѣме, през вода Бѣзѣвслѣн до стара маткѣ, понеже минѣла хотарѣла Болев през Бѣзѣвскн ѣ стара матко; тако да минѣла и ѡчинѣ Ърлѣтонн, понеже тамо биа ест хотарѣла стар и бнѡ ест и Кѣндецин хотарѣла пак тамо, ѣ стара матко, ѡт дѣдїнѣ. Инѣ ест² минѣла Кѣндецин през стар хотарѣ ѣ ѡчинѣ Ърлѣтонн, тере ест ѡрал без ѣзнанїе им, именемъ: Калнн и Бѣсїю и Негрѣш и Степан и поп Радѣл.

И ѣ тем, Ърлѣтонн ѡчинѣ сѣт прїдоше през господства ми, тере нѣ ест поклоннн хѣталамѣла. И ѣзела съм господство ми хѣталамѣла ѡт Кѣндецин, а Кѣндецин не ест хѣтет тере да се ѡставнн тако, анѣ ест прїдоше Кѣндецин през господства ми, іакоже съпреа със Ърлѣтонн. И ѡчинѣ никакоже <не мож>¹нлѣ тере да прїфатит ѡт прѣ със Ърлѣтонн през господства ми, анѣ ест бежал Кѣндецин и ѡстал ест ѡт закон ѡт през господства ми, како по <мног>¹⁰ метѣхъ да не имает със тае ѡчинѣ а Ърлѣтонн.

Тем радї, дадохъ и господство ми слѣзе господства ми, еже више писѣ, Владулов със четом си и със инѣ синовн, іакоже да имъ сѣт ѡчинѣ и въ ѡхѣбѣ, имъ и синовомъ имъ и вишкомъ и прѣвночетомъ имъ и не ѡт когоже непоколѣбннмо, по ѡрнзмо господства ми.

Сеже и свидѣтелен поставнѣхъ господство ми: жѣпан Нѣгоє великн дворник и жѣпа[па]н Іѡан великн логофетїн жѣпан Стан спатар и жѣпан Мнтрѣ комнс и Братѣла внстїар и Бадѣ столннн и Гонцѣ пѣхарнннн и жѣпан Стонкнца великн постѣлнннн. Исправнннн, Нѣгоє великн дворнннн.

Пис мѣсеца септемврїе 3 дѣнн, ѣ граду ѣ Грѣговнще, в лѣт 7079.

† Іу Ілїѣандрѣ кшевѣда, милостїа божїю, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Vladul cu ceata lui din Urlătoi, anume Vladul¹ <și> Lupea și Negruș și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Urlătoi, pentru că le este veche și dreaptă ocină de moștenire.

Și a fost hotarul vechi dinainte vreme, peste apa Buzăului, pînă în matca veche, pentru că a trecut hotarul lui Bolea peste Buzău în vechea matcă; astfel a trecut și ocina Urlătoilor, pentru că acolo a fost hotarul vechi și a fost și hotarul Cîndeștilor iar acolo, în matca veche, de moștenire. Dar au trecut Cîndeștii peste vechiul hotar în ocina Urlătoilor, de au arat fără știrea lor, anume: Călin și Văsiu și Negruș și Stepan și popa Radul.

Iar întru aceasta, Urlătoii, ei au venit înaintea domniei mele, de au închinat hatalmul. Și am luat domnia mea hatalmul de la Cîndești iar Cîndeștii n-au vrut să se lase așa, ci au venit Cîndeștii înaintea domniei mele, ca să se pîrască cu Urlătoii. Iar ei nicicum <n-au putut>³ să se apuce de pîră cu Urlătoii înaintea domniei mele, ci au fugit Cîndeștii și au rămas de lege dinaintea domniei mele, ca mai <mult>³ amestec să nu aibă cu acea ocină a Urlătoilor.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele, ce este mai sus-scrisă, lui Vladul cu ceata lui și cu fiii lor, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și jupan Stan spătar și jupan Mitrea comis și Bratul vistier și Badea stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare vornic.

S-a scris luna septembrie 7 zile, în cetate în Țirgoviște, în anul 7079 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 864 (Ep. Buzău, XV/6). Orig., hirtie (31,5 × 21), pecete timbrată. Cu o traducere din 1850.

EDIȚII. Slav și trad. Hasdeu, *Arh. ist.*, nr. 18, 3. Trad. DIR, B, 372–373.

¹ Nume șters ulterior.

² Cuvînt scris deasupra rîndului.

³ Loc rupt.

225

<1570> septembrie 9, Țirgoviște.

† Милостію божією, Іу Алѣксандръ воєвода и господинъ вѣсон земле Угровлахи́нское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воєводѣ, синъ Михнев воєводѣ. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми Данов и Радул и Нан и Іуни и Станаславов и Лѣсла и със братіям си и със них синовни, елици им Богъ припосѣтит¹, іакоже да им ест вчинѣнъ ѣ Тѣрчѣни, али ѣ долна дел. . . ¹ дел, понеже им ест стара и права вчинѣнъ и дѣдінѣ.

Іа <по>²том, вни се хотарисаше шт къ Манюл и шт къ Снмѣл. И хотаре да им се знает: шт Жилці ѣ влѣчѣ, ѣ фрасни даже дорн ѣ Белнка Ковастѣ, ѣ камен и шт тѣн, по пѣт, дорн ѣ дѣлѣмѣ, ѣ хотарѣл Чеплев. И сѣт хотарисали сіе вчинѣнъ със вѣ болѣри и хотарник им ест вил Татомно постелник. Іа ѣ горна дел да дрѣжет сін више имени людіе трн делове, а Манюл и Снмѣл да дрѣжет д-го дел.

Сего раді, им дадох и господство ми, іакоже да им ест вѣ вчинѣнъ и вѣ шѣвѣс, ним и синовом им и вискомже и прѣвисчетом им и ни шт когоже непоколѣбнмо, порнзмо господства ми.

Сеже и сведетеліе поставѣхъ господство ми: жѣпан Нѣгое великі дворник и жѣпан Іуан велики логофет и Стан спатар и Митрѣ комис и Братѣл вистітар и Бадѣ столник и Гонцѣ пѣхарник и Стонка вел постелник. Исправник, Іуан вел лшгвфет.

Пис аз, Татѣл лшгвфет, вѣ дивни град ѣ Трѣговнице, мѣсеца септемвриѣ ѣ дѣни, в лѣт хѣон.

† Іу Алѣксандръ воєвода, милостію божією, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dan și lui Radul și lui Nan și lui Ion și lui Stanislav și lui Lupul și cu frații săi și cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie lor ocină în Turceni, însă în partea de jos. . . ¹ parte, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Godeni, toată partea lui Stoica, oricît se va alege din cîmp și din pădure și din apă și din uscat și de pretutindeni, pentru că a cumpărat Dobra de la Stoica, pentru 2500 aspri gata. Și a vîndut Stoica această mai sus-zisă ocină de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor dimprejur și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea Dobrei, ca să-i fie ocină și de obabă, ei și fiilor ei și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Stan spătar și Bratul vistier și Mitrea comis și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare vornic.

Și eu, Cîrstian, am scris în ceata de scaun Țirgoviște, luna septembrie 10 zile, de la Adam curgători în anul 7079 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCXCIII/27. Orig., perg. (17 × 36), rupt și șters, pecete timbrată, căzută. Copie slavă și traducere din 1916 la Arh. St. Buc., ms. 1232, f. 139—140. EDIȚII. Trad. Filimon, *Doc. muntenești*, 526—527; *DIR*, B, 374.

227

<1570> septembrie 12.

† Оут жѣпан Добромир велики бан. Писѣ моемѣ прѣвѣзлюбленомѣ снѣм, жѣпан Пѣтро бан, много здравне.

И по снѣ, ти говоримъ изради рѣдѣ семѣ мое[моє]мѣ слѣгѣ, п<о> нме Бладѣула ут Картию, занеже естъ нмади прѣнне ешеже въ дѣни поконнаго Пѣтрѣ боевод, прѣд слѣгѣ банѣмъ Нѣгѣмъ, радѣ ѣ хатамъ. Таже, кѣда естъ пришѣла банѣ Нѣгѣмъ, онъ естъ гледалъ по правде и по законъ. а сего моего слѣгѣ онъ нѣстъ бнлъ виноватъ да даватъ хѣтамъ; таже, мѣ естъ повратна банѣ Нѣгѣмъ ѣ краеве.

Ѡ слѣга банѣмъ Нѣгѣмъ, по именовемъ Блѣднславъ ут Дѣушн, онъ мѣ естъ келт<о>валъ ѣ воловн; таже естъ стогалъ лице прѣдъ мене, ешеже кѣда съмъ бнлъ ѣ Краѣво. Таже естъ платна Блѣднславъ того воловнѣ Бладѣмъ.

Ѡ кѣда естъ бнлъ съдѣ, а Блѣднславъ, онъ естъ утншѣлъ със слѣгѣ моемѣ братъ, жѣпанъ Степанъ велики кѣшчар, таже естъ повратна того ѣ воловн ут надъ Бладѣмъ. Таже, ут вѣмѣ еже хѣкешъ вѣдетн сѣю мою кннѣмъ, а ти да гледашъ таже да повратишъ теѣ ѣ воловн ут надъ Блѣднславъ¹, да нѣ даватъ ѣ рѣкѣ Бладѣмъ. Ѡ Блѣднславѣмъ, яко мѣ сѣ съмннѣтъ криво, онъ да прѣдетъ да стонтъ лице прѣдъ менѣ.

Тон ти говоримъ и нно да нѣстъ, по мое реч.

Писъ мѣсеца септемвриѣ ѣ дѣни.

† Моємѣ снѣм, жѣпанѣ Пѣтрѣ бан ут...²

† De la jupan Dobromir mare ban. Scriu preaiubitului meu fiu, jupan Pătru ban, multă sănătate.

Și după acestea, îți vorbesc pentru rîndul acestei slugi ale mele, anume Vladul din Cartiu, pentru că a avut pîră încă în zilele răposatului Pătru voievod, înaintea slugii banului Neagul, pentru 1 hatam. Deci, cînd a venit banul Neagul, el a cercetat după dreptate și după lege, iar această slugă a mea, el nu a fost vinovat ca să dea hatam; deci, i-a întors banul Neagul 9 vaci.

Iar sluga banului Neagul, pe nume Vlădislav din Deoști, el i-a cheltuit 4 boi; deci, a stat față înaintea mea, încă pe cînd am fost la Craiova. Astfel a plătit Vlădislav acei boi lui Vladul.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Bratul vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Am scris eu, Codreș, septembrie 12 zile, în anul 7079 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 866 (Tismana). Orig., hirtie (31,5 × 21), pecete timbrată. Cu o traducere de la sfârșitul sec. al XVIII-lea — începutul sec. al XIX-lea; altă traducere ibidem, ms. 329, f. 643.

EDIȚII. Trad. *DIR*, *B*, 374—375.

229

1570 (7079) septembrie 17, Tîrgoviște.

† Многостію божію, Іу Ілѣандрѣ воєвода и господинѣ въсон земле Угровлахіинское, синѣ великаго и прѣдобраго Мночек воєвода, анесеѣ Мнхнек воєвода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми Добротѣ и Бадѣ [да ми ест учинѣ] със синови си, елици ми Богѣ даст, іакоже да ми ест учинѣ ѡ Кобіа, ѡт учинѣ Бънещом, по вода Кобіев ѡт Тею до ѡста Піетроасев и до хотарѣ Бѣдѣлешом; понеже ми ест стара и права учинѣ и дѣднѣ, занеже ю ест покѣпи ѡт Марина ѡт Тръговнице, за хѣ аспри готови. Ілн да дрѣжит сам Добротѣ половинѣ ѡт тае више речена учинѣ и поп Нѣгоє със Добротѣ¹ да дрѣжит дрѣга половинна ѡт учинѣ. И продадет Марина тае више речена учинна сію више именити м людіе ѡт нениа добром волю и със знаніе въсем шкрѣстни м мегіашом, ѡт згор и ѡт дол.

<Сега> радї, дадох и господство ми више именити м людіе <сіа> више речена учинна, іакоже да ми ест въ учинѣ и въ шхабѣ, ми и синовом ми, вишком и прѣвнѣчетом <ни и ѡт ниго>гоже непоколѣнмо, порнзмѣ <господства ми>.

Сеже и свѣдѣтеліе поставих <господство ми>: жпан... и Бадѣ столник и Братѣ вистіар и Гонцѣ пѣхарник и жпан Стонка велики постелник. И исправник, Ста<ри>жа фторн...

<Пис>... въ столни градѣ Тръговнице, мѣсеца септемвриѣ ѡї днн, въ лѣт 7079.

† Іу Ілѣандрѣ воєвода, многостію божію, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dobrotă și lui Badea [să le fie ocină] cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Cobiia, din ocina Băneștilor, pe apa Cobiei, de la Teiu pînă la gura Pietroasei și pînă în hotarul Băduleștilor; pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină, deoarece au cumpărat-o de la Marina din Tîrgoviște, pentru 2000 aspri gata. Însă să țină singur Dobrotă jumătate din această mai sus-zisă ocină și popa Neagoe cu Dobrotă¹ să țină cealaltă jumătate de ocină. Și a vîndut Marina această mai sus-zisă ocină acestor mai sus-numiți oameni de a ei bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor dimprejur, din sus și din jos.

De <aceea>, am dat și domnia mea mai sus-numiților oameni <această> mai sus-zisă ocină, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților <lor și de nimeni> neclintit, după porunca <domniei mele>.

Iată și martori am pus <domnia mea>: jupan ... și Badea stolnic și Bratul vistier și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Și ispravnic, Sta<ri>ca al doilea...

<Scris>... în cetatea de scaun Tîrgoviște, luna septembrie 17 zile, în anul 7079 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., LXXVI/1. Orig., perg. (28,5 × 39), rupt și șters, pecete timbrată, căzută. Copii ibidem, LXXVI/7, 44 (cu vâleatul 7069) după care s-au făcut completările.

EDIȚII, Trad. *DIR*, B, 375–376.

¹ Pasajul: „и пои Нѣгоѣ еѣ Добротѣ“ („și popa Neagoe cu Dobrotă“) scris cu altă cerneală peste text răzuit.

230

1570 (7079) septembrie 19, Tîrgoviște.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii voevod, feciorul Mihniei voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului părintelui egumenului Avramie de la sfînta mănăstire ce să numește Nucetul, unde iaste hramul sfîntului și slăvitului marelui mucenic Gheorghii, ca să-i fie un țigan, anume Orzea, pentru că acest mai sus-zis țigan iaste de baștină al sfîntei mănăstiri, ci l-au fost împresurat Gheorghe și cu nepoții lui, feciorii Neculii.

Iar după acéia, părintele igumenul Avramie au avut pîră înaintea domniei mele cu Gherghe și cu feciorii Neculii pentru acel mai sus-zis țigan al sfîntei mănăstiri. Întru acéia, domnia mea am adevărit, cum că iaste acel țigan al sfîntei mănăstiri de baștină. Și au rămas Gherghe și nepoții lui de lege dinnaintea domniei mele.

Pentru acéia, am dat domnia mea sfîntei mănăstiri, ca să-i fie acel țigan întru moștenire și ohabnic și de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Neagoe vel dvornic i jupan Ioan vel logofăt i Stan spatari i Bratul vistier i Mitrea comisul i Badea stolnic i Gonțea paharnic i Stoica postelnic. Și au fost ispravnic Neagoe vel dvornic.

Și eu, Ștefan logofătul, am scris în scaunul Tîrgoviștii, meseța septembrie 19 dni, leat 7079 <1570>.

† Acest izvod s-au scris pe rumânie de pe slovenie de Lupp dascăl slovenesc în București, la leat 7249.

Az Lupp dascăl slovenesc.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 867 (Neamț, XXI/3). Traducere din 1740–1741; altă traducere ibidem, ms. 457, f. 133.

EDIȚII, *DIR*, B, 376.

231

1570 (7079) septembrie 20.

† Cu mila lui Dumnezeu, Alecxandru voevod, feciorul Mihnei vodă. Dat-am domnia mea această carte a domniei mele lui Atanasie egumenu de la sfînta mănăstire ¹ hramul Intra<ri>ii în biserică, ca să fie moșia de la

Poganu, partea lui Dumitru, cîtă să va alége și să va afla, de peste tot hotaru, pentru că au cumpărat-o egumenul Atanasie de la Dumitru în bani gata 7000 de aspri.

Iar sluga domnii méle, Doicilă² banu, au cerut la domnia mea acea moșie, să o cumpere. După acéia m-am milostivit domnia mea să rămîie și n-am voit să o dau banului. Deci, viind egumenul ce iaste mai sus-scris, împreună cu Dumitru, ce au vîndut această moșie împreună cu mulți omeni buni, de au mărturisit cum că au vîndut această moșie a lui, din bunăvoie lui, egumenului Atanasie.

Pentru acéia, am dat și domnia mea această moșie sfintei mănăstiri, ce iaste mai sus-zisă, să fie a sfintei mănăstiri moșie stătătoare în véci.

Pentru acéia și martori am pus domnia mea pe: jupan Neagoe vel vornic, jupan Ion vel logofăt i Stan spătar i Brat vistier i Mitrea comis i Badea stolnic i Conțea³ paharnic i Stoichița postelnic. I <ispravnic>, Stoica vtori logofăt.

Și am scris eu, Bratu, septembrie 20, 7079 <1570>.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Rimnic, nr. 707, f. 175. Traducere; altă traducere (defectuoasă) ibidem, f. 174.

EDIȚII. *DIR*, B, 376–377.

¹ În cea de a doua traducere: mănăstirea Iazărul.

² În cea de a doua traducere: Vucea.

³ În loc de: Gonțea.

232

1570 (7079) <septembrie 26, Tîrgoviște>.

† БѢ законѣ повелѣ господь Богъ синоумь Израелевиум, на вѣсѣко лѣто десетствовати елика аще стежит. И се вѣдеши апостоли и богоноснии шци съвѣщаше на помош и на благодѣтелство дшам нашим и прѣдаше нам, послѣднимъ чедом нх, шви молитвою и бдѣніем и постом, шви мнѣостнѣмъ и покаяніем, шгрѣвати се шт вѣсакнхъ зль, съ вѣсакон вѣрое да готови вѣдетъ шсаншати шн глас <радованіа>: „Прїндѣте къ мнѣ вѣси трѣждаецним се и шврѣменени и азъ шлокон ви, прїндѣте благословеніе штца моего наследштите оуготованное вам царство шт слшженіе мира, вѣзалкаш се бо се и дасте ми іасте, вѣжежда и напоиште ме, <странен вѣх и вѣ>ведосте ме, нагъ вѣх и шдѣасте ме, колень вѣ и посѣтните ме и вѣ темнице вѣх и прїндосте ме къ мнѣ.“

Сеже и азъ, благовѣрни и благочестиви и Христолюбиви и самодръжавни, Іш Ілндандрш коевода, <сннъ великаго и> прѣдобраго Мирча коеводі, сннъ Мнхнек коеводш, божію мнѣостію и божіум дарованіем, швладецешми и господствешцоми вѣсон земле Оуггровлахїнскои, ешеже и запаленскимъ странам, Імлаш и Фагараш <херцег, ре>шн послѣдовати древнимъ царемъ и господам, еже землѣна вѣ благодетелство и мирнѣ прѣпроводнеше и небесномъ царствію сподобнше се. Паки вѣспомѣнш господствѣ ми слово Давида пророка и цара глаголеши: „Блаженн имже штпшстнше се безаконіе и имже прикриши се грѣшн, блаженъ моуж емшже не вѣмѣннтъ господъ грѣхъ“. И паки: „Имже швразомъ жълаеть елики на источники воднѣ, сице жълаеть дшша моя и тебе, Боже.“

<Сеже>, даровах и господство ми съи вѣсечьстнн и благошвразни и прѣпочтаннн, иже надъ вѣсѣми настоещнмъ даров, съи хрнсовшл господства ми швѣтѣи

и божественѣн монастыр глаголемн Бѣхорѣци, идеже ест храм Рождества прѣсвѣтѣн, чистѣн и > прѣвлагословеніе владѣнице нашн Богородице и присно дѣвѣн Марїн, јакоже да мѡ ест села, на нме Гѡргѡиацин вѣсн и съ вѣсом хотарѡм и Бѣрѡцин вѣсн и съ вѣсом хотарѡм, занеже мѡ сѡт тези села старе и праве вчинне <и дѣдине, приложене ешеже ѡт поконнаго Влада воевода Стараго.

И нѡ сѡт вѣн притесненн ѡт калѡгерн ѡт свѣтаа монастыр глаголеміе Дѣл. И ѡ тем, господство ми гледаѡх и сѡдиѡх съ вѣсн чѡститимн правителіем господства ми, <по правѡ и по законѡ> божїю и изнандѡх господство ми добри и истинѡ, јако сѡт вѣн ѡвїе села, <Гѡргѡиацин и Бѣрѡцин, за дѣдинѡ свѣтѣн монастыр вѣше речена, Бѣхорѡцин, ешеже дадене ѡт поконнаго <Влада воевода Стараго>. И свѣтаа монастыр ѡт Дѣл не сѡт вѣн нмалн нн едно метѣх нкогажа.

<Сего радї, дадох и > господство ми свѣтомѡ монастырѡ ѡт Бѣхорѣци, јакоже да мѡ ест сїе села, Гѡргѡиацин и Бѣрѡцин вѣсн и съ <вѣсом хотарѡм вѣ вчинѡ> и вѣ ѡхвѡб и вѣ покрѣпленіе свѣтомѡ монастырѡ а <божественнмн нкоком жнвѡцинѡх вѣ> мѣстѣ томѣ вѣ пищѡ, а господство ми и родїтеліемѡ господства ми вѣчное вѣспоминанїе.

Ешеже и закинанїе <поставлѣх господство ми: по господства ми> ѡт здешнїх пришествене, комѡ вѣрѡчит <господѣ Богѣ вѣтн вѣладателѣ> Блашкон Землн нлн ѡт нашнх чеднх нлн ѡт сѡродник нлн, по грѣсѣх нашнх, <ѡт нноплеменик, над вѣсѣмн благочественѣн> христїани, нже почетет и поновитѣ сѣн хрнсовѡлѡ <господства ми, того господѣ Богѣ, нже вѣ Тронци> слави, да почетет и да сѡхранит здѣ тѣлѡм, а вѣ вѡдѣцимн вѣцѣ дѡша его и да мѡ ест прѣдстателннѡ на страшном > сѡдише прѣсвѣтаа Богомати и вѣсн свѣтн, нже ѡт вѣка благооуднвше; <а аще не почетет и > не поновит и не оутвѣрдит, ноѡ порѡшит и поперет и посрамит сїю хрнсовѡла <господства ми, того господѣ Богѣ да га вѣнет здѣ> тѣлѡм и вѣ вѡдѣцимн вѣцѣ дѡша его и да нмат частїю съ Іоудѡ и съ Ірїе и съ <ннѣмн невѣрнн ісден еже вѣзѡпише на> господа Бога и спаса нашого Іусѡса Христа нже крѡв его на нх и на чедѣх нх.

Сеже и сведетелїе поставлѣх господство ми: <жоупан> Добромир вѣн вѣн Кралевски и жоупан Драгомир вѣше дворник и жоупан Нѣгое велики дворник и жоупан Іван велики ѡгѡфетѣ и Братѡла велики вистнїар и Стан велики <спатар и Бадѣ велики> столник и Гонцѣ велики пѣхарник и Мнтрѣ велики комнс и жѡпан Стонка велики <постелник>. Исправник, Іван велики ѡгѡфетѣ.

И азѣ, Драгомир ѡт Бѣлѡч, еже ю написѡх вѣ днвнн град <Трѡговище, мѣсеца септемверїе к̄с >дѡнн и текѡщѡже лѣтѡм, в лѣт х̄зѡѡ.

† Іѡ Ілнѡандрѡ вѣвѡвѡда, мнѡстїю божїю, господннѡ.

† În lege a poruncit domnul Dumnezeu fiilor lui Israel, ca în fiecare an să dea zeciuială, din cât vor agonisi. Și știind aceasta apostolii și părinții purtători de Dumnezeu au povățuit pentru ajutorul și pentru binefacerea sufletelor noastre și ne-au lăsat nouă, cei din urmă fiii ai lor, unii cu rugăciune și priveghere și post, alții cu milostenie și pocăință, să se ferească de toate relele, cu toată credința să fim gata a asculta acel glas <de bucurie>: „Veniți către mine toți cei trudiți și împovărați și eu vă voi odihni, veniți binecuvîntații părintelui meu, să moșteniți împărăția gătită vouă, de la facerea lumii, căci am fost înfometat și mi-ați dat să mănînc, am însetat și mi-ați dat să beau, <străin am fost și> m-ați primit, gol am fost și m-ați îmbrăcat, bolnav am fost și m-ați căutat și în temniță am fost și ați venit la mine.“

Iată și eu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul, Io Alixandru voievod, <fiul marelui și> preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpînind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlășului și Făgărașului <herțeg, rîvnind> a urma pe împărații și domnii cei vechi, care cele pămîntești în binefacere și pace le-au cîrmuit și s-au învrednicit de împărăția cerurilor. Iarăși mi-am amintit domnia mea de cuvîntul lui David proorocul și împăratul, care spune: „Fericiți cei cărora li s-au iertat fărădelegile și cărora li s-au acoperit păcatele, fericit bărbatul căruia nu-i va socoti domnul păcatele”. Și iarăși: „În ce chip dorește cerbul izvoarele apelor, așa dorește sufletul meu către tine, doamne”.

<Astfel>, am dăruit și domnia mea acest întru totul cinstit și cu frumoașă față și preacinstit, care este deasupra tuturor darurilor, acest hrisov al domniei mele, sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Vihorăști, unde este hramul Nașterea <preasfintei, curatei și> preabinecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, ca să-i fie satele, anume Gurguiații toți și cu tot hotarul și Vărăștii toți și cu tot hotarul, pentru că îi sînt aceste sate vechi și drepte ocine <și dedine>, dăruite încă de răposatul Vlad voievod cel Bătrîn.

Însă au fost cotropite de călugării de la sfînta mănăstire numită Deal. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, <după dreptate și după legea> lui Dumnezeu și am aflat domnia mea bine și adevărat, că au fost aceste sate, <Gurguiații> și Vărăștii, de moștenire ale sfintei mănăstiri mai sus-spuse, Vihorăștii, date încă de răposatul <Vlad voievod cel Bătrîn>. Iar sfînta mănăstire de la Deal n-a avut nici un amestec, niciodată.

<De aceea, am dat și> domnia mea sfintei mănăstiri din Vihorăști, ca să-i fie aceste sate, Gurguiații și Vărăștii, toți și cu <tot hotarul de ocină> și de ohabă și de întărire sfintei mănăstiri și <dumnezeieștilor călugări care trăiesc în> acel loc, de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire.

Încă și blestem <am pus domnia mea>: după trecerea <domniei mele> dintre cele de-aici, cui va încredința <domnul Dumnezeu să fie stăpînitor> al Țării Românești sau din copiii noștri sau din rude sau, după păcatele noastre, <din alt neam, peste toți binecredincioșii> creștini, dacă va cinsti și va înnoi acest hrisov <al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu, cel în Troiță> slăvit, să-l cinstească și să-l păzească aici cu trupul, iar în veacurile viitoare sufletul <lui și la cumplita> judecată <să-i fie sprijinitoare> preasfînta maică a lui Dumnezeu și toți sfinții care din veac au plăcut lui Dumnezeu; <iar dacă nu va cinsti și> nu va înnoi și nu va întări, ci va strica și va călca și va batjocori acest hrisov <al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-lucidă aici> cu trupul și în veacurile viitoare sufletul lui și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu <alți necredincioși iudei care au strigat asupra> domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos și sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor.

Iată și martori am pus domnia mea: <jupan> Dobromir fost ban al Craiovei și jupan Dragomir fost vornic și jupan Neagoe mare vornic și jupan Ioan mare logofăt și Bratul mare vistier și Stan mare <spătar și Badea mare> stolnic și Gonțea mare paharnic și Mitrea mare comis și jupan Stoica mare <postelnic>. Ispravnic, Ioan mare logofăt.

Și eu, Dragomir din Bălaci, care am scris-o în minunata cetate <Tîrgoviște, luna septembrie 26> zile și cursul anilor, în anul 7079 <1570>.

† Io. Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 868 (Viforita, I/2). Orig., perg. (38,5 × 52), rupt și șters, pecete afirmată, căzută. Cu două traduceri: una din 1778 (după care s-au făcut completările), cealaltă din 1861.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 378–379.

233

1570 (7079) septembrie 27.

† Cu mila lui Dumnezeu, eu Alicsandru voievod și domnă a toată Țara Rumâniască, feciorul marelui și preabunului Mircii voievod și nepotul Mihniei voievod. Dat-am domnie mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Malcii, feciorul lui Mihai și cu feciorii lor, cîți le va dăru, ca să le fie lor moșie în Ștejară, a lui parte toată veri cîtă să va alége de pretutindene, pentru că iaste a lui bătrînă și dreaptă moșie de moștenire.

Iar după aceia au venit Malcea înaintea domniei mele, de s-au înfrățit cu sluga domniei mele, Flore postelnic, și au intrat în biserică de a sa bunăvoie, ca să fie frați în veci. Deci Malce, el au dat și au dăruit pe Flore postelnic cu 10 pași de moșie den Ștejară, du pretutindene, din cîmpu și din Bănești 10 pași de siliște, veri cîtă să va alege a lui parte.

Și iar au dăruit Malce Florii dintru a lui moșie din Cricov 20 de pași de a sa bunăvoie, iar Flore postelnicul, el au dăruit pre Malce, cu un cal pintenog bun și prețul lui au fost drept 1 000 de aspri. Și s-au înfrățit de a sa bunăvoie și cu știre tuturor megeașlor și dinnainte domniei mele.

Drept aceia am dat și domnia mea Florii postelnic și feciorilor lui, ca să le fie moșie ohamnică și feciorilor și nepoților și strănepoților, de nîmene să fie clătită, peste zisa domniei mele.

Că iată și mărturii am pus domnia mea: jupîn Neagoie marele vornic i jupîn Ivan¹ vel logofăt și Stan spătar și Mitre comis și Bratul vistier și Badaea stolnic și Gonțe păharnic și Stoica vel postelnic.

Septemvrie 27 dni, leat 7079 <1570>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Căluui, nr. 722, f. 166. Traducere; altă traducere ibidem, ms. 443, f. 175.

EDIȚII. Nicolăescu-Plopșor, *Mon. j. Dolj*, 80-81.

¹ Copiat greșit, în loc de: Ioan.

234

1570 (7079) octombrie 8, București.

† Милостію божією, Іоъ ПлиѣандрѸ воєвода и господинѸ вѸсон земли Уггровладхискон, синѸ великаго Мирча воєвода, синѸ МиѸнек воєвода. Дават господство ми сію повеленіє господства ми почтеномѸ правителю господства ми, жѸпан Добромир вѸше велики ван, сѸс синови си, елци мѸ Богъ даст, шкоже да мѸ ест учинѸ село ТѸмѸшецини, понеже мѸ га ест стара и права учинѸ за дѸднинѸ сѸс вѸсон хотаром и шт полю и шт шѸм и шт водѸ и шт седалище кѸкем и сѸс пладю виноградем и шт над вѸсон хотаром. Сего радѸ, видѸх господства ми

и книгъ поконнаго Радѹла воєвода и дрѹзи книгн ннн старн господарн прѣжде бнвше, ветхн и раздрани и порѹшенн.

Тѣм радї, господства мн стврѣдн и знонн книгн а те старн господарн прѣжде бнвше и дадохъ и господство мн почтеномѹ правнтелю господства мн внше писанъ якоже да мѹ естъ вчннѹ, вхѹбѹ.

Ѣли да се знаетъ стараго хотар: Имѹроса и вт горѣ каменн, якоже да мѹ естъ вчннѹ вхѹбѹ, его и снновомъ его и внѹкомъ его и прѣвннчетомъ его и нн вт когоже непоколѣбнмо, по речъ господства мн.

Сеже и сведетелїе поставлѣхъ господства мн: жѹпан Драгомнр велнкн дворнкн и жѹпан Ивашко велнкн лнговѣт и Стан спатар и Дѹмнтрѹ внстїар и Бадѣ столнкн и Мнтрѣ колмс и Гонцѣ пѣхарнкн и жѹпан < > Стонка велнкн постѣлнкн. Исправнкн, Ивашко велнкн лнговѣт.

И напнсѹ азъ, Барбѹл, въ столнн градъ Бѹксречн, мѣсеца вхѹтомерїѣ н дннн въ лѣтѣ 7300.

† Іѹ Алїѹандрѹ вквевѹда, мнлостїю божїѹ, господннн.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dobromir fost mare ban, cu fiii săi, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină satul Tămășeștii, pentru că îi este veche și dreaptă ocină de moștenire cu tot hotarul și din cîmp și din pădure și din apă și din vatra casei și cu plaiul viilor și de peste tot hotarul. Pentru aceasta, am văzut domnia mea și cartea răposatului Radul voievod și alte cărți de la alți domni bătrîni ce au fost mai înainte, vechi și rupte și stricate.

De aceea, domnia mea am întărit și am înnoit cărțile domnilor bătrîni ce au fost mai înainte și am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele mai sus-scris ca să-i fie ocină, ohabă.

Însă să se știe vechiul hotar: Imuroasa și din pietrele de sus, ca să-i fie ocină ohabă, lui și fiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Ivașco mare logofăt și Stan spătar și Dumitru vistier și Badea stolnic și Mitrea comis și Gonța paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivașco mare logofăt.

Și am scris eu, Barbul, în cetatea de scaun București, luna octombrie 8 zile, în anul 7079 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie a Municipiului București, nr. 39 072. Orig., perg. (24,5 × 39,5) pecete timbrată, căzută.

235

<1570 după octombrie 8 — 1574 august 7>.

† Бѣ кннѣ Монсеѹвѣ, Бнтен, свѣтѣн, пишетъ: тако глаголе Ѣд<онан>... мон еанка аще стержнше въсего лѣта вт нмѣнїѣ сн, да десетствоуетъ <пле>менуѹ леветскомѹ, благословеннмъ его ерешмъ яко пр... конѣ мнози просеаше мнлостннѣмн и щедротамн, божественнже апостоли и свѣтѣше оустронше намъ на по<о>л<з>ѹ богоноснїи втци и спасенїѣ дѹшѹ нашѹ, в<вн> молнт<вою> и бдѣнїемъ и постомъ вт грѣхъ вгрѣбати се, сїѣ въсѣхъ прѣтрѣпѣше да съ Хрнстомъ царствоуетъ. Тѣмъже

288

и аз, раб владѣки моего Іѹсѳса Христа, Іѹ Фланѣандроу воевода, божією мнлос-
тїю и > божієм дарованіе, шбладдещомн и господствоуещомн въссои > земли
Оуггровлахїнскои, сеже оубо въспомѣноуѣх и господство ми шко мнлосн богоев-
чани царіе и воеводі прѣжде нас бнвшѣх и въ царствїе веселент се и мали царствїе
небеснаго наследовани бнше, тѣши бо се и аз не тѣчїю се царство исправлѣти нѣ
и ш дѣше спасное оустронтн. Тѣмже оум на <небо в>ъзводїх и желанїе дѣхом
свѣтїм въразѣмїх къ свѣтїм и божественїх црѣквам и монастырах наипаче къ
семѣ и божественомѣ монастырѣ <еже ест в>ъ свѣтї горѣ Сннанскою прѣбывае-
<що>мѣ идеже въ кѣпнїѣ <ш>гнѣнѣн іавнсе Богъ оугодинокю своимѣ, пророкю
Моисеѣ, въ немже <и мо>щи свѣтїе моученицѣ Скатирини, храм Прѣвбраженїе
господа Бога и спаса нашего Іѹсѳса <Христа ш>еитѣл, поревноваѣх и господство ми
назвати се и аз <и>овїн хїттор и приложїх господство ми на въсѣко лѣто свѣтомѣ
монастырѣ шброк ѿ ѿспри <а> прси <х>одещїм братїе, спензѣ ѿ ѿспри.

Тѣмже оубо, молю ви се штци свѣтї, именїм божієм и свѣтого боговидца
пророка Моисеа и въсе свѣтїх и да пишете господство ми въ свѣтїи велики по-
мѣник, Іѹ Фланѣандроу воевода и деѣѣ господства ми Іѹ Мїхїѣ воевода и родї-
телю господства ми Іѹ Мїрча воевода и срѣдечною мати господства ми гос-
пожде Деспнїѣ и срѣдечни братїе господства ми Іѹ Мїхїѣ воевода и Іѹ Бладул
воевода и Іѹ Милош воевода и Іѹ Петрѣ воевода и срѣдечнї снїѣ господства ми
Іѹ Мїхїѣ воевода и прсно въспомѣноуїте нас въ свѣтїх вашѣх таннах и въ
свѣтоє жрѣтвнїк. Ми оубо при дїни и жнвот наше на въсѣко лѣто, доужни смо
ш въсегда помїловати и оукрѣпїти свѣтї монастыр със внше реченѣ шброк.

И нже по шшествїе господства ми, еже ест въсе мирна смрѣтъ, аще колѣ
въроучнт господъ Богъ начнет скїптро дрѣжати въсон Оуггровлахїнское земле,
или шт срѣдечнаго плода господства ми или шт сѣроднїк нашех или, по грѣсеѣх
нашех, шт Іноплеменїк, молю ви се именїм божієм и въсеѣх свѣтїх како да оутврѣ-
дите <с>ѣи хїрсовоул господства ми и да помїлоуїте свѣта монастыр шт Бога
данаго вам стежанїе съ чїм ви Богъ наставнт, іакоже сам Христос заповѣдав
и рече: боудете мллостнїи іакоже и аз и проча. ѿ сем раздрѣшенїе грѣхом да имате
въ страшное и второе свое прїшествїе и молїтваже и покров прѣчнїстїе Богороднїце
и въсе свѣтїх д. . . сподобнт нї шдеснїе Христа праведнаго соудїа стати зрещи
дрюг на дрюга веселїмнїи лицї къ царствїи небеснѣм, въ вѣкн вѣком, амїн.

Сеже свѣдетелїе поставлѣет господство ми>: жоупан Драгомир велики
дворнїк и жоупан Івашко велики лшгшфет и Стан велики спатар и Дѣмїтрѣ велики
вїстїар и . . . <Бадѣ в>елїкн столнїк и Гонцѣ велики пѣхарнїк и <Стонїкн> велики
пост<е>лснїк. Исправнїкѣ, Івашко велики лшгшфет.

...

† În cartea sfință, Facerea, a lui Moise, scrie: astfel spune <domnul>
Adonai. . . cît vor agonisi în tot anul din avutul lor, să dea zeciuală nea-
mului leviților, binecuvîntaților lui preoți că. . . mulți au strălucit prin milo-
stenii și dărnicie, dumnezeieștii sfinții apostoli și părinți purtătorii de Dumnezeu
ne-au așezat spre folosul și mîntuirea sufletelor noastre, ca unii prin rugă-
ciune și veghe și post să ne curățim de păcate, toate aceste răbdînd, ca Hristos
să împărătească. Astfel și eu, robul stăpînului meu Iisus Hristos, Io Alixandru
voievod, din mila lui Dumnezeu <și> cu darul lui Dumnezeu, stăpînind și
domnind peste toată țara Ungrovlahiei, iată deci mi-am amintit și domnia
mea cum mulți împărați și voievozi, încununați de Dumnezeu, care au fost
înaintea noastră și în împărăție s-au veselit și puțini din ei au fost moșteni-
tori ai împărăției cerești, m-am străduit iată și eu nu numai această împără-
ție a cîrmui ci a așeza și pentru mîntuirea sufletului. De aceea am ridicat

cugetul spre <cer> și prin dorința de la duhul sfânt am rîvnit dorința către sfintele și dumnezeieștile biserici și mănăstiri mai ales către această dumnezeiască mănăstire <care este> în sfîntul munte Sinai unde în spinișul de foc s-a arătat Dumnezeu celui plăcut lui, proorocului Moise, în care sînt <și> moaștele sfintei mucenițe Ecaterina, hramul lăcaș al Schimbării la Față a domnului Dumnezeu și mîntuitorul nostru Iisus <Hristos>, am rîvnit și domnia mea a mă numi și eu ctitor nou și am dăruit domnia mea sfintei mănăstiri în fiecare an un obroç de 6 000 de aspri, <iar> fraților care vor veni, pentru cheltuială, 1 000 de aspri.

De aceea dar, vă rog, sfinți părinți, în numele lui Dumnezeu și al sfîntului prooroc Moise cel care a văzut pe Dumnezeu și al tuturor sfinților să scrieți pe domnia mea în sfîntul mare pomelnic, Io Alixandru voievod și pe bunicul domniei mele Io Mihnea voievod și pe părintele domniei mele Io Mircea voievod și pe maica din inimă a domniei mele, doamna Despina și pe frații din inimă ai domniei mele, Io Mihnea voievod și Io Vladul voievod și Io Miloș voievod și Io Petru voievod și pe fiul din inimă al domniei mele Io Mihnea voievod și totdeauna să ne pomeniți în sfintele voastre taine și la sfîntul jertfelnic. Noi deci în zilele și în viața noastră în fiecare an sîntem datori ca totdeauna să miluim și să întărim sfînta mănăstire cu mai sus-zisul obroç.

Iar celui care după plecarea noastră, care este moartea întregii lumi, cui îi va încredința domnul Dumnezeu și va începe să țină schiptrul întregii țări a Ungrovlahiei, sau din rodul de inimă al domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, din alt neam, vă rog în numele lui Dumnezeu și al tuturor sfinților ca să întăriți acest hrisov al domniei mele și să miluiți sfînta mănăstire din agoniseala dată vouă de Dumnezeu, cu ceea ce vă va învăța Dumnezeu, după cum însuși Hristos poruncind a zis: fiți milostivi după cum sînt și eu și altele. Pentru aceasta să aveți iertarea păcatelor la cumplita și cea de a doua lui venire și rugăciunea și acoperămîntul preacuratei născătoare de Dumnezeu și a tuturor sfinților... să ne învrednicească a sta în împărăția cerească de-a dreapta lui Hristos judecătorul drept, privind unul la altul cu fețe vesele, în vecii vecilor, amin.

Iată martori <pune domnia mea>: jupan Dragomir mare vornic și jupan Ivașco mare logofăt și Stan mare spătar și Dumitru mare vistier și... <Badea> mare stolnic și Gonțea mare paharnic și <Stoichiță> mare postelnic. Ispravnic, Ivașco mare logofăt.

Bibl. Acad., CCCXCVII/18. Orig., perg., rupt, lipsindu-i partea inferioară.
 Datat după domn și sfatul domnesc.
 EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 380—381.

236

<1570 după octombrie 8 — 1574 august 7>.

<† Милостію божією, Іу Анѣанд>рѣ воевода и господинъ въсон земле Угровлахінскон, синъ великаго и прѣдобраго, поконнаго Мирча воевода, анпсѣѢ Мнѣнер воевода. Дават господство мн> сію повелѣніе господства мн слѣг господства мн, Ѣпрѣ внѣ батах шт. . . <іакоже да мѢ> ест един планин, что се зовет Клявѣчецѣла въс, със. . . Ротѣндѣлов и до вода Яргешов, а шт тоа преко . . . во<да> Топо<ло>вѣлѣв. . . шт Сьлѣтрѣк, синъ Драгомиров Скѣртѣл, за Ѣ аспри <го>товн, ере мѢ ест вна Ѣпрѣв. . . <еще шт прѣжде врѣ>ме шт дѣді, прѣ-

дѣди. И пакн да мѣ ест Ѡпрек ватахъ шт Къвѣсчецѣла Кръстненецнлов...ннѣ.
И пакн покѣпн Ѡпрѣ ватахъ със синови си една седалище <за> къкю ѣ село, шт
братѣ емѣ... <И пакн> да мѣ ест Ѡпрек ватахъ една ливаде ла Мъръла, занеже
ю ест покѣпна шт днеспам си, Марина... <И пакн покѣпн Ѡпрѣ> ватахъ една ливаде
ѣ Унгншорѣла н Гъншѣла н Брътѣ<пе>ле н Тътарѣла н Фръснен... Марина, за цѣ
аспри готовн.

И пакн покѣпн Ѡпрѣ ватахъ една дѣлницѣ за учинѣ ѣ Бълѣни... за цѣ аспри
готовн. И пакн покѣпн Ѡпрѣ ватахъ една дѣлницѣ ѣ Бълѣни шт Дръгич... И пакн
да мѣ ест Ѡпрек ватахъ два ниве, что ест покѣпна шт братом си, Бълкан...

<И продад>оше више речени людѣ за своимъ добромъ волю н <със ѣзи>анне
въсе<м> мегнншом н шт згор н шт здол.

... синови си, ѣкоже да мѣ ест ѣв учинѣ <н въ>хѣбѣ, емѣ н <снно>ен
емѣ н енѣком н прѣ<енѣ>четом н ни шт когоже непо<колѣ>нмо, по врнзѣмо гос-
подства ми.

Сеже н св<едете>лѣ поставѣлемъ госпо>дства ми: жѣпан... <н жѣпан Ивашко>
велики лѣгѣфет н Дѣмнтрѣ вел <ен>стѣар... <к>омнс н Б<адѣ> столникъ н Гонцѣ
пѣхарникъ н жѣпан <Стонка> велики постѣлникъ. Исправникъ, Ивашко вел <лѣгѣфет>.

<И писахъ аз>... шт Пъркрѣни, мѣсеца... шт адама текѣщаго, въ лѣт...
† Іѣ Алѣксандрѣ вкѣвѣда, мноствѣ божію, господнѣ.

<† Din mila lui Dumnezeu Io Alixandru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui (și preabunului, răposatului Mircea voievod,
nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea) această poruncă a domniei
mele slugii domniei mele, Oprea fost vătaf din... <ca să-i> fie un munte ce se
cheamă Clăbucețul tot, cu... Rotundului și pînă la apa Argeșului și de acolo,
peste ...apa Topo<lo>vului... din Sălătruc, fiul lui Dragomir Scurtul,
pentru 700 aspri gata, căci a fost al lui Oprea... <încă mai dinainte> vreme
de la moși, strămoși. Și iar să-i fie lui Oprea vătaf din Clăbucețul Cîrstienești-
lor... Și iar a cumpărat Oprea vătaf cu fiii săi o vatră <de> casă în sat, de la
fratele lui... <Și iar> să-i fie lui Oprea vătaf o livadă la Mărul, pentru că a
cumpărat-o de la nepoata sa, Marina... <Și iar a cumpărat Oprea> vătaf
o livadă în Unghișorul și Găișul și Vîrtoa<pe>le și Tătarul și Frăsinei...
Marina, pentru 970 aspri gata.

Și iar a cumpărat Oprea vătaf o delniță de ocină în Văleni... pentru
900 aspri gata. Și iar a cumpărat Oprea vătaf o delniță în Văleni, de la Dră-
ghici... Și iar să-i fie lui Oprea vătaf două ogoare, pe care le-a cumpărat de la
fratele său, Vilcan...

<Și au vîndut> mai sus-zîșii oameni de a lor bunăvoie și <cu> știrea
tuturor megieșilor și din sus și din jos... fiii săi, ca să-i fie de ocină <și de ohabă>,
lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților <și de nimeni> neclintit, după
porunca domniei mele.

Iată și martori <punem> domnia mea: jupan... <și jupan Ivașco>
mare logofăt și Dumitru mare vistier... comis și B<adea> stolnic și Gonțea
paharnic și jupan <Stoica> mare postelnic. Ispravnic, Ivașco mare <logofăt>.

<Și am scris eu>... din Purcăreni, luna... de la Adam curgători,
în anul...

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad. ,XXXIII/194. Orig., hîrtie (42 × 28,5), rupt, cu părți lipsă, pecete timbrată.
Datat după domn și sfatul domnesc.

† Многостію божією, Іу Ілѣѣандрѣ воєвода н господинѣ въсон земли Угровлахи́нскон, <синѣ великаго н прѣ>добраго Мирча воєвода, синѣ Михнеа воєводѣ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства <ми>... <Стонкѣв> лугѣфет н съ синовн си, елици мѣ Богѣ даст, такоже да мѣ ест ѣ Блъчале учинѣ код къщи еґго, дел шт седалище¹ Ілѣслов Попескѣла, въса, елико ест шт Балѣ Стѣпиннен даже до Балѣ Ганев н шт ѣсти шѣѣ двѣ валѣ¹ даже до дѣла, понеже ш ест покѣпна шт над Ілѣсла Попескѣла, за ѣ аспри готовн... логофет една негова слѣг ѣ бир, али писан код него н извадна ест по Ілѣсла Попескѣла> ... нища ниже немѣ н ест дал въ два годѣни ни една дажеба радѣ сѣи више речено учинѣ, за...

... Стонкѣв лугѣфет ѣ Блъчале учинѣ за седалище, дел Нанкѣв, въса, сице шт Балѣ Стѣпиннен даже до Балѣ¹ Ганев н шт ѣстиже шѣѣ двѣ <валѣ даже до дѣла, понеже ш ест покѣпна за ѣ аспри>... въ време бирѣла шт двор ... неволю ен, понеже ест паднѣла сама Нанка на Стон<ка лугѣфет> дати ен аспри, занеже ест вна... <Сто>нка логофет велики бир господства ми шт двор, а ми не се... шт Нанка ни днѣѣ ни ноци, докле мѣ н ест дал сѣи више речени аспри, над того више писано мѣесто>.

† И потом, къда ест вна през едно годѣнѣ, господство ми съм сложна по Стонка лугѣфет велики бир шт двор аспри ... таже, тогда ест испросна Стонка лугѣфет асприни шт сама Нанка али да мѣ вставит того мѣесто>, а шна нѣст хотѣла дати емѣ асприни, нѣ ест послала сама Нанка по синѣ ен, на име Бѣста, тере мѣ н ест поставна камене н белѣге томѣ мѣесто н дал ю ест на рѣ<кѣ>² Стонкѣв лугѣфет како да мѣ ест дѣдію до вѣкки, али със знанѣа въси синовом ен н мерѣпашом им, како да нѣст волен никто метиѣти асприни над сѣеже више речено мѣесто шт седалище.

Тем радѣ, дадох н господство ми Стонкѣв лугѣфет, такоже да мѣ сѣт въ учине н въ шѣабе, немѣ н синовом емѣ н бирѣком н прѣвѣншетом емѣ н ни шт когожде непоколѣбено, по реч господства ми.

И свѣдѣтелиѣ поставлю господство ми: жѣпан Драгомир велики дворник н жѣпан Івашко вел лугѣфет н Стан спатар н Мирѣ комис н Бадѣ столник н Гонѣѣ пѣхарник н Стонка вел постелиник. Исправник, Івашко вел лугѣфет.

Пис Бѣста³ ѣ град Бѣкѣреци, въ лѣт ѣзон.

† Іу Ілѣѣандрѣ вѣевѣда, многостіа божію, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, <fiul marelui și prea>bunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei <mele>... <lui Stoica> logofăt și cu fiii săi, ciți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie în Vilcele ocină lângă casele <lui, partea de vatră>¹ a lui Albul Popescul, toată, cât este din Valea Stupinei pînă în Valea lui Ganea și de la <gurile acestor două văi> ¹ pînă în deal, pentru că a cumpărat-o de la Albul Popescul, pentru 60 aspri gata... logofăt o slugă a lui la bir, însă scrisă lângă dînsul și a scos pe Albul Popescul... nici nu i-a dat în doi ani nici o dajdie pentru această mai sus-spusă ocină, pentru...

...lui Stoica logofăt în Vilcele ocină de vatră, partea Naicăi toată, astfel din Valea <Stupinei pînă în Valea> ¹ lui Ganea și de la gurile acestor două văi pînă în deal, pentru că a cumpărat-o, pentru 50 aspri... în vremea

birului de curte... nevoia ei, pentru că a căzut Naica singură la Stoi<ca logofăt> să-i dea ei aspri, pentru că a fost <să plătească Sto>ica logofăt birul cel mare de curte al domniei mele, iar el n-a <avut odihnă> de la Naica, nici zi, nici noapte, pînă ce nu i-a dat acești mai sus-ziși aspri, pe acest mai sus-scris loc.

Iar apoi, cînd a fost peste un an, domnia mea am pus asupra lui Stoica logofăt birul cel mare de asprii de curte... apoi, atunci a cerut Stoica logofăt asprii de la însăși Naica sau să-i lase acest loc, iar ea n-a vrut să-i dea lui asprii, ci l-a trimis însăși Naica pe fiul ei, anume Buta, de i-a și pus pietre și semne acestui loc și l-a dat la mîna lui Stoica logofăt, ca să-i fie lui dedină în veci, însă cu știrea tuturor fiilor ei și a megiașilor lor, ca să nu fie nimeni volnic să-i lepede asprii pentru acest mai sus-zis loc de vatră.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Stoica logofăt, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Și martori pun domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Ivașco mare logofăt și Stan spătar și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivașco mare logofăt.

Am scris, Buta³, în cetatea București, în anul 7078 <1569—1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie a Municipiului București, nr. 13 124. Orig., hirtie (31 × 20,5), rupt, pecete timbrată.

Văleatul greșit; datat după sfatul domnesc.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 325-326.

¹ Cf. doc. din 1586 (7094) iulie 10 (Arh. St. Buc., S.I., nr. 1318); v. și *DIR*, B, XVI/5, p. 250, nr. 262.

² Omis.

³ Cuvint scris deasupra rindului.

238

<1570 după octombrie 8 — 1571 august 31>, 7079.

Hrisovul răposatului Io Alexandru voievod, de la leat 7079 <1570—1571>.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele sfintii mănăstiri ce să cheamă Mărginenii, unde iaste hramul arhistratig Mihail și Gavriil și cinstului egumenu ieromonah Mihail și tuturor fraților care lăcuesc într-acest lăcaș, ca să fie sfintii mănăstiri satul Cornénii dăn Coastă și Cornénii dă Lîngă Apă, toată, cu tot hotarul și cu toate vadurile dă moară cîte sînt pă moșia sfintii mănăstiri și morile dă la crivali, pentru că au fost cumpărat dă jupînul Radul postelnic i Drăghici vorneck mai denainte vrème de la Danciul drept 3 500 aspri satul Cornénii dăn Coastă și Cornénii dă Lîngă Apă, încă dăn zilele Radului vodă celui Bătrîn.

Iar după acéia, boiarii dă la Mărgineni au fost dat și au miluit pă această mai sus-zisă sfîntă mănăstire cu acéle sate ce s-au zis mai sus, Cornénii dăn Coastă și dă Lîngă Apă, ca să fie sfintii mănăstiri spre întărire, iar boiarilor dă la Mărgineni vécinică pomenire.

Pentru acéia, am dat și am miluit și domnia mea sfînta mănăstire, ca să-i fie satul Cornénii dăn Coastă și dă Lîngă Apă, ocină ohavnică și dă nimini să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Dragomir vel dvornic i jupan Ivașco vel logofăt i Stan vel spatar i Dumitru vel vistier i alții. Și au fost ispravnece Ivașco logofăt.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 227v—228. Traducere. Lunile, după văleat și sfatul domnesc.

239

<1570 după octombrie 8 — 1574 august 7>, București.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii vodă, feciorul Mihniei vodă. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele sfintii mănăstiri ce să cheamă Mărginenii, unde iaste hramul sfinților îngeri Mihail și Gavriil, ca să fie satul Cornénii dăn Coastă și dăn Vale, tot, cu totu venitul pre hotarale cele vechi, pentru că iaste a sfintii mănăstiri, ce am zis mai sus, bătrînă și dreaptă moșie dă baștină. Și semnile să să știe: de cătră Lumineni pre Brebul și pre Șivița și pă Bășicea și pă Salcea și pă Brătani și dă cătră Blédeș, Bășiceaoa și Piatra și Calea Săpată și Valea Orbului și Grindul și peste Coșărele Boilor și Calea dă Curmeziș și Bășiceaoa lui Răian.

Iar după acéia, sfînta mănăstire, ce am zis mai sus, au avut pîră înaintea domniei mele cu sfînta mănăstire ce să zice Coziia. Și așa pîrîia călugării dăn Coziia, zicînd cum că ar fi avut moșie înpresurată de acéste semne și hotarū, ce am zis mai sus, de cătră Lumineni și vrea să mute hotarale cele vechi. Pentru acéia, am căutat domnia mea și am judicat după dreptate și după lége, cu toți boiarii domniei mele și am dat domnia mea părintelui egumenului Mihail lége, 12 boiari, ca să jure cum că sînt ale lor acéste mai sus-zise hotară drépte și au jurat cu acei 12 boiari, înaintea domniei mele, cum că iaste satul Cornénii bătrînă și dreaptă moșie pă acéle hotară vechi.

După acéia, iar n-au putut sfînta mănăstire ce am zis mai sus să să odihnească de cătră călugării ce am zis mai sus dă la Coziia, ci au luat lége peste lége, 24 dă boiari, ca să mute acéle hotară, iar ei nicidăcum n-au putut să jure la zi și la soroc, ci au rămas dă lége, dănnaintea domniei mele.

Pentru acéia, am dat dumnia mea sfintii mănăstiri, ce am zis mai sus, satul Cornénii cu toate hotarale, cum s-a scris mai sus, ca să-i fie moșie ohavnică și stătătoare în véci și dă nimini să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Și mărturii încă am pus domnia mea pe: jupan Dragomir vel vornic i jupan Ivașco vel logofăt i jupan Stan vel spătar i jupan Mitrea comis i jupan Dumitru vel vistier.

Și s-au scris în scaonul Bucureștilor.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 225—226. Traducere. Datat după domn, sfatul domnesc și conținutul doc. anterior.

240

<1570 după octombrie 8 — 1571 august 31>, 7079.

Cu mila lui Dumnezeu, creștinul Alexandru voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircii voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Pătru

294

cu feciorii lui, <lui> Dan cu frații lui și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să le fie lor ocină în Bălești stînjini 13, pentru că au fost a lor ocină bătrînă și dreaptă de cumpărătoare.

Pentru că o au fost cumpăratu Pătru și Dan de la Stănilă și de la Mihăilă acești 13 stînjini drept aspri 260, în zilele răposatului Radului voevod, cîndu era foametea cea rea. Iar după acéia, acești oameni ce sînt mai sus-scriși, ei au avut pîră cu Bogdănici și cu Gîga, fratele lui Mihăilă și cu Stănilă înna-ntea domniei méle. Și așa pîra Bogdănici și Gîga cum că au întors asprii lui Pătru și lui Dan. Iar domnia mea am căutat și am judecat, după dreptate și după lége și împreună cu toți cinstiții și credincioșii boiarii divanului domniei méle și am adevărat domnia mea cum că au cumpărat Pătru și Dan acești 13 stînjini de ocină de la Stănilă și de la Mihăilă cîndu <cu> foametea ce au fostu în zilele răposatului Radului voevod. Însă să fie Pătru cu feciorii lui dintr-acei 13 stînjini pe jumătate iar Dan cu frații lui iar pe jumătate, pentru că au rămas Bogdănici și Gîga de lége dinnaintea domniei méle.

Drept aceia, am dat domnia mea lui Pătru cu feciorii lui și lui Dan cu frații lui, ca să fie lor ocină ohabnică, lor și feciorilor lor, nepoților și stră-nepoților și de nimenea să fie neclătită, după zisa domniei méle.

Deci și mărturii am pus domnia mea: jupan Dragomir marele vornic și jupan Ivașco marele logofăt și Stan spatâr și Dumitru vistier și Badea stolnicul și Mitrea comis și Gonțea păharnic și Stoica marele postelnic i proci. 7079 <1570—1571>.

Bibl. Acad., Fotografii, LXXXI/117 a, b. Fotocopie după traducere.
Lunile, după vâleat și sfatul domnesc.

241

<1570 după octombrie 8 — 1571. august 31>, 7079.

Întru Hristos Dumnézeu, bună credincios și blagocestiv și de Hristos iubitoru și singuru stăpînitor, eu Alicsandru voievod, feciorul marelui și prebunului Mircii voievod, feciorul Mihnii voievod, cu mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpînind și domnind toată Țara Rumânească, încă și plaiurile și laturile Amlașul și Fagarașul, ha<r>tagul, bine am voit domnia mea, cu a mea bunăvoie, cu curată și luminată inima domnii méle, precum am proslăvit pre Hristos cel ce m-au proslăvit pă minia și pre scaunul sfîntu, ce au răposat părinții dom<nii> méle, cu mărire m-au înălțat. Drept aciaia am dărui și domnia mea această cinstită și cu bună chipă și precinstit preste toate cinstitele darului ce au ajunsu hrisovul domnii méle, cinstitu-lui dregătorului domnii méle, jupînului Stepan ce au fost mare clucer și feciorilor lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui satul Perișoru, tot hotarul, pentru că jumătate de sat din Perișoru l-au cumpărat acesta ce s-au zis mai sus dregătorul domnii méle de la jupîneasa lui Ma[i]tei den Caracalū, anume Stanca, drept 8 000 de aspri de argint. Iar aceilaltă jumătate de satū den Perișoru au [a] dat și au miluit jupîneasa lui Vîlsan anum<e> Mariia și cu feciorii ei pe jupîn Stepan clucer cu o jumătate de Peri<șoru>, pentru ce le-au slujit lor.

Și cînd au miluit jupîneasa Mariia pe jupînul Stepan clucer au fost și mărturii: Nedelco vornic și Mihăilă banul, fecior lui Stan, și Radul logofăt și Mălaia din Stîlpeni și Dragomir vel vornic.

Și iar să fie cinstitului dregătoru dumnelui jupînului Stepan clucer satul Cîrna cu tot hotarul și cu Balta ce să chiamă Boldre și Balta Popii și

Bistriciorul pînă în apa Bistrețului celui Mare pentru că acestu satu au fost dă moștenire lui Petre[te]manu și a cetașilor lui ce au venit însuși Petreman spătar și Titul armașul și Bîra și cu feciorul său Stan și feciorul lui Milco și Stoica și feciorii lui Dragotă și Tricul și feciorul Lupului cu feciorii lu Butan și feciorii lui, Diniș și feciorii lui, Trechie cu feciorii lui, Soare și feciorii lui, Crenenie și s-au înfrățit și au închinat tot satul Cîrna și cu bălțile cu hotar cinstitului dregătorului jupînului Stepan clucer, de a lor bunăvoie, denainte domnii méle.

Și iar să fie cinstitului dregătorului domnii méle, jupînului Stepan clucer, satul Mărăcinii, în să parte Stanciului banul toată, veri cită să va alége de pe Băldăliu, Tîrnava cu Siliște ce Uscată pînă în Obîrșie și den Dăsnățui, Colebașii și merge după Bălelel. Și să să știe hotarul: din Colibași pen Dumbravă pân Întorsura Tîrnăvii și de acolés drept peste Dumbravă pînă în Băldăliu și la Viezuini și de acolo trece Băldăliu pre piscul Buneștiilor și pre mijlocu cînpului Sulariului, pînă în Drumul Dragoi. Pentru că aceste mai sus-zise moșii au fost bătrîne și drepte ale Stanciului banul, de moștenire și lui cumpăraté aceste mai sus zise moșii, cinstitului dregătorului domnii méle, jupan Stepan clucer, de la fetele Stanciului banul, anume Agripina călugăriță și de la Baico, derept 8 000 de aspri gata. Și au vîndut acești mai sus ziși oameni dé a lor bună<voie> și dinainte domnii méle.

Și iar să fie cinstitului dregătorului domnii méle, jupîn Stepan clucer satul Cornățelul, toți și cu tot hotarul; pentru că acestu satú Cornățel bătrîn și de moștenire sat, au fost al Marcii postelnic ce au dat și au miluit Marce postelnic cu acestu mai sus-numit sat, Cornățel, pe Stan Visul, pentru multă slujbe ce au slujitú pren țari strine, pentru acia au dat și au miluit Marce postelnic pe Stan Visul cu sat Cornățelul, dintr-a[a]lé lui drepte bucate, ca să fie lui și părinților lui vecinică poménire.

Într-acia, domnia mea am văzut și am ci[ns]tit carte Marcii postelnic, cu multe blestemé, cum după moarte lui cine va vrea să spargă a lui tocmeală și pomană, acela să fie proklet de 318 sfinți părinți care au fost la Nichiae și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia; pentru acia, <a>m dat și am miluit și domnia mea pe Stan Visul cu satul Cornățelul ca să-i fie lui moșie și ohamnică, feciorilor, nepoților, strănepoților și de nimeni să fie neclătit, preste zisa domnii méle.

Că iată și blestem am pus domnia mea: iar pre cine va alége domnul Dumnezeu să fie stăpînitoru Țării Rumânești, sau din rodul inimii domnii méle, sau din rudeniile noastră sau, după păcatele noastre sau din alte țari, de va cinsti și va întări și va înoi acestu hrisovu al domnii méle, pre acela domnul Dumnezeu să-l cinstească în domnia lui, iar sufletul lui în veacul ce va să fie; iar de nu va cinsti și nu va înoi și nu va întări ci o va călca și o va rușina și o va lăsa la uitare, pre acela domnul Dumnezeu să-l calce și să-l rușineze și să-l bată pre el, aici, iar în vechul ce va să fie să aibă parte cu Iuda și cu Ariea și să fie blestemat și cu necredincioșii jîdovi.

Iată că și mărturii am pus domnia mea: jupîn...¹ ce au fost mare ban i jupînul Dragomir vornecul i jupîn Ivașco marele logofăt i Stan portar² și Dumitru vistier și Mitre comis și Gonțe păharnic și Stoica vel postelnic.

Leat 7079 <1570—1571>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Căluui, nr 722, f. 166v—168. Traducere.
Lunile, după văleat și sfatul domnesc.
EDIȚII. Nicolăescu-Plopșor, *Mon. j. Dolj*, 85—88.

¹ Loc alb.

² Greșit, în loc de: spătar.

...и изврати вът посвѣде и със въс дох<одох> ... <господств>ва ми радї сѣжебъ что ми ест послѣжил ... господство ми болѣришъ господство ми, еже ест више рехъ, <якоже да мѣ ест въ вчинѣ> и въ хубѣс и не вът юкогоже непоколѣбнмо, <по врнзмо господства ми>.

<Исправник>, Ивашко велики лшгwfет.

Пис Барнава, хутомврие...

† Іу Ілѣѣандрѣ воевода, <мнолостію божію, господинь>.

...se va alege de pretutindenii și cu tot venitul... <domniei> mele pentru slujba pe care mi-a slujit-o... domniia mea boierului domniei mele, care este mai sus-zis, <ca să-i fie de ocină> și de ohabă și de nimeni neclintit, <după porunca domniei mele>.

<Ispravnic>, Ivașco mare logofăt.

A scris Varnava, octombrie...

† Io Alixandru voievod, <din mila lui Dumnezeu, domn>.

Bibl. Acad., CCCIII/51. Orig., hîrtie, fragment, pecete aplicată, căzută.
Datat după domn și Ivașco mare logofăt.

† Мнолостію божію, Іу Ілѣѣандрѣ воевода и господинь въсон земле Ѣггровлахїнское, синь великаго и прѣдобраго Мирча воеводѣ, синѣ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтѣн, божественѣн, величѣн црѣкве Митрополїе, идеже ест храмъ Бъзнесенїе господа Бога и спаса нашего Іусеса Христа и честиѣншомѣ и прѣвсвѣщеномѣ архїмитрополит, кїр владїцѣ Ѣфтимїе, якоже да мѣ ест село Лѣчїанїн въсн и съ въсом хотаром.

Занеже тон село внш ест за дѣдїнѣ болѣром вът Мърцинѣни, нѣ дали сѣт и поклонни сѣт тон село, Лѣчїанїн, почтеномѣ правителю господства ми, жѣпанѣ Драгомїрѣ велики дворник, за нишномъ добро волю, вът предъ господства ми. Ѣ потом, жѣпан Драгомїр велики дворник даде и помнлова свѣтаа Митрополїе вът Трѣговице със више реченѣ село, Лѣчїанїн, якоже да ест свѣтѣн Митрополїе...¹ въ покрѣпленїе и божественнмъ інокомъ въ пицѣ, а жѣпан Драгомїр велики дворник вечное въспоминанїе.

Сеже и сведетелїе поставлехъ господство ми: жѣпан Драгомїр велики дворник и жѣпан Івашко велики лшгwfет и Стан спатар и Дѣмитрѣ вистїар и Митрѣ комис неадѣ столник и Гонцѣ пѣхарник и Стонка велики постелник. И исправник, Драгомїр велики дворник.

Пис Мирслав, мѣсеца хутомврие гк дьни ,въ лѣт х300.

† Іу Ілѣѣандрѣ воевода, мнолостію божію, господинь.

† Исписахъ сїн людїе, по нме: Драгомїр и Сора и Исѣф и Снтлѣле и Михана дворник и жѣпанница его, Марїе и Каталнна и Пѣтрѣ и Нѣкша и Георге.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea ăceastă poruncă a domniei mele sfintei, dumne-

zeieștii, marei biserici a Mitropoliei, unde este hramul Înălțării domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos și cinstului și preasfințitului arhimitropolit, chir vlădica Eftimie, ca să-i fie satul Lucianii toți și cu tot hotarul.

Pentru că acest sat a fost de moștenire al boierilor din Mărgineni, dar l-au dat și au închinat acest sat, Lucianii, cinstului dregător al domniei mele, jupan Dragomir mare vornic, de bunăvoia lor, dinaintea domniei mele. Iar după aceea, jupan Dragomir mare vornic a dat și a miluit sfînta Mitropolie din Tîrgoviște, cu mai sus zisul sat, Lucianii, ca să-i fie sfîntei Mitropolii...¹ de întărire și dumnezeieștilor călugări de hrană, iar jupanului Dragomir mare vornic, veșnică pomenire.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Ivașco mare logofăt și Stan spătar și Dumitru vistier și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Și ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris Miroslav, luna octombrie 23 zile, în anul 7079 <1570>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Am scris acești oameni, anume: Dragomir și Sora și Isuf și Sitleale și Mihail vornic și jupanița lui, Maria și Catalina și Pătru și Neacșu și Gheorghe.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 869 (Mitrop. Ţ. Rom., XXXVII/1). Orig., hirtie (29,5 × 21,5), pecete aplicată, căzută. Cu două traduceri: una de la mijlocul sec. al XVIII-lea, cealaltă de la 1850; altă traducere ibidem. ms. 134, f. 95.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 379–380. Facs. *Ibidem*, 546.

---

¹ Loc rupt.

244

<1570 octombrie — 1571 august> 26, 7079, București.

...însă se ție Dobra 1 parte și Voicea iarăși una parte din această ocină... <Ta>tul și Mihai și Fîrcea se ție una parte din această ocină mai sus zisă... Mihai și Fîrcea avut-au pîră dinaintea domniei mele, cu fii(i) lui Voicea... <Du>mitru. Și așa au pîrît Voicea și Dumitru, fii(i) lui Voicea, pe Tatul... Fîrcea, precum că au dat pentru această ocină mai sus-zisă 600 aspri și un ...Stan și Dumitru lege 6 boieri, ca să jure, în zilele lui Petru <voievod>... ca să jure cu ei dinaintea domniei lui ...au rămas de lege dinaintea domniei lui... se jure, dar au remas atunci de la Petru <voievod>... de lege și dinaintea domniei mele.

De aceia, dat-am domnia mea... ocină, drept ocină ohabnică, lor și fiilor... neclintit, dupe vorba domniei mele.

Iată... <Dragomir mare> dvornic și jupan Ivașco mare logofăt și Stan spătar și Dumitru <vistier>... <Stoica> mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare dvornic.

Scris-am eu, Mihnea... în cetatea de scaun București... 26 zile, în leatul <1570—1571>.

Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1232, f. 155. Traducere din 1901 după fragment de orig. slav. Lunile, după văleat și sfatul domnesc.

† Мноостію божію, Іу АЛЕ҃ХАНДРЪ воевода н господинъ, синъ великаго н прѣдобраго Мирчѣ воевода н вѣнѣкъ Мирчѣ воеводѣ. Дават господство ми сіе пожеленіе господства ми швемзи людне, по нме Нѣгое н Стонка н Бладул н Стан, іакоже да им ест шчина ꙗ Бериславецин, дел Ѡпрек н Манев, дел вѣса, еанка се хтет нзвѣрати, понеже га сѣт покѣпшии шт вше речени людіе, шт Ѡпрѣ н шт Манѣ, за ш аспри н сѣс ннхном добром воле.

И потом, нмах прѣніе пред господства ми сѣс поп Нан н синовн Манѣк, по нме Бадѣ н Стѣннислав н Станчул н Татѣл. И такон преше како не им ест кѣпен тое шчинѣ, анѣ ест вна на залог. И потом, ест швел поп Нан н синовн Манев закон, вѣ людіе. пред господства ми, да заклет како ест вна тое шчина на залог. И ꙗ тем, не можеше заклетн, анѣ всташе шт закон прѣво вѣ дни поконнаго Петрѣ воеводѣ.

И потом, пак воп¹ Нан н синовн Манѣк не хотеше се вставит такв, анѣ швеше пак теѣ вѣ людіе пред господства ми да заклет како ест тое вше речена шчина вна на залог. И ꙗ том, не моглоше заклетн, анѣ всташе шт закон пред господства ми.

Тое радї, дадох н господство ми вше речени людіе, по нме Нѣгое н Стонка н Бладул н Стан, іакоже да ем ест вше реченѣ шчина вѣ шчинѣ н вѣ шхадѣ, нм н синовом нм н вѣнѣчетом н прѣвѣнѣчетом нм н ни шт когже непотѣкнове²но, по швемзѣ господства ми.

И сведетелїе поста<вѣхъ> господство ми: жѣпан Д²рагомнр велики дворник н жѣпан Івашко вели<кн> логѣт...² н Брат³ вистїар н Гонцѣ пахарник н Мирчѣ комис н Бадѣ столник н жѣпан Стонкица велики постелник.

Ѡт внтїа, вѣ лѣт <ѣоѣ>, пис Перинка вѣ столни град Бѣскрецин, мѣсець ноемврие д̄ днѣ.

† Іу АЛЕ҃ХАНДРЪ воевода, мноостію божїа, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn, fiul marelui și preabunului Mircea voievod și nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume Neagoe și Stoica și Vladul și Stan, ca să le fie ocină în Berislăvești, partea lui Oprea și a lui Manea, părțile toate, oricît se va alege, pentru că au cumpărat-o de la mai sus zisii oameni, de la Oprea și de la Manea, pentru 800 aspri și de a lor bunăvoie.

Iar după aceea, au avut pîră înaintea domniei mele cu popa Nan și cu fiii lui Manea, anume Badea și Stănislav și Stanciul și Tatul. Și așa au pîrît că nu este cumpărată această ocină, ci a fost la zălog. Și după aceea, au luat popa Nan și fiii lui Manea lege, 12 oameni, înaintea domniei mele, să jure că a fost această ocină la zălog. Iar întru aceasta, n-au putut să jure, ci au rămas de lege întii în zilele răposatului Petru voievod.

Iar după aceea, iarăși popa Nan și fiii lui Manea n-au vrut să se lase așa, ci au luat iarăși acești 12 oameni înaintea domniei mele, să jure că a fost această mai sus-zisă ocină la zălog. Și întru aceasta, n-au putut să jure, ci au rămas de lege înaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea mai sus-zisilor oameni, anume Neagoe și Stoica și Vladul și Stan, ca să le fie mai sus zisa ocină de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de <nimeni neatins>², după porunca domniei mele.

Și martori am pus <domnia mea: jupan>² Dragomir mare vornic și jupan Ivașco mare <logofăt>...² și Brat³ vistier și Gonțea paharnic și Mitrea comis și Badea stolnic și jupan Stoichiță mare postelnic.

Iar după aceea, a avut Neagoe pîră înaintea domniei mele cu Giulea și așa a pîrît Giulea pe Neagoe, înaintea domniei mele că nu are Neagoe din mai sus-zisa ocină deopotrivă cu Giulea, ci are mai puțin.

Și iar după aceea, iar a avut Neagoe pîră cu Mihnea și cu Lațco, nepoții lui Prunca. Și astfel au pîrît Mihnea și Lațco pe Neagoe că este ocina lui Pribeagul aleasă, nu este împreună cu a lui Prunca. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele <și> am aflat și am adevărit domnia mea și am văzut și cartea răposatului Petrașco voievod de întocmire, cum s-au întocmit Stănilă vornic cu Mihnea vistier din Bădeni. Așa s-au întocmit și dinaintea domniei mele, ca să fie doi frați nedespărțiți, unul ca și altul, în veci peste această mai sus-zisă ocină.

De aceea, am dat și domnia mea lui Neagoe, ginerele lui Mihnea din Bădeni, ca să-i fie ocină și lui și fiilor lui și <de> nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Ivașco mare logofăt și Stan spătar și Dumitru vistier și Mitrea comis și Gonțea paharnic și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

A scris Nistor scriitorul, în cetatea de scaun în București, luna noiembrie în 1 zi, în anul 7079 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 870 (Ep. Buzău, XVI/8). Orig., hîrtie (31 × 20,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1862; alte traduceri la Bibl. Acad., CXXVI/201 și CMXLIII/13 (sub 7109 nov. 12).

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 382—383. Facs. *Ibidem*, 547.

¹ Șters de diac.

Милосгїю божию, Іу АлехѣандрѸ воєвод н господинѸ вѸсом земли Угро-владѸнское, синѸ велнагѸ н добрагѸ МнрчѸк воєвод, синѸ МнхнѸк воєвод. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми волѸринѸ господства ми, жѸпан БладѸл пшстелник, синѸ почтѸномѸ правителю господства ми, жѸпан Ивашко великомѸ лугѸфет, Ѹкоже да мѸ ест село на име РомѸнеци Цинтев армаш, еже сѸт по водѸ ИрешѸ, вѸс, по вѸсом хотаром н сѸс воденницами н сѸс вѸс доходок волѸрскѸ. Понеже сїю село РѸмѸнецини били сѸт за дѸдїнев Цинтев армаш. Я Ѹ тем, ЦинтѸк армаш, ми нѸ ест изгѸбна сѸс зла хитленствѸ Ѹт кѸ господства ми. Я потом, господство ми ест мѸ прекрестил по Блад пшстелник н на крешенїе, сам господство ми даровах н помнловах сѸм его сѸс више речено село РѸмѸнеци, Ѹкоже да сѸт емѸ вчинѸ вѸ хѸаб, емѸ непоколебимо, а господствѸ ми помѸнѸ вѸ веки.

Щеже закіннанїе поставляюх господство ми: кого избєрет господѸ БогѸ по ѸшѸствѸнѸ господства ми бнті владатн<л> Блашкоє Землю нан Ѹт средї<ч>-нагѸ плода господства ми нан Ѹт родник нашѸ <нан> Ѹт нно племенник, да аще почтет н поновнѸ н стверднт сїю книгѸ господства ми, того господѸ БогѸ да почтет н стверднт н сохрानнт вѸ господствѸ егѸ. Я кон не почтет н ни Ѹттверднт сїю книгѸ господства ми, нѸ хокет порѸшѸт н поперет н разорнт сїю книгѸ н помѸнѸ господства ми, того господѸ БогѸ да Ѹбїет зде телом, а вѸ вѸде-

ЦИХ ВЕЦѢ ДѢША ЕГѠ. И да нмат чистію със Юда и със проклетом Ірїа и със ннѣмн ісден, ежѣ възепншѣ на господа Бога и спаса нашегѠ Ісуса Христа: „вѣзми, вѣзми, распни егѠ“, кровію егѠ над ннх и над чаднх нх, ежѣ ест и бѣдет въ веки веком, амин.

СЕЖЕ СВЕДІТЕЛН ПШСТАВЛЮ ГОСПОДСТВО МН: ЖѢПАН Драгомир вел дворник и ДѢМНТРѢС вел вистїар и жѢПАН Стан вел...¹ и Бадѣ вел столник и Гонцѣ вел пехарник и жѢПАН Стонка вел пшстелник.

Пнс аз, мали Тѣсраш, ѡ град Бѣскреци, въ мѣсеца ноемврие 5 дњи, лѣт 709.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Vladul postelnic, fiul cinstitului dregător al domniei mele, jupan Ivașco mare logofăt, ca să-i fie satul anume Româneștii lui Țintea armaș, care sînt pe apa Argeșului, tot, peste tot hotarul și cu mori și cu tot venitul boieresc. Pentru că acest sat, Rumâneștii, au fost de moștenire al lui Țintea armaș. Dar întru aceasta, Țintea armaș, el l-a pierdut cu rea hiclesie către domnia mea. Iar după aceea, domnia mea am botezat pe Vlad postelnic și la botez însumi domnia mea l-am dăruit și l-am miluit cu acest sat mai sus-zis Rumâneștii, ca să-i fie ocină de ohabă, lui neclintit, iar domniei mele pomană în veci.

Încă blestem am pus domnia mea: pe cine va alege domnul Dumnezeu după trecerea domniei mele, să fie stăpînitor al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre <sau> din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l apere în domnia lui. Iar cine nu va cinsti și nu va întări această carte a domniei mele, ci va strica și va călca și va nimici această carte și pomană a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-lucidă aici cu trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Și să aibă parte cu Iuda și cu blestematul Arie și cu ceilalți iudei, care au strigat asupra domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos: „ia-l, ia-l, răstignește-l“, sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, ceea ce este și va fi în vecii vecilor, amin.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și Dumitru mare vistier și jupan Stan mare...¹ și Badea mare stolnic și Gonțea mare paharnic și jupan Stoica mare postelnic.

Am scris eu, Tăuraș cel mic, în cetatea București, în luna noiembrie 5 zile, anul 709 <1570>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș. nr. 479, f. 205. Copie. Traduceri ibidem, S.I., nr. 871 (Vieroș, XXIII/1) și ms. 349, f. 459–460.

EDIȚII. Slav și trad. Hasdeu, *Arch. ist.*, nr. 19, 4. Trad. *DIR, B*, 383–384.

¹ Loc alb.

† Мнлостію божію, ІѠ АлександрѢс воєвода и господинѣ въсон земле Угро-владхинское, синѣ великаго и прѣдобраго Мирча воєвода, синѢ Мнхнѣс воєводѢс. Дават господство мн сію повелѣніе господства мн свѣтомѢс монастырѢс глаголемн монастыр БнстрицѢс, шкоже да мѢс ест учиннѢс ѡ Бѣдастра, дел свѣтомѢс монастырѢс

внше рѣх, вѣса, варе елика се хтет избрати, понеже мѣ ест стара и права вчинѣ и за дѣдѣинѣ свѣтомѣ монастырѣ.

И потом, калѣгерн вт свѣта монастыр, вни нмаше прѣ и притесненіе вт Цинца вт Ѡбрѣшіе. И тако прѣше Цинца пред господства ми како нмат и вни вчинѣ въ вчинѣ свѣтомѣ монастырѣ. И ѣ тем, господство ми гледах и сѣднх, по правдѣ и по закон, със вѣсн чѣстннми правнтеліе господства ми и дадох господство ми калѣгером ѣ болѣри и Цинцев дрѣзи ѣ болѣри и хотарник слѣга господства ми Ѡпрѣ постелник, да нх ѣтакмнт и да нх хотарисал. И теу ѣ болѣри и Ѡпрѣ постелник, вни добре истинствоваше како не нмат Цинца ни едно метѣхѣ въ вчинѣ свѣтомѣ монастырѣ, ни много и мало. И сице дадоше теу ѣ болѣри със никуе дрѣше како да дрѣжет свѣта монастыр како ест дрѣжал и вт прѣжде врѣме и по старе хотаре.

На нме да се знает хотарѣле: ѣ Мѣгѣра кѣ Стѣлпѣла до ѣ теул изгор вт над Ѡбрѣшіе и до ѣ Мѣгѣра Стоннев, таже вт тѣе ѣ Мѣгѣриче и до ѣ Пѣт Лѣмнелор, на хотарѣла Маріеи и дорн кѣде се свѣтѣкѣспекѣ хотарѣла Ѣрзичев със хотарѣла Ъдѣвстрицев.

Сега раді, дадох и господство ми свѣтомѣ монастырѣ глаголеми Бнстрица, јакоже да мѣ ест тѣе внше речена вчинѣ въ вчинѣ <и въ>¹ вхавѣ ен, непоколѣвимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетеліе поставляюх господство ми: жѣпан Драгомнр велики дворник и жѣпан Івашко велики логофет и Дѣмнтрѣ внстіар и Стан спатар и Мнтрѣ комнс и Бадѣ столник и Гонцѣ пѣхарник и жѣпан Стонка велики постелник. Исправник, Івашко велики логофет.

И аз, мали Тѣсраш, <пис>² ѣ граду Бѣкѣрецин, мѣсеца ноемврие ѣ дѣни и вт ѣдама текѣшом лѣтом, в лѣт х300.

† Іw ѣлѣѣандрѣ ввевѣда, мнлостію божію, господннѣ,

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite mănăstirea Bistrița, ca să-i fie ocină în Vădastra, partea sfintei mănăstiri mai sus-zisă, toată, oricât se va alege, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și de moștenire a sfintei mănăstiri.

Iar după aceea, călugării de la sfânta mănăstire, ei au avut pîră și cotropire de la Ștința din Obîrșie. Și așa a pîrît Ștința înaintea domniei mele că are și el ocină în ocina sfintei mănăstiri. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea călugărilor 6 boieri și lui Ștința alți 6 boieri și hotarnic pe sluga domniei mele Oprea postelnic, ca să-i întocmească și să-i hotărnicască. Iar acești 12 boieri și Oprea postelnic, ei bine au adevărit că nu are Ștința nici un amestec în ocina sfintei mănăstiri, nici mult și nici puțin. Și așa au dat acești 12 boieri cu sufletele lor, ca să țină sfânta mănăstire, cum a ținut și dinainte vreme și după vechile hotare.

Anume, să se știe hotarele: la Măgura cu Stîlpul pînă la teiul din sus de Obîrșie și pînă la Măgura Stoinei, apoi de aici la Măgurice și pînă în Drumul Lemnelor, la hotarul Mariei și pînă unde se împreună hotarul Urzicei cu hotarul Vădăstriței.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri numite Bistrița, ca să-i fie această mai sus-zisă ocină de ocină <și de>¹ ohabă ei, neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Ivașco mare logofăt și Dumitru vistier și Stan spățar și Mitrea comis și

Badea stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivașco mare logofăt.

Și eu, Tăuraș cel mic, <am scris>² în cetatea București, luna noiembrie 7 zile și de la Adam cursul anilor, în anul 7079 <1570>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 872 (Bistrița, LV/4). Orig., hirtie (40 × 27,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1844; alte traduceri ibidem, mss. 194, f. 19v–20, 199, f. 5, 200, f. 15, 202, f. 439v–440 și 713, f. 567.

EDIȚII. Slav și trad. Hasdeu, *Arh. ist.*, nr. 20, 4. Trad. DIR, B, 384–385. Facs. DIR, B, 548.

¹ Loc rupt.

² Omis.

249

1570 (7079) noiembrie 10, București.

Милостію божію, Іу Флєѡандрѡ воєвод и господинѡ вѡсон землн Згро-
владхнское, синѡ великаго и предобраго Мирча воєвод, Дават господство ми сію
повеленію господства ми почтеними властеленіми и правителми съветници, па-
чеже ис къцію господства ми, жѡпан Нєвашко велики лугвѡфет и жѡпан Флєѡла
вєл ключар и съ ннх синови, еинци им Богѡ припѡстит, іакоже да им ест село
Мѡрѡчинѡки вѡс, със вѡс хотар. И да съ знаєт хотаре: до Рекѡ Госпожден.

И потом, више речени правителіє господства ми вини сѡт нмалн преніє пред
господства ми със вчиннє Чѡмешіи. И сице преше село Чюмешіи како нмат [нмат]
и вини вчиннн през Рекѡ Госпождею до Пискѡ и вилн сѡт вини вралн през Рекѡ Гос-
пождею. И господство ми гледаѡх и сѡднх, по правдѡх и по закон, със вєс чиститими
правителіє господства ми и дадоѡх господство ми село Чѡмешіи и закон, вѡї
болѡри, да им избєранти тєхно вчинѡх вт къ више речени правителіє господства
ми. И ходилн сѡт и сѡгледали сѡт и истинствєвали сѡт тєх вѡї болѡри како не
имашѡ село Чѡмешіи нища вчинѡх през Рекѡ Госпождею. Даже¹ господство ми
пленим сѡм село Чѡмешіи, почто радн сѡт вралн по вчинѡх више реченим прави-
телієм господства ми, през Рекѡ Госпождею. И ѡ тем, господство ми ѡмилос-
тєвилн ми сем, тєре им сѡм дал комати им, нѡ тѡчію сѡм ѡвєл господство ми
им єдна грєнєѡ². И встал ест село Чѡмешіи вт закон вт пред господства миѡ

Сєго радн, дадоѡх и господство ми више реченим правителіє господства ми,
жѡпан Нєвашко вєл лугвѡфет и жѡпан Флєѡла вєл ключар, іакоже да им <ест> сіѡ
више речєѡ село вѡ вчинѡх и вѡ вѡхавѡ, ним и синовом им и вєнском и превєнчнѡтом
им и не вт когоже непоколебнємо, по рєч господства ми.

Сєже сєдїтеліє поставлєѡх господство ми: жѡпан Нєвашко³ вєл дворник и
жѡпан Стан вєл спатар и жѡпан Дѡмитрѡ вєл вєстїар и жѡпан Митрє вєл комис
и жѡпан Балѡ³ вєл столник и жѡпан Гонцѡ вєл пєѡарник и жѡпан Стонка вєл
пѡстєлник. И исправник, Драгомир вєл дворник.

И аз, Балѡ еже ю мазах вѡ настєл ѡ град ѡ Бѡксрєци, вѡ мѡсєца нємєврїє
ї дѡни и текѡщем лѡт вт флєѡла до сєлѡ, лѡт хѡѡѡ.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea
această poruncă a domniei mele cinstiților vlastelini și dregători sfetnici, încă
și din casa domniei mele, jupan Ivașco mare logofăt și jupan Albul mare clucer

și cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie satul Mărăcinenii tot, cu tot hotarul. Și să se știe hotarele: pînă la Rîul Doamnei.

Iar după aceea, mai sus-zișii dregători ai domniei mele au avut pîră înaintea domniei mele cu ocina Ciumeștii. Și astfel a pîrît satul Ciumești că au și ei ocină peste Rîul Doamnei pînă la Pisc și ei au arat peste Rîul Doamnei. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea satului Ciumești și lege, 12 boieri, ca să le aleagă ocina dinspre aceea a mai sus-zișilor dregători ai domniei mele. Și au umblat și au cercetat și au adevărit acei 12 boieri că nu a avut satul Ciumești nici o ocină peste Rîul Doamnei. Deci domnia mea am prădat satul Ciumești, pentru că au arat pe ocina mai sus-zișilor dregători ai domniei mele, peste Rîul Doamnei. Iar întru aceasta, domnia mea m-am milostivit, de le-am dat averile și numai o grivnă le-am luat domnia mea. Și a rămas satul Ciumești de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea mai sus-zișilor dregători ai domniei mele, jupan Ivașco mare logofăt și jupan Albul mare clucer, ca să le <fie> acest mai sus-zis sat de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ivașco³ mare vornic și jupan Stan mare spătar și jupan Dumitru mare vistier și jupan Mitrea mare comis și jupan Balea⁴ mare stolnic și jupan Gonțea mare paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Și ispravnic, Dragomir mare vornic.

Și eu, Balea, care am însemnat în cetatea de scaun la București, în luna noiembrie 10 zile și ani curgători de la Adam pînă acum, anul 7079<1570>.

Arh. St. Buc., Conдика m-rii Vieroș, nr. 479, f. 34v. Copie; altă copie ibidem, ms. 710. f. 629. Traduceri ibidem, S.I., nr. 873 (Vieroș, XXII/5) și mss. 348, f. 89 și 349 f. 15—16. EDIȚII. Trad. *DJR*, B, 385—386.

¹ În loc de: „таже“.

² În loc de: „гриниш“.

³ În loc de: Dragomir.

⁴ În loc de: Badea.

† Многостію вожією, Іу ІлнѣандрѸ воєвода н господинѣ въсон земан
Ѹгрровлахінское, синѣ велнакого н прѣдобраго Мирча воєводе, синѣ Михнев
воєводе. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми свѣтѣн н вожественѣ
монастир глаголеми Мѣрцинѣнин, ндеже ест храм архинстратинга Миханла н Га-
вринла н прочіихъ бесплѣтним, іакоже да мѸ ест село Зѣноага, ан половинна, дел
Мѣндецинлов Ѹт Стѣнчещи, въса, варе еанка се хтит извратн Ѹт полю н Ѹт шѸм
н Ѹт водѸ н Ѹт сѸх н Ѹт по въсом хотаром н Ѹт посвѣде, занеже га ест
приложник на свѣта монастир жѸпанница Стана н братіам ен, Драгомнр постелник
н Кръстіан спатар н НѣгѸла пѣхарник н Дръгич н синѣ ен, Негре постелник н синѣ
Негрек, Кръстіан постелник, радї дѸше нм н родитеаїе нм. И ешеже га ест при-
ложнше внем волѣрн внше речени Ѹт при дѣни поконнаго Мирча воєводе. И видѣхъ
господство ми н книг поконнаго Мирочек воєводе.

И пак дадоше жѸпанница Стана със братіам си н съ синови внше речени един
челѣд за ацганн, на нме Ђонко със цнганкѸ си н съ децами си, на свѣта монастир
радї дѸши нм н родїтеаїе нм, да нм вѸдет въ вѣчное въспомннанїе.

Сего радї, дадох и господство ми свѣтѣн и божественѣн монастыр вше речена, якоже да мѣ ест учинѣн и шхавѣн и божественним иноком въ пищѣ, а господство ми и родителїе господства ми въ вѣчное въспоминанїе.

И потом, Кръстїан постелник, синъ Негрев постелник, има ест прѣд господства ми със мегїашн шт Зъноагъ радї сїе вше речена учинѣн и село. И тако прѣше мегїашн шт Зъноага по Кръстїан постелник пред господства ми със нѣкон кнїге лѣжанке како нх ест вна притеснѣл Кръстїан дворникѣл, прѣдедѣ Кръстїанов постелник, ѣ снаост его. И ѣ тем, господство ми гледах и сѣднх, по правдѣ и по закон, съ вѣсѣми чыститимн правителїе господства ми и изнандох и истинствовах господства ми како не сѣт ималн мегїашн шт Зъноага ни една метѣх над дел Мъндецилор. И тако всташе мегїашн шт закон шт пред господства ми и раздал сѣм господство ми кнїге мегїашним, въсех, колнко сѣт внае лѣжанке. И Кръстїан постелник пак ест дал и приложнл село Зъноага на свѣта монатрѣ глаголемн Мърцинѣн, како ест внв и шт прѣжде врѣмена, шт дѣнн поконнаго Мирчев воеводе и шт дѣнн поконнаго Петрашко воеводе.

И потом, штцѣ игъмен кур Мнхана със братїам шт свѣта монастыр вше рѣх не възможе споконтн се шт тех мегїашн шт Зъноага, нѣ пак ималн сѣт пренїе пред господства ми радї сїе вше речена село, Зъноага. И тако прѣше мегїашн шт Зъноагъ како сѣт притесненн шт волѣрн шт Стънчецин. И ѣ тем, господство ми дадох мегїашним шт Зъноага закон, ѣї волѣрн, да заклет како не сѣт продаан, ннже сѣт поклоннл и не имат волѣрн шт Стънчецин ни една метѣх със село Зъноага, анѣ сѣт претесненн. И шнн не възмогеше донеснтн тех ѣї волѣрн пред господства ми никакоже, нѣ всташе мегїашн шт Зъноага шт закон шт пред господства ми и вторн крат.

Сего радї, дадох и господство ми свѣтѣн и божественѣн монастыр¹ вше речена, якоже да мѣ ест учинѣн и шхавник и божественним иноком въ пищѣ и въ шкрѣпленїе а господства ми и родїтелїе господства ми вѣчное въспоминанїе.

Щеже и законнїе поставлех господство ми: кто хокет розорнтн сїе стакмежїю, да вѣдет проклѣт шт тнї свѣтнх штцн еже въ Некене.

Сеже и сведетелїе поставлех господство ми: жѣпан Драгомнр великн дворник и жѣпан Івашко великн логофет и Дѣмитрѣ встїар и Стан спатар и Мнтрѣ колнсн и Бадѣ столннк и Гонцѣ пехарннк. И исправннк, жѣпан Стонка великн постелник.

Испнсах аз, Стан Ротѣнѣл логофет², мѣсеца ноемврїе ѣї дѣнн, въ настолнн граду Бѣкѣрещн, текѣшнм лѣтом шт Ідама, в лѣт хъзоѣ.

† Іw Алїѣандрѣ ввевѣда, млностїю божїю, господннх.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Mărgineni, unde este hramul arhistrategilor Mihail și Gavril și al celorlalți fără de trup, ca să-i fie satul Zănoaga, însă jumătate, partea Măndeștilor din Stăncești, toată, oricât se va alege din cîmp și din pădure și din apă și din uscat și de peste tot hotarul și de pretutindeni, pentru că au dăruit-o sfintei mănăstiri jupanița Stana și frații ei Dragomir postelnic și Cîrstian spătar și Neagul paharnic și Drăghici și fiul ei, Negre postelnic și fiul lui Negre, Cîrstian postelnic, pentru sufletul lor și al părinților lor. Și încă au dăruit-o acești boieri mai sus-zīși, din zilele răposatului Mircea voievod. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Mircea voievod.

Și iarăși au dat la sfinta mănăstire jupanița Stana cu frații săi și cu fiii mai sus-zīși un sălaș de țigani, anume Voico cu țiganca lui și cu copiii săi, pentru sufletul lor și al părinților lor, să le fie de veșnică pomenire.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei și dumnezeieștii mănăstiri mai sus-zise, ca să-i fie ocină și ohabă și dumnezeieștilor călugări de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele de veșnică pomenire.

Iar după aceea, Cîrstian postelnic, fiul lui Negrea postelnic, a avut pîră înaintea domniei mele cu megiașii din Zănoaga pentru această mai sus-zisă ocină și sat. Și așa au pîrît megiașii din Zănoaga pe Cîrstian postelnic înaintea domniei mele cu niște cărți mincinoase că i-a cotropit Cîrstian vornic, strămoșul lui Cîrstian postelnic, cu sila. Și întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat și am adevărit domnia mea că n-au avut megiașii din Zănoaga nici un amestec peste partea Măndeștilor. Și așa au rămas megiașii de lege dinaintea domniei mele și am rupt domnia mea cărțile megiașilor, toate, cîte au fost mincinoase. Iar Cîrstian postelnic iarăși a dat și a dăruit satul Zănoaga sfintei mănăstiri numite Mărgineni, cum a fost și dinainte vreme, din zilele răposatului Mircea voievod și din zilele răposatului Petrașco voievod.

Iar după aceea, părintele egumen chir Mihail, cu frații din sfînta mănăstire mai sus-zisă, n-au putut să se liniștească de acei megiași din Zănoaga, ci iarăși au avut pîră înaintea domniei mele pentru acest mai sus-zis sat, Zănoaga. Și așa au pîrît megiașii din Zănoaga că sînt cotropiți de boierii din Stănțești. Iar întru aceasta, domnia mea am dat megiașilor din Zănoaga lege, 12 boieri, să jure că n-au vîndut, nici n-au închinat și n-au boierii din Stănțești nici un amestec cu satul Zănoaga, ci sînt cotropiți. Iar ei n-au putut să aducă acești 12 boieri, înaintea domniei mele nicum, ci au rămas megiașii din Zănoaga de lege dinaintea domniei mele și a doua oară.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei și dumnezeieștii mănăstiri ¹ mai sus-zisă, ca să-i fie ocină și ohabnic și dumnezeieștilor călugări de hrană și de întărire, iar domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire.

Încă și blestem am pus domnia mea: cine va strica această întocmire, să fie blestemat de 318 sfinți, cei de la Nicheia.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Ivașco mare logofăt și Dumitru vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic. Și ispravnic, jupan Stoica mare postelnic.

Am scris eu, Stan Roteanul logofăt ², luna noiembrie 12 zile, în cetatea de scaun București, cursul anilor de la Adam, în anul 7079 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XL/41. Orig., perg. (40 × 32), pecete timbrată.

EDIȚII. Trad. *DIR*, B, 387–388 (sub noiembrie 18).

¹ Cuvînt scris deasupra rîndului.

² În criptogramă: ЦАЩ*тсѠ ОЛЗ.

† Многостію божію, Іуу Ілєѡандрѡ воєвода н господинѡ въсон землє Уггровлаѡинскон, синѡ велнкаго н прѣдобраго Мирча воєвода, синѡ Мирхек воєвод. Дават господство ми сіе повелѣніє господства ми болѣрнихъ господства ми, жѡпан Кръстіан постелникѡ, със синови си, еинци мѡ Богѡ припѣстит, іакоже да мѡ ест

СЕЛО БѢНЕШІН УТ РѢІА, ВЪСН, СЪС ВЪСОН ХУТАРОМ, ПОНЕЖЕ МѢ ЕСТ СТАРА И ПРАВА
УЧИНѢ И ДѢДІНѢ.

И ПОТОМ, БОЛѢРНѢ ГОСПОДСТВА МИ, КРЪСТІАН ПОСТЕЛНИК, ИМАШЕ ПРЕНІЕ ПРЕД
ГОСПОДСТВА МИ СЪС ЖЪПАНИЦА СТАНКА УТ КОРНЪЦѢНИ И СЪС СИНОВИ ЕИ И СЪС ДРЪГНИЧ
ПОСТЕЛНИК. И СИЦЕ ПРѢШЕ ЖЪПАНИЦА СТАНКА И СИНОВИ ЕИ И ДРЪГНИЧ ПРЕД ГОСПОДСТВА МИ
КАКО СЪТ ПОКЪПНИИ УНИ СЕЛО БѢНЕШІН ВЪСН УТ РОДІТЕЛ КРЪСТІАНОВ ПОСТЕЛНИК,
ЖЪПАН НЕГРЕ ПОСТЕЛНИК, ЗА ХНХІ АСПРИ. ТАЖЕ, Ѣ ТЕМ, ГОСПОДСТВО МИ ГЛЕДАХ И СЪДАНХ
ПО ПРАВДѢ И ЗАКОН, СЪ ВЪСНИИ ЧЪСТНІТЕ ПРАВТЕЛІЕ ГОСПОДСТВА МИ И ИСТИНСТВОВАХ
ГОСПОДСТВО МИ КАКО СЪТ ЗАКЛЕИИ ЖЪПАНИЦА СТАНКА СЪС СИНОВИ СИ И ДРЪГНИЧ ВЪ ДЪНИ
ПОКОННИНОМЪ ПЕТРАШКО ВОЕВОДА, СЪС ВІ БОЛѢРН, КАКО СЪТ БИЛИ ПОКЪПНИИ ВШЕ РЕЧЕ-
ННОЮ СЕЛО, ЗА ХНХІ АСПРИ.

И ПОТОМ, БОЛѢРНѢ ГОСПОДСТВА МИ, ЖЪПАН КРЪСТІАН ПОСТЕЛНИК, УИ ВЪЗНИМАА
ЕСТ УТ ПРЕД ГОСПОДСТВА МИ ЗАКОН НАД ЗАКОН, КД БОЛѢРН, ДА ЗАКЛЕТ КАКО НЕ ЕСТ
ПРОДАД РОДІТЕЛ ЕГО НЕГРЕ ПОСТЕЛНИК СЕЛО БѢНЕШІН, НѢ БИУ ГА ЕСТ ПРИТЕСНѢА БЕНТИЛЪ
ДВОРНИК, ТЕРЕ МѢ ЕСТ БИУ ѢМЕТНИА ХЪ АСПРИ СЪС СИЛОСТІЮ. И ЕЩЕЖЕ ВИДѢХ И ГОСПОД-
СТВО МИ, КЪПНО СЪС УТЦѢ АРХІМІТРОПОЛИТ, КУР ВЛАДІЦѢ СВѢТІМІЕ, КИНѢ ЕЖЕ СЪТ
ИМАИИ ЖЪПАНИЦА СТАНКА Ѣ ПОКЪПЛЕНІЕ, ЕРЕ ЕСТ БИУ ИСХАБЕНА И УСТРѢЖЕНА ГДЕ СЪТ
БИЛИ ХЪ АСПРИ ТЕРЕ СЪТ ПОСТАВНИИ ХНХІ АСПРИ. СИЦЕ ДОНЕСЕ КРЪСТІАН ПОСТЕЛНИК ТѢХ КД
БОЛѢРН ПРЕД ГОСПОДСТВА МИ НА ДЪНЪ И ЗАКЛЕШЕ. И ЖЪПАНИЦА СТАНКА УСТАШЕ¹ УТ
ЗАКОН УТ ПРЕД ГОСПОДСТВА МИ.

СЕГО РАДІ, ДАДОХ ГОСПОДСТВО МИ КРЪСТІАН ПОСТЕЛНИК, ІАКОЖЕ ДА МѢ ЕСТ
СЕЛО БѢНЕШІН ВЪ УЧИНѢ И ВЪ УХАВѢ И СИНОВОМ И ВШКОМ И ПРѢВНШЕЧЕКОМ И УТ
НИК²ОГО ЖЕ НЕПОКОЛѢБНОМО, ПО УСИЗМО ГОСПОДСТВА МИ.

СЕЖЕ И СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВНУХ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН ДРАГОМИР ВЕЛ ДВОРНИК
И ІВАШКО ВЕЛ ЛОГОФЕТ И ДЪМИТРОС ВНЕШІАР И СТАН СПАТАР И МІТРОФ КОМИС И БАДѢ
СТОЛНИК И ГОНЦѢ ПЕХАРНИК И <СТОНКА ПОСТЕЛНИК>². ИСПРАВНИК, ІВАШКО ВЕЛ ЛОГОФЕТ.

ПИС ШЕФАН ЛОГОФЕТ Ѣ БЪКЪРЕШІН НОЕМВРІЕ ДІ ДЪНИ, В ЛѢТ ХЪѠѠ.

† ІУ АЛІАНАДРОС ВШЕВУДА, МИЛОСТІЮ² В<ОЖІЮ>², ГОСПОДИНЪ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea
voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei
mele, jupan Cîrstian postelnic, cu fiii săi, ciți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i
fie satul Băneștii de la Ruia, tot cu tot hotarul, pentru că îi este veche
și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, boierul domniei mele, Cîrstian postelnic, a avut pîră
înaintea domniei mele cu jupanița Stanca din Cornățeni și cu fiii ei și cu Dră-
ghici postelnic. Și așa au pîrit jupanița Stanca și fiii ei și Drăghici înaintea
domniei mele, că au cumpărat ei satul Băneștii toți de la tatăl lui Cîrstian
postelnic, jupan Negre postelnic, pentru 18 000 aspri. Astfel, întru aceasta,
domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și lege, cu toți cinstiții
dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea că au jurat jupanița
Stanca cu fiii săi și Drăghici, cu 12 boieri, în zilele răpсса tului Petrașco voie-
vod, că au cumpărat mai sus-zisul sat, pentru 18 000 aspri.

Iar după aceea, boierul domniei mele, jupan Cîrstian postelnic, el a
luat dinaintea domniei mele lege peste lege, 24 boieri, să jure că n-a vîndut
tatăl său Negre postelnic satul Băneștii, ci l-a împresurat Vintilă vornic,
care i-a lepădat 7 000 aspri cu sila. Și încă am văzut și domnia mea, împre-

ună cu părintele arhimitropolit, chir vlădica Evtimie, cartea ce a avut-o jupanița Stanca de cumpărătură, care a fost stricată și rasă unde au fost 7 000 aspri de au pus 18 000 aspri. Astfel, a adus Cîrstian postelnic pe acești 24 boieri înaintea domniei mele la zi și au jurat. Iar jupanița Stanca a rămas¹ de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea lui Cîrstian postelnic, ca să-i fie satul Băneștii de ocină și de ohabă și fiilor și nepoților și strănepoților <și de>² nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și Ivașco mare logofăt și Dumitru vistier și Stan spătar și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și <Stoica postelnic>². Ispravnic, Ivașco mare logofăt.

Am scris Ștefan logofăt în București, noiembrie 14 zile, în anul 7079 <1570>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 874 (Mitrop. Ț. Rom. XXXVI/7–8). Orig., perg. (21,5 × 32), pecete timbrată. Cu o traducere din sec. al XVIII-lea; alte traduceri ibidem, mss. 127, f. 166 și 134, f. 67. Copie slavă ibidem, ms. 706, f. 62.

EDIȚII. Slav și trad. Hasdeu, *Arh. ist.* nr. 27, 4; Popovici, *Mihai vodă*, 1080. Trad. *DIR, B*, 386–387.

---

¹ Cuvînt scris deasupra rîndului.

² Loc rupt.

„27 noiembrie 7079 <1570>.

Alexandru vodă «jupăneasii Calei de la Brîncoveani, cu fiii ei, cîți Dumnezeu îi va dăruî, ca să le fie lor satul Brîncoveanii [ca mai jos, la 12 decembrie¹], balta Brîncoveanilor și din jos de cale, între Olturi, pînă unde ară cu plugurile.

[Jurătorii ei] i-au dat jumătate de balta Brîncoveanilor, iar Tudor și soru-sa Bădeasă de la Hotărani să ție iar jumătate de balta Brîncoveanilor, iar la calea din jos, între Olturi, nimic ameastec să nu aibă Tudor și soru-sa Bădeasă, ci să fie jupăneasii Calei balta Brîncoveanilor jumătate și calea din jos între Olturi toată, pentru că iaste a ei bătrînă și dreaptă moșie și de baștină. Și așa i-au tocmit pre ei acei 12 boiari...² înaintea domniei mele și așa au rămas Tudor și soru-sa Bădeasă de lege dinnaintea domniei mele». Întărește.

Boierii de la n¹ următor în altă ordine. Scrie *малн Бабачи граматик*³».

După N. Iorga. *Studii și documente*, V. p. 171. Traducere din sec. al XVIII-lea după orig., hirtie.

---

¹ În ediția de față, doc. nr. 253.

² Loc alb în textul editorului.

³ Babachi grămătic mic.

жѣпъннцъ Калевъ права и за дедннѣ. И Бѣднславъ и четъ не[м] могаѣ да заклетъ никакоже, нѣ всташе ѡтъ законъ ѡтъ предъ господства мнѣ.

Сего ради, дадохъ и господство мнѣ жѣпъннцѣ Калевъ и съ снновн, ѡкоже да <н>¹мъ естъ въ вчннѣ и въ шхамъ нмъ и снновнмъ енъ и внѣкомъ и превнчнтомъ нмъ и не ѡтъ когоже и потномъ, порезмо господства мнѣ.

Сеже сфедетѣлѣе поставлевъ господство мнѣ: панъ Драгомнръ велъ ворннкъ и жѣпанъ Ивашко велъ логофетъ и Станъ спѣтаръ и Дѣмитрѣ вистѣаръ и Митрѣ комнсъ и Бадѣ столннкъ и Гонцѣ пѣхарннкъ и жѣпанъ Стонкнцѣ велъ постелннкъ. И исправннкъ, Драгомнръ велъ ворннкъ.

ДЕКЕМВРІЕ СІ ДЪНН, ХѢОК.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Calea și cu fiii, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină satul Răcluța toată și tot hotărul, pentru că este a ei veche și dreaptă ocină, de moștenire.

Iar apoi, a avut pîră² jupanița Calea înaintea domniei mele cu Vădislav din Dioști. Și așa pîra Vă<di>¹slav că este al lui acel sat mai sus-scris, de moștenire, căci l-a miluit răposatul Radul voievod, <care>¹ a pierit la Rîmnîc. Iar întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Vladislav și cetei lui lege, 12 boieri, să jure că este al lui acel sat mai sus-scris, miluit de răposatul Radul voievod, care a pierit la Rîmnîc, nu este al jupaniței Calea, drept și de moștenire. Iar Vădislav și ceata nu a putut să jure nicidecum, ci a rămas de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea jupaniței Calea și cu fiii, ca să le fie de ocină și de ohabă, ei și fiilor ei și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Ivașco mare logofăt și Stan spătar și Dumitru vistier și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonța paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Și ispravnic, Dragomir mare vornic.

Decembrie 16 zile, 7072 <1563>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Sadova, nr. 715, f. 998. Copie. Traduceri ibidem, ms. 295 f. 7v—8 și 355, f. 1—2 (cu văleatul 7079) și la Bibl. Acad., CMLXX/1 și ms. 2530, f. 410—411 (sub 1571).

Data, după traducериле vechi; ea corespunde domnului și sfatului domnesc.

EDIȚII, Trad. Nicolăescu-Plopșor, *Mon. j. Dolj.*, 81—82 (sub 1570); *DIR, B*, 389.

¹ Omis.

² Cuvînt scris deasupra rîndului.

LISTA DOCUMENTELOR CU DATE RECTIFICATE

- 1566 aprilie 12 (Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479, f. 69v-70)
- 1566 aprilie 23 (Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CCC/31 (nr. 1))
- 1566 septembrie 16 (Mihailovici, *Mărturii românești*, 344 (în *extras*, 10); Ghibănescu, *Teodor Codrescu*, V, 82-83)
- 1566 septembrie 17 (Ștefulescu, *Doc. sl.rom.*, 156-158)
- <1567 septembrie 1-1568 august 31> (*DIR, B*, 248-249)
- 1568 aprilie 28 (Muzeul de ist. a mnc. București, nr. 39 069)
- <1568 iunie 29-1569 octombrie> (*DIR, B*, 268-269)
- <1568 iunie 29-1577 septembrie 18> (*DIR, B*, 269)
- <1568 iunie 29-1569 octombrie> (*DIR, B*, 270)
- <1568 iunie 29 - 1575> (*DIR, B*, 271-272)
- <1568 iunie 29 - 1577 septembrie 18> (*DIR, B*, 272-273)
- <1568 iunie 29-1577 septembrie 18> (*DIR, B*, 273)
- <1568 iunie 29-1569 ianuarie 29> (*DIR, B*, 273-274)
- <1568 iunie 29-1577 septembrie 18> (*DIR, B*, 275)
- <1568 după iunie 29-1577 septembrie 18> (*DIR, B*, 270-271)
- <1568-1569> august 31 (Cumpănașu, *Doc. Grădiștea*, 298)
- <1568> octombrie 23 (*DIR, B*, 296-297)
- 1569 (Ghibănescu, *Teodor Codrescu*, IV, 17-18)
- 1569 februarie 15 (Ionașcu, *Doc. Oltenia*, 107-108)
- 1569 <martie 29-august 31> (*DIR, B*, 311-312)
- 1569 mai 8 (Bibl. Acad., MDLVI/2; Bălan și Cernovodeanu, *Doc. sl.rom.*, 344-347)
- 1569 mai 8 (Arh. St. Buc., S.I., nr. 829; Bibl. Acad., CMLXXVI/339 și ms. 2 530, f. 394)
- Eliminat, fiind copia unui doc. din 1585 aprilie 14.
- Eliminat, fiind rezumatul unui doc. din 1565 septembrie 23; v. *DRH, B, V*, doc. 329.
- v. <1567> septembrie 16, doc. 40.
- v. <1567> septembrie 17, doc. 41.
- Eliminat, fiind un fragment din doc. 54.
- Eliminat, fiind din <1564-1567> aprilie 28; v. *DRH, B, V*, doc. 294.
- v. <1568 după iunie 14-1569 octombrie 28>, doc. 70.
- v. <1568 după iunie 14-1577 septembrie 28>, doc. 74.
- v. <1568 după iulie 11-1569 octombrie 28>, doc. 84.
- v. <1568 c. iulie-august-1576 vara>, doc. 79.
- v. <1568 după iunie 14-1577 septembrie 28> doc. 75.
- v. <1568 după iunie 14-1577 septembrie 28>, doc. 76.
- v. <1568 după iulie 11-1569 februarie 17>, doc. 83.
- v. <1568 după iunie 14-1577 septembrie 28>, doc. 73.
- Eliminat, fragmentul fiind începutul doc. cu data 1571 septembrie 6, a cărui parte finală se păstrează în copie la Arh. St. Buc., ms. 1 232, f. 158. Reconstituirea, după doc. din 1573 august 20, ibidem., f. 167.
- v. <1577-1579> august 31.
- v. <1569> octombrie 23, doc. 170.
- v. 1569 <după martie 25-august 31>, doc. 138.
- Eliminat, fiind din <1571> februarie 15..
- v. 1569 mai 31, doc. 147.
- Eliminat, fiind din <1571-1574> mai 8..
- Eliminate, fiind traduceri fragmentare ale doc. din <1571-1574> mai 8, citat mai sus.

- 1569 august 7 (*DIR, B, 322–323*)
 <1569 septembrie 1–1570 august 31>
 (*DIR, B, 325–326*)
- 1570 (Popovici, *Mihai vodă*, 1080)
- 1570 ianuarie 9 (Bulat, *Contribuțiuni*, 1–2)
- 1570 <martie–august> (Florescu și Pleșa,
Doc. arh. part., 592–594)
- 1570 august (Răuțescu, *Topoloveni*, 216)
- 1570 august 7 (Nicolăescu-Plopșor, *Mon.
 j. Dolj*, 78–80)
- 1570–1571 (Nicolăescu-Plopșor *Mon. j. Dolj*,
 85–88)
- 1570 septembrie 8 (Arh. St. Buc., ms.
 186, f. 52)
- <1570–1582> septembrie 21 (*DIR, B,*
 377)
- 1570 noiembrie 18 (*DIR, B, 387–388*)
 fără dată (Ghibănescu, *Teodor Codrescu*,
 V, 1–3)
- v. <1568> august 7, doc. 93.
- v. <1570 după octombrie 8–1574 august 7>,
 doc. 237.
- v. 1570 noiembrie 14, doc. 251.
- v. 1570 ianuarie 19, doc. 181.
- v. 1570 august 12, doc. 219.
- v. 1570 august 30, doc. 221.
- v. <1569> august 7, doc. 159.
- v. <1570 după octombrie 8–1571 august 31>,
 doc. 241.
- Eliminat, fiind copia unui doc. din 1571
 iunie 13.
- v. <1568–1582> septembrie 21, doc. 109.
- v. 1570 noiembrie 12, doc. 250.
- v. <1569 după martie 25–1574 august 7>,
 doc. 139.

INDICI

PRESCURTĂRI, SEMNE SIMBOLICE, LĂMURIRI

c.	= comună	or.	= oraș
j., jud.	= județ	pah.	= paharnic
jup.	= jupan, jupaniță	post.	= postelnic
lg.	= lingă	ș.a.	= și alții
log.	= logofăt	top.	= toponimic
menț.	= mențiune	v.	= vezi
mnc.	= municipiu	vv.	= voievod
m-re	= mănăstire	vist.	= vistier

* asteriscul indică numiri dispărute ale unor așezări omenești.

( ) paranteza rotundă cuprinde variantele numelor, iar „menț.” indică lipsa de contemporaneitate.

< > paranteza ascuțită indică intervențiile și identificările.

— pauza, pusă la începutul rândului, arată că forma onomasticului este diferită de cea frecventă.

(?) semnul de întrebare, pus imediat după nume, exprimă îndoiala relativ la scrierea corectă a numelui — mai ales în traduceri vechi și copii.

Cuvântul „probabil” — în cazul numirilor dispărute — a fost folosit atît pentru a exprima lipsa de precizie a localizărilor, cît și îndoială în cazurile de omonimie.

Imediat după toponimic s-au dat indicațiile geografice menționate în text. Identificările s-au făcut în funcție de împărțirea administrativă actuală, indicîndu-se și împărțirea pe județe istorice. Trimiterile sînt făcute la numărul documentului.

A

- Agripina**, călugăriță, fiica lui Stanciul ban, stăpină în Mărăcini 241.
- Alăman**, frate cu Danciul și Gindea, întărit în Stănești 189.
- Alăman**, nepotul lui Prie, vinde parte în Bucșa 152.
- Albeni**, sat <j. Gorj>, parte întărită lui Vladul 41.
- Albești**, sat< j. Buzău>, parte dăruită de Albul episcopiei Buzăului 208.
- Albul**, clucer mare <din Golești>, fiul lui Radul clucer și frate cu Ivașco; stăpin în Uriși și Mărăcineni 98, 249.
- Albul** cumpără parte în Cioroiu 24.
- Albul** din Flești, vinde parte în Poucești 179.
- Albul**, fiul lui Micul, dăruiește parte în Albești episcopiei Buzăului 208.
- Albul**, frate cu Armeanca ș.a., întărit în Căminești 96.
- Albul**, frate cu Radul ș.a., cumpără parte în Aninoasa 254.
- Albul**, frate cu Stoian, cumpără parte în Frăsinetul de Cimp 203.
- Albul**, martor pentru Izvirna 32, 100.
- Albul**, tatăl lui Oprea vătaf, stăpin în Cirstienești și Văleni 28.
- Albul**, tatăl vitreg al lui Tudoran și Radul, înfrățit în Bărcănești 53.
- Albul** Popescul vinde parte în Vilcele 237.
- Aldea** din Birlui, slugă și rumân al m-rii Bistrița 176.
- Aldea**, popă, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
- Alexandra**, soacra lui <Radul> Pașadia pah. (menț.) 20.
- Alexandru** <Lăpușeanu>, domn al Moldovei <1552—1561; 1563—1568>, „părintele” lui Petru cel Tânăr 54.
- Alexandru** <Mircea> (Alixandru), domn al Țării Românești <1568—1577> 71, 79; herțeg al Amlașului și Făgărașului (al părților de peste munți) 106, 160, 232, 241; fiul lui Mircea voievod și nepotul lui Mihnea cel Rău: passim; familie 235; luarea domniei 178; ctitor nou și donator 90, 170, 194, 235; dă acte: passim.
- Alixeni** (Lixeni), sat <Alexeni, j. Gorj>, părți întărite lui Stanul și Dobrei 199; ogor vindut de Dragomir lui Idul 213.
- Almăj** v. Hălmăjani, sat.
- Alunul**, sat <j. Gorj; azi j. Vilcea> închinat de Dude cel bătrîn lui Danciul Zamonea; întărit urmașilor acestuia, Dumitru log. ș.a. 99.
- Amaradia** v. **Hamaradia**, riu.
- Amlașul și Făgărașul** (Amlaș și Făgăraș), în titulatura domnului Țării Românești 20, 54, 106, 160, 232, 241.
- Amza** v. **Hamza**.
- Ana**, mama lui Cirstian <post.> și soția lui Negre <post. din Stăncești>; familie 148.
- Ana** vinde parte în Găgulești 167.
- Anania**, mitropolit al Ungrovlahiei <1544—1558>, martor 148.
- Anastasia**, fiica Stanei, familie; în pricină pentru Neagomirești 95.
- Anca** din Vernești, vinde părți cu vie 26.
- Anca**, fiica lui Dragos, vinde parte în Tămășești cu vaduri de moară și grădini 133.
- Anca**, fiica lui Pascoi, cu parte în Neagomirești 95.
- Anca**, jupaniță din Mărgineni, soția lui Udriște fost mare vist.; familie (menț.) 147.
- Anca**, jupaniță, fiica jupanului Radu din Roșia; fiii săi stăpini în Stilpnicioara (menț.) 169.
- Anca**, jupanița lui Codrea log., fiica lui Isup și nepoata lui Oancea pitar, stăpină în Purcăreni și Berceni cu vie, mori și țigani 110.
- Anca**, țigancă m-rească 228.
- Anca** vinde vie cu loc în Modruzești 21.
- Andrei**, **Andrei**:
- **Undrei**, nepotul lui Vlaicul clucer din Rumceni, stăpin în Cislău 187.
- Andrei**, portar (?), „fratele” marelui portar, martor 32, 100.
- Andri** v. Crăștugor **Andri**.
- Anghelu** cumpără parte în Cioroiu 24.
- Anghel**, popă <rumân> din Radovanul, se răscumpără 52.
- Anghelina**, fiica Stanei, familie; în pricină pentru Neagomirești 95.
- Anghelina**, țigancă boierească 36.
- Aninoasa**, sat <j. Dimbovița>; azi în mnc. Tirgoviște) cu livadă, vie și vinărici, întărit Mitropoliei 12, 90, 106.

Aninoasa, sat (j. Muscel; azi j. Argeș), delnițe cu rumâni, mori și munte întărite lui Radul ș.a. 254.
Antonie, ieromonah din Mănăstirea Sfântul Ștefan de la Meteore 118.
Arămești, ceată din Pisculești 88.
Arbănaș, întărit peste parte în Gloduri 200.
Arefu v. Haref, sat.
Argeș (Adormirea), m-re (în or. Curtea de Argeș); vie și vinărici la Ștefănești 132, 220; balta Saltava 126; egumen 132, 220.
Argeș, riu, sate pe ~ 236, 247.
Arhanghelul Mihail, m-re (Arhanghel, j. Vilcea; azi în mnc. Rimnicu Vilcea); întărire pentru vatra m-rii 18.
Armanca, țigancă boierească 91.
Armanca vinde parte în Mileștii de Jos 159.
Armeanca, soră cu Albul și Boba, întărită în Căminești 96.
Afanasie, egumen al m-rii Iezer 231.
Afanasie, episcop al Buzăului (1568—1583) 109, 135, 194.
Avramie, egumen al m-rii Nucet 230.
Avruț din Ploești, vinde ogoare în Vlădulești 33.
Azap, comis, în sfatul domnesc 61—69.

B

Baba v. Dumifru Baba.
Baba, tatăl lui Neagoe și Drăghici în pricină pentru Leurdeni și Muștești (menț.) 178.
Babachi (Banachi), grămătic mic, scrie acte domnești 97, 252.
Babeș, munte (j. Prahova), stinitul boieresc întărit m-rii Snagov 73.
Baciul, martor pentru Gănești 23.
Badea, Badiul, Badul:
Badea v. și Moara Badii.
Badea cu ceata lui, în pricină pentru Bresnița 56.
Badea (Bade, Badiul) <diferiți> cumpără parte în: Cioroiu 24; ~ în Cobia 229; ~ în Prădălicești 63.
Badea din Găvănești, din Piscani, familie; în pricină pentru averile lui Vlaicul f. mare log. 130; vinde țigan 35.
Badea din Rătivoești, dăruiește țigan 35.
Badea (din Roșia), fiul jup. Anca, nepotul jup. Rada; stăpin în Izvirna și Stilpnicioara 32, 100, 169.
Badea, fiii săi cotropesc parte din Năsipul (menț.) 50.
Badea, fiul lui Băncilă, cu parte în Poucești 179.
 — **Badul**, fiul lui Borțun, familie; în pricină pentru Fierești 119.
Badea, fiul lui Manea, familie; în pricină pentru Berislăvești 245.
Badea, frate cu Stan și Vilsan, cumpără parte în Frăsinetul de Cimp 203.
Badea, ginerele lui Stanciul, înfrățit de socrul său peste parte în Curteni 173.
Badea înfrățeste pe Necula slugă domnească peste parte în Izvirnea 137.
Badea, logofăt, stăpin în Birsești 172; v. și **Badea** scrie acte domnești și **Badea Voroveanul**.
Badea, nepotul jup. Rada v. **Badea** din Roșia.
Badea, paharnic (mare), dăruiește m-rii Dobrușa satul Crivina și Poiana Ciolanului, cu țigani (menț.) 181.
Badea, plasa lui la Aninoasa (menț.) 254.
Badea, popă din Craiova, talmăcește cartea marelui ban (menț. tirzie) 151.
Badea scrie acte domnești 18, 222; v. și **Badea**, log. și **Badea Voroveanul**.
Badea, slugă domnească, nepotul lui Onica, stăpin în Ionești 46.
Badea, slugă domnească, strănepotul lui Danciul Zamonea, stăpin în Alunul 99.
Badea stolnic v. **Badea**, vist.
Badia, țigan boieresc (menț.) 211.
Badea, vătaf, familie; vinde parte cu vii în Răzvad 22.
 — **Badiul** vinde parte în Runcu 121.
Badea (Bade), vistier mare apoi mare stolnic (Boloșin); în sfatul domnesc: mare vistier 82, 83, 86, 87, 89, 91—100, 102—104, 106, 108, 110—113, 115—117, 119—121, 123, 124, 126—131, 133, 134, 136—138, 140—148, 150, 152—154, 156, 159—164, 168—175, 177, 179—181, 185, 186, 189; mare stolnic 192, 194—200, 202—205, 207—210, 212—217, 219, 221, 224, 225, 228—237, 240, 243, 245, 247—251, 253—255; (erori:) Balea 249; Maid 97.
Badea Voroveanul scrie act domnesc 154; v. și **Badea**, log. și **Badea** scrie acte domnești.
Bae de Aramă, (sat, j. Mehedinți; azi oraș), ispravnic (menț. 1722) 31.
Baia de Fier, sat (j. Gorj) 68.
Baico, fiul (?) lui Stanciul ban, stăpin în Mărăcini 241.
Baico, popă, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Baico vinde parte în Dudeasca 9.
Balaci (Bălaci), sat (j. Teleorman) 12, 22, 232; părți cu grădini, pomet și vii întărite lui Dragomir log.; rumâniri 167.
Balaur v. Bălaur.
Baldovin scrie act domnesc 180.
Balea cumpără ogor în Cochinești 173.
Balea din Răzvad, cu ceata lui, în pricină pentru Rușii lui Chirtop 219.
Balea, fiul lui Stepan și nepotul lui Balea al Dobrei, întărit peste parte în Bădeni 123.
Balea întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Balea, paharnic (din Pietroșani), soțul jup. Maria și cumnat cu Petrașco cel Bun, familie; stăpin în Loloești, Negoești și Bătești cu mori, rumâni și țigani (menț.) 91.

- Balea scrie act domnesc 249.
 Balea stolnic mare 249 <eroare> v. Badea.
 Balea al Dobrei, bunicul lui Balea, părțile lui în Bădeni și Leotești (menț.) 123.
 Balomir, întărit peste parte la Obirșia Trestiatului 29.
 *Balomirești, sat <lg. Teiu, j. Argeș> 20.
 *Balomirești, sat <Rîmești, j. Vilcea> în hotar cu Șușani 31.
 Balotă, fiul lui Jiva și frate cu Grozea, vinde ocnă de piatră <la Vaidei> 213.
 Balofă, logofăt, familie; vinde parte în Cădobeni 34.
 Balta Albă, baltă <j. Dolj>, vama din pește întărită m-rii Tismana 103.
 Balta <a lui> Boldre, ~ Popii, bălți la Cîrna <Dunăreni, j. Dolj> întărite lui Stepan f. mare clucer 241.
 Ban, partea lui în Bădeni 17.
 Ban vinde parte în Voinigești 94.
 Bana, fiica lui Hasan, familie; cu parte în Măxineni 215.
 Banachi v. Babachi.
 Banciul <diferiți> cumpără parte în: Cioroiu 24; ~ în Poucești 179.
 Banciul, țigani boierești 45.
 Banea, partea lui în Măxineni 215.
 Banești v. Bănești, sat.
 Barbul din Doba, tatăl lui Dumitru și socrul Vlădaiei (menț.) 174.
 Barbul, nașul lui Coresi log.; ogorul său la Bărcănești 210.
 Barbul, pitar, hotarnic la Colareți 169.
 Barbul, postelnic, martor între boierii Jiului 157.
 Barbul scrie acte domnești 168, 234.
 Barbul, slugă domnească, cu ceata lui, stăpin în Bodieștii Mici 209.
 Barbul vinde parte de moară <în Cacova> 37.
 Barbul, vistier, stăpin în Bălțați și Putrida, cu vad de moară 83.
 Barbul Benga, stăpin de țigani 192.
 Barbul Gurgui, martor pentru Mădulari 151.
 Basarab voievod v. Băsărab cel Tânăr și Neagoe Basarab.
 Bascov v. Bațcov, sat.
 Baștea, țigan m-resc 228.
 Batea, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
 Bațișfi, lac la Cîrbești <j. Gorj>; azi în mnc. Tîrgu Jiu> 175.
 Batoți, sat <j. Mehedinți>, drum la ~ 14.
 Bațcov, pîriu <Bascov, j. Argeș>, sat pe ~ 179.
 Băca, <rumân> din Radovanul, se răs-cumpără 52.
 Bădeasa din Hotărani, din Vădeni, soră cu Tudor, în pricină pentru balta de la Brîncoveni 252, 253.
 Bădeni, sat <j. Dimbovița>, hotare; părți întărite lui Radu și Ion; stîină 75.
 Bădeni, sat <j. Săcuieni>; azi j. Buzău> 39; parte întărită lui Mecșa post. 17; ~ lui Mihnea pîrcălab și ginerelui său, Neagoe 86, 225; ~ lui Balea 123.
 Bădică, datorii plătite lui ~ (menț.) 138.
 Bădica, fiul lui Chicicul, familie, întărit peste parte în Virleți 88.
 Bădica, frate cu Vladul Mîndrul, întărit peste parte în Virleți 88.
 Bădicea, țigan boierec 91.
 Bădilă, partea lui la Obirșia Trestiatului 29.
 Bădilă, popă din Plopeni, în pricină pentru Șchiopeni & Somești 196.
 Bădulești, sat <j. Dimbovița> în hotar cu Cobia 229.
 Băiași, sat <Băiașu, j. Argeș>; azi j. Vilcea>, parte întărită lui Stoica ș.a. 27.
 *Băicălești, sat <lg. Gura Cilnăului, j. Buzău>, parte întărită m-rii Tisău, dania lui Ivăniș vornic; furt 102.
 Bălaci v. Balaci, sat.
 Bălan cumpără parte în Cioroiu 24.
 Bălan, fiul lui Pruncea, familie; înfrățește pe Mihnea pîrcălab peste părți în Bădeni 86.
 Bălan, frate cu Stana, partea lui în Curpen 199.
 Bălan, <rumân> din Radovanul, se răs-cumpără 52.
 Bălan, țigan m-resc 134.
 Bălaur, Balaur:
 Bălaur cumpără parte în Seaca 183.
 Bălaur, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
 — Balaur, medelnicer, stăpin în Colareți; tăiat de Mircea vv. (menț.) 169.
 Băldăliu (Băldălui), pîriu la Mărcinî <j. Dolj> 241.
 Băleleu, top. la Mărcinî <j. Dolj> 241.
 Bălești, sat <j. R. Sărat>; azi j. Vrancea>, parte vindută de Stănilă și Mihăilă slugilor domnești Pătru și Dan, la vreme de foamete 240.
 Bălicioară, partea lui în Jiribesti (menț.) 102.
 *Bălișoara, sat <lg. Budișteni, j. Buzău>, parte întărită Vișei ș.a. 93.
 Bălszoara, pîriu la Mădulari și Șușani <j. Vilcea> 31, 151.
 *Bălțați, sat <probabil lg. Călinești, j. Prabhova>, parte întărită lui Radul 185.
 Bălțați, sat <j. R. Sărat>; azi Valea Rimnicului, j. Buzău>, părți cu vad de moară întărite lui Bucșă vornic și Pătru armaș 83.
 Băncilă din Poucești, înfrățește pe fiul său vitreg; familie 179.
 Bănești v. și Bunești, sat.
 Bănești, partea Băneștilor la Cobia 229.
 — Bănești, sat <Bănești, j. Dimbovița> 118.
 *Bănești, sat <lg. Perisor, j. Dolj>, parte întărită lui Flore post., peste care a fost înfrățit de Malce 233.
 Bănești, sat <probabil c. Mihăilești, j. Ilfov>; azi j. Giurgiu> 47.
 Băneștii de la Ruia, sat <j. Vlașca>; azi j. Dimbovița> cu mori, întărit Mitropoliei din Tîrgoviște 105, 201; întărit lui Cîrstian post. 251.

- Bănică (?) Săsean, martor 188.
- Bărâci, vad de moară <lg. or. Buzău> dăruit de Stanciu al lui Tudoran ș.a. Episcopiei Buzăului 109.
- Bărășfi, sat <j. Olt> 217.
- Bărășfi, sat <j. R. Sărat; azi Oreavul, j. Buzău>, părți întărite lui Bucșă medelnicer ș.a. 83.
- Bărcan, comis mare <din Tirnava>, in sfatul domnesc 1-7, 9-13, 15-22, 24-30, 32-53, 55-58.
- Bărcan, întărit peste parte in Gorbăneasca 207.
- Bărcănești, sat <j. Prahova; azi in mnc. Ploiești>, parte dăruită de doamna Roxanda lui Ștefan 15; părți întărite lui Coresi log. 33, 43, 53, 210.
- Băsărab cel Tinăr, domn al Țării Românești <1477-1482>, carte de la ~ 209.
- *Bășereșfi, sat <lg. Jugureni, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 40.
- Bășicea (Bășiceaoa), Bășiceaua lui Rălan, topice la *Cornenii din Coastă <lg. Lunca, j. Ialomița> 239.
- Băfășani, sat <j. Vilcea> in pricină de hotar 151.
- Băfeșii sat <j. Prahova>, parte cu rumâni și mori întărită Mariei, jup. lui Balea pah. 91.
- Băzan, partea lui in Radovanul 52.
- Beja, țigan boieresc 216.
- Bejan, cumpără parte in Bircă 166.
- Belă, partea lui Radoveanul 52.
- Belcea scrie act domnesc 182.
- Belciu, popă, cumpără parte in Tudoreștii lui Melică 177.
- Belciug, sat (?) <j. R. Sărat; azi Belciugele, j. Vrancea>, parte vindută de Stanciu al lui Cirloman, la vreme de foamete 215.
- Belea, întărit peste parte in Gorbăneasca 207.
- Belgrad, oraș <R. S. F. Iugoslavia> 172.
- Belifuri, top. la Haref <Arefu, j. Argeș> 49.
- Benga v. Barbul ~ și Stanciu al lui Benga.
- Bercea v. și Lacul lui Bercea.
- Bercea din Săvești, socrul lui Cuciucul enicer 46.
- Bercea, logofăt, scrie acte domnești 88, 98, 162.
- *Berceni, sat <probabil lg. Purcăreni, j. Argeș>, parte cu vie întărită lui Codrea log. și jup. sale Anca 110.
- *Berceni, sat <probabil lg. Toporu, j. Vlașca; azi j. Giurgiu>, drum la ~ 218.
- Berilă <diferiți> vinde parte în: Cochineștii de Jos 173; ~ in Gruicul cu Anini 37.
- Berislăvești, sat <j. Argeș; azi j. Vilcea>; vie dăruită de Dragomir nepotei sale, Stanca 27; parte întărită lui Neagoe ș.a. 245.
- Berivoești, sat 218.
- Berivoești, sat <Berivoești, j. Muscel; azi j. Argeș>, parte întărită lui Vlaicu log. și fratelui său Mihnea 10.
- Bica schimbă răzor in Bărcănești 210.
- Bicoe, țigan m-resc 44.
- *Bilogești, sat <Bălăceștii de Sus, Ceauru, j. Gorj>, parte vindută de Teșșa și Danciu al lui Dumitru ș.a. 117.
- Biserica Curvelor, top. la balta Săltava <j. Ialomița> 126.
- Biserica Veche, top. la Cacova <j. Vilcea; azi Piscu Mare> 37.
- Bistrețul, baltă <j. Dolj>, vama din pește întărită m-rii Tismana 104; parte întărită lui Ivașco stolnic și Albul clucer 98.
- Bistrețul cel Mare, baltă la Cirna <j. Dolj; azi Dunăreni> întărită lui Stepan f. mare clucer 241.
- Bistriciorul, baltă la Cirna <j. Dolj; azi Dunăreni>, întărită lui Stepan f. mare clucer 241.
- Bistrița (Adormirea), m-re <j. Vilcea>, metoh: Crucișoara 66; sate, bălți, girle 2, 89, 108, 115, 124, 127, 195, 248; țigani 176; slugă și rumân al m-rii trimis să stringă venitul din satele m-rii 176; pricină cu m-rea Tismana 2; egumeni 89, 108, 115, 124, 127, 176.
- Bicleș v. Dragomir Bicleș.
- Bira înfrățește pe Stepan f. mare clucer peste parte in Cirna 241.
- Bira (Biră) <diferiți> întărit peste parte in: Brătuia 19; ~ in Gorbăneasca 207.
- Birca, sat <j. Olt>, parte vindută de Mircea ș.a. lui Stoica ș.a. 166.
- Bircă <diferiți> întărit peste parte in Gorbăneasca 207.
- Bircă, țigani boierești 216.
- Bircă vinde ogoare in Vlădulești 33.
- Bîrlueț, piriu <Burluieț, afluent al Burliului, j. Vilcea> 31.
- *Bîrluiu, sat <Bărăști, c. Morunglav, j. Romanaji; azi j. Olt> 176.
- Bîrsești, sat <j. Gorj; azi in mnc. Tirgu Jiu> 192.
- *Bîrsești, sat <j. Ialomița; or. Urziceni> cu vad de moară și rumâni vindut de Dragul lui Stan cel Gros; întărit lui Badea log. 172.
- Bîrsești, sat <Birzești, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 160.
- Bîrfan cumpără parte in Lipov 180.
- Birzoe, țigan m-resc 164.
- Bisca v. Gura Biscii, sat.
- Bisca, riu <Bisca Chiojdului, afluent al Buzăului>, sate pe ~ 55, 129, 198, <244>.
- *Blagodești j. Ialomița, sat <Lunca>, părți întărite m-rii Cricoveni, dania lui Drăghici mare comis ș.a. 149; parte cu moară întărită popii Ivan grămătic 8, 16, 42, 202; parte vindută de Stan Sprinten popii Tabac 70; ciumă 8, 16, 42, 202.
- Blatnița, top. <probabil la Măceșul de Jos, j. Dolj>, bălți la ~ 103.
- *Blédeș, sat <lg. Lunca, j. Ialomița> in hotar cu *Cornenii din Coastă 239.
- *Blestematele, sat <Bădila, j. Buzău>, săteni cnezii 122.

- Boba, jupineasă, mama lui Stan banul, <soră cu Mircea Ciobanul> (menț.) 31.
- Boba, soră cu Albul și Armeanca, familie; partea ei în Căminești 96.
- Boboc din Steanca, în pricină pentru Virleți 88.
- Bobolea, logofăt, grămatic, în pricină pentru Virleți 88.
- Bocotan, jupan, cumpără parte în Tudorești 111.
- Bocoviciorul, pîriu la Bocoviciorul (j. Mehedintzi; azi j. Dolj) 76.
- Bocoviciorul, sat <Bucovicior, j. Mehedinți; azi j. Dolj>, hotare; întărit lui Radu post. ș.a. 76.
- Bodeni, sat <Budeni, j. Vlașca; azi j. Giurgiu>, parte întărită lui Danciu și Oprea postelnici 171.
- *Bodiestii Mici, sat <probabil lg. Făurei, j. Buzău; azi j. Brăila> întărit slugii domnești Barbul ș.a. cu cetele lor 209.
- *Bodinești, sat <probabil lg. Gogoșari, j. Vlașca; azi j. Giurgiu> 67.
- Boe v. Bola.
- Bogăfești, sat <j. Mușcel; azi Fintinea, or. Cimpulung, j. Argeș> 97.
- Bogdan, logofăt mare (f.), tatăl lui Tatul, dăruit de Mircea Ciobanul cu parte în Topoloveni (menț.) 20.
- Bogdan, portar, martor pentru Sălătruc ș.a. 217.
- Bogdan <diferiți>, partea lui în Radovanul 52. Bogdan vinde parte în Sămăileni 218.
- *Bogdăneii de la Codmeana (Vilturești), sat <lg. Răchitele, j. Argeș> întărit m-rii Bistrița, dania jup. Viltur 89.
- Bogdănici, în pricină pentru Bălești 240.
- Boia cumpără parte în Lipov 180.
- Boia, țigan m-resc 164.
- Boja, soră cu Oprea vătaf, vinde delniță în Cirstienești 28.
- Bojin, fiii săi în pricină pentru Sălcuța (menț.) 3.
- Bojoreni v. Bujoreni, sat.
- Boldești, sat <c. Boldești Grădiștea, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 156.
- Boldre v. Balfa <a lui> Boldre.
- Bolea, hotarul lui la Urlătoi (menț.) 224.
- Boloșin, tatăl Stancăi (menț.) 35.
- Bonta v. Ripa Bontii.
- *Bonteni, sat <lg. Boanta, j. Romanați; azi Preajba de Pădure, j. Dolj>, părți întărite lui Neagomir și Neagoe 6.
- Bora, logofăt, tatăl lui Gherghina scriitor de acte domnești (menț.) 174.
- Borăști, sat <probabil Boroșteni, j. Gorj> 169.
- Borcea, frate cu Vladul și Neaga, întărit peste parte în Virleți 5, 88.
- Borce, înfrățit în Blagodești, martor 71.
- Borcea, partea lui în Gorbăneasca 207.
- Borda vinde parte în Stoilești 167.
- Borlești, sat <j. Argeș> 179.
- Borte, logofăt mare (f.) <eroare> v. Burtea, vornic mare.
- Borjun, tatăl lui Lazăr ș.a., vinde funii în Fierești (menț.) 119.
- Bosnia, <provincie, R. S. F. Iugoslavia>, negustor din ~ în Țara Românească 68.
- Bostan v. și Stan Bostan.
- Bostan, tatăl lui Stan, familie; partea lui în Mărăcinenii Cracei (menț.) 153.
- Bostea schimbă răzor în Bărcănești 210.
- Boșca, pircălab <Mocșa pircălab de Rîmnic>, tatăl Iovanei, partea lui în Copăceni (menț.) 146.
- Boteni, sat <j. Mușcel și Pădureș; azi j. Argeș>, parte cu rumân întărită lui Micul 197.
- *Bofești, sat <probabil lg. Văleni, j. Argeș>, parte întărită lui Oprea vătaf 28.
- Bofești, top. la Cacova <j. Vilcea; azi Piscu Mare> 37.
- Boțea v. Poiana Boței.
- Brad, partea lui în Budișteni 4.
- Braia, frate cu Duca și Dragotă, întărit peste parte în Virleții Vladului 5.
- Branu, fiul lui Radul și frate cu Stan, întărit în Runcu 121.
- Bran <diferiți>, partea lui în: Budișteni 4; ~ în Sorocoveni 85.
- Bran <Branul> <diferiți> vinde parte în: Bădeni 75; ~ în Runcu 121.
- Brașov, <oraș>; sat din Țara Românească vindut de pribegi în ~ 74.
- Brat v. Bratul.
- Brata, partea lui în Radovanul 52.
- Bratco v. și Dealul lui Bratco.
- Bratco, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
- Bratco vinde parte în Liseni 11.
- Brateș cumpără parte în Liseni 11.
- Bratul v. și Lacul lui Bratul.
- Bratul cel bătrîn din Vernești, martor 26.
- Bratu <din Negești> scrie act domnesc 231.
- Bratul, întărit peste parte în Bocoviciorul 76.
- Bratul (Brat), stolnic mare, apoi mare vistier; în sfatul domnesc: mare stolnic 172—175, 179, 181, 183, 185, 189; mare vistier 192, 194—200, 202—210, 212—221, 224—226, 228—233; <f.> mare vistier 245.
- Bratul vinde parte în Dudeasca 9.
- Brazdă, top. la Brătuia <j. Gorj> 19.
- *Brădășani, sat <probabil lg. Ludăneasca, j. Vlașca; azi j. Teleorman>; partea Voicăi întărită lui Neagoe log.; vraci 116.
- Brădet, m-re <j. Argeș> dă parte de munte pentru un Tetraevangheliar; egumen 87.
- Brădiceni, sat <j. Gorj> 157.
- *Brăești, sat <Rusănești, j. Vilcea> întărit m-rii Dobrușa, dania lui Stanciu spătar 181.
- Brăileanul v. Stoica Brăileanul.
- Brănișfari, sat <j. Vlașca; azi j. Giurgiu> 46.
- Brăfani, top. la *Cornenii din Coastă <lg. Lunca, j. Ialomița> 239.
- Brăfilă scrie act domnesc 94.
- Brăfuia, sat <j. Gorj>, hotare; parte întărită lui Bira ș.a. 19.

Brebul, top. la *Cornenii din Coastă <lg. Lunca, j. Ialomița> 239.

Bresnița, sat <Breznița-Motru, j. Mehedinți> întărit lui Oxotie agă 56.

Brincoveni, sat <j. Romanți; azi j. Olt> cu baltă, întărit jup. Calea 77, 252, 253. Brânzeșul v. Grumazul Brânzeșului.

Brugleștiță, top (?) la *Găgulești <lg. Balaci, j. Teleorman> 167.

Buciaci vinde livadă la Liseni 11.

Buciumaș, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.

Bucov, top. la *Găgulești <lg. Balaci, j. Teleorman> 167.

Bucovicior v. Bocoviciorul, sat.

Bucșa, sat <j. Ialomița>, părți vindute de jup. Granda ș.a. lui Vlaicul ș.a. 152.

Bucșan, frate cu Dragomir și Voico, întărit peste parte în Cochineștii de Sus 173.

Bucșe din Petrești, în pricină pentru Brătuia 19.

Bucșe, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.

Bucșă, medelnicer, apoi vornic, frate cu Petru armaș, stăpîn în Dănulești 83.

Bucur dă unui boier parte în Manița, ca să fie scos de la bir 116.

Bucur, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.

București, oraș, cetate de scaun, scaun domnesc 163; acte domnești scrise în ~ 2, 5, 9, 11, 13-15, 17-22, 24, 26-28, 30, 31, 34-41, 45-47, 49-60, 64-66, 68, 82, 84, 86, 87, 89, 92-96, 98, 99, 102-104, 110-113, 116, 117, 123, 124, 128, 129, 131, 133, 134, 136-138, 140, 141, 143, 144, 146-150, 153-155, 160, 161, 167, 169-175, 177, 180, 183, 185, 186, 189, 192, 194-198, 200, 202, 204, 205, 207-210, 212, 213, 215-217, 219, 234, 237, 239, 244-251, 253, 254; Școala domnească de la bis. Sfântul Gheorghe Vechi (menț. tirzii) 5, 22, 88, 230.

***București**, sat <Marcea, j. Vilcea> 99.

Buda v. și Dealul lui Buda.

Buda (Budea) din Cernădia Mare, stăpîn în Cernădia, Baia de Fier și muntele Păpușa 68.

Buda (Budul) <diferiți>, întărit peste parte în: Folești 195; ~ Gorbăneasca 207; ~ în Popeștii de pe Mociorăță 104.

Buda vinde ogoare în Voinigești 94.

Budeșteni, sat <Budișteni, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș>, hotare; părți întărite slugilor domnești Oprea și Cînda 4.

Buia, cetate (?) 217.

Bujor v. Vilceaua Bujorului.

Bujorani (Bojoreni), sat <Bujoreni, j. Vilcea>, partea lui Stan pircălab dăruită de doamna Despina lui Ștepan log. 113; parte cu vie întărită Catalinei 161.

Bunea <diferiți>, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.

Bunea, țigan boieresc 36.

Bunea (Bonea), văr cu Stan Bostan, întărit în Mărăcinenii Craiei 153.

***Bunești**, sat <*Bănești, lg. Perișor, j. Dolj> în hotar cu Mărăcinii 241.

Bunilă cumpără parte în Găgulești 167.

Burluiet v. Bîrluiet, pîriu.

Burtea (Borte), mare vornic (f.) în sfatul domnesc 20, 22, 24, 64, 65; <eroare:> mare logofăt 24.

Buruiană, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.

Buta, fiul Naicăi din Vilcele 237.

Buta scrie acte domnești 77, 92, 155, 208, 237; probabil același: Buta, tatăl lui Stanciu <gramătic> 212.

Butan înfrățește pe Ștepan f. mare clucer în Cirna 241.

Butoiul, m-re v. Potoc.

Buzăiani <Buzești (?), familie>, cu părți în Cioroiu 24.

Buzău, Episcopie; biserica (Adormirea) 208; sate, vii, braniște 135, 170, 208; țigani 156, 194; moară 109; episcop 109, 135, 194.

Buzău, oraș 26; locuri și mori lingă ~ 109, 135; braniște domnească 135; vii 170; sudetul și pîrgarii 109; cluceri 135; biserica Episcopiei 208.

Buzău, rîu, matca veche 224; sate pe ~ 153, 188, 224.

Buzdugan, partea lui în Bădeni 17.

Buzea, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.

C

Caba v. Toma Caba.

Cacăfoc v. Dealul lui Cacăfoc.

Cacova, sat <j. Vilcea; azi Piscu Mare>, părți întărite popii Radu ș.a. 37.

Calafat, vamă <or. Calafat> întărită m-rii Tismana 103.

Calapod v. Vladul Calapod.

Calapor (Calaporii), sat <Calopăru, j. Gorj> întărit cu venitul boieresc lui Oxotie mare agă 48.

Calea, jupaniță din Brincoveni, <fiica lui Peia portar>, soția lui Detco armaș și mama jup. Maria 140; stăpînă în Brincoveni, Recica și Răcluța 77, 140, 252, 253, 255.

Calea, jupaniță, fiica lui Vladul portar, nepoata lui Șuica vornic, familie; stăpînă în Pietrile, Dedilovul, Voicești ș.a. cu mori, vii și țigani 216.

Calea, vorniceasa <din Mărgineni, soția lui Drăghici>, dăruiește parte în Blago-dești m-rii Cricoveni 149.

Calea... v. și Drumul...

Calea dă Curmeziș, **Calea Săpată**, topice la *Cornenii din Coastă <lg. Lunca, j. Ialomița> 239.

Calin v. Călin.

- Calivă, egumen al m-rii Bistrița 124, 127.
 Calopăru v. Calapor, sat.
 Calotă, postelnic din Clejani, martor între boierii Jiului 157.
 Caplea din Sălătruc, martor la întocmire 217.
 Caplea, jupaniță (din Vilcănești, soția lui Calotă post.), stăpînă în Frasinul și Filiași, cu rumâni 192.
 Caplea, jupanița lui Negre portar și mama lui Tatul, stăpînă în Rușii lui Chirtop 219.
 Caracal, sat (or. Caracal) 120, 241.
 Caran, țigan boieresc 54.
 Carapciul, frate cu Stoica și Ion, întărit peste loc de casă și ogoare în Băiași 27.
 Carpin, sat (Carpen, j. Mehedinți: azi j. Dolj) în hotar cu Bucoviciorul 76.
 Cartiu, sat (j. Gorj) 227.
 Carul Pîrgarului, munte (j. Gorj) hotare; întărit lui Cindea și Buda 68.
 Cafalina din Bojoreni, fiica lui Stoica, soția lui Hacica; înfrățită de fratele său, Pribil 161.
 Catalina, în pomelnicul dat la Mitropolie de Dragomir vornic 243.
 Catalina vinde parte în Mihăești 40.
 Cazan v. Căzan.
 Căciulatul, sat (j. Mehedinți; azi j. Dolj) în hotar cu Bucoviciorul 76.
 Călin, Calin:
 Călin cumpără părți în Nănești, Iași și Șerbăiași 173.
 Călin din Cindești, în pricină 224.
 Călin, întărit peste parte în Turceni 158.
 Călin, partea lui în Budeșteni 4.
 Călin, tatăl Neaceșei și al lui Radul, așază pe fiica sa 179.
 — Calin, țigan boieresc 54.
 Călina, soră cu Maria, înfrățeste pe Ivan grămătic peste partea ei din Blagodești, cu moară 8, 16, 42, 202.
 *Călinetul, sat (lg. Căzănești, c. Ghioroiu, j. Vilcea) întărit fiicei lui Firtat vornic, după pricină cu Manea Zgaroe 145.
 Căminești, sat (probabil Cămineasca, j. Vlașca: azi j. Giurgiu), parte întărită lui Albul, ș.a. 96.
 Căncilă vinde parte din muntele Piscanul 10.
 Căpățîna, pisc la Dănulești (j. R. Sărat; azi j. Buzău) 83.
 Căpățîneni, sat (j. Argeș) în pricină de hotar cu satul Haref 182, 214.
 Cărămîdă vinde parte în Manița 116.
 *Cărăreni, sat (Hagieni, j. Ialomița) al m-rii Cozia 139.
 Cărbunari, top. la Cacova (j. Vilcea; azi Piscu Mare) 37.
 Cărpeniș, top. la Cacova (j. Vilcea; azi Piscu Mare) 37.
 Cătăușul, piriu la Dănulești (j. R. Sărat; azi j. Buzău) 83.
 Căzan, Cazan:
 Căzan, cu părți în Păușești și Prundeni; donator la m-rea Govora (menț.) 186.
 — Cazan, fiul lui Chiciul, familie; întărit în Virleți 88.
 Căzan, fiul lui Manea Vulpariul, familie; cu părți în Golești și în muntele Cernat 47.
 Căzan, vornic (din Țigănești), martor pentru Izvirna 32, 100.
 Căzan Dohoreț, partea lui în Cirbești (menț.) 175.
 *Căzănești, sat (lg. Bucșani, j. Vlașca; azi j. Giurgiu) 101.
 Cecanul, baltă (?) (probabil lg. Breznița, j. Mehedinți) 141.
 Celeiul, sat (j. Romanai; azi j. Olt, în or. Corabia), parte cu baltă și gîrlă întărită m-rii Bistrița, după pricină cu m-rea Potoc 124.
 Ceplea, sat (j. Gorj) în hotar cu Turceni 225.
 Cernat dă părți la Siliștea și Predești schimb pentru parte la Tănăsie 37.
 Cernat, munte (j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș), parte întărită fiilor lui Manea Vulpariul 47.
 Cernădia j. Gorj, sat; parte cu munte întărită lui Cindea și Buda 68; Cernădia Mare 68.
 *Cernătești, sat (?) (j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș) în hotar cu Budișteni 4.
 Cernătești, sat (c. Valea Călugărească, j. Prahova), parte cu podgorie și mori întărită m-rii Glavacioc 72, 150.
 Cernea v. Seciul lui Cernea.
 Cetățue lingă Dunăre, sat (?) (lg. Batoți, j. Mehedinți) 14.
 Chera, fiica lui Pirvul, familie; întărită în Sălcuța 3.
 Chera (Chira), jupaniță din Rumceni, soră cu Vlaicul clucer, stăpînă în Dichisești, Țigănești și Mogosești, cu mori, vii și țigani 70, 74, 81, 84, 131, 160; donatoare la Mitropolia din Tirgoviște 160.
 Chesar (Chisar, viitorul mare logofăt și mare vornic), în pricină pentru Bădeni și Leotești 123.
 Chiajna, doamna lui Mircea Ciobanul și mama lui Petru cel Tânăr (menț.) 54.
 Chiciul (diferiți), întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
 Chiciul, tatăl lui Radul ș.a., întărit în Virleți 88.
 Chiciuri, top. la Bădeni (j. Dimbovița) 75.
 Chie, cumpără parte în Milești 159.
 Chilie, top. la Cacova (j. Vilcea; azi Piscu Mare) 37.
 Chira v. Chera.
 Chirtop, partea lui în Lipov (menț.) 168.
 Chirtop, (portar), tatăl lui Stan și al lui Oprea, stăpîn în Ruși (menț.) 219.
 Chisar v. Chesar.
 *Cincu, sat (Prunești, j. Gorj), parte vindută de Toleagă lui Vladul 41.
 Cioara v. Plaiul Cioarai.
 Ciolan v. Poiana Ciolanului.
 *Ciorăști, sat (probabil lg. Milești, j. Dolj; azi în mnc. Craiova) 159.
 Ciorica, în pricină pentru Ciutura 206.

- *Cioroi (Cioroiul), sat <lg. Galiciuica, j. Dolj>, părți întărite lui Mihul ș.a. 24; partea lui Firtat întărită lui Miroslav log. ș.a. 80.
- Ciortan vinde parte în Haref 49.
- Cislău, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău> întărit lui Vlaicu clucer 129, 187, 198.
- Ciumești, sat <j. Argeș; azi Argeșelu, in mnc. Pitești> 22; în pricină de hotar cu satul Mărăcini 249.
- Ciutura, sat <j. Dolj>, parte dăruită de Radul log. lui Stoican 206.
- *Cîlnești, sat <lg. Surpatele, j. Vâlcea>, părți întărite lui Vilcul ș.a. 112.
- Cîlnău, deal la Dănulești <j. R. Sărat; azi j. Buzău> 83.
- Cîlniștea, riu <afluent al Glavaciocului>, sat pe ~ 9.
- Cimpușor, livadă la Stoeniști <j. Mușcel; azi j. Argeș> 97.
- Cînda (Cîndea) din Cernădia Mare, stăpîn în Cernădia, Baia de Fier și muntele Păpușa 68.
- Cînda din Comănești, în pricină pentru Brătuia 19.
- Cînda, martor pentru Gănești 23.
- Cînda, slugă domnească, fiul lui Țilin, familie; stăpîn în Budeșteni 4.
- Cîndești, sat <j. Buzău> în pricină de hotar cu satul Urlătoi; popă 224.
- Cîrbești, sat <j. Gorj; azi în mnc. Tg. Jiu>, hotare; partea lui Căzan Dohoreț întărită m-rii Tismana 175.
- Cîrloman cumpără părți în Măxineni și Timboești, unele la vreme de foamete 215.
- Cîrlomănești, sat <j. Buzău> în hotar cu Săseni 188.
- Cîrluci vinde parte în Haref 49.
- Cîrna, sat <j. Dolj; azi Dunăreni> cu baltă, întărit lui Stepan f. mare clucer, după înfrățire cu Petreman și ceata lui 241.
- Cîrpici cumpără parte în Gorbăneasca 207.
- Cîrstea din Cochinești, vinde ogor 173.
- Cîrstea, fiul lui Turcul, familie; întărit peste parte în Gloduri 200.
- Cîrstea <diferiți>, întărit peste parte în: Frășinetul de Cîmp 203; ~ în Gorbăneasca 207; ~ în Virleți 88.
- Cîrstea, în pricină pentru Stănești 189.
- Cîrstea, partea lui în Radovanul 52.
- Cîrtsea <diferiți> vinde parte în: <Cacova> 37; ~ în Cernădia, cu munte, pentru plata dărilor 68; ~ în Cochinești 173; ~ în Haref 49.
- Cîrstian cu ceata lui, în pricină pentru Țigănești 131.
- Cîrstian cumpără parte în Cioroiu 24.
- Cîrstian din Stăncești v. Cîrstian, post., Cîrstian, spătar și Cîrstian, vornic.
- Cîrstiian, frate cu Badea vătaf, familie; vinde parte cu vie în Răzvad 22.
- Cîrstiian, partea lui în Radovanul 52.
- Cîrstian postelnic din Stăncești <Măndescul>, fiul lui Negre post. și nepotul jup. Stana, familie 148, 196, 250, 251;
- stăpîn în Băneștii de la Ruia, Zănoaga ș.a. 196, 212, 250, 251; donator la m-rea Mărgineni 250.
- Cîrstian, rumân din Piscani, iertat de dajdie 10.
- Cîrstian scrie act domnesc 226.
- Cîrstian, spătar <din Stăncești>, frate cu jup. Stana, familie 148; dăruiește parte în Zănoaga m-rii Mărgineni 250.
- Cîrstian, vornic <din Stăncești>, strămoșul lui Cîrstian post., familie; stăpîn în Zănoaga (menț.) 250.
- Cîrstian Măndescul v. Cîrstian post.
- *Cîrstienești, sat <lg. Văleni, j. Argeș>, parte întărită lui Oprea vătaf 28, 236.
- Clăbucețul, munte al satului *Cîrstienești <lg. Văleni, j. Argeș> întărit lui Oprea vătaf 236.
- Clejani, sat <j. Vlașca; azi j. Giurgiu> 157.
- Cînceni, sat <probabil j. Ilfov; azi j. Giurgiu> 65.
- Coadă, fiul lui Vladul, stăpîn în Cislău 198.
- Coadă, vornic, tatăl jup. Stana și socrul lui Me-șa post., stăpîn în Bădeni (menț.) 17.
- Coasta Mare, top. la Turceni <j. Gorj> 225.
- Cobia, pîriu la Cobia <j. Dîmbovița> 229.
- Cobia, sat <j. Dîmbovița>, parte întărită lui Dobrotă și Badea 229.
- Cobil, ocină la *Ionești <lg. Strîmba, j. Ilfov; azi Hulubești, j. Giurgiu> 46.
- Cochinești, sat <j. Argeș>, parte întărită lui Stan ș.a. 173; ~ de Jos, parte întărită lui Ratea ș.a. 173; ~ de Sus, parte întărită lui Bucșan ș.a. 173.
- Codeșești, <familie> cu parte în Păpușariul lui Zlatco 7.
- Codmeana, riu <afluent al Vedei>, sat pe ~ 89.
- Codmenița, pîriu la Poucești <Păișești, c. Bascov, j. Argeș> 179.
- Codoae vinde parte în Frășinetul de Cîmp 203.
- Codrea, logofăt, soțul jup. Anca, familie; stăpîn în Purcăreni și Berceni, cu mori, vii și țișani 110; scrie act domnesc 124.
- Codreș, diac mic <din Balaci>, scrie acte domnești 19, 43, 67, 228.
- *Codrești, sat <lg. Vispești j. Săcuieni; azi j. Buzău> întărit m-rii Tisău, dania lui Ivăniș vornic 102.
- Coia, în pricină pentru Virleți 5.
- Coifan, țișan boieresc 36.
- Colareți, sat <j. Mehedinți>, în pricină de hotar cu Stîlpnicioara 169.
- *Colibași (Calebași), sat (?) în hotar cu Mărăcinii <j. Dolj> 241.
- Colnicele, top. la Văleni <j. Argeș> 28.
- Colnicul, Colnicul Mare, topice la Nucet <j. Prahova> 191.
- Colțea, partea lui la Stoilești 167.
- Colțea scrie act domnesc 177.
- Colunești, sat <Colonești, j. Olt> 217.
- Coman <diferiți> cumpără parte în: <Cacova> 37; ~ în Prădălești 63.

- Coman**, unchiul lui Stănilă și Dragne, așază pe nepoții săi peste partea lui din Gorbă 207.
- Coman** vinde parte de moară în Cacova 37.
- Comana**, țigancă boierească 35.
- Comoșteni**, sat <j. Dolj> întărit lui Radu post. 120.
- Comănești**, sat <Pojogeni, j. Gorj> 19.
- Condeiu**, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
- Conța** paharnic v. Gonța.
- Copăceni**, sat <c. Berevoești, j. Mușcel; azi j. Argeș>, partea lui Boșca pircălab cu munte și siliște cu case întărită lui Neag ș.a. 146.
- Copăceni**, sat <probabil j. Ilfov; azi j. Giurgiu> în hotar cu Dudeasca 9.
- Corbea** vinde parte în Iași 173.
- *Corbi**, sat <lg. Curtișoara, j. Gorj>, parte schimbată de m-reă Tismana cu Stoica Dohoreț pentru parte în Cîrbești 175.
- *Corcolăți**, sat <lg. Stănești, j. Gorj> 213.
- Coresi** (Coresie, Corisi), logofăt, fiul lui Coresi log., familie 43, 184, 210; stăpîn în Bărcănești, Vlădulești și Mirosălvești 33, 43, 184, 210; scrie acte domnești 56, 220; martor 32, 100.
- Corise**, logofăt, tatăl lui Coresi log. (menț.) 184.
- Corlat** vinde parte în Mileștii de Jos 159.
- *Cornățel** (Cornățelul), sat <lg. Bucovăț, j. Dolj; azi în mnc. Craiova> dăruit de Marcea post. lui Stan Visul; vîndut lui Stepan f. mare clucer 241.
- *Cornățeni**, sat <*Cornățel, lg. Mănăstirea, j. Ilfov; azi j. Călărași> 105, 251.
- Cornea**, țigan zlătar 54.
- *Cornenii din Coastă**, ***Cornenii din Vale** (~ de Lîngă Apă), sate <lg. Lunca, j. Ialomița>, hotare 239; întărite cu mori m-rii Mărgineni, dania boierilor din Mărgineni 147, 238, 239.
- *Cornef**, m-re <lg. Fețeni, j. Argeș; azi j. Vilcea, în mnc. R. Vilcea> în pricină pentru Voinigești 58.
- Cornet**, top. la Cacova <j. Vilcea; azi Piscu Mare> 37.
- Corni**, sat <Cornu, j. Mehedinți; azi j. Dolj> în hotar cu Piatra 25.
- Cornu**, top. la Nucet <j. Prahova> 191.
- Cortofleș** v. Sfanciul Cortofleș.
- Costanda**, țigancă boierească 216.
- Costandin** cumpără părți în Cochineștii de Jos 173.
- Costandin**, țigani: boieresc 54; ~ m-resc 134.
- Costandin Lupoiănu** (menț. ult.) 121.
- Costea**, partea lui în Radovanul 52.
- Costea**, slugă domnească, cu ceata lui stăpîn în Bodiștii Mici 209.
- Costea**, țigani boierești 36, 216.
- Costeasca**, moșie la Șerbăiani <Șerboeni, j. Argeș> 173.
- Coșărele Boilor**, top. la ***Cornenii din Coastă** <lg. Lunca, j. Ialomița> 239.
- Coșotă**, țigan m-resc 134.
- Cotea** v. Manea Cotea.
- Cofești**, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș> 132.
- Cotmeana** v. Codmeana, riu.
- Cotora**, rumîn din Stoenesti, cu delniță 97.
- Cozia** (Sf. Troiță), m-re <j. Vilcea>; sate 140, 143, 237; egumen 142.
- Cracea** v. și Mărăcinenii Cracei.
- Cracea** <diferiți> vinde parte în: Leutești 39; ~ în Stoilești 167.
- Craiova**, <oraș> 76; biserică, popă (menț. tîrzie) 151; pisar 14; bani de ~ 20, 22, 54, 65, 82, 83, 85–89, 91–94, 98, 99, 102–104, 106, 107, 110–113, 115–117, 119, 120, 123, 128, 131, 133, 136–138, 140, 141, 144, 150–154, 156–163, 165, 166, 168–171, 185, 217, 227, 232; ban al Jiului 108; boierii Jiului 157.
- Craiovescu** v. Pirvul, ban.
- Craiovești**, familie; ocini ale Craioveștilor 56, 158.
- Crasțiania** (?) vinde parte în Stîrmina 14.
- Crăciun**, Cruciun: – Cruciun cumpără parte în Cioroiu 24.
- Crăciun**, fiul lui Stanciul, familie; în pricină pentru Tîrsa 195.
- Crăciun**, întărit în Virleți 88.
- Crăciun** <diferiți>, partea lui în Radovanul 52.
- Crăciun**, țigan m-resc 181.
- Crășfugor** (?) Andri vinde parte în Stîrmina 14.
- Crentie** înfrățește pe Stepan f. mare clucer în Cîrna 241.
- Creștina** v. Stan Creștina.
- Crețești** (Crețăști), sat <j. Dolj; azi Breasta> 151, 157.
- Cricov**, Cricoveni, m-re v. Mărgineni, m-re.
- *Cricov**, sat <lg. Perișor, j. Dolj>, parte întărită lui Flore post., peste care a fost înfrățit de Malcea 233.
- *Crivina**, sat <Buciumeni, j. Argeș; azi j. Vilcea> întărit m-rii Dobrușa, dania Jup. Radul ș.a. 181.
- *Crîngari**, sat <lg. m-reă Glavacioc, j. Vlașca; azi j. Argeș> întărit cu baltă m-rii Glavacioc 120.
- Crîngul Tîrgului**, braniște lg. or. Buzău 135.
- Crîngure**, top. la Boteni <j. Mușcel și Pădureți; azi j. Argeș> 197.
- ...croneciul, partea lui la Cochineștii de Sus 173.
- *Crucișoara**, m-re (?) <lg. Potelu, j. Romanati; azi j. Olt>; biserică întărită m-rii Bistrița 66.
- Crucișoara**, top. la ***Găgulești** <lg. Balaci, j. Teleorman> 167.
- Cruciun** v. Crăciun.
- Cucibeiu**, în pricină cu m-reă Valea 51.
- Cuciucul**, enicer, ginerele lui Bercea din Săvești, stăpîn în Ionești 46.
- Cuciul** din Poeni, în pricină de hotar cu satul Cislău 198.
- Cuciul** (Cucio) cumpără parte în Cioroiu 24.
- Cucuteni**, sat <j. Dîmbovița> 75.
- Culmea Bradului**, munte <j. Gorj> 68.

Curca, țigană boierească 35.
 Curchi, țigani boierești 192, 218.
 Curmătura, top. la Budișteni <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 4.
 Curmeșat v. Drumul Curmeșat.
 Curnegru vinde parte în Gorbăneasca 207.
 Curpen (Curpeni), sat <j. Gorj>, părți întărite lui Stan vătaf ș.a. 199, 213.
 Curtea de Argeș, m-re v. Argeș, m-re.
 Curteni, sat <probabil Curteanca, j. Argeș>, parte întărită lui Badea 173.
 Cușmița, baltă <Potelu, j. Romanați>; azi j. Olt> întărită lui Măteia mare comis 138, 139.

D

Dabul v. și Drumul lui Dabul.
 Dabul din Brăniștari, vinde funie în Ionești 46.
 Dabul din Vilcom, hotarnic la Bucoviciorul 76.
 Dabul, pîriu la *Sumărinești <probabil j. Vlașca>; azi j. Teleorman> 62.
 Dadilov v. Dedilovul, sat.
 Dadul <diferiți>, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
 Dajul, logofăt, diacon, scrie acte domnești 25, 52, 63; martor 151, 157.
 Damian v. Dămian.
 Dan, bărbatul Vișei care vinde vie în Liseni (menț.) 11.
 Dan din Groasa, vinde parte 162.
 Dan <diferiți> cumpără: parte în Bilogești și loc de vie 117; ~ vie în Ciorăști 159.
 Dan, în pricină pentru Gloduri 200.
 Dan, întărit în Turceni 158, 225.
 Dan, martor pentru Blagodești 70.
 Dan <diferiți>, partea lui în: Micești (menț.) 13; ~ în Radovanul 52.
 Dan scrie act domnesc 190.
 Dan, slugă domnească, cumpără în Bălești, la vreme de foamete 240.
 Dan, tatăl lui Vilcul care vinde în Ohăbița (menț.) 157.
 Dan, tatăl Preiei, partea lui în Mirlița (menț.) 115.
 Dan, țigan m-lesc 181.
 Dan, voievod <neidentificat>; act menționat de la ~ 88.
 Dan al lui Oancea (Dan) din Modruzești, vinde vie cu loc 21.
 Danciul, armaș din Iași, nepotul vlădicăi Efrem, în pricină pentru Preajva, Găojani ș.a. 136, 171.
 Danciul dăruiește țigani lui Ivan mare log.. 36.
 Danciul din Brîncoveni, Danciul din Preajva v. Danciul, postelnici.
 Danciul din Sulimanul, în pricină pentru Mărcinenii Cracei 153.
 Danciul din Vilcom, hotarnic la Bucoviciorul 76.
 Danciul, fiul lui Șarbă și frate cu Radul, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.

Danciul, frate cu Gindea și Alăman, întărit peste parte în Stănești 189.
 Danciul, frate cu Oprea și Radul, vinde vie în Voinigești 94.
 Danciul, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
 Danciul, martor pentru Blagodești 71.
 Danciul <diferiți>, partea lui în Radovanul 52.
 Danciul, postelnic, frate cu Oprea post., stăpîn în Preajva, Găojani, Bodeni ș.a., cu rumâni 136, 171.
 Danciul, postelnic, nepotul jup. Calea, stăpîn în Brîncoveni 77.
 Danciul, stăpîn în Corneni (menț.) 238.
 Danciul, țigan boieresc 35.
 Danciul <diferiți> vinde parte în: Bilogești 117; ~ în Cernădia, cu munte, pentru plata dărilor 68; ~ în Iași 173; ~ în Plenița și Piatra 25.
 Danciul Zamonea (Danciul), strămoșul lui Dumitru log., Tecuci și Badea, dăruit cu satul Alunul (menț.) 99.
 Daniil, mitropolit al Ungrovlahiei <1566–1568 vara> 12.
 Dara, pîriu la Poucești <Păișești, c. Bascov, j. Argeș> 179.
 Darcea, frate cu Brateș, cumpără în Liseni 11.
 Datco, Datcu v. Detco.
 Dălbănești, partea lui în Radovanul 52.
 *Dălbănești, sat <probabil Tufeni, j. Teleorman>; azi j. Olt> 22.
 Dămian cumpără parte în Copăceni 146.
 Dăniluștii, sat <Dănuștii, j. R. Sărat>; azi j. Buzău>, hotare; parte întărită lui Radu spătar ș.a. 83.
 Dărman, tatăl lui Manea care vinde în Ionești (menț.) 46.
 Dărmănești, sat <Dirmănești j. Muscel>; azi j. Argeș> 133.
 Dăsnățui, pîriu <j. Dolj>, sat pe ~ 241.
 Deadiul v. Dediul.
 Deagul, fiii săi Stoican și Moș vind parte în Balaci (menț.) 167.
 Deal, m-re <j. Dimbovița>; mnc. Tîrgoviște> cotropește sate ale m-rii Viforita 232; egumen 79.
 Dealul lui Brațco, Dealul lui Buda, dealuri la Românești <Romanești, j. Vlcea> 154.
 Dealul lui Cacăfoc, deal la *Stîlpcioara <lg. Stîgînița, j. Mehedinți> 169.
 Dealul Roșiu, deal la Dănuștii <j. R. Sărat>; azi j. Buzău> 83.
 Dedilovul, sat <Dadilov, c. Mihai Bravu, j. Vlașca>; azi j. Giurgiu> întărit nepoatelor lui Șuica vornic 216.
 Dediul (Deadiul) <diferiți> vinde parte în: Cochineștii de Jos 173; ~ în Balaci 167.
 Dediul, vistier, în sfatul domnesc 88.
 Deleni, sat <probabil Trestieni, j. Ilfov>; azi j. Giurgiu>, vătaf 64.
 Deoști v. Dioști, sat.
 Desnățui v. Dăsnățui, riu.
 Despina (Dospina), doamna lui Neagoe Basarab și mama doamnei Roxanda 138;

- vără cu jap. **Despina**; dărnicește părți în Ulița, Bujoreni ș.a. fratelui acesteia, Stepan log. 113.
- Despina**, doamna, mama lui Alexandru Mircea, în pomelnicul m-rii Preobrajnia de la muntele Sinai (menț.) 235.
- Despina** (Dospina), jupineasa lui Stan pîrcălab, vara doamnei Despina și soră cu Stepan log. (menț.) 113.
- Detco, Datco**:
- Detco** v. și **Gruțul lui Detco**.
- Detco**, armaș mare (din Brîncoveni), soțul jup. Calea, stăpin în Recica (menț.) 140.
- Detco**, în pricină pentru Dobroești 4.
- **Datco**, logofăt, martor în cartea marelui ban 151.
- **Datcu** vinde parte în Runcu 121.
- Devesel**, sat (j. Romanai; azi j. Olt) 24; Deveselenii cu părți în Cioroiu 24.
- Dichisești**, sat (Dichiseni, j. Ialomița; azi j. Călărași), partea lui Stoica Gighiri întărită jup. Chera 70, 74.
- Dîica**, mama lui Coresi log., familie; stăpină în Mirosălăvești (menț.) 184.
- Diicul**, fiii săi în pricină pentru Sălcuța (menț.) 3.
- Dima** din Bășenești, vinde vie 40.
- Dinga**, postelnic mare (din Moldova) dăruit de Mircea Ciobanul cu țigani, pentru slujbă 54.
- Diniș** înfrățește pe Stepan f. mare clucer în Cirna 241.
- Dionisie** Ecclesiarhul traduce hrisov (1792) 143.
- Dioști** (Deoști), sat (j. Romanai; azi j. Dolj) 227, 255.
- Dîmbova**, pîriu la Cîrbești (j. Gorj) 175.
- Dîmbovița**, riu, sat pe ~ 160.
- Dîngești**, sat (j. Argeș; azi j. Vilcea), parte întărită nepoatelor lui Șuica vornic 216.
- Dîrmănești** v. **Dîrmănești**, sat.
- Dîrstorești**, ocină la *Ionești (lg. Strîmba, j. Vlașca; azi Hulubești, j. Giurgiu) 46.
- Doba**, sat (j. Vilcea; azi j. Olt) 174.
- Dobra** v. **Balea al Dobrei**.
- Dobra**, cumnată cu Coresi log., familie; vinde în Bărcănești 43.
- Dobra** cumpără parte în Godeni 226.
- Dobra**, femeia lui Ștefan slugă a doamnei Roxanda; moștenește partea bărbatului ei din Bărcănești 15.
- Dobra**, fiica lui Balea pah., nepoată lui Pătrașco cel Bun, stăpină în Petroșani, Loloști ș.a. 91.
- Dobra**, fiica lui Pîrvul, soră cu Milița ș.a., întărită în Sălcuța 3.
- Dobra**, fiica lui Stoica și nepoata lui Pătru Sterpul, stăpină în hotarul m-rii de la Podure 21.
- Dobra**, fiica Neagăi, soră cu Tatul, Frăcea ș.a., întărită peste parte în Bisca 53, 244.
- Dobra** (Dobrana), fiica Stanei, soră cu Mușat, Pascoi ș.a., familie; în pricină pentru Negomirești 95.
- Dobra**, partea ei în Radovanul 52.
- Dobra**, soră cu Ion, întărită în Alixeni 109.
- Dobra**, țigancă doboarească 36.
- Dobra** (diferite) vinde parte în: Giulești 63; ~ în Tudorești 411.
- Dobre**, cumnat cu Bădiță, înfrățit peste parte la Obârșia Treștiatului 29.
- Dobre** (diferiți) cumpără parte în: Cioroiu 24; ~ în Lipov 180.
- Dobre**, diacon, scrie act domnesc 113.
- Dobre** din Nucet, vinde parte 191.
- Dobri**, fiul lui Manea, întărit peste parte în Gloduri 200.
- Dobre**, partea lui în Tudorești (menț.) 111.
- Dobre**, rumân din Stoenesti, cu delniță 97.
- Dobrești** v. **Dobroești**, sat.
- Dobrin**, fiii săi, Șerban și Manea, vind parte în Balaoi (menț.) 167.
- Dobrin**, frate cu Mardarie din Gârdești, întărit în Sorocoveni 85.
- Dobrin**, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
- Dobroești**, sat (Dobrești, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș) 35; parte întărită lui Cînda și Oprea slugi domnești 4.
- Dobromir**, ban mare al Craiovei și al Jiului, prim sfetnic 168; stăpin în Tămășești (f. mare ban) 234; donator la m-rea Lipov 168; în sfatul domnesc: mare ban 82, 83, 86—89, 91—96, 98, 99, 102—104, 106—108, 110—113, 115—117, 119, 120, 123, 128, 130, 131, 133, 136—138, 140, 141, 144, 149, 150, 152—154, 156, 158—166, 169, 170, 171; f. mare ban 185, 199, 216, 217, 232; ispravnic în acte domnești (ban mare, f. mare ban) 107, 199; dă cărți 85, 151, 157, 227; (erori) Dragomir 99, 149, 153, 160.
- Dobromir** cumpără parte în Cioroiu 24.
- Dobromireasa** cumpără parte în Lipov 180.
- Dobroslav** cu ceata lui, în pricină pentru Tîrsa 195.
- Dobroftă**, clucer, vinde parte în Ionești (menț.) 46.
- Dobroftă** (diferiți) cumpără parte în: Cioroiu 24; ~ în Leutești 39.
- Dobroftă**, frate cu Neagul și Budul, întărit peste parte în Popeștii de pe Mociorăță 104.
- Dobroftă**, întărit peste parte în Cobia 229.
- Dobroftoasa**, ogoarele ei în Budișteni 4.
- Dobrovoe**, stăpin în Ohaba, Tismana, Godinești ș.a. (probabil Dobrovoe pîrcălab, soțul Neacșei din Brîncoveni) (menț.) 2.
- Dobruș**, postelnic (mare, Stanciul al lui ~), stăpin în Vaselați, Gabrov, Găvăneștii de Jos și de țigani 45.
- Dobrușa** (Intrarea în biserică), m-re (j. Vilcea); sate și țigani 181.
- Dohoreț** v. **Căzan** ~ și **Stoica Dohoreț**.
- Doicilă**, ban, în pricină pentru Poganu 231; (eroare) Vucea 231.
- Dopan**, fiicele sale în pricină pentru Sălcuța (menț.) 3.
- Draghia** v. și **Drumul Draghiei**.

- Draghia cumpără parte in Seaca 183.
 Draghia în pricină pentru Virleți 5.
 Dragne, așezat de unchiul său, Coman, peste parte in Gorban 207.
 Dragne, frate cu Vladul și Lupul, cumpără părți in Leutești 39.
 Dragnea vinde falce in Haref 49.
 Dragoi v. Drăgoi.
 Dragoli, in pricină pentru Blagodești 202.
 Dragomir, ban mare al Craiovei (eroare) v. Dobromir.
 Dragomir <diferiți> cumpără parte in: Birca 166; ~ in Cioroiu 24; ~ in Cochineștii de Sus 173; ~ in Lipia și in Gomoiești 93.
 Dragomir, diac mic, scrie act domnesc 164.
 Dragomir din: Balaci v. Dragomir, log.; ~ din Balomirești, cu ceata sa, in pricină pentru Topoloveni (menț. ult.) 20; ~ din Bănești v. Dragomir, vornic mare; ~ din Făurei, in pricină pentru Bodieștii Mici 209; ~ din Făurești v. Dragomir, post.; ~ din Gănești vinde parte 23; ~ din Miroși v. Dragomir, log.; ~ din Slăvilești, martor între boierii Jiului 157.
 Dragomir, finul Petresei, in pricină cu nepoții lui Pătru Sterpul pentru m-rea de la Podure 21.
 Dragomir, fiul lui Băncilă, cu parte in Poucești <Păiești> 179.
 Dragomir, frate cu Bucșan și Voico, întărit peste parte in Cochineștii de Sus 173.
 Dragomir, frate cu jup. Stana din Stăncești v. Dragomir, post.
 Dragomir, frate cu Neacșa, vinde ogor la Alixeni 213.
 Dragomir, frate cu Radul ș.a., cumpără in Aninoasa 254.
 Dragomir, frate cu Tatomir, lasă fratelui său parte in Mocșăști 173.
 Dragomir, frate cu Vădislav, vinde parte in Liseni 11.
 Dragomir, frate cu Vladul și Radul, întărit in Virleți 88.
 Dragomir, frate cu Vladul și Țigan, cumpără in Haref 49.
 Dragomir, frate cu Vulpe, întărit in Virleții Vladului 5.
 Dragomir <diferiți> întărit peste parte in Gorbăneasca 207.
 Dragomir, logofăt din Balaci, nepotul jup. Rada 32, 100; stăpin in Izvirna și Balaci, cu rumâni și țigani 32, 100, 167; martor 22; scrie acte domnești 12, 22, 169, 232; probabil același: Dragomir scrie acte domnești 21, 134, 200.
 Dragomir, logofăt din Miroși, martor 22.
 Dragomir, martor pentru Gănești 23.
 Dragomir, partea lui din Ohaba dăruită de Mircea cel Bătrîn m-rii Tismana (menț.) 2.
 Dragomir, postelnic din Făurești, cu însărcinări domnești 131.
 Dragomir, postelnic, frate cu jup. Stana din Stăncești, familie 148; dăruiește parte in Zănoaga m-rii Mărgineni, 250.
 Dragomir scrie acte domnești v. Dragomir, log. din Balaci.
 Dragomir, slugă domnească, întărit in Măniaci 82.
 Dragomir, tatăl Voicăi, familie; fiica sa vinde in Ciinești 112.
 Dragomir, unchiul Stancăi, inzestreață pe nepoata sa cu vie in Berislăvești 27.
 Dragomir <diferiți> vinde parte in: Budișteni 4; ~ in Nucet 191; ~ in Tudorești 111; ~ in Voinigești 94.
 Dragomir, vistier <mare din Orboești> cotropește satul Runcu 122.
 Dragomir, vornic mare din Bănești, fiul lui Manea, „rudă” cu Vladislav vv. 118; dăruiește Mitropoliei satul Luciani 243; dăruiește moaște Mănăstirii Sfintul Ștefan de la Meteore 118; in sfatul domnesc: mare vornic 82, 83, 86—89, 91—100, 102—104, 106—108, 110—113, 115—117, 119, 120, 123, 124, 126—131, 133, 134, 136—138, 140—150, 152—154, 156, 158—166, 168—171, 234 235, 237—241, 243—251, 253—255; f. mare vornic 185, 199, 216, 217, 232; ispravnic in acte domnești 90, 97, 99, 111, 114, 116, 117, 120, 125, 137, 154, 158—160, 168, 243, 244, 246, 249, 253, 255; martor 241; dă carte 132; <eroare:> Ivașco 249.
 Dragomir al lui Vâlcea, fiul lui Vâlcea partea lui cu vad de moară la Ionești (menț.) 46.
 Dragomir al Manei dăruiește părți in Vlăduța m-rii Potoc (menț.) 223.
 Dragomir Bicleș <Dragomir (din?) Bicleș> întărit in Stirmina 14.
 Dragomir Mehedințul cumpără in Sturzești 203.
 Dragomir Scurful (menț.) 236.
 Dragos din Tămășești, tatăl Ancăi, familie; vinde parte cu pădure, vaduri de moară și grădini 133.
 Dragosin, stăpin in Mădulari, Rogojina și Iacovul 151.
 Dragofă din Birsești, <comis>, vinde țigani 192.
 Dragofă, frate cu Duca și Braia, întărit peste parte in Virleții Vladului 5.
 Dragofă înfrățește pe Stepan f. mare clucer in Cirna 241.
 Dragofă, partea lui in Micești (menț.) 13.
 Dragofă ține parte in Budeșteni 4.
 Dragofă <diferiți> vinde: plai cu vie la Alexeni 213; ~ vie cu loc (la Frasinul și Filiași) 192; v. și Dragotă din Birsești.
 Dragul, fiul lui Vladul, frate cu Staico și Coadă, stăpin in Cislău 198.
 Dragul schimbă ogor in Bărcănești 210.
 Dragul <Robul, portar>, fiul lui Stan din Mănești și al Stanei, stăpin in Birsești; pribeag in Moldova, rob la tătari 172.
 Draica v. Mușa a lui Draica.

- *Drăculești, sat (lg. Valea lui Alb, j. Olt), în hotar (cu Stoiceni) 114.
- Drăgan, frate cu Coresi log., familie; stăpîn în Mirosălvești cu pădure și vad de moară 184.
- Drăgan, megiaș martor pentru Gănești 23.
- Drăgan, slugă domnească, nepotul lui Onica, stăpîn în Ionești 46.
- Drăgan, stăpîn în Mădulari, Rogojina și Iacovul 151.
- Drăgan vinde parte în Racoți 162.
- Drăgana, fiica lui Voico, întărită în Gorbăneasca 207.
- Drăgana, țigancă boierească 36.
- Drăgani, sat (Drăganu, j. Argeș) în hotar cu Poucești (Păișești) 179.
- *Drăgăneiu, sat (lg. Bucoviciorul, j. Mehedintși; azi j. Dolj), drum la ~ 76.
- Drăgășii (?), sat (Drăgășani, j. Vilcea), partea lui Firtat întărită la Miroslov log. ș.a. 80.
- Drăghici din Cornățeni v. Drăghici, post.
- Drăghici din Mărgineni v. Drăghici, fiul lui Drăghici, ~ fiul lui Udriște, ~ spătar mare și Drăghici, vornic.
- Drăghici din Rudeni, vinde delniță cu rumâni în Văleni 28, 236.
- Drăghici, fiul lui Baba, familie; în pricină pentru vie în Leurdeni și Mușetești 178.
- Drăghici, fiul lui Drăghici f. mare spătar și al Velicăi, familie; dăruiește satul Corneni cu vad de moară m-rii Cricov (Mărgineni) 147.
- Drăghici, fiul lui Stanciul Benga și nepotul lui Hamza ban; familie 163.
- Drăghici, fiul lui Udriște f. mare vist. și al Ancăi, dăruiește satul Corneni cu vad de moară și țigani m-rii Cricov (Mărgineni) 147.
- Drăghici, frate cu jup. Stana din Stăncești, familie 148; dăruiește parte în Zănoaga m-rii Mărgineni 250.
- Drăghici, hotarul său la *Gurbanul (lg. Stănești, j. Vlașca; azi j. Ilfov) 204.
- Drăghici (diferiți) întărit peste parte în: Gorbăneasca 207; ~ în Românești 154.
- Drăghici, partea lui în Alixeni (menț.) 199.
- Drăghici, postelnic (din Cornățeni, fiul lui Vintilă vornic), în pricină pentru Băneștii de la Ruia 251.
- Drăghici scrie act domnesc 91.
- Drăghici, socrul lui Neagomir din Plăviceni, partea lui în Pietroșani (menț.) 174.
- Drăghici, spătar mare (f.) din Mărgineni, mare comis, (fiul lui Stoican), soțul Velicăi, familie (menț.) 147; dăruiește satele Blagodești și Corneni m-rii Cricov 147, 149.
- Drăghici (diferiți) vinde parte în: Haref 49; ~ în Măxineni 215; ~ în Obirșia Trestiatului 29; ~ în Seaca 183; ~ Văleni v. Drăghici din Rudeni.
- Drăghici, vornic (din Mărgineni, fiul lui Staico), dăruiește satul Corneni m-rii Mărgineni (menț.) 238.
- *Drăgoești, sat (lg. Oești, j. Argeș) 67; partea lui Stan pircălab dăruită de doamna Despina lui Stepan log. 113.
- Drăgoiu, Dragoi:
— Dragoi v. și Drumul (lui) Dragoi.
- Drăgoiu, frate cu Mihnea și Ion, întărit peste parte în Gloduri 200.
- Drăgoiu, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
- Drăgoiu, partea lui în Radovanul 52.
- Drăgoiu, tatăl lui Mihul ș.a., întărit peste părți în Plenița și Piatra 25.
- Drăgoi, tatăl lui Stan care vinde parte în Gorbăneasca (menț.) 207.
- Drăguș din Berivoești, cu ceata lui, în pricină pentru Berivoești și Năpriteni 10.
- Drăgușin, ban din Hotărani, în pricină pentru Gîndeni 127.
- Driiul, partea lui în Radovanul 52.
- Drumul... v. și Calea...
- Drumul Banului, drum la *Gurbanul (probabil lg. Stănești, j. Vlașca; azi j. Ilfov) 204.
- Drumul Curmeșat, drum la *Manița (lg. Ludăneasca, j. Vlașca; azi j. Teleorman) 116.
- Drumul lui Dabul, drum la *Leutești (lg. Căldărușanca, j. Săcuieni; azi j. Buzău) 39.
- Drumul Draghiei, drum la *Gurbanul (probabil lg. Stănești, j. Vlașca; azi j. Ilfov) 204.
- Drumul Horzei, drum la *Virleții Vladului (lg. *Floci, Piuă Pietri, j. Ialomița; azi Giurgeni) 5.
- Drumul Lemnelor, drum la Vădastra (j. Romanți; azi j. Olt) 248.
- Drumul (lui) Dragoi, drum la Mărăcini (Mărăcinele, j. Dolj) 241.
- Drumul Morii, drum la Balaci (j. Teleorman) 167.
- Drumul Rupt, drum la *Stîrmina (lg. Batoți, j. Mehedintși) 14.
- Drumul Săpaf, drum la Milești (j. Dolj) 1.
- Duca, frate cu Dragotă și Braia, întărit peste parte în Virleții Vladului 5.
- Dude cel bătrîn, închină satul Alunul lui Danciul Zamonea (menț.) 99.
- *Dudeasca, sat (?) (probabil lg. Călugăreni, j. Ilfov; azi j. Giurgiu), hotare; parte întărită lui Oană și Micul logofeți 9.
- Duma din Bășenești, vinde ogor 40.
- Duma, tatăl lui Șerban post. din Pietroșani (menț.) 211.
- Dumbrava, top. la Mărăcini (Mărăcinele, j. Dolj) 241.
- Dumifra, fiica lui Ivan, așezată de tatăl său peste parte cu vie în Mocești 170.
- Dumitru, ban, fiul (?) lui Stan ban, întemeiază satul Uriți (menț.) 98.
- Dumitru (diferiți) cumpără parte în: Biloghești și loc de vie la Plaiul Cioară 117; ~ în Cioroiu 24; ~ în Gorbăneasca 207; ~ în Haref 49.

Dumitru din Bănești, din Borăști v. Dumitru, jupani.

Dumitru din Bujoreni, vinde loc de casă, vie și ogor în Olteni 107, 161.

Dumitru din Săpata scrie acte domnești 173, 186; v. și Dumifru scrie act domnesc.

Dumitru din Șăgarcea, slugă a lui Marcea post., dăruit cu parte în Radovan 52.

Dumitru, fiul lui Barbul din Doba, soțul Vlădaei, familie; dă parte în Pietroșani schimb pentru parte în Gostavăț 174.

Dumitru, fiul popii Minea din Racotii; hoț și răufăcător, dezmoștenit 162.

Dumitru, fiul lui Radul vornic din Poucești, vinde parte în Cîinești 112.

Dumitru, fiul lui Stoica Picior, în pricină pentru Vădastra 108.

Dumitru, fiul lui Voicea și frate cu Voicea, în pricină <pentru Bîsca> 244.

Dumitru, frate cu Badea vătaf, familie; vinde parte cu vie în Răzvad 22.

Dumitru, jupan din Bănești, stăpîn în Golești ș.a. (menț.) 47.

Dumitru, jupan din Borăști, familie; stăpîn în Stilpnicioara 169.

Dumitru, logofăt, strănepotul lui Danciul Zamonea, stăpîn în Alunul 99.

Dumitru, <logofăt>, vinde parte în Poganu m-rii Iezer 231.

Dumitru, oprit să intre în sate întărite m-rii Tismana 141.

Dumitru <diferiți>, partea lui în Radovanul 52.

Dumitru, postelnic, vinde parte în Stirmina 14.

Dumitru schimbă loc la Gruiful cu Anini pentru loc la Biserica Veche 37.

Dumitru scrie act domnesc 107; v. și Dumifru din Săpata.

Dumitru, țigan zlătar 228.

Dumitru, văr primar cu Neculce, vinde în Lipov 180.

Dumitru, vistier mare <din Cepturi>, în sfatul domnesc 234—236, 238—241, 243, 244, 246—251, 253—255.

Dumitru <diferiți> vinde parte în: Băiași 27; ~ în Olteni v. Dumifru din Bujoreni; ~ în Poganu v. Dumitru, log.; ~ în Voinigești 94.

Dumitru Baba, ctitorul bisericii Crucisoara 66.

Dumitru Prodea (Prodea) scrie acte domnești 1, 183, 185.

Dunăre, fluviu 14, 128, 141.

Dufina, pîriu la Șușani <j. Vilcea> 31.

E

...ecul, fiii săi în pricină pentru Sălcuța (menț.) 3.

Efrem, egumen al m-rii Bistrița 176.

Efrem, mitropolit al Ungrovlahiei <c. 1558—c. 1566>; unchiul lui Danciul armaș din Iași 171; martor 148.

Effimie (Eftemie, Evtimie), mitropolit al Ungrovlahiei <1568—1576> 90, 105, 106, 160, 243, 251; donator la m-rea Golgota 79; martor 148; dă cărți 79, 118.

Elhovița, sat de la întemeierea țării <Ilovița, j. Mehedinți>, hotare; întărit m-rii Tismana 128.

Elina v. Ilina.

Eremii, martor pentru Blagodești 71.

Evstratie (Ivstratie), egumen al m-rii Snagov 73, 190.

F

Fagaraș, Făgărașul v. Amlașul și Făgărașul.

Fața Lupului, top. la Milești <j. Dolj> 1.

Fătul, nepotul lui Stănilă, în pricină pentru Blagodești 16, 42, 202; martor 71.

Făurei, sat <probabil or. ~, j. Buzău>; azi j. Brăila> 209.

Făurești, sat 131.

Felca cel bătrîn, bunicul lui Felca, familie; cumpără funii în Fierești (menț.) 119.

Felca din Fierești, nepotul lui Felca cel bătrîn, familie; întărit peste parte 119.

Fieni, sat <j. Dimbovița> în hotar cu Bădeni 75.

Fiera, diac mic, grămătic, scrie acte domnești 102, 144, 192, 210.

Fiera șchiopul, fiul lui Neagoe, familie; vinde parte în Balaci 167.

Fierești, sat <Herăști, j. R. Sărat>; azi Homești, j. Buzău>, funii întărite lui Felca ș.a. 119.

Filiașul, sat <j. Dolj>, parte cu rumâni întărită slugilor domnești Oprea și Stanciul 192.

Filip cumpără parte în Lipov 180.

Finta cu ceata lui, în pricină pentru Țigănești 131.

Finta, sat <j. Dimbovița>, popă 23.

Fintinele, sat <j. Dolj> în hotar cu Radovan 52.

Finfinele, sat <probabil j. Săcuieni>; azi j. Prahova>, parte întărită jup. Neacșa 217.

Fîrca vinde parte în Berislăvești 27.

Fircea v. Frăcea.

Firlofoaia, părțile ei în Vălenii de Sus și Năieni (menț.) 102.

Fîrfaț, vornic <din Drăgășani>, tatăl jup. Vlădaia 145; stăpîn în Izlaz, Cioroi și Momotești 80.

Flești, sat <c. Bascov, j. Argeș>, în hotar cu Poucești <Pășești> 179.

*Floci, oraș <Pîua Pietri, j. Ialomița>; azi Giurgeni> 88.

Flore, postelnic, înfrățit în Stejaru, Bănești și Cricov 233.

Florea vinde parte în Obîrșia Trestiatului 29.

Floreiu, munte <j. Prahova>, stînitul boieresc întărit m-rii Snagov 73.

Floru, ierei, dascăl slovenesc (în menț. tirzii) 5, 88.
Focșa, „moșul“ satului Milești 1.
Folești, sat <j. Vlcea>, parte schimbată de Basarab v. cu Stanciul ș.a. pentru parte în Tirsa 195.
*Frasinul, sat <lg. Filiași, j. Dolj>, parte cu rumâni întărită slugilor domnești Oprea și Stanciul 192.
Fratea, partea lui în Frăsinetul de Cimp (menț.) 203.
Frăcea (Fircea), fiul Neagăi, frate cu Mihai ș.a., stăpîn în Pătirlage și Gura Biscii 55, 69, 244.
Frăgoi, fiul lui Neagoe, frate cu Fiera schiopul ș.a., vinde parte în Balaci 167.
Frăsinei, top. la Văleni <j. Argeș> 28, 236.
Frăsinel, top. la Popești <j. Prahova>; azi în mnc. Ploiești > 104.
Frăsinetul de Cimp, sat <Frăsinet-Gară, j. Romanai; azi j. Olt>, părți cu loc de vatră întărite lui Goideanu ș.a. 203.
Frățilă din Orașul de Floci, în pricină pentru Virleți 88.
Frățilă, postelnic <mare, f.>, stăpîn de rumâni 122.
Frățilă, în pricină pentru Păpușariul lui Zlatco 7.
*Frecați, sat <probabil lg. Tisău, j. Săcuieni>; azi j. Buzău> întărit m-rii Tisău, dania lui Ivăniș vornic 102.
Frincu v. Stoica al lui Frincu.
Frujina, fiica lui Drăghici f. mare spătar <din Mărgineni>, familie 147.
*Fugești, sat <lg. Tega, j. Săcuieni>; azi j. Buzău> în pricină cu Pătirlagele 69.
Fuiorea, bunicul lui Gherghe din Rimnic, partea lui în Voinigești (menț.) 58.
Fumureni v. Humureni, sat.
Fundeni, sat 22, 32, 100.
Fundul Micului, top. la Popești <j. Prahova>; azi în mnc. Ploiești > 104.
Furca Zlătariului, top. la Milești <j. Dolj> 1.

G

*Gabrov, sat <lg. Pielea, j. Vlașca>; azi Teleorman, j. Teleorman>, parte cu vie și rumâni întărită lui Radul pitar și Dobruș post. 45.
Gago v. Stoica al lui Gago.
Galeș, diac mic, scrie act domnesc 2.
Ganea v. și Valea lui Ganea.
Ganea, diac, scrie act domnesc 41.
Ganea din Plopeni, în pricină pentru Șchiopeni și Somești 196.
Ganea, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
*Găgulești, sat <lg. Balaci, j. Teleorman> în hotar cu Zimbrești; „pămînturi” vindute de Tihul ș.a. lui Dragomir log. 167.
Găiș (Găișul), top. la Văleni <j. Argeș> 28, 236.
Gălbează, țigan m-resc 134.

Gălea, popă, cu părți în Bălișoara și Groșani 93.
Gănești, sat <j. Mușcel>; azi j. Argeș>, părți vindute de Dragomir ș.a. popii Miinea 23.
Găojani, sat <Găujani, j. Vlașca>; azi j. Giurgiu>, parte cu rumâni întărită lui Dan-ciul și Oprea postelnici 136, 171.
*Gârdești, sat <lg. or. Drăgășani, j. Vlcea> 85.
Găvăneshi, sat <j. Teleorman>; azi Vitănești > 130; ~ de Jos, parte cu rumâni întărită lui Radul pitar și Dobruș post. 45.
Găvâștița, baltă la Găvojdibrodul <Grojdibodu, j. Romanai; azi j. Olt> întărită lui Mitrea mare comis 138, 139.
Găvojdibrodul, sat <Grojdibodu, j. Romanai>; azi j. Olt> cu bălți, întărit lui Mitrea mare comis 138, 139.
Geamăna, pîriu la *Mihăești <lg. Călugăreni, j. Săcuieni>; azi j. Prahova> 40.
Ghemuleci, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Ghenadie v. Ghinadie.
Ghercea, postelnic, ispravnic de hotărnicie la Românești 154.
Gherghe, Gheorghe:
Gherghe din Rimnic, cu parte în Voinigești 58.
 — **Gheorghe**, în pomelnicul dat Mitropoliei de Dragomir vornic 243.
Gherghe, în pricină cu m-rea Nucet, pentru un țigan 230.
Gherghe, stăpîn în Izlaz, Cioroi, Momotești și de țigani 80.
Ghergheleu, top. la Românești <Romaneshi, j. Vlcea> 154.
Gherghina, frate cu Badea vătaf, familie; vinde parte cu vii în Răzvad 22.
Gherghina, logofăt, fiul lui Bora log. 174; stăpîn în Leurdeni 178; scrie acte domnești 47, 174, 179.
Gherghina, pîrcălab <mare, de Poenari>, tatăl Gogoșoaei; donator la m-rea Nucet 20.
Gherghina, țigan boieresc 45.
Gheorma, Gheorman, Gherman, Gorma, Gorman v. Ghiorma, post.
Ghica, vătaf, întărit peste parte cu vii în Groșani 61.
Ghinadie, egumen al m-rii Butoiul, martor 118.
Ghința, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Ghiorghe postelnic mare 24 <eroare> v. Ghiorma.
Ghiorma, Giurma:
 — **Giurma** din Calapor, în pricină 48.
Ghiorma, fiul lui Paraschiva, întărit peste parte cu vie în Vernești 26.
Ghiorma (Gheorma, Gheorman, Gherman, Ghiorman, Ghiura, Giurma, Gorma,

- Gorman), mare postelnic în sfatul domnesc 1—7, 9—13, 15—22, 24—30, 32—58, 60—69; ispravnic în acte domnești 13, 20, 26, 44; <eroare:> Ghiorghe 24.
- Gighiri v. Stoica Gighiri.
- Giulea, în pricină pentru Bădeni 246.
- *Giulești, parte vindută de Lup ș.a. lui Stan ș.a. 63.
- *Giulești, sat <lg. Măxineni, j. Brăila>, hotare 215.
- Giura cumpără parte în Tudorești 177.
- Giura, logofăt <din Stănești>, hotarnic la Șușani (menț.) 31.
- Giura, țigan boieresc 64.
- Giurcul, top. la Bădeni <j. Dimbovița> 75.
- Giurculețul, top. la Runcu <j. Dimbovița> 121.
- *Giurgești, sat <lg. Mărgineni, j. Vilcea> în pricină de hotar 151.
- Giurgioae vinde ogoare în Budeșteni 4.
- Giurma v. Ghiorma.
- Gîga, frate cu Mihăilă, în pricină pentru Bălești 240.
- Gîlcea, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
- Gîlmea <diferiți> întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
- Gîlmee, top. la Vlădești <j. Vilcea> 18.
- Gîlfea cu ceata lui în pricină pentru Cislău 129.
- Gîndea, frate cu Danciu și Alăman, întărit în Stănești 189.
- Gîndea, partea lui în Bădeni 17.
- *Gîndeni, sat <Potopinu, j. Romanai>; azi j. Olt> întărit m-rii Bistrița 127.
- Gira, țigan boieresc 216.
- Girba, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
- Girbova, munte <j. Prahova> întărit cu stînitul boieresc m-rii Snagov 73.
- Girbovi v. Gorbăvi, sat.
- Girila Morii, girlă la Mirosălvești <j. Prahova> 184.
- Gîrlici, top. la *Stîrmina <lg. Batoți, j. Mehedinți> 14.
- Glavaciog (Glavaciogul, Glăvăciog, Glăvăciiov, Bunavestire), m-re <Glavacioc, j. Vlașca; azi j. Argeș>; mormintele lui Hamza ban și ale neamului său 163; sate și rumâni, vii, mori, munți, bălți 72, 87, 150, 163, 222; fîntină 221; egumen 221.
- Glavaciog, rîu <afluent al Cilniștei>, sate și bălți pe ~ 222.
- *Glăvănești, sat <lg. Albești-Muru, j. Prahova> 212.
- Gligorie, dăruit cu parte în Hăești 143.
- Gligul, țigan m-resc 228.
- *Gloduri, sat <probabil lg. Apostolache, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, parte întărită lui Toadir ș.a. 200.
- Godeni, sat, parte întărită Dobrei 226.
- Godinești, sat <j. Gorj> întărit m-rii Tismana 2.
- Gogoșoia, jupanița <lui Danciu Gogoșă Craiovescu, Hrusana>, fiica lui Gherghina pircălab, în pricină cu Alexandra, soacra lui Radu Pașadia pah. 20.
- Goideanu, întărit peste parte în Frăsinetul de Cimp 203.
- Goie vinde parte în Cioroiu (menț.) 24.
- Golea, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
- Golești, sat <probabil Golești, c. Băilelești, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș>, parte întărită fiilor lui Manea Vulpariul 47.
- Golgotha, m-re <Gorgota, j. Dimbovița; azi în mnc. Tirgoviște>, pustie și săracă; dăruită cu moară și aspri pentru lucrul viilor 79.
- Gomoești, sat <j. Buzău>, parte întărită lui Dragomir 93.
- Gonțea (Conțea, Gonțe), mare paharnic în sfatul domnesc 82, 83, 86—89, 91—100, 102—104, 106—108, 110—113, 115—117, 119, 120, 123, 124, 126—131, 133, 134, 136—138, 140—150, 152—154, 156, 159—164, 168—172, 174, 175, 177, 179—181, 183, 185, 186, 189, 192—199, 201, 202, 204—209, 211—216, 218—220, 224—226, 228—237, 240, 241, 243, 245—251, 253—255; <eroare:> postelnic 83.
- Gonțea, rumân din Stoenesti, cu delniță 97.
- Gorban, Gorbăneasca v. Gurbanul, sat.
- Gorbăvi, sat <Girbovii Glăvanele, c. Poșta Cilnău, j. Buzău> în hotar cu Mărăcinenii Cracei 153.
- Gorgan, top. în hotarul bălții Săltava <j. Ialomița> 126.
- Gorganul cu Piafă, top. la *Leutești <lg. Căldărușanca, j. Săcuieni; azi j. Buzău> 39.
- Gorgănelul, top. la *Gurbanul <probabil lg. Stănești, j. Vlașca; azi j. Giurgiu> 204.
- Gorgota v. Golgotha, m-re.
- Gorj, județ, sat din ~ 68.
- Gorma, Gorman postelnic v. Ghiorma.
- Gostavăț, sat <j. Romanai>; azi j. Olt>, parte schimbată de Mihail ban cu Dumitru pentru parte în Pietroșani 174.
- Govora, m-re <j. Vilcea>, întărire de ocină 114; dăruită cu bani și obiecte de preț 186.
- Grama, comis, în sfatul domnesc 133.
- Granda, jupaniță, vinde în pribegie parte în Bucșa 152.
- Grădiște, pîriu (?) la Mirosălvești <j. Prahova> 184.
- Grădiștea cu Capetele, top. la *Gurbanul <probabil lg. Stănești, j. Vlașca; azi j. Giurgiu> 204.
- Grăunță v. Păfru Grăunță.
- *Greci, sat <lg. Măneciu, j. Prahova>, în pricină de hotar 82.
- Grecul v. și Mihai Grecul.
- Grecul vinde parte din muntele Carul Pîrgarului, ca să-și răscumpere capul 68.
- Grigorie v. Gligorie.

Grind, top. la *Corneii din Coastă (lg. Lunca, j. Ialomița) 239.

Groapa Lupilor, top. la Milești (j. Dolj) 1.

Groasa v. Groșani, sat.

Grojdi bodu v. Găvojdibrodul, sat.

Groșani, sat (j. Buzău), parte întărită Vișei și lui Vladul 93.

*Groșani, (Groasa), sat (Vinăta, j. Gorj) 162; parte cu vie întărită lui Lița și Ghica vătaf 61.

*Groșet, sat (lg. Micești, j. Mușcel; azi j. Argeș) 78.

Groși v. și Seciul Groșilor, top.

Groși, sat (j. Argeș) în hotar cu Poucești (Păișești) 179.

Grozea, fiul lui Jiva și frate cu Balotă, vinde ocnă de piatră (la Vajdei) 213; probabil același: Grozea vinde plai cu vie la Alexeni 213.

Grozea, partea lui în Radovanul 52.

Gru, top. la Bujoreni (j. Vilcea) 161.

Gruul cu Anini, top. la Cacova (j. Vilcea) 37.

Gruul lui Detco, top. la Budișteni (j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș) 4.

Grumazul Brinzeșului, top. la balta Saltava (j. Ialomița) 126.

Grumazilă cumpără parte în Seaca 183.

Gubavcea, sat (Gubaucea, j. Mehedinți; azi j. Dolj) în hotar cu Bucoviciorul 76.

Gudea, partea lui în Frâsinetul de Cimp (menț.) 203.

*Gugești, sat (probabil Brădeanca, j. R. Sărat; azi j. Brăila), parte vindută de Stanca și Rada lui Pascu și Zbora 165.

Gura Lacului, top. (la Cîrbești, j. Gorj; azi în mnc. Tg. Jiu) 175.

Gura Biscii (Bisca), sat (j. Buzău) în hotar cu Cislău (129); lunca Bisei 198; părți întărite lui Frăcea ș.a. 55, (244).

Gura Pochii, top. la Brătuia (j. Gorj) 19.

*Gurbanul (Gârban, Gorban, Gorbăneasca) sat (probabil lg. Stănești, j. Vlașca, azi j. Giurgiu), hotare 204; moșie întărită sătenilor din Stănești și Șovircul 204; funii întărite lui Biră ș.a. 207.

Gurgui v. Barbul Gurgui.

*Gurgui, sat (lg. Chirnogi, c. Ulmu, j. Ilfov; azi j. Călărași) întărit m-rii Viforita, după pricină cu m-rea Deal 232.

H

Hacica, bărbatul Catalinei, cumpără vie și ogoare în Bujoreni 161.

Hamaradia (Hămărade), riu (Amaradia, afluent al Jiului), sate pe ~ 1, 192.

Ha mza, ban, socrul lui Stanciul Benga, familie; stăpin în Obislav; mormintul sau în m-rea Glavacioc (menț.) 163.

Hamza din Crețești, martor între boierii Jiului 157; în cărțile marelui ban 151, 157.

Hamza, fiul lui Stanciul Benga, nepotul lui Hamza ban din Obislav, familie (menț.) 163.

Hamza Turcul cu ceata lui, în pricină pentru Aninoasa 106.

Haref (Areșani, Harișani, Hăreșani, Hereșani), sat (Arefu, j. Argeș) în pricină de hotar cu satul Căpățineni 182, 214; părți întărite lui Dragomir ș.a. 49.

Hasan, tatăl Voicăi, cu parte în Măxineni 215.

Hasan, turc din Belgrad, răscumpără rob de la tătari 172.

Hasan, țigan boieresc 54.

Hăești, sat (j. Gorj; c. Tismana), parte dăruită de Ion lui Gligorie 143.

Hălmăjani, sat (Almăj, j. Dolj) în pricină de hotar cu satul Milești; Stan, mare spătar, cnezul Hălmăjanilor 1.

Hămărade v. Hamaradia, riu.

Herăști v. Fierești, sat.

Hințea, rumân din Stoenesti, cu delniță 97.

Highidișul v. Vișan Highidișul.

Hobățul, fiii săi cu parte în Balaci (menț.) 167.

Hobița v. Ohăbița, sat.

Hodobațul, funie la Balaci (j. Teleorman) 167.

Horja v. Drumul Horjei.

Hotarul Turcilor, top. la *Gurbanul (lg. Stănești, j. Vlașca; azi j. Giurgiu) 204.

Hotărani, sat (j. Romanți; azi j. Olt) 127, 252.

Hrusana, fiica lui Gherghina pircălab și jupanița lui Danciu Craiovescu v. Gogoșoia.

Hulubești, sat (j. Vlașca; azi j. Giurgiu), parte cu vie și moară întărită lui Stanciul log. din Căzănești 101.

Hamureni adică Poenile Mamului, sat (Fumureni, j. Vilcea) întărit m-rii Dobrușa 181.

Husăineasca, moșie la Vlăduța (j. Argeș) 223.

I

Iacob, cojocar din Sibiu 217.

Iacov cumpără parte în Seaca 183.

Iacovul, sat (Iacovile, j. Vilcea), parte întărită lui Stanciul ș.a. 151.

Ialomița, județ, sat din ~ 149.

Ialomița, pădure la Stoenesti (j. Mușcel; azi j. Argeș) 97.

Ialomița, riu, sate pe ~ 5, 88, 217.

Ianăș paharnic mare v. Ionaș.

Iane (Ianu, Iano), mare vistier în sfatul domnesc 1-7, 9-13, 15, 17-22, 24-30, 32-48, 50-54, 56, 57, 60-68.

*Iași, sat (lg. Hulubești, j. Vlașca; azi j. Giurgiu) 171.

*Iași, sat (probabil lg. Curteanca, j. Argeș), parte întărită lui Călin 173.

Iazărul (Intrarea în biserică), m-re (c. Cheia, j. Vilcea), întărire de sat; egumen 231.

Idul cumpără ocnă de piatră (la Vajdei) și ogor la Alixeni 213.

Ieremia v. Eremia.

Ignat, slugă domnească la ceata armașilor, se vinde rumân cu partea lui din Balaci pentru plata birului 167.

Ignaf, țigan m-resc 134.

Igoiu, sat <j. Vilcea>; Igoii și ceata lor în pricină pentru Alunul 99.

Ilie cumpără livadă în Liseni 11.

Ilie, partea lui în Budișteni 4.

Iliana, fiica lui Udriște f. mare vistier și a Ancăi din Mărgineni, <jupanița lui Ivașco din Golești>, familie 147.

Ilovita v. Elhovița, sat.

Imuroasa, top. la Tămășești <j. Gorj>; azi în mnc. Tg.-Jiu> 234.

Ioan v. Ion.

Ioana (Iona) cumpără parte în Cioroiu 24.

Ionăș paharnic v. Ionaș.

Ioaneș (Ioanăș, Ionașco) cu parte în Radovanul 52.

Ioica, popă din Tismana, frate cu Voica; întărit peste părți în Negoiești și Ohăbița 157.

Ion, Ioan:

Ion cel bătrîn <logofăt>; act domnesc scris cu învățătura lui 127.

Ion (Ioan) <diferiți> cumpără parte în: Alexeni 199, 213; ~ în Bădeni 75; ~ în Budișteni 4; ~ în Hăești 143; ~ în Poucești 179.

Ion din Corcolăți, vinde ogor 213.

Ion din Groasa, vinde parte în Racoți 162.

Ion din Muți v. Ion, log.

— Ioan, egumen al m-rii Tismana 2, 32, 44, 50, 103, 125, 141, 193, 228.

— Ioan, dascăl slovenesc (menț. tîrzie) 113.

Ion, frate cu Radul și Neagoe, cumpără parte în Tudorești 177.

Ion, frate cu Stoica și Carapciul, întărit în Băiași 27.

Ion <diferiți>, întărit peste parte în: Gloduri 200; ~ în Gorbăneasca 207; ~ în Turceni 158, 225.

Ion logofăt v. și Ioan cel bătrîn.

— Ioan (Ion) logofăt al doilea, grămătic, scrie acte domnești 128, 131, 215; semnează în criptogramă 128, 131, 137.

Ion, logofăt din Muți, martor 22; scrie act domnesc 166.

— Ion (Ion), logofăt mare în sfatul domnesc 172—175, 177, 179—181, 183, 185, 186, 189, 192, 194—200, 202—210, 212—221, 224—226, 228, 230—233; ispravnic în acte domnești 172, 173, 175, 177, 178, 182, 185, 189, 192—196, 200, 201, 203, 205, 207, 208, 210—212, 214, 218, 220, 221, 225, 228, 232, 233; <eroare:> Ivan 233.

Ion Pravilă vinde parte de moară în Pițești, ca să plătească o datorie 78.

Ionaș (Ianaș, Ioanăș, Ionașco), paharnic mare în sfatul domnesc 34—58, 60—69; <eroare:> stolnic 35.

Ionești, sat 32, 100.

*Ionești, sat <lg. Strimba, j. Vlașca>; azi Hulubești, j. Giurgiu>, părțile lui Drago-

mir al lui Vâlcea ș.a. întărite lui Oană log. ș.a. 46.

Ionită Săulescu, postelnic (menț. tîrzie) 169.

Iorgu (?) Săsean, martor 188.

Iosif, tatăl lui Șain scriitor de acte domnești (menț.) 99.

Iova <diferiți> cu parte în: Lipov 180; ~ în Radovanul 52.

Iovana, fiica lui Bocșa <Mocșa> pîrcălab, vinde parte în Copăceni 146.

Iscrl, diac, scrie act domnesc 26.

Islaz v. Izlaz, sat.

Isuf, în pomelnicul dat Mitropoliei de Dragomir vornic 243.

Isup, tatăl jup. Anca și socrul lui Codrean log., familie; stăpîn în Purcăreni și Berceni cu vii, mori și țigani 110.

Isvarna v. Izvirna, sat.

Iuga vinde ogor în Vaidei 213.

Ivan <diferiți> cumpără parte în: Cioroiu 24; ~ în Poucești 179.

Ivan din Blagodești v. Ivan, popă.

Ivan, fiul lui Drăgoi, familie; întărit peste părți în Plenița și Piatra 25.

Ivan, frate cu Pătru, cumpără ogoare la Vaidei și Curpen 213.

Ivan grămătic v. Ivan, popă din Blagodești.

Ivan, întărit în Brătuia 19.

Ivan, logofăt mare 233 <eroare> v. Ioan.

Ivan, logofăt mare <Norocca>, vlastelin și prim sfetnic 22, 36, 64; din casa domnească 22; stăpîn în Răzvad 22; ~ de rumâni și țigani 36, 38, 64, 65, 178; cotropeste parte cu mori în Cernătești 150; în sfatul domnesc 1—7, 9—13, 15—21, 24—30, 32—35, 37, 39—58, 60, 62, 63, 66—69; ispravnic 1, 2, 7, 9—12, 15, 25, 28, 32, 33, 39, 41, 46, 50, 52, 53, 59, 61, 63, 67, <68>.

Ivan, popă din Liseni, cu parte 11.

Ivan, popă, grămătic, nepotul lui Stănilă, familie; înfrățit în Blagodești 8, 16, 42, 202.

Ivan, tatăl Dumitrei, cu părți în Mocești și Vernești 170.

Ivan, țigan m-resc 181.

Ivancea stolnic 149 <eroare> v. Ivașco.

Ivanco dăruiește țigani lui Ivan mare log. 36.

Ivanco din Bujoreni, vinde ogoare 161.

Ivașco portar 153 <eroare> v. Ivașco, stolnic.

Ivașco, stolnic mare apoi mare logofăt <din Golești>, fiul lui Radul clucer, frate cu Albul clucer și tatăl lui Vladul post. 98, 247, 249; stăpîn în Mărăcineni, Uriți ș.a. 78, 98, 249; mare armaș 78; mare stolnic, birar de curte 167; în sfatul domnesc; mare stolnic 82—84, 86—89, 92—97, 99, 100, 102—104, 106, 108, 110—113, 116, 117, 119, 120, 123, 124, 126—128, 130, 131, 133, 134, 136, 137, 140—150, 152—154, 156, 159—164, 166, 168—171, 177, 180,

186; mare logofăt 234—241, 243—246, 248, 250, 251, 253—255; ispravnic 234—238, 242, 248, 251, 254; <erori:> Ivancea 149; portar 153. Ivașco vornic mare 249 <eroare> v. Dragomir. Ivăniș, vornic, soțul Stanei, donator la m-rea Tisău 102. Ivstratie v. Evstrafie. Izbîrcia, rumân din Stoenesti, cu delniță 97. Izlaz, sat <Islaz, j. Romanți; azi j. Teleorman, în mnc. Turnu Măgurele>, partea lui Firtat întărită lui Miroslav log. ș.a. 80. Izvirna (Izvirnea), sat <Isvarna, j. Gorj>, parte cu vii și rumâni întărită m-rii Tismana, dania jup. Rada 32, 100; probabil același: Zvirnea, parte întărită lui Necula slugă domnească 137. Izvor, <piriu?> la Miroslăvești <j. Prahova> 184. Izvorani, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș, în mnc. Pitești> parte cu vinărici vindută de Teodor lui Vlaicul log. 57. Izvorul Purcelilor, piriu la Dănulești <j. R. Sărat; azi j. Buzău> 83.

I

Întorsura Tîrnăvii, top. la Mărăcini <Mărăcinele, j. Dolj> 241.

J

Jaghea, partea lui în Bădeni 17. Jidovștița, sat <Jidoștița, j. Mehedinți> întărit m-rii Tismana 141. Jigoreni, sat <Jugureni, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 40. Jilează v. Stoica Jilează. Jiț, piriu <Jițul Mare, afluent al Jiului>, sat pe ~ 225. Jipa dăruiește moară episcopiei de Buzău 109. *Jiribești, sat <lg. Stîlpu, j. Buzău>, parte întărită m-rii Tisău, dania lui Ivăniș vornic; furt 102. Jitea, fiul lui Stanciul, familie; în pricină pentru Tîrsa 195. Jiu, bani de ~, boierii de la ~ v. Craiova. Jiu, riu, sat pe ~ 175; hotar al muntelui Carul Pîrgarului 68. Jiva, tatăl lui Balotă și Grozea, vinde ocnă de piatră <la Vaidei> 213. Joseneasca, moșie la *Neagomirești <lg. Boteni, j. Mușcel; azi j. Argeș> 95. Jugureni v. Jigoreni, sat. *Junghești, sat <lg. Șușani, j. Vilcea> în hotar cu Sușani 31.

L

Lacul Cerbului, lac la Brătuia <j. Gorj> 19. Lacul cu Părul, lac la Bucoviciorul <j. Mehedinți; azi j. Dolj> 76. Lacul cu Răchițele, ~ din Deal, lacuri la Săseni <j. Buzău> 188.

Lacul lui Bercea, ~ lui Bratul, lacuri la *Dudeasca <lg. Călugăreni, j. Ilfov; azi j. Giurgiu> 9. Lacul Geamăn, lac la Milești <j. Dolj> 1. Lacul Podurilor, lac în hotarul m-rii de la Podure <probabil Podeni, j. Prahova> 21. Lacul Vițelului, lac la Radovan <j. Dolj> 52. Laiotă, fiii săi fac schimb în Cacova (menț.) 37. Langa, țigan boieresc 212. Lațco, fiul lui Prunceea, frate cu Bălan, familie 86; în pricină pentru Bădeni 86, 246. Lazăr v. și Lazul lui Lazăr. Lazăr cumpără parte în Cioroiu 24. Lazăr, egumenul m-rii Brădet (menț.) 87. Lazăr, fiul lui Borțun, familie; în pricină pentru Fierești 119. Lazul Dumbravei, top la Băiași <Băiașu, j. Argeș; azi j. Vilcea> 27. Lazul lui Lazăr, ~ Tunsului, topice la Brătuia <j. Gorj> 19. Lazul lui Zbîrcia, top. la Bujoreni <j. Vilcea> 161. Lănujde v. Nălujde, top. Lăpădat v. Lepădat. Lădat, frate cu Badea vătaf, familie; vinde parte cu vie în Răzvad 22. Lădat, grămătic, logofăt, fiul lui Sirbul log. 175; scrie acte domnești 66, 175, 181, 182; acte domnești scrie cu spusa lui 182, 202, 204. Leordeni v. Leurdeni, sat. Leotă, top. la Popești <j. Prahova; azi în mnc. Ploiești> 104. *Leotești (Leutești), sat <lg. Căldărușanca, j. Săcuieni; azi j. Buzău>, părți întărite lui Badea, Vladul ș.a. 39, 123; foamete 39. Lepădat dă livadă în Liorințe schimb pentru livadă la Chilic 37. Lepădat, fiul Stanei din Frăsinetul de Cîmp 203. Lepădat (Lăpădat) <diferiți>, partea lui din: Măxineni (menț.) 215; ~ din Radovanul 52. Lepădat, țigan boieresc 54. Lera, întărit în Pătirlage 69. Leța, vale la *Dudeasca <lg. Călugăreni, j. Ilfov; azi j. Giurgiu> 9. Lețea, scrie acte domnești 95, 96. Leurdeni, sat <Leordeni, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș>, vii întărite lui Gherghina log. 178. Leutești v. Leofești, sat. Liia cumpără parte în Găgulești 167. Liica din Zembrești, martor 22. Liorinți (Liorințe), top. la Cacova <j. Vilcea; azi Piscu Mare> 37. Lipia, sat <j. Buzău>, parte cu vie întărită m-rii Tisău, dania lui Ivăniș vornic 102; părți cu vie întărite lui Dragomir 93; foamete 102. Lipov, m-re <j. Dolj> dăruită de Dobromir mare ban cu parte în lipov 168.

Lipov, sat <j. Dolj>, părți întărite m-rii Lipov, dania lui Dobromir mare ban 168; părți vindute de Dumitru și Neculcea lui Ralea ș.a. 180.

Liseni, sat <Lisa, j. Olt>, părți cu vie și livezi întărite lui Brateș ș.a.; popă 11.

Lița, slugă domnească, întărit peste parte cu vie în Groșani 61.

Livezi, sat <j. Dolj> 151, 157.

Loloești, sat <Loloiasca, j. Prahova>, parte cu mori și rumâni întărită Mariei, jup. lui Balea pah. 91.

Luca cumpără parte în Tudoreștii lui Melică 177.

Luca scrie act domnesc 112.

Luciani, sat <Lucieni, j. Dimbovița> întărit Mitropoliei din Tîrgoviște, dania lui Dragomir mare vornic 243.

*Lumineni sat <Hagieni, j. Ialomița> 88; în hotar cu Corneni 239.

Lupea, întărit peste parte în Urlătoi 224.

Lupeiasa, mama lui Radul, via ei la Sumărinești (menț.) 62.

Lupoianu v. Costandin Lupoianu.

Lupp, dascăl slovenesc la Școala domnească din București (mijl. sec. al XVIII-lea) 22, 230.

Lupp (Luppul), frate cu Voica, vinde parte în Giulești 63.

Lupul cumpără parte în Tudorești 177.

Lupul din Tulburea cumpără parte în Nucet 191.

Lupul, fiii săi înfrățesc pe Stepan f. mare clucer în Cîrna (menț.) 241.

Lupul, frate cu Vladul și Dragne, cumpără părți în Leutești 39.

Lupul, întărit în Turceni 225.

Lupul, țigan m-resc 44.

Lupul <diferiți> vinde parte în: Racoți 162; ~ în Măxineni 215.

Luțcan cumpără parte în Cioroiu 24.

M

Macarie, egumen al m-rii Bistrița 89, 108, 115.

Maid vistier 97 <eroare> v. Badea.

Malcea (Malce), slugă domnească, fiul lui Mihai, înfrățeste pe Florea post. peste părți în Stejaru, Bănești și Cricov 233.

Malu, sat, părți întărite Neacșei ș.a. 30.

Mamia, întărit peste parte în Popeștii de pe Mocioriță 104.

Mamul, sat <j. Vilcea> 85.

Mancovița, pîrîu la Milești <j. Dolj> 1.

Manea, Maniul, Mănea:

Manea v. și Dragomir al Manei.

Manea (Maniul) cu ceata lui, întărit peste parte în Turceni 158, 225.

Mane cumpără parte în Cioroiu 24.

Manea din Viespești, cai furați de la ~ 102.

Manea, fiul lui Dărman, vinde în Ionești (menț.) 46.

Manea, fiul lui Manea Vulpariu, familie stăpîn în Golești ș.a. 47.

Manea, fiul lui Sprinten, martor pentru Blagodești 71.

Manea, frate cu Toader ș.a., întărit peste parte în Gloduri 200.

Manea, în pricină cu m-rea Valea 51.

Manea (Mane), paharnic mare, în sfatul domnesc 1—7, 9—13, 15—22, 24, 26—29, 32, 33.

Manea, partea lui în Sorocoveni (menț.) 85.

Manea, slugă domnească, întărit în Măniaci 82.

Manea, slugă domnească la ceata armașilor, fiul lui Dobrin, se vinde rumân cu partea lui din Balaci pentru plata birului 167.

Manea, stăpîn în Mădulari, Rogojina și Iacovul 151.

Manea, tatăl lui Badea ș.a., partea lui în Berislăvești (menț.) 245.

— Mănea (Manie), tatăl lui Dragomir mare vornic din Bănești, în pomelnicul Mănăstirii Sf. Ștefan de la Meteore (menț.) 118.

Manea, tatăl lui Radul și Dobre, întărit peste parte în Gloduri 200.

Manea, tatăl Voicăi și al lui Tatul, partea lui în Bărcănești (menț.) 33.

Manea vinde ogor la Cacova 37.

Manea Cotea scrie act domnesc 207.

Manea Pîrșanul, vornic <mare>, donator la m-rea Mușetești (menț.) 13.

Manea Vulpariul, stăpîn în Golești (menț.) 47.

Manea Vulpariul (Vulpariu), tatăl lui Manea, Stanciul și Căzan, stăpîn în Golești 47.

Manea Zgaroe vinde satele Prundul și Călinetul 145.

Manga, întărit în Buța 152.

Mangul cumpără în Seaca 183.

*Manița, sat (lg. Ludăneasca, j. Vlașca; azi j. Teleorman), părți întărite lui Neagoe log. 116.

Manta, postelnic, hotarnic pentru m-rea Arhanghel 18.

Marcea, postelnic <din Șitoaia>, stăpîn în Radovanul și Cornățelul 52, 241.

Marco (Marcu), grămătic, scrie acte domnești 39, 105, 149.

Marco, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.

Marco schimbă loc de casă în Băiași 27.

Mardarie din Gârdești, frate cu Dobrin, întărit în Sorocoveni 85.

Mareș, înfrățit de fratele său Vladul peste parte în Poucești 179.

Marga <din Caracal, cea bătrînă>, mama lui Matei <ban> (menț.) 56.

Marga, jupaniță <probabil din Crețești> vinde țigancă 192.

Margini, sulger, familie; stăpîn în Dănulești 83.

- Maria**, cumnată cu Coresi log., familie; vinde în Bărcănești 43.
- Maria** din Glăvănești vinde parte cu vad de moară în Rogozești 212.
- Maria**, fiica lui Pîrvul, familie; întărită peste parte în Sălcuța 3.
- Maria**, fiica lui Stoica și nepoata lui Pătru Sterpu, dăruită cu parte din mănăstirea de la Podure 21.
- Maria**, hotarul Mariei la Vădastra (menț.) 248.
- Maria**, jupaniță din Dobroești, dăruiește țigani 35.
- Maria**, jupaniță, fiica lui Detco mare armaș și a Calei, soția lui Vîlsan <din Caracal> stăpînă în Recica și Perișoru 140, 241.
- Maria**, jupanița lui Balea pah., soră cu Petrașco cel Bun, familie; stăpînă în Petroșani, Loloești ș.a., cu mori, rumâni și țigani 91.
- Maria**, jupanița lui Mihail vornic, în pomelnicul dat Mitropoliei de Dragomir vornic 243.
- Maria**, jupaniță, mama lui Radul stolnic din Boldești 156.
- <**Maria**>, soacra lui Stanciul post., stăpînă în Hulubești, cu vie și moară (menț.) 101.
- Maria**, sora Călinei, în pricină pentru Blagodești 16, 42, 202.
- Maria**, soră cu Vlaicul clucer din Rumceni și Stana, stăpînă în Cislău 198.
- Maria**, soția lui Micul, mama lui Negre ș.a., înfrățeste pe bărbatul ei peste parte în Boteni 197.
- Marin** cumpără parte în Haref 49.
- Marin**, megiaș martor pentru Gănești 23.
- Marina** din Tîrgoviște vinde parte în Cobia 229.
- Marina**, fiica lui Vilcan și nepoata lui Oprea vâtaf, vinde părți cu rumâni și livezi la Văleni 28, 236.
- ***Marmurele**, sat <Nedeia, j. Dolj> cu baltă, întărit lui Radu post. 120.
- Marofin**, sat <j. Romanai; azi j. Olt> 140.
- Mathei** dăruiește moară la vadul Bărăcii Episcopiei de Buzău 120.
- Matei** (Matei al Margăii) din Caracal, <ban> (menț.); familie 56, 120, 241; stăpîn în Bresnița 56.
- Măceșul**, sat <probabil Măceșu de Sus, j. Dolj> cu baltă, întărit lui Radu post. 120.
- Măceșul Mare**, sat <probabil Măceșu de Jos, j. Dolj> cu baltă întărit lui Radu post. 120.
- Mădulari**, sat <j. Vilcea>, parte întărită lui Stanciul ș.a. 151.
- ***Măgulești**, sat <lg. Vispești, j. Săcuieni; azi j. Buzău>, parte întărită m-rii Tisău, dania lui Ivăniș vornic 102.
- Măgura**, top. la Cacova <j. Vilcea; azi Piscu Mare> 37.
- Măgura** cu Stîlpul, **Măgura Sfoina**, topice la Vădastra <j. Romanai; azi j. Olt> 248.
- Măgurice**, top. la Vădastra <j. Romanai; azi j. Olt> 248.
- Măican** v. și Săciul lui Măican, top.
- Măican** cumpără parte în Cioroiu 24.
- Mălaia** din Stîlpeni, martor pentru Perișoru 241.
- Mănăstirea** de la Cricov v. **Mărgineni**, m-re. **Mănăstirea** Sfîntul Ștefan de la Meteore, în Rumelia <Grecia>, dăruită cu moaște de Dragomir mare vornic 118; metohul său în Țara Românească: m-rea Butoiul 118.
- Măndeștii** din Stăncești <familie>, partea lor din Zănoaga întărită m-rii Mărgineni 148, 250.
- Mănea** v. Manea.
- Mănești**, sat <j. Dimbovița; azi j. Prahova> 172.
- Măniaci**, sat <Măneciu, j. Prahova>, parte întărită lui Manea ș.a. 82.
- Mărcineni**, sat <j. Pădureț; azi j. Argeș, în mnc. Pitești>, hotare; întărit lui Ivașco mare log. și fratelui său Albu 249.
- Mărcinenii** Cracei, sat <Mărcineni, j. Buzău>, hotare; părți întărite lui Stan Bostan ș.a. 153.
- Mărcini**, sat <Mărcinele, j. Dolj>, hotare; partea lui Stanciul ban întărită lui Ștepan f. mare clucer 241.
- Mărcini**, top. la Cochinești <j. Argeș> 173.
- Mărgineni** (Cricoveni, Mănăstirea de la Cricov, Sf. Mihail și Gavril), m-re <Mărginenii de Sus, j. Dimbovița>; sate, mori, țigani 147—149, 238, 239, 250; egumeni 238, 239, 250.
- Mărgineni**, sat <Mărginenii de Jos, j. Prahova> 147, 238, 243.
- Mărgineni**, sat <j. Vilcea> în pricină de hotar 151.
- Mărul**, top. la Văleni <j. Argeș> 28, 236.
- Măxineni**, sat <j. Brăila>, parte vindută de Nan ș.a. lui Cîrloman 215.
- Mecșa**, postelnic, ginerele lui Coadă vornic, stăpîn în Bădeni 17.
- Mehedințul** v. Dragomir Mehedințul.
- Melică** v. Tudoreștii lui Melică, sat.
- Merșani**, sat <j. Argeș> în hotar cu Poucești <Păișești> 179.
- Meteora** <Meteore, Grecia>, Mănăstirea Sf. Ștefan de la ~ dăruită cu moaște de Dragomir mare vornic 118.
- Mica** întărită peste] parte în Gorbăneasca 207.
- Micești**, sat <probabil j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș>, părți întărite m-rii Mușetești 13.
- Miclea** din Brădiceni vinde livadă 157.
- Miclea**, slugă domnească, întărit în Măniaci 82.
- Miclea**, vâtaf din Deleni, stăpîn de țigani 64.
- Micul** v. și Fundul Micului, top.
- Micul**, bărbatul Mariei, familie; înfrățit în Boteni 197.

- Micul <diferiți> cumpără parte în: Cioroiu 24; ~ în Haref 49; răzor în Bășenești 40.
- Micul, cu părți în Păușești și Prundeni; donator la m-rea Govora (menț.) 186.
- Micul, frate cu Moș, vinde parte în Malu, ca să-și plătească capul 30.
- Micul, în pricină pentru Gloduri 200.
- Micul, logofăt din Fundeni, martor 22, 32, 100.
- Micul, logofăt din Ionești, familie; stăpin 46; martor 32, 100.
- Micul, logofăt, stăpin în Duceasca 9.
- Micul, partea lui în Micești (menț.) 13.
- Micul, tatăl din Alb din Albești donator la Episcopia Buzăului, familie 208.
- Micul <diferiți> vinde parte în: Haref 49; ~ în Gloduri 200.
- Mihai, Mihail, Mihăilă:
- Mihăilă, armaș, martor pentru m-rea Tismașana 32.
- Mihail (Mihăilă), ban, fiul lui Stan cel Gros, familie; dă parte în Gostavăț schimb pentru parte în Pietroșani 174; martor 241.
- Mihăilă cu ceata sa, în pricină pentru Păpușariul lui Zlatco 7.
- Mihăilă cumpără parte în Cioroiu 24.
- Mihail din Colunești, martor 217.
- Mihai din Craiova, hotarnic la Bucoviciorul 76.
- Mihail, egumen al m-rii Glavacioc 222.
- Mihail, egumen al m-rii Mărgineni 238, 250.
- Mihai, fiul lui Paraschiva și fratele Ghiorma, întărit peste parte cu vie în Vernești 26.
- Mihai, frate cu Frăcea ș.a., întărit peste parte în Bisca 55, 244.
- Mihăilă, frate cu Giga, vinde parte în Bălești, la vreme de foamete 240.
- Mihail, frate cu Toader ș.a., întărit peste parte în Gloduri 200.
- Mihai (Mihail, Mihăilă), gramătic, scrie acte domnești 72, 156, 187.
- Mihăilă, partea lui în Radovanul 52.
- Mihai, tatăl lui Malcea slugă domnească stăpin în Stejaru, Bănești și Cricov (menț.) 233.
- Mihăilă, unchiul lui Dan, via lui la Modruzești (menț.) 21.
- Mihăilă vinde parte în Liseni 11.
- Mihai voievod, bunicul lui Alexandru voievod 149 <eroare> v. Mihnea cel Rău.
- Mihail, vornic soțul jup. Maria, în pomelnicul dat Mitropoliei de Dragomir vornic 243.
- Mihai Grecul (Mihai) din Pitești cumpără vie în Leurdeni 178.
- Mihăescul v. Radul Mihăescul.
- Mihăești, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> întărit jup. Stanca și fraților ei 60.
- *Mihăești, sat <lg. Călugăreni, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, parte vîndută de Catalina lui Oană 40.
- Mihăileasca, moșie la Bărcănești <j. Prahova; azi în mnc. Ploiești> 2]0.
- *Mihăilești, sat <probabil j. Vlașca; azi j. Teleorman>, parte cu munte, vie, vad de moară și loc de stupini întărită lui Pătru din Sumărănești 62.
- Mihnea din: Bădeni v. Mihnea, vist.; ~ <din Piscani>, frate cu Vlaicul log. și nepot de frate lui Vlaicul log. cel bătrîn, stăpin în Năpirteni, Berivoești ș.a. 10; ~ din Piscani, tatăl lui Vlaicul log. v. Mihnea, pîrcălab.
- Mihnea, fiul lui Bălănuș nepotul lui Prunceș, în pricină pentru Bădeni 86, 246.
- Mihnea <diferiți> întărit peste parte în: Gorbăneasca 207; ~ în Gloduri 200; ~ în Pătîrlage 69.
- Mihnea, logofăt, scrie acte domnești 170, 244; martor 32, 100.
- Mihnea pierde parte în Băicălești, pentru furt 102.
- Mihnea, pîrcălab <din Piscani>, tatăl lui Vlaicul log., <frate cu> Vlaicul f. mare log. (menț.) 130.
- Mihnea, vistier din Bădeni, socrul lui Neagoe 246; stăpin în Bădeni 86, 246; pîrcălab 86.
- Mihnea, voievod, fratele lui Alexandru Mircea, familie; în pomelnicul m-rii Preobrajia de la muntele Sinai (menț.) 235.
- Mihnea <cel Rău>, domn al Țării Românești <1508—1509>, tatăl lui Mircea vv., bunicul lui Alexandru Mircea: passim; familie; în pomelnicul m-rii Preobrajia de la muntele Sinai 235.
- Mihnea <Turcitul>, domn al Țării Românești <1577—1583, 1585—1591> familie; în pomelnicul m-rii Preobrajia de la muntele Sinai 235.
- Mihul cumpără parte în Cioroiu 24.
- Mihul, fiul lui Drăgoi, întărit peste părți în Pleșița și Piatra 25.
- Milco înfrățește pe Stepan f. mare clucer în Cirna 241.
- Milco, jupan, dăruit de Vlad Călugărul cu satul Aninoasa (menț.) 106.
- Milea, cu ceata lui, în pricină pentru Țigănești 131.
- Milea, fiul lui Voico al lui Tatul, viclean, întemnițat (menț.) 20.
- Milești, sat <j. Dolj; azi în mnc. Craiova>, hotare; întărit moșilor Roșca și Focșa 1; parte vîndută de Radul cu Stanciu ș.a. 159; ~ de Jos 1; părți cu vie vîndute de Armanca ș.a. lui Toader ș.a. 159; ~ de Sus, parte întărită moșilor Roșca și Focșa 1; parte vîndută de Oprea lui Toader 159.
- Milița, fiica lui Pîrvul, familie; întărită în Sălcuța 3.
- Miloș, voievod, fratele lui Alexandru Mircea, familie; în pomelnicul m-rii Preobrajia de la muntele Sinai (menț.) 235.
- Mirana, fiica Stanei, soră cu Mușat, Pascoi ș.a., familie; în pricină pentru Neagomi-rești 95.

- Mircea**, nepotul lui Ion, familie; vinde parte în Tudorești 177.
- Mircea** vinde, împreună cu jup. Paraschiva, parte în Birca 166.
- Mircea**, voievod, domn al Țării Românești (1509—1510), fiul lui Mihnea cel Rău, tatăl lui Alexandru Mircea: passim; familie; în pomelnicul m-rii Preobrajnia de la muntele Sinai 235.
- Mircea cel Bătrîn**, domn al Țării Românești (1386—1418), donator la m-rea Tismana; act menționat de la ~ 2.
- Mircea** (Ciobanul), domn al Țării Românești (1545—1554; 1558—1559) 24, 52, 67, 76, 93, 96, 113, 116, 132, 142, 172, 204, 206, 214, 220; tatăl lui Petru cel Tânăr: passim; familie 54; donator 20; ucide boier 169; judecirea în zilele lui ~ 122; acte menționate de la ~ 2, 7, 58, 83, 99, 104, 110, 130, 145, 182, 186, 250.
- Mirilița**, sat (Mirila, j. Romanai; azi j.Olt), părți întărite m-rii Bistrița 115.
- Miroslav**, logofăt (din Rifov), stăpîn în Izlaz, Cioroi și Momotești 80; scrie acte domnești 16, 69, 106, 160, 243; martor 32, 100; ispravnic (menț. ulterioară) 91.
- Miroslăvești**, sat (j. Prahova), parte cu vad de moară întărită lui Coresi log. și fratelui său, Drăgan 184.
- Miroși**, sat (j. Teleorman; azi j. Argeș) 22.
- Misail**, egumen al m-rii Bistrița 115.
- Mislea**, m-re (j. Prahova) 139.
- *Misreu** (?), sat (?) (probabil lg. Arefu, j. Argeș), parte întărită lui Dragomir 49.
- Mitrea**, comis mare (din Hotărani), stăpîn în Găvojdibrodul cu bălțile Găvăștița și Cușmița 138, 139; în pricină pentru Gîndeni 127; în sfatul domnesc: mare comis 137, 140, 141, 143—150, 152—154, 156, 158—165, 168—175, 177, 179—181, 183, 185, 186, 192, 194—200, 203, 204—210, 212—221, 224—226, 228, 230—234, 237, 239—241, 243, 245, 246, 248—251, 253—255.
- Mitrofan**, egumen al m-rii Cozia 142.
- Mitropolia** din Țirgovîște; sate, vii, vinăriciuri, livezi, mori 12, 90, 105, 106, 160, 201, 243; biserica mare (Înălțarea) 12, 105, 106, 160, 243; mitropoliți 12, 105, 106, 243; Mitropolia (menț. sec. al XVIII-lea și al XIX-lea) 25, 165.
- Mitufelul**, partea lui în Năieni 102.
- Mițirea**, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
- Mișura**, partea ei în Radovanul 52.
- Mîinea** din Sulimanul, în pricină pentru Mărăcinenii Craiei 153.
- Mîinea** (Mînea) (diferiți) întărit peste parte în: Gorbăneasca 207; ~ în Turceni 158.
- Mîinea**, martor pentru Gănești 23.
- Mîinea** (Mîinea), popi (diferiți): cumpără în Gănești 23; ~ dăruiește părți în Racoți m-rii Tismana 162.
- Mîinea** (Mînea) (diferiți) vinde parte în: Cacova 37; ~ în Racovița 67.
- Mîlcom** vinde parte în Cochineștii de Jos 173.
- Mîndea**, partea lui în Șchiopeni (menț.) 196.
- Mîndrul** v. Vladul Mîndrul.
- Mînjina**, întărit peste parte la Obirșia Trestiatului 29.
- Mîrzan**, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
- Mlăcele** lui Oană, top. la Haref (Arefu, j. Argeș) 49.
- Moara** Badii, top. la Miroslăvești (j. Prahova) 184.
- *Mocești**, sat (lg. Lipia, j. Buzău), părți cu vie întărite lui Ivan 170.
- Mociorăță**, pîru la Popești (j. Prahova; azi în mnc. Ploiești) 104.
- Mocșa** pîrcălab de Rimnic v. Boșca, pîrcălab. Mocul cumpără parte în Cioroiu 24.
- *Modruzești**, sat (Vadu Sorești, j. Buzău), vie cu loc întărită lui Stan 21.
- Moeșăști**, sat (probabil j. Argeș), parte lăsată de Dragomir fratelui său Tatomir 173.
- Mogoșasca**, moșie la Vlăduța (j. Argeș) 223.
- Mogoșăști** pe Dimbovița, sat (j. Dimbovița) cu mori și vii, întărit lui Vlaicu clucer 81; întărit Mitropoliei din Țirgovîște, dania jup. Chera din Rumceni 160.
- Moise**, domn al Țării Românești (1529—1530), carte menționată de la ~ 149.
- Moldova** 217; boier din Țara Rom. fugit în ~, rob de tătari 172.
- Moma**, fiica lui Stanciu, vinde parte în Gănești 23.
- Moma**, jitelnița lui Vlaicul log., stăpînă de țigani 35.
- Momotești**, sat (j. Vilcea; azi în or. Drăgășani), partea lui Firtat întărită lui Miroslav log. ș.a. 80.
- Moș** Moșul:
- Moș**, frate cu Micul, vinde parte în Maluca să-și plătească capul 30.
- **Moșul**, partea lui în Radovanul 52.
- Moș**, slugă domnească la ceata armașilor, fiul lui Deagul, se vinde rumân cu partea lui din Balaci, pentru plata birului 167.
- Moș**, țigan boieresc 91.
- Moțnăul**, pîru la Dănulești (j. R. Sărat; azi j. Buzău) 83.
- Muciști**, lac la Dănulești (j. R. Sărat; azi j. Buzău) 83.
- Muica** cu ceata lui, în pricină pentru Bresnița 56.
- Muntinul** v. Poiana Munfinului.
- Mustață** din Năieni, pierde parte și vie pentru furt 102.
- Muș** din Bășenești vinde ogor 40.
- Muș**, jupineasă, fiica Slavnei, familie stăpînă în Valea Lupului 92.
- Muș**, partea ei în Radovanul 52.
- Muș**, țigănci boierești 45, 192.
- Muș** vinde parte în Mihăești 40.

Mușă a lui Draica, partea ei în Groșani (menț.) 61.
 Mușaf din Blestematele, cnezit, în pricină 122.
 Mușaf, fiul lui Balotă log., vinde parte în Odobeni 34.
 Mușaf, fiul Stanei, frate cu Pascoi, familie; întărit peste parte în Neagomirești 95.
 Mușaf, logofăt la Mitropolie (menț. mijlocul sec. al XVIII-lea) 165.
 Mușaf, martor pentru Gănești 23.
 Mușaf vinde parte în Voinigești 94.
 Mușafa, fiica lui Mușat, familie; întărită peste parte în Neagomirești 95.
 Mușefești, m-re <Seaca, j. Olt>; sate 13, 205.
 Mușefești, sat <j. Argeș>, rumâni din ~ dați de Gherghina log. fiilor lui Roșca pentru niște vie 178.
 Mușuroiu, fiicele sale în pricină pentru Sălcuța (menț.) 3.
 Muțul, țigan m-resc 181.
 Muți, sat <j. Teleorman; azi Satul Vechi> 22, 166.

N

Naica, mama lui Buta, vinde parte în Vilele „în vremea birului cel mare de curte” 237.
 Naica, mama Neacșei, înzestreață pe fiica sa cu parte în Malu 30.
 Nalujde, top. la balta Saltava <j. Ialomița> 126.
 Nan, Nanul:
 — Nanul v. și Piafra a Nanului.
 Nan <diferiți> cumpără parte în: Cochinești 173; ~ în Haref 49, 214.
 Nan, fiul lui Chiciul, familie; întărit în Virleți 88.
 Nan, frate cu Radul ș.a., cumpără în Ani-noasa 254.
 Nan, întărit în Turceni 225.
 Nan, nepot de frate lui Oană, vinde parte în Măxineni 215.
 Nan, partea lui în Bădeni 75.
 Nan, popă, în pricină pentru Berislăvești 245.
 Nan, țigan m-resc 181.
 — Nanul vinde parte în Runcu 121.
 Nanoveni, sat <probabil Nanov, j. Teleorman; în or. Alexandria> 218.
 Năieni, sat <Năeni, j. Săcuieni; azi j. Buzău>, parte cu vie întărită m-rii Tisău, dania lui Ivăniș vornic; furt de cai 102.
 Năjlov, pîriu cu mori la Mirosălăvești <j. Prahova> 184.
 Nănășel din Cernătești vinde vie 72.
 *Nănești, sat <probabil lg. Cochinești j. Argeș>, parte întărită lui Călin 173.
 *Năpirfeni, sat <Berevoești-Ungureni, j. Mușcel; azi j. Argeș> întărit lui Vlaicu clucer și fratelui său, Mihnea 10.
 Năsipul, sat <c. Ceplea, j. Gorj>, parte cu rumâni întărită m-rii Tismana; dușegubină 50.

Neacșa, cumnata lui Coresi log., familie; vinde în Bărcănești 43.
 Neacșa din Alixeni, soră cu Dragomir, vinde ogor 213.
 Neacșa din Cislău, stăpină 187.
 Neacșa, fiica jup. Mușă, familie; stăpină în Valea Lupului 92.
 Neacșa, fiica lui Balea pah., nepoată de soră lui Pătrașco cel Bun; stăpină în Petroșani, Loloești, Negoești ș.a. cu rumâni, mori și țigani (menț.) 91.
 Neacșa, fiica lui Călin și soră cu Radul, înfrățită de tatăl său în Poucești <Păișești> 179.
 Neacșa, fiica Naicăi, inzestrată cu parte în Malu 30.
 Neacșa, jupanița lui Stoica Gighiri, vinde parte cu rumâni la Dichisești, în pribegie 70, 74.
 Neacșa, jupanița lui Vladul portar, <fiica lui Dragomir mare sluger> și nora lui Șuica vornic, familie 216.
 Neacșa, jupaniță, moștenește părțile fratelui său Stanciul din Sălătruc, Fintinele, Plăcicoi ș.a. și țigani 21.
 Neacșa, țigancă boierească 45.
 Neacșa, în pomelnicul dat Mitropoliei de Dragomir vornic 243.
 Neacșul, țigan boieresc 216.
 Neag v. Neagul.
 Neaga, fiica lui Drăgoi, familie; întărită peste parte în Plenița 25.
 Neaga, fiica lui Mușat, familie; întărită peste parte în Neagomirești 95.
 Neaga, fiica lui Voico, familie; vinde în Tămășești 133.
 Neaga, întărită peste parte în Măniaci 82.
 Neaga, jitelnița lui Gherghina pîrcălab, dăruiește parte în Topoloveni m-rii Nucet (menț.) 20.
 Neaga, jupaniță, dăruiește țigancă 35.
 Neaga, mama lui Frăcea, Mihai ș.a., cu părți la Gura Bîscei (menț.) 55.
 Neaga, partea sa în Radovanul 52.
 Neaga, soră cu Borcea și Vladul, întărită în Virleți 5, 88.
 Neaga, soția lui Micul și mama lui Albul cu parte în Albești 208.
 Neaga ține zălog un rumân din Boteni 197.
 Neagoe (Neagoie, Neagul, ban mare (f.) al Craiovei, <soțul Ancăi din Coiani>; în sfatul domnesc 12, 20, 22, 24, 54, 64, 65; ispravnic în acte domnești 16, 19; judecă pricină 227.
 Neagoe (Negoe) <diferiți> cumpără parte în: Bilogești și loc de vie 117; ~ în Cioroiu 24.
 Neagoe, diac mic, scrie acte domnești 35, 45, 219.
 Neagoe <diferiți> din: Dălbănești, martor 22; ~ din Pleșoi, hotarnic pentru Bucuviciorul 76; ~ din Vernești, martor 26.
 Neagoe, fiicele sale în pricină pentru Sălcuța (menț.) 3.

- Neagoe, fiul lui Baba și frate cu Drăghici, în pricină pentru vii în Leurdeni și Mușești 178.
- Neagoi, fiul lui Turcul și frate cu Cirstea, întărit peste parte în Gloduri 200.
- Neagoe, frate cu Ion și Radul, cumpără parte în Tudorești 177.
- Neagoe <diferiți> întărit peste parte în: Berislăvești 245; ~ în Bonteni 6; ~ în Fierești 119; ~ în Gorbăneasca 207.
- Neagoe, jupan <din Mărgineni, fiul lui Drăghici vornic>, stăpin în Blagodești (menț.) 149.
- Neagoe, logofăt, ginerele din Stan clucer, stăpin în Brădășani 116.
- Neagoe, popă cu parte în Cobia 229.
- Neagoe, slugă domnească, cu ceata lui, stăpin în Bodiștii Mici 209.
- Neagoe, slugă domnească, ginerele lui Mihnea din Bădeni, stăpin 246.
- Neagoe, tatăl lui Frăgoi, Radul și Fiera șchiopul; fiii săi vind parte în Balaci (menț.) 167.
- Neagoe, țigan boieresc 192.
- Neagoe, vătaful marelui ban, martor 157.
- Neagoe <diferiți> vinde parte în: Haref 49; ~ în Băiași 29; ~ în Runcu 121.
- Neagoe, vornic mare în sfatul domnesc 172—175, 177, 179, 180, 183, 185, 186, 189, 192, 194—200, 202—210, 212—221, 224—226, 228, 230—233; ispravnic în acte domnești 174, 176, 179, 181, 183, 186, 187, 197, 209, 213, 216, 217, 219, 224, 226, 230.
- <Neagoe> Basarab (Băsărab, Băsărabă), domn al Țării Românești <1512—1521> 2, 153, 186; soțul domnei Despina, tatăl doamnei Roxanda 138; stăpin 12, 106, 195; donator la Mitropolie 12, 106; acte menționate de la ~ 47, 83, 89, 99, 104, 105, 124, 181.
- Neagomir din Plăviceni, tatăl jup. Vlădaia, familie; cu parte în Pietroșani 174.
- Neagomir, întărit peste parte în Bonteni 6.
- Neagomir, partea lui în Radovanul 52.
- *Neagomirești, sat <lg. Boteni, j. Mușcel; azi j. Argeș>, parte întărită fiicelor lui Mușat și ale lui Pascoi 95.
- Neagul, Neag:
- Neagul ban v. Neagoe.
- Neagul, diac mic, scrie act domnesc 253.
- Neagul (Neag) cumpără parte în Copăceni 146.
- Neag, fiul lui Bircă, familie; întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
- Neagul, fiul lui Borfun, familie; în pricină pentru funii în Fierești 119.
- Neagul, frate cu Dobrotă și Budul, întărit peste parte în Popeștii de pe Mociriță 104.
- Neagul, frate cu Toader ș.a., întărit peste parte în Gloduri 200.
- Neag, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
- Neagul, paharnic, frate cu jup. Stana din Stăncești, familie 148, 250; dăruiește parte în Zănoaga m-rii Mărgineni 250.
- Neagul, partea lui în Radovanul 52.
- Neagul, postelnic, ispravnic de jurători pentru Berceni 110.
- Neagul, stîna lui la Bădeni 75.
- Neagul (Neag) <diferiți> vinde parte în: Bădeni 75; ~ în Gloduri (menț.) 200; ~ în Gorbăneasca 207.
- Neagul, vornic, închină parte în Spanțov m-rii Snagov (menț.) 190.
- Neajlov v. Năjlov, pîriu.
- Necula, Nicula:
- Necula, fiii săi în pricină cu m-rea Nucet pentru un țigan (menț.) 230.
- Nicula (Nicola), grămătic, nepotul lui Nicula logofăt, stăpin în Racovița 67.
- Nicula, logofăt, martor în cartea marelui ban 157.
- Nicula, logofăt, unchiul lui Nicula grămătic, stăpin în Racovița 67.
- Necula, postelnic, hotarnic la Elhovița 128.
- Necula, slugă domnească, înfrățit în Izvirnea 137.
- Necula, țigani: boierești 35, 54; ~ m-resc 134.
- Neculce, plasa lui la Giulești 63.
- Neculce, stăpin în Izlaz, Cioroi, Momotești și de țigani 80.
- Neculcea (Niculcea) vinde în Lipov 180.
- Neculile, pîriu la Dănulești <j. R. Sărat; azi j. Buzău> 83.
- Nedelco, țigan boieresc 192.
- Nedelco, vornic mare, stăpin în Tudorești 177;
- în sfatul domnesc 1—7, 9—13, 15—22, 24—30, 32—50, 52—58, 60—69; ispravnic în acte domnești 3, 5, 6, 17, 18, 21, 22, 27, 29, 30, 34—38, 40, 42, 43, 45, 49, 57, 58, 62, 64, 65, 69; martor 241.
- Nedelea, jupaniță, <mătușa Elinei postelniceasa>, dăruiește vii m-rii Argeș (menț. sec. XVII) 132.
- Negoști, sat <j. Gorj>, parte și vie vindută de Toleagă lui Vladul 41.
- Negoști, sat <j. Mehedinți>; în or. Baia de Aramă, parte întărită popii Ioica din Tismana 157.
- Negoști, sat <j. Prahova>, parte cu mori și rumâni întărită Mariei, jup. lui Balea pah. 91.
- Negomir v. Neagomir.
- Negovani, sat <Bascov, j. Argeș> în hotar cu Păișești 179.
- Negrași, top. (?) la Cacova <j. Vilcea>; azi Piscu Mare> 37.
- Negre, fiul jup. Stana din Stăncești v. Negre, post.
- Negre, fiul Mariei din Boteni, răufăcător; dezmoștenit 197.
- Negre, frate cu jup. Stanca și Oancea, familie; stăpin în Mihăești 60.

Negre, nepotul lui Badea vătaf, familie; vinde parte cu vie în Râzvad 22.
 Negre, portar, soțul jup. Caplea și tatăl lui Tatul, stăpîn în Rușii lui Chirtop 219.
 Negre, postelnic, fiul jup. Stana din Stăncesti, tatăl lui Cirstian post., familie 148, 250, 251; stăpîn în Băneștii de la Ruia 251; dăruiește parte în Zănoaga m-rii Mărgineni 250.
 Negre, văr primar cu Stanciul mare clucer, în pricină pentru Mihăești 60.
 Negreasca, ocină la Lipia <j. Buzău> 93.
 Negru, voievod <neidentificat> 128.
 Negruș din Cîdești, în pricină de hotar cu Urlăttoi 224.
 Negruș, întărit peste parte în Urlăttoi 224.
 Negrușul, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
 Nenciul, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
 Nenciul zălogește parte din muntele Piscanul 10.
 Neniul din Blestematele, cnezit; în pricină 122.
 Nertea v. Piscul Nurfii.
 Nestor v. Nistor.
 Nefezești <familie>, în pricină pentru Păpușariul lui Zlatco 7.
 Nica, logofăt (menț. ult.) 121.
 Nica, țigan m-resc 181.
 Nicolae Săsean, martor 188.
 Nicula v. Necula.
 Niucul <diferiți> întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
 Nișor, scriitor de acte domnești 246.
 Nișcov, sat <j. Buzău>, parte întărită m-rii Tisău, dania lui Ivăniș vornic 102.
 Nișcovul Mare (Nișcov), pîriu <afluent al Buzăului>, sat pe ~ 26, 188.
 Nișcovul Mic, pîriu <Nișcovul Sec> la Vernești <j. Buzău> 26.
 Novac cumpără parte în Lipov 180.
 Nucet (Nucetul, Sf. Gheorghe), m-re <j. Dimbovița>; sate, țigani 20, 164, 230; egumeni 20, 230.
 Nucet, sat <j. Prahova>, parte vindută de Stan spahiu ș.a. lui Șerban și Lupu 191.

O

Oană v. Mlcele lui ~ și Țara lui Oană.
 Oană <diferiți> cumpără parte în Cochinești 173.
 Oană, logofăt, stăpîn în Dudeasca și Ionești 9, 46.
 Oana, popă din Finta, scrie zăpis 23.
 Oană, stăpîn în Mihăești, Bășenești și Jigorenii 40.
 Oană, stolnic, stăpîn în Ionești 46.
 Oană, unchiul lui Nan, partea lui în Măxineni (menț.) 215.
 Oancea, Oancea:
 Oancea din Pojorite vinde ogor 173.

Oancea, fiul lui Badea din Găvănești, în pricină pentru averile lui Vlaicul f. mare log. 130.
 Oancea, fiul lui Drăgoi, familie; întărit peste părți în Plenița și Piatra 25.
 Oancea, frate cu jup. Stanca, nepot jup. Vișa, stăpîn în Mihăești 60.
 Oancea <diferiți>, întărit peste parte în: Gorbăneasca 207; ~ în Popești de pe Mocioriță 104.
 Oancea, nepotul lui Margine sluger, întărit în Dănulești 83.
 — Oancea, partea lui în Mirilița (menț.) 115.
 Oancea pierde părți în Vălenii de Sus și Năieni, pentru furt 102.
 — Oancea, partea lui în Radovanul 52.
 Oancea, pitar tatăl lui Isup, familie; stăpîn în Purcărenii și Berceni cu vii, mori și țigani (menț.) 110.
 Oancea (Oancea) scrie act domnesc 10, 152.
 Oancea, stăpîn în Aninoasa cu mori, munte și rumâni 254.
 Oancea, tatăl lui Dan, vinde vie cu loc în Modruzești 21.
 Oancea (Oance) <diferiți> vinde parte în: Cioroiu (menț.) 24; ~ în Cochinești 173; ~ în Mănița 116; ~ în Prădălicești 63; ~ cu rumân în Boteni 197.
 Obielă din Cernătești vinde vie 72.
 Obislav, sat <j. Vlașca; azi j. Dimbovița>, partea lui Hamza ban, cu rumâni, întărită m-rii Glavacioc 163.
 Obîrșie, sat <j. Romanai; azi j. Olt> 248; Obîrșia Tresiafului, parte întărită lui Bădilă ș.a. 29.
 Obîrșia, top la Mărăcini <Mărăcinele, j. Dolj> 241.
 Obîrșia lui Roșca, ~ Merșanilor, topice la Poucești <Păișești, c. Bascov, j. Argeș> 179.
 Odobeni, sat, parte vindută de Stoica lui Balotă log.; întărită lui Vlad; omor 34.
 Oești v. Uiești, sat.
 *Ohaba, sat <lg. Hobița, j. Gorj> întărit m-rii Tismana 2.
 Ohăbița, sat <Hobița, j. Gorj>, partea lui Vîlcul întărită popii Ioica din Tismana 157.
 Olt, județ; obroc anual de grîu și orz întărit m-rii Ostrov 155.
 Olt, rîu, loc „între Olturi” la balta Brîncovenilor 252, 253.
 Olteni, sat <j. Vilcea>, parte cu vie și munte întărită lui Pătru 107.
 Olteț, rîu <afluent al Oltului>, hotar al vămii de la Vilcan 125.
 Oncea v. Oancea.
 Onica, bunicul lui Oană și Micul logofeț; familie; stăpîn în Ionești (menț.) 46
 Oprea cumpără parte în Poucești 179.
 Oprea, diac mic, scrie acte domnești 49, 55, 58, 202, 204; semnează în criptogramă 49.

- Oprea din Preajva v. Oprea, sulger.
 Oprea din Vernești, martor 26.
 Oprea, fiul lui Chirtop, vinde parte în Ruși 219.
 Oprea, fiul lui Pădure log., vinde parte în Tudorești 111.
 Oprea, frate cu Danciul și Radul, vinde vie la Voinigești 94.
 Oprea, frate cu popa Radu, vinde ogoare la Negrași și Cornet 37.
 Oprea <diferiți>, în pricină: cu m-rea Valea 51; pentru Ciutura 206; pentru vaduri de moară la Miroslăvești 184.
 Oprea <diferiți>, întărit peste parte în: Gorbăneasca 207; ~ părți în Păușești și Prundeni 186.
 Oprea, partea lui în Berislăvești (menț.) 245.
 Oprea, popă, în pricină pentru Păușești și Prundeni 186.
 Oprea, popă, întărit peste parte în Turceni 158.
 Oprea, postelnic v. Oprea, sulger.
 Oprea, postelnic, hotarnic pentru Vădastra 248.
 Oprea, <rumân> din Radovanul, se răscumpără 52.
 Oprea, slugă domnească, fiul lui Țilin și frate cu Cinda, stăpîn în Budîșteni 4.
 Oprea, slugă domnească, <frate cu> Stanciul, stăpîn în Frasinul și Filiași, cu rumâni și țigani 192.
 Oprea, sulger din Preajva, frate cu Danciul post., familie; stăpîn în Găojani, Siliște, Gurbanul ș.a., cu rumâni 136, 171, 204, 207; postelnic 136, 171.
 Oprea, țigani 36, 65, 181.
 Oprea, vătaf, fiul lui Albul, frate cu Vilcan, familie; stăpîn în Cîrstienești, Văleni și Botești, cu rumâni 28, 236.
 Oprea <diferiți> vinde parte în: Mihăilești 62; ~ în Milești de Sus 159.
 Oprea, vornic, moșul lui Danciul și Oprea postelnici, stăpîn în Preajva, Găojani, Bodei ș.a. (menț.) 171.
 Oprian, țigan boieresc 216.
 Opriș, <rumân> din Radovanul, se răscumpără 52.
 Opriș <diferiți> vinde parte în: Vaidei 213; ~ în Voinigești 94.
 Orcan vinde parte cu vie în Mocoști 170.
 Orlea, sat <j. Romanai; azi j. Olt> întărit m-rii Cozia, după pricină cu megieșii 142.
 Orodul, sat <j. Mehedinți: azi j. Dolj> în hotar cu Piatra 25.
 Orșova v. Rîșava.
 Orzea, țigan m-resc 230.
 Ostrov (Nașterea Maicii Domnului), m-re de călugărițe <j. Vlcea; în or. Călimănești> sărăcită; obroc în: bani, sare, griu, orz și vin 155.
 Oxotie (Oxote) agă mare, ginerele lui Matei al Margăi, stăpîn în Bresnița și Calapăr 48, 56; ispravnic în act domnesc 66.
 Pahomie, nastavnic al m-rii Nucet 20.
 Paisie, în pomelnicul dat de Dragomir mare vornic mănăstirii Sf. Ștefan de la Meteore 118.
 Pajiște, top. la Stoenesti <j. Mușcel; azi j. Argeș> 97.
 Pană, mare stolnic, în sfatul domnesc 1-7, 9-13, 15-22, 24-30, 32-58, 60-69.
 Panga, postelnic, hotarnic la Șușani 31.
 Paraschiva, jupaniță vinde parte în Birca 166.
 Paraschiva, partea lui în Micești (menț.) 13.
 Parascheva, popă, tatăl popii Oana din Finta (menț.) 23.
 Paraschiva, tatăl lui Mihai și Ghiorma, întărit peste părți cu vie în Vernești 26.
 Paraschiva, țigani 45, 228.
 Paraschiva, țigancă 67.
 Pardos, pisc la Dănulești <j. R. Sărat; azi j. Buzău> 83.
 Parîngul, munte 68.
 Parfenie, întărit peste funii în Fierești 119.
 Parușul, top. la balta Săltava <j. Ialomița> 126.
 Pascol (Pascu), fiul Stanei și tatăl Ancăi, familie; întărit peste parte în Neogomirești 95.
 Pascu <diferiți> cumpără parte în: Cioroiu 24; ~ în Plășcoi și Gugești 165.
 Pașadia, paharnic <Radul ~>, ginerele Alexandrei, ține zălog parte în Topoloveni 20.
 Patriarh, logofăt, scrie act domnesc 5.
 Pădure, logofăt, tatăl lui Oprea care vinde în Tudorești (menț.) 111.
 Pădureți, sat 221.
 Păișești v. Poucești, sat.
 Păpușa, munte <j. Gorj> 68.
 *Păpușariul lui Zlăfco, sat <lg. Merișani, c. Dobrotești, j. Teleorman>, parte întărită Codeșeștilor ș.a. 7.
 Părlaci, întărit peste parte în Turceni 158.
 Păsa, slugă domnească, cu ceata lui, stăpîn în Bodeiștii Mici 209.
 Păsulea, partea lui în Gomoești 93.
 Păfîrlage, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău> părți întărite lui Sibiu ș.a. 69.
 Pătrașco peviuod v. Petrașco cel Bun, domn.
 Păfru, Pefru:
 - Pefru (Pitru), armaș, frate cu Bucșă medelnicer, stăpîn în Dănulești 83.
 Păfru, ban <din Băleni>, hotarnic 169; cu însărcinări ale marelui ban 227.
 Păfru cumpără parte în Cioroiu 24.
 Păfru dăruiește moară Episcopiei de Buzău 109.
 Păfru (Petru) <diferiți> din: Livezi, martor în cartea marelui ban 151, 157; ~ din Lumineni, în pricină pentru Virleți 88; ~ din Sumărinești v. Păfru, slugă domnească.

- Păfru**, <fiul lui Dragomir vornic> în pomelnicul dat Mitropoliei 243.
- Păfru**, frate cu Idul, cumpără ocnă de piatră <la Vaidei> 213.
- Păfru**, frate cu Ivan, vinde parte cu vie la Vaidei 213.
- Păfru**, găletar, vinde ogor la Curpen 213.
- Păfru**, în pricină pentru Stănești 189.
- Păfru** <diferiți> întărit peste parte în Turceni 158.
- Păfru** <diferiți> partea lui în Radovanul 52.
- Păfru** (Petru) scrie acte domnești 6, 85, 89, 110, 122.
- Păfru**, slugă domnească, cumpără în Bălești, la vreme de foamete 240.
- Păfru** (Petru), slugă domnească din Sumărești, cumpără părți cu vad de moară, vii, munte și locuri de stupini la Mihăilești 62.
- Păfru**, țigan m-resc 228.
- Păfru** <Avaiu>, stăpin de locuri, vii și parte de munte în Olteni și Bujorani 107, 161.
- **Pefru** <cel Tinăr> (Pătru), domn al Țării Românești <1559—1568>; herțeg al Amlășului și Făgărașului 20, 54; stăpînitor al Podunaviei 59; fiul lui Mircea Ciocbanul: passim; nepotul lui Radu cel Mare 68; rudă cu Alexandru Lăpușeanu 54; luarea domniei 169; dă acte: passim; menționat 93, 97, 104, 135, 150, 154, 172, 178, 182, 189, 195, 227, 244, 245; acte menționate de la ~ 88, 95, 99, 116, 119, 130, 134, 147, 149, 202, 205.
- **Pefru** Cercel, domn al Țării Românești <1583—1585> 20.
- Păfru** Grăunță (Pătru), tatăl lui Vintilă ș.a., partea lui în Ștefănești 220.
- Păfru** Șterpul (Pătru), stăpin al m-rii de la Podure, familie 21.
- **Pefru** <Șchiopul>, domn al Moldovei <1574—1579, 1582—1591>, frate cu Alexandru Mircea și unchiul lui Mihnea Turcitul; în pomelnicul m-rii Preobrajnia de la muntele Sinai 235.
- Păișești** v. **Poucești**, sat.
- Păuna**, țigancă boierească 216.
- Păuneasca**, moșie la Obirșia Trestiatului <Obirșia, j. Romanați>; azi j. Olt> 29.
- Păușești**, sat <j. Vilcea>, parte întărită lui Radul ș.a. 186; probabil același: **Poucești** 112.
- Perinca** scrie acte domnești 146, 245.
- Perișorul**, sat <Perișor, j. Dolj> întărit lui Ștepan f. mare clucer 241.
- Petrașco** <cel Bun> (Pătrașco), domn al Țării Românești <1554—1557> 56, 81, 95, 98, 148, 214, 250, 251; cumnat cu Balea pah., familie 91; acte menționate de la ~ 21, 86, 92, 102, 108, 110, 111, 130, 134, 147, 186, 248.
- Petreasa**, în pricină cu nepoții lui Pătru Șterpul pentru m-rea de la Podure 21.
- Petreman**, spătar, stăpin în Cirna 241.
- Petreșți**, sat <~ de Vărsături, j. Gorj>; azi în mnc. Tirgu Jiu> 19, 117.
- Petrișor**, partea lui în Radovanul 52.
- Petroșani** v. **Pietroșani**, sat.
- ***Petrovița**, sat <probabil lg. Breznița-Ocol, j. Mehedinți> întărit m-rii Tismana 141.
- Petru** v. **Pătru**.
- ***Piatra**, sat <lg. Orodol, j. Mehedinți>; azi j. Dolj> notare; parte întărită lui Drăgoi ș.a. 25; ~ a Nanului 25.
- Piafra**, top. la Balta Saltava <j. Ialomița> 126.
- Piatra**, top. la ***Cornenii** din Coastă <lg. Lunca, j. Ialomița> 239.
- Piafra**, top. la ***Gurbanul** <probabil lg. Stănești, j. Vlașca>; azi j. Giurgiu> 204.
- Piatra**, top. la **Poucești** <Păișești, c. Bascov, j. Argeș> 179.
- Picior** v. **Sfoica Picior**.
- Pietrari**, sat <j. Dimbovița> 75.
- Pietrile**, sat <probabil Pietrele, j. Vlașca>; azi j. Giurgiu> întărit nepoatelor lui Șuica vornic 216.
- Pietroasa**, piriu la Cobia <j. Dimbovița> 229.
- Pietroșani**, **Petroșani**:
- Pietroșani**, sat <probabil j. Argeș> 211.
- **Petroșani**, sat <Pietroșani, j. Prahova> întărit cu mori și rumâni jup. Maria, sora lui Pătrașco cel Bun 91.
- Pietroșani**, sat <j. Vlașca>; azi j. Teleorman> cu baltă; parte întărită lui Mihail ban după schimb cu fiica lui Neagomir din Plăviceni 174.
- Pisc**, top. la Mărăcineni <j. Mușcel și Pădureț>; azi j. Argeș, în mnc. Pitești> 249.
- Piscani**, sat <j. Mușcel și Pădureț>; azi j. Argeș> 10, 35; parte cu mori și vii întărită lui Vlaicul log. 130.
- Piscanul**, munte <la Berevoești, j. Mușcel și Pădureț>; azi j. Argeș>, părți întărite lui Vlaicul log. și fratelui său Mihnea 10.
- Piscul** Glodului, top. la Budișteni <j. Mușcel și Pădureț>; azi j. Argeș> 4.
- Piscul** Gorunetului, top. la Obirșia Trestiatului <Obirșia, j. Romanați>; azi j. Olt> 29.
- Piscul** Lung, top. la Budișteni <j. Mușcel și Pădureț>; azi j. Argeș> 4.
- Piscul** Lupului, top. la Bădeni și Runcu <j. Dimbovița> 75, 121.
- Piscul** Nertii, **Piscul** Pleșii, topice la Săseni <j. Buzău> 188.
- Piscul** Scurfu, **Piscul** Tilharilor, topice la Poucești <Păișești, c. Bascov, j. Argeș> 179.
- Piscul** Turcilor, top. la Seaca 183.
- Piscul** Ursului, top. la Budișteni <j. Mușcel și Pădureț>; azi j. Argeș> 4.
- Piscul** Ursului, top. la Săseni <j. Buzău> 188.
- ***Pisculești**, sat <lg. Cosimbești, j. Ialomița> 88.
- Pișești**, oraș; grec 178; moară a lui Ivașco mare armaș 78.
- Piriu** m-re v. **Potoc**, m-re.
- Pirlea** scrie act domnesc 203.

- Pîrlog**, rumân din Stoenesti, cu delniță 97.
Pîrșanul v. Manea Pîrșanul.
Pîrșan vinde parte în Gănești 23.
Pîrvul, ban <Craiovescu, fiul lui Pîrvu vornic>, hotarnic (menț.) 1.
Pîrvul, partea lui în Radovanul 52.
Pîrvul, tatăl Dobrei, Miliței ș.a. cu parte în Sălcuța (menț.) 3.
Pîrvul, vătaf mare, stăpîn în Stoenesti cu vad de moară și rumâni 97.
Pîrvulești, familie, în pricină cu m-rea Tismana 2.
Plaiul Cioarăii, top. la *Bilogești <lg. Petrești, j. Gorj> 117.
Plaiul Curmăturii, top. la Runcu <j. Dimbovița> 121.
Platețul, baltă <j. Dolj> întărită cu vamă din pește m-rii Tismana 103.
Plaviț, podul lui pe apa Rimnicului <Sărat> 83.
*Plăcicoi (Plășcoi), sat <Brădeanca, j. R. Sărat; azi j. Brăila>, parte întărită lui Pascu ș.a. 165; parte întărită jup. Neacșa 217.
Plăș, slugă domnească, stăpîn în Bodieștii Mici 209.
Plăviceni, sat <j. Romanați; azi j. Olt> 174.
Pleașa Lupului, top. la Milești <j. Dolj> 1.
Plecicoi v. Plăcicoi, sat.
Plenița, sat <j. Mehedinți; azi j. Dolj>, parte întărită lui Drăgoi ș.a. 25; ~ Țirgo-șteanului, parte întărită lui Drăgoi 25.
Pleșa v. Piscul Pleșii, top.
Pleşco, partea lui în Frâsinetul de Cîmp 203.
*Pleşești, sat <lg. Văleni, j. Argeș>, parte întărită nepoatelor lui Șuica vornic 216.
Pleşoi, sat <j. Dolj> 76.
Ploești, <oraș> 33.
*Plopeni, sat <lg. Măxineni, j. R. Sărat; azi j. Brăila>, popă 196.
Plopi, top. la Poucești <Păișești, c. Bascov, j. Argeș> 179.
Pobrata, m-re <Probota, j. Suceava> 217.
Pocruia, sat <j. Gorj> întărit m-rii Tismana 2.
Podar v. Stroe Podar.
Podeni, sat <j. Argeș>, parte întărită nepoatelor lui Șuica vornic 216.
Podul lui Plaviț, top. la Dănulești <j. R. Sărat; azi j. Buzău> 83.
Podunavia, în titulatura domnului Țării Românești 59.
Podure, m-rea de la ~ <probabil Podeni, j. Prahova> 21.
Poenari, cetate <j. Argeș>, boier întemnițat la ~ 20.
Poeni, sat <Poienile, j. Săcuieni; azi j. Buzău> în pricină de hotar cu satul Cislău 198.
Poganu, sat <j. Olt>, parte întărită m-rii Iezer 231.
Pogonești (Pogănești), sat 4, 22, 103, 140.
Pogorișul Porcilor, top. la Săseni <j. Buzău> 188.
Poiana, sat <c. Perișani, j. Argeș; azi j. Vilcea> 27.
Poiana Boței, top. la Radovan <j. Dolj> 52.
Poiana Cerbului, top. la Dănulești <j. R. Sărat; azi j. Buzău> 83.
*Poiana Ciolanului, sat (?) <Aurești, j. Vilcea> întărit m-rii Dobrușa, dania jup. Radul și Badea pah. 181.
Poiana Crastavițelor (?), top. la Dănulești <j. R. Sărat; azi j. Buzău> 83.
Poiana cu Spinii, top. la Seaca 183.
Poiana Muntinului, top. la Dănulești <j. R. Sărat; azi j. Buzău> 83.
Poienile v. Poeni, sat.
*Pojarite, sat <probabil lg. Cochinești, j. Argeș> 173.
Poltea, țigan boieresc 91.
Popescul v. Albul Popescul.
Popești de pe Mociorăță, sat <j. Prahova; azi în mnc. Ploiești>, părți întărite lui Oancea ș.a. 104.
Popița, logofăt scrie cartea marelui ban 151.
Porțile de Fier <j. Mehedinți> limită a vămii de la Vilcan 125, 193.
Pospaiu cumpără parte în Gorbăneasca 207.
Pofil, sat <Potelu, j. Romanați; azi j. Olt>; metoh de lingă ~ întărit m-rii Bistrița 66.
Potoc (Potocu), m-re <Butoiu, j. Dimbovița>, întărire pentru sat 223; în pricină pentru balta Celeiul 124; în trad. sec. al XVII-lea: Bufoiul, închinată Mănăstirii Sf. Ștefan de la Meteore; egumen 118.
Poucești 112 v. Păușești, sat.
Poucești, sat <Păișești, c. Bascov, j. Argeș>, parte întărită lui Băncilă ș.a. 179.
Praova, rîu <Prahova>, sat și vad de moară pe ~ 184.
Pravăț, frate cu Stănimir, vinde parte cu vie în Lipia 93.
Pravilă v. Ion Pravilă.
Pravițe, top. la Runcu <j. Dimbovița> 121.
*Prădălicăești, sat, parte cu baltă vindută de Oancea lui Badiul ș.a. 63.
Prădești, sat (?) întărit m-rii Mușești 205.
Preajva, sat <Preajba, j. Vlașca; azi j. Teleorman> 204, 207; parte cu rumâni întărită lui Danciul și Oprea postelnici 136, 171.
Preda, fiul lui Pătru Grăunță, familie: vinde parte în Ștefănești 220.
Preda, partea lui în Radovanul 52.
Predești, top. (?) la Cacova <j. Vilcea; azi Piscu Mare> 37.
Predoaia, jupanița <lui Preda ban>, în pricină pentru Calapor 48.
Preia, fiica lui Dan, în pricină pentru Miri-lița 115.
Preotesele v. Profesele, sat.
Preotești, Preufești:
 — Preufești, sat 163.
Preotești, sat <j. Vilcea> în pricină de hotar cu satul Șușani 31.
Preslop, munte <Prislop, probabil j. Argeș; azi j. Vilcea>, parte întărită m-rii Glavacioc 87.
Pribeagul, partea lui în Bădeni (menț.) 246.

Pribil, frate cu Catalina din Bujoreni, cumnat cu Hacica 161. .
 Pria, nepoții săi, Alăman și Zăgan, vind în Bucsa (menț.) 152.
 Prihodiștea, top. la Mileștii de Jos (j. Dolj) 1.
 Prilaz, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
 *Prilepețu, sat (lg. Breznița — Ocol, j. Mehedinți) întărit m-rii Tismana 141.
 *Priofesele, sat (lg. Mărgineni, j. Vilcea) în pricină de hotar 151.
 Pripoare, top. la Poiana (c. Perișani, j. Argeș; azi j. Vilcea) 27.
 Prislop v. Preslop, munte.
 Probota v. Pobrata, m-re.
 Prodan, fiul lui Vilcan și frate cu Stancul, în pricină pentru Tudorești 111.
 Prodea v. Dumitru Prodea.
 Pruncea, tatăl lui Bălan și Lațco, bunicul lui Mihnea; partea lui în Bădeni (menț.) 86, 246.
 Prund, top. la Poucești (Păișești, c. Bascov, j. Argeș) 179.
 Prundeni, sat (j. Vilcea), parte întărită lui Radul ș.a. 186.
 *Prundul, sat (probabil lg. Căzănești, c. Ghioroiu, j. Vilcea) întărit fiicei lui Firtat vornic 145.
 Pucheni, sat (j. Prahova) 210.
 Pudregeasca, funie la Balaci (j. Teleorman) 167.
 *Pulați, sat (probabil lg. Tisău, j. Săcuieni; azi j. Buzău), parte întărită m-rii Tisău, dania lui Ivăniș vornic 102; parte întărită jup. Neața 217.
 Puntea Fefelor, top. la Bărcănești (j. Prahova; azi în mnc. Ploiești) 210.
 Purcăreni, sat (j. Muscel; azi j. Argeș) 234; parte cu mori întărită lui Codrea log. și jup. Anca 110.
 Pusfierul vinde parte în Ionești (menț.) 46.
 Puțrida, sat (j. R. Sărat; azi Livada, j. Buzău), părți întărite lui Bucșă vornic și Petru armaș 83.
 Puțul lui Samoilă, top. în hotarul m-rii de la Podure (probabil Podeni, j. Prahova) 21.

R

Racoți, sat (j. Gorj) părți cu vii dăruite de popa Miinea m-rii Tismana 162.
 Racovița, sat (j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș, în mnc. Pitești), parte cu mori, vii și țigani întărită lui Vlaicul log. 130.
 *Racovița, sat (lg. Gogoșari, j. Vlașca; azi j. Giurgiu), părți întărite lui Nicula log. și Nicula grămătic 67.
 Rada din Cochinești vinde parte 173.
 Rada (din Tătulești, fiica jup. Chicoș și jup. lui Oprea sulger), vinde în Plășcoi și Gugești (menț.) 165.
 Rada, fiica lui Vladul portar, nepoata lui Șuica vornic, (jup. lui Balea portar), familie; stăpină în Pietrile, Dedilovul,

Voicești ș.a., cu miori, vii, rumâni și țigani 216.
 Rada, fiica Stanei, familie; în pricină pentru Negomirești 95.
 Rada, jupaniță, bunica (?) lui Dragomir log. ș.a., dăruiește parte în Izvirna cu vii, rumâni și țigani m-rii Tismana 32, 100.
 Rada vinde parte în Gorbăneasca 207.
 Radila, munte (j. Prahova), stinitul boieresc întărit m-rii Snagov 73.
 Radomir, partea lui în Radovanul 52.
 Radoslav cumpără parte în Lipov 180.
 Radoslav, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
 Radovan (Radovanul), sat (j. Dolj), hotare; părți răscumpărate de la domn și întărite lui Moșul ș.a. 52.
 Radul armaș mare (f.) v. Radul Scurtul,
 Radul, clucer (Furcă), tatăl lui Ivașco mare stolnic și Albul clucer; dăruit de Radul Paisie cu satul Uriți (menț.) 98.
 Radul cu ceata lui, în pricină pentru Bresnița 56.
 Radul (diferiți) cumpără parte în: Bădeni 75; ~ în Cochineștii de Sus 173; ~ în Liseni 11; ~ în Poucești (Păișești) 179.
 Radul (diferiți) din: Boldești v. Radul, stolnic; ~ din Ciumești, nepotul lui Badea vătaf, familie; vinde parte cu vie în Răzvad 22; ~ din Drăgoești v. Radul, log.; ~ din Mărgineni v. Radul, post.; ~ din Micești, în pricină cu m-rea Mușetești 13; ~ din Poucești v. Radul, vornic; ~ din Roșia v. Radul, jupan și Radul, fiul jup. Anca; ~ din Sălătruc v. Radul Scurtul; ~ din Sulimanul, în pricină pentru Mărcăcinenii Cracei 153; ~ din Șchiopeni, în pricină pentru Somești 196.
 Radul (Radu), fiul jup. Anca, nepotul jup. Radu din Roșia, stăpin în Stîlncioara 169; probabil același: Radul, nepotul jup. Rada, familie; stăpin în Izvirna 100, 169.
 Radul, fiul lui Badea din Găvănești, în pricină pentru averile lui Vlaicul f. mare log. 130.
 Radul, fiul lui Borșun, familie; în pricină pentru Fierești 119.
 Radul, fiul lui Călin și frate cu Neața, cu parte în Poucești (Păișești) 179.
 Radul, fiul lui Chiciul, familie; întărit în Virleți 88.
 Radul, fiul lui Drăghici f. mare spătar, frate cu Drăghici v. Radul, post.
 Radul, fiul lui Manea, întărit peste parte în Gloduri 200.
 Radul, fiul lui Neagoe, frate cu Frăgoi și Fiera șchiopul, vinde parte în Balaci 167.
 Radul, fiul lui Teica pierde ocină în Timboești, pentru furt 215.

- Radul**, fiul lui Șarbă, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
- Radul**, fiul lui Vladul din Tătulești, martor la întocmire 217.
- Radul**, fiul lui Voico, familie; vinde în Tămășești 133.
- Radul**, fiul Lupeiasei, cu vii în Mihăilești și Sumărinești 62.
- Radul**, fiu vitreg al lui Băncilă, înfrățit în Poucești <Păișești> 179.
- Radul**, fiu vitreg al lui Coresi log., familie; înfrățește în Bărcănești 53.
- Radul**, frate cu Dragomir ș.a., cumpără parte cu mori, dîrstă și rumâni în Aninoasa 254.
- Radul**, frate cu Dragomir și Vladul, întărit în Virleți 88.
- Radul**, frate cu Ion și Neagoe, familie; cumpără parte în Tudorești 177.
- Radul**, frate cu Oprea și Danciul, vinde vie în Voinigești 94.
- Radul**, frate cu Ștefan, vinde parte în Frăsinețul de Cîmp 203.
- Radul**, globnic, țigan boieresc 211.
- Radul**, în pomelnicul dat de Dragomir mare vornic Mănăstirii Sf. Ștefan de la Meteore 118.
- Radul** <diferiți>, în pricină pentru: Gloduri 200; ~ pentru Virleți 5.
- Radul** <diferiți>, întărit peste parte în: Gorbăneasca 207; în Gloduri 200; ~ Păușești și Prundeni 186; ~ în Turceni 158, 225; ~ în Virleți 88.
- Radul**, jupan, dăruiește m-rii Dobrușa satul Crivina, Poiana Ciolanului și țigani (menț.) 181.
- Radu**, jupan din Roșia, tatăl jup. Anca, familie (menț.) 169.
- Radul**, logofăt <~ al lui Mandea din Stăncești> cetropește satul Băneștii la Ruia 201.
- Radul**, logofăt <mare> din Drăgoești, vinde țigancă 67; probabil același: Radul, logofăt dăruiește lui Stoican parte în Ciutura, pentru slujbă 206.
- Radul**, logofăt mare în sfatul domnesc v. Radul Mihăescul.
- Radul**, logofăt, martor 241 v. Radul Mihăescul.
- Radul**, logofăt, scrie act domnesc 165.
- Radul**, megiaș martor pentru Gănești 23.
- Radul**, nepot de frate lui Margine sulger, stăpîn în Dănulești 83.
- Radul**, nepotul jup. Rada v. Radul, fiul jup. Anca.
- Radu**, paharnic mare 149 <eroare> v. Radul Mihăescul, mare log.
- Radul** <diferiți> cu parte în: Bădeni 17; ~ în Păușești și Prundeni, donator la m-rea Govora (menț.) 186; în Radovanul 52; ~ în Vlăduța (menț.) 223.
- Radul**, pitar, stăpîn în Văselați, Gabrov, Găvăneștii de Jos și de țigani 45.
- Radul**, pîrcălab, cumpără parte în Cioroiu 24.
- Radul**, popă din Cîndești 224.
- Radul**, popă, frate cu Stoichină, familie; cumpără părți în Cacova 37.
- Radul**, postelnic, fiul lui Matei <tan> din Caracal, familie; stăpîn în Comoșteni, Marmurele, Măceșel ș.a. cu bălți 120; probabil același: Radul (Radu), postelnic, stăpîn în Bocoviciorul 76.
- Radul**, postelnic din Mărgineni, fiul lui Drăghici f. mare spătar, familie; dăruiește satul Corneni m-rii Mărgineni 147, 238.
- Radul**, rumân din Stoenesti, cu delniță 97.
- Radul**, spătar, frate cu Șarbu, stăpîn în Dănulești 83.
- Radul**, stolnic <mare> din Boldești, fiul jup. Maria; dăruiește țigani Episcopiei de Buzău (menț.) 156.
- Radul**, tatăl lui Bran, întărit în Runcu 121.
- Radul**, tatăl Stoicăi, întărit în Bălțați 185.
- Radul**, țigani: m-rești 181, 228; ~ boierești 54, 91, 192, 216; zătar, al Episcopiei de Buzău 156.
- Radul** <diferiți> vinde parte în: Haref 49; ~ Milești 159; ~ din muntele Piscanul 10; ~ în Stirmina 14; ~ în Tudorești 111; ~ în Voinigești, cu vie 94.
- Radul** voievod 13, 195 v. Radul de la Afumați.
- Radul** voievod 60, 104, 113, 130, 134, 182, 234, 240 v. Radul Paisie.
- Radul** voievod „care a pierit la Rîmnic“ v. Radul de la Afumați.
- Radul** voievod Călugărul v. Radul Paisie.
- Radul** voievod cel Bătrîn, ~ cel Bun și 20, 87, 99, 164, 175, 190, 201 v. Radul cel Mare.
- Radul** voievod cel Bătrîn, fiul lui Vlad vv. v. Radul cel Frumos.
- Radul** voievod, fiul lui Vlad voievod v. Radul cel Frumos și Radul cel Mare.
- Radul** voievod, tatăl jup. Maria și al lui Pătrașco vv. v. Radul Paisie.
- Radul**, vornic din Poucești, tatăl lui Dumitru (menț.) 112.
- Radul**, vraciul, în pricină pentru Brădășani 116.
- Radul** al lui Mandea v. Radul, log.
- Radul cel Frumos** (Radul cel Bătrîn), domn al Țării Românești <1462 — 1475>, fiul lui Vlad Dracul; act menționat de la ~ 99.
- Radul** <cel Mare> (Radu, Radul cel Bătrîn, ~ cel Bun), domn al Țării Românești <1495—1508> 119, 223, 238; fiul lui Vlad Călugărul, <bunicul> lui Petru cel Tânăr 68, 151; donator la m-rile Glavacioc și Tismana 87, 175; acte menționate de la ~ 20, 68, 87, 99, 151, 164, 190.
- Radul** <de la Afumați>, domn al Țării Românești <1522—1528>; donator 255; acte menționate de la ~ 13, 105, 195; „pierit“ la Rîmnic 105, 255.

- Radul Furcă v. Radul, clucer.
- Radul Mihăescul (Radul), mare logofăt, nepotul jup. Viltur 89; in sfatul domnesc: mare logofăt 82, 83, 86—89, 91—98, 99, 100, 102—104, 106—108, 110—113, 115—117, 119—121, 123, 124, 126—131, 133, 134, 136—138, 140—150, 152—154, 156, 158—166, 168—171; f. mare logofăt 185; ispravnic in acte domnești 70, 80, 82, 83, 86—89, 91—96, 98, 100, 102—106, 108, 110, 112, 113, 115, 119, 122—124, 126—131, 133, 135, 136, 140—150, 152, 153, 162—164, 169—171; martor 241; <eroare>: paharnic in sfatul domnesc 149.
- Radul <Paisie> (Radul Călugăru), domn al Țării Românești <1535—1545> 17, 39, 106, 113, 130, 184, 200, 204, 240; tatăl lui Pătrașco cel Bun, socrul lui Balea pah. 91; dani: unei m-ri 134; unor boieri 98, 207; acte menționate de la ~ 2, 60, 88, 104, 110, 116, 134, 145, 182, 234.
- Radul Pașadia v. Pașadia, pah.
- Radul Scurtul (Radul) din Sălătruc, f. mare armaș, vinde pădure in Areș 214; martor 217; ispravnic 72.
- Radul Tășfăbeanul (Radul), stăpin in Păușești și Prundeni (menț.) 186.
- Rae, partea lui in Budeșteni 4.
- Raina, soră vitregă cu Albul, Armeanca și Boba, in pricină pentru Căminești 96.
- Raino, țigan boieresc (menț.) 91.
- Ralea cumpără parte in Lipov 180.
- Ratea cumpără loc in Ciocchineștii de Jos 173.
- Răciu, partea lui in Budeșteni 4.
- *Răclușa, sat <Amărăștii de Jos, j. Romanai; azi j. Dolj> întărit jup. Calea 255.
- Rădlvoe din Udați vinde parte in Leu-tești 39.
- Răian v. Bășiceaua lui Răian.
- Rătivoești, sat <Retevoiești, j. Mușcel; azi j. Argeș> 35.
- Răzmiriță, gramătic, scrie acte domnești 150, 201.
- Răzvad (Răzvadul), sat <j. Dimbovița; azi in mnc. Tirgoviște> 217; părți cu vii și vinărici întărite lui Ivan mare log. 22.
- ...reca scrie act domnesc 11.
- Recea v. Riacea, sat.
- *Recica, sat <lg. Dăbuleni, j. Romanai; azi j. Dolj> întărit cu bălți și girle jup. Calea a lui Detco mare armaș 140.
- Retevoiești v. Rătivoești, sat.
- Riacea, sat <Recea, j. R. Sărat; azi j. Buzău> în hotar cu Dănulești 83.
- Rîmnic, episcopie (menț. 1792) 143.
- Rîmnic, oraș domnesc <Rîmnicu Vilcea> 58; in hotar cu Vlădești <18>; vinărici întărit m-rii Ostrov 155; Radu <de la Afumați>, „pierit“ la ~ 105, 255.
- Rîmnic, riu <Rîmnicu Sărat>, sat pe ~ 83.
- Ripa Bontii, top. la Dănulești <j. R. Sărat; azi j. Buzău> 83.
- Rișava <or. Orsova, j. Mehedinți>, hotar către Transilvania 128, 141.
- Riul Doamnei, riu <afluent al Argeșului>, sat pe ~ 249.
- *Rogojina, sat <lg. Bătășani, j. Vilcea>, parte întărită lui Stanciul ș.a. 151.
- *Rogozești, sat <probabil lg. Tirgșor, j. Prahova>, parte cu vad de moară întărită lui Văsiu cel bătrîn din Tirgșor 212.
- Roman schimbă loc de casă in Băiași 27.
- Roman vinde parte in Sămăileni 218.
- *Românești (Rumânești) pe apa Argeșului, sat <probabil j. Dimbovița> pierdut de Țintea armaș pentru hicleiie; dăruit de domn lui Vlad post. 247.
- Românești, sat <Romanesti, j. Vilcea>, hotare; părți întărite lui Drăghici și Stan 154.
- Romeri (Adormirea), m-re zidică de craiul Ștefan 59; dăruită de Petru cel Tânăr cu obroc in bani 59.
- Roșca v. și Obirșia lui Roșca, top.
- Roșca, fiii săi stăpini in Leurdeni și Mușe-tești (menț.) 178.
- Roșca, in pricină pentru Păpușariul lui Zlatco 7.
- Roșca, „moșul“ satului Milești 1.
- Roșcodan vinde parte in Cacova 37.
- Roșiia, sat <probabil Roșia Jiu, j. Gorj> 169.
- Roată, Roteanul v. Stan Roteanul.
- *Roteni, sat <lg. Pasărea-Boltași, j. Ilfov; azi Ștefănești, Sect. agr. Ilfov> 194.
- Rofundul, top. la Sălătruc <j. Argeș> 236.
- Roxanda (Ruxanda), doamna, fiica lui Neogoe Basarab și mama jup. Samfira 138, 220; in pricină pentru zestrea verei sale, jup. Despina 113; danie unui boier, pentru slujbă 15, 113.
- Rudeni, sat <c. Șuici, j. Argeș> 28.
- Ruia, top. la Bănești <j. Vlașca; azi j. Dimbovița> 105, 201, 251.
- Ruja, partea lui la Bădeni 17.
- *Rumceni (Rumciani, Runceni), sat <Marginea Pădurii, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 122, 160, 187, 198.
- Rumeli, provincie <Rumelia, Grecia> 118.
- Rumpa, top. la Seaca 183.
- Rumta, top. (?) la Miroslăvești <j. Prahova> 184.
- Runcul, sat <j. Dimbovița>, cotropit de Tudor log. și Dragomir vist.; întărit lui Radu ș.a. 121.
- *Runcu, sat <lg. Bărăști, c. Colonești, j. Argeș; azi j. Olt> 217.
- Rupta v. Rumta, top.
- Rusa, mama lui Vlad și a Vișei, cu părți în Gomoești, Bălișoara și Groșani 93.
- Rusa, țigancă boierească 211.
- Rusin, stăpin in Sămăileni și de țigani 218.
- Rusin, țigan boieresc 54.
- Rusul vinde ogor in Vaidei 213.

*Ruși lui Chirtop, sat <lg. Lazuri, j. Dimbovița>, hotare; întărit lui Negre portar 219.
Ruxanda doamna v. Roxanda.

S

Sahat, hotarul lui la balta Saltava 126.
Salce, top. la Filiși <j. Dolj> 192.
Salcea, top. la *Corneni din Coastă <lg. Lunca, j. Ialomița> 239.
Samfira, jupaniță, fiica doamnei Roxanda, nepoata lui <Neagoe> Basarab, familie 113, 138, 220; stăpînă în Ulița, Bujorani, Drăgoești s.a. 113.
Samoilă v. Puțul lui Samoilă.
Sarul, fiul lui Chiciul, familie; întărit în Virleți 88.
Satul lui Bădilă, sat în hotar cu Obîrșia Trestiatului <j. Romanați; azi j. Olt> 29.
Săciul v. Seciul.
Sălăfruc, sat <j. Argeș> 214, 236; partea lui Stanciul întărită jup. Neașa 217.
Sălcii, top. la Poucești <Păișești, c. Bascov, j. Argeș> 179.
Sălcuța, sat <j. Dolj>, parte întărită fiicelor lui Pirvu 3.
Săltava, baltă <j. Ialomița> întărită cu toate izerele m-rii Argeș 126.
*Sămăileni, sat <probabil lg. Toporu, j. Vlașca; azi j. Giurgiu>, părți întărite lui Rusin 218.
Sămărinești v. Sumărinești, sat.
Săpața, sat 173, 186.
Săsean v. Bănică ~, Iorgu, ~ și Nicolae Săsean.
Săseni, sat <j. Buzău>, hotare 188.
Săulescu v. Ioniță Săulescu.
Săvești, sat <probabil j. Dimbovița> 46.
Scoața, pîriu la Cîrbești <j. Gorj> 175.
Scripăț, în pricină pentru Budișteni 4.
Scumpia, pîriu la Nucet <j. Prahova> 191.
Scumpia, top. la Milești <j. Dolj> 1.
Scurtul v. Dragomir ~ și Radul Scurtul.
Scurtul, munte <j. Gorj>, întărit lui Cînda și Budea 68.
Seaca, m-re v. Mușeșești, m-re.
Seaca, sat, parte întărită lui Stanciul ș.a. 183.
Seciul, Săciul:
Seciul Groșilor, top. la Obîrșia Trestiatului <Obîrșia, j. Romanați; azi j. Olt> 29.
*Seciul lui Cernea, sat (?) <probabil j. Buzău>, parte întărită m-rii Tisău, dania lui Ivăniș vornic 102.
— Săciul lui Măican, top. la Bucoviciorul <j. Mehedinți; azi j. Dolj> 76.
Securea, top. la balta Săltava <j. Ialomița> 126.
Seliștea v. Siliștea.
Seman dăruiește țigani lui Ivan mare log. 36.
Seman, rumân din Stoenesti, cu delniță 97.
Serafim, egumen al m-rii Argeș 132, 220.
Severin, <mnc. Drobeta-Turnu Severin>, hotar al vămii de la Vilcan 103.

Severin vinde ogor la Curpen 213.
Sibiu, întărit în Pătrîlage (menț.) 69.
Sibiu, <logofăt>, scrie act domnesc 127.
Sibiu, <oraș>; cojocar 217.
Sihlea, top. la Cacova <j. Vilcea; azi Piscu Mare> 37.
Silca, întărită peste parte în Gorbăneasca 207.
Silca, jupanița lui Mihail ban, familie; dă parte în Gostavăț schimb pentru parte în Pietroșani 174.
Silea, via lui <la Vlădești> 18.
Siliștea, sat <j. Vlașca; azi j. Teleorman>, parte cu rumâni întărită lui Oprea și Danciul postelnici 136, 171.
Siliștea (Săliștea), top. la Cacova <j. Vilcea; azi Piscu Mare> 37.
Siliștea Uscată, top. la Mărăcini <Mărăci-nele, j. Dolj> 241.
Sima, întărit în Gorbăneasca 207.
Simul, întărit în Turceni 225.
Sin cumpără ogor în Ciochinești 173.
Sinai, munte <R. Arabă Egipt>, m-rea Preobrajania dăruită de Alexandru Mircea cu obroc în bani 235.
Sinea din Bodinești, vinde parte în Racovița (menț.) 67.
*Sifîșești, sat <lg. Zîmbreasca, j. Teleorman> în hotar cu Găgulești 167.
Sifleale, în pomelnicul dat Mitropoliei de Dragomir vornic 243.
Simbotin cumpără parte în Lipov 180.
Sîrbi, sat <j. Vilcea> în hotar cu Șușani 31.
Sîrbsca, sat <probabil Sîrbsca, j. Dolj> 120.
*Sîrbșori, sat <lg. Tismana, j. Gorj> întărit m-rii Tismana 2.
Sîrbul, fiul lui Teica cu parte în Timboești 215.
Sîrbul, logofăt, tatăl lui Lăudat grămatic (menț.) 175.
Slamnu, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Slav, întărit peste parte în Turceni 158.
Slav vinde vie în Bujoreni 161.
Slavea, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Slavna, fiica lui Micul, familie; moște-nește parte în Boteni 197.
Slavna, mama jup. Mușa, familie; stăpînă în Valea Lupului (menț.) 92.
Slăvilă, rumân din Piscani, iertat de dajdie 10.
Slăvilești, sat <Slivilești, j. Mehedinți; azi j. Gorj> 157.
Sliva, pîriu <j. Gorj>, hotar al muntelui Carul Pîrgarului 68.
Snagov, m-re <j. Ilfov>; sate, munți și stînit 73, 190; egumen 73, 190.
Soare, fiul lui Bircă, familie; întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Soare înfrățește pe Stepan f. mare clucer în Cirna 241.
Socol din Baia de Fier vinde parte de munte 68.
Solomon cumpără parte în Cioroiu 24.
*Somești, sat <lg. Scorțaru Nou, j. Brăila>

- intărit lui Cirstian post. 196.
- Sora, întărită peste parte in Gorbăneasca 207.
- Sora, <jupanița (?) lui Dragomir vornic>, in pomelnicul dat Mitropoliei 243.
- Sora vinde parte in Albeni, pentru plata birului 41.
- *Sorocoveni, sat <lg. or. Drăgășani, j. Vilcea>, parte lăsată de Manea și Bran lui Dobrin și fratelui său, Mardarie 85.
- Spanțov, sat <j. Ilfov; azi j. Călărași>, parte cu baltă întărită m-rii Snagov, dania lui Neagul vornic 190.
- Sperbea, întărit peste parte in Gorbăneasca 207.
- Spiridon, egumen al m-rii Dealul, ispravnic 79.
- Sprenefești <familie>, întărită peste parte in Păpușariul lui Zlatco 7.
- Sprinten v. Sfan Sprinten.
- Staico din Marotin, stăpin in Recica cu bălți, girle și iezere 140.
- Staico din Borlești vinde parte in Poucești <Păișești> 179.
- Staico, fiul lui Vladul, nepot <de frate> lui Vlaicul clucer din Rumceni, familie; stăpin in Cislău 198.
- Staico, postelnic mare 92 <eroare> v. Sfoica.
- Sfaico scrie act domnesc 121.
- Sfaico vinde parte in Gănești 23.
- Sfaiul cumpără parte in Mileștii de Jos 159.
- Sfan, ban <mare>, fiul jup. Boba, <nepotul lui Mircea Ciobanul>, tatăl lui Dumitru ban (menț.) 31, 98.
- Sfan, butar, partea lui in Mirilița (menț.) 115.
- Sfan, clucer, socrul lui Neagoe log., stăpin in Brădășani (menț.) 116.
- Sfan, comis mare in sfatul domnesc 121 <eroare> v. Sfan, spătar.
- Sfan <diferiți> cumpără parte in: Cioroin 24; ~ in Cochinești 173; ~ vie cu loc in Modruzești 21; ~ in Prădălicești 63; ~ in Seaca 183.
- Sfan <diferiți> din: Bărăști, martor 217; ~ din București, in pricină pentru Alunul 99; ~ din Mănești, tatăl lui Dragul <Robul>, stăpin in Birsești (menț.) 172; ~ din Poeni, in pricină de hotar cu satul Cislău 198; ~ din Roteni v. Sfan Rofeanul; ~ din Sirbsca scrie act domnesc 120; ~ din Șcheoastri v. Sfan, log; ~ din Tomești, cu ceata lui, in pricină pentru Românești 154; ~ din Zăvoiu, partea lui in Iași 173.
- Sfan, fiul Ancăi și nepotul lui Dragos, familie; vinde parte in Tămășești 133.
- Sfan, fiul lui Balotă log., familie; vinde parte in Odobeni 34.
- Sfan, fiul lui Bira, infrățeste pe Stepan f. mare clucer in Cirna 241.
- Sfan, fiul lui Chirtop, familie; vinde parte in Ruși 219.
- Sfan, fiul lui Drăgoi, familie; întărit peste părți in Plenița și Piatra 25.
- Sfan, fiul lui Drăgoi, vinde parte in Gorbăneasca 207.
- Sfan, fiul lui Radul și frate cu Bran, întărit in Runcu 121.
- Sfan, fiul lui Vilsan, familie; ține răzoare la Bărcănești 210.
- Sfan, fiul lui Voico, familie; vinde parte in Tămășești 133.
- Sfan, frate cu Badea și Vilsan, cumpără in Frăsinetul de Cimp 203.
- Sfan, frate cu Gudea, partea lui in Frăsinetul de Cimp (menț.) 203.
- Sfan, frate cu Stoica ș.a., cumpără in Mileștii de Jos 159.
- Stan, grămatic v. Stan Rofeanul.
- Stan, in pricină <pentru Bisca> 244.
- Stan (Stanul) <diferiți> întărit peste parte in: Berislăvești 245; ~ in Gorbăneasca 207; ~ in Păușești și Prundeni 186; ~ in Românești 154; ~ in Seaca 183; ~ in Turceni 158.
- Stan, jupan, <rudă cu> Vulpariul, stăpin in Golești, Țara lui Oanea și peste muntele Cernat (menț.) 47.
- Sfan, logofăt din Șcheoastri, scriitor de acte domnești 129, 135, 148.
- Stan logofăt, scriitor de acte domnești v. și Sfan Rofeanul.
- Stan, nepotul lui Stan pircălab v. Sfan, post.
- Sfan, partea lui in Radovanul 52.
- Sfan, pircălab, soțul jup. Despina vara doamnei Despina, familie; stăpin in Ulița, Bujorani ș.a. (menț.) 113.
- Sfan, popă, partea lui in Șturzești 203.
- Stan, portar 241 <eroare> v. Sfan, spătar.
- Sfan, <postelnic>, nepotul lui Stan pircălab, in pricină cu doamna Despina pentru satele acestuia 113.
- Stan, scriitori de acte domnești v. Sfan din Sirbsca, Sfan, logofăt și Stan Rofeanul.
- Sfan, spahiu vinde parte in Nucet 191.
- Sfan (Stan cel Gros), spătar mare, tatăl lui Mihail ban, familie 174, 241; stăpin in Birsești 172; pircălab 172; cneazul Hălmăjanilor 1; in sfatul domnesc 1-3, 5-7, 9-13, 15-22, 24-30, 32-44, 46-58, 60-69; <eroare:> fost spătar 52.
- Sfan, spătar mare, in sfatul domnesc 82, 84, 86-89, 91-97, 99, 100, 102-104, 107, 108, 111-113, 115-117, 119-121, 124, 126-131, 133, 134, 136, 137, 140-148, 150, 152-154, 156, 159-165, 168-175, 177, 179-181, 183, 185, 186, 189, 192, 194-200, 202-210, 212-221, 224-226, 228, 230-235, 237-241, 243, 244, 246-251, 253-255; martor 118; <erori> State 113; comis mare 121; vistier mare 165; portar 241.
- Sfan, tatăl lui Vladul și Stoian, cumpără parte in Giulești 63.

- Stan, tatăl lui Mihăiă ban v. Stan, spătar mare.
- Stan, țigani boierești 36, 45.
- Stan (Stanul), vâtaf, cumpără în Curpen și Alixeni 199.
- Stan vinde ogor în Băiași 27.
- Stan Bostan (Stan), fiul lui Bostan, familie; întărit în Mărăcinenii Cracei 153.
- Stan cel Gros spătar v. Stan, spătar mare.
- Stan Creștina, cumnat cu Coresi log., partea lui în Bărcănești (menț.) 210.
- Stan Roteanul (Stan, ~ Roată), logofăt din Roteni, grămătic, scrie acte domnești 3, 15, 29, 34, 40, 87, 194, 195, 199, 209, 214, 250; semnează în criptogramă 29, 194, 250.
- Stan Sprinten (Sprinten), tatăl lui Manea, vinde parte în Blagodești 71.
- Stan Visul, dăruit de Marcea post. cu satul Cornățelului pentru slujbă în țări străine 241.
- Stana, cumnată cu Coresi log., familie; vinde parte în Bărcănești 43.
- Stana din Bodinești, vinde parte în Racovița (menț.) 67.
- Stana <din Cioceni>, soră cu Vlaicul clucer din Rumceni, <jupanița lui Drăgușin ban>, stăpînă în Cislău 198.
- Stana, fiica Ancăi și nepoata lui Dragos, vinde parte din Tămășești 133.
- Stana, fiica lui Hasan, familie; cu parte în Măxineni 215.
- Stana, fiica Stanei, soră cu Mușat, Pascoi ș.a., familie; în pricină pentru Neagomirești 95.
- Stana, fiica lui Voico, familie; vinde în Tămășești 133.
- Stana, jitelnița lui Stănilă, înfrățeste pe nepotul său, popa Ivan, peste toată averea din Blagodești (menț.) 8, 16, 42, 202.
- Stana, jupaniță din Stăucești, soră cu Dragomir post., mama lui Negre post., familie; dăruiește parte în Zănoaga și țigani m-rii Mărăgineni 148, 250.
- Stana, jupaniță, fiica lui Coadă vornic, soția lui Mecșa post., stăpînă în Bădeni 17.
- Stana, mama lui Dragul, familie; vinde satul Birșești ca să-și scoată fiul din robie 172.
- <Stana>, mama lui Mihnea post., stăpînă în Bădeni (menț.) 246.
- Stana, mama lui Mușat și Pascoi, familie; partea ei în Neagomirești (menț.) 95.
- Stana, mama Stanei, înfrățeste pe Tătu-lea peste parte în Frăsinetul de Cîmp 203.
- Stana, preteasa popii Ivan, cu parte în Blagodești 8.
- Stana, sora lui Bălan, vinde parte în Curpen 199.
- Stana, țigănci boierești 36, 45, 211.
- Stanca din Cornățeni, în pricină pentru Băneștii de la Ruia 251.
- Stanca <din Tătulești, soția lui Barbul comis> vinde în Plășcoi și Gugești 165.
- Stanca, fiica lui Boloșin, vinde țigancă 35.
- Stanca, fiica lui Micul, familie; moștenește parte în Boteni 197.
- Stanca, fiica lui Stanciul și soția lui Badea, înfrățită în Curteni 173.
- Stanca, întărită peste funii în Fierești 119.
- Stanca, jupanița lui Ivăniș vornic, dona-toare la m-rea Tisău 102.
- Stanca, jupanița lui Matei <ban> din Caracal, stăpînă în Perișorul 241.
- Stanca, jupanița lui Stanciul Bengăi, fiica lui Hamza ban, familie; dăruiește parte cu rumâni în Obislav m-rii Glavacioc 163.
- Stanca, jupaniță, soră cu Oancea, familie; stăpînă în Mihăești 60.
- Stanca, mama Voicăi și soră cu popa Ioica din Tismana (menț.) 157.
- Stanca, neccata lui Dragomir, înzestrată de unchiul său cu vie în Berislăvești 27.
- Stanca, țigancă boierească 192.
- Stance vinde parte în Mihăilești 62.
- Stanciul, ban v. și Stănciulea.
- Stanciul, ban, martor pentru Brătuia 19.
- Stanciul, ban, tatăl Agripinei călugărița, stăpîn în Mărăcini (menț.) 241.
- Stanciul, clucer mare, văr cu Negre, în pricină pentru Mihăești 60.
- Stanciul cu ceata lui dă parte în Tîrsa schimb pentru parte în Folești; familie (menț.) 195.
- Stanciul <diferiți> cumpără: plai cu vie în Alexeni 213; ~ parte în Cioroiu 24; ~ în Lipov 180; ~ în Milești 159; ~ în Seaca 183.
- Stanciul <diferiți> din: Căzănești v. Stanciul, log.; ~ din Mamul, în pricină pentru Sorocoveni 85; ~ din Petrești vinde ogoare 117; ~ din Vernești, martor 26; ~ din Vilcom, hotarnic 76.
- Stanciul, fiul lui Bîrcă, frate cu Neag și Soare, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
- Stanciul, fiul lui Butea, scrie act domnesc 212; v. și Stanciul scrie acte.
- Stanciul, fiul lui Chiciul, familie; întărit în Virleți 88.
- Stanciul, fiul lui Manea, familie; în pricină pentru Berislăvești 245.
- Stanciul, fiul lui Manea Vulpariul, familie; stăpîn în Golești și peste muntele Cernat 47.
- Stanciul, fiul lui Pătru Grăunță, familie; vinde parte în Ștefănești 220.
- Stanciul, fiul lui Stanciul Benga v. Stanciul Benga.
- Stanciul, frate cu jup. Neacșa, stăpîn în Sălătruc, Fintinele, Plăcicoi ș.a.; pri-beag 217.
- Stanciul <diferiți>, întărit peste parte în: Brătuia 19; ~ în Popeștii de pe Mocio-riță 104; ~ în Turceni 158; ~ în Voini-gești 94.

Sfanciul, logofăt din Căzănești, întărit peste partea soacrei sale din Hulubești, cu vie și moară 101.

Sfanciul paharnic, traduce act (menț. ult.) 200.

Sfanciul, partea lui în Radovanul 52.

Sfanciul, popă, dă parte în Siliștea schimb pentru parte în Botești 37.

Sfanciul scrie act domnesc 42; v. și **Sfanciul**, fiul lui Butea.

Sfanciul, slugă domnească <frate cu> Oprea <spătar>, stăpin în Frasinul și Filiași cu rumâni și țigani 192.

Stanciul, spătar v. **Sfanciul** al lui Benga.

Sfanciul, stăpin în Mădulari, Rogojina și Iacovul 151.

Sfanciul, tatăl Momei, vinde parte în Gănești 23.

Sfanciul, tatăl Stancăi, înfrățește pe fiica sa peste părți în Curteni 173.

Sfanciul <diferiți> vinde parte în: Cacova 37; ~ în Haref 49; ~ în Măxineni, la vreme de foamete 215; ~ în Mihăilești, cu vii, vad de moară și loc de stupini 62; ~ în Sămăleni 218; ~ în Tudorești 111.

Sfanciul <Benga>, fiul lui Stanciul al lui Benga spătar, nepotul lui Hamza ban, familie 163.

Sfanciul al lui Benga (Stanciul), spătar, ginerele lui Hamza ban, familie (menț.) 163; dăruiește țigani m-rii Dobrușa 181.

Stanciul al lui Dobruș v. Dobruș, post.

Sfanciul al lui Tudoran dăruiește moară Episcopiei Buzăului 109.

Sfanciul Cortofleș, stăpin în Ohaba (menț.) 2.

Sfanciul Tătărăscul, logofăt, martor între boierii de la Jiu 157.

Sfancul, fiul lui Vilcan și frate cu Prodan, în pricină pentru Tudorești 111.

Sfancul, grădina lui la Bărcănești 210.

Sfărica, ispravnic în act domnesc 229.

Stanimir v. **Stănimir**.

Stanislav v. **Stănislav**.

Sfaon, <episcopie, Grecia> 118.

State, spătar <eroare> v. **Stan**.

Stăit, țigan m-resc 44.

Sfăncești, sat <j. Prahova; azi în mnc. Ploiești> 148, 212, 250.

Sfăncilă vinde parte în Cacova 37.

Stănciulea ban v. și **Sfanciul**.

Sfănciulea, ban, donator la m-rea Cornet; în pricină pentru Voinigești (menț.) 58.

Sfănciuleful, partea lui în Radovanul 52.

Sfănești, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș>, parte întărită lui Danciul, Gindea și Alăman 189.

Sfănești, sat <j. Vilcea>, cartea marelui ban scrisă în ~ 157.

Sfănești de la Obrejie, sat <j. Vlașca; azi j. Giurgiu>, săteni din ~ întăriți peste moșia Gurbanul 204.

Sfănie, în descriere de hotare la Budișteni 4.

Sfăntia din Groșet, martor 78.

Stănilă, bunicul popii Ivan (Ivan grămatic), soțul Stanei; înfrățește pe nepotul său peste toată averea din Blagodești 8, 16, 42, 202.

Stănilă, nepotul lui Coman, înfrățit de unchiul său peste parte în Gorban 207.

Stănilă vinde parte în Bălești, la vreme de foamete 240.

Stănilă, vornic, strămoșul lui Cirstian post. (menț.) 196; stăpin în Bădeni 246.

Stănimir, frate cu Pravăț, vinde parte cu vie în Lipia 93.

Stănimiru <eroare: Dragomir> vinde parte în Cioroiu 24.

Stănislav, **Stanislav**:

Stănislav <diferiți> cumpără parte în: Cochinești 173; ~ în Lipov 180; ~ în Milești 159.

Stănislav <diferiți> din: Jigoreni, vinde ogor 40; ~ din Pleșoi, hotarnic 76.

Stănislav, fiul lui Manea, familie; în pricină pentru Berislăvești 245.

Stănislav, fiul jup. Anca, nepotul jup. Radu din Roșia, familie; stăpin în Stilpnicioara 169.

– **Stanislav** <diferiți>, întărit în: Gorbăneasca 207; ~ în Turceni 225.

Stănislav, popă, partea lui în Radovanul 52.

Stănislav (Stanislav), unchiul popii Radul, dă livadă în Virtop schimb pentru vad de moară în Ulmetu 37.

Stănislav <diferiți> vinde parte în: Bădeni 75; ~ în Runcu 121.

Stănislava, întărită peste parte în Gorbăneasca 207.

Stănislăvescul, partea lui în Racoți 162.

*Steanca, sat <lg. *Floci, Piua Pietri, j. Ialomîța; azi Giurgeni> 88.

*Stejaru (Ștejaru), sat <lg. Perișor, j. Dolj>, parte întărită lui Florea post., peste care a fost înfrățit de Malcea 233.

Stepan v. și **Ștefan**.

Stepan, clucer mare (f.) 227; stăpin în Perișor, Cornățelul, Cirna ș.a. 241.

Stepan din Cindești, în pricină de hotar cu Urlătoii 224.

Stepan, întărit peste parte în Turceni 158.

Stepan, logofăt, cel bătrîn <din Ciofringeni>, văr cu doamna Despina, cumnat cu Stan pircălab, familie; stăpin în Ulița, Bujorani ș.a. 113; scrie acte domnești 20, 37, 59, 108, 119, 161.

Stepan, logofăt, stăpin în Alunul 99.

Stepan, tatăl lui Balea stăpin în Bădeni și Leotești (menț.) 123.

Sterpul v. **Pătru Sterpul**.

Stezia, piriu <j. Gorj>, hotar al muntelui Carul Pîrgarului 68.

Stîlpeni, sat <probabil j. Dolj> 241.

*Stîlpnicioara (Stilnicioara, Stîlpnicioarele), sat <lg. Stîgnața, j. Mehedinți> în hotar cu Colăreți; întărit jup. Dumitru din Borăști ș.a.; rămas pustiu 169.

- *Sfirmina**, sat (lg. Batoți, j. Mehedinți), hotare; parte întărită lui Dragomir (din?) Bicles 14.
- Stochiță** postelnic mare 165 v. **Stoica**.
- Stoenești**, sat (j. Mușcel; azi j. Argeș), parte cu vad de moară, livadă și rumâni întărită lui Pîrvul mare vătaf 97.
- Stoenița**, (munte, j. Gorj) 68.
- Stoia** din Cucuteni vinde locuri 75.
- Stoia**, frate cu Stan ș.a., cumpără parte în Mileștii de Jos 159.
- Stoia** vinde parte în Haref 49.
- Stoian**, fiul lui Stan, familie; cumpără parte în Giulești 63.
- Stoian**, frate cu Albul, cumpără parte în Frăsinetul de Cîmp 203.
- Stoian**, frate cu Vlad, cumpără parte în Liseni 11.
- Stoian**, nepotul lui Stănilă, cu ceata lui, în pricină pentru Blagodești 16, 202.
- Stoian**, partea lui în Radovanul 52.
- Stoian**, spătar, hotarnic la Cislău 198.
- Stoian**, țigan m-resc 164.
- Stoian** (diferiți) vinde parte în: Mihăilești 62; ~ în Nănășești 173; ~ în Runcu 121.
- Stoica** (diferiți) cumpără: plai cu vie la Alexeni 213; ~ parte în Berislăvești 245; ~ în Birca 166; ~ în Cioroiu 24; ~ în Seaca 183.
- Stoica** (diferiți) din: Bădeni vinde parte în Leutești 39, 75; ~ din Ciorăști vinde vie 159; ~ din Cucuteni vinde locuri 75; ~ din Mocești, vinde parte cu vie 170; ~ din Nucet, martor 191; ~ din Poeni, în pricină de hotar cu satul Cislău 198; ~ din Schiopeni, în pricină pentru Somești 196.
- Stoica**, fiica lui Radul, dăruită de tatăl său cu loc de stupini în Bălțați 185.
- Stoica**, frate cu Ion și Carapciul, întărit peste loc de casă și ogoare în Băiași 27.
- Stoica**, grămatic, scrie act domnesc 216; v. și **Stoica Tăuraș**.
- Stoica**, întărit peste parte în Obîrșia Trestia-tului 29.
- Stoica** înfrățește pe Stepan f. mare clucer în Cîrna 241.
- Stoica** logofăt v. și **Stoica Tăuraș**.
- Stoica** logofăt al doilea v. **Stoica al lui Gago**.
- Stoica**, logofăt, stăpin în Vilcele 237.
- Stoica**, nepotul lui Vilcul și Vladul, cumpără în Cîinești 112.
- Stoica**, paharnic mare 121 (eroare) v. **Stoica**, post. mare.
- Stoica** (diferiți), partea lui în: Budișteni 4; ~ în Radovanul 52.
- Stoica** (Stochiță, Stoichiță), postelnic mare (din Modruzești), în sfatul domnesc 82, 83, 86—89, 91—98, 99, 100, 102—104, 106—108, 110—113, 115—117, 119—121, 123, 124, 126, 128—131, 133, 134, 136—138, 140—150, 152—154, 156, 159, 160, 162—165, 168—172, 174, 175, 177, 179—181, 183, 185, 186, 189, 192, 194—200, 202, 203, 205—210, 212—222, 224—226, 228—237, 240, 241, 243—249, 251 253—255; ispravnic în acte domnești 156, 161, 250; (erori:) Staico 92; paharnic mare 121; stolnic mare 206.
- Stoica** scrie act domnesc 115 v. **Stoica Tăuraș**.
- Stoica** stolnic mare 206 (eroare) v. **Stoica**, post mare.
- Stoica**, tatăl Catalinei din Bujoreni și al lui Pribil (menț.) 161.
- Stoica**, tatăl Mariei și al Dobrei nepoatele lui Pătru Sterpul (menț.) 21.
- Stoica**, țigani: m-resc 181; boierești 38, 45, 54; lăutar 54.
- Stoica** (diferiți) vinde parte în: Dudeasca 9; ~ în Godeni 226; ~ în Odobeni 34; ~ din muntele Carul Pîrgarului, ca să-și răscumpere capul 68.
- Stoica** vinde țigani 192.
- Stoica**, vornic mare în sfatul domnesc (eroare) 121.
- Stoica al lui Frîncu**, armaș, martor 32, 100.
- Stoica** (al lui Gago) (Gago), al doilea logofăt, ispravnic în acte domnești 180, 231; martor 32, 100; scrie act domnesc 53.
- Stoica Brăileanul**, martor în Pitești 78.
- Stoica Dohoreț**, stăpin în Cîrbești și Corbi (menț.) 175.
- Stoica Gighiri**, soțul jup. Neacșa, stăpin în Dichisești; pribeag 69, 73.
- Stoica Jilează**, unchiul lui Coresi log., partea lui în Mirosălvești (menț.) 184.
- Stoica Picior** (Stoica), (vornic), tatăl lui Dumitru în pricină pentru Vădastra (menț.) 108.
- Stoica Tăuraș** (Tăuraș), logofăt, tatăl lui Tăuraș, birar de curte 167; martor 22, 32, 100; scrie acte domnești 115, 153.
- Stoican**, dăruit de Radul log. cu parte în Ciutura, pentru slujbă 206.
- Stoican**, slugă domnească la ceata armașilor, fiul lui Deagul, se vinde rumân cu partea lui din Balaci, pentru plata birului 167.
- Stoicanul**, țigan boieresc 216.
- Stoicăneasca**, moșie la Bărcănești (j. Prahova; azi în mnc. Ploiești) 210.
- Stoice** cumpără parte în Cochinești 173.
- Stoicea** scrie cartea marelui ban 157.
- (***Stoiceni**), sat (lg. Valea lui Alb, j. Olt), parte întărită m-rii Govora, după pricină cu Drăculeștii 114.
- Stoichină**, frate cu popa Radul, vinde ogoare în Cărbunari, Liorinți ș.a. 37.
- Stoichină** vinde parte în Seaca 183.
- Stoichiță** postelnic mare v. **Stoica**.
- Stoilă**, țigan bătușar 54.
- Stoilești**, sat (probabil j. Argeș; azi j. Vilcea), parte întărită lui Dragomir log. 167.
- Stoina** v. **Măgura Stoinei**.
- Straoa**, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
- Strămătură**, partea lui în Radovanul 52.

***Strimba**, sat <lg. Plenița, j. Mehedinți; azi j. Dolj> în hotar cu Piatra; parte întărită lui Drăgoi 25.
Sfroe cu ceata lui, în pricină pentru Cislău 129.
Sfroe din Tomeni, <vătaf>, martor între boierii Jiului 157.
Sfroe <diferiți>, întărit peste parte în: Gorbăneasca 207; ~ în Obirșia Trestiatului 29.
Sfroe Podar (~ cel bătrîn) scrie acte domnești 17, 123, 196.
Sfroiasa, jupaniță, stăpină în Prundul și Călinetul 145.
Sfroișan, rumân din Stoenesti, cu delniță 97.
***Sturzești**, sat <lg. Studina, j. Romanați; azi j. Olt>, partea popii Stan întărită lui Dragomir Mehedințul 203.
***Sulariul**, <lg. Giubega, j. Dolj>, în hotar cu Mărăcini 241.
Sulimanul, sat <j. Ilfov; azi Sărulești, j. Călărași> 153.
***Sumărinești** (Sămărinești), sat <probabil j. Vlașca; azi j. Teleorman>, parte întărită lui Radul 62; volnicie dată m-rii Glavacioc de a-și apăra balta 222.
Svredelul, piriu la Brătuia <j. Gorj> 19.

Ș

Șain, fiul lui Oprea, scrie act domnesc 99.
Șapte Plopi, top. la *Stilpnicioara <lg. Stig-nița, j. Mehedinți> 169.
Șarbă, tatăl lui Radul și Danciul, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
Săgarcea, sat <or. Șegarcea, j. Dolj> 52.
Șarban v. Șerban.
Șarbu v. Șerbu.
Șchioasfrii, sat <probabil Scioaștea, j. Teleorman> 135.
***Șchiopeni**, sat <lg. Latinu j. Brăila> în hotar cu Măxineni 214; parte întărită lui Cirstian post. 196.
Șegarcea v. Șăgarcea, sat.
Șerbaia, mama lui Voina cu parte în Cochi-neștii de Sus (menț.) 173.
Șerban, **Șarban**:
Șerban din: Berivoești vinde țigani 218; ~ din Pădureți scrie acte domnești 141, 221; ~ din Tulburea cumpără parte în Nucet 191.
Șerban (Șirban), fiii săi vind parte în Gloduri (menț.) 200.
Șerban, fiul lui Turcul, vinde parte în Găgulești 167.
Șerban, frate cu Stan ș.a., cumpără parte în Mileștii de Jos 159.
— **Șarban**, partea lui în Radovanul 52.
Șerban, postelnic, fiul lui Duma și nepotul jup. Zlata din Pietroșani, stăpin de țigani 211.
— **Șarban**, rumân din Stoenesti, cu delniță 97.

Șerban, slugă domnească la ceata armașilor, fiul lui Dobrin, se vinde rumân cu partea lui din Balaci pentru plata birului 167.
— **Șarban** <diferiți> vinde parte în: Negoești 157; ~ în Runcu 121.
Șerbăiani, sat <Șerboeni, j. Argeș>, parte întărită lui Călin și Tatomir 173.
Șerbu, **Șarbu**:
— **Șarbu**, frate cu Radul spătar, stăpin în Dănulești 83.
Șerbu (Șarb) <diferiți>, în pricină: cu m-rea Valea 51; ~ pentru Virleți 5.
Șerb <diferiți>, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
— **Șarbu**, rumân din Boteni, zălogit 197.
Șerbul <diferiți> vinde parte în: Șerbăiani 173; ~ în Tudorești 111.
Șipot, **Șipotul** de Sus, topice la Văleni <j. Argeș> 28.
Șoimul cumpără parte cu vie în Liseni 11.
***Șovîrcul**, sat <lg. Stănești, j. Vlașca; azi j. Giurgiu> în pricină cu satul Stănești pentru moșia Gurbanul 204.
Ștefan v. și **Ștepan**.
Ștefan, „craiu!”, ctitor al m-rii Romeri 59.
Ștefan cumpără parte în Lipov 180.
Ștefan, frate cu Radul, vinde parte în Frăsinetul de Cimp 203.
Ștefan, logofăt (diac, grămătic, logofețel) scrie acte domnești 37, 54, 82, 101, 171, 178, 197, 213, 230, 251.
Ștefan, megiaș, martor pentru Gănești 23.
Ștefan, sluga doamnei Roxanda, dăruit cu parte în Bărcănești, pentru slujbă 15.
Ștefănești, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș, în mnc. Pitești>, parte cu vinărici și rumâni întărită m-rii Argeș 132, 220; parte cu vinărici și rumâni întărită lui Vlaicul pah. din Cotești 132.
Șteful din Bășenești, vinde răzor 40.
Ștința din Obirșie, în pricină pentru Vădastra 248.
Șuchiaf, ogorul lui ~ în hotarul m-rii de la Podure 21.
Șuica din **Șuici** v. și **Șuica**, vornic.
Șuica din **Șuici**, martor 217.
Șuica, fiul lui Vladul portar, nepotul lui Șuica vornic, familie (menț.) 216.
Șuica, în pricină cu m-rea Valea 51.
Șuica, sat <probabil j. Olt> întărit nepoatelor lui Șuica vornic 216.
Șuica, vornic din **Șuici**, tatăl lui Vladul portar, familie; stăpin în Pietrile, Dedilov, Podeni ș.a. cu rumâni, mori, vii, grădini și țigani (menț.) 216.
Șuici, sat <j. Argeș> 217; întărit nepoatelor lui Șuica vornic 216.
Șușani, sat <j. Vilcea> 99; întărit sătenilor 31.
Șutilă vinde parte în Balaci 167.

T

Tabac, popă, cumpără parte în Blagodești 71.
Tatina v. **Vilceaua Tafinii**.
Tatomir cumpără parte în Șerbăiani 173.

- Tatomir**, dăruit de fratele său Dragomir cu parte în Moeșăști 173.
- Tatomir**, postelnic, ginerele lui Dumitru din Borăști, stăpin în Stilnicioara 170; hotarnic 224; martor între boierii de la Jiu 158.
- Tatul** <iferiți> cumpără parte în: Cioroiu 24; ~ în Cochineștii de Sus 173; ~ în Malu 30; ~ în Mileștii de Jos 159.
- Tatul**, fiul lui Bogdan f. mare log. 20.
- Tatul**, fiul lui Manea, frate cu Badea ș.a., în pricină pentru Berislăvești 245.
- Tatul**, fiul lui Manea și frate cu Voica, vinde parte în Bărcănești 33.
- Tatul**, fiul lui Negre Portar și al Caplei, stăpin în Rușii lui Chirtop 219.
- Tatul**, fiul Neagăi, frate cu Fircea ș.a., întărit peste parte în Bisca 55, 244.
- Tatul** <iferiți>, în pricină pentru: Bădeni și Leotești 123; ~ pentru Somești și Șchiopeni 196.
- Tatul**, logofăt, scrie acte domnești 93, 205, 225.
- Tatul**, tatăl lui Voico v. Voico al lui **Tatul**.
- Tatul** <iferiți> vinde parte în: Cochinești 173; ~ în Toxobești 194.
- Tauraș** v. **Tăuraș** și **Stoica Tăuraș**.
- Tăcuci** v. **Tecuci**.
- Tămășești**, sat. <j. Gorj>; azi în mnc. Tirgu Jiu> întărit lui Dobromir f. mare ban 234.
- Tămășești**, sat <c. Dirmănești, j. Argeș>, parte vindută de Anca și tatăl ei, Dragos lui Vlaicul mare vataf 133.
- Tănăsie**, top.(?) la Cacova <j. Vilcea>; azi Piscu Mare> 37.
- Tăstăbeanul** v. **Radul Tăstăbeanul**.
- *Tăfari**, sat <Conduratu, j. Săcuieni>; azi j. Prahova> întărit m-rii Tisău, dania lui Ivăniș vornic 102.
- Tătarul**, top. la Văleni <j. Argeș> 28, 236.
- Tătărăscul** v. **Stanciu Tătărăscul**.
- Tătărăști**, sat <probabil j. Teleorman> 38.
- Tătulea**, înfrățit în Frăsinetul de Cimp 203.
- Tătușești**, sat <j. Olt> 217.
- Tăuraș** v. și **Stoica Tăuraș**.
- Tăuraș** (Tauraș) cel mic, logofețel, fiul lui Stoica Tăuraș, martor 22; scrie acte domnești 57, 136, 247, 248.
- Tecuci** (Tăcuci) din Bujoreni vinde vie în Olteni ș.a. 107, 161.
- Tecuci**, slugă domnească, strănepotul iui Danciu Zamonea, stăpin în Alunul 99.
- Teica**, tatăl lui Radul și Sirbul; partea lui în Timboești (menț.) 215.
- Teiu**, top. la Cobia <j. Dimbovița> 229.
- Teodor** v. **Tudor**.
- Teșpa** vinde parte în Bilogești 117.
- Tezluiu**, piriu la Milești <j. Dolj> 1.
- Tihul**, armaș, stăpin în Cirna 241.
- Tihul**, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.
- Tihul** vinde „păminturi“ la Balaci și Găgulești 167.
- Tină**, top. la *Găgulești <lg. Balaci, j. Teleorman> 167.
- Tisău** (Adormirea), m-re <j. Săcuieni>; azi j. Buzău), întărire pentru sate, vii și țigani, dania lui Ivăniș vornic 102.
- Tismana** (Adormirea), m-re <j. Gorj>; sate cu rumâni, vii, bălți și țigani 2, 32, 44, 50, 100, 128, 141, 162, 175, 228; vămile de la Calafat și Vilcan 103, 125, 193; face schimb; în pricină 2, 175; egumeni 2, 32, 44, 50, 103, 125, 141, 193, 228.
- Tismana**, piriu <afluent al Jiului>, sat pe ~ 2.
- Tismana**, sat <j. Gorj>, parte cotropită de Pirvulești și dăruită m-rii Bistrița 2; întărit m-rii Tismana 2; popă 157.
- Tilvești**, sat <j. Gorj>; azi în mnc. Tirgu-Jiu> în hotar cu Cirbești 175.
- Timboești**, sat <j. R. Sărat>; azi j. Vrancea>, părți întărite lui Cirloman; foamete; furt 215.
- Timpa** vinde parte în Iași 173.
- Ținjală** cumpără parte în Cioroiu 24.
- Tirgoviște**, cetate de scaun 229; moară în ~ a m-rii Golgota 79; Mitropolia, biserica mare (Înălțarea) 12, 105, 106, 160, 243; acte domnești scrise în ~ 107, 162—166, 221, 224—226, 228—247.
- *Tirgoviștea**, sat <lg. Gura Văii, j. Mehedinți>; azi în mnc. Drobeta-Turnu Severin> întărit m-rii Tismana 141.
- Tirgovișeanul**, vinde parte în Plenița 25.
- Tirgșor** <oraș, j. Prahova> 212.
- Tirnova**, piriu la Mărăcini și Radovan 52, 241.
- *Tirsa**, sat <Costești, j. Vilcea>, parte întărită m-rii Bistrița 195.
- Toader** v. **Tudor**.
- Toleagă** din Negoești, vinde parte și vie în Cincu 41.
- Toma** cumpără în Seaca 183.
- Toma** din Vilcom, hotarnic 76.
- Toma**, în pricină pentru Prădești 205.
- Toma** vinde parte în Tudorești 111.
- Toma Caba** vinde parte în Măxineni, la vreme de foamete 215.
- Tomeni**, sat <j. Romanai>; azi j. Olt> 157.
- *Tomești**, sat <lg. Romanesti, j. Vilcea> 154.
- Tomșani**, sat <j. Dimbovița> cu mori; partea lui Țintea dăruită de Vlaicul comis m-rii Nucet 164.
- Topolov**, riu <Topolog, afluent al Oltului>, sat pe ~ 236.
- Topoloveni**, sat <j. Pădureț>; azi oraș, j. Argeș> întărit, cu vinărici, m-rii Nucet, dania lui Gherghina pircălab și a jup. Neaga 20; fintină cu loc dăruită de Vlad Călugăru m-rii Glavacioc 221.
- Topor**, sat <j. Vlașca>; azi j. Teleorman> 218.
- Topor** vinde parte în Sămăileni 218.
- Tornea**, cumnat cu Tușliga, cumpără parte în Lipov 180.
- Tornici** cumpără parte în Lipov 180.
- *Toxobești**, sat <lg. Colibași, j. Pădureț>; azi j. Argeș, în mnc. Pitești>, parte întărită lui Țincul 144.

<Transilvania> („de peste munți“, „peste plaiu“, „părțile ungurești“, Țara Ungurească) 128; boieri din Țara Rom. pribegi în ~ 20, 70, <74>, 81, 160, 187, 217; oameni fugiți în ~ 68; țigani ai m-rii Tismana fugiți în ~ 44, 228.

Trechie înfrățește pe Stepan mare clucer în Cirna 241.

Trestiatul v. Obirșia Tresfiafului, sat.

Trestie, sora lui din Băiași 27.

Tricul înfrățește pe Stepan mare clucer în Cirna 241.

Triful, în pricină pentru Vlăduța 223.

Troian, top. la Bucoviciorul <j. Mehedinți; azi j. Dolj> 76.

Tudor, Teodor, Toader:

— Toader, ban, vinde, cu jup. Granda, parte în Bucșa 152.

Tudor (Toader) <diferiți> cumpără parte în: Lipov 180; ~ în Mileștii de Sus și de Jos 159.

— Teodor din Clinceni, vinde țigani lui Ivan mare log. 36, 65.

Tudor, frate cu Bădeasa din Hotărani, în pricină pentru balta de la Brincoveni 252, 253.

— Toader (Toadir) <diferiți>, întărit peste parte în: Gloduri 200; ~ în Popeștii de pe Mociorăța 104.

Tudor, frate cu jup. Mușa, în pricină pentru Valea Lupului 92.

Tudor, logofăt <mare, din Orboești> cotropește satul Runcu 121.

— Toader, nepotul lui Pătru Sterpul, familie; dăruit cu parte din m-rea de la Podure 21.

Tudor scrie acte domnești 24, 217.

— Teodor, văr primar cu Vlaicul log., vinde parte cu vinărici în Izvorani 57.

Tudor vinde parte în Iași 173.

Tudoran v. Stanciul al lui Tudoran.

Tudoran înfrățește pe tatăl său vitreg, Coresi log., peste parte în Bărcănești 53.

Tudoran, întărit peste părți în Pătirlage 69.

Tudoran, țișan zlătar 194.

*Tudorești (~ lui Melică), sat <Tămădău, j. Ilfov; azi j. Călărași>, părți vindute de Nedelco vornic lui Luca ș.a. 177; popă 177; probabil același; Tudorești, sat, părți vindute de Stanciul ș.a. jup. Bocoșan 111.

Tulburea, sat <j. Prahova> în hotar cu Nucet 191.

Tunba, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.

Tunsul v. Lazul Tunsului.

Turcea (Turcia) din Bogătești, în pricină pentru rumâni din Stoenști 97.

Turceni, sat <j. Gorj>, hotare 225; partea Craiovească întărită lui Maniul ș.a. 159; parte întărită lui Dan ș.a.; dușegubină 225.

Turcul, tatăl lui Cirstea și Neagoe, întărit peste parte în Gloduri 200.

Turcul, tatăl lui Șerban care vinde „un pământ“ la Găgulești (menț.) 167.

Tușliga, cumnat cu Tornea, cumpără parte în Lipov 180.

Ț

Țacal, tatăl jup. Silea și socrul lui Mihail ban; partea lui în Gostavăț (menț.) 174.

Țalapi, logofăt, scrie acte domnești 13, 44, 189.

Țamba vinde vie la Bujoreni 161.

Țara lui Oană, ocină <probabil la Goleștii Vulpași, j. Muscel; azi j. Argeș> 47.

Țara Românească

hotarul cu Banatul 128; ~ raielei Giurgului 204; sat de la întemeierea țării 128; în titulatura domnului: passim.

*Țarovețul, sat <lg. Bahna, j. Mehedinți>, hotare 128.

Țacșa, vătaf, martor în cartea marelui ban 151.

Țigan <diferiți> cumpără parte: în Cioroiu 24; ~ în Haref 49.

*Țigănești, sat <lg. Râzvad, j. Dimbovița; azi în mnc. Tîrgoviște>, hotare 219.

*Țigănești, sat <Ursoaia, j. Săcuieni; azi j. Buzău>, părți întărite jup. Chera ș.a. 84, 131.

Țilin, tatăl slugilor domnești Oprea și Cindea stăpini în Budișteni (menț.) 4.

Ținfea, armaș <mare>, pierde satul Românești pentru viclenie (menț.) 247.

Ținfea, stăpin în Tomșani (menț.) 164.

Țîrlig, top. la Popești <j. Prahova; azi în mnc. Ploiești> 104.

Țincul, întărit în Toxobești 144.

U

...ucheși, sat (?) 204.

Udați, sat <j. Buzău>, foamete 39.

Udichi, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.

Udreasca, moșie la Bălțați <j. R. Sărat; azi Valea Rîmnicului, j. Buzău> 83.

Udriște, postelnic <din Mărgineni>, fiul lui Udriște mare vist. și al Ancăi, familie; dăruiește satele Corneni și Blagodești cu vad de moară și țigani m-rii Cricov <Mărgineni> 147, 149.

Udriște, vistier mare (f.) <din Mărgineni>, soțul jup. Anca, familie (menț.) 147.

Uduoiul, top. la Bucoviciorul <j. Mehedinți; azi j. Dolj> 76.

Uica vinde parte în Cioroiu 24.

Uiești, sat <Oești, j. Argeș>, partea lui Stan pîrcălab dăruită de doamna Despina lui Stepan log. 113.

Ulița, sat <în mnc. R. Vilcea>, partea lui Stan pîrcălab dăruită de doamna Despina lui Stepan log. 113.

Ulmefu, sat <j. Vilcea>, moară schimbată de popa Radul cu Stanislav pentru livadă în Vîrtop 37.

Umșor, munte <Umșor, j. R. Sărat; azi j. Buzău și Vrancea> 83.
 Undrei v. Andrei.
 Unghișor (Unghișorul), top. la Văleni <j. Argeș> 28, 236.
 Ungurașul, țigan m-resc 181.
 Unfe cumpără parte in Cioroiu 24.
 *Urîți, sat <Negoiu, j. Dolj> intemeiat de Dumitru ban; întărit lui Ivașco stolnic și fratelui său, Albul clucer 98.
 Urlătoi, sat <Urlători, j. Buzău; azi Valea Nucului> in hotar cu Cindești; parte întărită lui Vladul și cetii sale 224.
 Ursea, martor pentru Blagodești 71.
 Ursul din Pucheni, nepotul lui Stan Creștina, vinde parte in Bărcănești 210.
 Ursul, in pricină pentru vaduri de moară la Mirosălvești 184.
 Ursul, slugă domnească, stăpin in Bodieștii Mici 209.
 Ursu (Urs), via lui la Sumărinești 62.
 Urzica, sat <j. Romanai; azi j. Olt> in hctar cu Vădăstrița 248.
 Ușoae din Lipia vinde vie 102.

V

Vadul Mielor, top. la Săseni <j. Buzău> 188.
 Vaidei, sat <j. Gorj>, ogoare și vie vindute de Rusul ș.a. lui Opriș; ocnă de piatră 213.
 Valea (Sf. Troiță), m-re <c. Țițești, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> țigani 134; in pricină 51.
 Valea, sat <probabil Valea Babii Urluiești, c. Cepari, j. Argeș>, parte întărită nepoatelor lui Șuica vornic 216.
 Valea Adincă, top. in hotarul m-rii de la Podure <probabil Podeni, j. Prahova> 21.
 Valea Fînfinei, ~ Hotarului, topice la Cirbești <j. Gorj; azi in mnc. Tg. Jiu> 175.
 Valea Largă, piriu la Dănulești <j. R. Sărat; azi j. Buzău> 83.
 Valea lui Ganea, top. la Vilcele <j. Argeș> 237.
 Valea Lungă, top. la Milești <j. Dolj> 1.
 *Valea Lupului, sat <probabil lg. Valea Caselor, j. Dimbovița>, parte întărită jup. Mușa 92.
 Valea Orbului, top. la *Cornenii din Coastă <lg. Lunca, j. Ialomița> 239.
 Valea Racilor, top. la Cacova <j. Vilcea; azi Piscu Mare> 37.
 Valea Sculelor, top. la *Stilpnicioara <lg. Stignița, j. Mehedinți> 169.
 Valea Stupinei, top. la Vilcele <j. Argeș> 237.
 Valea Teiului, top. la Milești <j. Dolj> 1.
 Valea Tisilor (~ Tișilor), top. la Bădeni <j. Dimbovița> 75.
 Varnava din Preutești scrie acte domnești 86, 163, 242, 254.
 *Vorovicul, sat <lg. Schela Cladovei, j. Mehedinți>; azi in mnc. Drobeta-Turnu Severin> întărit m-rii Tismană 141.
 Vasilie cumpără parte in Cochinești 173.

Vădastra, sat <j. Romanai; azi j. Olt> parte întărită m-rii Bistrița 248; ~ Mare întărit m-rii Bistrița 108.
 Vădăstrița, sat <j. Romanai; azi j. Olt> in hotar cu Urzica 248.
 Vădislav, Vadislav:
 Vădislav (Vladislav, Vlădislav) din Dioști, sluga <marelui> ban 227; in pricină pentru Răcluța 255.
 Vădislav din Junghiați, in pricină de hotar cu satul Șușani 31.
 Vădislav, frate cu Dragomir, vinde parte in Liseni 11.
 — Vădislav <II>, domn al Țării Românești <1446—1456> „ruda” lui Dragomir mare vornic 118; act menționat de la ~ 7.
 Vălcea, tatăl lui Dragomir cu parte in Ionești (menț.) 46.
 Văleni, sat <j. Argeș>, parte cu rumâni și livezi întărite lui Oprea vătaf 28, 236.
 *Văleni, sat <lg. Vispești, j. Săcuieni, azi j. Buzău>, parte întărită m-rii Tisău, dania lui Ivăniș vornic 102; ~ de Sus, parte întărită m-rii Tisău, dania lui Ivăniș vornic; furt 102.
 Văleni, sat <j. Romanai; azi j. Olt> 253.
 Vărăști, sat <j. Ilfov; azi j. Călărași, c. Dorobanțu> întărit m-rii Viforita 232.
 *Văselați, sat <probabil lg. Pielea, c. Mirzănești, j. Teleorman> parte întărită lui Radul pitar și Dobruș post. 45.
 Văsiu cel bătrîn din Tirgșor, întărit peste parte cu moară la Rogozești 212.
 Văsiu, diac mic, grămatic, scriitor de acte domnești 9, 30, 36, 38, 46, 50, 64, 65, 116, 172, 176.
 Văsiu din Cindești cetropește parte in Urlătoi 224.
 Văsiu din Vilcom, hotarnic la Bucoviciorul 76.
 Vechea, partea sa in Gorbăneasca 207.
 Velco cumpără parte in Lipov 180.
 Velica, jupineasa lui Drăghici f. mare spătar, familie; dăruiește satul Cornenii din Coastă, cu vaduri de moară, m-rii Mărgineni 147.
 Verneți, sat <j. Buzău> in hotar cu Săseni 188; parte cu vie întărită lui Ivan 170; parte cu vie întărită lui Paraschiva 26; . . . popă 26.
 Viespești, sat <Vispești, j. Săcuieni; azi j. Buzău> 102.
 Viezuini, top. la Măracini <Măracinele, j. Dolj> 241.
 Vihoraști (Nașterea Maicii Domnului), m-re <Viforita, j. Dimbovița; azi in mnc. Tirgoviște>, întărire de sate 232.
 Vintilă, fiul lui Pătru Grăunță, familie; vinde parte in Ștefănești 220.
 Vintilă, ispravnic (f.) din Baia de Aramă (menț. 1722) 31.
 Vintilă, logofăt <Florescu>, donator la m-rea Tismană (menț.) 2.
 Vintilă voievod v. Vlad Vinfilă, domn.

- Vintilă, vornic <din Cornățeni>, impresoară satul Băneștii de la Ruia (menț.) 251.
- Vispești v. Viespești, sat.
- Visul v. Stan Visul.
- Vișa, femeia lui Dan, vinde vie în Liseni 11.
- Vișa, fiica lui Drăgoi, familie; întărită peste parte în Plenița 25.
- Vișa, fiica Rusei, familie; înfrățită de mama sa în Bălișoara și Groșani 93.
- Vișa, jupaniță, bunica jup. Stanca, familie; stăpînă în Mihăești (menț.) 60.
- Vișa, preoteasă, vinde parte în Obirșia Treștiatului 29.
- Vișa, țigancă boierească 45.
- Vișan <diferiți> cumpără parte în Birca 166.
- Vișan Highidișul, țigan boieresc 54.
- Vilcan cumpără parte în Tudorești 177; probabil același: Vilcan, tatăl lui Prodan și Stancul 111.
- Vilcan, fiul lui Albul, frate cu Oprea vătaf, familie; stăpîn în Cîrstienești, Boteni ș.a. 28, 236.
- Vilcan, partea lui în Gorbăneasca 207.
- Vilcan, pînă la Porțile de Fier, de la Porțile de Fier pînă la Olteț, vamă întărită m-rii Tismana 125, 193.
- Vilceaua Bivolului, top. la *Manița <lg. Ludăneasca, j. Vlașca; azi j. Teleorman> 116.
- Vilceaua Bujorului, top. la Balaci <j. Teleorman> 167.
- Vilceaua Tafini, top. la *Găgulești <lg. Balaci, j. Teleorman> 167.
- Vilcele, sat <j. Argeș>, parte întărită lui Stoica log. 237.
- Vilcom, sat <lg. Floran, j. Dolj> 76.
- Vilcul cel bătrîn din Dărmănești scrie act domnesc 133.
- Vilcul cel bătrîn, logofăt din Pogonești, scrie acte domnești 4, 103, 140; martor pentru Răzvad 22.
- Vilcul dă parte în Siliștea schimb pentru parte în Sihlea 37.
- Vilcul, fiul lui Dan, vinde parte în Ohăbița 157.
- Vilcul, unchiul lui Stoica, familie; stăpîn în Ciinești 112.
- Vilcul, unchiul popii Radul, vinde parte în Cacova 37.
- Vilcul vinde plai cu vie la Alexeni 213.
- Vilsan (Vilxan) <din Caracal>, frate cu Matei <ban> și soțul jup. Maria (menț.) 120, 241.
- Vilsan din Pleșoi, hotarnic la Bucoviciorul 76.
- Vilsan, frate cu Stan și Badea, cumpără și vinde în Frăsinetul de Cîmp 203.
- Vilsan, tatăl lui Stan și Vladul cu răzoare în Bărcănești (menț.) 210.
- Vilsan vinde parte în Haref 49.
- Viltur (Vilturul), jupan, bunicul lui Radul <Mihăescu> mare log. (menț.) 89.
- Vilturești v. Bogdănei de la Codmeana, sat.
- Vina Rece, top. la Nucet <j. Prahova> 191.
- Virful Giurculețului, top. la Runcu <j. Dimbovița> 121.
- *Virleți, sat <lg. *Floci, Piua Pietri, j. Ialomița; azi Giurgeni> întărit lui Vladul Mîndrul ș.a. 88; ~ Vladului, parte întărită lui Vladul ș.a. 5.
- Virtoape (Virtoapele), top. la Văleni <j. Argeș> 28, 236.
- Virtop, sat <Malu ~, j. Vilcea>, livadă schimbată de Stanislav cu popa Radu pentru vad de moară în Ulmetu 37.
- Vlad v. Vladul.
- Vladislav v. Vădislav.
- Vladul, Vlad:
- Vladul v. și Virleții Vladului.
- Vladul (Vlad), comis mare, în sfatul domnesc 82, 83, 86—89, 91—100, 102—104, 106, 108, 110—113, 115—117, 119—121, 123, 124, 127—131, 134, 136; <eroare:> stolnic mare 121.
- Vladul cumpără părți cu vie în Albeni și Negoești 41.
- Vladul (Vlad) din: Bădeni vinde parte în Leutești 39; ~ din Bîrșești vinde satul Mogoșești cu mori și vii, în pribegie 160; ~ din Cartiu, slugă a marelui ban 227; ~ din Poeni, în pricină de hotar cu satul Cislău 198; ~ din Runcu, martor la întocmire 217; ~ din Sulimanul, în pricină pentru Mărcinenii Craiei 153; ~ din Tătulești tatăl lui Radul (menț.) 217; ~ din Tomești, în pricină pentru Romănești 154; ~ din Vernești, fiul popii, martor 26.
- Vladul, fiul lui Stan și frate cu Stoian, cumpără în Giulești 63.
- Vladul, fiul lui Stanciul Benga și nepotul lui Hamza banul, familie (menț.); mormîntul său la m-rea Glavacioc 163.
- Vladul, fiul lui Vilsan și frate cu Stan, ține răzoare la Bărcănești 210.
- Vladul (Vlad), fiul Rusei și frate cu Vișa, cu părți în Gomoești, Bălișoara și Groșani 93.
- Vladul, frate cu Borcea și Neaga, întărit peste parte în Virleți 5, 88.
- Vladul, frate cu Dragomir și Borcea, întărit peste parte în Virleți 5, 88.
- Vladul, frate cu Dragomir și Țigan, cumpără părți în Haref 49.
- Vladul, frate cu Lupul și Dragne, cumpără părți în Leutești 39.
- Vladul, frate cu Mareș, înfrățit în Poucești 179.
- Vlad, frate cu Stoian, cumpără în Liseni 11.
- Vladul (Vlad) <diferiți> întărit peste parte în: Berislăvești 245; ~ în Gorbăneasca 207; ~ în Obirșia Treștiatului 29; ~ în Urlătoi 224.
- Vladul, nepotul lui Vlaicul clucer din Rumceni, tatăl lui Staico ș.a., familie; stăpîn în Cislău (menț.) 187, 198.
- Vladul <diferiți>, partea lui în Radovanul 52.
- Vladul, portar <din Șuici>, fiul lui Șuica vornic, familie; stăpîn în Pietrile, Dedi-

- lovul, Voiești ș.a. cu rumâni mori, vii, grădini și țigani (menț.) 216.
- Vladul (Vlad), postelnic, fiul lui Ivașco <din Golești> mare log. stăpîn în Românești 247.
- Vladul scrie acte domnești 143, 198.
- Vladul, slugă domnească, stăpîn în Urlătoi 224.
- Vladul (Vlad), soțul Voicăi, cumpără părți în Odobeni 34.
- Vlad, stolnic mare 121 <eroare> v. Vladul, comis mare.
- Vladul, tatăl lui Staico ș.a. v. Vladul, nepotul lui Vlaicu clucer din Rumceni.
- Vladul, unchiul lui Stoica, familie; stăpîn în Ciinești 112.
- Vladul (Vlad) <diferiți> vinde parte în: Bădeni 75; ~ în Mileștii de Jos 159; ~ în Tudorești 111; ~ în Voinigești 94.
- Vlad voievod 115, 126 v. Vlad Vintilă, domn.
- Vlad voievod <neidentificat>, act menționat de la ~ 83.
- Vladul voievod cel Bătrîn 7 <eroare> v. Vladislav II, domn.
- Vlad voievod cel Bătrîn 2 v. Vlad Dracul, domn.
- Vladul voievod, fratele lui Alexandru Mircea în pomelnicul m-rii Preobrajnia de la muntele Sinai (menț.) 235.
- Vladul Calapod din Steanca, în pricină pentru Virleți 88.
- Vlad Călugărul (~ cel Bătrîn), domn al Țării Românești <1482—1495> 47 (?); tatăl lui Radul cel Mare 151; danii: unor m-ri 221, 232 (?); ~ unui boier 106; întemnițează boier, pentru viclenie 20; acte menționate de la ~ 129, 131, 221.
- Vlad <Dracul> (Vladul cel Bătrîn), domn al Țării Românești <1436—1442, 1443—1446>, tatăl lui Radul cel Frumos 99; acte menționate de la ~ 2, 99.
- Vlad <Inecatul>, domn al Țării Românești <1530—1532>, donator la m-rea Argeș 126.
- Vladul Mîndrul, frate cu Bădica, întărit în Virleți 88.
- Vlad Vintilă (Vlad, Vintilă), domn al Țării Românești <1532—1535> 20, 39; donator la m-rea Argeș 127; acte menționate de la ~ 2, 105, 115, 126, 145.
- Vlaicu, armaș mare, hotarnic 1.
- Vlaicu, clucer din Rumceni, frate cu Jup. Chera ș.a., familie; stăpîn în Cislău, Mogoșești și Țigănești cu rumâni, mori, vii și țigani 81, 84, 122, 129, 131, 187, 198; pribeag 81, 187.
- Vlaicu, comis din Tomșani, donator la m-rea Nucet (menț.) 164.
- Vlaicu din: Cotești v. Vlaicu, pah.; ~ din Piscani v. Vlaicu, log.; ~ din Rumceni v. Vlaicu, clucer și Vlaicu, vist.; ~ din Tămășești v. Vlaicu, vătaf.
- Vlaicu (Vlaicu), în pricină pentru vaduri de moară la Miroslăvești 184.
- Vlaicu, întărit peste parte în Bucșa 152.
- Vlaicu, logofăt <din Piscani>, fiul lui Mihnea pîrcălab, nepot de frate lui Vlaicu f. mare log., familie; stăpîn în Năpîrteni, Racovița ș.a., cu mori, vii și țigani 10, 35, 57, 130.
- Vlaicu, logofăt mare (fost, ~ cel bătrîn) <din Piscani>, unchiul lui Vlaicu log. și Mihnea; stăpîn în Năpîrteni, Berivoești, Racovița ș.a., cu mori, vii și țigani (menț.) 10, 130.
- Vlaicu, paharnic din Cotești, stăpîn în Ștefănești 132.
- Vlaicu, partea lui în Radovanul 52.
- Vlaicu slugă domnească v. Vlaicu, clucer.
- Vlaicu, socrul lui Turcea din Bogătești, stăpîn în Stoenești, cu mori, livezi și rumâni 97.
- Vlaicu, țigan m-resc 134.
- Vlaicu, vătaf mare din Tămășești, stăpîn 133.
- Vlaicu, vistier <din Rumceni>, văr primar cu Jup. Chera; vinde parte la Țigănești și țigani, în pribegie 84.
- Vlasie din Poiana vinde ogor 27.
- Vlădaie, fiica lui Neagomir din Plăviceni, jupanița lui Dumitru, schimbă parte în Pietroșani pentru parte în Gostavăț 174.
- Vlădaia, fiica lui Vladul portar și nepoata lui Șuica vornic, familie; stăpînă în Pietrile, Dedilovul, Voiești ș.a. cu rumâni, mori, vii, grădini și țigani 216.
- Vlădae, jupaniță, fiica lui Fîrtat vornic <din Drăgășani>, stăpînă în Prundul și Călinetul 145.
- Vlădaia, jupanița <lui Badea pah.> dăruiește m-rii Dobrușa satele Crivina și Poiana Ciolanului cu țigani (menț.) 181.
- Vlădești, sat <j. Vilcea> în hotăr cu vatra m-rii Arhanghel 18.
- Vlădicean din Jiribesti pierde parte pentru furt de cai 102.
- Vlădislav v. Vădislav.
- Vlădulești <familie> întărită peste parte în Păpușariul lui Zlatco 7.
- *Vlădușei, sat <probabil lg. Corlătești, j. Prahova; azi în mnc. Ploiești>, părți vindute de Bircă și Avrut lui Coresi log. 33.
- Vlăduța, sat <j. Argeș>, părți întărite m-rii Potoc 223.
- Vodița, pîriu <pîriul Bahna, j. Mehedinți>, sat pe ~ 128.
- Voica, femeia lui Vlad, cumpără în Odobeni 34.
- Voica, fiica lui Dragomir, familie; vinde în Ciinești 112.
- Voica, fiica lui Hasan, cu parte în Măxineni 215.
- Voica, fiica lui Manea și soră cu Tatul, vinde parte în Bărcănești 33.

Voica, fiica lui Oancea pitar și soră cu Isup, familie; în pricină pentru Purcăreni și Berceni 110.

Voica, fiica Stancăi și soră cu popa Ioica din Tismana, cu părți în Negoiști și Ohăbița 157.

Voica, întărită peste parte în Gorbăneasca 207.

Voica, partea ei în Brădășani 116.

Voica, soră cu Lup, vinde parte în Giulești 63.

Voica, țigani boierești 36, 46.

Vocea, fiul Neagăi și frate cu Frăcea, Tatul ș.a., întărit peste parte în Bisca 55, 244.

*Voicești, sat (lg. Văleni, j. Argeș) întărit nepoatelor lui Șuica vornic 216.

Voico cu ceata lui, în pricină pentru Bresnița 56.

Voico cumpără vatră de casă în Poucești 179.

Voico, frate cu Bucșan și Dragomir, înfrățit în Cochineștii de Sus 173.

Voico, partea lui în Radovanul 52.

Voico, slugă domnească, cu ceata lui în pricină pentru Bodeștii Mici 209.

Voico, tatăl Drăganei, întărit peste parte în Gorbăneasca 207.

Voico, tatăl lui Stan ș.a. care vînd în Tămășești (menț.) 133.

Voico, țigani m-rești 148, 250.

Voico al lui Tatul (Voico), tatăl lui Milea, vinde parte în Topoloveni ca să scoată capul fiului său (menț.) 20.

Voina, fiul Șerbaiei, vinde parte în Cochineștii de Sus 173.

Voina, în descriere de hotare la balta Saltava (j. Ialomița) 126.

Volna, în pricină cu m-rea Valea 51.

Voina, țigan boieresc 216.

Voina vinde parte de moară în Cacova 37.

Voineag din Marotin, în pricină pentru Recica 140.

*Volnigești, sat (lg. Fețeni, j. Argeș; azi j. Vilcea, în mnc. R. Vilcea), părți cu vie întărite lui Stanciul 94; partea lui Fuiorea întărită lui Gherghie din Rîmnic; pricină cu m-rea Cornet 58.

Voroveanul v. Badea Voroveanul.

Vucca 229 (croare) v. Doicilă.

Vue cumpără parte în Lipov 180.

Vulpariul v. Manea Vulpariul.

Vulpe, frate cu Dragomir, întărit peste parte în Virleții Vladului 5.

Vultur v. Vilfur.

Vulturești v. Bogdăneii de la Codmeana, sat.

Z

Zaemezu (?) top. (?) la *Gugești (probabil Brădeanca, j. R. Sărat; azi j. Brăila) 165.

Zaharia, grămătic din Tătărești, vinde țigan ca să-și „plătească capul” 38.

Zaharie, întărit peste parte în Turceni 158.

Zamonea v. Danciul Zamonea.

Zapodie, top. la Bujoreni (j. Vilcea) 161.

Zăgan, nepotul lui Pria, vinde parte în Bucșa 152.

Zăgaz, top la *Găgulești (lg. Balaci, j. Teleorman) 167.

Zănoaga, munte (probabil j. Prahova), stînitul boieresc întărit m-rii Snagov 73.

Zănoaga, sat (j. Prahova), partea Măndeștilor întărită m-rii Mărgineni 148, 250; pricină cu megășii 250.

Zăvoiu, sat (j. Olt) 173.

Zbircea v. Lazul lui Zbircea.

Zbora cumpără părți în Plășcoi și Gugești 165.

Zeul (Zesu), (rumân) din Radovanul, se răscumpără 52.

Zgaroe v. Manea Zgaroe.

Zîmbrești (Zămbrești, Zembrești), sat (Zimbreașca, j. Teleorman) 22; în hotar cu Găgulești 167.

Zîrnă vinde parte în Poucești 179.

Zlafa, jupaniță din Pietroșani (menț.), familie 211.

Zlatco v. Păpușariul lui Zlatco.

Zlătariul, pisc la Milești (j. Dolj) 1.

Zmiurăf, top. la Haref (Arefu, j. Argeș) 49.

Zoica, (rumân) din Radovanul, se răscumpără 52.

Zoica, țigancă boierească 35.

Zoica vinde loc de vie îla Bujoreni 161.

Zorea, partea lui în Bădeni (menț.) 246.

Zosima, paharțic, șeful „canțelarici” Mitropoliei Ungrovlahiei (menț. 1848) 25.

Zvirnea v. Izvirna, sat.

INDICE DE MATERII

A

ace cu mărgăritare și pietre, preț 84.
acte:

date de domn: hrisoave 2, 20, 24, 25, 54, <59>, 63, 92, 106, 113, 149, <155>, 160, 167, 232, 235, 241; hrisoave menționate 22, 143, 165, 169; cărți, porunci: passim; acte menționate de la: Mircea cel Bătrîn, Vlad Dracul, Vladislav al II-lea, Radu cel Frumos, Basarab cel Tânăr, Vlad Călugărul, Radu cel Mare, Neagoe Basarab, Radu de la Afumați, Moise vv., Vlad Vintilă, Radu Paisie, Mircea Ciobanul, Pătrașcu cel Bun, Petru cel Tânăr 2, 7, 12, 13, 20, 21, 47, 58, 60, 68, 83, 86–89, 92, 95, 99, 103, 104–106, 108, 110, 111, 115, 116, 119, 124, 126, 129–131, 134, 141, 145, 147, 149, 151, 164, 181, 182, 186, 190, 195, 202, 205, 209, 221, 234, 246, 250; cărți (răvașe) pentru jurători v. jurători;

date de mitropolit 79, 118;
date de marele ban 85, 151, 157, 227;
date de marele vornic 132; (menț.) 118;
dat de <marele> postelnic (menț.) 241;
dat de sudeț și pîrgari 109;
date de particulari (răvașe, scrisori, zapise) 23, 70, 78, 191; diată (menț.) 91;
ocolnice 76, 188;
vechi și rupte 87, 99, 115, 181, 234, 251; scrise cu înșelăciune, minci-noase, modificate 68, 106, 190, 250;
~ scrise în lb. slavă: passim; v. și dieci. grămăfici, logofeși, scriitori;

~ date în orașe v. București, Tirgo-
viște; scris în sat 158.

agă: agă mare 48; stăpîn 48, 56; ispravnic în act domnesc 66.

albanezi v. arbănași.

albinărit v. daturi.

aldămaș la vânzare, cheltuieli 22.

alegeri v. hotărnicii.

anini, în toponimie și descriere de hotare 37, 121.

aramă, în toponimie (menț. tirzie) 31.

araș, arătură 97, 224, 249, 252, 253.

arbănaș, în onomastică 200.

argint 16; obiecte de ~ 186, 217; aspri de ~ 14, 28, 35, 49, 78, 83, 166, 170, 173, 241.

arie 210.

armași:

mari armași 1, 72, 78, 141;
stăpîni, familie 78, 83, 136, 140, 171, 241;
dau birul de curte 167;
ispravnici 1, 72; martori 32, 100; cu înșărcinări domnești 68;
viclean 247;
ceată a armașilor 167.

armeni, în onomastică 91, 96, 159.

ascultare datorată de săteni mitropolitului 201.

aspri v. bani.

așezare v. înfrățiri.

așezămint v. înfocmiri.

aur, obiecte de ~ 20, 84, 91.

averi (marfă) 8, 16, 20, 42, 91, 130, 164, 178, 202, 216; ~ pierdute 91, 162.

B

baci, în onomastică 23.

baie, în toponimie 68; (menț. tirzie) 31.

balaur, în onomastică 169, 183, 207.

bani <dregători>:

prim sîetnic 168;
stăpîni, familie 31, 58, 98, 127, 152, 163, 168, 174, 190, 231, 234, 241;
în sfatul domnesc: mari bani, f. mari bani ai Craiovei v. Neagoe, Dobromir;
mare ban al Jiului 108; ispravnici în acte domnești 16, 19, 107, 199;
judecă, dau cărți 85, 151, 157, 227;
hotarnici 1, 169; martori 19, 241; cu înșărcinări 227; opreliști 77;
pribeag 152;
slugi ale marelui ban 157, 227;
în toponimie și onomastică 17, 94, 204.

bani <monedă> 16, 46, 214;

aspri, în preț 4, 9–11, 14, 20–30, 33, 34, 35, 37, 39–41, 43, 46, 49, 52, 57, 58, 61–63, 65, 67–71, 74, 75, 83, 84, 87, 93, 94, 97, 102, 106, 107, 111, 112, 115–117, 119, 121, 122, 127, 133, 137, 140, 144–146, 152, 159–162, 165–168, 170, 172, 173, 177–180, 183, 187, 191, 192, 197, 199, 200, 203, 204, 205, 210, 212, 213, 215, 217–220, 226, 229, 231, 233, 236–238, 240, 241, 244, 245, 251, 254; dați pentru răscumpărarea din robie 172; ~ capului 35, 38; în plata

birului și a dărilor 41, 167, 176, 203, 237; taxe vamale luate în ~ 103; gloabă plătită în ~ 215; în danii și zestre 79, 91, 155, 186; în obroace acordate unor m-ri străine 59, 235; în datorii, împrumuturi și zăloage 10, 20, 30, 47, 78, 85, 113, 172, 217; în diferite cheltuieli (aldămaș, înfrățire, litigii ș.a.) 22, 25, 137, 177, 195, 203, 228; întorși, lepădați 58, 116, 145, 172, 219, 240, 251; furați 176; ~ de argint 14, 28, 35, 49, 78, 83, 166, 170, 173, 241; ~ turcești 4, 9, 11, 39, 40, 165—167, 177, 186, 210; ~ bani 28; florini 2; ~ ungurești 175, 221; groși ungurești 68; galbeni 84, 157, 162; taleri 22; echivalențe 186.

bălți, întărite unor m-ri 103, 124, 126, 141, 190, 222;
~ unor boieri 98, 120, 138—140, 141, 174, 241, 252, 253;
~ unor oameni 63; v. și girle, heleșfeie, iazuri, lacuri, privaluri.

bășicea, în toponimie 239.

bătaie, om ucis în ~ 34.

băfușar <ciubotar> 54.

bir, ~ de curte 167, 237; quantum 41, 167; ocini date pentru scoatere de la ~ 33, 41, 116, 173, 203, 237.

birari de curte 167.

birnici, ocină birnică 33.

biserică, metoh al unei m-ri 66; jurăminte și înfrățiri făcute în ~ 131, 137, 198, 233; în toponimie 37, 126; cărți bisericești v. *tefraevangheliar*.

bivol, în toponimie 116.

bogasiu, preț 137.

boi, în preț 68, 75, 133, 173; luați în gloabă 49, 68, 108, 155, 227; taxe vamale pentru ~ 103; în toponimie 239.

boieri (jupani, jupanite):
boieri bătrini 151; ~ de la Jiu 157; numit cneazul satului 1;
stăpini: passim; ctitori și donatori 2, 13, 15, 20, 32, 35, 38, 47, 52, 58, 64, 68, 89, 100, 102, 113, 132, 147—149, 156, 160, 163, 164, 168, 181, 190, 206, 223, 233, 238, 241, 243, 250;
datornici și creditori 78, 91, 113, 217; abuzuri 105, 127; v. și *cofropiri*;
pribegi 20, 70, 74, 81, 84, 152, 160, 169, 172, <187>, 217; vicleni 20, 106, 247; întemnițați, în robie, uciși 20, 34, 169, 172;
slugi ale boierilor 10, 116;
v. și *casa domnească*, *înfrățiri*, *pricini*, *slugi*, *slujbe*, *vlasteli* și sub numele *dregătoriilor*.

bolovani de sare 103, 155.

botez, danie la ~ 247.

brad și **brădef**, în onomastică și toponimie 4, 68, 87.

braniști 63, 88, 135, 185, 253.

brazdă, în toponimie 19.

brățări de aur 20.

brinză, burdufuri de ~ 38, 119.

brfu de argint 186.

bucafe 42, 46, 113, 202; ~ luate pradă 169, 182.

buciumaș, în onomastică 207.

burdufuri de brinză 38, 119.

butar, cu parte 115.

bufoaie cu vin 103.

buzdugan, în onomastică 17.

C

cai și **iepe**:
în danie 137, 186; dat la înfrățire 233; ~ domnului 97; v. și *darea calului*;
în preț 4, 28, 37, 63, 67, 68, 111, 112, 119, 172, 177, 214, 215, 217, 223; prețuți 63, 68, 119, 137, 172, 177, 215, 217, 233; ~ cu povară 103; taxe vamale pentru ~ 103;
luați în gloabă 68; în pradă 176; ~ furați 35, 102, 215, 217.

calpac, preț 137.

canafuri, cu mărăgărire 84.

canțelaria Mitropoliei (menț. tirzie) 25.

capre, în preț 179.

car cu pește, taxe vamale pentru ~ 103; în toponimie 68.

carpeni și **cărpeniș**, în toponimie și descriere de hotare 19, 37, 76.

casa domnească, *vlastelini* și *dregători* din ~ 22, 249.

case, locuri de ~ (vetre) 16, 27, 33, 49, 62, 93, 107, 146, 167, 179, 236, 237;
~ ale une m-ri, pustite 79.

cavad, rochie de ~ 119.

călugări (frați, monahi) 14, 66; ~ străini 118; veniți după mile 235; în onomastică 2, 17, 20, 39, 47, 88, 98, 106, 110, 116, 129, 131, 145, 184, 200, 204, 207, 221; v. și *mănăstiri*.

călugăriță, cu parte 241; m-ri de călugărițe 155, <232>.

cămașă de fir 173.

cămărași 90, 104.

cărămidă, în onomastică 116.

cărbunari, în toponimie 37.

cărți bisericești v. *tefraevangheliar*.

ceapraz de fir 137.

cerb, în toponimie 19, 83.

cefăți 163, 217; boier întemnițat în ~ 20; *pircălab* 20; ~ de scaun (orașe, țirguri), acte domnești date în ~ v. *București*, *Țirgoviște*.

cefătuie, în toponimie 14.

cefe, ale unor boieri 20, 99, 106, 113, 167, 169, 209, 224, 241; ~ ale unor oameni 5, 7, 10, 16, 42, 56, 69, 88, 99, 119, 129, 131, 154, 158, 184, 194, 196, 198, 202, 209, 210, 219, 255; cimotie 184.

cheltuieli de drum ale călugărilor străini veniți după mile 59, 235; ~ pentru mori

79, 109; pentru jurători 137; la înfrățire 137; la aldămaș 22.
 chiciură, în toponimie 75.
 chilie, în toponimie 37.
 chinovar, pasaj scos din doc. cu ~ 91.
 cimotoie v. cefe.
 ciubotar v. băfușar.
 ciună 8, 16, 42, 202.
 ciufură, în toponimie 206.
 cizme, date la înfrățire 137.
 cîmpuri 93, 141; cîmpul de jos, ~ de sus 210; amîndouă cîmpurile 86.
 cluceri:
 din casa domnească, vlastelin 249; mari cluceri 60, 227, 241, 249; stăpîni, familie 46, 60, 81, 84, 98, 116, 129, 131, 187, 198, 241, 249; dispoziții 135; sluga marelui clucer 227.
 cneazul satului 1.
 „codru” de loc 19.
 coif, în danie 186.
 cojoc, în preț 215.
 cojocar 217.
 comiși:
 stăpîni, familie 127, 138, 139, 149, 164; în sfatul domnesc (comiși, mari ~) v. Azap, Bărcan, Vladul, Mitrea; eroare: spătar 121.
 corabie, cu pește, taxe vamale pentru ~ 103.
 corb, în onomastică și toponimie 173, 175.
 coșăre, în toponimie 239.
 cufropiri (impresurare), de ocini, vîi ș.a. 2, 10, 50, 55, 58, 72, 82, 104, 121, 139, 140, 150, 154, 178, 232, 239, 248, 250.
 crai, ctitor 59.
 criptogramă, semnături în ~ 29, 49, 128, 131, 137, 194, 250.
 crivină, în toponimie 181.
 cring, în toponimie 120, 135, 197.
 crugul soarelui, ~ lunii v. dafare.
 ctifori de m-ri și biserici 2, 66, 79, 102, 109, 127, 208; ctitori noi ai unor m-ri străine 59, 235; v. și boieri, domnul.
 curpen, în toponimie 199, 213.
 curfea domnească 137; ~ marelui ban 157; birari de curte 167; birul de ~ 167, 237.
 curfeni, în toponimie 173.
 curve, în toponimie 126.

D

danii (miluiri):
 inchinare 20, 32, 36, 38, 64, 99, 100, 102, 116, 147, 190, 208, 246, 250; ~ de moaște 118;
 ~ la botez 247; la nuntă 15, 35; la înfrățire 36, 137, 233; la moarte, cu efect după moarte 15, 85, 91, 143, 186, 217;
 donatori v. boieri, doamne, domnul, microfoliți; alți donatori 21, 24, 36, 49, 85, 99, 109, 161, 173, 185, 186, 199, 208, 246; v. și înfrățiri, slujbe, vinzări-cumpărări.

darea calului, luată unui sat 204.
 dascăli slovenești (menț. tirzii) 5, 22, 88, 113, 230.
 dafare de la Adam: passim; ~ și cu crugul soarelui, al lunii și cu epacta 106; ~ și cu temelia 126; ~ și cu sărbători religioase 4.
 datorii 30, 78, 85, 91, 113, 138; ~ făcute în țări străine 217.
 dafuri, din porci, ~ din stupi 176.
 dăjdii (nespecificate) 10, 58, 237; ~ după legea veche 176; ~ țiganilor 176; iertare de ~ 10; dări (textual) 68.
 delnițe 254; ~ cu rumâni, ale unor rumâni 28, 97; preț 28, 236.
 diaconi, scriu acte domnești 25, 111.
 <diafă> (carte) menț. 91.
 dieci, scriu acte domnești 26, 41, 54, 158; ~ mici 2, 19, 65, 102, 144, 164, 202, 219, 253; v. și grămăfici, logofeți, scriitori.
 divan v. sfatul domnesc.
 dîrstă 254.
 doamne, familie 54, 138, 220, 235; stăpine, donatoare 15, 54, 113; în pomelnicul unei m-ri străine 235; sluga unei doamne 15.
 domnul:
 voievod și domn al Țării Românești: passim; herțeg al Amlașului și Făgărașului (al părților de peste munți) 20, 54, 106, 160, 232, 241; stăpînitor al Podunaviei 59; luarea domniei 178; țigănia domnească 134, 194, 211; v. și casa domnească, curfea ~, visfieria ~; cumpără, vinde, schimbă sate și părți 12, 52, 87, 105, 106, 195, 204; confiscă sate 2, 106, 247; judecește sat 52; donator: unor m-ri din țară 2, 12, 87, 90, 106, 126, 155, 170, 175, 194, 221, 232, 255; v. și mănăstiri; ~ unei m-ri străine 235; dăruiește unor boieri 20, 48, 54, 98, 106, 207;
 acordă și întărește scutiri și imunități 58, 73, 77, 178; pretendent 20;
 ispravnic în act domnesc, spusa domnului 48, 54, 55, 60, 81, 101, 190, 202, 204; învățătură dată de ~ 79; v. și acte, judecată, slugi, slujbe;
 domn al Moldovei 54;
 domn străin, crai 59.

dregători

în traduceri numiți: boieri 184; îndreptători 142, 200; din casa domnească 249; stăpîni, întrebați de domn la judecată, martori: passim; v. și armași, birari, cluceri, gălefar, globnic, județul și pîrgarii, medelniceri, pifari, pîrcălabi, porfari, sfatul domnesc, slugi domnești, sulgeri.

drumuri (căi), săpate 1, 239; în toponimie și descriere de hotare 1, 5, 14, 39, 76, 116, 167, 179, 183, 204, 218, 241, 248; v. și chelțuieli.

dumbravă, în toponimie 27, 241.

dusegubine (șugubină) 25, <68>, 158; luată pentru scăparea unui om legat 50, 182.

E

egumeni (ieromonahi) 2, 44, 50, 73, 87, 89, 115, 124, 125, 127, 132, 141, 142, 176, 190, 193, 220, 222, 228, 230, 231, 238, 250; nastavnici 20, 103; atribuiții 66; ispravnic 79; martor 118.
epacta v. dafare.
episcopi 193; arhiepiscopi 109, 135.
episcopii 118, 156, 194, 208; in menț. tirzie 143; v. și Buzău.

F

fagi, în descriere de hotare 18, 19 i.
făină 105.
fălci 107, 117, 214; preț 27, 37, 49, 94, 161.
felegea cu ceapraz de fir, preț 137.
ferdele, preț 37.
fier, în toponimie 68.
fini 21.
fir, cămașă de ~ 173; ceapraz de ~ 137.
finfini, dăruită 221; în toponimie și descriere de hotare 52, 159, 175, 217.
fișie, de ocină 116.
florini v. bani.
foamefe, vinzări la vreme de ~ 39, 102, 215, 240.
frasinii și frăsinef, în toponimie și descriere de hotare 28, 104, 192, 203, 225, 236.
frați de ocină 5, 111, 167, 206; frație v. înfrățiri.
frinc, în onomastică 32, 100.
fugă peste hotare 68; boieri fugiți ~ 20, 169, 172; v. și pribegie; țigani fugiți 44, 228.
fuior, în onomastică 58.
funii 6, 29, 37, 41, 52, 69, 83, 119, 161, 167, 203, 223; preț 24, 25, 46, 168, 173, 180, 207, 215.
furci, hoț scos de la ~ 35.
furf de cai 35, 102, 217; ~ de vite 215; ~ de aspri 176; v. și hoji, pedepse.

G

galbeni v. bani.
garduri v. îngrădituri.
gâlbează, în onomastică 134.
gălefar 213.
găleți ohabnice, de griu și orz 155.
gârle, întărite unei m-rii 124; ~ unor boieri 138—140; în toponimie 184; v. și bălți, heleșfeie, iazuri, lacuri, privaluri.
gloabe, plătite în vite 49, 108, <217>, 227; ~ în aspri 215, <217>.
globnic, țigan ~ 211.
gorgan, în toponimie și descriere de hotare 39, 126, 204.
gorștină v. dațuri.
goruni și gorunef, în toponimie și descriere de hotare 29, 83.
grădini 133, 167, 179, 210, 216.

grădiști, în toponimie 184, 204.
grămăfici, stăpini 38, 42, 67, 88, 202; scriu acte domnești 72, 82, 84, 128, 149, 172, 175, 181, 187, 192, 201, 210, 214, 216, 252; ~ mic 252; v. și dascăli, dieci, logofeți, scriitori.
grăpărit, plătit în aspri 161.
grăunță, în onomastică 220.
greci, cumpără vii 178; în toponimie și onomastică 68, 82.
grivnă, luată pentru încălcarea hotarelor 249; v. și hafalm, pradă.
griu, găleți de ~ dăruite unei m-ri 155; sac de ~, taxe vamale pentru ~ 103; luat fără drept 105.
grii, în toponimie 4, 37, 161.
gubavi, în toponimie 76.
gurban, în toponimie 204, 207.

H

haine, moștenite 16.
hafalm 227; dat pentru încălcarea hotarelor 224; v. și grivnă, pradă.
heleșfeie, întărite unei m-ri 222; v. și bălți, gârle, iazuri, lacuri, privaluri.
herțeg, în titulatura domnului 20, 54, 106, 160, 232, 241.
hiclenie v. viclenie.
hotare:
bătrâne, vechi 1, 10, 31, 129, 135, 167, 182, 198, 224, 234, 239, 248; hotarul de sus 7;
descrieri de ~ 1, 4, 9, 14, 18, 19, 21, 25, 29, 31, 39, 52, 62, 75, 76, 83, 121, 126, 128, 153, 154, 169, 175, 179, 183, 188, 191, 192, 204, 218, 225, 237, 239, 248, 249, 253;
pietre, semne de ~ 1, 19, 29, 31, 62, 68, 76, 83, 126, 154, 169, 175, 179, 225, 234, 237;
~ stricate, mutate, pricini 1, 31, 68, 129, 154, 169, 182, 198, 214, 224, 239, 249; v. și cimpuri.
hotarnici:
armaș mare 1; bani 1, 169; pitar 169; postelnici 18, 31, 128, 154, 225, 248; spătar 198; fără dregătorie specificată 76, 154.
hotărnicii (alegeri, ocolnice) 1, 31, 76, 128, 154, 169, 173, 175, 188, 198, 225, 248.
hoji și răufăcători, dezmoșteniți 162, 197; tilhari, în toponimie 179.
hramuri:
Adormirea Maicii Domnului (Sf. Maria, Uspenia) 2, 44, 50, 59, 66, 89, 102, 103, 115, 126, 128, 141, 175, 195, 208, 220;
Bunavestire (Blagoveștenia) 163; Înfrarea în biserică (Vovidenia) 181, 231; Înălțarea (Văsnesia) 12, 105, 106, 160, 243;
Nașterea Maicii Domnului 155, 232;
Schimbarea la față (Preobrajenia) 235; Sfânta Ecaterina 235; Sfânta Troiță 134, 142; Sfântul Gheorghe 20, 164, 230; Sfântul Ștefan 118; Sfinții Mihail și

Gavril (Sfinții Îngeri) 147—149, 238, 239, 250.

hrisoave v. acte.

I

iazuri (iezere), întărite unei m-ri 126; ~ unei jupanițe 140; în toponimie 231; v. și bălți, girle, heleșteie, lacuri, privaluri. iconomia Mitropoliei, cancelaria ~ (în traduceri tirzii) 25.

ienicer, stăpin 46.

ieromonahi v. egumeni.

imunități v. domnul.

inel, în danie, preț 137.

ispravnici:

egumen 79; slugi m-rești, atribuții 132; ~ în acte domnești 51, 229; spusa domnului 48, 54, 55, 60, 81, 101, 190, 202, 204; agă 66; bani mari (f. mari bani) 16, 19, 107, 199; logofeți mari v.

Ivan, Radul Mihăescul, Ioan, Ivașco; logofăt al doilea 180, 231; postelnici mari 13, 20, 26, 42, 44, 156, 161, 250; vornici mari v. Nedelco, Dragomir, Neagoie; în mențiuni ult. 31, 72.

izlaz, în toponimie 80.

I

împresurare v. cofropiri.

împrumuturi v. datorii, zălog.

închinare v. danii, înfrățiri, rumânire.

îndreptători v. dregători.

înfrățiri (așezare, frăție, închinare, însoțire, întocnire) 116, 174;

între boieri 22, 57, 130, 172, 174, 233, 246; ~ și oameni 33, 36, 86, 97, 102, 137, 241; între oameni 26, 29, 62, 71, 203; între sate 204;

între părinți și fii (fiice) 53, 93, 95, 110, 118, 173, 179, 215, 216;

între frați (surori) 161, 173, 179;

între veri 57;

între bunici (unchi) și nepoți 8, 16, 42, 130, 202, 207;

între soți 197;

între cumnați 29;

între socru și ginere 173;

acoperă vinzări 33, 57, 172, 233, 241; contestate 110, 216; cheltuieli la ~ 137.

îngrădificuri, la case 79, 93.

încocmiri (așezămint, tocneli), pentru danii, diate 15, 32, 89, 91, 100, 113, 147, 148, 162—164, 217, 241, 250; pentru stăpînire 123, 132; pentru schimb 139; pentru înfrățiri 8, 29, 118, 137, 200, 202, 246.

învățătură 127; dată de domn 79; ~ de mitropolit 201.

J

jaf, jupaniță jefuită 217.

jitelnițe 8, 16, 20, 35, 42, 202.

judecată:

în fața domnului și a sfatului domnesc: passim; ~ și a mitropolitului 251; în fața marelui ban 85, 151, 227; repetate 2, 4, 20, 42, 46, 58, 88, 92, 95, 96, 99, 108, 110, 111, 113, 116, 119, 130, 131, 139, 142, 145, 169, 182, 186, 189, 198, 202, 205, 214, 227, 239, 245, 246, 250, 251; drept de ~ 50, 77.

judeciri (cnezire, răscumpărare) 52, 122, 176.

judete, găleți de griu și orz din ~ 155; sat din ~ 149.

judetul și pîrgarii, dau carte 109; pîrgar în toponimie 68.

jurămint 20, 213; ~ în biserică, pe Evanghelie 106, 131, 137, 198.

jurători (boieri, lege, megiași, oameni buni și bătrîni, boieri hotarnici) 58, 72, 122, 129, 176, 223;

în număr de: șase 55, 244, 253; ~ de doisprezece 1—7, 10, 16, 17, 21, 25, 31, 42, 46, 48, 51, 56, 69, 76, 92, 95, 99, 108, 110, 116, 119, 123, 130, 131, 140, 142, 153, 154, 169, 171, 175, 182, 186, 189, 196, 198, 200, 202, 214, 219, 225, 239, 245, 248—252, 255; ~ de douăzeci și patru 3, 4, 20, 25, <51>, 99, 108, 130, 154, 169, 182, 219, 239, 251; ~ de patruzeci și doi 110; ~ de o sută cincizeci 131, 198; globiți pentru jurămint strănb 108, 154; răvașe (cărți) domnești de ~ (menț.) 72, 153, 154, 169.

L

lacuri, în toponimie și descriere de hotare 1, 9, 14, 19, 21, 52, 76, 83, 175, 188; v. și bălți, girle, heleșteie, iazuri, privaluri. lanțuri, boier ținut în ~ 172.

lazuri 196; în toponimie 19, 27, 161.

lăufar, țișan ~ 54.

lege, judecată după dreptate și după ~, după legea lui Dumnezeu: passim; lege peste lege v. jurători; legea veche, dăjdiu și vămi luate după ~ 73, 176, 193; judecată după ~ 186.

lemne, pentru mori 135; în toponimie 248 livezi 37, 90, 97, 179, 236; prețuri 11, 28, 157.

logofeți:

din casa domnească, vlastelin, prim sfetnic 22, 36; mari logofeți (fără cei din sfat) 20, 130; logofeți al doilea 32, 100, 215, 231; logofeți 136, 171; logofăt la Mitropolie (menț. ult.) 165; stăpîni, familie 2, 9, 10, 20, 22, 32—36, 38, 43, 46, 57, 64, 65, 67, 80, 88, 89, 99—101, 110, 111, 113, 116, 121, 130, 157, 167, 172, 174, 175, 178, 184, 201, 206, 210, 237, 247, 249;

în sfatul domnesc (mari ~, foști ~) v. Ivan, Radul Mihăescul, Ioan, Ivașco; ispravnici în acte domnești: logofăt al

doilea 180, 231; mari logofeți v. Ivan, Radul Mihăescul, Ioan, Ivașco; învață („a spus“) 202, 204; scriu acte domnești 3, 5, 15, 44, 52, 56, 88, 93, 135, 136, 140, 153, 160, 161, 165, 166, 169—171, 182, 194, 197, 205, 213, 222 (?), 225, 230, 250, 251; scrie cartea marelui ban 151; v. și dieci, grămăfici, scriitori; martori 22, 32, 100, 151, 241; hotarnic 31; birar de curte 167; sluga logofătului 237; erori: paharnic 149; în loc de vornic 24; în menț. ult. 91, 121, 165.

lucru, la vii 79.
luntre, cu pește sărat, taxe vamale pentru ~ 103.

lupi, în toponimie și onomastică 1, 22, 39, 44, 63, 75, 92, 121, 162, 177, 191, 215, 225, 230, 241.

M

marfă, de aur 91; ~ turcească 193; v. și averi.

marmuri, în toponimie 120.

matcă veche 224.

măguri și măgurice, în toponimie 37, 248.
mănăstiri:

de călugări: passim; de călugărițe 155, <232>;

sărăcite, pustiite 79, 155;

morminte 163;

venituri în afara domeniului: obroace, grâu, vămi 87, 103, 125, 155, 176, 193; vind, fac schimb 87, 139, 175, 195; v. și vânzări-cumpărări; pricină, volnicii 2, 13, 58, 66, 73, 87, 108, 114, 124, 125, 127, 142, 150, 175, 176, 190, 195, 205, 222, 230, 232, 239, 248, 250;

drepturile egumenului 66;

mănăstire închinată 118;

v. și egumeni și Argeș, Arhanghelul Mihail, Bistrița, Brădet, Cornet, Cozia, Deal, Dobrușa, Glavacioc, Golgota, Govora, Iazărul, Lipov, Mărgineni, Mislea, Mușetești, Nucet, Ostrov, Podure, Potoc, Snagov, Tisău, Tismana, Valea, Vihorăști, m-ri;

mănăstire din Moldova 217; mănăstiri străine 59, 118, 235.

măr, în toponimie 28, 236.

mărgăritare, scule cu ~, preț 84.

măsuri:

burdufuri 38, 119; butoaie 103; cal cu povară 103; care 103; „codru“ 19; corăbii 103; fâlcii 27, 37, 49, 94, 107, 117, 161, 214; ferdele 37; fișie 116; funii 6, 24, 25, 29, 37, 41, 46, 52, 69, 83, 119, 161, 167, 168, 173, 180, 203, 207, 215, 223; găleți 155; luntre 103; pași 116, 152, 167, 173, 233; „păminturi“ 97, 167; pogoane 26, 40, 93, 170; saci 103; stinjenii 23, 69, 152, 177, 221, 240; vedre 155.

medelniceri, stăpini 83, 169.

megieși (~ buni, oameni buni), în pricină 142, 250; martori la danii, înfrățiri, schimb 19, 23, 26, 36, 49, 53, 58, 85, 91, 97, 109, 130, 137, 167, 173, 174, 179, 185, 199, 202, 215, 233; v. și jurători; vânzare-cumpărare cu știrea ~: passim.

mertice v. obroace.

metoh 66.

miei, în toponimie 188; v. și oi.

mireni (?) 74.

mitropoliți (vlădică) 12, 90, 105, 106, 160, 171, 201, 243, 251; donator 79; martori 148; dă cărți 79, 118; v. și Mitropolia din Tîrgoviște.

moarte, de ciumă 8, 16, 42, 202; om ucis în bătaie 34.

moaște 59, 118, 235.

mori:

vaduri de ~ 46, 62, 83, 97, 109, 133, 147, 172, 184, 212, 238; vadul de sus 150; mori domnești 135; ~ ale unor boieri 42, 46, 62, 78, 81, 83, 91, 97, 101, 110, 130, 133, 172, 184, 202, 216, 247; ~ ale unor m-ri 79, 147, 148, 150, 164, 238; ~ ale Mitropoliei, ale unei Episcopii 105, 109, 160; ~ ale unor popi 8, 16, 37; ~ ale unor orașeni 78, 109, 212; ~ ale unor oameni 78, 109, 254; lemne pentru ~ 135; cheltuială pentru ~ 109; în toponimie 167, 184.

morminte, ale unor boieri 163, 164.

„moșii“ unui sat 1.

moștenire, hoți și răufăcători dezmoșteniți 162, 197; v. și înfrățiri.

munți, domnești 87; ai unor boieri 10, 47, 62, 236; ai unor m-ri 18, 73, 87; ai unor oameni 68, 107, 146, 254; parte de ~ pusă zălog la vecini 10; parte cumpărată de la m-re pentru un Tetraevanghel 87; munte pustiu 68; fugă peste ~ v. pribegie.

N

nastavnici v. egumeni.

negustor străin 68.

nucet, în toponimie 20, 164, 230.

nunță, a unor boieri, danii la ~ 15, 35.

O

oameni buni, ~ și bătrini, mari și mici, martori v. jurători, megieși.

obială, în onomastică 72.

obroace 184; în natură și bani, acordate unei m-ri din țară 155; în bani, acordate unor m-ri străine 59, 235.

ocnă de piatră, preț 213.

ocolnice 76, 188; v. și hofărnicii.

ogoare 4, 21, 33, 37, 40, 117, 159, 173, 179, 236; ~ la cîmp 107; măsurate 27; preț 27, 37, 49, 94, 161, 199, 213.

ohabă, găleți ohabnice 155; în toponimie 2, 157; passim.

oi (~ cu miei), **luate în gloabă** 49; în **preț** 203, 215; **taxe vamale** pentru ~ 103; **staule de ~** 68; în **toponimie** 188.
om legat, **dusegubină** dată pentru ~ 182.
omor, **om ucis în bătaie** 34; **negustor străin ucis** 68; v. și **dusegubină**.
orașe 26, 88;
orașe (cetăți de scaun) v. **București, Tirgoviște**; **oraș domnesc** 18; **hotare** 18; **braniște a unui oraș** 135; **vii** 170; **mori** 78, 79;
grec 178;
 județul și pîrgarii 109;
v. și **Buzău, Calafat, Craiova, Floci, Pîfești, Ploiești, Rimnic, Severin, Tirgșor**; **orașe din Transilvania** 74, 217; **oraș străin** 172.
orz 105; **găleți de ~ dăruite unei m-ri** 155.
ostrov, în **toponimie** 155.

P

paharnici, **stăpîni** 20, 91, 132, 181, 250;
în **sfatul domnesc** (~, mari ~) v. **Manea, Ghiorma, Ionaș, Gonțea**; **erori: stolnic** 35;
în **loc de: mare logofăt** 149; ~ **mare postelnic** 121;
în **menț. ult.** 25, 200.
pași, **locuri măsurate în ~** 116, 152, 167, 173, 233.
patriarh, în **onomastică** 5.
păduri 3, 9, 10, 14, 28, 40, 41, 43, 45, 49, 50, 53, 55, 61, 63, 74, 94, 97, 116, 117, 128, 133, 136, 141, 147, 148, 153, 163, 166, 170, 172, 180, 184, 185, 199, 203, 206, 210, 214, 223, 226, 234, 250, 254; în **onomastică** 111.
„pămînturi“, pentru **arat** 97; **întindere** 167.
pâr, în **toponimie** 76.
pedepse, pentru **furt** 35, 102, 217; ~ pentru **omor** 34; ~ pentru **viclenie** 20, 169;
pedeapsa capitală 30, 38, 169.
pește, **corabie cu ~ sărat**, **taxe vamale** pentru ~ 103.
pietrari, în **toponimie** 75.
pietre, **semne de hotar** 1, 29, 62, 126, 154, 169, 175, 179, 225, 234, 237; **ocnă de piatră** 213.
pietre <scumpe>, în **preț** 84.
piseț, **stăpîn** 172; v. și **dieci, grămătică, logofeți, scriitori**.
pîfari, **stăpîni**, **famile** 45, 110; **hotarnic** 169.
pîrcălabi, **familie**, **stăpîni** 20, 24, 86, 113, 130, 146, 172.
pîrgari v. **județul și pîrgarii**.
plaiuri 75, 214; ~ **de vie** 62, 213, 234; în **toponimie** 117, 121.
plăși <părți de sat> 63, 254.
plopi, în **toponimie** 169, 179, 196.
pluguri 135, 252, 253.
pod, în **toponimie** 83.
podar, în **onomastică** 17.
podgorie 150.
pogoane 26, 40, 93, 170.
pomelnice, **ctitori și donatori scriși în ~** 89, 109, 156, 164, 186, 208, 235.

pomeni 8, 16, 42, 85, 202.

pomet 167.

popi (preoți) 26, 224; cu **părți** 8, 11, 16, 23, 37, 52, 71, 85, 93, 102, 157, 158, 162, 177, 203, 207, 229; în **pricină** 186, 196, 245; **jurători** 131; **martor** 91; **scrie zapis** 23; în **toponimie** 241; în **menț. ult.** 151.

porci, în **pradă** 176; v. și **daturi**.

portari:

portar mare 32; **stăpîni**, **familie** 32, 216, 219; **martori** 100, 217; **erori: în loc de spătar** 241; în **loc de stolnic** 153.

poslușnici m-rești 79.

postav, în **preț** 215.

postelnici:

postelnic mare <din Moldova> 54;
stăpîni, **familie** 14, 17, 45, 52, 54, 76, 77, 120, 122, 136, 149, 169, 171, 196, 211, 233, 238, 241, 247, 250, 251;
în **sfatul domnesc** (~, mare ~) v. **Ghiorma, Stoica**; **ispravnici în acte domnești** 13, 20, 26, 44, 156, 161, 250;
jurători și hotarnici 18, 31, 110, 128, 131, 154, 225, 248; **martor** 157;
dă carte 98; **carte menț. de la ~** 241;
sluga postelnicului 52;
eroare în loc de paharnic 83;
în **menț. tirzie** 169.

povară pe cal, **taxe vamale** pentru ~ 103.
pradă 77; **luată pentru furt** 176; ~ pentru **încălcarea hotarelor** 169, 182, 214, 249;
v. și **hafalm, grivnă**.

pravila, **judecată după ~** 97; în **onomastică** 78.
profese, cu **părți** 8, 29.

preferent 20.

prețuri pentru:

sate întregi 106, 121, 127, 140, 145, 160, 172, 238, 251; **părți definite de sat** 9, 20, 22, 84, 172, 192, 212, 241; **părți de munte** 10, 68, 87;
rumâni 28, 197; ~ **cu delnițe** 28, 97;
țigani, **sălășe de ~** 35, 65, 67, 192, 212, 218;

părți arătate în: fâlci 27, 37, 49, 94, 161;
ferdelă 37; **funii** 24, 25, 46, 168, 173, 180, 207, 215; **ogoare** 4, 49, 161, 179, 199, 213; **pași** 152, 173; **pămînturi** 97, 167; **răzoare** 33; **stînjeni** 23, 152, 177, 221, 240; **vii**, **pogoane de ~** 21, 26, 40, 62, 93, 94, 170, 192; **delnițe, livezi** 11, 28, 157, 236, 254;

ocnă de piatră 213;

la răscumpărare, **judecire** 52, 122; **la răscumpărarea din robie** 172;
pentru îmbrăcăminte și încălțăminte 119, 137; ~ **podoabe** 20, 84, 215;
pentru cai 63, 119, 137, 172, 177, 215, 217, 233; **vaci** 203;
al unui Tetraevanghel 87;
prețuri mixte 63, 75, 84, 111, 112, 119, 161, 170, 173, 203, 215; **passim**.
pribegie, **boeri pribegi** 20, 69, 74, 81, 84, 152, 160, 169, 172, 187, 217.

pricină

între: m-ri 2, 124, 239; ~ **m-ri și boieri**

20, 114, 127, 139; 190, 231; ~ m-re și o slugă a sa 176; ~ m-ri și oameni 13, 51, 58, 72, 108, 115, 195, 205, 220, 223, 230, 248; ~ o doamnă și un boier 113; între boieri 46, 60, 74, 92, 97, 110, 130, 136, 138, 145, 171, 187, 216, 251; ~ boieri și oameni 4, 10, 17, 42, 48, 56, 86, 99, 106, 111, 116, 121, 122, 129, 131, 140, <158>, 178, 184, 196, 198, 202, 209, 219, 240, 246, 252, 253; ~ megieși și m-re, boieri 142, 250; ~ oameni 3, 5-7, 19, 21, 25, 55, 69, 85, 88, 95, 96, 119, 123, 153, 154, 189, 200, 206, 244, 245; ~ și popi 16, 186; ~ și sate 151; de rumânire 47, 122, 176; de hotare 1, 31, 169, 182, 204, 214, 224, 249.

privaluri 238; v. și bălți, girle, heleșteie, iazuri, lacuri.

prund, în toponimie 145, 179, 186.

punte, în toponimie 210.

pușcărie 34; v. și femniță.

puț, în toponimie 21.

R

raci, în toponimie 37.

răscumpărare, din robie, preț 172; răscumpărare din rumânie v. judeciri; răscumpărarea capului 30, 35, 38, 68, 102, 169.

răufăcători v. hoji.

răvașe v. acte.

răzmeriță, în onomastică 150, 201.

răzoare 40, 210; ~ de vie 27; preț 33.

riuri, matcă veche 224.

rob și robie, la tătari; răscumpărare, preț 172.

roman, în onomastică 27, 218.

rude (neamuri) nu pot fi hotarnici 169; cimotoie 184.

rumâni (vecini):

numiți: buni, săraci 178;

m-rești, ai Mitropoliei, 32, 50, 100, 163,

176, 201; boierești 10, 28, 45, 47, 73,

91, 132, 136, 167, 172, 178, 187, 192, 197,

216; ai unor oameni indicați numai nominal 197, 254;

vii sub vecini 161; țin zălog parte de

munte 10; ~ cu delniță 97;

zălogit 197;

în pricină de rumânie 47, 122, 176;

judeciți 122, 176;

preț 28, 197;

iertare de dajdie 10.

rumânire (închinare), pentru plata birului 167.

rus, în onomastică 213.

S

saci, de griu 103.

sare, bolovani de ~, în danie 155; taxe vamale pentru ~ 103.

sate:

vechime 128, 167; făcut de boieri 98;

vatră 28, 203; întindere 74; cu plase 63,

254; rămas pustiu 169; oameni cu părți

în alte sate 62, 67, 179; în pricină de hotar v. hotare;

răscumpărare 52; v. și prețuri, seliști.

sălcii, în toponimie 179, 192, 239.

săraci, vecini ~ deosebiți de vecini buni 178.

sărăcie, ocină vindută de ~ 167.

sărăcuste 15, 16, 42, 85, 173, 202, 217.

scaun v. cețăți.

schileri, la vămi 193.

schimb, de sate, părți de ~ 27, 37, 68, 139, 174, 175, 195, 210.

schiptrul țării 106, 235.

scoarțe, în toponimie 175.

scriitorii de acte domnești 63, 87, 116, 129, 220, 246; stăpîn 172; v. și dieci, grămățici, logofeți.

scrin, cu scule de argint 217.

scrisori v. acte.

scule, de argint 217; ~ ale unei doamne 113;

~ ale unor jușanițe 113, 217; ~ ale unei

preotese 8; în toponimie 169.

scutiri v. domnul.

seciuri 151; în toponimie 29, 76, 102.

secure, în toponimie 126.

seliști, 18, 22, 26, 41, 43, 53, 63, 146, 151,

167, 180, 199, 200, 210, 233; în toponimie

37, 136, 171, 241.

semne de hotar v. hotare.

sfaful domnesc (divanul):

cu mare vornic, mare logofăt, mare vistier,

spătar, stolnic, comis, paharnic, postel-

nic, cu sau fără marele ban 1-3, 5-7,

9-11, 13, 15, 17-19, 21, 26-29, 32-44

46-48, 50, 52, 53, 56, 57, 61-63, 66-

68, 82, 86-89, 92-97, 99, 100, 102-104,

106, 108, 110-113, 116, 117, 119, 120,

124, 127, 128, 130, 131, 133, 134, 136,

137, 140, 141, 143-148, 150, 152-154,

156, 159, 160, 162-164, 168-172, 174,

175, 177, 179-181, 186, 192, 194-198,

200, 203, 205, 207-210, 212-215, 219,

221, 224, 225, 228, 230, 231, 233, 234,

240, 243, 248, 250, 251, 253-255;

și cu foști dregători 12, 20, 22, 24, 64,

65, 185, 199, 216, 217, 232;

cu lipsuri 4, 16, 25, 30, 45, 49, 51, 54,

55, 58, 60, 68, 83, 84, 91, 98, 107, 115,

121, 123, 126, 129, 138, 142, 149, 158,

161, 165, 166, 173, 183, 189, 202, 204,

206, 218, 220, 226, 229, 235-239, 241,

244-247, 249;

marele divan 7.

sfetnici domnești, primi sfetnici 22, 36, 64,

168; din casa domnească 249.

sfredel, în toponimie 19.

sirbi, în toponimie și onomastică 2, 31, 175,

215.

slav, în onomastică 92, 158, 161, 197, 207.

slugi:

domnești, cu părți 4, 46, 61, 62, 82, 99,

122, 137, 192, 209, 224, 233, 240, 246;

se vind rumâni pentru plata birului

167; om așezat slugă domnească, după

ce a fost scos de la bir 116; atribuții 77;
 ale doamnei 15;
 mănăstirești 73, 132, 176; v. și **poslușnici**;
 ale marelui ban 227;
 ale vornicului mare 77;
 ale logofătului 237;
 ale postelnicului 52;
 ale marelui clucer 227;
 ale boierilor 10, 116;
 v. și **cefe**, **slujbe**.
slujbe (față de domn, doamne, boieri), răs-
 plătite cu danii 15, 48, 54, 113, 206, 241,
 242; ~ în țări străine 113, 241.
slujbe <religioase> 37.
soroace, pentru ridicarea obroacelor 155;
 ~ plata unei datorii 30; ~ de judecată,
 jurători: *passim*.
spahiu, cu parte 191.
spăfari, stăpini, familie 83, 147, 163, 181,
 241, 250; în sfatul domnesc (spătari,
 mari ~) v. **Ștan**, **spătari**;
 hotarnic 198; martor 118; spătar mare,
 cneazul unui sat 1; eroare: portar 241.
spusa domnului v. **ispravnici**.
sfaule de oi 68.
stefari, în toponimie și descriere de hotare
 179, 233.
șfilp, semn de hotar 248.
șfină 75; stinitul boieresc 73.
șfinjeni 23, 68, 152, 177, 221, 240.
ștolnici, stăpini 46, 98, 156;
 în sfatul domnesc (ștolnici, mari ~)
 v. **Pană**, **Ivașco** <din Golești>, **Braful**,
Badea;
 birar de curte (ștolnic mare) 167;
 erori: portar 153; postelnic mare 206;
 în loc de comis mare 121.
ștuf 169.
ștupi, în preț 215; datul din ~ 176.
ștupini, locuri de ~ 62, 69, 185; preț 69;
 în toponimie 237.
sudeți v. **județi**.
sulgeri, stăpini 83, 207.

Ș

școli, școala domnească (menț. tîrzii) 22,
 88.
șerb, în onomastică 5, 51, 83, 111, 173, 197,
 207.
șipof, în toponimie 28.
șoim, în onomastică 11.
șugubină v. **dușegubină**.

T

taleri v. **bani**.
tăfari, robesc 172; în toponimie 28, 102, 236.
tei, în toponimie și descriere de hotare 1,
 191, 229, 248.
temelie în datarea documentelor v. **dafare**.
țemniță <20>, 172; v. și **pușcărie**.

tefraevangheliar dat în schimb pentru un
 munte 87; jurăminte făcute pe ~ 106,
 131, 137.
țilhari, în toponimie 179; v. și **hoți**.
țiguri, în toponimie 135; v. și **orașe**.
țopor, în toponimie și onomastică 218.
fresfie, în onomastică 27.
țroian, în toponimie 76.
truditor v. **ispravnici**.
țurci, răscumpără rob 172; marfă turcească
 193; aspri turcești v. **bani**; în toponimie
 și onomastică 106, 158, 167, 183, 200,
 204, 225.

Ț

țări străine <textual> 84, 113, 217, 241.
țelină, parte de ocină în ~ 25.
țigani (sălașe de ~):
 domnești 134; mănăstirești 32, 44, 100,
 102, 134, 147, 148, 164, 176, 181, 228,
 230, 250; ai unei episcopii 156, 194;
 boierești 35, 36, 38, 45, 54, 64, 65, 67, 80,
 81, 84, 91, 110, 113, 130, 192, 216, 217;
 ai unor oameni 212, 218; dăjdiile țiga-
 nilor 176;
 bătușar <ciubotar> 54; lăutar 54; zlătari
 54, 156, 194, 228;
 fugiți, risipiți 44, 80, 211, 228;
 hoț de cai 35;
 globnic 211;
 în toponimie și onomastică 24, 49, 84,
 131, 219;
 v. și **prețuri**.
țigăni: domnească 134, 194, 211; mănăsti-
 rească 217; boierească 211.

U

uliță, în toponimie 113.
ulmeț, în toponimie 37.
unguraș, în onomastică 181.
unguri 217; florini ungurești, groși ~ v. **bani**.
urși în toponimie și onomastică 4, 62, 71,
 184, 188, 209, 210.

V

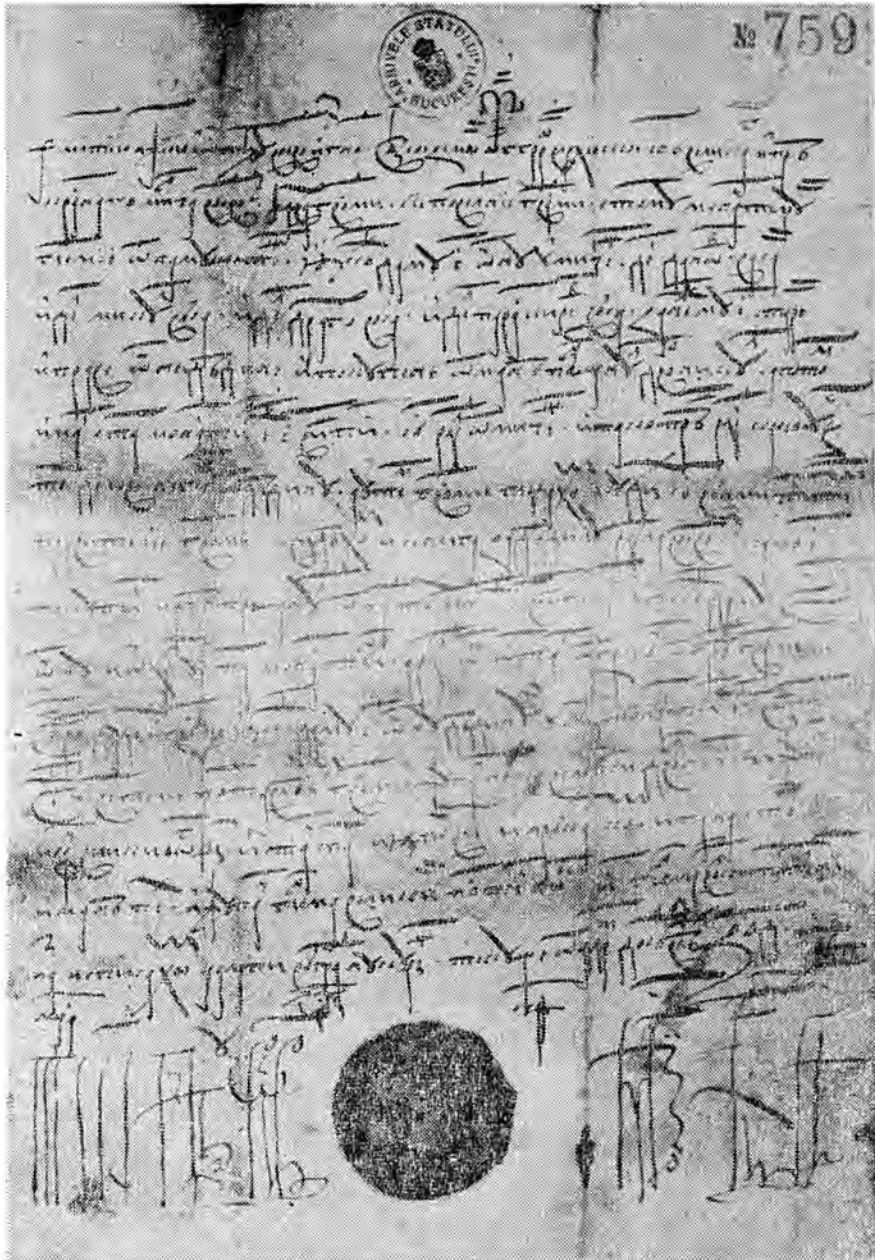
vaci, în preț 4, 161, 179, 203, 215; prețuită
 203; în dușegubină 25; în gloabă 227;
 furată 215; taxe vamale pentru ~ 103.
vaduri 157; în toponimie 188; ~ de mori
 v. **mori**.
vămi, de hotar 103, 125, 193; taxe vamale
 103; ~ din porci, din stupi 176; ~ din
 pește 103.
văfafi, mari ~ 97, 133; vătăf al marelui ban
 157; stăpini 22, 28, 61, 64, 97, 133, 199,
 236; martori 151, 157.
vecini v. **rumâni**.
vedre, de vin 155.
venifuri <textual> 8, 73; venitul boieresc 20,
 48, 247; *passim*.
vetre v. **case**, **safe**.
viclenie și **vicleni**, pedeapsa cu moartea și
 sate pierdute pentru ~ 20, 106, 247.

vii (dealuri cu ~, locuri de ~, plaiuri cu~):
ale Mitropoliei, ale unei Episcopii 12, 90, 160, 170; ale unor m-ri 32, 100, 102, 132, 162; ale unor boieri 22, 45, 61, 62, 81, 101, 110, 130, 167, 178, 192, 216, 234; vie pe care a ținut-o cămărașul 90; ale unor oameni 11, 18, 21, 26, 27, 40, 41, 93, 94, 107, 117, 159, 161, 170, 213;
pustiite 79; lucru la ~ 79; ~ dajnice 178; „vii sub vecini“ 161;
pogoane de ~ 26, 40, 93, 170; răzor de ~ 27.
vin, butoaie, vedre de ~ 103, 155; taxe vamale pentru ~ 103.
vinărici 12, 20, 22, 57, 132; ~ domnesc 155; ~ domnesc și boieresc 178; scutire de ~ 58.
visfieri;
f. mare vistier 147;
stăpini, familie 83, 84, 121, 147, 246;
în sfatul domnesc (vistieri, mari ~) v. Iane, Badaea, Braful, Dumitru.
vistieria domnească, vii cumpărate cu aspri din ~ 170.
vife, în preț 46.
vinzări-cumpărări;
cu particularități (contestate, desfăcute) 58, 116, 170, 178, 251; preempțiune 34, 219; acoperite de înfrățiri v. înfrățiri; ~ la vreme de foamete 39, 102, 215, 240; ~ pentru plata birului 68, 167, 237; ~ pentru răscumpărări, pentru datorii 30, 52, 68, 78, 102, 172;

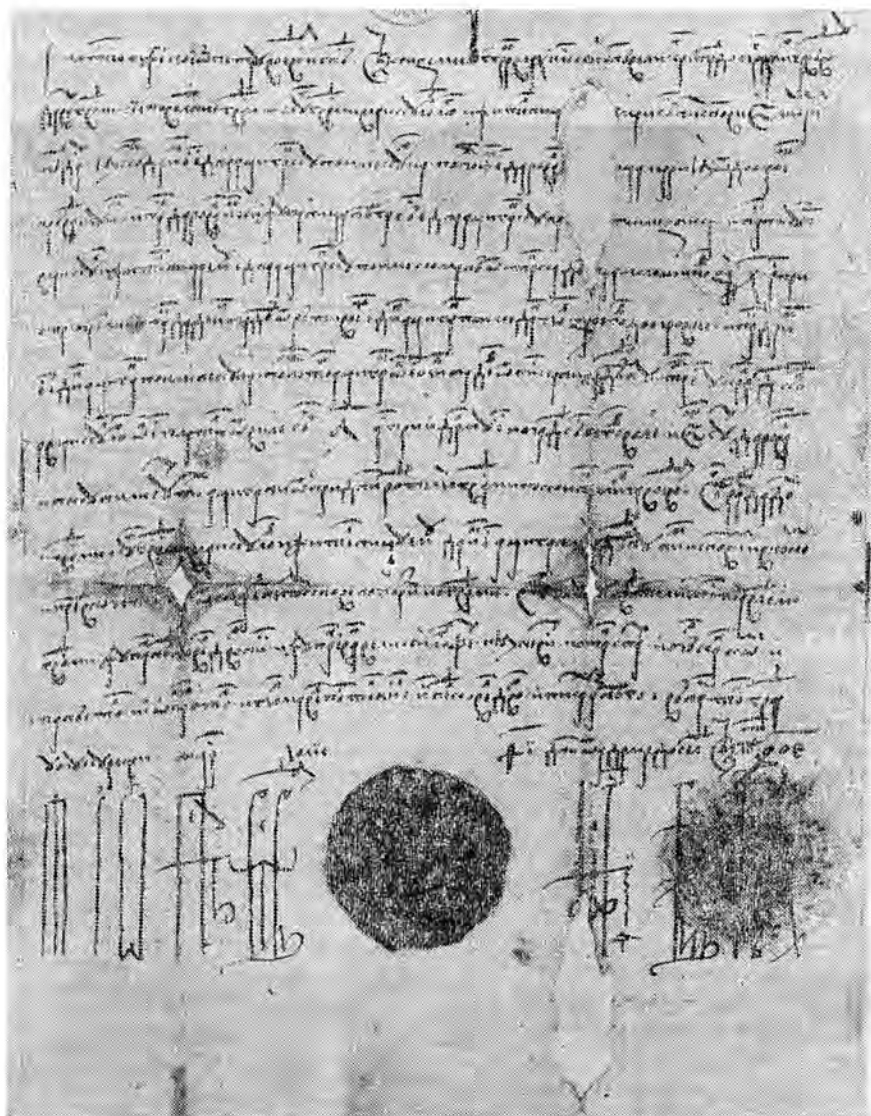
~ în pribegie 70, 74, 81, 84, 152, 160, 172; passim.
vinzători, întrebați la judecată 22:0.
vlasteli (vlastelini), dregători numiți ~ 36, 64; din casa domnească 249; întrebați de domn la judecată 140.
vlădică v. mitropoliți.
vorniceasă, donatoare 149.
vornici;
stăpini, familie 13, 17, 83, 102, 112, 118, 145, 171, 177, 190, 196, 216, 238, 243, 246, 250, 251;
în sfatul domnesc (mari ~, foști ~) v. Nedelco, Burtea, Dragomir, Neagoe; ispravnici în acte domnești v. Nedelco, Dragomir, Neagoe; martori 32, 100, 241; carte a marelui vornic 132; slugile marelui vornic 77.
vraci 116.
vulpe, în onomastică 5.
vulfur, în onomastică 89.

Z

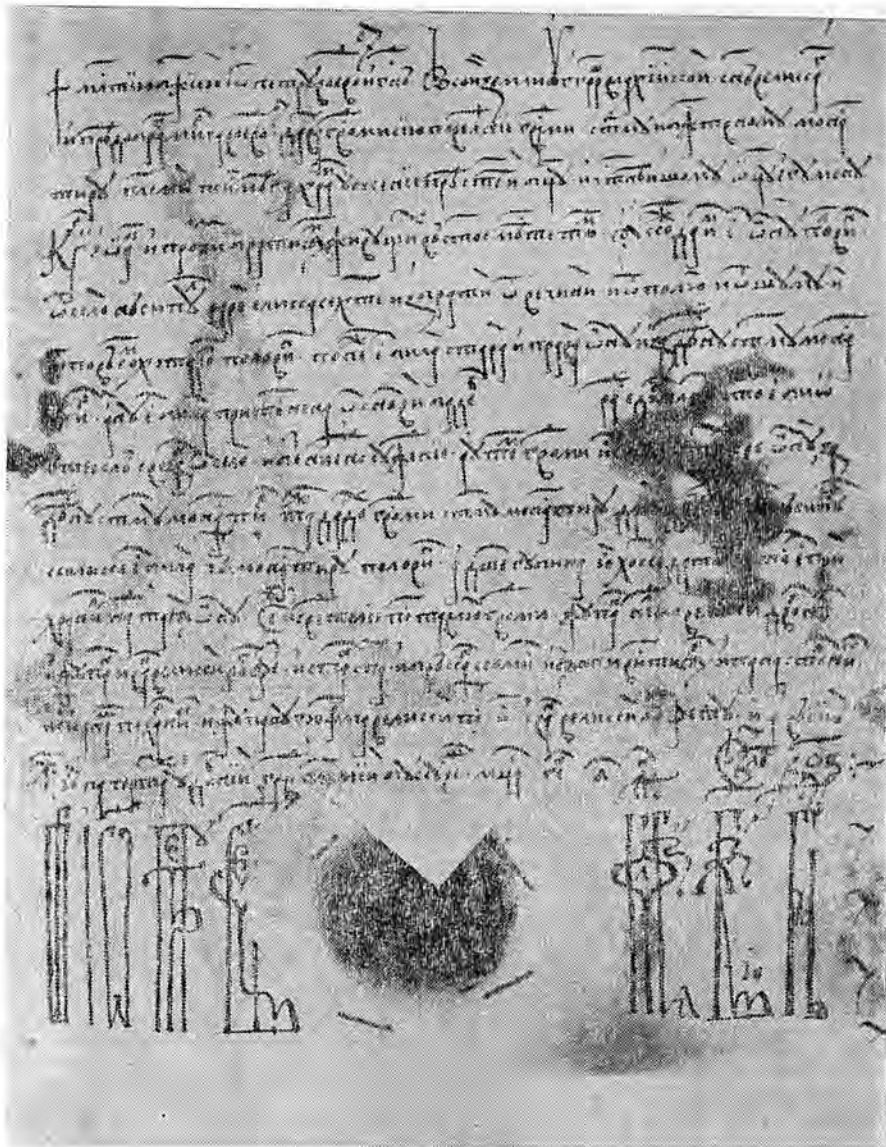
zale, dăruite 186.
zapise v. acte.
zăgazuri, în toponimie 167.
zalog, părți de sate și munte, rumâni puși ~ 10, 20, 30, 47, 145, 197, 245.
zăvoi, în toponimie 173.
zestre 27, 30, 97, 101; a unor jupanițe 91, 113, 216.
zlătari, țigani ~ 54, 156, 194, 228; în toponimie 1.

I = Doc. nr. 13.

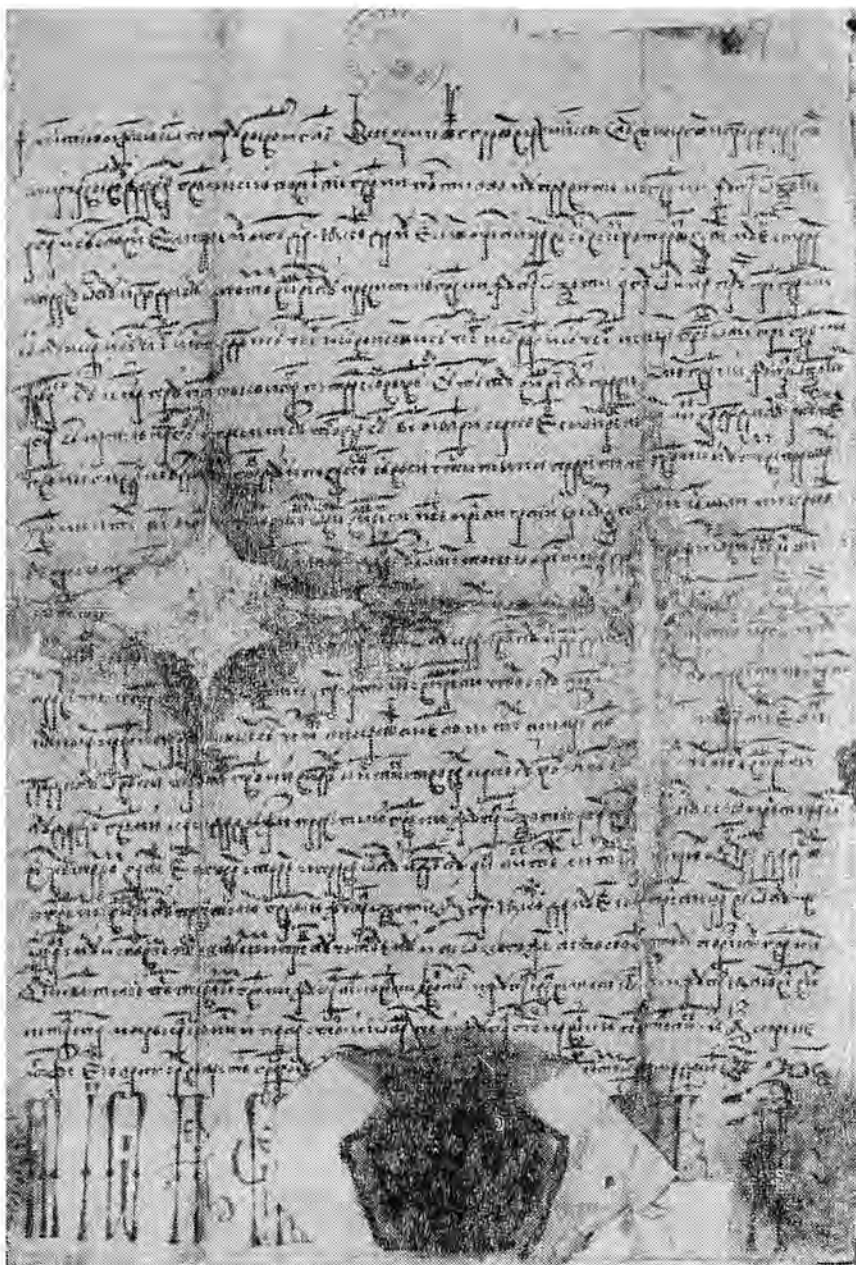

II = Doc. nr. 35.

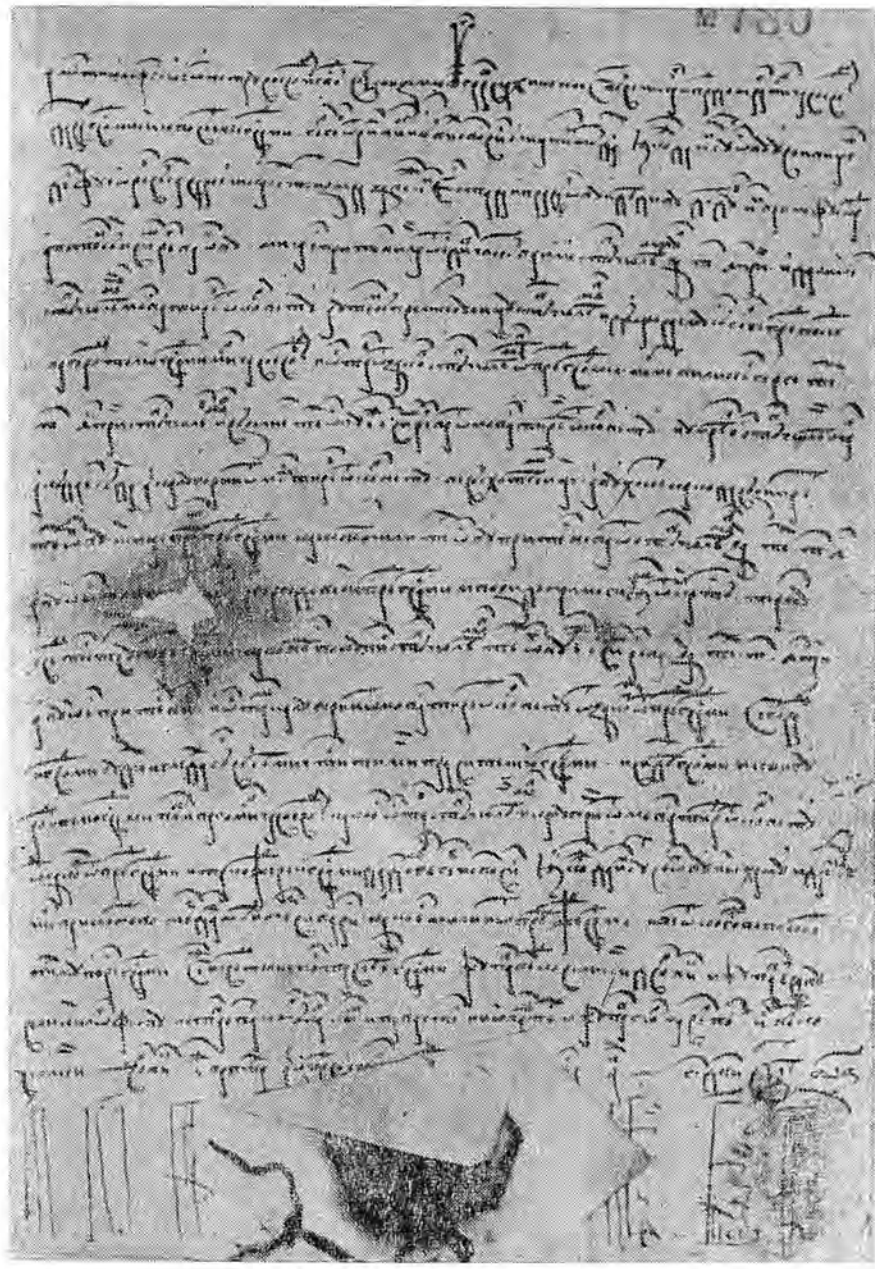

III = Doc. nr. 50.

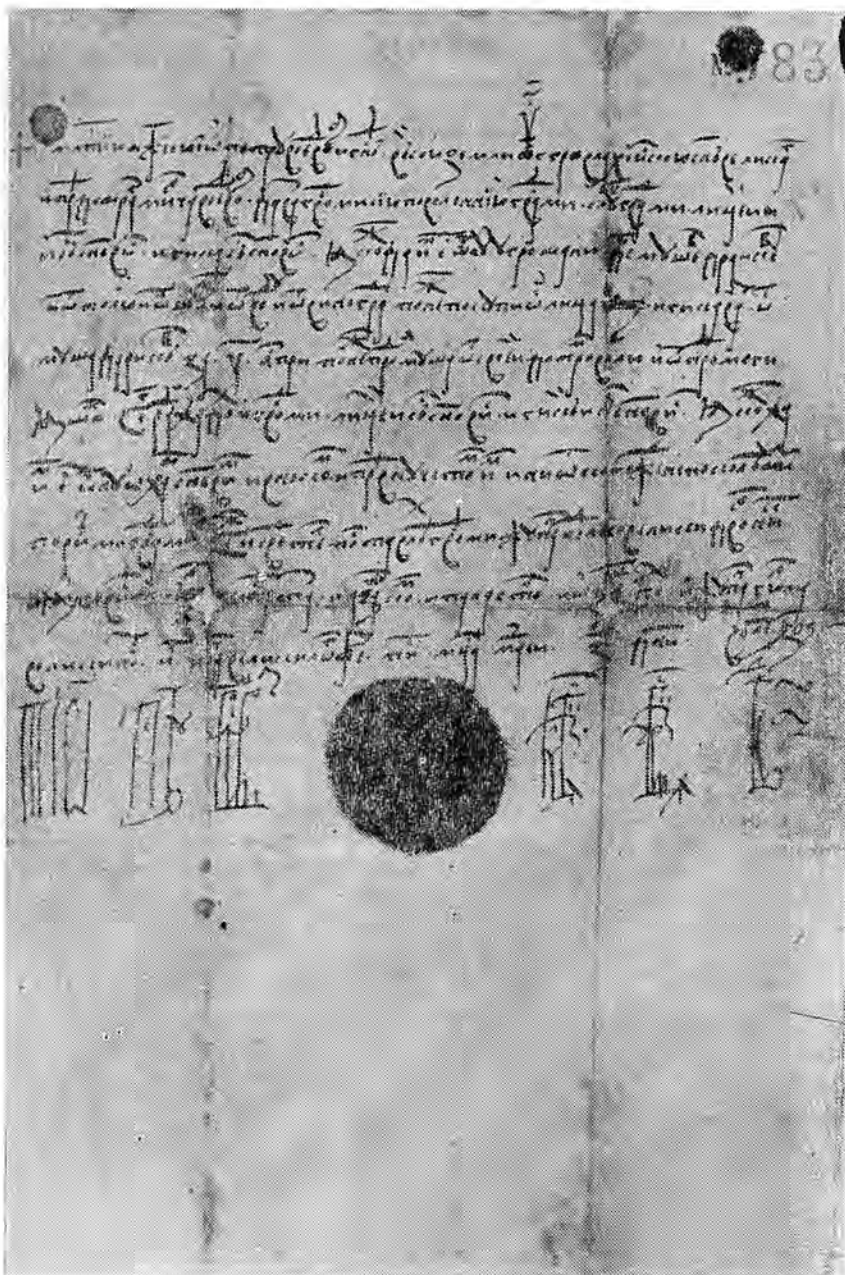

IV = Doc. nr. 56.

V = Doc. nr. 58.

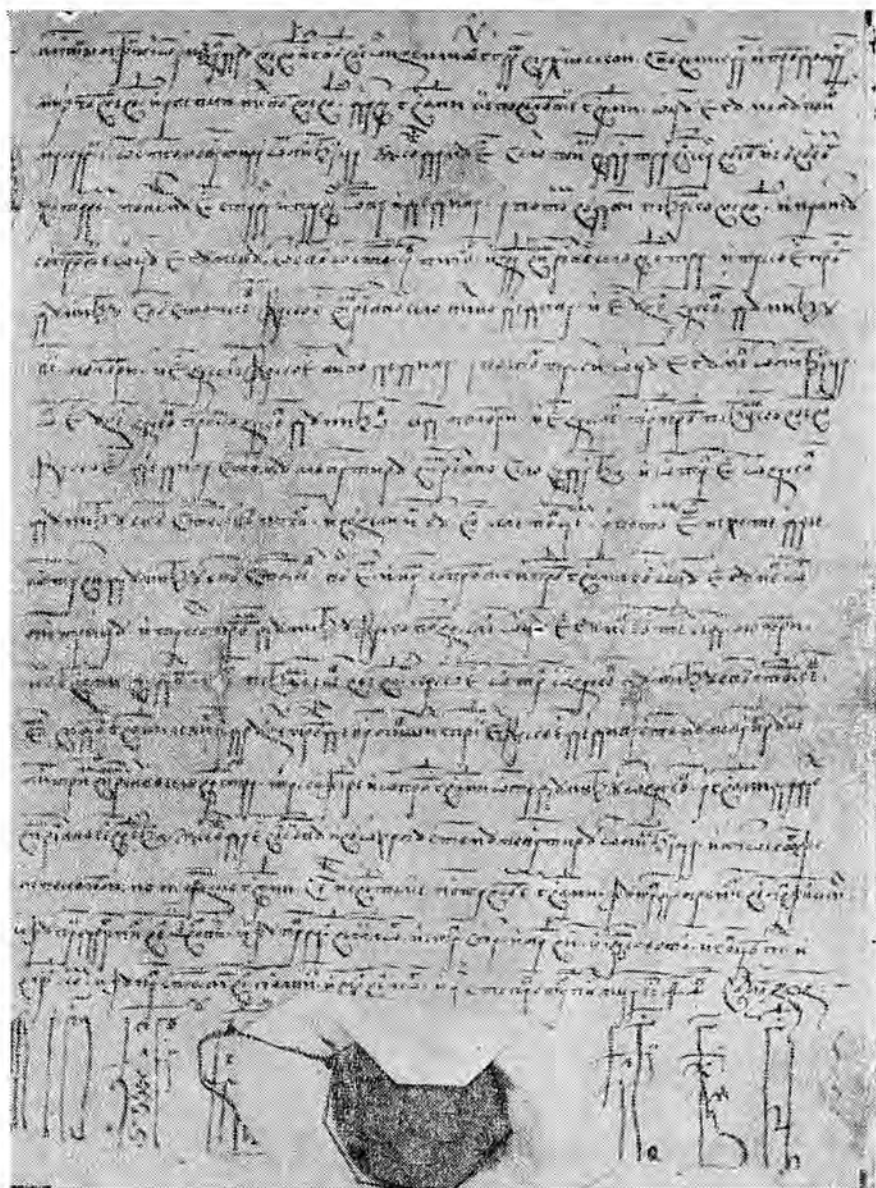
VI = Doc. nr. 61.

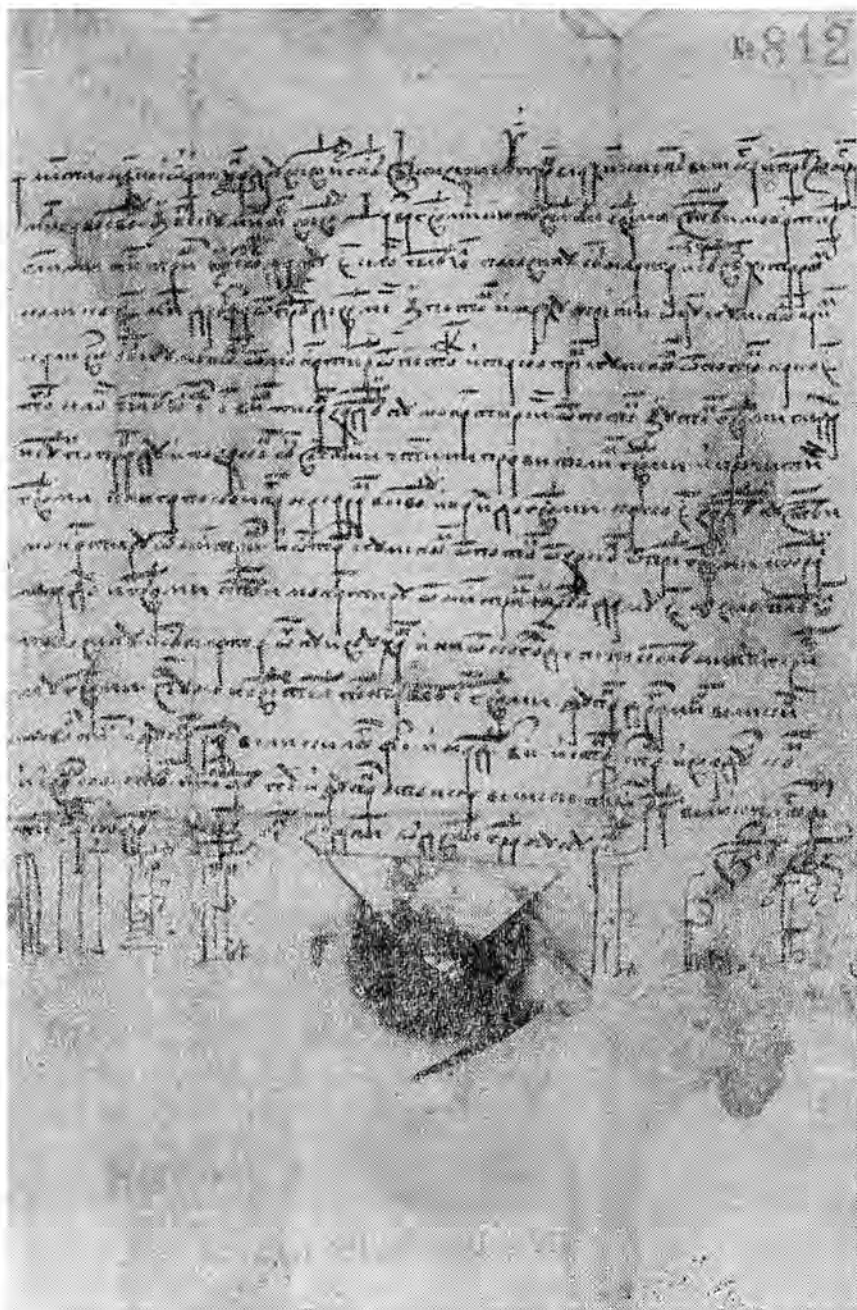
VII = Doc. nr. 67.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and spans multiple lines, though it is significantly obscured by dark, irregular ink smudges and stains, particularly in the lower half of the page. The script is characteristic of early modern European cursive. The document appears to be a page from a larger volume, possibly a legal or administrative record.

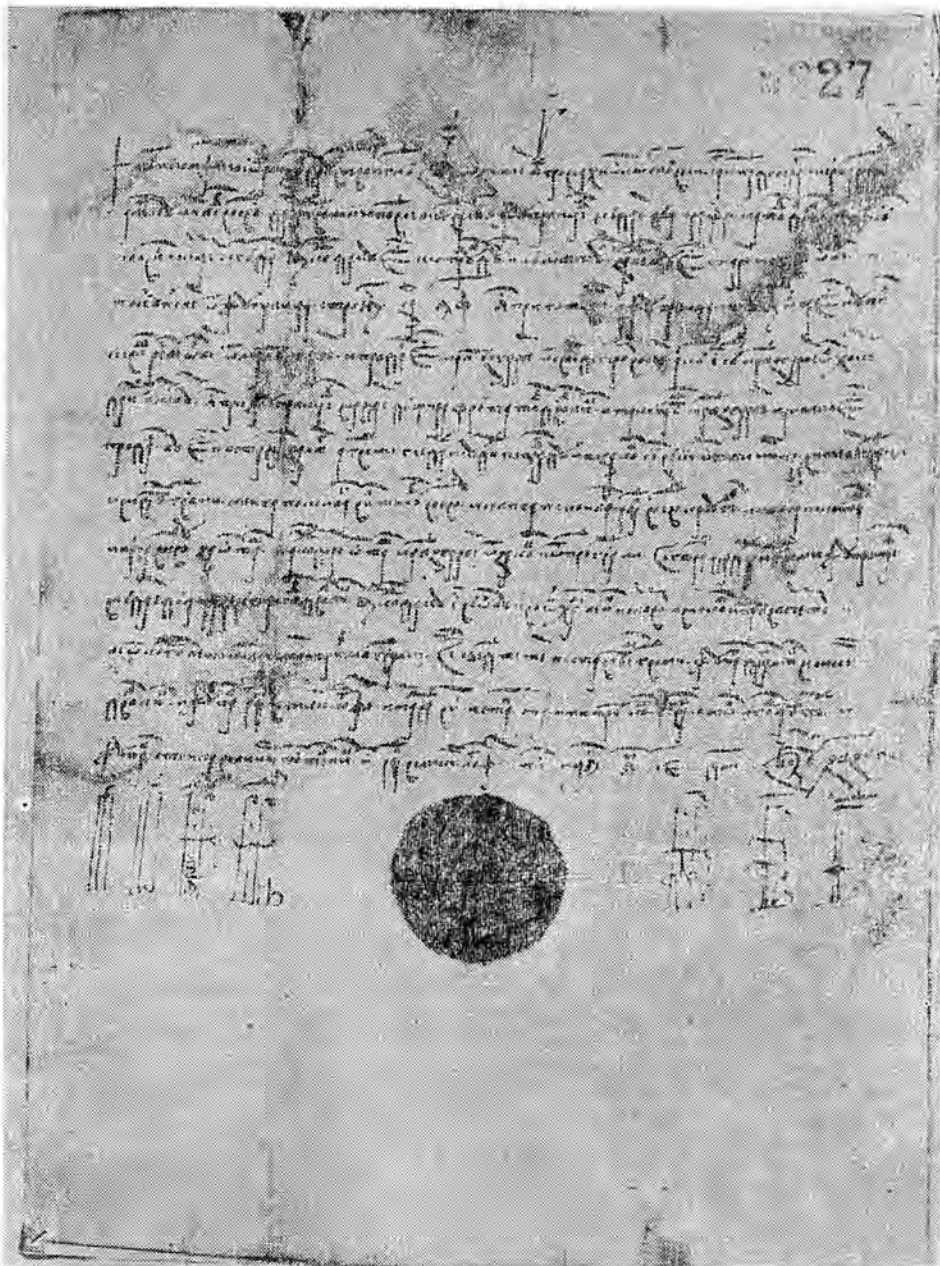
VIII = Doc. nr. 79.

IX = Doc. nr. 108.

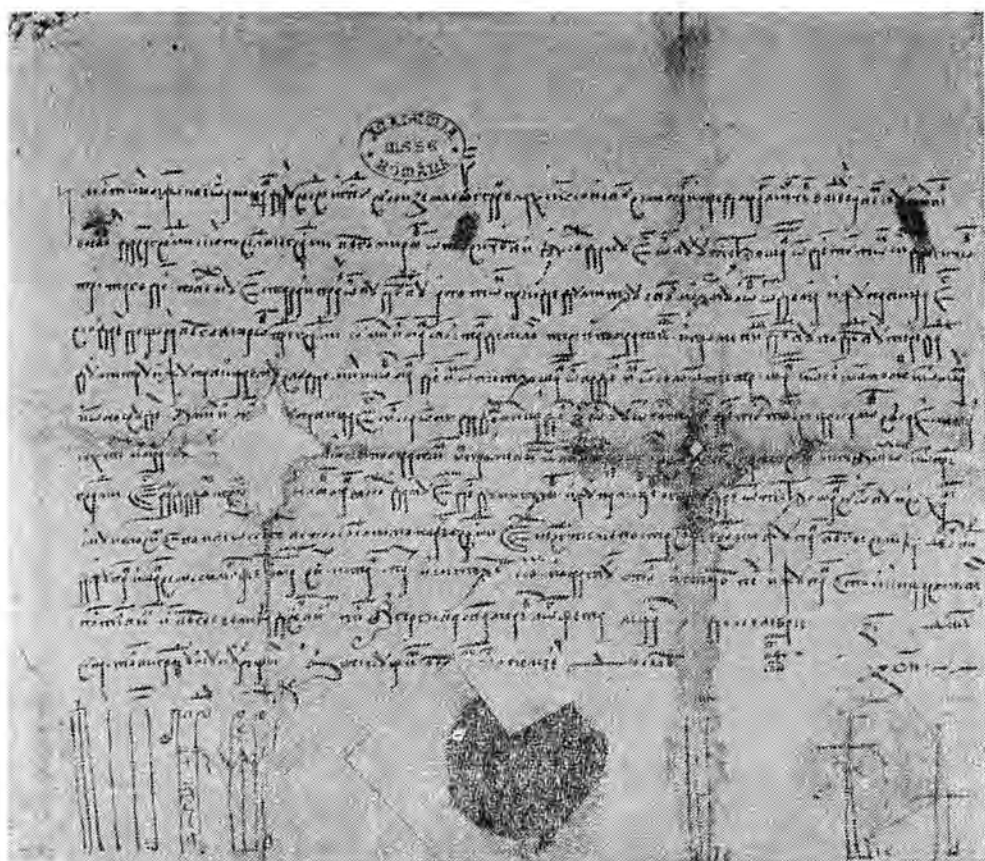

X = Doc. nr. 124.

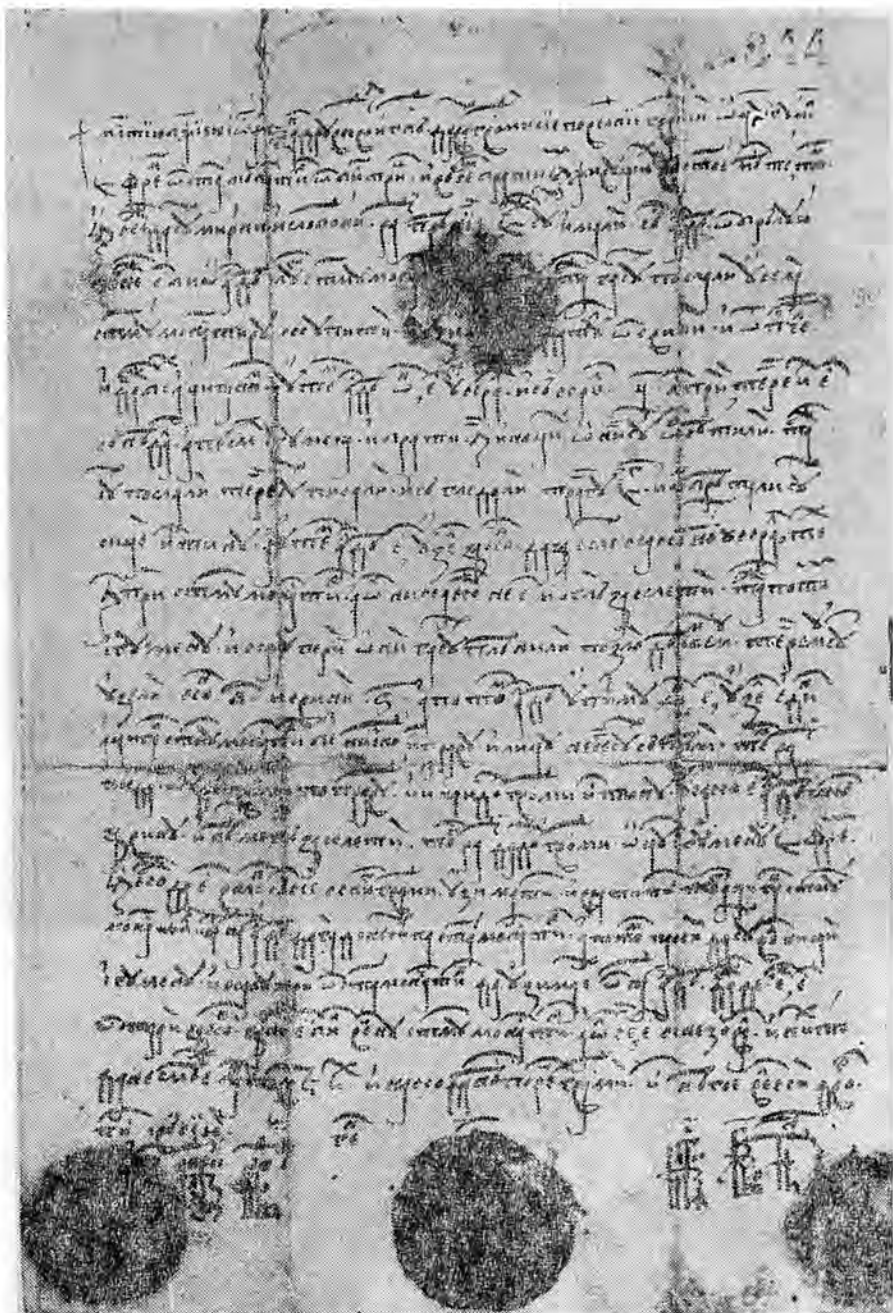

XI = Doc. nr. 145.

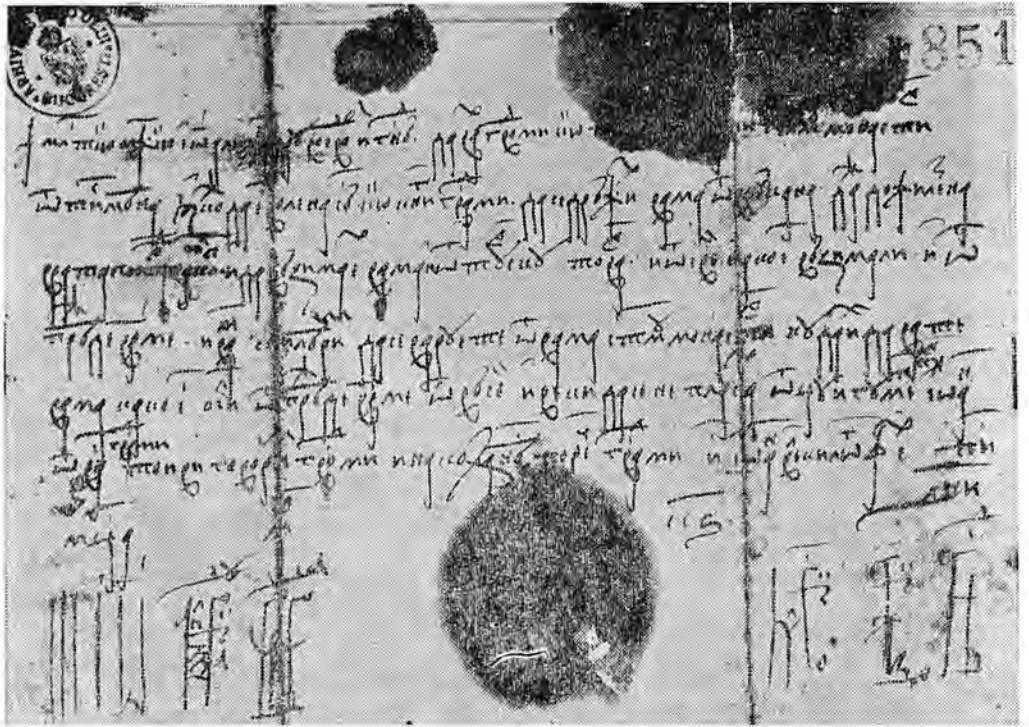

XII = Doc. nr. 174.]

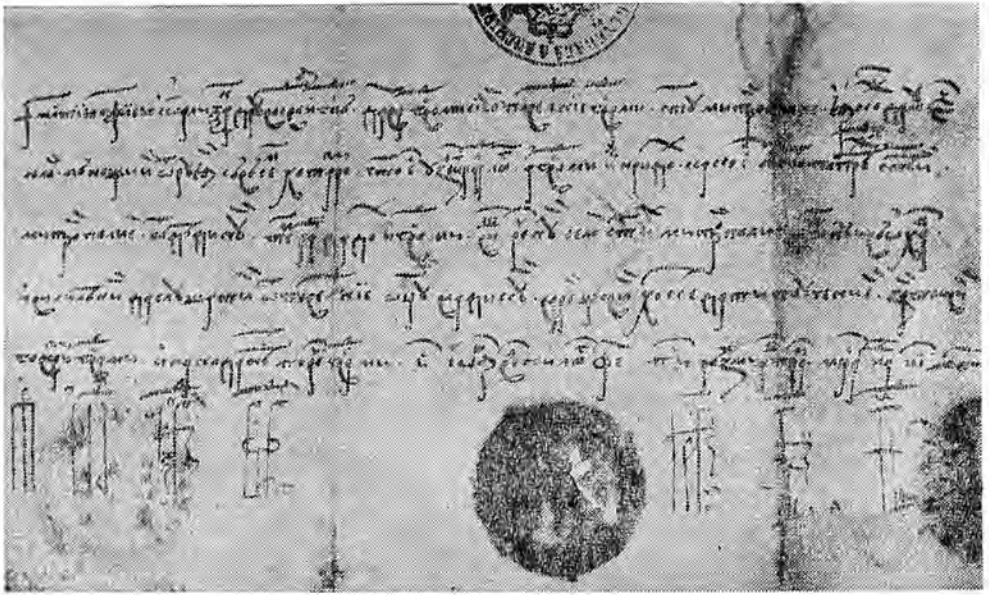
XIII = Doc. nr. 176.

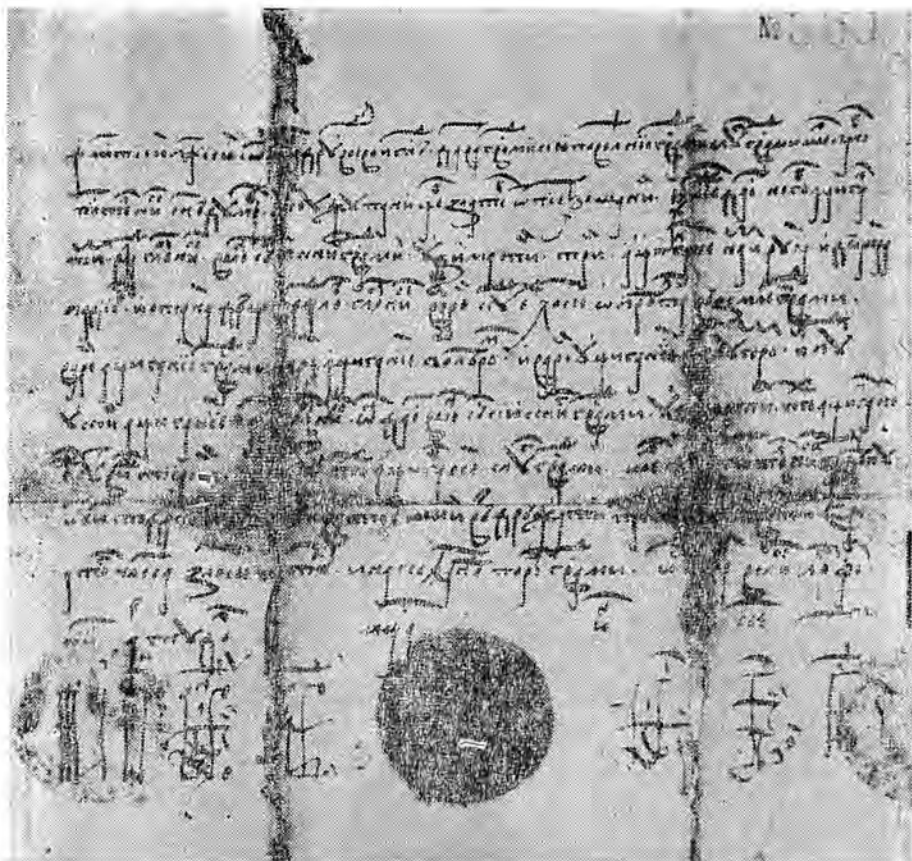
XIV = Doc. nr. 193.

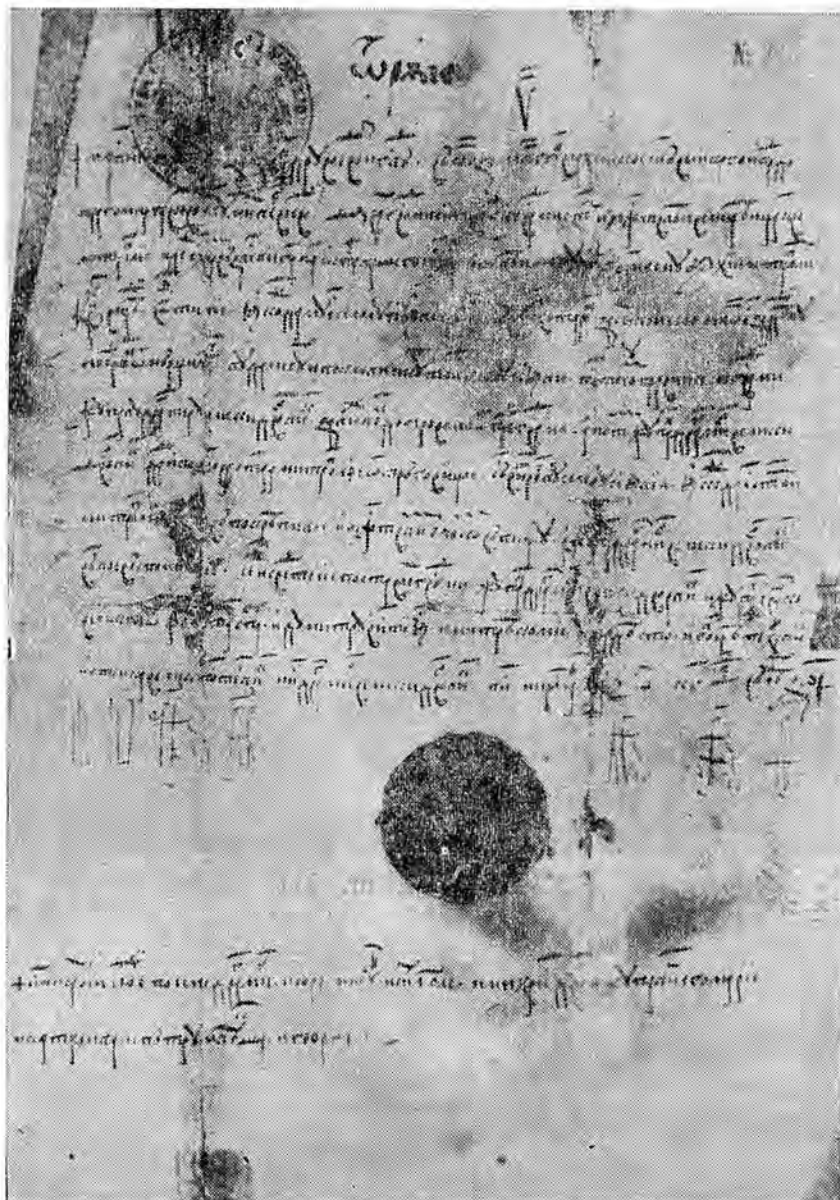
XV = Doc. nr. 195.

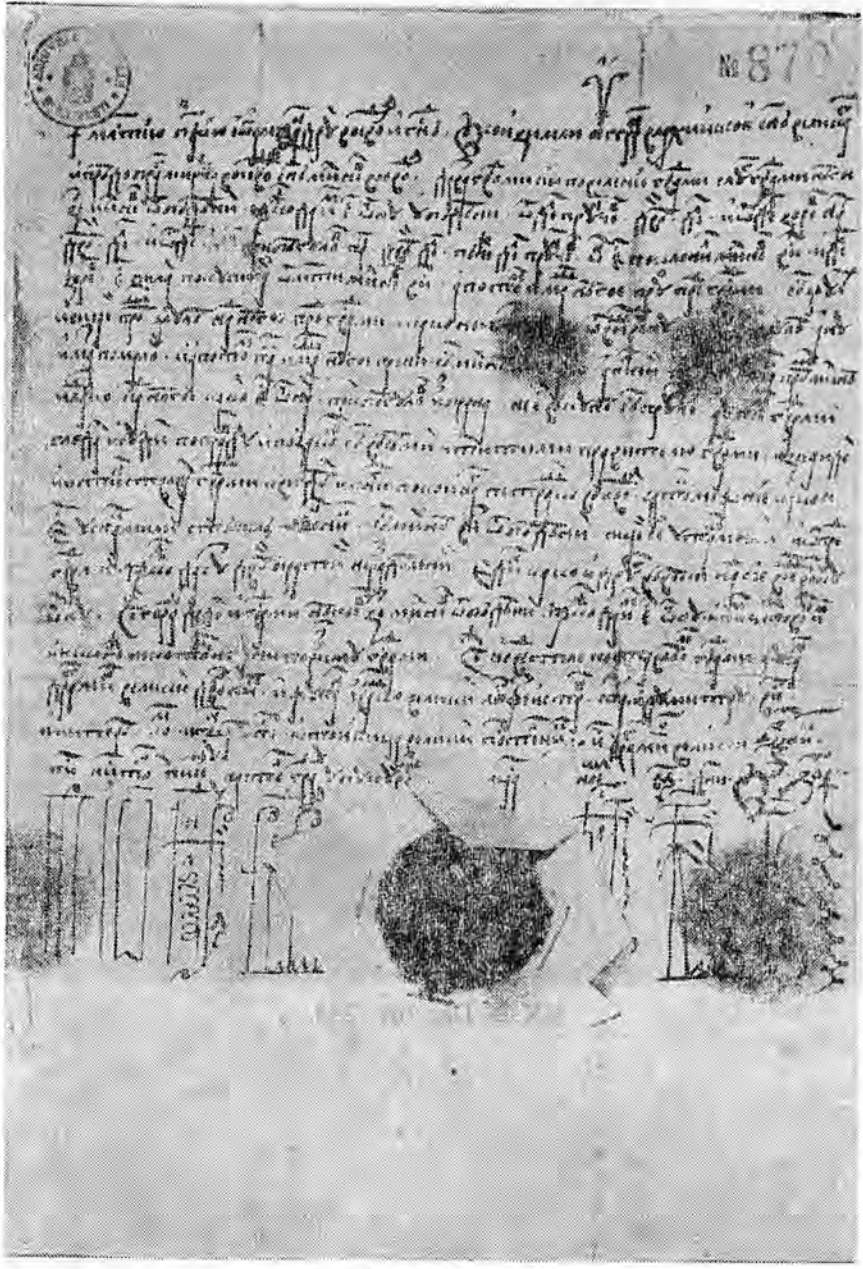
XVI = Doc. nr. 201

XVII = Doc. nr. 211.

XVIII = Doc. nr. 243.

XIX = Doc. nr. 246.

XX = Doc. nr. 248.

C U P R I N S

Prefață	V
Prescurtări — Bibliografie	VII
Rezumatele documentelor	IX
Résumés des documents	XXIII
Documente	1
Lista documentelor cu date rectificate ..	313
Indice onomastic	316
Indice de materii	360
Fotocopii	371

Redactor : NICULINA FLOREA
Tehnoredactor : SILVIA DEOCLEȚIAN

Bun de tipar : 1.04.1985. Apărut : 1985.
Format : 16/70 × 100. Coli de tipar : 26,25
C.Z. pentru biblioteci mari și mici :
9 (498) (001—12)

Tiparul executat sub comanda
nr. 1523
Intreprinderea Poligrafică
„13 Decembrie 1918”,
str. Grigore Alexandrescu nr. 89-97
București,
Republica Socialistă România

